

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

Nestoris. Dionisii. Novariensis. ordinis Minorum [Libri I-VI]

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Priscianus

Plinius

Plinius

Persius

Iuuenalis
Aufonius

Hieronymus

Virgilius

Stadius

Herodotus
Orpheus
Aristarchus

Lucanus

Cicero

Martialis
Suetonius

Abax huius abacis antiquiores nostri teste Prisciano declinabatur: a cuius genitio greco τοῦ ἀβάκου. Postea hic abacus dixerunt. Est autem abacus mensa super qua comedere consuevimus: uel (ut aliis magis placet) super qua potoria uasa locantur. Inde etiam he quadre in quibus concisae carnes disponuntur abaci uocati sunt. Plinius Libro. xxxvii. amplitudine nunquam paruos excedunt abacos. Tabella item super qua decuplationes fiunt abacus dicta est: quoniam etiam ipsa decuplatio. Nam idem etiam quomodo calculi quidam fiunt abaculi uocantur. Plinius

Libro praefato. Veluti quomodo calculi fiunt quos quidam abaculos appellant. Abacus cum primam corripit syllabam cum unico b scribitur. Persius satyra secunda

Nec qui abaci numeros. Iuuenalis. urceoli sex

Ornamentum abaci. Aufonius.

Atque abacum samio saepe onerasse Luto.

Abbas huius abbatis cum duplicato b scribitur: & syrum est Hieronymo teste uocabulum: & pater interpretatur. Abas huius abantis proprium uiri nomen cum unico b scribitur: cuius prima syllaba correpta est. Virgilius libro aeneidos primo.

Et qua uetus abas. Stadius libro thebaidos secundo.

Et bellator abas: indignatusque tonantem. Abantes cum unico b populi quidam sunt Ionum inter Achaios teste Herodoto libro historiarum primo. Alios eodem nomine dixit in argonautica. Orpheus esse iuxta pontum. Rursum & alios scripsit Aristarchus super librum iliados secundum esse insulae euboeae. Abatos cum unico b insula quaedam est circa extrema Aegypti in memphitica palude. Simili cognomine locus quidam ultra Aegyptum & Aethiops abantiq; uocabatur: ubi primum Nilus magno fragore descendit: de quo Lucanus meminit libro decimo quomodo ait.

Hinc Abatos quam nostra uocat ueneranda uetustas

Terra potens primos sensit percussa tumultus.

Abexis ab uigilatione Mamotrecto Britone Catholico indeclinabile & communis generis esse tradit: ita ut exponatur abexis qui uel quae extra aspicit.

Simili quoque modo abatis quae mensuris praestit: uel anona mensuris diuidit. Abaccidentibus qui uel quae scribit uel notat accidentia. Acommetariis uel accomentariis (utrunque enim comperitur) cancellarius uel cancellaria.

Acaliculis qui uel quae praestit caliculis uel poculis custodiendis. Aresponsis qui uel quae dat responsa. Asecretis secretarius uel secretaria: quem loquendi modum in sacra scriptura frequenter inuenies. Ego autem duas esse dictiones conderim: praepositionem scilicet & nomen: quod ac etiam auctoritate comprobamus: Cicero ad Atticum. Nec ullam aliam ob causam seruum a pedibus meis Romam misi. Nam unica dictio (ut isti uolunt) a pedibus accusatiui hic casus esset dixisse debuerat Cicero meum: non meis: ut adiectiuum cum substantiuo concordaret: cum utique congrue sic loqui potuisset: seruum meum a pedibus Romam misi. Placet igitur ut duae dictiones sint: & sub duplici accentu pronuntientur: & ubi substantiuum non ponitur subaudiatur tertius scilicet uel minister: serui uel ministri: seruo uel ministro: put expostularit ipsum uerbum a quo fgetur. A pedibus is dicitur: qui ad iter pedes mittitur. Martialis. Cur non mensa tibi ponitur a pedibus? Suetonius indomitio. Epaphroditum a libellis capitali poena condemnabit. Is a libellis uocatur: qui libellorum qui a sup

Abax

Abacus

Abbas

Abas

Abantes

Abatos

Abexis

Abatis

Abaccidentibus

Acommetariis

Accomentariis

Acaliculis

Aresponsis

Asecretis

A pedibus

A libellis

A manuibus

A manibus

A secreto

plicibus dantur cura gerit. Et i Nerone ait. Nec dispensatoribus aut a manu
 sibus exceptis recepit. A manu sibus siue a manibus is appellatur qui litte
 ras excipit uel describit. Qui etiam per ablatiuu numeri singularis loqui con
 sueuerunt. Idem Suetonius in Augusto Talbo a manu q pro epistola prodita
 Suetonius denarios quingetos accepisset crura effregit. Hieronymus in secundo libro re
 Hieronymus gum capitulo. xxiii. Fecit eum sibi. Dauidq auricularium a secreto: idest auri
 cularium secretarium.
 Probus Auctor cum et exilibus scribitur: & comunis generis est testibus Probo Pho
 Phocas ca Prisciano: & si Isidorus masculini tantum generis esse tradiderit. Nec ab
 Priscianus angeo (ut scribit Probus) deducit: etsi a uerbo praefato deriuari idem dicat
 Probus Isidorus: sed teste super donati artem Seruio: a se auctor nascitur: non ab au
 Seruius geo descendit. Aliud est enim augere: aliud auctore esse. Errant etia qui absq
 Vgutio cauctor scribunt. Neq enim. αὐτοῦ τοῦ ἀνοήτου trahitur ut Vgutio sonauit.
 De quo (paulisper digrediar) non satis admirari nequeo: q cum latinaru litte
 rarum mediocre haudquaq scientia Gracarum uero prope nullu habuerit uo
 cabulis graecis no latinis mo no in epte dicat aut i erudite sed a uero prorsus
 ueresimiliq abhoretes interpretatōes etymologias copositiones deriuatōes co
 tra approbatissimoru ta Gracorum q latinorum auctoritates innectere ausus
 Isidorus sit Cuius & Isidori a quo maxima ex parte Vgutio ipse errores accepit Ca
 tholiciq quod & ipsum oium Vgutionis erroru silua hausit necno Mam
 trecti ac Britonis si uelle errata colligere haud paru quide opus compila
 re: qppe cum tatum barbariei q latinitatis habere credatur. Sed non est huius
 Acto tps aut loci oia horum errata corrigere. cu animo sedeat magis nra tradedo
 differere: q alioq aperiendis erroribus iseruare. Vnu tamen postremo dixerim
 in oibus Catholicon errasse qbus pro opportunitate castigandus a nobis in
 ducetur Vgutio. Nunc autem ad propositum redeamus. Auctor & actor hoc
 distat: q actor dicitur orator q agit causam: quiq gestum uultus & corporis
 agit. Vnde tu ipsa pnuntiatio tum oratio qua habetur tu oratio scripta actio
 est appellata. Item comcedus & tragædus idest Histrio qui agit gestus in sca
 na & mimus ois actor uocari potest. Auctor autem est (ut sic dicam) factor. Vn
 de poetas caeterosq operum coditores auctores uocamus. Et illum qui fecit
 Anctor aliquod opus qui egit bellum egit pacem auctorem operis auctorem belli
 auctore pacis dicimus. Quin etiam non tantum qui aliquid faciunt sed qui pn
 cipes sunt & primi iubent auctores appellantur. Nam & hominem in quo
 est potestas & dignitas auctorem uocamus: unde auctoritas dicta est: ut est ap
 Linius pud Linium. decreuerunt enim ut quom populus regem iussisset id sic ratum
 esset si patres auctores fierent: hoc est auctoritatem (ut aiunt) suam & decre
 tum interponerent ratum haberent atq ratificarent siue comprobarent. Et
 alibi Maiores nostri nullam ne priuatam qdem rem agere sceminas sine au
 ctor uoluerunt. Auctores ite pupillorum uocatur. ii. in quorum administrati
 one aetas ifirma resq sunt. Ideo filios regum pupillos sub auctoribus fuisse
 Paulus legimus. Vnde Paulus iurisconsultus ait. Etiam si non interrogatus tutor au
 ctor fiat ualet auctoritas eius quom se pbare dicit id quod agitur. Pompo
 Pomponius nius. & si pluribus datis tutoribus unius auctoritas sufficiat tamen si tutor au
 ctoretur. Quare auctores alicuius sententiae & consilii uocantur. ii. quoru sen
 tentiam consiliuq secuti sumus. Hinc etiam (ut diximus) qui iubent & primi
 sunt militum duces auctores appellatur. Vnde auctoro auctoras uerbum ac
 tiuu. Est autem auctorare admilitiam eligere. Nam & iperator tuc milites au
 Suetonius ctorat: quom eos ad militiam ascribit. Suetonius libro tertio. de legendo uel
 Horatius auctorado milite. Horatius sermone. xvii. Auctoratus eas an turpi clausus in
 archa? Male igitur legunt quidam illud Augustini: in sermone natiuitatis uir
 ginis Mariae. Auctrix peccati Eua: auctrix meriti Maria. Nam auctor dici de
 bet: non auctrix. Rursus male legunt illud apostoli. Quanto tempore haeres
 paruulus est: nihil differt a seruo cum sit dominus omniu: sed sub tutoribus
 & actoribus est usq ad praefinitum tempus a patre: tam per au diphthongu

Auctor
Actor

Auctores

seribi auctoribus & legi debeat. Fateor tamen ab augeo formati posse uerba
lia/auctor/& auctrix: sed aliud significat. Auctor genitiuum casum regit: no-
nunq̄ etiam ablatiuum: ut est apud Teretium in adelphis. His rebus: auctor
quis est? Sic enim per ablatiuum exponit Donatus. Actor proprium etiam
uiri nomen fuit: & corripit in obliquis penultimam syllabam. Virgilius li-
bro æneidos. xii.

Teretius
Donatus
Virgilius

Iuuenalis
Actoris arunci spoliū/ quassatq; tremētē. Iuuenalis satyra secūda. Actoris
arunci spoliū/ quo se ille uidebat. Alius fuit eodē nomine Pater Astyoches/
teste Homero libro iliados secundo.

Homerus
Lucanus
Cicero
Festus

Actus & actum/ in uno significato accipi possunt. Lucanus:
Licet ingentes obruperit actus. Cicero. Sed tantummodo dictis acta Cæsaris
firma erūt: quæ ille in aes incidit. at Festus ait. Actus significat modo in comæ
diis & tragædiis certa spacia canticorum: modo iter intra uicinos quatuor pe-
dum latum: modo in geometria minorem partem iugeris: id est centum & ui-
ginti pedum: modo etiam motum corporis/ ut Histriorū & saltatorū. Actio
etiam idem quod actus significare habet nisi q̄ dicimus/ actionem causarum:
non actum: & actum comædiarum siue tragædiarum. non actionem.

Priscianus
Nonius
Priscianus
Pompeius
Marcellus
Lucretius

Arcus cum e non aspirato/ latina dictio est: quarta q; declinationis teste Priscia/
no: ac etiam secundæ/ ut tradit Nonius. antiqui tamen teste Prisciano cum q
Arquus scribebant: unde Arquites/ arcu præliates/ sagittarii appellātur/ ut scri-
bit Pompeius. At uero marcellus/ arcus (inquit) & arquus hoc distant: q̄ ar-
cus/ omnis suspensus appellatur fornix: arquus non nisi in cælo: quæ irim pœ-
tæ dixerunt. Lucretius Libro sexto

Cicero
Tum color in nigris existit nubibus arqui. Verum hæc in scribēdo differentia
non semper etiam apud antiquos obseruata fuit: uide Cicero/ eodem Marcel-
lo referente/ ait libro tertio de natura deorum. Cur autem arcus species non i
deorum numero reponatur? Quin etiam tam secunda declinatioe q̄ quarta/
in utroq; significato auctores protulerunt. Hieronymus in Hiezechiele capi-
tulo primo. Vidi uelut aspectum arcus cū fuerit in nube in die pluuia. Varro
libro de uita patrum quarto. Quod arcus quos summo opere fecerat/ fessū pō-
dere/ diu facti celeriter corruisset. Arcus tam scæminini q̄ masculini generis ē/
testibus Capro/ Probo/ Seruio super librum quintū æneidos. Nam & scæmi-
nino genere protulit Catullus/ & Ennius. xv. annaliū/ quom dixit.

Hieronymus
Varro

Arcus ubi accipiunt mortalibus quæ perhibentur. Et facit in datiuo & ablati/
uo pluralibus arcubus: ut scilicet differat ab arx/ quod facit arcibus. Arcus for-
mat p̄ diminutionē arculus teste Festo. Arculus ē & arcellus ut idē auctor (scri-
bit) deus esse putabatur/ qui tutelam gereret arcarum. Quin etiam eodem te-
ste/ arculus appellabatur circulus/ quem capiti imponebant ad sustinenda cō-
modius uasa/ quæ ad sacra publica capite portabantur. Arca cum e exili/ etiā
latina dictio est: & format diminutiua arcula & arcella/ ut idem tradit Festus.
Quin etiam eodem teste/ arcula/ auis dicebatur/ quæ in auspiciis aliquid fie-
ri uetabat. Arx facit diminutiuum arcicula. Ab arcu fit adiectiuum arcuatus: ab
arquo arquatus: ab arco arcatus. Ouidius libro metamorphoseos xi.
Iris & arcato cælum curuamine signans. Arcuatus dicitur i arcus modum cur-
uatus. Arquatus autem is dicitur/ cui color/ & oculi uirent/ a colore uidelicet
arqui cælestis/ ut scribit Marcellus. Quem morbū (ut dicit Acron super artē
pœticam Horatii) quidam Dæmoniacū/ nonnulli comitabilē/ alii aquarium
uocāt. Quē morbū/ Apulegius/ & Celsus/ auriginē & auriginosum hoīem:
dicunt. Plinius/ Horati⁹/ Varro/ regiū appellāt: alii icterō: & ictericū hoīem
ut Macer/ & Iuuenalis Satira sexta. Consulit ictericæ/ lento de funere matris.
Est autem icteros auctore Paulo moribus/ quom per totum corpus bilis sus-
funditur: quæ interdum nigra/ interdum flaua est. Et dicitur icteros ab ictero
aue: quam latine galbulam Pli. appellari extumat: de qua meminit Martialis/
quom ait.

Capro
Probo
Seruius
Catullus
Ennius
Festus
Festus
Festus
Festus
Festus

Ouidius

Galbulæ decipitur calamis/ & rætibus ales.

Actus
Actum
Actio
Arcus
Arquus
Arquites
Arculus
Arcellus
Arca
Arcula
Arcella
Arx
Arcicula
Arcuatus
Arcatus
Arquatus
Dæmonia-
cus
Comitabilif
Aquarius
Auriginosus
Regius
Ictericus

Martialis	Turget adhuc uiridi quom leuis una mero. Nec pratermittendum est q ar	
Victorinus	quus hircus equus reliquus obliquus altiloquus aliaq; huiuscemōi dictio	
Priscianus	nes cum geminato u post q; testibus Victorino & Prisciano scribendæ sunt.	
Quintilianus	At uero Quintilianus libro primo cum unico u scribi præcepit. Papyrianus	
Papyrianus	etiam libro quarto cum unico u scribi uoluit. Vit. n. omnino id fieri non pos	
	se ut cum duplicato u scribi debeant: ne scilicet duæ litteræ eiusdem in se soni	
	& uocis tam inuicem q̄ cum terminatiōe soni ipsius q collidantur. Vtrum fe	
	ct ris magnis auctoribus tutus eris.	
Vigilius	Achaia cū ch aspiato scribitur: & ē tetrasyllaba dictio. Nā apud græcos iota	Achaia
Seruius	semper est uocalis: ut est apud Virgilium i initio ænidos. Arma uirumq; ca	Pelopon
Propertius	no Troiæ. Teste enim Seruio tertius pes dactylus ē. Propertius. Et quot Tro	nesus
Ouidius	ia tulit uetus & quot Achaia format. Ouidius Heroidum	Danaa
Ouidius	Ah quoties dices q̄ pauper Achaia nostra est. Apud latinos tamen quādoq; p	Aegialus
Virgilius	synheresim iota fit consonans: ut est illud ouidiū Heroidum.	Achais
	Vix Priamus tanti totaq; Troia fuit. & Virgilius.	Achaia
	Vt bello egregias idem disiecerit urbes	Achaici
Herodotus	Troiamq; Oechaliamq; Achaia regio ē Græciæ: que teste Herodoto libro	Achiui
	septimo historiarū primo Peloponnesus postea Danaa a qua danai appel	Achæi
	lati sūt deinde Achaia dicta fuit: quæ & Aegialus (ut hoc uidebimus libro) &	
Ouidius	Achais uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quinto: Pars ego nympa	
	rum quæ sunt in Achaide dixit. Potest etiam declinari hec achaida ab accusa	
	tuo græco formata: sicut psis & persida: Thebais Thebaida: Ptolemais Pto	
	leniada: de quibus suis locis uidebimus. ab achia achaiici & achiui dicti sūt	
Ouidius	Ouidius libro metamor: xii.	
	Nec Phryges exiguo quid Achaica dextera possit	
Virgilius	Sanguine senserunt. Virgilius libro ænidos primo.	
Horatius	Antenor potuit mediis ne elapsus Achiuis: Horatius in epistolis.	
Lucanus	Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. hi & achæi uocati sunt. Lucanus	
Iuuenalis	libro. vii. ibi sanguis fluxit Achæius. Iuuenalis. non possum ferre quirites Græ	
	cam urbem quīs quota portio facis Achææ. Sunt etiam Achæi alii quidam	
Ptolemeus	populi Sarmatiæ: ut scribit Ptolemeus in cosmographia.	
Caper	Auis soeminini generis est: quin & masculino genere testibus Capro: & probo	Auis
Probus	ueteres protulere. Et facit in ablatiuo singulari aue uel aui: ut in regula tradit	Auiculla
Priscianus	priscianus. Vnde Horatius. in primo carminum ait.	Auicella
Horatius	Proteus fata: mala ducis aui domum. Nam si dixisset aue uersus stare nō pos	
Varro	set. Auis format per diminutionem auicula & auicella teste Varrone de lin	
	gua latina.	
Priscianus	Artus masculini generis: & hec artua neutri declinari potest teste prisciano:	Artus
Lucanus	cuius singulare raro in usu habetur. quod tamē protulit Lucanus quom dixit	Artua
Alautus	li. vi. Tūc ois palpitat: artus. Plautus in menæchinis. Ego huius mēbra atq; of	Articulus
	sa atq; artua comminuam: Et facit in datiuo & ablatiuo pluralibus artubus:	Ars
	ut scilicet differat ab ars quod facit artibus. Artus format per diminutionem	Articula
Ouidius	articulus: qui etiam & pro digito ponitur. Ouidius libro secundo de ponto.	
	At reditus iam quisq; suos amat: & sibi quid sit.	
	Vtile sollicitis supputat articulis. Articulus etiam dicitur quo genus desernit	
Seruius	ac etiam momentum & tempestiua rerum efficiendarum hora teste Seruio.	
Hieronimus	Vnde Hieronimus in genesi ait In articulo dici illius ingressus est Noe in ar	
	cam. Ars format diminutiue articula.	
	Patemum & hic artemo declinati potest. Vnde in apostolicis actibus capitulo	Artemum
	xxvii. legitur. Et leuato artemoē secundum auræ flatu. n tendebāt ad litus: hoc	Artemo
	est leuato uelo. Artemis eadem scriptura hoc est cum r exili Diana uocatur.	Artemis
Terentius	Aduentus huius aduentus uel aduenti declinari potest. Terentius in phormi	Aduentus
	one. Vbi eius aduenti uenit in mentem.	Aeneas
Quintilianus	Aeneas & Aena in recto declinari potest teste Quintiliano: & cum æ diphthō	Aenea
Virgilius	go scribitur. Fuit propriū uiri Troiani nomē: de quo plura Virgilius: Aenea	Aenus

Herodotus	eadem scriptura urbs fuit in regione Cressa teste Herodoto: de qua Livius	Aenum
Livius	libro. xl. meminit dicens. Proficiscuntur a Thesalonica Aeneam ad statutum	Aenulum
Ptolemæus	sacrificium. Aenus urbs est Traciae teste Ptolemæo: & eodem nomine fluii	Ahenus
Ptolemæus	us Gallia: ut in dem Ptolemæus ostendit. Aenum genus est uasis: alias cacabus	Aheneus
Festus	uocatum: cuius diminutiuum est Aenulum: ut scribit Festus. Et nonnunquam diph	
Gellius	thongus ipsa per diphthongum diuiditur: & tunc (ut Gellius testatur & Seruius)	Aereus
Seruius	antiquorum more aspiratio interponitur. Virgilius georgicorum primo.	Aeni
Virgilius	Et foliis undam tepidi despumat aheni. Horatius.	
Horatius	Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum. Ididem observatur in adiectiuo	
Virgilius	ahenus: siue aheneus (utrunque enim comperitur) quando scilicet (ut diximus)	
	diphthongus ipsa diuiditur. Horatius in epistolis.	
	Si recte facies hic murus aheneus esto. Virgilius libro aeneidos quinto. Ossaq;	
	lecta cado texit Corynaeus aheno. Quod sane Seruius minus erudite expo-	
	suit quom dixit: lecta idest electa: cum potius hoc in loco dixisse debuerit: le-	
	cta idest collecta. Non enim eligebantur cadauerum combustorum ossa: sed	
	colligebantur. Aeneus ergo Aenus aereus in uno significato accipi possunt.	
Ptolemæus	Aeni: si uisula est iuxta Arabicum sinum foelici adiacens Arabia: teste Ptolemæo.	
Apuleius	Aes cum æ diphthongo scribitur teste Apuleio. & (ut quidam uolunt) ab auri	Aes
Varro	similitudine cognominatum est. Alii a graeco αἴα quæ est terra dictum pu-	
	tant. Varro autem ab asse denominatum tradidit. Vgutio ab aere: uel ab esse in-	
	finitiuo: deriuatum dixit: & in utraq; deriuatione somniauit. Aes totum plu-	
Pompeius	rale habuit testibus Pompeo & Prisciano. Cato in oratione qua in senatu su-	
Priscianus	asit ut plura aera equestria fierent. Nunc ergo arbitror oportere restitui: quo-	
Cato	minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrium. Idem in eadem orati-	
Cato	one. de aeribus equestribus: uel duobus milibus actum. Lucretius libro. ii.	
Lucretius	Armati in numerum pulsarent aeribus aera.	Accipiter
Priscianus	Accipiter facit in genitiuo accipitris uel accipiteris teste Prisciano. Auis est nota.	Adramis
Priscianus	Adramis & Adramin in recto declinari potest teste Prisciano. proprium su-	Adramin
	it herois nomen.	Aris
	Aris & Arin in recto declinari potest teste Prisciano. proprium nomen uiri fuit.	Arin
Lucretius	Auster masculini generis uentus est. hoc austrum radius rotæ dicitur. Lucreti-	Auster
	us libro quinto.	Austrum
Vgutio	Ut fluuios uersare rotas atq; austra. Vgutio declinat etiam hæc austra huius	Austra
	austre.	
Tullius	Admiratio & admirabilitas in uno significato accipi possunt. Tullius officio-	Admiratio
	rum libro tertio. Erga hæc animi despicentia admirabilitatem magnam	Admirabi-
	facit.	litas
Priscianus	Adeps & adipis in recto declinari potest teste Prisciano: unde Varro rerum	Adeps
Varro	rusticarum libro quinto. Adipes pro adeps dixit. Et tam feminini quæ mas-	Adipes
Caper	culini generis est testibus Capro & probo. Marsus Adipis pondo uiginti ue-	
Probus	tustæ.	Auspex
Marsus	Auspex cois generis est: & ab antiquis is dicebatur: qui nunc paranympus uo-	
Lucanus	catur & pronubus. Lucanus contentiq; auspice Cruto. & Iuuenalis ait. ueniet	
Iuuenalis	cum signatoribus auspex.	
Plautus	Auspicio deponens est uerbum. Plautus tamen ego auspicauit pro auspicatus	Auspicio
	sum protulit.	Albo
	Albo albas actiuum uerbum est. Albeo albes neutrum est uerbum: unde Albe-	Albeo
Horatius	scio. pro quo nonnunquam & albico albicas ponitur. Horatius in primo carminum	Albefco
Verrius	Nec prata canis albicant pruinis. Verrius tamen (ut refert Marcellus) albico-	Albico
Marcellus	deponens protulit. Virgilius libro. xi. aeneidos.	Albico-
Virgilius	Campiq; ingentes ossibus albeant.	Abiugo
Nonius	Abiugo abiugas prius coniugationis & abiungo abiungis tertiae in uno signifi-	Abiungo
	cato accipi possunt: ut scribit Nonius. Simili quoque modo dici potest diuigo	
	diuigo: seiungo: seiungo: coiungo: coniungo: adiungo adiungo.	

	Vnum mediam corripit syllabam: alterum illam positione producit.	
Seruius	Adytum neutri generis cum y græco scribitur: compōiturq; ex a & d-vo ingre	Adytum
Festus	dior teste Seruio: nō autem ex hac & eo is it: ut somniauit Vgutio. & format	Adyticulū
Virgilius	per diminutionem adyticulum. Vnde Festus ait. Adyticulum paruum adytū	Adytus
Lucanus	Locus est templi secretior: ad quem non nisi sacerdoti dabatur accessus. Vir	
Virgilius	gilius. isq; adytis hæc tristitia dicta reportat. Lucanus in. v.	
	Impulit illa pauens adyti penetrabile remoti. Aditus ab adeundo masculini ge	
	neris & quarti ordinis cum i latino scribitur. Virgilius libro aeneidos nono.	
	Lustrat equo muros: aditumq; per auia quærit. i. accessum siue ingressum.	
Priscianus	Auxilior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus & Probus tradunt eē	Auxilor
Probus	commune. Veteres etiam teste Diomede auxilio auxilias Protulere: unde &	Auxilio
Diomedes	Gracchum inducit dicentem aduersus Furium. Quibus cum ego primus eū	
Gracchus	auxiliē. Et (ut dicit Priscianus) tā accusatiuo q̄ datiuo iungitur: quin etiā ge	
Priscianus	nitiuo. Hieronymus in Hefaiā capitulo. xlviii. In tempore Placito exaudiui	
Hieronymus	te: & in diē salutis auxiliatus sum tui.	
Plautus	Audio audis accusatiuum casum expostulat: sed quom obedire uel obtempe	Audio
	rare significat: datiuum requirit. Plautus in captiuis. Dicto haud audiebat.	
Cicero	Cicero in philippicis. Et audiens esset huic ordini. Et facit in futuro indicati	Inaudio
Marcellus	ui modi audiam & audibo teste Marcello. Talem enim regulam tradit Do	
Donatus	natus in editione secunda dicens. Altera est species tertiæ coniugationis: quæ	
Probus	i producta enuntiatur: quam nonnulli quartam coniugationem putant eo	
Seruius	q̄ futurum tempus indicatiui modi in. am & in bo syllabā mittant. Idem tra	
Cæcilius	dit Probus & seruius super Donati artem. Cæcilius in Chryse.	
Ennius	Audibis male si male dices mihi. Ennius in Telamone. Quo nunc me ducis:	
Marcellus	nbi molarium strepitum audibis: ponitur nonnunq̄ inaudio pro obedio: ut	
Aphranius	idem scribit Marcellus Aphranium inducens dicentem in diuortio. Nouis	
	dictis quæso ne ille inaudiat.	
	Aula atrium uocatur: cuius diminutiuum est aulula. Aula item apud antiquos	Aula
Plautus	ea dicebatur: quam nunc ollam uocamus. Plautus i Amphitryone. Optimo	Aulula
Plautus	iure infringatur aula cineris in caput. Idem in aulularia. Quadrilibrem aulā	Olla
Pompeius	auro honustam ego habeo. Et format diminutiue auxilla teste Pompeo.	Auxilla
	Aulis huius aulis uel aulidis non est insula: ut Seruius super quartum librum	Aulis
	aeneidos & lactantius grammaticus super librum septimum thæbaidos pu	Auladis
Strabo	tauerunt: sed teste Strabone regiuncula est Boetiæ petrosa: & ciuitas eiusdē	Auleum
Ptolemæus	nominis ut scripsit Ptolemæus: iuxta quam portus est quingētarum nauium	Aulæa
Pomponius	capax: quod etiam Pomponius Mela & Plinius libro quarto naturalis histo	Aulon
Plinius	riæ confirmarunt.	
Ouidius	Ouidius libro metamorphoseos. xii. Boetiaq; tellus.	
Virgilius	Aulide piscosa puppes tenuisset ituras Virgilius libro aeneidos quarto.	
	Non ego cum Danais Troianam excindere gentem	
Lucanus	Aulide iurauit Lucanus libro quinto.	
	Chalcidicas pupes ad iniquam classibus aulim.	
Ptolemæus	Auladis urbs est Mesopotamiæ teste Ptolemæo. Aulæum cum æ diphthōgo	
Seruius	scribitur. Velamen est teste Seruio picturis intextum. Virgilius georgicorum	
Virgilius	tertio.	
	Purpurea intexti tollant aulæa Britanni.	
	Quidam declinant hæc aulæa huius aulæa. Aulon mons est in Calabria: in	
Iginus	quo opidum fuit eiusdem nominis teste Iginio. de urbibus Italicis: quod a Vir	
Virgilius	gilio Caulon appellatur: cum ait libro aeneidos tertio.	
Horatius	Caulonisq; arces & naufragium Scylaceum. hic ab Horatio amota c littera	
	Aulon dicitur est. Ait enim in odis.	
	Et amicus Aulon fertilis Baccho	
Martialis	Et Martialis ait.	
Ptolemæus	Nobilis & lanis & foelix uitibus Aulon. Est etiam Aulon urbs Faulantiōrum	
Plinius	in Macedonia: ut in cosinographia Ptolemæus ostēdit. Aliam eodem nomi	

ne scribit Plinius esse urbem Ciliciae.

Valerius Adulor & adulo usurpant auctores. Valerius maximus. Si Dionysium adu
Priscianus lares ista non esses. Si ista esse uelles Dionysium no adulares. Et teste Priscia
Iuuenalis no tam dariuo q̄ accusatiuo iungitur. Et producit du syllaba. Iuuenalis Quid
q̄ adulandi gens prudentissima laudat

Ouidius Sermonem indoctus Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.
Lucretius Nostraq; adulantes comitant uestigia donec. Lucretius libro quinto.
Longæ alio pacto gannitu uocis adulant. Est autem adulari assentando blan
di. hinc accius referente Nonio ait in prometheo. Volans pennata cauda
nostrum sanguinem adulat. Nam & ad irrationabilia uerbum hoc transferri
potest. Priscianus tamen dicit adulor uerbum esse commune.

Accius Audeo facit in præterito ausus sum teste Prisciano: Ac etiam ausi. Cato censo
Nonius rius in oratione pro. L. Antonio. Ex illo die no ausi recusare. Catullus in epi
Priscianus thalamio Iulæ & Manlii. Quis huic deo
Priscianus Comparariet ausit? Ouidius libro metamorphoseos sexto.
Censorius Et nihil est quod non inopino captus amore
Catullus Ausit: nec capiunt inclusas pectora flamas. Inde hæc ausio. hic ausus huius ha
Ouidius sus & hoc ausum in uno significato accipi possunt. Martialis.
Martialis Hoc tibi pro meritis & talibus imprecor ausis. Ausum urbs est Mauritanie
Ptolemaus Casariensis mediteranea teste Ptolemaeo. Ausa urbs est Antetanorū ut idē
Ptolemaus Ptolemæus scribit. Est autem in hispania.

Priscianus Audacter aduerbium per synacopam teste Priscio effertur: quin etiam Audaci
Caper ter dicitur. Nam (ut Caper ait) Audacter latinum est: audaciter melius. Vnde
Cicero Cicero inquit pro Roscio. Multa scelerate multa audaciter multa improbe
fecisti.

Festus Apricus cum unico p & i latino & c exili scribitur: componiturq; ex α & φρικη
Seruius frigus: quasi sine frigore uel horrore. Et dici potest solanus: uel sole gaudens.
Virgilius Auctores sunt Festus & Seruius. & Producit pri syllaba. Virgi. georgicog. iii.
Mitis in apricis coquitur uindemia faxis. Inde Aphrica dicta est: ut nonnullis
placet: & Pompeius refert: etsi Vgutio ab Aphro: qui ex posteris habrahæ su
it cognominatam dixerit: quā ille (ut idem asserit) incoluit. Ab Aphrica fit
Pompeius Apher: Aphricus: Aphricanus.
Marcellus Ab eo quod est apricus formatur apricitas teste Marcello: idem significans
Cicero quod est apricatio ab apricor apricaris. Cicero de senectute. Vbi. n. potest il
la ætas aut calefcere apricatione melius uel igni. Aprici etiam homines dici
possunt: ut est apud Persium. Aprici meminisse senes.

Persius Araneus pro paruulo illo animali masculini generis est. Catullus.
Catullus Furi quoi neq; seruus est: neq; arca:
Serenus Nec cimex: neq; araneus: neq; ignis. Serenus.
Virgilius Scorpius aut grauis est & araneus: hoc male semper. Et format per diminu
tionem araneolus penultima syllaba correpta. Virgilius in culice.
Atq; ut araneoli tenuem formauius orsum. Pro tæla autem hæc aranea
Ouidius uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.
Stamina non summo quæ pendet aranea tigno. Quin etiã pro animali hæc
Virgilius aranea dicitur. Virgilius georgicorum quinto.
Ouidius Laxos i foribus suspendet aranea casses. Ouidius libro metamorphoseos. vi.
Seruius Stamen & atiquas exercet aranea tælas. Verum (ut dicit Seruius) hæc aranea
pro animali a Virgilio primum usurpatum est. hic uermis etiam arachne cū
Liuius ch aspirato dicitur. Est etiam arachne urbs Thessaliæ: teste Liuiio libro secun
do de bello Macedonico.

Martialis Aurata genus est piscis: ab auri colore cognominati: de quo Martialis.
Pompeius Non omnis laudem preciumq; aurata meretur. Alii mutant es au diphthon
gum in o dicunt Orata ut scribit Pompeius. Rustici: enim (ut ait) aurū orū
dicebat: auriculas oriculas.
Aurichalcum cum ch aspirato in penultima & c exili in ultima syllaba scribit

Adulor
Adulo
Audeo
Ausio
Ausus
Ausum
Ausa
Audacter
Audaciter
Apricus
Aphrica
Apher
Aphricus
Aphrican
Apricitas
Apricatio
Araneus
Araneolus
Aranea
Arachne
Aurata
Orata
Oricalcū

<p>Seruius Hieronymus Festus</p>	<p>componiturque (ut dicunt) ex auium & χαλκός aēs: quasi sit aēs aureum. hac enim scriptura (ut dicit Seruius) aurichalcum scribebant: enuntiabantque. Vnde Hieronymus in apochalypsi ca. i. ait. Et pedes eius similes aurichalco. At uero Festus aurichalcum (inquit) uel orichalcum: quidam putant compositum ex aere & auro: siue quod colorem habeat aureum. Orichalcum sane dicitur: quia in montuosis locis inuenitur. ὄρος enim graece mons latine. hac ille. Alii dicunt au diphthongum in o breuem mutatam esse. Nam apud poetas orichalcum primam corripit syllabam: ut in ipsa dictione uidebimus. Antiqui enim rustici (ut testatur Festus) aurum orum dicebant: auriculas oriculas.</p>	<p>Aurichalcū</p>
<p>Festus Caper</p>	<p>Aquila foemini generis est. Apud antiquos tamen masculini generis fuit: testibus Capro & Probo. Aquila item urbus est Brutiorum in Italia.</p>	
<p>Probus Pompeius Priscianus Probus Seruius Martialis</p>	<p>Aquilus color fuscus est & subniger: ut scribit Pompeius. Aquilo uetus quidam est uocabulum: quod apud illos facit in genituo ἀκουήτοσ. Neque ab acuo acuis descendit: ut cum Catholico ugitio somniauit. & format per diminutionem aculeus: teste Probo. Ea etiam pars militum: quae ad hostem uulnera dum acumine telorum utitur: acus appellatur. Acicula teste Seruio ea acus est: qua capilli discriminantur: quae & acus uocatur. Martialis.</p>	<p>Aquila Aquilus Aquilo Acus Aculeus Acicula Acer Acernus Acieris Acritas Acritudo Acredula Aedon</p>
<p>Martialis Varro Seruius Priscianus</p>	<p>Figat acus tortas sustineatque comas. Secundi autem ordinis acus: genus est piscis: masculini tantum generis: qui confracto uentre ex multitudine parere dicitur. de hoc meminit Martialis quom ait.</p>	
<p>Propertius Horatius Festus Caper Probus Priscianus Ennius Priscianus Ennius Virgilius Varro Tullius</p>	<p>Et satius tenues ducere credis acos. At uero acus huius aceris tertii ordinis: neutri generis est. Varro rerum rusticarum libro tertio. Acus substernendum gallinis parturientibus. purgamentum tritici uocatur. Acer arbor foemini generis: facit in genituo aceri: teste Seruio: quod tamen Priscianus improbat: dicens debere declinari acer genituo aceris: & recte quidem: cum nulla reperitur dictio foemini generis terminata in er: quae secundae possit esse declinationis. Acer format pro materiato acernus. Propertius.</p>	
<p>Tullius Virgilius</p>	<p>Styges acernus eram properanti falce dolatus. Horatius. acernam</p>	
<p>Virgilius Virgilius</p>	<p>Causape purpureo mensam perterfit. hac acieris securis erat acra: qua in sacrificiis sacerdotes utebantur: ut scribit Festus. Acer acra acrum: testibus Capro & Probo declinari potest: & acer acris acrae: & hic & hac acris & hoc acrae: teste Prisciano. Ennius libro. xii. somnus repente</p>	
<p>Virgilius Virgilius</p>	<p>In campo passim mollissimus perculit acris. declinatur nonnunquam hic & hac acer teste eodem Prisciano. Vnde idem Ennius ait.</p>	
<p>Gellius Cicero</p>	<p>Aestatem post autumnus post acer Hyems sit. Est autem acris: uelox & celer. Virgilius georgicorum tertio. calidumque animis & cursibus acrem.</p>	
<p>Calphurnius Ptolemaeus</p>	<p>Acre: austerum acerbum asperum. Varro in parmenone. dimittis acri pectore curas. Acre: seuerum. Tullius officiorum libro primo suum igitur quisque noscat ingenium: acremque se & bonorum & malorum suorum iudicem praebat. Acre: forte. Virgilius libro aeneidos octauo.</p>	
	<p>Aut acrem dubitas in praelia poscere turnum. Acre: uahemens saenum. Tullius in hortensio. Aut Philippo breuius: aut Theopompo acris. Virgilius. Acremque molossium Palce fero pingui. Idem libro aeneidos quinto.</p>	
	<p>Acrior ad pugnam redit: ac uim suscitatur ira. Acre: prouidum diligens. Virgilius geor. ii.</p>	
	<p>Iam tum acer curas uenientem extendit in annum</p>	
	<p>Rusticus. Ab eo quod est acer: acritas descendit: & acritudo: quae idem significat: teste Gellio libro. xiii. noctium atticarum. Acredula genus est auis: quae alias luscinia uocatur: de qua Cicero in pronosticis.</p>	
	<p>Et matutinos exercet acredula cantus. Hac & aedon uocatur trisyllaba quidem dictio. Calphurnius egloga sexta.</p>	
	<p>Vocalem superet si turpis aedona bubo. Aedon item insula est in Aegypto pelago teste Ptolemaeo.</p>	

Priscianus Statius Artífex trium generum est Prisciano. Num & in ablativo singulari facit artífex Artífex
 ce & artífeci. Statius libro Achilleidos primo.
 Qualiter artífeci uicturæ pollice caræ. Simili modo dicimus. duplici uel du
 plici: triplice triplici: supplice supplici: et si ab eo quod est artífex alia sit cõpo
 sitio. Idem statius libro thæbaidos. xi.
 Incipe: an expectas ut Pronus supplice dextra.
 Virgilius Acanthus cum cexili & th aspirato scribitur. Quidam fuit puer conuersus (ut Acanthus
 Seruius dicunt) in florem sui nominis: De quo flore intellexit Virgilius libro æneidos Acanthū
 primo: quom ait.
 Plinius Et circumtextū croceo uelamen Acantho. Seruius uero dicit esse nomen hæc Acanthis
 bæ: quæ in Assyria nascitur. Plinius. Acáthos é topiaria & urbana hærbæ: ela
 to longoq; folio: crepidines marginum: assurgentiumq; palmorum toros ue
 stiens. Duo autem sunt eius genera: quorum alterum quidam Melamphylū
 alii Pederotum uocant. Verum idem seruius in pollionem Acanthum dixit
 esse arborem in Aegypto semper frondentem: de qua Virgilius ipse meminuit
 georgicorum secundo dicens. & baccas semper frondentis acanthi.
 Seruius Est etiam Acanthus eadem scriptura (non autem cum ch aspirato & t exili
 Virgilius hac uidelicet litteratura Acanthus) (ut scribit præcipit Gasparinus) oppidū
 in Macedonia: ut Ptolemæus ostendit. Acanthon eadem litteratura: urbs est
 Strabo Libyæ post Memphin' testibus Strabone & Ptolemæo. Acanthis eadem li
 Ptolemæus teratura & cum i latino: uis est: quæ & carduelis dicitur. Vocata est autē acā
 this: eo q; inter dumos uel spinas pascatur. Nam ἀκάνθη Græce: latine spina
 Virgilius transfertur. Quod cõfirmare uidetur. Virgilius georgicorum. iii. dicens. Lit
 toraq; alcyonem resonant: at Acanthida dumi: ubi Seruius legi præcipit. Acā
 Seruius thida ab acantha spina. Sed Atalantida: ab ea: quæ est in recto Atalantis legen
 Probus dum tradidit Probus super præfatum Virgilio locum: latinūq; dicit esse uoca
 bulum. Sed falleris ualeri Probe: Aut enim omnino Atalantis græcum est uo
 cabulum: aut si latinum est (ut asseris) accusatiuum græcum Atalantida for
 mare nō pōt. Placet ergo: ut acanthida legatur: non atalantida: qd' nusq; repit:
 Calphurnius Vnde etiam Calphurnius egloga. vi. ait.
 Hastile credibile est ut uincat acanthida cornix.
 Virgilius Atlas huius Atlantis cum t non aspirato scribitur. Proprium fuit nomen gigan
 tis: qui a poetis cælum humeris sustinere fingitur: dicente Virgilio libro ænei
 dos quarto. Vltimus Aetiopum locus est: ubi maximus Atlas Axem hume
 ro rorquet. Tres autem fuerunt eodem nomine uocati: ut scribit Seruius su
 per octauum librum æneidos. Atlas item pro imagine ponitur hominis su
 Seruius stinentis columnas ædium: aut ipsum ædificium: ad similitudinem uidelicet
 Atlantis: cælum (ut dicunt) humero torquentis: ut notat Victruius. Et hi At
 Victruius lantes plerunq; gibbosi fiunt: aut gibbosos imitantur: dum onera sustinent:
 qui interdum compares sunt: interdum auerfi: interdum se inuicem spectant:
 Martialis quos prætereûtes mōstrare solent: risus gratia. Quod tetigit Martialis dicēs.
 Non aliter ridetur Atlas cum compare gibbo. Est autem hæc super præfatū
 Georgius Martialis locum Georgii expositio: quæ certe mihi magis placet: q̃ illa Do
 Domitius mitii interpretatio: hac in parte ineptias loquentis. Atlas item fluuius est: in
 Herodotus Istrum cadens: teste Herodoto libro historiarum quarto: ac etiam Maurita
 Herodotus niæ mons: ut idem Herodotus ostendit. Ptolemæus autē scribit duos Mauri
 ptolemæus tanix montes hoc nomine uocatos: quorum unus maior Atlas: alter minor
 Ouidius dicitur: Atalanta cum t exili utrobique: filia fuit Iasi: cuius meminit Ouidius in
 epistolis: quom ait.
 Arsit & Oenides in Mænalia Atalanta.
 Hesiodus Ascia cum c post s instrumentum est carpentariorum. Asia cum unico s Se Ascia
 quente i latino: regio duplex est: maior scilicet: & minor. Fuit etiam Asia Ascia
 oceani & Tethyos filia: a qua: teste Hesiodo in theogonia: minor Asia co Ascius
 gnominata est. Maior autem Asia: a minore nomen traxit. Asia item ea
 dem scriptura: Palus quædam est Mysix prope Caystrum fluuium: teste

Seruius Virgilius Virgilius	Seruius super librum septimum aeneidos: cuius prima syllaba producitur di- cente Virgilio. sonat amnis. & asia longe. Et ab hac asia fit asius adiectiuum similiter prima producta syllaba. Virgilius georgicorum primo. Iam uarias pelagi uolucres & quae asia circum Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri. Est & eodem nomine urbs Su- siae: teste Ptolemaeo. asius proprium uiri nomen fuit hecubae fratris.	
Ptolemaeus	Axis a graeco trahitur: quod illi ἄξιος dicunt. Ea proprie linea est: quae ab uno mundi polo in alterum tendit. ad cuius similitudinem scipes ille teres: circa quem rota currus uertitur. Axis uocatur. Virgilius georgicorum .iii. Post ualido nitens sub pondere Phaginus Axis. Nonnunquam & pro tota ræda uel curru ponitur. Iuuenalis dignus Aricinos qui mendicaret ad axes: id est ad curru Ariciam uel ad Aricina nemora adeutes. aliquando & pro septem- trionali parte caeli teste Festo accipitur. Virgilius georgicorum secundo quae terga obuenterit Axis: id est septentrioni. Quin & pro ipso caelo idem poeta posuit: quom dixit libro aeneidos quarto. Ultimus Aethiopum locus est: ubi maximis Atlas Axem humero torquet: id est caelum sustinet. Axis ite tabula scetilis appellatur ut scribit pompeius. Axos: urbs est Chersonesi Thraciae: teste Ptolemaeo. Axius fluius est: qui teste Herodoto libro historiarum septimo per Mygdo- niam profluens iuxta chalestram urbem in mare Aegaeum cadit. axium urbs est in Mysia inferiori: teste Ptolemaeo.	Axis Axos Axius Axium
Virgilius Iuuenalis Festus Virgilius Virgilius	Ador: a nonnullis indeclinabile traditur. Ego autem declinabile inuenio: quod etiam Priscianus annotauit. Vnde Vgannius libro secundo ait. Emicat in nubes nidoribus ador adoris. Idem in eodem. Illam sponte fatos adoris strauisse manipulos. Vbi prima & secunda syllaba in obliquis indifferenter ponitur. Aufonius. Moxque ador atque adoris de polline pultificum far. declinatur nonnunquam & hoc adoreum Plinius. Far quod adoreum ueteres uocauerunt. Inde & adorea sacri- ficia: dicente Virgilio. & adorea liba per herbam. Subiiciunt epulis. Vbi etiam do syllabam Virgilius ipse produxit. Annona haec (ut scribit Festus) ab antiquis etiam Edor uocabatur.	Ador Adoreum
Aufonius Plinius Virgilius	Agolum neutri generis est. Vnde Pompeius ait. Agolum pastorale, baculum quo pecudes aguntur. Vgutio declinat hic agolus. Abiges: Abigeus: abactor in uno significato accipi possunt. Tribus enim his uocabulis pecuariorum animalium fures appellati sunt. Proprie Abige- us dicitur: quod pecora a pascuis & armetis subducit. ff. de abigeis. ubi habetur. Qui pecudem unam aberrantem uel equos de solitudine abduxerit non est abigeus: sed fur: quia Abigeus proprie gregem abigit. Vnde Claudius furem ab abigeo discernit dicens. Nam qui unam suam surripuerit: ut fur coerebi- tur: qui uero gregem ut abigeus.	Edor Agolum Agolus Abiges Abigeus Abactor
Festus Pompeius Vgutio Claudius	Ambages & Ambago in uno significato accipi possunt. dici potest circuitus: uel dubia seu profusa locutio. Lucanus libro primo. Multaque tegens ambage canebat.	Ambages Ambago
Lucanus	Agnus apud antiquos communis generis fuit: testibus Capro & probos: quin & pro epicoeno (ut Festus refert) uideret ueteres protulere. Nunc autem femina Agnas a Ptolemaeo fluius positur: cuius hostium dicit esse in mauritania Tigitana.	Agnus Agnas
Caper Probus Festus Iuuenalis Ptolemaeus Priscianus Plautus Marcellus Accius Lucretius Virgilius Alexander	Algor & Alagus quarti teste Prisciano ordinis in uno significato accipi possunt Plautus in rudente. Vel suda: uel peri algi: uel etiam agrotas: uel uale. decli- atur nonnunquam & secunda declinatione ut scribit Marcellus. Vnde & Accium inducit dicente: saxo senio pudore algoque & fame. & Lucretius libro .iii. ait. Sollicite euolit morbis algoque fameque. Alga herba quaedam est marina. Virgilius libro aeneidos septimo. laterique illisa refunditur alga. Alo alis facit in sapino alitum uel altum. Inde uerba alitor uel altor: alitrix uel alitrix. Ab alo altilis descendit: quae (ut Alexander tradit)	Agnus Agnas Algor Algius Alga Alo

in singulari numero foeminini generis est: in plurali uero neutri: Sed magis proprie adiectiue declinari debet hic & hæc altilis & hoc altile. Nā & altilis piscis: altilis auis: altilis quadrupes dicitur: qui sagina altus uel saginatus est. Nonnunq̄ altile pro eo quod est opulentū ponitur teste Nonio. Vnde Plautus in cistellaria ait. prohibet diuitiis maximis dote altili atq; opima. Halo Halō
 Nonius
 Plautus
 Apuleius
 Virgilius
 Virgilius
 Seruius
 Marcellus
 Laurentius
 Virgilius
 Ouidius
 Hieronymus
 Priscianus
 Virgilius
 Lactantius
 Horatius
 Virgilius
 Priscianus
 Martialis
 Lucretius
 Virgilius
 Priscianus
 Cicero
 Matthæus
 Lucas
 Festus
 Cælius
 Cælius
 Priscianus
 Diomedes
 Festus
 Pompilius
 Priscianus
 Hieronymus
 Terentius
 Pompeius
 Ouidius
 Martialis

Alūnus cū unico l scribit: & is dici pōt q̄ ab aliquo alitus ē: & qui aliquē aluit: ut scripsit Seruius super librū sextū æneidos: & Marcellus. Quorū quantū ad secundū significatū sententiā: Laurentius libro elegantiarum improbat. Alumnus nonnunq̄ & pro filio ponitur. Virgilius libro æneidos septimo. Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus.

Ala cū unico l scribitur: & primā producit syllabā: & si a uerbo alo primam corripiente syllabā deriuetur. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Et modo factus auis fuluis haliæatus in alis. Ala format per diminutionē ascella. Hiero. in prouerbis ca. xviii. abscondit piger manū suā sub ascella. facit autē ala (ut Prisciano placet) axilla. Ala itē equitū ordo dicitur teste Seruio: ut est apud Virgiliū libro æneidos quarto.

Dum trepidāt alæ saltusq; indagine cingunt. Ales quom uelox interpretat̄ ut alite planca cōis generis est. Quom uero pro aue accipitur: tam masculini q̄ foeminini generis est. Et (ut dicit Lactantius grāmaticus super librū tertium thæbaidos) quādo foeminino genere profertur: malū protēdit augurū: ut est apud Horat. ū. Mala soluta nauis exit alite. Quom autē genere masculino: bonum demonstrat. Virgilius. Nanq; uolans fuluus Iouis ales in æthra. & facit in genitiuo plurali alituum & alitum: teste Prisciano. Martialis. Inter sapes fertur alitum primus.

Ioniarum gustus attagenarum. Lucretius libro quinto. Principio genus alituum uariæq; uolucres. Virgilius libro æneidos. xi. Alituum pecudumq; genus sopor altus habebat.

Alius alia aliud facit i genitiuo alius li producta syllaba: dō alii: q̄netiā (ut testat̄ Priscianus) gō alii alia: alii: dō alio alia: alio. Cicero. Si res tota tota alia: rei necesse ē similiter sit. Et Matthæi octauo capitulo legit̄. dico huic: uade: & uadit: & alio: ueni: & uenit: & seruo meo: fac hoc: & facit. & in euangelio Luc e. deinde alio dixit. Tu uero quantum debes? Qui ait: centum corros tritici. & Festus ait. Alii rei dixit Plautus pro alia rei. Cælius libro primo. Ne q̄ ipsi eos alii modi esse atq; hamilchar dixit: ostendere possunt aliter. Qui etiam alii genitiuū foeminini generis: quē admodū & Plautus: ita & Cælius ipse protulit: quom præfato libro ait. Anteq̄ barca perierat alii rei causa in aphricā missus. Quod certe (ut Priscianus dicit) mirū uidetur. Et notandum q̄ antiqui (ut Diomedes scribit) alis pro alius in recto protulerūt. Alio significat ad locū. Alias aduerbiū tēporis ē: id est alio tpe. Alias itē p alie pōitur: & tūc aduerbiū ē q̄ litatis. & (ut scripsit Festus) ueteres pro alias aliuta dicebant. hic ē illud i legibus Numæ Pōpili. si quisq; aliuta faxit: ipse Iouis sacer est.

Alter altera alterum facit in genitiuo alterius uel alteri alteræ alteri: datiuo alteri uel altero alteræ altero teste Prisciano. Hieronymus in Iohelē primo capitulo. Filii eorum narrabunt generationi alteræ. Terentius in heauton timorū meno. hoc ipsum alteræ dum narrat forte audiui. Alteras antiqui pro aliter dicebant teste Pompeio. Altero alteras uerbum: te syllabam corripit. Ouidius in fastis.

Ille suam faciem transformat & alterat arte. Alter masculini generis facit in genitiuo alteris te syllaba producta: & est contra regulam Alexandri ter per tris formā. Martialis. Quid pereunt stulto fortes altere lacerti? mas fa erat explumbo: qua ad exercendā corpora in gymnasiis utebantur.

Halō

Alumnus

Ala
Ascella
Axilla
Ales

Alius
Alio
Alias
Aliuta

Alter
Altero
Alteras
Aliter

Pollux	Nec est latina dictio ut Vgutio somniat: sed graeca dicta ab ὀλλομαι quod est falio. Vnde Iulius Pollux gymnasiarum instrumenta enumerans ait κει κόρεος στυπίος καὶ ἀλτήρες τροχοὶ καὶ δίσκοι. Hoc est pulueris sportula: & alteres trochi: & disci.	
Priscianus	Alteruter facit in genitio alterutrius uel alteriusutrius teste Prisciano / Cice / ronem / Aelionem / Pacuuium / Catonem inducete.	Alteruter
Georgius Tortelli ⁹	Alcyone cum e exili & y graeco scribitur: & (ut tradit: Georgius) in initio nequaquam aspirationem recipit: & si cu aspiratione principii a Tortellio scribi praecipiat. Fuit Ceycis uxor: quae uiso cadauere mariti i littus ciecto se deiecit in mare: iussuq; Amphitrites / ambo in aues conuersi sunt.	Alcyone Alcyon
Homerus Eustachius	Altera eodem nomine fuit Eueni fluminis filia: quae postea Marpissa teste Homero libro iliados nono uocata est. Et (ut super Homerum scribit Eustachius) pro aue haec alcyon / pro muliere uero haec alcyone declinari debet. At uero Lactantius grammaticus super librum nonum thabaidos: pro muliere haec Alcyone / pro aue hic & haec Alcyonis declinari praecipit. Idem tradit Seruius super librum primum georgicorum: & pacuuium iducit dicentem Alcyonis ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis: ita a b alcyon recto (ut uult Eustachius) sicut ab alcyonis / formari pot. Ego autem etiam pro aue haec alcyone possunt inuenio. Stadius libro thabaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pignora saeuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone pendens tibus a quore nidis. Auis est genus: quae teste Plinio libro quinto naturalis historiae Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte penas purpureas candidis admixtas: collo gracili ac procero: quam uideri contingit raro: quia nunquam nisi circa solstitia & in bruma in qua oua deponit / apparet. Nam tunc quoque medio fere hyemis in mari ipso nidificat: quo tempore si pontus undosus fuerit / ipsis ouis mansuescit: caduntq; procellae oes: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Litora q; alcyonem resonant: at acathida dum haec & alcedo uocatur / ut Varro testatur / & festus: & latinum est Prisciano teste uocabulum: de qua Plautus in poenulo. Quam mare dulce est / quom ibi alcedo pullos educit suos.	Alcymis Alcedo
Lactantius Seruius		
Pacuuius		
Stadius Ouidius Plinius		
Virgilius Varro Festus Priscianus Plautus Horatius Festus Nauus Seruius Lucanus Virgilius Seruius Liuus	Alea cum unico I scribitur: & primam producit syllaba. Horatius in epistolis quem damnosa uenus quem praiceps alea nudat. Ludus est. Hinc deducit aleator: & hic aleo ut scribit Festus. Aleo / uel aleator / is dicitur / qui assidue alea ludit. Nauus. Pessimorum pessime / audax ganeo / lustro / aleo. Alia cum unico I scribitur teste Seruio. Nam & primam corripit syllabam: ut est apud Lucanum. Quas Aliae clades. At uero Virgilius pma pduxit quom libro aeneidos .vii. ait Quosq; secans infaustum interluit Allia nomen: Vbi Seruius aliud I dixit esse interpositum metri gratia. Fluius est teste Liuius libro quinto ab urbe condita in Tyberim defluens: qui a Gasparino cum aspiratione initii anno tari praecipitur Allium cum duplicato I primam producit positione syllaba Virgilius egloga secunda.	Alea Aleator Alco Alia Allia Allium
Virgilius Serenus	Allia serpillumq; herbas contundit olentes: Serenus. Allia praecipit Ticini sententia necti: hoc est sententia physicorum papientium. Horatius in epodo. edat cicutis allium nocentius.	
Horatius Festus Priscianus Cato Accius Pulex	Aluus foeminini generis est teste Festo: quin etiam masculini teste Prisciano libro sexto. Vnde Cato ad filium. ex aluo lauando dixit. Accius annalium primo. Maia nemus rerinēs gūido cōcepit i aluo. Pulex i epitaphio hermaphroditi. Cum mea me genitrix grauido gestaret in aluo. Quid pareret fertur consuluisse deos. Mas est phoebus ait: Mars foemina: lunoq; neutrum: Cūq; forem natus / hermaphroditus eram. Quarenti laetum si Iuno ait: occidet armis: Mars cruce: phoebus aquis: fors rata quaeq; fuit.	Aluus Aluulus Alueus Alucolus Alueum Alueolum Aluear Alueare Aluearium

Arbor obumbrat aquas ascendo: decidit ensis

Quem tulerat casu: labor & ipse super.

Pes hæsit ramo: caput incidit amne: tuliq;

Fœmina uir neutrum flumina: tela: crucem. Proprie fœminæ uenter aluius ē.

Pompeius Nec ab abluendo deducitur. ut Vgutio somniat: sed ab alendo auctore pompeo. Abusiue tamen aluius dici potest receptaculum omnium sordium. Et format per diminutiōem aluulus. Alueus fossa est fluminis: & teste Seruio cuius libet rei innanimatæ uenter appellari potest: formatq; diminutiue alueolus.

Seruius declinatur nōnunq; & hoc alueum. Festus. Naustabulum alueum est ad nauis similitudinem factum: cuius diminutiuum est alueolum penultima correpta

Festus syllaba. Festus. Alueolum tabula est aleatoria. Iuuenalis satyra quinta. Later-

Iuuenalis na: illud enim nostris datur alueolis: quod hæc tabula alueolum aliis nomi-

Hieronymus nibus pyrgus / simum / fritillus uocatur. Est etiam alueum uel alueus uasis ge-

nus: cuius diminutiuo usus est Hieronymus cum ait in libro Danielis. Abba-

cum intriuerat panes in alueolo. ut ferret messoribus. Alueare & per apoco-

pen alueat & aluearium locus uocatur in quo apes delitescunt: & nonnunq; pro alueo ponuntur.

Herodotus Amasis huius amasis uel amafidis fuit teste Herodoto libro historiarū secun-

Lucanus do Aegypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidū dicēte Lucano libro. viiii.

Prudentius Non mihi pyramidum tumulis euulsus Amasi. Amasius & qui amat & qui a-

mat / dici potest. hic & amasio pro eo qui amat uocatur. Prudentius in hym-

nis. Amasiōum comprimuntur fraudibus. Simili quoq; modo & quæ amat &

quæ amatur amasia dicitur. Amascenus fluuius est Volscorum Priuernarū.

Ouidius Alium eodem nomine esse in Sicilia fluuiū ostēdit Ouidius quom ait libro metamorphoseos. xv.

Nec non Sicanias uoluens Amasenus arenas

Nunc fluit: interdum suppressis fontibus aret.

Pompeius Amnis tā fœminini q̄ masculini generis apud antiquos fuit / testibus Pōpeio in

Seruius dictione corius pro corium / Seruio super librum nonum æneidos / Capro-

Caper Probo / Prisciano. Neq; ab eo quod est amœnus deducitur / ut Vgutio somni-

at: sed ab ambio quod est descēdo / auctore Varrone: uel ab ἀμφί quod ē cir-

Priscianus cum & nare fluere / ut scribit Pompeius.

Vgutio Amœnitas & amœnitas in uno significato accipi possunt: & scribitur cum

Varro æ diphthongo in secunda syllaba. Componitur enim (ut tradit Seruius) ex

Pompeius dictum uoluerunt. Quod si uerum est cum æ diphthongo potius q̄ eum æ-

Seruius amœnus scribi deberet.

Varro Amphitrite cum i latino utrobique & te exili in utraq; syllaba scribitur: compo-

Festus niturq; ex ἀμφί quod est circum / & τρέψω terrere. Mare enim circum se na-

Ouidius uigantes pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur / ut

Claudia nus Vgutio somniauit & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari

quod uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo

Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ.

etiam Nereia Glauco

Neptunum gremio complectitur Amphitrite.

Syllius Antiphates cum i latino & t exili scribitur: & facit in genitiuo Antiphatis uel

Virgilius Antiphata. Et penultimam syllabam corripit. Syllius libro. xiiii.

Priscianus Post durum Antiphata septem & cyclopea saxa. Virgi. li. æneidos. viii.

Et primum Antiphaten: is enim se primus agebat. proprium fuit uiri nomē

Amasis
Amasius
Amasio
Amasia
Amasenus

Amnis

Amœnitas
Amœnitus
do

Amphitrite

Antiphates
Antiphate⁹

Amaritudo
Amaror

Aeuum
Aeuitas
Actas

Varro	aetas dicitur: & æternus. Varro in pseudena. Per æuiternam hominum domum tellurem propero gradum. Placet hoc loco quorundam errorem refellere: qui hunc eundem Apuleum putant magiam scripsisse. Falsi. n. sunt. Nam qui magiam scripsit: hac litteratura Apulegius uocatur. Et hic fuit scriptor Prisciano anterior. Vnde idem Priscianus tractatu de præteritis & supinis huius apulegii i hermagora exemplum affert in præterito posui p po sui. Alter autem hac scriptura Apuleius scriptor fuit Prisciano posterior. q de aspiratione & diphthongo differuit. hic Apuleius i dictione plebs an cū æ diphthongo scribi debeat Priscianum inducit: cuius regulam i ipsa dictō ne nos etiam recitabimus.	Acuiternus Aeternus
Virgilius	Aer medium est spacium inter cælum & terram. Virgilius libro æneidos. v. Aera dimouit tenebrosam: & dispulit umbras. Nonnunq̄ aer pro altitudine ponitur. Virgilius georgicorum secundo. ubi aera uincere summum.	Aer
Virgilius Varro	Arboris hand ullo iactu potuere sagittæ. Aer item sonus uocatur. Varro in andabatis. Anima ut conclusa in uesica quando est arte ligata si perculeris aera reddet. Aer græcum est uocabulum. Nam apud illos cōp scribitur. Nec ab ep̄o quæ est lis descēdit: quasi sit sine lite per cōtrariū ut Vgutio sōniauit	
Lactantius	Aether cum æ diphthongo & th aspirato scribitur. hic teste Lactatio Firmiano libro primo fuit creditus a cleante & Marimone laudatis physicis summus deus. Quod etiam Virgilius tetigit quom dixit georgicorum secundo. Tum pater omnipotens fecundis imbribus Aether.	Aether Aethra
Virgilius		
Pronapides	Coniugis in gremium lætæ descendit. Pronapides uero poeta græcus dixit illum fuisse Dæmogorgonis filium: quæ Chaos eius uxor tūc genuit quom ignita exhalauit suspiria. Quare Anaxagoras & poete nostri illum secuti pro clemento ignis aethera ipsum posuerunt: ut. Ouidius libro metamorphoseos primo.	
Anaxagoras Ouidius	Hæc super imposuit liquidum & grauitate carentem	
Aristoteles	Aethera: nec quicq̄ terrenæ facis habentē. At uero Aristoteles in libris quos de cælo composuit dixit aethera pro cælo ponendum esse: ita ut dicat uocabulum ipsum ex æei quod est semper & œeo quod est curro componi: quasi perpetuam uolubilitatem indicet. Iuxta quod etiam Ouidius ait ad Cæsare Sic habites terras & te desyderet aether: hoc est cælum. Aethra cum æ diphthongo & th aspirato scribitur: nā ab aethere deriuat: & apud nos fulgorē aetheris hoc est cæli indicat. Virgilius libro æneidos tertio.	
Ouidius	Nam neq̄ erant aethere ignes: nec lucidus aethra	
Virgilius		
Tortellius	Syderea polus fuit Thefei mater. Aliam eodem nomine scribit Tortellius filiam fuisse Pitthei Comitē & consiliū Helenæ: Et inducit Ouidium in epistola ad Parim dicentem. Cætera per socias Clymenen Aethramq; loquamur: Quæ mihi sunt comites cōsiliūq; duæ. Verum Tortellius fallitur: nec homerum in tertio iliados quem etiam in huius rei testimonium iducit recte intelligit. Nam Aethra Pitthei filia eadem est quæ & mater Thefei.	
Ouidius	Vnde Ariadne apud Ouidium Thefeo obiecit dicens. Nec pater Aegeus est: nec tu es pittheidos Aethre Filius.	
Priscianus Marcellus Tullius	Ango angis facit in supino anctum: ac etiam (ut quidam uolunt) anxum. Nam teste Prisciano anxus participium pro anctus nonnulli protulerunt. Anxietas & anxitudo in uno significato accipi possunt: ut scribit Marcellus. Tullius de republica libro secundo. Quartaq; anxitudo prona ad luctum & mærens semper ipsa se sollicitans.	Ango Anxietas Anxitudo Angiportus Angiportū
Plinius Seruius Terentius Terentius Festus Priscianus	Angiportus quarti ordinis & hoc angiportum declinari potest testibus Plinio libro primo artis grāmaticæ & serui Terentius in adelphis. Id quidem angiportum non est peruium. Idem in phormione. Sed hinc cōcedam uos transire in angiportum hunc proximum. Iter est compendiarium in oppido ut scribit Festus. Anguis masculini generis est teste Prisciano dicente Virgilio.	

- Virgilius Valerius Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis i hærba. **Quin** etiam sceminini generis comperitur. Valerius Maximus libro primo. L. Sylla consul sociali bello cum in agro Nolano ante pretorium imolaret subito ab una parte aræ prolapsam anguem prospexit: quia uisa posthumii haruspicias hortatu contuuo exercitum i expeditione eduxit: ac fortissima castra Sânitû cepit. Anguis format per diminutione anguiculus. Nam (ut dicit Priscianus) Anguilla diminutium nō etetli formâ diminutiua habere uideat. Tullius de finibus libro quinto. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare merulas cornibus uti uidemus boues: nepas aculeis: sua deniq; cuiq; naturâ esse adiuuedum ducem Aquarum proprie angues sunt ut scribit Seruius.
- Priscianus Tullius Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuus est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro pastorum quarto. Præterit & Cyanê & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidiû loquedo Plutôi libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis.
- Seruius Solinus Ouidius Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuus est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro pastorum quarto. Præterit & Cyanê & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidiû loquedo Plutôi libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis.
- Ouidius Ouidius Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuus est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro pastorum quarto. Præterit & Cyanê & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoq; uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidiû loquedo Plutôi libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis.
- Seruius Vgutio Amygdala cum y græco scribitur. & a nostris nux longa dicitur teste Seruio super primum georgicorum. fructus arboris ab Vgutione Amygdalus masculini amygdala sceminini amygdalum neutri generis dicitur. Arbor autem hæc amygdalus declinat. Vnde Hieronymus in ecclesiaste capitulo. xii. ait. Amygdalus florebit impinguabitur locusta discipabitur capparitis. p fructum idem Hieronymus in libro numerorum capitulo. xvii. Qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt.
- Hieronymus Hieronymus Amygdalus cum y græco scribitur. & a nostris nux longa dicitur teste Seruio super primum georgicorum. fructus arboris ab Vgutione Amygdalus masculini amygdala sceminini amygdalum neutri generis dicitur. Arbor autem hæc amygdalus declinat. Vnde Hieronymus in ecclesiaste capitulo. xii. ait. Amygdalus florebit impinguabitur locusta discipabitur capparitis. p fructum idem Hieronymus in libro numerorum capitulo. xvii. Qui foliis dilatatis in amygdalas deformati sunt.
- Stadius Amyclæ pluribus tantum numeri cum y græco & c exili scribitur. Vrbs fuit Laconia: de qua libro primo achilleidos meminit Stadius dicens. Soluerat Oebalio classem de littore pastor Dardanus incautas blandè populatus Amyclas. Alia hoc nomine uocata fuit in Italia urbs inter Caietam & Tharachynam constituta: quæ teste Seruio super librum decimum, æneidos a Laconibus qui comites Castoris fuerat & polucis constructa fuit. Que deinde tacèdo perit ut dixit Lucilius: & Virgilius retigit libro præfato quom dixit. tacitis regnauit Amyclis. Quod sane p hunc modum fuisse fertur. Ciues eius urbis cum pythagoream sectam a cæde animalium obseruarent & ex uicinis paludibus natos serpentes occidere nefas putarent ab iisdem interempti sunt. Quam sententiâ Plinius libro. quinto naturalis historiae his uerbis confirmare uidetur quom ait. Iuxta Tarachynâ fuere Amyclæ a serpentibus deletæ. Sed tacitas dixit Amyclas Virgilius: hoc est pythagoreas: quia taciturnitatem pythagoras primum discipulis p quinquenniū indicebat. Alii aliter exponunt. Cum. n. (aiunt) frequenter nuntiareretur hostes & inani terrore ciuitas quassaretur: lata lege cautum est ne qs unq; hostis nunciaret aduentû. Postea uero cum hostis nullo nuntiate ueniret ex improviso ciuitas capta est. Vnde tacitæ dictæ sunt: quia silentio perierunt. hinc est quod ait Lucilius. Mihi necesse est loqui. Nam scio Amyclas tacèdo perire. Amyclas eadem scriptura nauta fuit pauperrimus in epiro: cuius meminit Lucanus libro quinto. Et facit i genitio Amyclatis uel Amyclæ. Amyclon etiam cum y græco ciuitas fuit pæonia seu Macedoniæ.
- Lucilius Amyclæ Amyclas Amyclon
- Lucanus Apex proprie teste Seruio dicitur in summo flaminis pileo uirga: cuius extremitate modica lana est: & interdum summitas pilei intelligitur. Virgilius libro æneidos secundo. Ecce leuis summo de uertice uisus Iuli Fundere lumen apex. Ab apice fit diminutiue apiculum dicente Pompeo. Apiculum filum quo flamines uelatum apicè gerunt. Vgutio dicit q; apex format diminutiue apiculus. Apices ite pro litteris ponuntur. Apes & Apis in recto teste Prisciano declinari potest. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii. Non apis inde tulit collectos sedula flores. Nam si apes dixisset uersus stare
- Seruius Virgilius Apex Apiculum Apiculus
- Poponius Vgutio Apes Apis Apicula b

Iuuenalis Ovidius Vgutio	non posset. & facit in genitiuo plurali apum: ac etiam apium. Iuuenalis. Exa menq; apium longa confederit uua. Ouidius libro metamorphoseos. xv. Meliferarum apium sine membris corpora nasci. Apes uel apis in recto per diminutionem format apicula. Vgutio autem uult q; ab ea quæ est apes in recto formetur apacula (quod nusq; legitur) ab apis apicula. Nec tamen intelligit Vgutio q; etiam a terminatis in es fiat in aliquibus dictionibus diminutuum in icula: in aliquibus secundum regulam in ecula: ut apes apicula: sedes fedicula: cædes cædicula: ædes ædicula: fides fidicula (de quibus duobus postremis alibi differemus) nubes nubecula: nulpes uulpecula. Terminata in is feminina formant diminutuum in icula: ut cratis craticula: cutis cuticula: securis securicula. Apis masculini generis dicitur lingua Aegyptia bos. Et producit primâ syllabam. Lucanus. Et facer in cineres Magni maclabitur apis. Et facit in genitiuo apis uel apidis. Apium cum unico p scribitur: nam primâ corripit syllabam. Columella libro. xi.	Apecula Apis Apium Apia
Lucanus Columella Herodotus	Nunc apio uiridi crispetur florida tellus. Genus est hærbæ. Apia cum unico p dicitur a Scytis terra teste Herodoto libro quarto.	
Demosthenes	Artemisius cū t exili & i latino utrobique & unico scribitur. Mons est Arcadiae teste Plinio libro quarto naturalis historiae. Artemisium (ut ostendit Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte) promontorium est Euboeæ. Artemisiū item Hyperides simulacrum appellant: quin & apud Macedonæ mensis maius artemisius dicitur. Artemisia uxor fuit Mausoli teste Herodoto libro Historiarum septimo. Artemesia item herba quædam est: quâ Plinius esse Ambrosiam credit. Idem uidetur sentire Dioscorides quom ait. Ambrosia quâ multi artemisiam dicunt plurimas in fructice detinet urigas palmis tribus. De hac Ouidius libro primo de ponto.	Artemisius Artemisiū Artemisia Ambrosia
Herodotus Plinius Dioscorides Ouidius	Nectar & ambrosiam latices epulasq; deorum Det mihi formosa grata iuuenta manu.	
Priscianus Horatius	Alexander & Alexandrus in recto declinari potest: sicut Euâder Euâdrus: Thersander Tersandrus: Menâder Menâdrus: fuit Philippi Macedonis filius. Alexandria cum i in penultima syllaba & Alexandria cum e teste Prisciâ & scribi & efferi potest. Horatius libro quarto carminum.	Alexander Alexâdrus Alexandria Alexâdrea Alexandri nus
Propertius	Nam tibi quo die portus Alexandria	
Curtius Iustinus Solinus Ptolemæus	Supplex & uacua patefecit aulam. Propertius. Noxia Alexandria dolis aptissima tellus. Fuit trium urbium nomē ab Alexandria constructarum testibus Curtio & Iustino: quarum una fuit in Aegypto non longe a nili hostio. ut dixit Solinus: alia i Asia: alia i Scythia sup Tanaim. Alias plures urbes eiusdem nominis apud Ptolemæum inveni. Quarum una est in Syria iuxta Ißum fluiuium: alia in Carmania: duplex in Sogdiana provincia: alia in Aria: alia in Aegæo pelago phrygiæ minoris: alia i Arachosia. Quædam etiam insula persidi adiacēs Alexandria est uocata: ut idem Ptolemæus scribit: quæ (ut ait) etiam Aracia cognominata est. Alia eodem nomine urbs est in Luguria sub dictione Mediolanensis principis. Et ab alexâdria fit Alexandrinus: ab Alexadrea uero Alexandrus formatur: uel forte Alexandrenus: sicut a Nicea Nicenus: ab Antiochea Antiochenus.	Alexandri nus Alexâdreus Alexandre nus
Vgutio Iuuenalis	Aliptes cum unico l & i latino scribitur: & dici potest unctor. Is enim erat cuius curæ tradebantur qui in sacris certaminibus purgarent: dictus ἀπὸ τοῦ ἀλειψέειν: id est ab unguendo: nō autē ab alo alis: ut somniauit Vgutio Iuuenalis satyra quarta.	Aliptes
Georgius	Grammaticus rhætor geometra pictor aliptes. Nec hoc in loco dici potest geometres: ut legendum putat Georgius. Non enim tertius pes dactylus est) ut scandit ipse Georgius (neq; quartus spondeus: sed torgæ spondeus e) ome tra dactylus. Nam apud græcos cum ε in prima & ω magno in secunda syllaba scribitur: siue cum α diphthongo in prima: ut est apud Homerum in. xi. odyssæ. εἶδ' οὐ καὶ τὴ τῶν γαῖης ἐρικυδέος ὕιοι. Theocritus edyllio primo εἶς τὸ κατὰ τὸ τοῦτο γέωλοφοῦν τὴ μύρικαι. Unde apud Iuuenalē	
Homerus Theocritus		

gæometra legendum est cum æ diphthongo in prima.

Allophylus cum duplicato l & y græco sequente unico l scribitur: & dici potest alienigena. Nam componitur ex ἄλλο quod est aliud & φῦλον genus. Neque a philos qui est amicus descendit ut Vgutio somniauit. φίλος enim cum in latino quom amicum significat apud græcos scribitur: que tamen littera ab illis iota dicitur: & habet primam syllabam correptam: ut Pamphilus. φῦλον autem genus cum y græco scribitur: & primam syllabam producit: ut Pamphylia. Memini tamē certo apud quendam auctorem metricum non magnæ auctoritatis legere Allophylus phy syllaba correpta: & (ut puto) ipse est petrus Riga in aurora sic dicens.

Crine que allophylis hostibus ille datur.

Pompeus	Agea cum unico g scribitur. uia est in nauis dicta auctore Pompeo que in ea maxima que res agi soleat. Ennius.	Agea
Ennius	Multa foro ponens agea que longa repletur. Agyia cum unico g & y græco in secunda syllaba sequente in latino scribitur: & apud nos uia transfert. & ab agyia Agyicus A pollo cognominatus est: quia in uis publicis Apollini sacrificare consueuerant ut Acron & Porphyrio scribitur super quartum librum carminum Horatii. Horatius libro præfato.	Agyia Agyicus Aegæa Aegæ
Acron		Aegæ
Porphyrio		Aegæ
Horatius	Dauniæ defende decus camenæ.	
Ptolemeus	Leuis Agyieus. Aegæa cum æ diphthongo in prima & media syllaba nomen est duarum urbium ut scribit Ptolemæus: quarum una est in Emathia: alia in Mauritania Cæsariensi. Aegæ pluralis raturum numeri cum æ diphthongo in utraque syllaba uel Aegæ huius æges urbs fuit Macedonia teste Herodoto. Ptolemæus dicit Aegæ urbem esse Ciliciæ extremam: & eiusdem nominis insula in mari Aegæo. de urbe Ciliciæ (ut puto) intellexit Lucanus libro tertio quom dixit.	Aegeus Aegæus Aegæon Aegon Aegos
Herodotus		
Ptolemæus		
Lucanus	Mallos & extremæ resonant naualibus Aegæ: etsi de insula illum intellexisse dixerit commentator. Aegæ etiam uocata fuit Amazonum quædam regina Aegæus cum æ diphthongo in prima & eius diphthongo in secunda syllaba disyllaba dictio. Thesei pater fuit de quo Catullus.	Egeio Egoge Egon Egone Acas
Catullus	Linguetem gnatum uentis cum crederet Aegæus: ab hoc Aegæo Aegæum mare quidam cognominatum dicunt. Quod si uerum est Aegæus aegæa aegæum cum æ diphthongo in prima duntaxat syllaba scribi debet. Plinius uero a scopulo quodam inter Tenedon & chion insulas confurgente atque capræ effigiem detinente quam Græci αἰγῶ uocant nomen assumplisse asserit. Alii (ut Festus scribit) ab Aegæ regina Amazonum quæ in illo periit cognominari uolunt. Et sic siue αἰγῶ capræ siue ab Aegæ regina dicatur cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba Aegæus scribi potest Lucanus libro primo.	
Plinius		
Festus		
Lucanus	Ionium Aegæo frangat mare. Horatius in epistolis.	
Virgilius	Idcirco nauem trans Aegæum mare uendas: Aegæo cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba nomen fuit proprium gigantis: qui apertis centum habuisse brachia describitur dicente uirgilio libro æneidos decimo.	
Theocritus	Aegæon qualis dicunt cum brachia centum. Aegon cum æ diphthongo in prima syllaba nomen fuit proprium pastoris teste Theocrito: quo uidelicet nomine Virgilius usus est dicens.	
Virgilius		
Lactantius	Non uerum Aegonis nuper mihi tradidit Aegon. est etiam Aegon eadem scriptura Lemni insulæ promontorium ut dicit Lactantius grammaticus: & a Papinio pro mari Aegæo ponitur quom ait libro thæbaidos quinto. quas spumifer assilit Aegon. Aegos cum æ diphthongo. fluuius est Thraciæ. Ego absque diphthongo pronomine est græcæ linguæ communis: quo etiam uerbo nos utimur. Quod quidē ab Atticis egoge a doricis autē egō dicitur & ego ne. Acas cum æ diphthongo etiā scribitur teste Apuleio. fluuius est Epiri fluens ad occasum in pelagus Adriaticum Apolloniam uersus teste Strabone libro sexto & septimo: quem tamē in Ionium fluere scripsit Lucanus quom dixit libro sexto.	
Papinius		
Apuleius		
Strabo		
Lucanus		

	Purus in occasus parui sed gurgitis Aeas: Ionio fluit inde mari. Et facit in genituo Aeantis.	
Ouidius	Aegina cum æ diphthōgo & i latino scribitur. Filia fuit Afopi regis Boeciae a Ioue in specie ignis grauidata teste Ouidio libro metamorphoseos sexto.	Aegina Agina
Stadius	de qua Stadius libro thabaidos septimo meminit dicens.	
Ptolemæus	Si modo placuit foelix Aegina tonantem. Et etiam Aegina in insula Peloponneso adiacēs teste Ptolemæo: & eiusdem nominis urbs in ea ab Aegina Afopi filia cognominata: quæ antea Enopia uocabatur dicte Ouidio libro metamorphoseos septimo.	Angia
Ouidius	Enopiam ueteres appellauerunt: sed ipse.	
Pompeius	Aecus Aeginam genetricis nomine dixit. Agina ea est qua inferitur scapus trutinæ: id est in quo foramine trutina se uertit ut scribit Pompeius. Angina	
Festus	faucium dolor siue inflatio dicitur teste eodem Festo. Macer de uiribus herbarū. Subuenit angina mellis uinoque iugata. hæc a Græcis σφραγίχη dicitur	
Macer	latine synanche transfertur.	
Plinius	Aethiops cū æ diphthongo & th aspirato & i latino scribitur. Fuit teste Plinio libro. vi. naturalis historiae. Vulcani filius: a se Aethiopiā omnem cui præfuit denominās. Et ab Aethiopia fit Aethiops & Aethiopus teste Seruio supra librum septimum æneidos. Comperitur & in fœminino genere Aethiopia	Aethiops Aethiopus Aethiopia
Seruius	Nec a Chus filio Cham quod hæbraice aethiops interpretatur Aethiops dicitur ut Vgutio sōniauit: sed cū qd ē cremo & ὄψ aspectus d'cedit. Duæ aut sūt Aethiopiæ teste Seruio: una circa ortū solis: alia circa solis occasū in Mauritania.	
Vgutio		
Ouidius	Antistes cōis generis est: cū fœmininum habeat antistita. Ouidius libro metamorphoseos. xiii.	Antistes Antistita
Gellius	Combiberat tractaque comis antistita phœbi. i. sacerdos uel sacrificula. Antidotum neutro genere & antidotus fœminino declinari potest. Gellius libro. xiiii. noctium actiarū de anatibus loquēs ait. huius regis antidotus celebratissima est: quæ mithridates uocatur. Optimum est contra uenena remedium. Et dici potest ex contrario datū. Nam contraria cōtrariis curantur.	Antidorū Antidotus
Marcellus	Animus est (ut tradit Marcellus) quo sapimus: anima uero qua uiuimus. Vnde	Animus Anima
Accius	Accius in Epigone ait sapimus animo: fruimur anima. Nonnunquam & pro corpore anima ponitur: ut est apud Virgilium libro æneidos nono.	
Virgilius	Itē (ait) egregias animas: quæ sanguine nobis.	
Virgilius	Hanc patriā pepere suo. in quo est etiā nouū: quæ patriam posuit pro regione uel terra cum proprie patria urbs aparentū sit. Quādoque etiā pro habitu uel	
Plautus	odore aia accipitur. Virgilius georgicorum secundo. animas & olentia Medi	
Plautus	Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. Plautus in asinaria. An foetet anima tue uxori? Anima item aqua intelligitur. Plautus in Amphitryone. Nā ego illi puto si occæpso animam omnem intertraxero. Rursus anima & p	
Lucretius	uento capitur. Lucretius libro quinto.	
Plautus	Aurarumque leuis animæ calidiq; uapores. Plautus in asinaria. Nec quid animæ emittat dormiens. anima & pro aere usurpatur. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Namque canebat uti magnum per inane coacta	
Probas	Semina tetraurūque aiaque marisque fuissent. Aia teste Valerio Probo facit in dati	
Hieronymus	no plurali & ablatiuo aiabus. Vnde Hieronymus in libro Iosue capitulo. viii.	
Laurentius	ait. Timuimus ergo ualde: & puidimus aiabus nostris uestro terrore cōpulsū	
Cicero	Laurētius autē libro elegiarū pmo dicit quod facit animis. Nā & Cicero ad ux	
Priscianus	orē & filiā scribēs duabus animis suis dixit. & (ut tradit i epitome Priscianus) cū animus cōposita secūda & tertia declinatiōe declinari possūt: ut magnāim ⁹ / pusillāim ⁹ / exanimus / semiāim ⁹ / ināim ⁹ / unāim ⁹ / æquāim ⁹ / lōganim ⁹ .	
Festus	Apiscor & adipiscor in uno significato usurpant auctores: ut Festus testatur &	Apiscor Adipiscor
Nonius	Nonius Manilius libro tertio Rebus apiscēdis labor est qui continet omnes	
Manilius	Votorum effectus. Lucretius libro primo.	
Lucretius	Nec ratiōe animi quā quisque posset apisci. Lucillius libro. xxvi. ut ego effugiam	
Lucillius	quod te imprimis cupere apisci intelligo. Apiscor facit in supino aptum: Adipiscor	

Festus piscor adeptum. Festus. Aptus cum in propria significatione intelligatur/poni tamē solet p adeptus: ut apisci pro adipisci. hæc ille. aptum item significat necessarium. Tullius de finibus libro tertio. Itaq; natura sumus apti ad totius consilia civitatis. Rursus aptum connexum dicitur & colligatum. Virgilius georgicorum tertio. ipso est torquibus aptos lunge pares. Aptum compositum & paratum. Virgilius libro æneidos tertio. Interea classem velis aptare iubebat Anchises. Idem libro æneidos decimo. proiecto dum pede læuo

Priscianus Aptat se pugna. Priscianus tamen. dicit Adipiscor uerbum commune esse.

Crispus Arguo facit in supino argutum. participiū tamē futuri tēporis Crispus in iturus protulit. cum libro historiarum secundo dixit. Quos aduersum multi ex Bithynia uolentes occurrere. falsum filium arguituri. Quod etiam Priscianus ipse annotauit. Nam quædam comperiuntur uerba in utum supinū formantia. quorum participia futuri temporis in iturus desinunt. uerbaliq; in itio terminantur: ut argutum arguiturus arguitio: tutum tuiturus tuitio: sputū spuiturus spuitio: plutum pluiturus pluitio. Argutum significat maliciosum: unde argutiæ dicte sunt. Argutum item canorum stridulum uel sonorū. Virgilius in bucolicis. Forte sub arguta cōfederat ilice daphnis. Idem libro æneidos septimo. Arguto tenuis percurrens pectine tælas. Rursus argutum breue Virgilius georgicorum. iii.

Argutumq; caput breuis alius obesaq; terga. Probus super quartam eglogam Virgilio dicit quod argutus ab argo naue. quæ a celeritate dicta est. ducitur: ut arguta hirundo: & arguti homines. qui multum & celeriter loquuntur. Ab argutum supino fit argutor deponens uerbum. teste Nonio. Nouiū inducente dicentem. Quando ad ludos uenit. alii cum tacerent. totum diem argutur quasi cicada: id est loquaciter proloquitur. Et fortassis in hoc significatio ab eo quod est argutum ab argo naue. argutor formatur. Est etiam argutari subilire. ut interpretatur idem Nonius illud Titinii. Terra hæc est noua: qua tu solitus argutari pedibus cretam dum compescis. uestimenta q; leuas. Vgutio declinat etiam arguto argutas. argumen & argumentum in uno significato accipi possunt. Inde argumentor formatur deponēs uerbum: qd tamen Priscianus dicit esse commune.

Artocreas huius artocreae masculini generis cum t & c exilibus scribitur. genus ē dulci Insubribus notissimum. Persius satyra ultyma. artocrea q; popello. Largior. Sunt tamen qui & hæc artocrea feminino genere declinari uolūt.

Arrhabo cum duplicato r secundo aspirato scribitur. Varro de lingua. latina. Arrhabo sic dicta ut relicuum reddatur. hoc uerbū a græco ἀρραβῶν. hæc ille Terrentius comœdia tertia. Ea relicta arrhaboni est. hæc & arrha a nō nullis dicitur: quæ (ut puto) ab arrhabone dicta est: & ideo cum aspiratione post secundum r ipse scripserim. Ara pro altari cum unico r scribitur. Neq; ab aras: uel ardeo. deriuatur. ut somniabundus tradit Vgutio: sed ab ansa: mutatis litteris. testibus Varrone rerum diuinarū libro. v. & Macrobio dicta est. At uero Seruius græcum uult esse uocabulū: precēq; significare. Vnde κατὰ τὰ ἱερά iprecatio dicitur. Est etiā Ara ciuitas foelicis Arabiæ regia. teste Ptolemæo: & eiusdem nominis insula eidē Arabiæ adiacens. ut idem Ptolemæus ostendit. hara autem pro porcorum stabulo cum aspiratione in itio teste Apuleio scribitur: ut scilicet ab ara pro altari discernatur. hara item eadē scriptura. genus est auis: a qua aruspex teste Seruio. & hariolus descendit: ut in dictionibus in initio aspiratis differemus. Idq; notandū est. qd ara altare primā producit sylabam: hara uero auis. siue porcorum stabulum. primam corripit.

Arabus cum unico r scribitur. Fuit Apolinis filius teste Plinio libro secūdo naturalis historiæ. Arabia cum unico r triplex est. ut Ptolemæus ostendit: una foelix: alia petræa: alia deserta. Et ab Arabia fit Arabs. & Arabus. teste Seruio super librum septimo æneidos: ac etiā Arabicus & Arabius. Virgilius libro præfato.

Arguo
Argutus
Argutor
Arguto
Argumen
Argumētū
Argumtor

Artocreas
Artocrea
Arrhabo
Arrha
Ara
Hara
Haruspex
Hariolus

Arabus
Arabia
Arabs
Arabus
Arabicus

Priscianus	Hyrcanisue/arabisue parant. Priscianus in perihegesi.	Arabius
Priscianus	Non Arabis similes opulentis scilicet æqua. Nonnunq̄ Arrabia cum duplica to r scribitur: ut p̄ma syllaba positione produci possit. Priscianus i pihegesi.	Arrabia Arrabicus Arrabius
Propertius	Arrabii cernes extremi littora ponti. Propertius.	
Propertius	Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Idem.	
Ptolemæus	Et donus intactæ te tremit Arrabiæ. Arabis cum unico r/fluuius est prouitiæ drangianæ: qui & per Gedrosiam fluit: ut ostendit Ptolemeus	
Virgilius	Arbor & arbos in recto declinari potest. Virgilius in georgicis. Herculæq; arbos umbrosa coronæ. Idem in bucolicis	Arbor Arbos Arbuscula Arbucula Arbustum Arboretū Arbutus Arbutum
Agrætius	Et nunc omnis ager nunc omnis parturit arbos. Arbor & Arbos hoc distat:	
Vgutio	q; (ut tradit Agrætius in caprum) arbor omne lignum est: arbos non nisi fru ctifera. Arbos format per diminutionē arbuscula. Vgutio dicit q; facit arbu cula absq; f.	
Gellius	Arbustum arbor est nouella: quod & arboretū dicitur: teste Gelio libro. xiii. noctium atticarum.	
Virgilius	Arbutus foeminini generis arboris est genus: de qua Virgilius in bucolicis. hu mor dulce fatis depulsis arbutus hædis. huius fructus arbutū dicitur. Sunt aut arbuta rubra poma siluestria: ut scribit Seruius. Virgilius libro georgicorum	
Seruius	p̄mo. cum iam glâdes atq; arbuta sacrae. Deficerent siluæ. phocas p̄ arbore & clinat singulari numero hæc arbutus: plurari uero hæc arbuta neutro gene.	
Phocas	Quod tñ Horatius foeminino genere protulit: cum dixit in p̄mo carminum.	
Horatius	Impune tutum per nemus arbutos Quærun latentes.	
Marcellus	Aridus & per syncopam aridus: teste Marcello enunciari potest. Vnde & Lucil	Auidus Ardus
Lucillius	lium refert dixisse libro. xxvi. Ardum miserinum atq; in foelix signum: sam bucum uocant. Aridum proprie (ut scribit Festus) est quod naturalē humo rem amisit Virgilius libro æneidos primo. atq; arida circum Nutrimenta de dit. Aridum item purum & lucidum dicitur: ut est apud Plautum in rudente:	Ariditas Aretudo
Festus	argento arido: Marcello interpretante. Rursus aridū horificum siue acutum significat. Virgilius georgicorum primo. & aridus altis montibus audiri fra gor. Inde deriuatur ariditas: idem significans quod & aretudo teste Nonio.	
Virgilius	Varro de lingua latina. Quod p̄ hos natura frigori miscet calorem: atq; hu morum aretudinem.	
Plautus	Armus humerus cum brachio appellatur. Arma pluralis tantum numeri ab	Armus Arma
Marcellus	armo dicta sunt auctore Pompeio: uel ab arcendo: quod scilicet armis hostē arceamus: ut tradit Varro de lingua latina. Cum arma composita: secunda & tertia declinatione declinari possunt: ut inermis: exermus.	
Virgilius	Armilla foeminini generis cū duplicato l scribit. Ornamentū quoddā est ex auro: quod uiri militares ab imperatoribus donati gerebant. dicta est autem armilla (ut existimat Festus) ab armo: q; scilicet antiqui Humeros cum brachi is armos uocabant. hoc armillum etiam cum duplicato l genus est uasis uina rii ab armo d ductum.	Armilla Armillum
Virgilius	Armentum pecus est (ut scribit Festus) idoneum ad opus armorum & hæc ar menta foeminino genere Ennius eodem nomine referente Festo protulit.	Armentum Armenta
Ennius	Ardeo ardes secunda coniugatione: & ardo ardis tertia: declinari potest Hiero nymus in Ioanne capitulo. xv. Si quis in me non maserit: mittetur foras sicut palmes: & ardet. Et colligent eum: & in ignem mittent: & ardet pro arde bit: est autem ardere ignescere concremari. Virgilius libro æneidos quinto. Namq; uolas liquidis i nubibus arsit arūdo. Ardere festinare. Virgilius libro æneidos primo.	Ardeo Ardo
Hieronymus	Instant ardentes Tirii: pars ducere muros: id est festinantes: ut dicit Marcellus quod & prudentes nonnulli exponunt. Ardere fulgorem seu splendore emit tere. Virgilius libro æneidos quarto. Tyriog; ardebat murice lana.	
Virgilius		

	Ardere dolere irasci. Virgilius libro Æneidos decimo.	
Virgilius	Proxima queq; metit gladio: latumq; per agmen	
Virgilius	Ardens limitem agit ferro: te Turne superbum	
Seruius	Cæde noua quærens. ardere ardentem amare. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Coridon ardebat Alexim: ubi placet q; in uno significato ardeo ablatiuo iūgitur: in alio accusatiuo. Quod & Seruius tradit sup librū p̄mum Æneidos.	
Virgilius	Argiripa cum i latino utrobique & unico p̄ scribitur: cum penultimam corripiat syllabam. Virgilius libro Æneidos tertio.	Argiripa
Seruius	Ille urbem Argiripam patriæ cognomic gentis. Opidum est Apuliæ: Quod (ut scribit Seruius) antea Argoripum uocabatur: quin & Argos Hippium teste eodem Seruio sup librum. xi. Æneidos: quod corrupto uocabulo Arpos rursum dictum est: necnon & Arpi plurari tantū numero. Virgilius libro Æneidos. x. que causa attraxerit Arpos. Idem libro præfato.	Argoripū Argos Hippium Arpos Arpi
Virgilius	Atq; iterum in Teucros Actolis surget ab Arpis. Idem in. xi.	
Virgilius	Non erit auxilio nobis Actolus: & Arpi.	
Salustius	Arbiter secundi ordinis est: ut ē apud Salustium: procul arbitris omnibus amotis. Sed & tertia declinatione declinari potest: teste Prisciano. Et habet foemininum arbitra. Horatius in epodo. o rebus meis	Arbiter Arbitra
Priscianus	Non infideles arbitra.	
Priscianus	Arbitror deponens uerbum est: quod tamē Priscianus tradit esse cōmune: Cœlium nihilominus inducens dicentem. Ex scriptis eorum qui ueri arbitrantur	Arbitror Arbitro
Nonius	Veteres etiam teste Nonio arbitro protulerunt. unde Plautus in Stichus ait. Probiores non arbitrabunt: si probis naraueris.	
Plautus		
Phocas	Astu indeclinabile neutri generis: & hic astus huius astus declinari potest: teste Phoca. huius origo auctoribus Pædiāo Festo Donato ab αστυ græce urbe deducitur: i qua qui assidue uersati sunt: cauti atq; astuti esse uidentur. Terentius. an i Astu uenit: i. in urbē. αστυ. n. græce: urbs latine. Papinius i achileide.	Astu Astus Austita Asta Astæa
Pedianus		
Festus		
Donatus		
Papinius		
Ptolemæus	Tandem detecti timidæ nereidos astus. A pœteris pōitur pro astutia. Asta urbs est Tuditanorum in hispania teste Ptolemæo. Aliam eodem nomine scribit Ptolemæus esse urbem drangianæ prouinciæ: Aliam liguriæ in Italia. Astæa insula est Gedrosiæ adiacens: ut idem Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Lucanus	Astylum cum unico s̄ & unico l̄ & y græco scribitur. Locuserat confugii. Lucanus libro primo.	Astylum Asilus Asilas Axilus
Virgilius	Tunc erat exiguum dominos commisit Astylum. Virgilius libro octauo.	
Virgilius	Hinc lucum ingentem: quem Romulus acer astylum. Astylus cum unico s̄ & unico l̄ & i latino: a Tortelio scribi præcipitur. Sūt tamē qui cum duplicato l̄ scribi uolūt. Volatile paruum est: quod alius nominibus cæstrus: tabanus: musco uocatur. Virgilius georgicorum. iii.	
Tortellius		
Virgilius	Plurimus Alburnum uolitans cui nomen asilo. Asilas eadem scriptura a Tortelio scribitur. proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Virgilius libro Æneidos nono dicens Corynæum sternit Asilas. Idem libro decimo. Princeps turmas inducit Asilas. Axylus cum y græco & unico l̄ scribitur. Fuit uir Phrygius a Diomede in bello Troiano occisus.	
Gellius	Acerbitudo & acerbitas i uno significato accipi possūt: teste Gellio libro. xiii. noctium atticarum.	Acerbitudo Acerbitas
Marcellus	Assesrix uerbale femininum ēa b assessor auctore Marcello. Aphrāius. Fratris dimittit assestricem: me sibi adesse uocat. Hieronymus libro sapientiæ capitulo nono. da mihi sedium tuarum assestricem sapientiam. In cuius deriuatione ignorans extitit Gasparinus Brito Vgutio Mammotrectus Catholicon errauerunt. Nam Gasparinus unde assesrix descendat prorsus ignorauit. Alii autem ab assistendo seu asserendo deduci uoluerunt: cum tamen ab asserendo assesrix formetur: non assesrix. Ab altero autem cum careat supino quādo s̄. neutrale est uerbale formari non potest qm̄ uero transitiuum est: potius astutrix secundum analogiam q̄ assesrix formari necesse ē. Verum (ut dicit Priscianus) quædam deficiunt inconsonantia: ut si uelimus ab eo quod est cursor	Assesrix Possesrix Expultrix Tonstrix Tōstricula
Aphranus		
Hieronymus		
Gasparinus		
Vgutio		
Priscianus		

Cicero	foemininum facere secundum analogiam mutatione or in rix/absonum fit i congruumq; naturæ litterarum. Vnde Cicero uolēs ab eo quod est expulſor proferre foemininum/ſ in r mutato/expulſrix formauit/quom dixit Verrina rū quinto. o uirtutis indagatrix/expulſrixq; uitiorum.	
Martialis	Quandoq; etiam remanente ſ interponitur t:ut ab aſſeſſor aſſeſſrix:a poſſeſſor poſſeſſrix:a tonſor tonſrix. Martialis.	
Cicero	Tonſrix Suburæ faucibus ſed & p̄mis. Cicero libro præfato. Regiæ uirgines ut tonſtriculæ tondebant barbam & capillum patris.	
Prifcianus	Anio & Anien in recto declinari poteſt teſte Prifciano. Horatius in primo car	Anio
Horatius	minum. Et præceps Anio atq; Taburni lucus & unda. Cato. Non minus quin	Anien
Cato	decim ab urbe milibus Anien abeſt fluius. Anius proprium fuit regis nomē	Anius
Virgilius	in Delo: cuius meminit Virgilius libro æneidos tertio. Rex Anius rex idem hominum Phœbiq; ſacerdos.	
Nonius	Adiuto & adiutor deponēs (ut ſcribit Nōius) ueteres ptulere. Pacuuius i Chry	Adiuto
Pacuuius	fide. Adiutamini & defendite. Aphranius in milite. hoc obſecro igitur agite	Adiutor
Aphranius	me adiutemini.	
Terentius	Terentius in Andria. Pamphilum ne adiutem/aut auſcultem ſeni?	
	Abortior deponēs uerbum eſt: quin & abortio comperitur. Hieronymus i Iob	Abortior
Marcellus	capitulo primo. Bos eorum concepit: & non abortiuit. ponitur nonnunq; te	Abortio
Festus	ſte Marcello aborior pro abortior. Vnde hic abortus huius abortus. & hoc a	Aborior
Nonius	bortum/ in uno ſignificato. Feſtus. Abortum mulieris dicitur/ quod non ſi tē	Abortus
	peſtiue ortum. Abortus idem ſignificat/ quod & aborſus: niſi q; (ut tradit No	Abortum
Prifcianus	nus) aborſus eſt in p̄mis mēſibus: abortus autē prope tempus pariendi.	Arboſus
Lucillius	Amplexor deponēs eſt uerbū: quod tamen Prifcianus tradit eſſe cōe/ Lucilliū	Amplexor
Cicero	iducens dicentē. Quin amplexet q; uelit/ ego non ſinam me amplectier. Cice	Amplexo
	ro tñ amplexo protulit/ quom pro Cluentio ait. Auctoritatē cōſoꝝ amplexa.	
	Abundo ex ab & undo componi manifeſtum eſt. Et iungitur ablatiuo: & non	Abundo
Nicolaus	nunq; genitiuo. Nicolaus in homero libro iliados. iiii.	
Lucillius	Ingenio ualet acri/ & fraudis abundat. Lucillius ſatyrarum. vi.	
	Quarum & abundemus rerum/ & quarum indigeamus.	
Marcellus	Aspectus huius aspectus uel aspecti teſte Marcello declinari poteſt. Vnde &	Aspectus
Accius	Accium inducit in Aſtynacte dicentem. Miſeritudine commouit animum ex	
	celfa aspecti dignitas.	
Cicero	Alabaſter maſculino genere/ & alabaſtrū neutro/ declinari poteſt. Cicero Aca	Alabaſter
Marcialis	dæmico q; ſecūdo. Quibus eſt alabaſter plenus ūguēti putefcere uidet. Martia.	Alabaſtrū
Plinius	Quod Coſmi redolent alabaſtra/ ſociq; deorū. genus ē ualis unguētarii/ ex a	
	labastro marmore: qd' teſte Plinio libro. xxxi. & xxxvi. naturalis hitoria: per	
	lucidum ē/ & colorum uarietate diſtinctum. Neq; ab alce deducitur/ ut Vgu	
	tio ſomniauit. Alabaſtrum Item urbs eſt Aegypti teſte Ptolemæo.	
Ptolemæus	Adubanus & Adubanum declari poteſt. Fluius eſt: qui & Iſter & danubius/	Adubanus
Festus	ſiue danubium uocatur. Feſtus. Adubanum danubium.	Adubanū
	Anſer apud antiquos tā foeminini quā maſculini generis fuit. Ocha dicitur.	Anſer
	Aucha cū ch aſpirato ſcribitur: quæ & Ocha nōnunq; efferitur: ut in dictiōibus	Aucha
	ab o incipientibus plenius diſceremus.	Ocha
Pompeius	Annus cum duplicato n ſcribitur. nec ab & u. præpoſitiōe formatur/ ut Vgutio	Annus
Seruius	uoluit: ſed auctore Pompeo ex græco trahit: qd' illi ἐπποϋ dicunt. Vel (ut tra	Anulus
Virgilius	dit Seruius) anus dictus ē q; in ſe redeat/ quaſi anulus/ dicēte etiā Virgilio.	Anellus
Horatius	Atq; in ſua per ueſtigia uertitur annus. Anulus in alio ſignificato cum uni	Anhelus
	co n ab omnibus ſcribitur: cuius diminutiuum eſt anellus. Horatius ſermone	Anus
	xvii. ſæpe notatus. Cum tribus anellis modo læua Prifcus inani. At uero an	Anicula
Apuleius	helus adiectiuum cum aſpiratione in media ſyllaba/ & unico ſcribitur. Nam	Anicilla
Virgilius	ab halo halas deſcendit: quod (ut Apuleo placet) cum aſpiratione annotatur.	Anus
	Virgilius georgicorum ſecundo. & olentia Medi	
	Ora fouent illo: & ſenibus medicantur anhelis. hæc Anus huius Anus cum	Anaticulus
	unico n ſcribitur/ cum primam corripiat ſyllabam. Antiqui tamen teſti	Anatinus

Nonius	bus Nonio & Prisciano hæc anus huius anuis huic anu declinabant. Vnde	
Priscianus	Cato de liberis educandis ait. Eam nutricem oportet esse adulescentē. Anuis	
Cato	enim ut sanguis deterior sic & lac. dicta est aut anus auctore Festo uel ab an	
Festus	norū multitudinc: uel ex ἀν & ποῦσος sensus uel intellectus: quasi siue sensu sit	
Varro	anus. Et format per diminutionē anicula & anicilla teste Varrone li. secūdo	
Ptolemæus	de analogia. Anus huius anj masculini generis et si primam producat sylla	
Martialis	bam cum unico tamen n scribitur: & pro nate ponitur uel secessu. est etiam	
Cicero	Anus fluuius Calaicorum Bræcariorum ut ostendit Ptolemæus. Anas huius	
Vgutio	anatis cum unico n auis est nota. Martialis.	
Ptolemæus	Est anatis habes uropygium macræ. Et format diminutiue anaticulus. Cice	
Pompeius	ro de finibus libro secūdo. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare me	
Priscianus	rulas cornibus uti uidemus boues. Vgutio autem anaris pullū anatinum uo	
Varro	cat. Est etiā Anas hispaniæ fluuius teste Ptolemæo. Anatem etiam (ut scrip	
Cato	sit Pompeius) morbum anuum dicebant: sicut seniū morbum senum.	
Apuleius	Amniculor deponens uerbum est: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune	Adminicu
Marcellus	Varronem inducens dicentem. Tribunicio auxilio adminiculati. Cato tamē	lor
Pacuius	de liberis educandis adminiculo protulit quom dixit. Quoad potui admini	Adminicu
Lucretius	culauit tuā uolūtātē i scribēdo. Est aut adminiculari auxiliari uel administrare	lo
Seruius	Aestus cum æ diphthongo scribitur ut Apuleio placet. Et tā secunda q̄ quarta	Aestus
Stattius	declinatione ueteres protulerunt teste Marcello pacuium referente dicen	Aestuo
Virgilius	tem in Chryside. Aesti soi te ex arido. Aestus tam maris q̄ solis ac æstiuu tem	Aestuo
Calphurnius	poris flagrantia dicitur. Nam marinum impetum uel commotionem æstū	Aestuo
Ptolemæus	Lucretius appellauit dicens libro quarto.	Aestua
Apuleius	Frigus ut a pluuiis calor ab sole æstus ab undis. Inde æstuo æstuas uerbum.	Aestas
Virgilius	Est aut æstuate feruere flagrare ardere. Aestiuare autem dicimus sicut hyema	
Cicero	re: autumnare. Aestiuam namq; (ut dicit Seruius) loca sunt umbrosa: in quibus	
Horatius	per æstatem calor uitatur solis. Stattius: & umbrosi patuere æstiuam Lycæi.	
Pompeius	Nonnunq̄ pro ipsis gregibus in æstiuis morantibus æstiuam ponuntur dicen	
Macer	te Virgilio georgicorum. iiii. Nec singula morbi.	
	Corpora corripiunt: sed tota æstiuam repente. Aestiuum item Adiectiuum est	
	Calphurnius egloga quinta. Frigidus æstiuus impellit noctifer horas.	
	Aestiuam item urbs est Germaniæ teste Ptolemæo. Aestas cum æ diphthongo	
	etiam scribitur ut idem tradit Apuleius.	
	Alexis proprium uiri nomen facit in genitiuo Alexis uel Alexidis. Virgilius	Alexis
	i Bucolicis. Corydō ardebat alexi. Cicero ad Atticū. Alexidis manū amabā.	
	Abstineo regit accusatiuum uel ablatiuum a uel ab mediante: & nonnunq̄ ge	
	nitiuum: ut est apud Horatium in quarto carminum. Mox ubi luxit satis ab	
	stine te (dixit) irarum.	
	Atriplex fœminino genere & hoc atriplexum declinari potest teste Pompe	Atriplex
	io. genus est hærbæ contra podagram calidam ualentis dicente Macro de	Atriplexū
	hærbarum uiribus.	
	Atriplicem tritam cum nitro melle & aceto	
	Dicunt appositam calidam sedare podagram.	
	Alluuius huius alluuii & alluuium huius alluuii & alluuius huius alluuii: i	Alluuius
	uno significato accipi possunt. Consumptio terræ dicitur ex aqua inundatiōe.	Alluuium
	Catullus Atys huius atys cum unico t exili & y græco scribitur. Fuit uir Phrygius: de	Alluuius
	quo Catullus. Super alta uectus Atys celeri rate maria. Alius eodem noie	Atys
	fuit Croesi Lydorum regis filius: qui teste Herodoto libro primo ab Adrasto	Athrys
	uenando fortuito interfectus est. Athrys huius Athryis cum th aspirato & y	Athax
	græco scribitur. fluuius est Thraciæ in Istrum defluens teste Herodoto libro	Atrax
	historiarum tertio. Athax huius athaxis cum th aspirato fluuius est ex pyre	Athos
	næo monte scaturiens & prope Narbonam fluens teste Ptolemæo: de quo	Athos
	Lucanus meminit libro quinto dicens.	
	Mitis Athax Latias gaudes non ferre carinas. Atrax huius atraxis cum t exili	
	fluuius est Aetoliæ: a quo Atraces populi cognominati sunt teste	

Plinius
 Ptolemæus
 Seruius
 Virgilius
 Seneca
 Valerius
 Iuuenalis
 Virgilius
 Virgilius
 Virgilius
 Apollonius
 Theocritus
 Ovidius
 Ptolemæus
 Tullius
 Priscianus
 Virgilius
 Virgilius
 Sappho
 Ptolemæus
 Ptolemæus
 Ovidius
 Ovidius
 Ovidius
 Ovidius

Plinio li.iiii. naturalis historia. Atrax item urbs est pelafgiotorum in Macedonia ut Ptolemæus ostēdit. Athon huius athonis tertia scilicet declinatioe teste Seruio declinat. Ad qd̄ pbandū iducit Virgiliū li. xii. aeneidos dicentē. Quantus Athon aut quantus Eryx. Nam (ut ait) si Athos dixisset Virgilius uersus stare non posset. Sed fallitur Seruius: neq; Virgilio textum defecit: sed potius corrumpit. Omnes enim Virgilio codices hoc modo scriptū habent. Quantus Athos aut q̄tus Eryx: & optime stat uersus. Neq; enim thos syllaba breuis est (ut putat Seruius) sed longa: cum apud græcos cum ω magno quæ littera productam, efficit syllabam αωσ scribatur. Vnde apud omnes Athos scriptum legi præterq̄ apud unū Ciceronē ut infra dicemus. Seneca i Medea. Hæmonias ille contulit pestes Athos. Valerius Flaccus libro secundo. Congeminat qua primus Athos & pontus & ingens. Iuuenalis. Velificatus Athos. & facit in genitiuo Atho tertia quidem declinatioe æqualium quæ attica est. Vnde accusatiuum Atho protulit ipse Virgilius quom dixit georgicorum primo. Aut Atho aut Rhodopen. Nec hic Athon legi potest hoc modo. Aut Athon aut Rhodopen: q̄a (ut diximus) αωσ cū ω magno scribitur ipsam producente syllabam. Sed Atho accusatiuum atticum protulit ut etiā libro aeneidos undecimo ait. In foribus lætum Androgeo: qui accusatiuus atticus est. Quod autē dicendo Atho tho syllaba ubi ω mega ē corripitur hoc pcedit ppter seq̄ntē uocalē. ut est alibi apud eundem Virgiliū: sub Ilio alto: ubi ultima ablatiui syllaba propter sequentem uocalem breuiatur: quæ alias longa est. Genitiuum Atho posuit Apollonius quom argonauticorum primo dixit. κριδ̄ε̄ π̄ισσο̄ με̄ροισῑν̄ ἀδ̄ω̄ ἀμ̄ε̄φ̄αῑρε̄ κο̄λω̄μη̄. id est mane autem proficiscēti bus Atho uidebatur uertex. Similem genitiuo accusatiuum. Atho protulit i thalysius Theocritus. Regulari autē accusatiuo Athon usus est Ouidius quom ait libro metamorphoseos undecimo. Nec leuis q̄ si quis Athon pindūq; reuulsos. Mons est Macedoniae teste Ptolemæo: & cum th aspirato scribitur. Comperitur tamen Athonis genitiuus qui: ab eo qui est Athon in recto non Athos (ut inepte putat Priscianus libro .vi.) formatur. Vnde Tullius libro tertio de republica ait. Quid ergo illa sibi uult absurda exceptio nisi quis Athonē pro monumento uult sūdītus efficere? Apollo huius apollinis & Apollos huius Apollo tertia declinatione Attica declinari potest. Vnde in epistola ad corinthios prima capitulo primo legitur. Ego quidē sum Pauli: ego autē Apollo. Vbi Apollo genitiui casus est. Et in eadem epistola capitulo ultimo. de Apollo aut fratre notum uobis facio. Ablatiui quidem casus Attici Apollo est. Et in epistola ad Titum capitulo ult. mo. Zenam legisperitum & Apollo sollicitate præmitte: ut nihil illis desit. Accusatiuus atticus tertiae declinationis Apollo est: quod tamē Mammo trectus græcæ declinatiois ignarus dicit esse ideclabile. Et cū p unico & l duplicato scribitur Actius cum et exilibus scribitur. Mons est: a quo fit Actius adiectiuum & Actiacus. Virgilius libro aeneidos tertio. Actiaq; Iliacis celebramus litora palmis. Idem libro aeneidos octauo. Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo Sappho ad phaonem. Cur non Actiacas miseram me mittis ad oras? Actium eadem scriptura opipidum est teste Ptolemæo in sinu Ambracæ: & eiusdem nominis promontorium Cyni insulæ ut idem Ptolemæus ostendit. Actæus cum et exilibus & æ diphthongo in media syllaba scribitur: & dici pot litoralis. Nam ᾱκ̄ τ̄ῆ̄ græcæ latine litus dicitur Ouidius libro metamorphoseos primo. Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis: hoc est Atheniēsisibus. Actæon eadē scriptura Aristæi filius fuit a Diana in ceruum cōuersus: & a suis canibus dilaceratus teste Ouidio libro metamorphoseos tertio. Et producit in recto mediam syllabam: & penultimam in obliquis corripit. Ouidius libro præfato. Actæon ego sum: dominum cognoscite uestrum. Idem in eodem.

Apollo
 Apollos
 Actius
 Actiacus
 Actium
 Actæus
 Actæon

- Ignari instigant: oculisq; Actæona quærunt.
- Priscianus** Alacer masculini/alacris foeminini/alacre neutri generis. & hic & hæc alacris & Alacer
Virgilius hoc alacre declinari potest teste Prisciano dicente Virgilio libro æneidos qnto.
Seruius Ergo alacris scilicet Dares cunctosq; putas excedere pugna. Quin etiam hic
 & hæc alacer teste Seruio super librum sextum æneidos declinauerunt. Inde
 alacritas & alacrimonia in uno significato accipi possunt.
- Iuuenalis** Aganippe huius Aganippes & Aganippis huius Aganippidis uel Aganip Aganippe
Ouidius pidos declinari potest. Iuuenalis satyra septima. cum desertis Aganippes, Val
 libus. Ouidius libro sexto fastorum.
 Dicite quæ fontes Aganippidos Hippocrenes. Fons est in Aonia musis sacer:
 & cum i latino & duplicato p scribitur.
- Priscianus** Amplustre cum m ante p scribitur teste Prisciano dicente Iuuenale: uictaq; tri Amplustre
Iuuenalis remis Amplustre. dicta sunt amplustria auctore Pompeo quasi amplius sint
Pompeius q̄ necessaria usui euenirent. Scribitur nonnunq; aplustre absq; m/ cum primâ Aplustre
 corripit syllabam: quod Græcum quidam uolunt esse uocabulum: compo
 nitq; ex α & π λ ε ω nauigo: ac si navigationi necessaria non sint. Nam nauium
 ornamenta sunt: quæ ultra indigentiam navigationis nauis adhibentur. Nec
 ab appello appellis deducitur ut Vgutio somniauit. Et facit in nominatiuo
 plurali/ accusatiuo/ uocatiuo/ aplustra/ & aplustria. Germâicus Cæsar i Arato.
Vgutio Fulgent Aragoæ stellis aplustria puppis. Marcus Manilius libro primo.
Germanicus Incipit Argiuamq; ratem per Aplustria summa. Cicero in Arato.
Manilius Puppibus absumptis fluitantia quærere aplustra. Syllius libro. x.
Cicero Et transtra & mali/ lacerosq; aplustria uelo.
Syllius Achilles cum ch aspirato/ & i latino/ & duplicato I scribitur: & facit in geniti/ Achilles
Virgilius uo Achillis uel achilli tertiæ & secundæ declinationis. Virgi. li. æneidos primo. Achilleus
Priscianus Troas reliquas Danaum/ atq; immitis Achilli. In uocatiuo autē facit Achil Achilus
Lucanus Ios uel Achille teste Prisciano. hic & Achilleus quandoq; dictus est.
 Vnde Lucanus libro decimo.
 Terribilem uisu transegit Achillea ferro. Accusatiuus græcus est. Achilus cū
 ch aspirato & i latino/ & unico I scribitur: compōiturq; ex α & χ ε ι λ ο σ labz.
 Et is dicitur qui sine labris degit.
- Hieronymus** Antipater huius Antipatris uel Antipatri tertiæ & secunda declinatione decli Antipater
Petrus nari potest. Hieronymus in prologo super Abdiam prophetam. hanc Hero
 des rex Antipatris filius in honore Augusti Cæsaris græco nomine uocauit.
 Augustam. Petrus Riga in libro Maccabæorum.
 Antipatro Cæsar arma mouere iubet. Et cum t exili & i latino scribitur.
- Seruius** Anchises & anchisa in recto declinari potest teste Seruio super librum tertium Anchises
 æneidos. Fuit pater Aeneæ: & cum ch aspirato & i latino scribitur. Anchisa
Terentius Archonides huius Archonidis uel Archonidi tertiæ & secunda declinatōne de Archōides
 clinari potest. Vnde Terentius Archonidi filiam/ pro Archonidis dixit. pro
 prium fuit uiri nomen: & cum ch aspirato & i latino scribitur.
- Priscianus** Araris in recto declinatur teste Prisciano: quin etiam & hic Arar huius araris. Araris
Lucanus Syllius libro. iiii. Mixtas Arar quem gurgitibus complexus anhelis Arar
Syllius Cuntantem immergit pelago. Lucanus libro. vi. Rhodanumq; morantem Ararus
Herodotus Præcipitauit Arar. fluuius est Galliæ Narbonensis. Ararus fluuius est Scythiæ
 teste Herodoto libro historiarum quarto.
- Areta** huius aretæ & Arete huius aretes declinari potest: & cum unico r & t ex Areta
 ili scribitur. Filia fuit superioris Dionysii ex Aristomache. Alia eodem nomi Arete
 ne fuit uxor Alcinoi Phæcum regis: & producit primam & secundam sylla Aretes
 bam. Vnde Apollonius argonauticorum primo ait.
Apollonius ἀρήτη μετὰ δ' αὐτὲ δ' ὠδὸν ἑκα δ' ὄκευ ἔπεισ' ὀαί. Hæc uerba odyssæ. vii. ἀρήτη
Homerus οὐ γὰρ τὴν ῥήνην ἠοροσ' ἀρ' τὴν ἔοιο. Nec corripit Arete re syllabam/ ut Tortel
 lius tradit/ allegando Iuuenalis exemplum in hæc uerba. attonito cum
Tortellius Tale super cœnam facinus narraret Vlysses
 Alcinoο bilem/ aut risum fortasse quibusdam

- Mouerat ut mendax Aretæ logos: id est (ut idem exponit) uelud mēdax esset logos: id est sermo qui Aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. Vbi haud dubium Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῶν qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆ quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ . viii. ὁ ἄρετῶν καὶ καὶ ἐργῶν. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆ quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo . x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Tortellius** Mouerat ut mendax Aretæ logos: id est (ut idem exponit) uelud mēdax esset logos: id est sermo qui Aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. Vbi haud dubium Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῶν qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆ quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ . viii. ὁ ἄρετῶν καὶ καὶ ἐργῶν. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆ quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo . x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Domitius** Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com poniturque ex ἀρετῶν qui est placitus & logos sermo: non autē es ἀρετῆ quæ ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ . viii. ὁ ἄρετῶν καὶ καὶ ἐργῶν. & dici pōt aretalogus: placita Loq̄ns. Suetonius in Augusto. Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆ quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo . x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Suetonius** Triuales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ἀρετῆ quæ est uirtus: Aretæ deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom̄ regis: cuius meminit Paulus i epla ad Corinthios capitulo . x. dicens damasci p̄positus gentis Aretæ regis.
- Assyrii** Assyrii cum duplicato ssequente y græco scribitur. Populi sunt: qui & Syrii di cuntur: testibus Iustino libro primo & porphyriōne super secundū carminū Horatii. Apud alios tamen (ut uidebimus in dictione Syria) quadripartita fa cta est diuisio: in Syrios uidelicet. Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios.
- Iustinus** Assyrii cum duplicato ssequente y græco scribitur. Populi sunt: qui & Syrii di cuntur: testibus Iustino libro primo & porphyriōne super secundū carminū Horatii. Apud alios tamen (ut uidebimus in dictione Syria) quadripartita fa cta est diuisio: in Syrios uidelicet. Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios.
- Porphyrion** Assyrii cum duplicato ssequente y græco scribitur. Populi sunt: qui & Syrii di cuntur: testibus Iustino libro primo & porphyriōne super secundū carminū Horatii. Apud alios tamen (ut uidebimus in dictione Syria) quadripartita fa cta est diuisio: in Syrios uidelicet. Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios.
- Prolemæus** Astyages cum y græco scribitur. proprium fuit nomen Assyriorum & Medoꝝ regis. Astygis cum y græco: urbs est in hispania: teste Ptolemæo. Astages flu uius est in pontum defluens: teste Plinio libro . ii. naturalis historiae.
- Plinius** Astyages cum y græco scribitur. proprium fuit nomen Assyriorum & Medoꝝ regis. Astygis cum y græco: urbs est in hispania: teste Ptolemæo. Astages flu uius est in pontum defluens: teste Plinio libro . ii. naturalis historiae.
- Hieronymus** Attages huius attagis: & attagen huius attagenis masculini generis: & hæc atta gena huius attagenæ: declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de si ctis amicitias. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Ho ratiū in epodo.
- Horatius** Attages huius attagis: & attagen huius attagenis masculini generis: & hæc atta gena huius attagenæ: declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de si ctis amicitias. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Ho ratiū in epodo.
- Martialis** Attages huius attagis: & attagen huius attagenis masculini generis: & hæc atta gena huius attagenæ: declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de si ctis amicitias. Tu attagen ructas: & de comesto anserē egregie gloriaris. Ho ratiū in epodo.
- Non attagen** Non attagen Ionicus iucundior. Martialis.
- Inter sapes** Inter sapes fertur alitum primus Ionicarum gustus attagenarum. genus est auis: & cum duplicato t scribitur.
- Ouidius** Astypalæa cū y græco scribitur. Insula ē i mari Aegæo: de qua Ouidius libro secundo de arte. Cinctaq; piscosis Astypalæa nadis. Astypale huius Astypa les cum y græco: urbs est in ea.
- Adonis** Adonis facit in genitiuo Adonis uel Adonidis. Propertius.
- Hieronymus** Testis qui niucum quondam percussit Adonē. Hieronymus in hiezechiele capitulo octauo. Et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. ppriū fuit pastoris nomen: de quo Virgilius in bucolicis.
- Virgilius** Testis qui niucum quondam percussit Adonē. Hieronymus in hiezechiele capitulo octauo. Et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. ppriū fuit pastoris nomen: de quo Virgilius in bucolicis.
- Plinius** Et formosus oues ad flumina pauit Adonis: est eodem nomine fluuius phœ nicum: teste Plinio libro quinto naturalis historiae.
- Admetes** Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethy os filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit nomē Thessaliae regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Ad meti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.
- Hesiodus** Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethy os filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit nomē Thessaliae regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Ad meti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.
- Ouidius** Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethy os filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit nomē Thessaliae regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Ad meti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.
- Aegoceros** Aegoceros huius ægocerotis cum æ diphthongo & c exili scribitur: Animal ē: alias capricornus uocatus: q̄ a nōnullis Aegocero huius ægocerotis decliatur.
- Martialis** Anxur huius anxuris tam masculini q̄ neutri generis est. Martialis.
- Anxur** Anxur huius anxuris tam masculini q̄ neutri generis est. Martialis.
- Sine salutiferis** Sine salutiferis candidus Anxur aquis. Ennius. & Volscus perdidit Anxur.
- Horatius** Horatius sermone . v. Milia quom pransi tria repimus: atq; subimus Impositum faxis late cadentibus Anxur. Vrbs est: quæ (ut dicit Liuius) nunc Tarachynæ sunt: cuius meminit Lucanus libro tertio quom ait.
- Liuius** Tarachynæ sunt: cuius meminit Lucanus libro tertio quom ait.
- Lucanus** Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribi tur: componiturque ex ἀνξυρ quod est sine: & ἄνξυρ rado: quasi absq; rasura sit: & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Vir gilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsudet.
- Virgilius** Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces. Anxyrus cum y græco scribi tur: componiturque ex ἀνξυρ quod est sine: & ἄνξυρ rado: quasi absq; rasura sit: & imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Vir gilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxyrus aruis Præsudet.
- Tortellius** Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerē do deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnan tes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū: cō uersa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv. & fastorum. tertio. ubi ait.
- Pompeius** Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerē do deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnan tes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū: cō uersa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv. & fastorum. tertio. ubi ait.
- Ouidius** Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerē do deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnan tes: q̄ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū: cō uersa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv. & fastorum. tertio. ubi ait.
- Egeria** Egeria est quæ præbet: aquas dea grata camēnis:

Ouidius	Ouidius Heroidum Perfidus Aegides ducentia fila secutus.	
Solinus	Agrippa cum duplicato p scribitur consuetudine magis q̄ ratione. Testibus enim Solino Plinio Nonio ab ægro partu agrippa dicitur. Quin etiam (ut scribit Marcellus) omnes qui anteductis pedibus oriuntur agrippæ uocatur.	Agrippa
Plinius		
Nonius	Horatius sermone. xiii.	
Marcellus	Scilicet ut plausus quos fert agrippa feras tu. fuit etiam Agrippa cognomen regis: qui ludæam tenuit palæstinam ut Iosephus & Hieronymus attestatur.	
Horatius		
Iosephus	Amphimachus & amphimacer declinari in recto potest. & cum i latino & c ex ili scribitur. Pes est tribus syllabis constans prima & ultima longis media breui. ut est apud Iuuenalem.	Amphimachus Amphimacer
Iuuenalis		
	Magnaq; debetur uolato pœna caduceo. Amphimachus cum i latino & ch aspirato filius fuit Amphiarai uatis. Amphibrachus cum i latio & ch aspirato pes est tribus constans syllabis prima & ultima breuibus media lōga.	Amphimachus Amphibrachus
Plinius	Apamea cum unico p & e in penultima scribitur. Insula est teste Plinio a Tigris fluuio circumfusa: cui Antiochus id nomen a suæ matris noie quæ Apamea uocabatur imposuit. Apamia cum unico p & i latino nomen est duarū urbium teste Ptolemæo: quarum una est in Bithynia Asiæ minoris prouincia. quæ & Celænæ appellatæ sunt. Altera autem Apamia in Parthia est.	Apamea Apamia
Ptolemæus		
Ouidius	Anyger & Anygrus in recto declinari potest: & cum y græco scribitur. fluuius est Theffaliæ: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xv. nūc quas contingere nolis.	Anyger Anygrus
	Fundit Anygrus aquas. Anger genus est serpentis: & cruciator siue spatharius dicitur. est & eodem nomine fluuius Illyricus.	Anger
	Abscendo abscondis facit in præterito abscondi & abscondidi: i supino abscondum & absconditum teste Prisciano.	'Abscondo
Priscianus		
Virgilius	Antiptosis cum i latino utrobicq; & t exili scribitur. Figura est quem scilicet casus pro casu ponitur: ut est apud Virgilium.	Antiptosis Antithesis
	Urbem quam statuo uestra est. Antithesis cum i latino utrobicq; & th aspirato figura est quando littera pro littera ponitur: ut olli pro illi.	
Priscianus	Apelles cum unico p & duplicato l scribitur proprium fuit nomen pictoris eximii. Et facit i grō Apellis uel Apelletis: teste Prisciano: de quo Oui. de arte.	Apelles Apella
Ouidius		
Horatius	Si Venerem Cous nunq̄ pinxisset Apelles Apella similiter cum unico p & duplicato l dici potest sine pelle: quo nomine ludæi circūcisi appellati sunt dicente Horatio sermone quinto. credat ludæus apella.	
	Atarnes cum t non aspirato scribitur. frater fuit Darii regis Persarum: a quo locus quidam Mysiæ contra Lesbum eodem nomine uocatus est. teste Herodoto libro historiarum. vii. Artanes cum r ante t exile fluuius est Scythiæ Thraciæ in Istrū defluens: ut idē scribit Herodotus libro historiarum. iiii.	Atarnes Artanes
Herodotus		
Herodotus		
	Accerso accersis tertiæ cōiugationis & accersio accersis quartæ declinari pōt.	Accerso Accersio
Lucanus	Lucanus libro septimo.	
Syllius	Nil opus est uotis: iam fatum accersite ferro: Syllius libro. iiii.	
	Et fidos certant obices accersere silua. & in apostolicis actibus legitur capitulo decimo. Mitte in Iopen: & accersi Simonem. Et tam accerso quam accersio facit in præterito accersui: in supino accersitum. Horatius sermone. xiii.	
Horatius		
	Quo rediturus erat n̄ accersitus? & heres. ē aut accersere aduocare adducere.	
Priscianus	Assentio & assentior deponens declinari potest: & tam accusatiuo q̄ datiuo iungitur teste Prisciano. Assentor assentaris etiā pro assentior ponitur Proprie tamen assentari in malam partem accipitur.	Assentio Assentior Assentor
Seruius		
Booetius	Auerto deponens & auerto teste Seruio super librum primum æneidos in uno significato declinari pōt Booetius circa principium: operis de consolatione. heu heu quam surda miseros auertitur aure? idest spernit detestatur de dignatur. est etiam auertere amouere expellere. Virgilius.	Auerto Aduertor
Virgilius		
	Non posse Italia Teucrorum auertere regem? Auerto proprie ut auerto oculos aut mentē: idest alicunde oculos aut mētē conuerto. Aduerto aut ut aduerto oculos mentē: idest aliquo oculos mentemq; conuerto. Auersus Aduersus	Auersus Aduersus

& aduersus hoc distant: quod auersus terga ostendens dicitur: aduersus autē oppositus: ueluti oppositio pectore atq; obiecto.

Tullius
Pompeius
Terentius
Terentius

Vnde illud Tullianum. Et aduersus & auersus impudicus es. Aduersus uel more antiquo aduersus significat auctore Pompeio contra: aut idem quod erga: quod & aduersum siue aduersum dici potest: Terentius in adelphis. Nec seruulorum quisq; qui aduersum ierant: id est contra. Idem in andria. Et id gratum fuisse aduersum te habeo gratiā: id est apud: ut interpretatur Marcellus: Cicero libro tertio de finibus. hæc uero pietas aduersum deos: ne qua

Aduorsus
Aduorsum
Aduersus
Aduersum

Marcellus
Cicero

ista gratia debeatur sine expiatione naturæ intelligi potest. Aduersor & auersor hoc distant: quod aduersor idē significat quod oppono & datiuo iungit: ut iste aduersat illi parti. Auersor autē regit accusatiuum Ouidius i Fastis. officioq; leuē non auersatus honorē: hoc ē detestatus dedignatus.

Aduersor
Auersor

Ouidius

Amens ex a & mens componitur: & dici potest sine mente. Antiqui tamen te ste Prisciano amentis in recto protulerunt. Nec mirum est: cum eius quoq; simplex hæc mentis apud illos declinaretur. Vnde Ennius ait in epimacho. Terra corpus est: at mentis ignis est.

Amens
Amentis

Priscianus

Ennius
Virgilius

Aperio cum unico p scribitur: cum primam corripit syllabā. Virgilius georgicorum primo. Candidus auratis aperit quom cornibus annum Taurus. Aperio facit in futuro indicatiui modi aperiam & aperibo: teste Nonio Pōponium inducente dicentem. Aperibo non possū pati.

Aperio

Nonius
Pomponius

Aspergo apud ueteres tā masculini q̄ foeminini generis fuit: ut Caper testatur & Probus. est autem proprie aspergo (ut dicit Lactantius grāmaticus) gutta terræ cruore permixta: dicente Statio libro thæbaidos septimo. diraq; aspergine latos Mutat agros. Lucretius libro sexto. Aduersa fultit nimborum aspergine contra.

Aspergo

Caper
Probus

Lactantius
Stadius

Lucretius

Aequæuus cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba & æqualis: teste Marcello in uno significato accipi possunt. Virgilius libro æneidos sexto. Ast illum fidi æquales: hoc est æquæui. Terentius i Eunucho. patris cognatū atq; æqualem Archimenedem nosti: id est æquæuum: Aequalis item similis & ex æquo dicitur.

Aequæuus
Aequalis

Marcellus
Virgilius

Terentius
Apuleius

Seruius
Nonius

Diomedes
Festus

Varro
Seruius

Laurentius
Seruius

Romulus

Aedes cum æ diphthongo & cū e in secunda syllaba testibus Apuleio & Seruio in recto declinatur: ac etiam ædis cum i ut Nonius Diomedes & Festus attestantur. dicta est autem aedes uel ædis teste Varrone de lingua latina ab aditu: quod scilicet plano pede adibant. Vnde etiam primam diphthongi uocalem accepit. Seruius uero ab edo deriuatum tradidit: eo quod in illa sacrificantes edere consueuerint. Nam (ut ait super secundum librum georgicorū) quædam sunt nomina: quæ in initio diphthongantur: etsi a uerbo non diphthongato descendunt: ut ædes: & æsculus: quæ cum æ diphthongo scribunt: & ab edo uerbo: cuius prima syllaba breuis est: & absq; diphthongo scribit: deriuantur. hæc ille. At Festus ait. Aedis domicilium in edito positū simplex atq; unius aditus: siue (ut pergit) ideo ædis dicitur: quod i ea æuum degatur. Vnde ædificare cum sit proprie (ut subdit) ædem facere: ponitur. tamē abulī ue in omni genere constructionis. Id quoq; notandum est: quod ædes in singulari numero de sacra: hoc est de templo tantum dicitur: in plurali uero aliæ non sacre ædes intelliguntur: ut scripsit. Laurentius libro elegantiarum. Quin etiam in plurali pro templo ædes accipimus: ut testatur Seruius super librum secundū æneidos. Quare mius erudite illud i singlri a Romulo dictū est. Rusticus urbanum mus murem suscipit æde: Inde uenit æditimus teste Gellio libro. xii. noctium atticarum: quasi ædis intimus: ut dicit Festus: qui & æditumus cum u in penultima syllaba: teste eodem Festo: efferri & scribi potest. hic & æditus & ædituens uocatur: quasi ædem tuens. Horatius. Sed tamen est operæ precium cognoscere quales. Aedituos habeat hoc est custodes ædem tuentes. Lucretius libro sexto. Hospitibus loca quæ complerant ædituētes. hic etiam ædilis dicitur. qui & pro magistratu ponitur. & producit di syllabam. Persius.

Aedes
Ædis

Aedituus
Aeditimus

Aeditumus
Aedituens

Aedilis
Edulis

Gellius
Festus

Festus
Horatius

Lucretius

Persius

	Fregerit heminas Arreti ædilis iniquas. At uero edulis edule adiectiuum ab edo absque diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xiiii.	
Horatius	Vinea summittit capreas non semper edules:	
Seruius	Aesculus cum æ diphthongo scribitur ut placet Seruio super librum secun-	Aesculus
Strabo	dum georgicorum. Nomen est arboris notæ. Aesculum oppidum est piceni-	Aesculum
Ptolemæus	teste Strabone: quod Ptolemæus scribit esse mediterraneum. Aeschylus cū	Aeschylus
Horatius	æ diphthongo & ch aspirato & y græco & unico l proprium fuit nomē po- tæ tragici: de quo Horatius in arte poetica. Post hunc personæ pallæq; repertor honestæ Aeschylus & modicis instrauit pulpita tignis.	
Vgutio	Aestimo aestimas uerbum cum æ diphthongo sequente scribitur: non autem cum x. ut scribi præcipit Vgutio. Sed nec ab ex præpositione deducitur ut idem Vgutio somniauit: sed componitur ex aes & τιμῶν apprecio & tam	Aestimo Existimo
Valerius	genitio quam ablatiuo iungitur. Valerius Maximus.	
Catullus	Magno ubiq; precio uirtus aestimatur. Catullus. Viuiamus mea lesbia: atq; amemus Rumoresq; senum seueriorum Omnes unius aestimemus assis. Ab ex & aestimo componitur existimo.	
Hippocra- tes	Aurum quidam græcum putant esse uocabulū. Hippocrates medicus ab eius inuērore qui (ut refert Festus) ἄυρωπ uocatus est cognominatum existimat.	Aurum Aura
Festus	Alii (ut idem scribit Festus) a Sabinis deductum uolunt: quod illi aufum di-	Auris
Festus	cebant: s in r postea littera commutata. Nonnulli uero aurum dictū uolunt eo quod mentes hominum auertat. Alii a similitudine auroræ nomē traxis-	Auritus Auras Auræ
Seruius	se asserunt. Quidam (ut scribit Seruius super librum sextum aeneidos) ab au-	
Virgilius	ra hoc est splendore deriuatum tradunt dicente Virgilio. discolor unde au-	
Horatius	ri per ramos aura refulsit: id est splendor: ut etiam apud Horatium. tua ne tar-	
Virgilius	det aura maritos: hoc est splendor. Aura item uentus leuis uocatur. Virgilius libro georgicorum quarto. Dulcis compositis spirabat crinibus aura. Rursus aura fauor dicitur. Vnde	
Lucanus	Lucanus ait. popularibus auris Impelli: plausuq; sui id est fauoribus. Auris notum est quid significat. Inde au-	
Virgilius	ritus adiectiuum maiores habens aures: Virgilius georgicorum primo.	
Pompeius	Auritosq; sequi lepores. Auritus item is dicitur qui sensum audiendi habet	
Seruius	testibus Pompeo & Seruio: ut est apud Horatium. doctus & auritas fidibus	
Horatius	canoris ducere quercus. Auras fluuius est ab hæmo descendens & in Istrum	
Herodotus	defluens teste Herodoto libro historiarum quarto. Auræ fræni uocantur	
Festus	qui circa aures equorum religantur ut scribit Festus.	Aurigo Aurigo Auriga Aureax Aurigor Aurigo
Hieronymus	Aurigo morbus est: qui alias regius arquatus dæmoniacus comitabilis aqua rius ictericus dicitur ut uidimus in dictione arcus. Aurigo pro quadam cor- rupta aura seu fegetes corrumpente ponitur. Vnde Hieronymus in Amos capitulo. iiii. ait. percussi uos in uento urente: & in aurigine. Auriga commu-	
Priscianus	nis generis est testibus Prisciano & Phoca. Is dicitur qui currum agit: & pro	
Phocas	ducat r syllabam. Syllius libro octauo.	
Syllius	Auriga in docilis totas effundit habenas. Nonnunq; etiam pro curru auriga po- nitur foemini tantum generis. Et ab auriga fit aurigor deponens uerbum!	
Varro	Varro in modio. Quo natura aurigatur nō necessitudo. At uero Domitius	
Domitius	in Iuuenalem aurigabat pro aurigabatur protulit. Est autem aurigari mode	
Marcellus	rari & regere ut probe interpretatur Marcellus. Aureax etiam pro auriga	
Pompeius	hoc est currum agente usurpatur auctore Pompeio.	
Hesiodus	Astræus cum æ diphthongo scribitur ut in theogonia habetur Hesiodi. Apud	Astræus
Ouidius	Ouidium tamen cum eius diphthongo legitur. Ait enim libro metamor. v.	Astreus
Seruius	Occidit enceladus: Mædesius: occidit Astreus. Vnus fuit teste Seruio sup libru primum aeneidos de Titanibus qui contra deos arma sumpserunt. Astræa cum æ diphthongo. fuit Astræi ex Aurora filia teste Arato; quam ob hominum	Astræa Astrum Aster

Aratus
Iuuenalis
Hesiodus
scelera ad cœlum euolasse dixit. Quod etiam confirmat Iuuenalis satyra sex
ta dicens. Paulatim exinde ad superos Astræa recessit.
Et ponitur pro iustitia. hæc autem scripsit i theogonia Hesiodus Iouis & The
midos fuisse filiam. Nonnulli Icarii filiam dixerunt: quæ Erigone uocabatur.
Vnde Manilius libro. iiii. ait.
Erigone surgens quæ rexit sæcula prisca
Iustitia rursusq; eadem labentia fugit

Macrobius
Alta per imperium tribuit fastigia sumū. Astrum teste Macrobio. super som
num Scipionis sydus apud nos dicitur: quod proprie ex pluribus stellis con
stare uoluit: ita ut stella unica sit. Quæ sane differentia ab auctoribus quibus
cōfunditur: quinimo (ait Laurentius) hæc Macrobi differētia nusq; repitur
obseruata fuisse. Vnde Cicero de natura deorum libro secundo ait. Nam cū
duo sunt genera syderum alterum spatii imutabilibus ab ortu ad occasum
conuersiones duas iisdem spatii cursibusq; cōficiat. Quintilianus in Mathe
ma. Quid hæc fulgentium syderum ueneranda facies q; quædam uelut i fixa
ac cohærentia perpetua semelq; capta sede collucet: alia tota sparsa cælo ua
gos cursus certis emetiuntur erroribus? Stella autem nunq; pro tauro ariete
perseo Andromeda uel similibus poni solet: sed sydus.
Aster huius asteris iubar uel stellam significat: a quo fit per diminutionē aste
riscus. Et ab aster masculino formatur foemininum asteris. Vnde Papinius li
bro siluarum quarto ait.

Papinius
Cicero
Quintiliāus
Lactantius
Stadius
Homerus
Asteris ante pedes nocte asteris asteris ortu. Asteria huius asteriæ & Astrie
huius asteris declinari potest. Fuit Latæ soror. Asterion fluuius est Achaia
in Nemea silua placide fluens ut Lactātius testis est grammaticus: cuius memi
nit Stadius libro thæbaidos. iiii. quom dixit. & æquus fluctibus Asteriō. Fuit
etiam Asterion nomen urbis ut ostendit Homerus libro iliados secundo.
Auernus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri ab
Lucretius
Principio q; Auerna uocantur nomine: id ab re
Impositū est: quia sunt auibus cōtraria cūtis. Mōs est & lacus Campaniæ.

Priscianus
Phocas
Beda
Laurentius
Hieronymus
Plinius
Homerus
Lucanus
Ouidius
Afinus habet femininū afina: quæ i datiuo plurali & ablatiuo afinabus facit: te
stibus Prisciano & Phoca. At uero Beda super donati artē & Laurētius libro
elegantiarum pmo dicūt quod facit afinis. Quod etiam auctoritate Hierony
mi cōprobari potest in libro pmo regum capitulo viiii. sic dicentis. Et de afi
nis quas nudiustertius pdidisti ne sollicitus sis: quia inuentæ sunt Afine huius
Plinius
Homerus
Lucanus
Ouidius
Aetolia cum æ diphthongo & t exili scribitur. Regio est cōtigua Acarnaniæ
Phocidiq; & Locris: de qua Ouidius libro tertio de sine titulo.
Nec tanti Calydon nec tota Aetolia tanti. Aethalia cum æ diphthongo & th
aspirato sequēte a insula est in mari Ligustico ut ostendit Ptolemæus.

Ptolemæus
Vgutio
Aristophorum cum i latino scribitur. nec ab areo ares deducitur ut Vgutio sō
niauit: sed componitur ex ἀπίσ τοῦ quod prandium indicat & φορῶ porto.
Et dici potest discus.
Argos in singulari numero neutri generis est: quin & in plurali & masculini cō
peritur. Horatius.
Aptum dicit equis argos: ditesq; Mycenæ. Virgilius libro aeneidos decimo.
Herculis Anthorem comitem qui missus ab Argis. Nomē est trium urbium
quarum una est in Attica non longe ab Athenis: alia in Thessalia a Phoro
neo condita teste Plinio libro septimo naturalis historiae. Huius meminit Lu
canus libro octauo quom dixit. ubi nobile quondam Nūc super Argos arāt.
Alia ē teste Plinio libro quarto in Achaia Hippium cognominatum. Fuit et
Argos foeminini generis argonautarū nauis. ab Argos Achaia urbe Argius

Asteriscus
Asteris
Asteria
Asterie
Asterion

Auernus

Afinus
Afina
Afine

Aetolia
Aethalia
Aristopho
rum
Argos
Argi
Argius
Argeus
Argis
Argæus
Argia
Argiæ
Argei
Arga

c

	formatur: quod apud Græcos cum εἰ diphthongo ἀργεῖος scribitur: quam i i nostrum cōmutamus addentes insuper u litteram cōsonantem loco Aeo lici digamæ: quod antiqui Aeoles interponebant inter diphthogum & sequē tem uocalem. At uero Horatius diphthongum ipsam in e conuertit: nec u cō sonantem litteram addidit quom dixit libro quarto carminum.	
Horatius		
Seruius	Tybur Argeo positum colono. Argis aduerbiū est in loco teste Seruio super	
Plinius	librum secūdam æneidos. Plinius circa finem libri. xvi. naturalis historiae. Ar	
Pompeius	gis etiam olea durare dicitur. Argus proprium fuit uiri: nomen oculis pleni	
Ptolemæus	ut scribit Pompeius.	
Stadius	Argæus cum æ diphthongo mons est ab una parte Cappadociam cingens te ste Ptolemæo. Argia uxor fuit Polynicis: quæ apud Stadium pducta habet penultimā syllabam. Ait enim libro Thæbaidos. xii.	
Ptolemæus	Quærit iops Argia uias. Est etiam Argia Achaia regio: ut Ptolemæus osten dit: a qua (ut nonnulli uolunt) Argiui siue Argei hoc æ græci cognominati sūt.	
Augustinus	At uero Augustinus ab Argo Argos ab Argis Argiuos dictos tradit. Ait enī libro. xviii. de ciuitate dei capitulo. vi. Apis autē rex non Aegyptiorū sed Ar giuorum mortuus est in Aegypto. huic filius Argus successit in regnum: ex cuius nomine Argi & ex hoc Argiui appellati sunt. Argiæ pluralis tatum nu meri opidum est Laconia teste Ptolemæo. Argei scyrpæ erant effigies: quæ per uirgines Vestales singulis anis iacebantur in Tiberim ut Festus scribit & Varro de lingua Latina. Arga uilla est foelicis Arabiae. ut Ptolemæus ostēdit	
Ptolemæus	Amor & amatio in uno significato accipi possūt teste Marcello. Vnde & Pla	Amor
Marcellus	utus in rudente ait. Nimis poene inepta atq; odiosa eius amatio est.	Amatio
Plautus	Architectus & architector i rēto d'clinarī pōt: nec atego tegis d' ducit' ut Vgutio	Architect ⁹
Vgutio	somniauit: sed græcum est uocabulū: compositumq; est ex ἀρχός qui ē pn' ceps: & τέκτωρ Faber. Et dici potest principalis faber. Et scribitur cum ch aspi rato in secunda syllaba & i latino & r exili in penultima & et non aspiratis in ultima.	Architector
Vgutio	Apocryphus cum unico p & c exili & y græco scribitur: nec a Crisis descendit ut Vgutio somniauit: sed componitur ex ἀπο prepositione quæ rem exagge rat & κρυπτός abscondo. Vñ apocryphus absconditus dici potest uel abditus.	Apocry phus
Priscianus	Antiochia cum t exili sequente i latino & ch aspirato sequēte etiam i latino & Antiochea cum e in penultima teste Prisciano & scribi & efferi potest: si cut Alexādrīa Alexādrēa (de q̄ uidiū) & Nicia & Nicea: d' q̄ i ipsa dictioe dif feremus. Nomen fuit duarum urbium: quarum una est iuxta Persicum sinum alia i Syria teste Plinio libro sexto naturalis historiae. Aliam ponit Ptolemæ us urbem in Cilicia ab Antiochia sit Antiochenis & Antiochenus.	Antiohia Antiochea Antiochen sis Antioche nus
Plinius		
Ptolemæus		
Hierōymus	Aphæresis cum ph sequente æ diphthogō scribitur: nec aphares quod hebra ice teste Hieronymo interpretatur diuidens seu diuisus deducitur ut ridicu lus somniauit Vgutio: sed græca dictio est: & ab ἀφαιρῶ quod est aufero deri uatur: & dici potest ablatiuo. Nam figura est quæ a principio dictionis sylla bam seu litteram aufert.	Aphæresis
Vgutio		
Plinius	Ancon huius ancōis cum c exili scribitur: Urbis est piceni super Adriatico ma ri posita: de qua Plinius libro quarto naturalis historiae: a Siculis (iquit) Acō colonia promontorio Cimmerico apposita est in ipso flectentis se oræ cubi to. Ancō enim apud nos cubitum indicat. Slinus Ancon quis ignorat a Sieu lis conditam? Et cum apud Siciliam plures fuerint doriensium coloniae aqui bus ædificari potuit dixisse uidetur Iuuenalis satyra. iiii.	Ancon Achona
Solinus		
Iuuenalis	Ante domum ueneris quam dorica sustinet Ancō. Nam uenus huius urbis olim patrona fuit: ad quam Catullus ait. O quæ cæruleo creata ponto Quæ sanctum idalium Thuriosq; apertos Queq; Ancona Cnidumq; arenosam colis. Et ab ἀγκώνη accusatiuo græco nostri postea hæc Anconia huius anconæ declinauerunt.	
Catullus		
Iuba	Ancylē cū y græco scribitur. Huius enim nominis etymologiam Iuba in monu	Ancyle

Plutarchus	mentis (ut i pompilii uita scribit Plutarchus) a græco deducit. Alii cum i lati	ig. Ancile
Ouidius	no ancile scriptitant: latinumq; uolunt esse uocabulum dictum quasi ancilū: eo q; ex utroq; latere recisum scutum erat: ut etiam hoc disticho Ouidius te	Ancilium Ancilla
	statur. Ait enim.	
Virgilius	Atq; ancile uocant quod ab omni parte recisum:	
Iuuenalis	Qua; oculis spectes angulus omnis abest. Virgilius libro æneidos septimo.	
Horatius	Succinctus trabea læuaq; ancille gerebat. Et ponitur quandoq; adiectiue: ut est apud Iuuenalem satyra secunda clypeis ancilibus. declinatur nonnunq; & hoc ancilium secundum analogiam dicente Horatio intertio carminum. Anciliorum nominis & togæ: de quo tamen latius dicemus libro septimo. Ancilla cum i latino & duplicato l scribitur. Ancillæ (inquit Festus) dictæ ab Anco Martio: q; is bello magnum foeminarum numerum ceperit: siue (ut idem pergit) ideo sic appellatur q; antiqui ancillare dicebant p ministrare. Ex quo dii quoq; ac deæ feruntur coli: quibus nomina sunt ancili & ancillæ.	
Festus	Aruina pingue est inter cutem & uiscus ut scribit Suetonius: & pducit mediã	Aruina
Suetonius	Virgilius	Arbilla
Pompeius	Virgilius libro æneidos septimo. Pars leues clypeos & spicula lucida tergent	
Priscianus	Aruina pingui. hæc & arbilla cum duplicato l auctore Pompeo uocatur.	
Aurelius	Adorior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cõe inducēs	Adorior
Nonius	Aurelium ita dicentem. Ab iis Gallos esse adortos. Veteres etiam actiua uoce adorior protulerūt ut dicit Nonius. Vnde & Næuiū refert dixisse. Hectore	Adorio
Næuius	proficiente tunc ipsos adoriant: id est aggrediantur.	
Pompeius	Amicus & amecus i uno significato antiqui protulerunt ut testatur Pompeius. Inde uenit amico uerbum actiuum: & amicor deponens diuerso: tamen signi	Amicus Amecus
Virgilius	ficato: ut si dixeris. Amico illum tibi: id est facio illum amicum tibi: & iste amicus illi: id est amicus illi efficitur. Amycus cum y græco proprium fuit uiri	Amico Amicor Amycus
	nomen Neptuni filii: & mediam corripit syllabam dicente Virgilio libro æneidos nono.	
	Vastatorē Amycū quo nō foelicior alter Vngere tæla manu. Est & eodem nomine insula iuxta Aethiopiam post insulas quæ Aromata appellantur teste	
Ptolemæus	Ptolemæo.	
Iustinus	Adria foemini generis fuit teste Iustino libro. xx. græca urbs Illyrico proxima	Adria
Liuius	pelago: quæ (ut ait) Adriatico mari nomen indidit. At uero Liuius libro quinto ab urbe condita Tuscorum illam fuisse coloniam dixit: quorum utrum	Adriacus Adriaticus
Ptolemæus	q; pro temporum uarietate fieri potui. Ptolemæus autem Adriam et Picenorum urbem mediteraneam posuit. Ab Adria fit Adriacus Adriaticus Adrianus Adriensis. Nonnunq; Adria pro ipso mari Adriatico ponitur: ut est apud	Adrianus Adriensis Adra Adros
Ouidius	Ouidium de tristibus.	
Petrarcha	Scribentem medius Adria uidit aquis. Frânciscus Petarcha in epistola ad zenobium Florentinum.	
Lucanus	Atq; Adriæ imperitans alterq; Venetia mundus. Qui quom pro pelago accipitur masculini generis est dicente Lucano libro quinto.	
Acron	sonat Ionio uagus Adria ponto.	
Acron	Acron autem super illud Horatii in secundo carminū: Adria diuisus obiecto remittas dicit posse declinari hoc Adria neutro genere: unde ait. Adria gens septentrionalis. Mare enim prospiciens figurate Adria neutro genere protulit. hæc ille. Verum super illud i tertio carminum dux i quieti turbidus Adriæ idem Acron masculini dixit esse generis. Adra nomen duarum est urbium teste Ptolemæo in cosmographia: quarū una est in Syria: alia in Petraea Arabia	
Ptolemæus	Adros uilla ē & petraea Arabia teste eodem Ptolemæo: & eiusdē nominis in	
Ptolemæus	sula deserta iuxta occidentālē Iberniæ pelagā ut idem Ptolemæus ostēdit.	
Seruius	Acragas cum c exili scribitur. Mōs est teste Seruio super librum tertium æneidos in Sicilia muro cinctus: cuius meminit Virgilius libro prefato dicens	Acragas Agrigētum
Virgilius	Arduus inde Acragas ostētat maxima longe. hoc opidium teste Plinio libro	
Plinius	tertio naturalis historiæ nostri deinde Agrigentum uocauere: sitū quidē (ut	

- Pomponius scribit Pomponius Mela) inter pachinum & Milybeum.
- Nonius Autumnus & autumnitas (quod Nonio refferente Varro protulit) i uno signi- Autumnus
ficato accipi possunt. Autunitas
- Varro Agricola cois generis cu i latino scribitur. Quidam tñ quia græcum putat esse Agricola
uocabulū: & ab ἀγροικος trāslatum: qui rusticus i terpretat: hoc ē ἐπὶ τῷ ἀγρῷ
idest in agro (ut dicunt) ὁ ἀγρῷ habitas uel degens. Vnde cum apud illos diph
thongum habeat oi nos abiecta o littera solum i retinemus: q̄q̄ in rectissima
scriptura agrocola cum œ diphthongo etiam apud nostros illi iudem scribē
dum uelint. Verum apud me minus efficax horum ratio uidetur. Nam cum
agricola secundam (ut patebit) syllabam corripiat nullo pacto cum œ diph
thongo agrocola scripsi poterit. Virgilius georgicorum primo.
- Virgilius Agricola incuruo terram molitus aratro. Horatius sermone primo.
- Horatius Agricolam laudat iuris legūq̄ peritus. Quare ex eo q̄ ē & ager colo: cōposi
tum uocabulū dicimus: quasi proprie agricultor dicat siue ruricola. Ager hu
ius agri cum unico g scribitur: & (ut dicit Varro de lingua latina) ab agēdo dī
ctus ē: quod. s. in eo aliqd agatur. id Quintilianus libro primo derisit: græcū
q̄ esse uocabulum dixit.
- Varro Nam græce ἀγρός appellatur. Nec tñ hac i pre deridere Varronem Quin
tilianus debuit: cum et ago græcū sit uerbum: nec inepta Varronis etymolo
gia uideatur: ager teste Vlpiano locus est sine uilla: quem latine nonnulli fun
dum interpretati sunt. Vnde idē Vlpianus ait. Plarunq̄ fundum sine uilla ac
cipimus: quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. At uero florētinus iuris
consultus Vlpiano contradicere uidetur. Ait enim de uerborū significatione.
Fundi appellatiōe omne edificiū & ois ager cōtinetur. Sed i usu urbana aedi
cia aedes rustica uillæ dicuntur. Locus uero sine edificio urbe area rure aut
ager appellatur: idemq̄ ager cum edificio fūdū dicitur. Hæc ille. Et sic pro
fus diuersæ iure cōsultorū uidetur esse de agro siue fundo sententiæ. Quod
enim Vlpianus ait plarunq̄ fundū sine uilla hoc est sine edificio accipi Flo
rentinus inquit: ager sine edificio fundus uocatur. Verū (ut i'puto) hic latius
fundi uocabulū Varro ille strictus accepit. hinc de lingua latina secūdū Vlpia
ni sententiā locutus uidetur quom ait. Fundus dicitur q̄ uidebatur pecudis
aut pecuniæ fundamētum: ita ut proprium hoc fundi significatum existimē
- Vlpianus Secundum uero latiorē Florentini acceptionem locutus est Seruius super se
cundum georgicorum dicens. Fundus ab eo dicitur quod si omnium rerum
fundamētum. Et Modestinus de uerborum significatione ait. Fundus ē omne
quicquid solo cōtinetur: ager uero est species fūdi quæ ad usum hominis pa
ratur. hæc ille. Nonnulli tamē Vlpiani sententiā i'probant dicentes non sim
pliciter agrum esse fundum sine uilla: cum sæpe legatur. Erant in agris senato
res: & uixerunt multi nobilissimi philosophi in agris. Vnde Columella libro
primo de agricultura inquit. Illis tēporibus proceres ciuitatis morabantur i
agris: nec existimandum est sine uilla aut habitatione. Rursum alii cōtra Mo
destinum dicunt. Fundus est species agri siue ruris. At Pompeius ait. Fundus
dicitur ager: q̄ planus sit ad similitudinem fundi uasorum. Ego autem puto
ἀγρός græce latine rus dici: & continere fundum: uel contineri ab illo. Vnde
de proprie ager est circuniectum urbi territorium: ut ager Campanus: ager
Leontinus: ager Phaliscus. Ager format p diminutionem agerulus & agellus
sicut puerulus dicimus a Puellus. agellus autem ab eo sit qui esset in recto a
grus: quod græci dicunt. Agger huius aggeris cum duplicato g dici potest cu
i uisibet rei coaceruatio: sed pprie (ut scribit Seruius) mediæ uix est eminent
ia coaggeratis lapidibus strata dicente Virgilio libro æneidos. v.
- Seruius Qualis sæpe uix dreprehensus in aggere serpens.
- Virgilius Achatē cum th aspirato & t exili scribitur. Fuit proprium uiri nōmē Aeneæ Achatē
comitis. Vnde Virgilius. secum cui fidus Achatē
- Solinus It comes. est etiā Achatē eadem scriptura fluuius Siciliæ teste Solino: necnō
Plinius & lapidis preciosi nomen teste Plinio libro. xxxvii. naturalis hystoria: quē

Virgilius Sicilia in ripis Achatidis fluminis dedit primum: i aliis deinde locis etiam comper-
tum. Quin & pyrrum / qui cum Romanis bella gessit / ut lapidem in annulo
habuisse scribit / detinentem non artificiosas / sed naturales nouem musarum
effigies: & Apolline ipsum cum lyra / ita discurrentibus maculis / ut musis quo-
que singulis sua redderentur insignia. Achates / tertiae & primae est declinatio /
nis / dicente Virgilio libro aeneidos primo.

Gasparinus Acolythus cum c exili / & y graeco / & th aspirato scribitur: non autem cum ch aspi
rato / & t exili / hac uidelicet scriptura acholytus / ut scribendum praecipit Gas-
parinus. Et ab ἀκολυθῶν quod est sequor / deducitur: quasi obsequens / uel mi-
nistrans / acolythus dicatur.

Quidius Acis cum c exili scribitur / & i latino: & facit in genitiuo Acis / uel Acidis. Filius
fuit Fauni: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xiii. Acin amat:
praefertque meis amplexibus Acim. hic teste Ouidio libro praefato / in fontem
sui nominis conuersus est: quem haerbofum idem Ouidius ostendit / quom
ait libro. iiii. Fastorum. & ripas haerbofer Acis tuas: est autem hic fluuius in Sici-
lia. Acidia eadem scriptura graecum uocabulum est: & apud nos taedium / mo-
lestias / curas indicat.

Ouidius Acidalia cum c exili / & i latino scribitur: & Venus uocatur. Acidalius eadem scrip-
tura / fons est in Orchomeno Boetiae ciuitate / Veneri ipsi / & gratias sacer. Acidalia
Agonia a nostris ludi dicunt quos (ut ait Ouidius libro fastorum primo) Et pri-
us antiquus dicebat agonia sermo. haec & agonalia horum agonalium / uel a-
gonaliorum / appellantur. haec agonia foeminini generis timorem significat. Vnde
de in euangelio Lucae capitulo. xxii. legitur. Et factus i agonia / plynxius orabat
Agonia item / apud antiquos hostia uocabatur / ut scribit Pompeius. Agoni-
us teste Festo / dicebatur dies / quo rex hostiam imolabat. Agonius item / deus
esse putabatur: qui praesideret rebus agendis / ut idem Festus attestatur. Agon-
ta huius agonis / locus est certaminis / ut idem testis est Pompeius: quin & pro ip-
so certamine nonnunquam ponitur: ut in compluribus martyrum legendis inue-
nies: quod & agonissima dicitur. Vnde in legenda santi Anastasii habetur. Suum
agonissima gratanter suscepit. Agonista communis generis est: & is dicitur / qui
in agone contendit.

Vgutio Agonotheta cum th aspirato in penultima / & exili in ultima syllaba scribitur:
nec ab ago agis deducitur / ut Vgutio somniauit Sed composita dictio est / ex
ἀγωνος / idest certaminis / & ἄνωγος / disposito: & dici potest munerarius. Et cor-
ripit penultimam syllabam.

Hieronymus Agonizo neutrale uerbum est: quin & deponens agonizor protulit Hierony-
mus / quom dixit in ecclesiastico capitulo quarto. Pro iustitia agonizare / pro
anima tua: idest dimica / decerta contendere. Agonizo
Agonizor

Plautus Albor / & hoc album / albicies / albedo / albitudo (quod Plautus protulit i trinum)
in uno significato accipi possunt. Albus tabula erat gypsata: i qua iudices no-
tari solebant: & praetorum iura ascribi. Et format diminutiue albiolus penul-
tima correpta syllaba. Iuuenalis fatyra. vii.
Cuius & albiolos & lanam pignerat Atreus. Alba urbs est in Latio: a qua fit
Albitudo
Albus
Albiolus
Alba
Albani
Albenses
Albis
Albula
Albulæ
Albion
Aluion
Albanus.

Iuuenalis Cuius & albiolos & lanam pignerat Atreus. Alba urbs est in Latio: a qua fit

Virgilius Albanus: ut est apud Virgilium.

Varro Albanique patres. Alia eodem nomine est ad lacum Fucinum: a qua Albenses
appellati sunt teste Varrone libro primo de analogia. Est & alia eiusdem no-
minis in Hispania Vardulorum mediterranea teste Ptolemaeo. Alba item ca-
misia sacerdotalis uocatur. Albi fluuius est Germaniae / ut scribit Ptolemeus:
cuius meminit Lucanus libro secundo dicens
Fundat ab extremo flauos aquilone Sueuos
Albis: & idomitum Rheni caput omnibus hostes. Albula / fluuius est: qui alias
Tyberis uel Thybris uocatur / dicente Ouidio libro fastorum secundo.
Albula quem Tyberim mersus Tyberinus in undis
Reddidit Hybernis forte tumebat aquis. Virgilius.

Pompeius	amisit uerum uetus Albula nomē. Dicitur ē autē Albula ab albo aquæ auctor	Albana
Strabo	Pompeo. Albulæ pluralis tm̄ numeri aquæ quædam sunt i agro Tyburtino	
Plinius	quibus maxime uulneribus medetur testibus Strabone & Plinio: quæ & hæc	
Martialis	Albula singulari numero cōperitur. Vnde Martialis. Quod sicca redolet Pa	
Martialis	lus lacunæ. Crudarum nebulæ quod Albularum. Idem Canaq; sulphureis Al	
Ptolemæus	bula fumat aquis. Albion huius Albionis insula est Britiæ. quæ a Ptolemæo	
Ptolemæus	Aluion scribitur. Albanus urbs est mediteranea Macedonia: t. ste Ptolemæo	
Ptolemæus	Alia eodē nomine ē in Armenia maiori: in qua sanctus Bartholomeus a Bar	
	baris uiuus decoriatus est. Albanus item fluuius est Albanix teste Ptolemæo.	
	Albana urbs ē foelicis Arabiæ ut idem Ptolemæus ostendit.	
Martialis	Asparagus duplicis est hærbae genus: unius i totum spina: alterius illius similis	Asparagus
Plinius	Martialis. Mollis in aequorea quæ creuit spina R auenna	
	Nō erit incultis gratior asparagis. Plinius. Est & aliud genus incultius aspara	
	go mitius corrudo passim & montibus nascens refertis superioris Germa	
	niæ campis non in faceto Tyberii Cæsaris dicto hærbam ibi quandam nasci	
	dicunt simillimā asparago torto sceno. Asparagus teste Varrone de lingua la	
Varro	tina latinum est uocabulū: dictum (ut ait) q̄ ex asperis uirgultis legatur. Ididē	
Festus	testatur Festus dicens. Asparagus hærba dicta q̄ in aspero uirgulto nascatur.	
Polux	At uero Iulius Polux græcum esse ostendit quom ait. καὶ τὸ ἀκαρωρ ἄπο	
	φύλλου βλαστῆμα ἀσπαραγῶσ	
Seruius	Amella cū duplicato l scribitur. Fluuius ē Galliæ teste Seruio sup quartum ge	Amellā
Virgilius	orgicorum. Amellus etiam cum duplicato l flos quidam est prope eundem	Amellus
	fluuium nascens: de quo Virgilius libro præfato inquit. Est etiam flos in pra	
	tis cui nomen amello.	
Probus	Aemulor teste Probo cōe uerbum est. dicimus enim. Aemulor te: & Aemulor	Aemulor
Horatius	abs te: Vnde Aemulus tam passiuē q̄ actiuē ponitur. Horatius in epistolis.	Aemulus
Virgilius	Rupit hiarbitā Timagēis aemula lingua p̄ aemulata. Virgilius æneidos li. v.	
	aemula necdum Tēporibus geminis canebat sparsa senectus: id est inuidia.	
Tullius	Nōnunq̄ aemulus i bonā ptem accipitur. Tullius pro Marcello: illo aemulo	
	atq; imitatore studioq; meoq; hac labore: hoc ē sectator. Aemulor teste Apu	
Apuleius	leio ab amo descēdit: a quo uerbo (ut ait) p̄mā diphthongi uocalē accepit.	
Seruius	Antica media producta syllaba pars est p̄oris spacii in augurio suspiciendo te	Antica
Festus	ste Seruio. posterior autem pars postica uocatur. Teste enim Festo i dictione	Anticum
	posticum dextera antica sinistra uero postica dicitur: Sic etiam (ut subdit) ea	
	cæli pars quæ sole illustratur ad meridiem antica utiq; nominatur. Quæ aut	
	ad septentrionem est postica appellatur. Et (ut idem pergit) quæ diuiduntur	
Festus	in duas partes orientem atq; occidentem antica & postica uocantur. Anticū	
Festus	hostium dicitur in anteriori parte aedium. deniq; (inquit idem Festus) quæ an	
	te nos antica & quæ post nos sunt postica dicuntur.	
Plantus	Alludio alludias primæ cōiugatiōis ex ad & ludius componitur: qui iocularor	Alludio
	uocatur. Quin etiam & alludior deponens Plautus usurpauit. Alludo alludis	Alludiot
	tertiæ coniugationis est.	Alludo
Apuleius	Aeger & ægrotus cū æ diphthōgo scribitur ut tradit Apuleius. Nam (ut ait) ab	Aeger
	ago agis cata antiphrasim deducitur: eo q̄ ægrorum sit actiōe uacare: uel po	Ægrotus
Pompeius	tius q̄ æger acius agit ex infirmitate. At uero Pompeius ægrum (inquit) ex	Ægroto
	greco ἀεργος qui est segnis deriuatur. A quibusdam autē (ut subdit) putatur	
	a uoce doloris appellatum: quod est et. Nec ab egeo descendit quia scilicet	
	æger uiribus egeat & læticia ut Vgutio somniauit. Et (ut tradit Seruius) & cor	
Vgutio	pore & animo æger dici potest. Virgilius georgicorum quarto.	
Seruius	Ipse caua solans ægrū testudine amorē: hoc ē mæstū. Idē libro æneidos. iiii.	
Virgilius	Esto ægrā nulli quodā flexere mariti. Simili quoq; modo ægrotus & aīo &	
Virgilius	corpore dicitur. Vñ Accius referente Marcello in dictione conto p̄ contor ait	
Marcellus	in Alpheisibœa. Ægroto cuntant animo sufferre laborem. Horatius sermo	
Accius	ne. xiii. quo me	
Horatius	Ægrotare putes animi uitio. Idem in epistolis.	
Horatius		

Horatius Nec qua longinquis armentum aegrotat in agris.

Nonius Adulter huius adulteri & adultero huius adulterois (quo uidelicet uocabulo / Adulter

Laberius Nonio referente Laberius usus est (in uno significato accipi possunt. Vnde a Adultero

Hieronymus adulteror & adultero. Hieronimus in Matthæo capitulo quinto. Adulteror

Et qui dimissam duxerit adulterat.

Probus Aucupes (inquit Probus) i recto non aucups dici debet. Nā (ut ait) qui aucups Aucupes

dicut errant. Non errant qui uti aucupes ita aucups enuntiant. Sed tu Vale Aucpes

Cato ri falsus es: nec meministi illius uersus: quem (ut puto) non semel legisti.

Plautus Aucupor deponens est uerbum. Plautus tamē actiua uoce protulit / quom ait Aucupor

Papyrianus in truculento. Lepide ecastor aucupauit. Aucupo

Priscianus Augur huius auguris communis generis & auger huius augeris / testibus Papy Augur

Marcellus riano & Prisciano / declinari potest. hoc augur huius auguris / uel hoc augu Auger

rum (ut scribit Marcellus) & hoc augurium in uno significato accipi possunt. Augurium

Priscianus Auguror deponēs est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune: q Auguror

Lucius etiam Lucium inducit ita dicentem. Certe quæ res augurantur. Ouidius libro Auguro

Ouidius metamorphoseos tertio. metamorphoseos tertio.

Virgilius Iamq; dies aderat quam non procul auguror esse comperitur etiam auguro Augurior

auguras. Vnde Virgilius libro æneidos sexto. ait.

Et reor & si qd ueri mens augurat opto. Auguro & auguror hoc distāt / auctō

Plinius ribus Plinio / & Seruio: q auguro dicimus / cum præfagio mētis futura col- Augurior

Seruius ligimus: auguror uero / quom futura ueris captamus auguriis. Ab eo quod ē Augurior

Hieronymus lo. xliiii. Scyphus quem furati estis / ipse est in quo bibit dominus meus / & in Augurior

quo augurari solet.

Ausculdo accusatiuo iungitur. Sed quom ponitur pro obedio obsequor uel Ausculdo

Terentius obtempero / datiuum postulat: ut est apud Terentium in Andria. Pamphilū Ausculdo

ne adiurem / aut auscultem seni / ponitur nonnunq; ausculdo prospecto uel ui Ausculdo

Aphranius deo: ut apud Aphranium interpretatur Marcellus in priuigno dicentem. Vi Ausculdo

Marcellus det ludos huic auscultanti procul.

Aqualis masculini generis est: nam & a masculino fit per diminutionem aqua Aqualis

Varro liculus. Varro d' lingua latina. Ab aqua aqualis dictus est. Persius pinguis aqua Aqualicus

Persius liculus propēso sexpede extat. Vgutio dicit posse declinari sceminino gene lus

Vgutio re: genus est uasis: de quo Plautus date. isti sella ut sedeant & aqualim cū aq. Aqualis

Plautus Arisba huius arisbæ & arisbe huius arisbes declinari potest. Ciuitas ē Troiæ te Arisba

Strabo ste Strabōe. Alia eiusdem nominis urbs fuit in Lesbo. Arisbus fluuius ē Thra Arisbe

ciæ. & cum i latino utrunq; scribitur. Arisbus

Accius Amico facit in præterito amicitii & amixi: quod accius protulit. Nam & a præ Amico

terito amixi formatur supinum amictum: cū ab alio præterito amicitii secun- Amico

Persius dum analogiam dici deberet amicitū. Amicio mi syllabam corripit. Persius.

Horatius Iam reliqua ex amicis patruelis. Horatius in epistolis

Et piper / & quicquid chartis amicitur ineptis.

Aequor cum æ diphthongo & cum o in secunda syllaba scribitur: quin etiam Aequor

æquor cum u teste Probo: sicut ebur. Et pro mari / p terra / uel campi planicie / Aquor

pro aere ponitur. Virgilius libro æneidos quinto.

Virgilius Precipitq; Daren ardēs agit æquore toto: hoc est tota stadii planicie. Idem.

Virgilius Aspice bisfenos uolitantes æquore cygnos: idest aere. Catullus

Catullus Cerula uerrentes abigenis æquora palmis: idest Maria.

Affectus & affectio in uno significato accipi possunt: tā in malā q̄ in bonā ptē. Affectus

Varro Affecto affectas actiuum est uerbū: quin ēt & affector deponens Varro ptulit / Affectio

Diomedes quom referente Diomede ait. Affectatus est regnum bello. Affecto

Abnuo abnuis tertia coniugatione / & abnuo abnuis secunda declinari potest Affector

Diomedes teste Diomede / Enniū inducente dicentem octauo annalium. Certare abnuo Abnuo

Ennius metuo legionibus labem. Abnuo

Diomedes Attingo & attingo absq; n efferrī / & scribi potest testibus Diomede / & Nonio: Attingo

Plautus in Amphitryone. Bacchæ bacchanti si aduersari uelis ex insana infaniorum
Ouidius facies. Ouidius libro metamorphoseos nono.
Ptolemæus Ismaria celebrant repetita triennia bacchæ. est etiam Bacchis uilla quædam
 circa Moeridem teste Ptolemæo. hoc bacchar huius baccharis eadem scrip-
Festus tura producta in obliquis cha syllaba sicut calcar huius calcaris genus est ua-
 sis uinarii teste Festo: quod & baccharium dici potest. Bacchar huius baccharis
Vgutio cum duplicato c exili secunda syllaba in obliquis correpta foemini generis
Virgilius est: ut Vgutio neutro genere declinat. genus est hærba: quæ (ut dicunt)
Virgilius fascinum pellit. de qua Virgilius in bucolicis. baccare frontem Cingite: ne
 uati noceat mala lingua futuro. Idem egloga quarta.
Horatius Errantes hederas passim cum baccare tellus. Bacca cum duplicato c exili ge-
Syllius nerale nomen est fructuum omnium agrestium arborum: ac etiam nomē gē-
 mæ: de qua Horatius in epodo. honusta baccis ambulet. Inde baccatus bacca-
 ta baccatum Syllius libro octauo.
Festus Hæc phrygiam uestem & baccatum induta monile.
Syllius Baculus cum Vnico c & hoc baculum declinari potest. Festus in dictione ago
Ouidius lum Agolum (inquit) pastorale baculum est: quo pecudes aguntur. Syllius li-
 bro tertio. Pastorale deo baculum pelisq; sinistrum. Ouidius li. meta. xy.
Tullius Esse solet baculumq; tenens agreste sinistra. Baculum format per diminutō
Isidorus nem bacillum. Tullius libro secundo de finibus. Bacillum aliud inflexum &
Vgutio incuruatum: aliud ita natum. Isidorus autem & Vgutio a masculino format
Alexander diminutiue bacillus: quod est Alexander cōfrater meus usurpauit quom dixit.
 Cæra iugum limus animus colus arma Bacillus. Composita cum baculus (ut
 etiam hic Alexander tradit) secunda & tertia declinatione declinari possunt:
 ut imbecillus imbecillis: ut in ipsa dictione auctoritate probabimus.
Acron Bassaris huius bassaris uel bassaridis cum duplicato scribitur: Bacchiq; sacrifi-
 cula dicitur. Est etiam bassaris genus uestis: baccharum usq; ad pedes demis-
Horatius sa: dicta (ut scribit Acron super primum carminum horatii) a Bassara Libya
Perfius loco: ubi fiebat. A quo uestis genere Bacchus ipse Bassareus cognominatus ē
 dicente Horatio libro præfato. Non ego te candide Bassareu. Bassaris item
 uacca appellatur mulsaria. Vnde Perfius ait.
 Et raptum uitulo caput ablatura superbo
 Bassaris. Nam uacca mulsaria uel lactans nonnunq; uitulum mordet & ferit
 dum auiditate sugendi hubera: nimium importunus est. Finxisse enim uide-
 tur Perfius Agauen ablaturam caput pentheo: tanq; uitulo superbo & fastidi-
 enti sacra Bacchi. Sunt tamen qui in hoc persii loco bassarim bacchi sacrifi-
 culā interpretati sunt. Sed nostra nobis magis placet expositio. Nam & adie-
 ctiuo hoc est superbo aptius conuenire uidetur.
Hieronymus Bathyllus cū th aspirato & y græco & duplicato scribitur: quod & hoc Bathyl-
Horatius lum declinari potest. Ignis quoddam est receptaculum. Vnde in legenda san-
 cti Laurentii habetur. Et allati sunt bathylli cum prunis. Hieronymus in libro
 numerorum capitulo quarto. Id est ignium receptacula / fuscinulas / ac triden-
 tes / uncinos & bathylla. Horatius.
 Prætextam laticlauium prunæq; bathyllum. Sunt tamen qui uirgam ferreā
Horatius bathyllum interpretantur. Fuit etiam Bathyllum eadem scriptura / proprium
 adulescentis nomen ab Anacreōte plurimū amati dicente Horatio i epodo.
 Non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo
 Anacreonta Teium. Bathylli eadem scriptura populi quidam sunt septen-
Ptolemæus trionales ut scribit Ptolemæus.
Marcellus Bos cōis generis est: & facit in datiuo plurali & ablatiuo secundum analogiam
Pacuius Bouibus. Vnde & Pacuius referente Marcello / barbaricam (inquit) pestem
Vgutio Bouibus nostris obtulit. Verum de usu bobus per syncopam dicimus &
 nonnunq; more antiquorum bubus: quanq; Vgutio dicat bubus nuf-
 quam esse compertum. A Boue fiunt adiectiua bouinus / bucerus / Bouillus

Bacca
 Baccatus
 Baculus
 Bacillus
 Baculum
 Bacillum
 Bassaris
 Bassara
 Bassareus
 Bathyllus
 Bathyllum
 Bathylli
 Bos
 Bouinus
 Bouinus
 Bucerus
 Bouillus

Priscianus	buceriis: & diminutive teste Prisciano bouillus. Ouidius libro meta. sexto.	Bouillus
Ouidius	Lanigerosq; greges armenta; bucera paut. Lucretius libro secundo.	
Lucretius	Buceri; greges sub eodem tegmine cæli. Boas & boa (utroq; enim modo declinatur) genus est serpentis aquatilis: a quo icti obturgescunt. Quin etiam	Boas Boa
Pompeius	erurum tumor uia; labore collectus ob similitudinem boa appellatur auctore Pompeio. Boæ pluralis tantum numeri o ppidum est Laconia; teste Ptole	Boæ
Ptolemæus	mæo. Boum uilla quædam est ab occidentali parte Nil; ut idem Ptolemæus	Boum
Ptolemæus	ostendit. Boa uel boica (utrunq; enim comperitur) genus est uinculi dicente	Boia
Plautus	Plauto in aularia. Neruos cathanas numellas pedicas boicas. Boii populi	Boica Boii
	quidam sunt Gallorum: quorum ager in Gallia Cisalpina fuit: qui & boicus	Boicus
Festus	appellatus est: ut scribit Festus.	Bootes
Priscianus	Bootes facit in genituo bootis booti bootæ: tertiæ secundæ primæq; declina	
Tullius	tionis: teste Prisciano. Tullius in Arato. sub pedibus profert finita booti. lu	
Iuuenalis	uenalis satyra quinta. Frigida circugunt pigri farraca bootæ. hunc arcada	
Aratus	Callistonis filium fuisse dicunt. Sed Aratusi deo bootem illum dixit: quia ar	
	cton quæ palustrum uocata est: agitare uidetur: quæ etiam arctophilax. ap	
Lucanus	pellatur: Vnde Lucanus libro octauo ait.	
	Arctophilax propiorq; mari Cynofura feretur.	
Festus	Baiulus auctore Festo oparius dicit. hoc baiulû pro fræno ab Vgutioe ponit.	Baiulus
Vgutio	Balbo balbas & balbutio balbutis: i uno significato accipi possunt: teste Mar	Baiulum
Marcellus	cello. & producit bu syllabam. Horatius sermone tertio.	Balbo
Horatius	Balbutit: Scaurum prauis fultum male talis. est autem bulbutire quadam lin	Bulbutio
	guæ hæsitacione & confusione trepidare.	
Plinius	Balsamum neutri generis est arbor: uiti q; myrto similior: ut dixit Plinius libro	Balsamum
Virgilius	.xii. naturalis historiae. Virgilius georgicorum secundo.	Balsamus
	Quid tibi odorato referam sudantia ligno	
Seruius	Balsama; & baccas semper frõdentis Acathi: Vbi dicit Seruius. Balsamum	Opobalsa
	est arbor: opobalsamum succus: carpobalsamum fructus: xylobalsamum ar	mum
Hieronymus	boris lignum. Hieronymus tamen arboris succu; etiam balsamû appellauit:	Carpobalsa
	quom dixit in ecclesiastico capitulo. xxiii. & quasi balsamû non mixtu odor	mum
Vgutio	meus. At uero Vgutio hæc balsamus pro arbore declinari præcipit.	Xylobalsa
Diomedes	Balneum in singulari numero neutri generis est: i plurali uero neutri & scem	mum
Donatus	nini: testibus Diomede Donato Sergio. Et format diminutiue balneolum	Balneum
Sergius	penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra septima.	Balneolum
Iuuenalis	Balneolum Gabius Romæ conducere furnos Ab eo quod est balneum uelit	
Seruius	balneator cõmunis generis: teste Seruio super librum. xii. æneidos.	
Petronius	Petronius tamen etiam sceminino genere balneatricem protulit. & Probus	
Probus	ait balneatrix sceminini generis est: etsi a uerbo non ueniat.	
Iuuenalis	Balteus cum t exili & balteum declinari põt. Iuuenalis satyra ultima.	Balteus
Iuuenalis	Ast illi quos arma tegunt & balteus ambit. Idem satyra nona quotiens rumo	Balteum
Festus	ribus ulciscuntur Baltea: nec deerit qui te per compita quærat Festus i dictio	
	ne succingulum Succingulum (inquit) est balteu. Et teste Seruio super librû	
Seruius	quintum æneidos non tantum id quo cingimur balteus indicat: sed etiam a	
	quo arma dependent.	
	Baptisma baptismus baptismum declinari potest. Vnde marci capi. xi. legitur.	Baptisma
	baptismum Ioannis de cælo erat: an ex hominibus? Et Ambrosius in sermõe	Baptismus
Ambrosius	octauæ epiphaniæ ait. Quod mirari non debemus: cur hoc baptismum ipsi	Baptismum
	us dominus fecerit & magister.	
Caper	Barba (inquit Caper. Seruius Vgutio. Catholicon & nonnulli alii) hominis est:	Barba
Seruius	Barbæ uero quadrupedû. Sed cõstat etiã barbã esse quadrupedû. Horatius	Barbæ
Vgutio	Vtq; lupi Barbam uariã cum dente colubræ	
Horatius	Abdiderint furtim terræ. Plinius li. xxviii. Rabiẽ hircos si mulceat barba	
Plinius	mitiorem: ea uero præcisa non abire eos in alienum gregem.	
Plinius	Sunt & aliorum barbæ q; quadrupedum. Plinius libro. xxx. Quom gemi	
	nos sol transit cristis & auribus & unguibus gallinaciorum: si luna ra	

Catullus	quorum lingua apud nos speculam designat. Vnde Catullus ait.	
Porphyrus	Brixia/China suppositum specula. Brysea cum y græco & unio surbs fuit Laconia/ut scribit Porphyrus super librum secundum iliados: a qua Bacchus. Bryseus cognominatus est.	
Vgutio	Bombyx cum y græco scribitur: nec a bombus deriuatur/ut Vgutio somniauit. genus est uermis: qui primum Bombylius/ deinde necidalus/ demum bombyx appellatus est. Et e apud Aethiops: Indos: & Seres: quo & sericum nascitur: qui etiam bombyx uocatur. & producit by syllaba i obliquis. Proptius. Nec, si qua Arrabio lucet bombyce puella. Bombyce huius bombyces etiam cum y græco/ apud Theocritum proprium est mulieris nomen: quod a Tortellio Bombyx scribitur.	Bombyx Bombylius Necidalus Bombyce
Prolemæus	Bistonium cum i latino utrobique & t exili scribitur. Stagnum est in Thracia/ Abdera urbi propinquum: quæ a Ptolemæo palus Bistonis appellatur. Et a Bistonio/ Thracia ipsa (ut quidam uolunt) Bistonis cognominata est. At uero Lactantius grammaticus super librum secundum thæbaidos & stagnum & prouincia a Bistone rege nomen assumpsisse asserit. Inde fit Bistonis/ dicente Ouidio heroidum.	Bistonium Bistonis Bistonis Bistonis Biston
Ouidius	Et tuta a bello Bistonis ora fuit. Item a Bistonis/ fit Bistonius/ & Bistonius/ ad iectium: sicut ab Ionia/ Ionius/ & Ionicus. Ouidius libro praefato.	Biston
Solinus	Fessaq; Bistonis membra lauabis aqua. Hinc & Thracis Bistones dicuntur/ teste Solino. Vnde Syllius libro secundo/ ait.	
Syllius	Et Rhesi domus/ & lunatis Bistones armis.	
Vgutio	Bactra neutri generis/ pluralis tantum numeri/ cum et exilibus scribitur. Prouincia est Scythia: quæ ab Vgutione/ hæc Bactrus declinari præcipitur contra Virgilii auctoritatem libro georgicorum secundo dicentis.	Bactra Bactrus Bactrum Bactrius Bactrea Bactreola
Virgilius	Nec; Bactra/ neq; Indi. Laudibus Italiae certent. Bactrum uel Bactrus eadem scriptura/ oppidum est Bactrorum quod antea Zariastes uocabatur/ ut scribit Plinius. Bactrius eadem scriptura/ fluuius est Sytharum. Braçthea cum ch aspirato/ & t exili/ a Tortellio scribi præcipitur: quod a βαρχύ/ quod non minus tenue/ q̄ breue designat/ deriuatum tradit. Alii braçtea cum t exilibus dicunt esse scribendum. Aiunt enim/ græca ratione fieri non posse/ ut ch aspiratum cum t iungatur. est autem braçtea tenuis lamina: & sua sponte plicabilis. Lamina autem/ quid crassius est/ ex qua armatura conficitur: qua etiam incensa/ olim homines torquebantur. Nec compressa/ aut agitata crepitat/ ut braçtea/ dicente Virgilio li. æneidos. vi. Illic sic leni crepitabat braçtea uento. Nam laminam tam ferream/ aeream/ plumbam/ stanneam/ q̄ auream/ argenteam/ helectream/ orichalceam dicimus. Braçtea uero ex his posterioribus est. Et format diminutiue braçteola/ penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra. xiii.	
Plinius		
Tortellius		
Virgilius		
Iuuenalis		
Vgutio	Neptuni/ qui braçteolam de castore ducat. Braçtea (ut tradit Vgutio) in singulari numero/ foeminini generis est: in plurali uero/ neutri. Ego etiam in plurali numero/ foeminino genere non semel legi. Vnde Hieronymus i exodo capitulo. xxxviii. ait. Inciditq; braçteas aureas: & extenuauit in fila.	
Hieronymus		
Vgutio	Balæna cum unico l/ & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a βαλλω descendit/ ut Vgutio somniauit: sed græcum est auctore Pompeio uocabulum: quam illi φαλαίγγιον uocant/ q̄ in b littera commutata. Bellua est marina: de qua Iuuenalis satyra quarta.	Balæna
Pompeius		
Iuuenalis		
Parmendes	Quantum delphinis balæna Britannica maior.	
Gasparius	Bithynia cum i latio i p̄ma/ & th aspirato/ & y i secunda syllaba scribitur/ etsi Parmenides/ & Gasparinus illum secutus/ cum y græco/ tã i prima syllaba/ q̄ in secunda/ hac uidelicet scriptura Bythynia/ scribendum præcipiat. Prouincia est minoris Asiae: quæ testibus Solio/ & Lactantio grammatico super librum tertium thæbaidos/ & Seruio super lib. v. æneidos/ primum Bebrycia/ quod cum y græco in secunda syllaba scribitur/ postea Mygdonia cum y græco in prima syllaba/ deinde Bithynia dicta fuit. At uero Dionysius/ & Eustachius/ Bebryces alios a	Bithynia. Bithynus Bithynicus Bebrycia Bebryx Bebrycius
Solinus		
Lactantius		
Seruius		
Dionysius		
Eustachius		

Salustius	Bithynis populos esse uoluerunt. Salustius autem Bebryciam maiorem esse phrygiam dixit. A Bithynia fit Bithynus: & Bithynicus: a Bebrycia uero Bebryx formatur: & Bebrycius. Iuuenalis satyra septima.	
Iuuenalis	Quaerunt & Cappadoces faciant: equitesque Bithyni. Martialis.	
Martialis	Iam te re facta Bithynice credis habere. Valerius Flaccus li. ii. procul effera uirtus	
Valerius	Bebrycis: & Scythici procul inclaementia saxi: Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Pinguis Bebrycio discessit uomere sulcus.	
Hieronymus	Burgundia prouincia est Galliae: cuius populi Burgundi: & Burgundiones uocati sunt. Hieronymus in epistola ad Aggeruntiam de monogamia. Innumera rables: & ferocissimae nationes uniuersas Gallias occuparunt: quas subdendo explicat dicens. Salfones Burgundiones Alemanni & c. Hi & Bituri dicuntur. Vnde Lucanus libro primo ait.	Burgundia Burgundi Burgundiones
Lucretius	Et Bituri longisque leues Salfones in armis.	Bituri Bimus
	Bimus & biennis duorum annorum dicitur: sicut trimus & triennis triu annorum.	Biennis
	Biuga uel per syncopam biga currus est duobus equis uectus. Simili modo triuga uel triga tribus actus: quadriuga uel quadriga quatuor tractus. Ratio tamen singulare inuenies.	Biuga Biga Bipennis
Priscianus	Bipennis cum latino utrobique & unico pro & duplicato non scribitur. genus est seculis foemini generis. Et nonnunquam adiectiue hic & haec bipennis: & hoc bipenne teste Prisciano declinat dicente Virgilio li. aeneidos. vi. ferro sonat alta bipenni	
Virgilius	Fraxinus: hoc est ferro utrinque acuto.	
Virgilius	Bello bellas & bellor deponens usurpatur. Virgilius libro aeneidos. xii. Pulfant & pictis bellantur Amazones armis.	Bello Bellor
Festus	Bubino bubinas & bulbito bulbitas hoc distant: quod (ut tradit Festus) bubinare est menstruo mulierum sanguine inquinari: bulbitare autem puerili stercore. Vnde Lycinius referente Nonio inquit. haec imbubinatae contra te imbulbitat.	Bubino Bulbito
Lycinius	Belon huius belonis cum unico scribitur. Vrbs est & fluuius hispaniae teste Ptolemaeo. Belus cum unico proprium fuit uiri nomen. Bellus cum duplicato diminutiuum est teste Prisciano a bonus. Bellum cum duplicato scribitur: de quo in dictione duellum differemus. Bellona cum duplicato bellor dea uocatur.	Belon Belus Bellus Bellum Bellona
Ptolemaeus	Bustum & hic bustus huius bustus declinari potest: & pro sepulchro ponitur.	Bustus
Priscianus	Busti indeclabile rus est uel uilla in agro Mediolanensi in Insubria Italiae paucia.	Bustum
Priscianus	Bubo masculini & foemini generis est teste Prisciano. Ouidius li. meta. v.	Bubo
Ouidius	Ignauus bubo dirum mortalibus omen. Virgilius li. aeneidos. iiii.	
Virgilius	Sola ferali carmine bubo.	
Priscianus	Blandior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune	Blandior
Verrius	Verrium inducens dicentem. Bladiturque labor molli curabitur arte.	
Quintilianus	Et tam accusatiuum regiturque datiuum. Quintilianus. Blandiar paulisper iudices calamitatibus meis.	
Tortellius	Blandicia & blandicies in uno significato accipi possunt.	Blandicia Blandicies
Pompeius	Blatero blateras cum et exilibus scribitur a Tortellio: & a βλατ quod apud nos iactans seu iactatur dici potest. Pompeio auctore descendit. Ego autem absque	Blatero
Horatius	c blatero scribendum dixerim: cum primam corripit syllabam. Vnde Horatius	Blatio
Ouidius	tius sermone. xvii. ait	
	Audit quom magno blateras clamore furisque. Apud Ouidium tamen qui de philomela inscribitur prima huius uerbi syllaba producitur. Ait enim.	
Festus	Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. Est autem blaterare teste Festo stulte &	
Nonius	percupide loqui: uel (ut scribit Nonius) blaterare est condite & inaniter loqui: uel per mendacia confingere. Nam homines in uerba projectos nostri	
Gellius	tamen blaterare camelorum est quom uoces edunt. Mures etiam (ut testis est Festus) blaterare dicuntur: nec non & arietes ut praefato Ouidii exemplo manifestum est. reperitur etiam blatio blatis id significans quod & blatero teste	
Festus	Marcello Plautum inducente dicentem in Amphitryone. Qui malum intel	
Marcellus	ligere quisque potis est ita nugis blatis.	
Plautus		

Tortellius	Bythrotus cū y græco sequēte th aspirato scribitur: etsi a Tortellio cū t exili utro	Bythrotus
Ouidius	biq; scribi præcipiat. urbs fuit Chaōiæ. d̄ q̄ Ouidi. li. meta. xiii. regnataq; uati	Buthrotus
Virgilius	Bythrotos phrygio simulataq; Troia teneret. Quandoq; y græcum in u no	
	strū uertētes nonnulli Buthrotos enūtiānt ut est apud Virgiliū li. æneidos. iiii.	
	Celsam Buthroti ascendimus urbem.	
Ptolemæus	Bergomū oppidum est Cenomanorū teste Ptolemæo a Gallis Senonibus	Bergomū
Polycrates	Brenni militibus teste Polycrate cōditū. dictio est nec græca: nec latina: sed	Pergamum
	barbara: hoc est Gallorū Senonum: quoz lingua per id uocabulū montana	
	urbs designatur. At uero Pergamū oppidum fuit nobilissimū i minori Asia.	
Solinus	Bessi cum duplicato scribitur. Populi sunt Thracum teste Solino: de qbus	Bessū
Ouidius	Ouidius meminit libro quarto tristium quom ait.	Bussi
	inter Bessosq; Gerasq; legi tamen apud græcos βήσα q; eoz urbe cū unico	Bossa
	scribitur Bussi etiam cum duplicato s populi sunt Medorum. Bossa cum duplicato s	
Ptolemæus	urbs ē Sardinia mediterranea ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	
Martialis	Bubalus. cōis generis ē: sicut & camelus. Vnde facta bubalus dicitur. Martialis.	Bubalus
	Illi cessit atrox bubalus: atq; bison. animal est boui simile.	
	Bethsura huius bethsuræ & bethsuræ plurali tantū numero declinari potest.	Bethsura
Hieronymus	Hieronymus in libro secundo Maccabæorum capitulo. xiiii. Et Bethsuræ qd	Bethsuræ
	erat Iudæorum munitum præsidium castra admouebat. Et in eodem capitu	
	lo. Iterum rex sermonem habuit cum iis qui erāt in Bethsuris. Mediam huius	
Petrus	diçtionis syllabam produxit Petrus Rigæ cum dixit in libro præfato.	
	Bethsuramq; capit Hierusalemq; petit.	
	Biorhanatos cum i latino & th aspirato in antepenultima & t exili in ultima	
Isidorus	syllaba scribitur: componiturq; ex βία quæ est uiolentia & ορατος mors:	Biothana
Brito	hoc est uiolenter mortuus: ut olim morti martyres dabantur. Nec a bis dedu	tus
Papias	citur ut Isidorus Brito Vgutio Mammothæctus Papias Catholicon uolue	
Vgutio	runt: quasi bis mortuus biothanatus dicitur.	
	Buccina cum duplicato c & i latino scribitur. Instrumentum est quo datur i ho	Buccina
	stes signum ad pugnam: sic a soni similitudine uocatum. Et corripit mediam	Buccinum
Virgilius	syllabam. Virgilius libro æneidos septimo. qua buccina signum Dira dedit.	Buccinus
Syllius	Syllius libro quinto.	
	Buccina lymphatas agit certamina mentes. Hoc buccinum sonus est bucciæ	
Seruius	teste Seruios: qui & hic buccinus declinari pot ut Caper tradit.	
Caper	Beryllus cum y græco & duplicato scribitur: etsi a Tortellio cum i latino scri	Beryllus
Tortellius	bi præcipiatur & (ut tradit Beda super Donati artem) sceminini tantū gene	
Beda	ris est. Ego aut masculino etiā genere prolatū inuenio. Vnde Syllius li. ii. ait.	
Syllius	Et solitum digito beryllon adederat ignis. Priscianus in perihgesi.	
Priscianus	Berylli gemmas glauci nigrumq; adamantina. Lapis est preciosus.	
	Bucca cum duplicato c scribitur: nec a boe uox deducitur ut Vgutio somnia	Bucca
Vgutio	uit: sed a bucco buccas uerbo quod est inflo. dicitur autē proprie bucca os:	Buccula
Iuuenalis	hoc ē ipsa concauitas unde uox procedit. Iuuenalis satyra tertia. notæq; per	Bucula
	oppida buccæ. Et format per diminutionem buccula. Est etiam buccula cum	
	unico c diminutiuum a boue.	
	Busiris cum unico s & i latino utrobique scribitur. Fuit Neptuni filius: & lini de	Busiris
Ouidius	us appellatur est. Et producit si syllabam. Ouidius heroidum.	
Stadius	Si te uidisset cultu Busiris in isto. Apud tamen Statium media syllaba corri	
	pitur libro thæbaidos. xii. ita dicentem.	
	Non trucibus monstris Busirim infandumq; dedisti	
Virgilius	Cercyonæ Et facit in genitiuo Busiris uel Busiridis. Virgilius.	
	Aut illaudati nescit Busiridis aras. Fuit Busiris etiam in Aegypto urbs: in qua	
Herodotus	teste Herodoto libro historiarum primo templum fuit i sidis magnum.	
	Quam urbem a Busiride conditam fuisse scribit Diodorus libro historiarū	
Diodorus	secundo: ab Aegyptiisq; solis urbē a græcis uero Thæbas uocatas esse.	
Probus	Beta cum t exili scribitur. Hærbæ est: quæ & hic betatius dicitur testibus Pro	Beta
Priscianus	bo & Prisciano quin & hoc betatium ut nonnulli alii uollunt. Sunt tamen	Betatius

- qui betacius, etiam adiectiuum dicunt. Beta format diminutiue betaculus. te
 iste Sergio in Donatum. Bætis cum æ diphthongo & t exili & i latino a Græ
 cis scribitur. fluuius est Hispaniæ. a quo Hispaniæ regio etiam Bætis cogno
 minata est. dicente Seneca in Medea.
- Sergius**
- Seneca**
- Nomenq; terris qui dedit Bætis suis
 Hesperia pulsans maria languenti
 Vado. Lucanus libro secundo.
- Lucanus**
- Tortellius** Qui ferit hesperius post omnia flumina Bætis. hic a Tortellio absq; diphthō
 go & cum th aspirato & y græco hac uidelicet scriptura. Bethys scribi præci
 pitur. quod nomen (ut ait) a βηθονυ quod apud nos profundum indicat deri
 uatur. Quo fit ut si uera est deriuatio etiam uera sit de ipsa dictione quā tor
 tellius tradit scriptura. Sed q̄ uerā etymologiam tradiderit ipse uiderit.
- Acron** Barbitus cum i latino & t exili scribitur: & tam masculini q̄ fœminini generis
 est: quin & hoc Barbitum declinari pōt: ut etiam testatur Acron super illud
 Horatii in primo carminum: Lesboum refugit tendere Barbiton: quod ni
 hilominus & nos auctoritatibus cōprobamus. Et quidem masculino genere
 protulit Horatius quom ait.
- Horatius**
- Age dic latinum barbite carmen
- Sappho** Lesbio primum modulate ciui. fœminino aut genere Sappho ad phaonē.
 Tortellius Nec facit ad lachrymas barbitos ulla meas. Vbi Tortellius corrupto Ouidii
 Aufonius textu deceptus ineptias loquitur. Neutro uero genere Aufonius.
- Hefychius** Hoc genere & chordas & pleetra & barbata conde. Est autem barbiton (ut
 Hefychius græcorum uerborum interpres docet) genus citharæ lyricæ. uel
 ipsa lyra. At uero Iulius Pollux inter instrumenta quæ manu pulsantur bar
 biton locat: quod tamen Strabo barbarum dicit esse uocabulum. Nam qui
 heliconæ musis consecrarunt Traces fuere. Et antiqui uates Ephorus Orphe
 us Musæus Thamiras qui Bacho itē Asiam consecrauere in Idiam usq; bar
 bari fuere. Vnde nonnulla musica instrumenta barbaris nominibus designan
 tur: ut nablia: Sambuca: magades: barbitus.
- Pollux**
- Strabo**
- Seruius** Buxus fœminino genere & buxum neutro teste Seruio super librum secundū
 Claudianus georgicorū pro arbore declinari pōt. Claudianus de raptu pserpiæ li. ii.
 Ennius Fluctuat hic denso crispata cacumine buxus. Ennius li. vii. longæq; cupressi.
 Stāt rectis foliis: & amaro corpore buxū. Scribitur aut apud Græcos πύξος.
 Nostri uero latini p in b & y græcum in u nostrum uertentes dicunt buxus.
 Quin etiam plærung; nostri q̄ in duplicatum smutare consueuerunt. Qua
 re a nonnullis buffus cum duplicato scribitur: enunriaturq;. Quod & patere
 pōt: ideo q̄ buffolum genus uasis ex buffo cum duplicato scribere consueui
 mus. Et quādoq; uocabulo ipso græco utimur. Iuuenalis satyra secunda.
 in condita pyxide Lyde. Ouidius de remedio.
- Iuuenalis**
- Ouidius** Pyxidas inuenies: & rerum mille colores. Arboris lignum hæc buxus & hoc
 Seruius buxum declinari pōt: teste Seruio super li. viii. æneidos: dicente Virgilio.
- Vrigilius** Tympana uos buxusq; uocat. Martialis.
- Martialis** Multifido buxus quæ tibi dente datur. Virgilius georgicorum secundo.
 Nec tilia leues nec torno rasile buxum. Quin etiam & buxus pro ligno ma
 sculino genere declinari potest: auctoritate diui Hieronymi in libro tertio
 Esdræ capitulo. xiiii. sic dicentis. Tu aut præpara tibi buxos multos: idest cala
 mos ex buxo ad scribendum. Bibliæ quæ esdram cum Neemia. in quatuor di
 stingunt libros prædictum capitulum pro. xiiii. libri quarti notatum habet.
- Hieronimus**
- Nestoris Dionysii Nouariensis liber secundus foeliciter incipit.
- Lucretius** Achinnor deponēs ē uerbū: & cachio neutrale. Lucreti⁹ li. iiii. Cachinnor
 Quam famulæ lōge fugitāt: furtimq; cachinnāt. Et scribitur cū Cachinno
 c exili in initio & ch in secunda syllaba. Nec componitur ex Cachinnus
 con & cycnus: eo q̄ risu cachinnantes albere uideantur ut

Vgutio Porphyrio	fomniabundus dixit Vgutio: sed teste Porphyrione super artē poeticā Horatii a sono risus fictum uocabulum est: uel melius a καυχᾶσθαι uerbo græco deducitur: quod latine significat solute ridere.	
Perfius Iuuenalis Moratius Marcellus Accius	Quare cachinnus solutus risus dicitur. Perfius. Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos. Iuuenalis. Sed facilis cuius rigidi censura cachinni. Horatius in arte poetica. Romani tollent equites peditesq; cachinum. Et teste Marcello nonnunq̄ de sono uehementiore cachinnari uetustas dici uoluit / Accium nihilominus inducente ita in fundis dicentem. Strepitu clangentes cachinnant.	
Tibullus Martialis Virgilius	Cadus masculini generis / cum unico d scribitur / cum primam corripit syllabam. Tibullus libro. ii. Consulit: & chio soluite uincla cado. Martialis. In uaticanis condita musta cadis. Virgilius. Ossaq; lecta cado / texit corynæus aheno. Et format per diminutionē cadulus / cadellus / cadiolus. genus est uasis. Cadula uocantur guttæ / quæ e pingui cadunt carne / quando assatur.	Cadus Cadulus Cadellus Cadiolus Cadula
Plinius Vgutio Plinius	Cadurci cum e exili utrobique scribitur. Populi sunt Gallia: teste Plinio libro .xx. naturalis historiae. hoc cadurcum eadem scriptura tentorium / siue culci tra appellatur. Nec a cado cadis deducitur / ut Vgutio somniauit / addens declinari posse hic cadurcus masculino genere. Sed teste Plinio a Cadurcis Gallia: populis dicitur: apud quos (ut ait) lini præstantia palmam obtinet in culcitris: de quo Iuuenalis satyra septima.	Cadurci Cadurcum Cadurcus Caducum Caduceus Caduceum Caduceator
Iuuenalis	Institor hybernæ tegetis niueiq; cadurci. hoc caducum / legatum dicitur lege papia / sub conditione relictum. Quidam caducum ideo dictum existimant / q̄ a primis hæredibus ad secundos non cadat: hoc est possessore nō habeat: sed uelud uacuum / & cadens excipiat. Vnde Cicero de oratore ait. In quā homines quasi caducam / atq; uacuam / abundantes ocio / nobis occupatis iuo lauerunt. Iuuenalis satyra nona.	
Cicero Iuuenalis	Legatum omne capis: nec non & dulce caducum. Caducus adiectiuum / non tantum q̄ facile cadat / significare habet: sed etiam q̄ cadere faciat. Vnde morbum caducum dicimus: quem alias comitalem uocant. Quin etiam caducus mortuus dicitur / ut interpretatur Seruius illud Virgilio libro æneidos sexto: belloq; caduci.	
Sernius	Dardanidæ: id est mortui. Caduceus masculini generis est / ut scribit Marcellus. uirga erat Mercurii: qua pax signabatur / dicente Varrone libro de uita patrum secundo. Verbenatus ferebat uerbenam. Id erat caduceus pacis signū Acron aut / hoc caduceum declinari posse ostendit / quom ait super primum carminum Horatii. Virgam dicit caduceum: quod primo Apollo habuit: & donauit Mercurio / lyra sibi tradita. Iuuenalis satyra sexta.	
Virgilius Marcellus Varro	Magnaq; debetur uiolato pæna caduceo. pes est amphimacrus / tribus cōstās syllabis / prima scilicet / & ultra longis / media uero breui: ut est apud Virgiliū. dependent lychni laquearibus aureis. Et a caduceo formatur caduceator: qui legatus dicitur / pacem petens / auctore Pompeio. Vnde Cato / caduceatori (inquit) nemo homo nocet.	
Acron Iuuenalis		
Pompeius Cato		
Seruius Virgilius Lactantius	Caudex & codex (utroq; enim modo effertur / teste Seruio super primū georgicorum) liber / & truncus uocatur: ut est apud Virgiliū. Caudicibus sectis. Lactantius Firmianus. Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes. Nonnunq̄ & pro duro sedili ponitur. Vnde Iuuenalis satyra secunda ait.	Caudex Codex
Iuuenalis Plautus Festus	Horrida quale facit residens in codice pellex. Consuetudo / & cōsuetio (quod Plautus protulit) in uno significato accipi possunt / teste Festo.	Cōsuetudo
Virgilius	Caleo cales cum unico l scribitur. Nam primam corripit syllabam / dicente Virgilio libro æneidos. xii. recalent nostro Tyberina fluenta. A cales / format calefco: quod apud antiquos habuit præteritum calefci / teste Nonio. Vnde Cato de bello Carthaginensi inquit. Aures nobis calefcerunt ad iniurias.	Cōsuetio Caleo Calefco Calidus Calleo
Nonius Cato		

Quintilianus	Et a caleo derivatur calidus: & per syncopam caldus: quod (ut scribit Quinti	25 Calleor
Cæsar	lianus) p̄mum Augustus Cæsar usurpavit. Martialis.	Callidus
Martialis	Frigida non deerit non derit calda petenti. At in alio significato calleo uerbū	
Persius	cum duplicato l̄ scribitur: & p̄mam p̄ducit positiōe syllabam. Persius. dicēda	
	tacēdaq; calles. i. callidus es in dicendis tacēdisq;. A quo uerbo calidus etiā cū	
	duplicato l̄ descendit. Veteres etiam (ut testis est Caper) calleor deponens p̄	
Caper	tulerunt. Calleo item cum geminato l̄ uerbum aliud comperitur: unde q̄ cal	
Plautus	lofus est callere dicit. Plautus in perfa. plus calleo q̄ p̄mum callum callet.	
Quintiliāus	Clamor & clamos in recto teste Quintiliano dixerunt. Inde fit clamofus: nō	Clamor
Papinius	clamofus ut indocti enuntiant Papinius libro siluarum tertio.	Clamos
Martialis	Aut inerant sensus clamosi tubera theatri. Martialis.	Clamofus
	Cum tu forsitā inquietus erras.	
Iuuenalis	Clamofa Iuuenalis in Subura. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Securum iubeant clamoso insistere circo. Idem satyra. xiiii.	
Syllius	Clamofus iuuenem pater excitat. Syllius libro quarto.	
Lucanus	Sidonios drepani atq; undā clamofus helorus. Lucanus.	
	Venator tenet ora leuis clamofa moloffi.	
Festus	Clauis: notum est quid significat. Claua genus erat tæli qua Hercules utebat	Clauis
Ouidius	ut scribit Festus. Ouidius heroidum.	Claua
	Ossa mei fratris claua perfracta trinodi. Clauus notam habet significationē	Clauus
Virgilius	sed & pro nauis gubernaculo hoc est temone ponitur dicente Virgilio libro	
Vgutio	æneidos quito. clauumq; ad litora torquent. Nec a chalybe clauus deducit	
	ut Vgutio soniauit. Et clauus q̄ clauis & claua cum e exili scribitur.	
	Conclauis fæminio genere & conclauē neutro declinari potest: & producit	Conclauis
Horatius	cla syllabam. Horatius sermone. xvi.	Conclauē
Pompeius	Currere per totum pauidi conclauē magisq;. Conclauia auctore pompeo di	
	cuntur loca quæ una clauē clauduntur. Nonnunq; & pro cœnatione cœclauē	
Cicero	ponitur teste Cicerone: ut etiam apud Marcialem.	
Martialis	Et conclauibus oibus solebas me. i. Marcialem quærere: hoc est cœnationibus.	
Caper	Calix cum x in fine tam fæminini q̄ masculini generis est testibus Capro &	Calx
Probus	Probo. Vnde Nonius calces (inquit) a calcando dictæ sunt. Virgilius.	Calcaneus
Nonius	Cornipedemq; citum ferrata calce fatiat. Idem est quod & calcaneus uel cal	Calcaneū
Virgilius	caneum. Neutro. n. gere sicut & masculino declinari potest. Virgilius in More	Calces
Virgilius	reto. Continuis rimis calcanea scissa rigebat. At uero in alio significato calcs	Chalcis
Diomedes	cum es scribitur teste Diomede: & fæminini tantū generis est teste Prisciano.	Chalcidiū
Priscianus	Chalcis cū ch aspirato in p̄ma syllaba urbs est metropolitana i Eubœa teste	Calchas
Liuus	Liuo libro octauo de secundo bello punico. Alia est eodem nomine in chal	Calcæ
Ptolemæus	cidica regione Syriæ teste Ptolemæo: alia i Aetolia teste Strabone libro. x.	Gales
Strabo	Et a Chalcide chalcidium ædificii genus dictum est ut testatur Festus. Nec a	Calceus
Festus	calco calcas descendit ut Vgutio somniauit. Calchas cum e exili i initio & ch	Calcearium
Vgutio	aspirato in secunda syllaba filius fuit Troiani Testoris. Et facit in genituo	Chalcos
Priscianus	calchantis uel calcha teste Prisciano dicente etiā in menæchmis Platuo. Nosti	
Plautus	illum noui enim: Calcha simul. Calcæ pluralis tantū numeri oppidum est Cā	
Ptolemæus	paniæ teste Ptolemæo: quod alias Cales uocatur. Calceus & calcearium in	
	uno significato accipi possunt. Chalchos græce latine dicitur aes: & cum ch a	
	spirato in prima & e exili in secunda syllaba scribitur.	
Priscianus	Calceo calceas cum e in secūda syllaba & calcio cum i teste Prisciano & scribi	Calceo
Varro	& efferri pōt: quin & calcior deponens. Varro protulit quom Nonio referē	Calcio
Nonius	te ait. Nemo se exalcietur pro exalciet.	Calcior
Cato	Conscius conscia conscium dicimus iuxta illud.	Conscius
Caper	Conscius ipse sibi de se putat omnia dici. Veteres etiam ut Caper testatur &	Conscia
Probus	Probus hic hæc conscia cōi genere protulerunt: sicut aduena: alienigena.	Cymba
Iuuenalis	Cymba cum y græco scribitur. genus est nauis dicente Iuuenale.	Cumba
	Atq; una transire uadum tot milia cymba. Alii uertentes y græcum in u n̄m	Comba
	dicunt cumba. Comba urbs est mediterranea Lycie circa montem Cograte.	Cuba

Ptolemæus	teste Ptolemæo. Cuba lingua Sabinorum /lectica uocatur: a qua /fit per dimi	Cubiculū
Pompeius	nutionem cubiculum /auctore Pompeo: quod Laurentius libro elegantiarū	Cubiculus
Laurentius	improbat: cum: i cubiculo cuba locata sit. Verum (ut puto) melius Varro sen	Cybus
Varro	fit /quom in libris de lingua latina ait. A cubatione cubiculum est: a sessione	Cybarium
	fediculum non est: qui & a nonnullis masculino genere cubiculus dicitur. est	Cyborium
Ptolemæus	etiam Cuba urbs Indiæ /teste Ptolemæo. Cybus cum y græco /tam quartæ q̄	Cubus
Priscianus	secundæ declinatiōis est /teste Prisciano. Nec a capio capis deducitur /ut Vgu	Cybum
Vgutio	rio /& Catholicon / somniarunt: sed a κύβιστος quæ est pera /eo q̄ pera Cybū	Cybius
Festus	feramus /ut scribit Festus. Cybarium etiam pro cybo nonnunq̄ ponitur. Cy	Cymbium
Horatius	borium /genus est pomorum Alexandrinorum. Horatius.	Cimbium
Acron	Obliuoso leuia Massico cyboria. Vbi Acron ait. Cyboria / Alexandrina po	Cissimbiū
	ma: quæ habent similia colocastis folia /in quorum similitudinem facta po	
	cula eodem nomine appellantur: aut certe pro cybis posuit /tanq̄ cybum po	
	culis compensaret. hæc ille. Cybus item eadem scriptura /tessella quadrata	
Festus	hoc est taxillus uocatur: quem nonnulli y græcum in u nostram mutates /cubū	
Pompeius	dicunt. Cybium cum y græco /ideo dictum ē /teste Festo /quia eius mediū aeq̄	
	patet in oēs ptes: quod genus (ut ait) a geometris κύβοσ appellatur. Cybius	
	eadem scriptura /genus ē piscis /teste Pompeo: ex quo cybium edulii genus di	
Plinius	ctum est: quod (ut scribit Plinius) ex pelamyde concisa /ouis /& ruta cōficitur.	
Martialis	Quare pellamydem cybium uocatā puto /dicente etiam Martiale.	
Virgilius	Diuisis cymbium latebit ouis. Cymbium cum y græco /genus est poculi /insu	
	militudinem cymbæ nauiculæ: de quo Virgilius libro æneidos tertio.	
Macrobius	Inferimus tepido spumantia cymbia lacte. Vnde & a cymba d ductū est /teste i	
Eratosthenes	saturnalibus Macrobio. Alii autem (ut refert Eratosthenes) a cissimbio dictū	
	putant p syncopam. Est autem cissimbium ligneum poculum ex hedera cis	
	so. Sed tunc cum i latino scribi cimbium oportet.	
Seruius	Chimæra cum ch aspirato /& i latino /& æ diphthongo scribitur. Mons est in	Chimæra
	Lycia /teste Seruio super librū sextum æneidos qui flamam ad modum Aet	Chimeriōs
Hesiodus	næ in Sicilia eructare uidetur. Quod utiq̄ causam dedit fabulæ /quæ illū di	Chimmeriū
	xit monstrum esse chimæra. hanc designans Hesiodus in theogonia /tria ha	Chimmerii
Lucretius	bere capita descripsit: unum leōis: aliud ipsius chimæra: alud dracōis. Quod	Cimbri
Ouidius	et cōfirmavit Lucretius /quom libro quinto dixit. prima leo /postrema dra	Cimbra
	co: media ipsa chimæra. Et Ouidius metamorphoseos. vi. inquit.	
	Quoq̄ chimera iugo /mediis in partibus hircum	
Hesiodus	Pectus /& ora leæ: caudam serpentis habebat. Addit Hesiodus illam p singu	
Virgilius	la capita ignem efflare: quod & tetigit Virgilius li. æneidos. vi. dicens.	
	Flamifq̄ armata chimæra. chimerinos cū ch aspirato /& i latino utrobicq̄ /ab	
	q̄ æ diphthongo in secunda syllaba /unus est cæli circulus: qui capricornum	
Martialis	contingit: in quo cum sol est /dies habemus breuissimos: & hyemalis interpre	
	tatur. Martialis.	
	Si daret autumnus mihi nomen /oporinos essem:	
	Horrida si brumæ sydera /chimerinos. Chimmerium cum c exili /& i latino /&	
Ptolemæus	duplicato m /urbs est mediteranea Tauricæ chersonesi /teste Ptolemæo: & eo	
Ptolemæus	dem nomine promontorium Sarmatiæ /ut idem Ptolemæus ostendit. Cim	
Herodotus	merii eadem scriptura /protuli scribūtur ab Herodoto libro historiarū quar	
	to /in Asia /Amazonibus proximi: quos olim inundans oceanus fugauit. Qui	
	cum Romanorum fines inuaderent /& magna clade Romanos primum affe	
Plinius	cissent /tandem incredibili cæde /a Mario /in Italia campo in Raudio deleti	
Florus	sunt /testibus Plinio de uiris illustribus /& Floro libro historiarū tertio. Hi po	
Diodorus	puli etiam Cimbri uocati sunt /ut scribit Diodorus. Alii eodem noie Cimbri	
Pompeius	populi quidam sunt Germanorum: qui alias Flamingi appellantur. Cimbri	
Ptolemæus	item /lingua Gallica /latrones Pompeio teste uocātur. Cimbra /urbs est Lycie	
	mediteranea circa montem Cograntem /ut Ptolemæus ostendit. Rursū Cim	
	merii dicuntur homines qui frigoribus occupatas terras colunt: quales fuerūt	
	iter Baias /& Cumas /in ea regioe /in qua cōuallis fatis cminēti iugo circūdata	

Festus	Est: quæ neq; matutino neq; uespertino tpe/sole cõtegatur/ut scribit Festus.	
Priscianus	Caluo caluas primæ cõiugatiõis/unde decaluo decaluas/excaluo excaluas/no	Caluo
Plautus	tam habet significatiõem. Calueo calues secunda/& caluo caluis tertia cõiuga	Calueo
Priscianus	tionem/ teste Prisciano/ declinari põt: quin & caluor deponens Plautus ptulit/	Caluor
Plautus	quom ait in Cassina. Nã ubi domi sola sum soror/ manus caluituri. decipit.	
Priscianus	Cauillo cauillas/ & cauillor deponens/ teste Prisciano/ declinari potest: quod	Cauillo
Festus	uerbũ (ut ait) a caluo caluis formatur/ l littera abiecta. Inde uenit cauillatio/	Cauillor
Plautus	cauilla cauillum/ Festus. Cauillatio/ iocosa calumniatio. Idem Cauillum/ ca-	Cauillatio
Nonius	uillatio: idest irrisio. Plautus. Pone hoc sit/ aufer cauillam: idest cauillationem	Cauillum
Nonius	ut probe interpretatus est Nonius. Cauillatio proprie est subdola ratio: quã	Cauilla
Cicero	nos conscii nobis mendatiis/ uincendi tamẽ causa proferimus: & nonnunq; p	
Cicero	quodam facietiarum genere ponitur. Cicero de horatore. Etenim cũ duo sint	
Priscianus	genera facietiarum/ alterum æqualiter in omni sermone fufum/ alterum per	
Cato	acutum/ & breue/ superior cauillatio/ altera dicacitas nominata est.	
Priscianus	Campester masculini/ campestris fœminini/ campestre neutri generis/ & hic	Campester
Cato	& hæc campestris & hoc capestre/ teste Prisciano/ declinari potest. Cato i ori	
Priscianus	ginibus. Agrum quem Volsci habuerunt/ campestris fuit.	
Cato	Celer cum unico l/ masculini generis/ celeris fœminini/ celere neutri/ teste Pri	Celer
Liuius	sciano/ declinari potest: & hic & hæc celeris/ & hoc celere: quin etiã hic & hæc	
Priscianus	celer. Cato de re militari. Satis celeris sis in tempore. Liuius in odyssea.	
Virgilius	Vt celer hasta uolãs prærupit pectora ferro. Celer format superlatium celer	
CN.M.	rimus & celerissimus/ teste Prisciano. Virgilius libro æneidos. x.	
Ennius	& qua facta celerrima crudum.	
Ennius	CN.M. in iliade. celerissimus aduolat hector. Ennius in anthalibus	
Festus	Exin per terras postq; celerrissimus rumor.	
Seruius	Coton huius cotonis portus est (ut Festus) in mari iterior/ arte/ & manu factus:	Coton
Vgutio	quod etiã Seruius sup librũ nonum æneidos cõfirmat/ addens insup hoc	Cotonum
Martialis	cotonũ posse neutro genere declinari. Coton huius cotonis cũ & exilibus	Coctona
Martialis	post o/ urbs ẽ Syria: a qua hæc coctona pluralis tantum numeri/ dicta sunt: et	Cocton
Plinius	si Vgutio a coquo coquis deriuatum uocabulum somniet. Sunt autem cocto	
Iuuenalis	na ficus quædam paruæ dicente Martiale.	
Iuuenalis	Paruaq; cum canis uenerunt coctona prunis. Idem.	
Priscianus	Si maiora forent coctona/ ficus erat. Plinius libro. xiii: naturalis historiae.	
Seruius	Syria in ficorum genere habet carycas/ & minores eius generis/ quæ coctona	
Vgutio	uocant. Iuuenalis.	
Martialis	Aduectus Romam quo pruna/ & coctona uento.	
Martialis	Corbis masculini generis est/ teste Prisciano: quin etiã fœminini/ teste Seruio su	Corbis
Plinius	per p̄mum georgicorum. Vnde Tullius/ messoria se (inquit) corbe cõtexit. Et	Corbula
Iuuenalis	format per diminutionem corbula/ teste Varrone de lingua latina. Et a corbe	Corbita
Horatius	hæc corbita descendit. Est autẽ corbita/ nauis oneraria/ dicta ut scribit Festus)	Corbulo
Priscianus	q; in malo eius summo corbis suspendi soleret. Corbulo pprium fuit uiri no-	
Seruius	men: de quo meminit Sylius libro. xiiii. quom ait.	
Vgutio	Irrupit Cumana ratis/ qnam corbulo ductor.	
Priscianus	Culina/ popina/ quo quina/ in uno significato ab auctoribus usurpatur. Iuena	Culina
Seruius	lis satyra tertia. sequitur sua quæq; culina. Horatius in epistolis.	Popina
Tullius	Quæ tu pulchra putas/ fornix tibi/ & uncta Popina.	Coquina
Varro	Concha cum cexili in p̄ma/ & ch aspirato in secũda syllaba scribitur. genus est	Concha
Festus	piscis ex cancrorum genere/ carentis oculis/ ut dixit Plinius libro nono natu	Conchis
Sylius	ralis historiae. Concha item/ ualis est genus/ & nonnunq; pro tuba ponitur. Vir	Conchus
Iuuenalis	gilius libro æneidos. vi.	Conchyle
Horatius	Sed tũ forte caua dum psonat æquora cõcha: idest tuba. Quod sane Seruius	Cõchilium
Priscianus	minus erudite exposuit/ putas caua neutri ẽẽ generis/ numeri pluralis/ accusa-	Cochlea
Seruius	tui casus: cũ ablatiui casus sit/ numeri singularis/ fœminini generis. Cõchis ea	Cochlaca
Vgutio	dem scriptura/ ab Apicio sabacia uiridis interpretatur: qui apud Græcos ma-	Cochliaruf
Priscianus	sculino genere κόχχοσ pfertur. Et ẽ edulii genus: qd̄ liquamine scilicet/ cori-	Cochliare
		d 2

Varro Collis promontorium siue mōticulus a colo colis deriuatur teste Varrone in hęc uerba dicente. Quod primum ex agro fructus capiebant/campus dictus est. posteaq̄ supiora loca colore cœperūt a colendo colles appellarunt. hęc ille Verum quia colo primam corripit syllabam/collis uero illā producit metri gratia a poetis aliud l in terpositum est. Nec uenit a collū ut Vgutio somniat. Hic caulis & collis i uno significato oibus noto teste Seruio/efferi potest/dicente etiam Horatio sermone. xiiii.

Vgutio Colle suburbano qui sicis creuit in agris. Nonnunq̄ & pro uitis robore/ teste Nonio/caulis ponitur/ut est apud Virgilium libro æneidos. xii. Puberibus caulem foliis. Colus cum unico l/ quartæ & secundæ declinationis est teste Prisciano: & tā masculi q̄ foeminini generis est/ ut Caper testatur & Probus. pensum dicitur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.

Seruius Et colus/ & fusus/ digitis cecidere remissis. Coli/ est urbs in India/ teste Ptolemæo. Colum cum unico l/ genus est puncti: quod fit/ quando clausula perfecta est/ sic. Colum item cum unico l/ uas est Vinarium: de quo Virgilius.

Horatius Cola q̄ præloq̄ fumosis deripe tectis. Et a colo colas descendit. Collum autē in alio significato/ cum duplicato l scribitur. Est etiam collum cum duplicato l/ tormēti genus: quod teste Festo etiam masculino genere hic collus ueter protulerunt. Colla cum l geminato/ græcum est uocabulum: & gluten dicitur. Colla item/ urbs est Syriæ/ teste Ptolemæo.

Nonius Color/ & colos/ in recto teste Seruio super georgica/ dici potest. Color

Virgilius Colo colis/ tertie coniugationis/ primam corripit syllabam. primæ autem coniugationis colo colas/ co syllabam producit. Lucanus libro tertio. Colo

Priscianus Penci qui rura colunt. Marcus Manilius libro quinto. Colo

Caper Et colare uagos inductis rætibz amnis.

Probus Clunis masculini/ & foeminini generis est/ teste Prisciano. Plautus. Quasi lupus Clunis

Ouidius ab armis ualeo: clunes inflatos gero. Iuuenalis.

Ptolemæus tremulo descendit clune puellæ. Horatius sermone secundo. Clunis

Virgilius Quod pulchræ clunes/ breue q̄ caput/ ardua ceruix.

Festus Cano facit in præterito cecini: in supino cantum. Participium tamē futuri tēporis/ in iturus terminatur. Vnde Hieronymus in apocalypsi capitulo octauo. Cano

Ptolemæus ait. Qui erāt tuba canituri. Cum cano composita/ formant præteritum in uiut præcino præcinui: concino cōcinui. Occino autem (ut Probus tradit) occini facit: quin etiam occinui/ necnon & occanui/ teste Prisciano/ Salustium inducente dicentem libro historiarum primo. Iussu Metelli/ cornicines occanure tubis. A cantu supino/ formatur hic cantus huius cantus: & hęc catio. Vnde Psalmodographus ait. Qua illic interrogauerunt nos/ qui captiuos duxerunt nos/ uerba cantionum. Canor etiam pro cātu ponitur. Lucretius libro. iiii. Cantio

Virgilius Paruus ut ē cygni/ melior canor ille/ gruum q̄. Ouidius libro metamorph. v. Canor

Perfius Nec tamen ille canor mulcendas natus ad aures. Cantes/ fistulæ dicūtur organorum. Cantus cum c exili/ & th aspirato/ græcum est uocabulum. Perfius. Cantes

Hieronymus Vertentem sese frustra sectabere canthum. Et est secundæ declinationis. Hieronymus in libro tercio regum capitulo. vii. Et axes earum/ radii/ & cāthi/ & modiolii/ oia fusilia. Et est circumferentia/ qua rota uertitur. Canthus

Vgutio Canna cum duplicato n scribitur: nec a cano canis deriuatur/ ut Vgutio somniat: sed hebræum est Hieronymo auctore uocabulum/ dicente in alphabeto. Canna

Hieronymus Notandum itaq̄ est/ q̄ nostrum latinum canna/ a lingua hebræa sumptū ē. Cannæ pluralis/ tantum numeri/ etiam cum duplicato n/ uicus est in Apulia/ Romana clade nobilis: de quo meminit Iuuenalis satyra secunda/ dicens. Cannæ

Iuuenalis Quid Cremeræ legio/ cannis consumpta iuuentus? Lucanus libro secundo: Tempora Cannarum fuimus: Trebiæq̄ iuuentus. Cāna/ urbs est Lycaonia/ teste Ptolemæo. Canale

Ptolemæus Canalis cum unico n scribitur/ cum primam corripit syllabam. Virgilius in georgicis. Canale

Virgilius Currentem iligneis potare canalibus undā. Et teste Seruio super secundum ge

Festus	orgicorum / foeminino melius q̄ masculino genere profertur: sed & masculino generis comperitur. Vnde Festus ait. Illices canales / in quos aqua cōfluit in uis lapide stratis. Et Calphurnius egloga quarta inquit.	
Chalphurnius	Hos potius calamos / magis hos sectare canales. Sed & hoc cale declinari pōt?	
Statius	Statius libro siluarum primo. Flumina diuerso trahit in temerata canali. Nam a neutro genere / ablatiui hic casus est.	
Horatius	Canistrū cum ūioco n scribit / cū p̄ma syllaba corripiat. Horatius sermone. xvi.	Canistrum
Iuuenalis	Quæ procul extractis inerant hesternæ canistris. Iuuenalis satyra quinta auidax conuiuia canistris.	
Vgutio	Cista est / uel calathus. Nec canna deducitur / ut Vgutio somniauit: secundū auctoribus Varrōe de lingua latia / & Pomeo græca dictio ē apud quos κάρα	
Varro	Τροχῶν scribitur: quod latini a in i uertentes / canistrum dicunt.	
Pompeius	Cuius cōis generis / format adiectiuum ciuile / & ciuicū. Lucanus uersu primo.	Ciuis
Lucanus	Bella per Eumathios plusq̄ ciuilia campos. Horatius in initio libro secundi carminum. Motum ex Metello consule ciuicum.	Cuilibis Ciuicus
Horatius	Clango clangis facit in præterito clanxi / teste Prisciano: quin etiam clāgui / diu auctoritate Hieronymi in libro numerorum capi. x. sic dicentis. Si semel clāgueris / uenient ad te p̄nceps. Clangere proprie est tuba canere.	Clango
Priscianus	Costus foeminino genere / & costum neutro / declinari potest. Serenus.	Costus
Hieronymus	Iungeturq; simul costum: polyionq; piperq;. Radix est eximii odoris / quæ in Petale Gangetis fluminis insula foditur. Costa / notum est quid significat. Virgilius in georgicis. Et pede pro subigit terram: fricat arbore costas.	Costum Costa
Serenus	Columbus masculini / & columba foeminini generis ē. In plurali tamē numero / foemino potius q̄ masculino genere / pro epicæno profertur. Martialis.	Columbus Columba
Virgilius	Nec uioles teneras præduro dente columbas. Romulus. Accipitrem milui pulsorum bella columbæ Accipiunt regem. Virgilius.	
Martialis	Præcipites atra ceu tempestate columbæ. Nec a colore columba descendit / ut Rhabanus Catholicon / & Vgutio uoluerunt: sed teste Varrone / a columine dictæ sunt / quia scilicet in altum columbæ nidulantur.	
Romulus	Cygnus / uel more græco cyncus / cum y græco / sequente g / uel c scribitur. Græcum uocabulum est: nec a præterito cecini deriuatur / ut Vgutio sōniauit. Auis est / alias holor uocatus. Virgilius libro ænidos. xi.	Cygnus Cyncus
Virgilius	Strimoniamq; gruem / aut album deiecit holorem. Ouidius.	Cydnus Cydna
Rhabanus	Ad uada Meandri concinit albus holor. Cydnus cum y græco sequente d scribitur. Fluius est Ciliciæ / testibus Solino / & Ptolemæo: qui (ut scribit Iustinus libro. xi) Tarsum Ciliciæ / apostoli Pauli urbem diuidit. huius fluminis a quam contra podagras ualere dixit Plinius libro. xxxi. naturalis historiæ. Placet hoc loco Vgutionis somnium referre. Ait enim. Item a cygnus / dictus est eodē noie Cyngus amnis quidā Ciliciæ: tum quia mira habeat aquarum suauitatem: tum quia in autumnno / & aestate / quando niues soluuntur / tumescit. Quadam enim (ut pergit) lingua / quicquid candidum est / cygnus dicitur. Oridiculum / somniabundumq; hominem. Quid enim? Nam & idem Catholicon confirmauit. Cydna urbs est Lyciæ / teste Polemeo.	
Vgutio	Comes / cōis generis est. Apud uulgus tamen hæc comitissa foeminino genere usurpatur. At uero pro itineris socio masculini tantum generis comes ab Vgutio traditur. uerum Vgutio fallitur: & more solito ineptias loquitur: cum in utroq; significato comes cōi genere p̄ferri possit. Vnde Bocetius ait.	Comes Comitissa
Varro	Has saltem nullus potuit peruincere terror.	
Vgutio	Ne nostrum comites persequerentur iteī. Ouidius in epistola ad parim. Cætera per socias / Clymenen / Aetramq; loquamur: Quæ mihi sunt comites / consiliumq; duæ.	
Plinius	Comitor deponens est uerbum. & tam datiuo / q̄ accusatiuo iungitur / teste Ser	Comitor
Vgutio		
Bocetius		
Ouidius		
Seruius		

Ouidius
Ouidius

uio super librum septimum æneidos. Comperitur etiam comito comitas.
Ouidius libro secundo de ponto.
Quem pia nobiscum proles comitauit eūtem. Idem libro metamorphoseos
decimo quarto.

Nostraq; adulantes comitant uestigia donec.

Celsus
Virgilius
Virgilius

Cathedra cum c exili & th aspirato scribitur: in qua dictione Brito Mamotre
ctus Catholicō errauerunt dicentes: cathedra a cathecis doctrina descendit
Nam componitur ex catha præpositione græca & hedra quæ est sella. Et li
cet catha cum t exili scribatur tamen quia componitur cum dictione aspira
tum initium habente habiicitur. & t exile in th aspiratum conuertitur. Simili
modo methodus cum th aspirato scribitur. Nam licet meta præpositio cum
t exili scribatur: tamen quia cum hodos coniungitur quod quidem cum aspi
ratione principii annotatur t exile a littera detracta i th aspiratum commu
tatur. Est autem methodus uia: quom scilicet p ratioē uia accipitur. Sic enim
Cornelius celsus libro primo de arte medicinæ apud nos interpretatus est.

Cathedra
Methodus
Ephebus
Ephemer
Ephorus
Ephippia
Hyphen
Anthypat

Vnde Virgilius georgicorum primo ait.
Ignarosq; uia mecum miseratus agrestes: id est rationis. idem li. æneidos. xi.
Si qua uiam dederat fortuna Latino. hoc est rationē. Eodem modo compo
ra ex epi præpositione & dictione annotatum aspiratione initium habente
i littera collisa p in ph conuertit: ut ephebus: qui pubes interpretatur: & ex epi
& hebe quæ est pubertas componitur: Ephorus superinspector ex epi & ho
ro aspicio ephemer diurnalis & epi ex hemera dies: Ephippia equorū orna
menta ex epi & hippos equus. Simili quoq; modo hypo præpositio si cum
uerbo aspiratione in initio annotato coniungitur o littera pressa p in ph
commutatur: ut hyphen subunio: ex hypo sub & hen unum. Quod tunc esse
dicitur cum plures dictiones sub uno accentu proferuntur: ut enim uero: quan
do quidem: simulac. Similiter si anti præpositio cum dictione i principio aspi
rata comititur i littera intercepta t exile in th aspiratum conuertitur: ut Anthy
patus p couful.

Ambrosius

Cliuus quando componitur secundæ & tertiæ declinationis est: ut accliuus:
decliuus: procliuus. Simili quoq; modo /secunda & tertia declinatione /de
clinari potest acclinis /reclinis /proclinis. Hoc autem distat inter accliuum
& acclinum: q; accliuus in ascensu inclinatum dicitur: accline uero in descensu.
Ambrosius super Aegisippum. Ciuitas prærupta undiq; ppe erat interclina
rupibus. Quare in sequentia quæ in missa p defunctis legitur ita dici debet.
Oro suplex & acclinis: non autem accliuus: ut indocti legunt.
Cor contritum quasi cinis:
Cere curam meni finis.

Cliuus

Pompeius

Conuentus masculini generis format per diminutionem neutri generis con
uenticulum in malam ut plurimum partē sonans. Conuentus auctore Pom
peio quatuor modis itelligitur. Vno modo quom quemlibet hominem ab
aliquo conuentum esse dicimus. Altero cum significatur multitudo ex cōplu
ribus generibus hominum contracta i unum locum. Tertio cum a magistra
tibus iudicii causa populus congregatur. Quarto cum aliquem i locum fre
quentia hominum supplicationis aut gratulationis causa colligitur. Quintili
anus affirmat consentū latine esse quæ græce panegyris appellatur. Vnde pa
negyricus ille sermo dicitur qui in conuentibus agitur.

Conuentus
Conueticu
lum

Quintilius

Raudensis
Gasparinus
Hieronymus

Camelus cum c exili & e absq; diphthongo & unico l scribitur: & si Rauden
sis confrater meus & Gasparinus cum geminato l scribi præcipiant: & com
munis generis est. Vnde Hieronymus i genesi capitulo. xxxii. ait. Separauit ca
melos scetas cum pullis suis triginta. At uero pro fune nautico camelus mas
culini tantum generis est. Chamælæa cum ch aspirato & æ diphthongo in se
cūda & penultima syllaba & unico l scribitur: etsi a Tortellio cum c exili &
æ diphthōgo i scēda dum taxat syllaba scribendū tradat. gēus est hærba. Cha
mælæon cū ch aspirato (non cū c exili ut uult Tortellius) & æ diphthōgo so

Camelus
Camælæa
Chamælō
Camilla
Camillus

Tortellius

Tortellius

	lum in secunda syllaba & unico animal est quadrupes. Camilla cum c exili & i latino & geminato l filia fuit Metabi regis Priuerni Volscorum urbis dicente Virgilio libro aeneidos septimo.	
Virgilius	Volca de gente camilla. Sane teste Statio Tulliano libro primo de uocabulis rerum camilli uocabulo Tusci praeministrum deorum significat. Vnde & Mercurium camillum dicunt factum esse ut scribit Macrobius. Quin etiam Romani teste eodem Macrobio pueros puellasque nobiles & iuestes camillos & camillas appellabant. Quare camillus proprie auctore Festo puer igneus dicitur. Quoddam etiam uasis genus quod opertum in nuptiis ferebant in quo erant nubentis utensilia camillum uocabant quod alio (ut ait) nomine cumera dicebatur.	
Stattius	Camera cum c exili scribitur & interpretatur fornix siue testudo. Camurus adiectiuum obtortus dicitur uel curuatus. Virgilius in georgicis. Pes etiam & camuris hirtae sub cornibus aures.	Camera Camurus A
Macrobius	Macrobius	
Festus	Macrobius	
Festus	Macrobius	
Virgilius	Herodotus cum c exili & i latino urbs fuit in regione Dorica ut ostendit Herodotus libro historiarum primo. Alia eodem nomine fuit in Rhodo testibus Pomponio Mela & Homero libro iliados secundo.	Camirus Camarus
Herodotus	Pomponius	
Pomponius	Herodotus	
Homerus	Martialis cum c exili & duplicato m genus est piscis de quo Martialis. Concolor in nostra cammare lance rubes. Iuuenalis. Dimidio ponatur cammarus ouo. Cammara urbs est Cretae a latere orientali teste Ptolemaeo.	Cammata
Martialis	Iuuenalis	
Iuuenalis	Ptolemaeus	
Ptolemaeus	Festus	
Festus	Acron	
Acron	Horatius	
Horatius	Horatius	
Horatius	Festus	
Festus	Plinius	
Plinius	Ptolemaeus	
Ptolemaeus	Virgilius	
Virgilius	Marcellus	
Marcellus	Varro	
Varro	Martialis	
Martialis	Lactantius	
Lactantius	Priscianus	
Priscianus	Alexander	
Alexander	Seruius	
Seruius	Lactantius	
Lactantius	Festus	
Festus	Priscianus	
Priscianus	Caper	
Caper	Probus	
Probus		

Virgilius	declinatiois hæc cassida. Virgilius libro æneidos. xi. aurea uati.	
Propertius	Cassida & Propertius ait. Aurea cui postq̄ nudauit cassida frontem: idest galea. Et scribitur cū duplicato f. Nec a careo cares: nec a capite: ideo quia caput tegat: cassis deducitur: ut somniabundus tradit Vgutio. Nam & sibi ipsi contradicit Vgutio quom ait. Cassis huius cassidis facit in accusatiuo cassidem/ uel cassida. Quo fit/ aut latinum omnino non esse uocabulū: aut accusatiuū græcū cassida non habere. ē etiam Cassida urbs Indiæ: teste Ptolemæo. Cassis huius cassis etiā cū geminato masculini generis est/ dicente Ouidio. Decidit in casses præda petita meos: hoc est rætia. Et format diminutiue neutri generis cassiculum. Vnde Pompeius ait. Cassiculum ræticulum/ a cassibus per diminutionem dictum. Vgutio dicit q̄ format diminutiuum foemini generis cassidula.	Capys Capis Capidula Capidulum Capus Capo
Ptolemæus	Capys huius capyis/ cum y græco scribitur. proprium fuit uiri nomen: qui Capuam Campaniæ urbem condidit/ dicente Virgilio libro æneidos. x.	Capitale Capital
Ouidius	Et Capys: hinc nomen Capuanæ dicitur urbi. Liuius autem/ a camporū planicie. Capuam cognominatam tradit Plinius a quadragesimo campo dictā putat. Strabo/ q̄ sit duodecim urbium caput/ dictam asseruit. Capis cum i latino/ masculini generis/ Tuscum est uocabulum/ teste Seruio: & apud nos falco dicitur. Capis huius capidis cum i latino/ foemini generis est/ teste Prisciano: græcum q̄ (ut ait) uocabulum/ illud apud Lucillum afferens exemplum capidasq̄ repertas. Nam si capis latina dictio esset/ accusatiuum græcum capidas non protulisset Lucillus: sed latinum/ capides. Festus tamen latinam uult esse dictionem. Ait enim. Capis/ poculi genus/ dictum a capiēdo. Et format p̄ diminutionē capidula/ teste Prisciano hoc capidulum (ut scribit Pompeius) gēus ē uestimēti: quo caput te gebat. Capus/ & capo/ in recto/ declinari pōt/ teste Seruio. Et hoc differt a gallo: q̄ capo testes ablati sūt gallo minime.	Capitale Capital
Pompeius	Capitale/ & per apocopen capital tam pro pecunia/ q̄ pro facinore/ quod capitis pœna luitur/ declinari pōt. Plautus in menæchinis. Nūq̄ hercle effugiet/ tamen si capital fecerit. Est etiam capital (ut scribit Festus) linteum quoddam: quo in sacrificiis utebantur.	Capitale Capital
Virgilius	Capus/ carruca dicitur undiq̄ tecta. Capsa non uenit a capio/ ut somniat Vgutio: sed teste Pompeio/ a καψα/ quod est curuo. Et format p̄ diminutiouem capsula & capsella Est et Capsa urbs Aphricæ/ teste Ptolemæo.	Capus Capsa Capsula Capsella Carruca Carrum Cariculum Carres Carræ Caras Cares Caria Carres
Liuius	Carruca cum duplicato r scribitur. Martialis.	
Plinius	Aurea q̄ fundi precio carruca paratur: idest currus. Carrum cū duplicato r/ neutri generis est: etsi Vgutio masculino genere hic carrus declinari præcipi at. Hieronymus in Esdra. & dederunt carra Sidoniis: & Tyriis. & format diminutiue carriculum. Carres cum duplicato r populi quidam fuerūt insulāi/ teste Thucydide libro tertio de bello peloponnesiaco: quorū meminit Virgilius octauo libro æneidos: quom ait.	
Strabo	Hinc Lelegas/ Carrasq̄. Carræ cum duplicato r/ pluralis tantū numeri/ urbs est Mesopotamiæ/ teste Ptolemæo. Caras cum unico r/ rex fuit Cariæ regio/ nis: qui ex antibus primus auguria comperit/ ut dixit Plinius libro septimo naturalis historiae. Cares/ Cariæ populi sūt: de quibus Martialis meminit dicēs.	
Seruius	Aere nec in uacuo pendentia mausolea	
Priscianus	Laudibus imodice Cares i astra ferāt. Et scribit cū unico r. ē et Caria urbs litoralis. Lyciæ/ teste Ptolemæo. Caries/ dicit uetustas/ siue putrilago. Aufoni? Itineas/ carieq̄ pati te charta/ necesse ē. hæc aut oēs dictōes cū exili scribēdæ sūt.	
Lucillus	Curis cum unico r scribitur: & lingua Sabinorum/ hasta uocatur: a qua/ Iuno Curitis cognominata est: quia eandem hastam ferre putabant/ auctoribus Pompeio/ & Seruio. Nec a curro deriuatur/ ut Vgutio somniauit. Cures cū unico r/ populi fuerunt Sabinorum opulentissimi: de quibus meminit Virgilius libro æneidos nono/ quom ait.	Curis Curitis Cures Curetes Currus Curriculum Curriculū
Festus	Tatioq̄ seni/ Curibusue Seueris. Curetes cum unico r/ populi fuerunt Cretæ: quoz̄ meminit Ouidius li. metamor. iiii. dicēs. largoz̄ satoz̄ Pures ab im/	

Homerus	bri. Sunt & alii eodem nomine populi Aetolis conicini: qui teste Homero li	Curriculo
Lucanus	bro iliados nono / cum ipsis Aetolis bellum gessere: Alios scribit Lucanus	Cursum
	feroces esse populos in dalmatia sic ingens. Illic bellaci confusus gente Curru	Curule
Festus	Quos alit Adriaco tellus circumflua ponro. Currus cum duplicato r / carrum	Curules
Priscianus	dicitur. Et format per diminutionem curriculum: testibus Festo & Prisciano:	Curula
Curtius	quin etiam neutri generis curriculum: ut est apud Curtium libro octauo dicē	Curtuca
	tem. Aliorum turbati equi non in uoragines modo lacunasq; sed etiam in	
Seruius	amnem precipitauerunt curricula. Curriculum itē neutri generis p paruo cur	
Virgilius	su ponitur: siue pro loco ubi currendi certamē exercetur: seu pro ipso tem	
	pore ut scribit Seruius. Virgilius libro aeneidos octauo.	
	Inde ubi prima quies medio iam noctis abactae	
Marcellus	Curriculo expulerat somnum: id est medio tempore. declinatur etiā hic cur	
Pompeius	riculus pro paruo cursu teste Marcello. Curriculo significat id quod cursum	
Plautus	auctore Pompeio. Vnde Plautus ait. Licet uos abire curriculo: id est cursum	
Horatius	Curule cum unico r scribitur neutri generis & curulis foemini cum primā	
Gellius	corripiat syllabam. Horatius in epistolis.	
Festus	Cuilibet hic falces dabit: eripietq; curule: hoc est currum. curulis (ut tradit	
Seruius	Gellius) sedes erat ex ebore: qua maiores magistratus utebantur in curru. Cu	
Lucanus	rules etiam cum unico r equi dicuntur quadrigales: uel magistratus qui curu	
Ptolemæus	libus uehebantur testibus Festo & Seruio. Lucanus etiam primam syllabam	
	corripuit quom dixit libro tertio.	
Iuuenalis	prætor adest uacuæq; loco cessere curules. Curula urbs est India teste Ptole	
	mæo. Curruca cum duplicato r auis est: quæ alienos pullos proprios putans	
	nutrit & educat: de qua Iuuenalis satyra sexta.	
	Tu tibi tunc curruca places. Et cum c exili omnes hæc dictiones scribuntur.	
Marcellus	Cupiditas & cupido in uno significato accipi possunt: nisi q; cupiditas (ut	Cupiditas
	Marcellus tradit) leuior est q; cupido. Verum pro deo amoris masculini Cu	Cupido
Pompeius	rido generis est.	
Vgutio	Cæspes huius cæspitis cum æ diphthongo scribitur: cum a cædo cædis aucto	Cæspes
	re Pompeio derinetur. Nec a cerebro deducitur ut somniauit Vgutio. pars	
	terræ est cum uiridi hæba auulsa masculini generis.	
Virgilius	Conus cum unico n scribitur: & pro summitate galeæ ponitur: sed & nucleus	Conus
	interpretatur. Cunnus cū geminato n notum est uocabulum dicere in Pria	Cunnus
	pea Virgilio.	Cuniculus
Martialis	Mens erat in cunno Penelopea tuo / scilicet Vlyssis. Cuniculus cum unico	Cuniculum
	n animal est lepori simile: cui subter fossa terra latere solitum est. Vnde Mar	Cunæ
Festus	tialis in apophoretis ait.	Cunabula
	Gaudet in effosis habitare cuniculus antris. Est etiam cuniculus foramen sub	Cuna
	terraneum: quod & neutro genere cuniculum declinari potest. Festus cunicu	Cuni
	lum (inquit) foramen est sub terra oculum. Et cum c exili omnia hæc uocabu	
	la scribenda sunt. Cunæ & cunabula in uno significato accipi possunt: & cū	
	unico n scribuntur. Cuna etiam cum unico n paganorum dea uocatur. Cuni	
Ptolemæus	urbs est Gedrosiæ prouinciæ teste Ptolemæo. & cum c exili præfatæ omnes	
	dictiones scribi debent.	
Ouidius	Cyparissus cum c exili & y græco & unico p & duplicato f scribitur. proprium	Cyparissus
Caper	fuit pueri: nomen postea in sui nominis arborem cōuersi teste Ouidio libro	Cypressus
Probus	metamorphoseon decimo. Et pro arbore testibus Capro & Probora ma	Cupressus
Hieronymus	sculini q; foemini generis apud antiquos fuit Hanc arborem postea Latini	Cyparissa
	cypressum uocauerunt. Vnde in ecclesiastico capi. xxiiii. Hieronymus ait. Qua	Cyparissiu
Virgilius	si cedrus exaltata sum in Libano: & quasi cypressus in monte Sion. Plæriq;	Cyparissia
	tamen y græcum in u nostrum mutantur cypressum dicunt: quod & Virgili	
	us obseruauit quom primo georgicorum inquit.	
Virgilius	Et teneram a radice ferens Siluane cypressum. Sed & cyparissus pro arbore	
Martialis	usurpatur. Vnde Virgilius libro aeneidos tertio ait.	
	Aeræ quercus & coniferæ cyparissi. Martialis.	

Daphnæas platanos & aereas cyparissos. Fuit etiam Cyparissus eadem scri-
 ptura urbs Achaiae teste Plinio libro quarto naturalis historiae: quam Ptole-
 mæus dicit esse Messeniæ in Achaia. est & eodem nomine & litteratura in su-
 la quædam Boeotiae alias Anticyra cognominata ut scribit Pausanias. Alia
 autem Anticyra est ad sinum Maliacum & Oetam montem. Cyparissium
 eadem scriptura / promontorium est Messeniæ sicut Ptolemæus ostendit.
 Cyparissiae eadem orthographia / igneae quaedam faces dicuntur: quæ no-
 ctu apparere solent ad similitudinẽ cupressi ut testat Festus.

Festus
Charisius Cudo cudis facit in præterito cusi testibus Charisio & Diomede. At uero Pri
Diomedes scianus secundum quorundam opinionem dicit q̄ facit cudi. Quod & Iusti
Priscianus neri pot̄ auctoritate Virgilio libro æneidos primo ita dicentis. Ac primum si
Virgilius licis scintillam excudit Achates. Vbi excudit præteriti temporis est: non præ-
 sentis: quia aliud præteritum subiunxit scilicet suscepit. Hanc opinionem se-
 cutus est Alexander in regula: In si do uertit. Cusi ergo & cudi in præterito
 dicere possumus. Est autem cudere / tunderẽ / fabricare / sculperẽ / polire. Et a
 cædo descendit auctore Pompeio.

Pompeius
Vgutio Culigna cum c exili & unico l scribitur: nec a culeo deducitur ut Vgutio som
Festus niavit. sed ab eo quod graeci κυλικα dicunt ut scribit Festus. genus est uasis.
Cato Cato Culignam in foeno graeco ponit: ut bene oleat.
Caper Crux tam masculini q̄ foeminini generis est testibus Capro Probo Pompe
Probus io. Vnde e illud Gracchi. dignus fuit qui malo cruce periret. Et apostolus ad
Pompeius Galatas ait. Mihi aut̄ absit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu Christi: p
Gracchus quem scilicet crucem / mihi mundus crucifixus est: quod imperiti ecclesiastici
 putant esse relatiuum huius genitiui Iesu Christi.

Festus Cruciatu / cruciatio / cruciamen / cruciamentum / crucium in uno significato acci
Lucillius pi possunt. Festus. Crucium est quod cruciat. Quin etiam insuaue uinũ Lucil
Caper lius crucium Festo referente appellauit.
Probus Crinis tam foeminino q̄ masculino genere ueteres protulere ut Caper testat̄
 & Probus.

Herodotus Creston cum c & t exilibus scribitur. urbs fuit Tysenorum. Crestona eadem scri
 ptura / regio est Macedonia / contermina Mydonia / teste Herodoto libro hi-
 storiarum septimo.

Virgilius Crater cũ c & t exilibus scribitur: & masculini generis est. Virgilius li. ænei. iii.
 Tum pater Anchises magnum cratera corona

Priscianus Induit. Et ab accusatiuo graeco κρατηρα nostri etiam cratera foeminino gene
Seruius re ptulerũ testibus Prisciano & Seruio super librũ primũ ænei. Vnde Persi.
Persius Crateram argenti dabit. Horatius Sermone. xiiii.
Horatius Siue grauis ueteri crateræ limus adhæsit. genus est poculi. Craterus propri-
Persius um fuit medici nomen: de quo meminit Persius quom ait.
 Et quid opus Cratero magnos promittere montes? Cretera cum c & t exili
 bus / genus est uasis: quam alias situlam. appellamus ut Nonius scribit: & ab
 eo qui est crater auctoritate Pompeio descendit. Cateia cũ e & t exilibus / ge-
 nus est tæli Gallici teste Seruio: quo scilicet uocabulo Virgilius usus est / dicẽs
 libro æneidos septimo.
 Teutonico ritu soliti intorquere Cateias. Crates cum c & t non aspiratis /
 proprium uiri nomen fuit. Et facit i genitiuo Cratis uel Cratetis: sicut hermes
 chremes.

Herodotus Cratis cum c & t exilibus / foeminini generis / notũ uocabulũ e. Crathis cũ c exi
Ouidius li / & th aspirato / fluius est Achiuorum / teste Herodoto libro historiarum pri-
 mo. Alius eiusdem nominis est in Calabria: cuius meminit Ouidius libro
 metamorphoseos. xv. dicens.
Ouidius Crathis / & hinc Sybaris nostris conterminus oris. Et facit in genitiuo Cratis
 uel Crathidis. Ouidius libro fastorum tertio.
 Est prope piscosos lapidosi Crathidis amnes.

Cudo
 Culigna
 Crux
 Cruciatu
 Cruciatio
 Cruciamen
 Cruciamẽtũ
 Crucium
 Crinis
 Creston
 Crestona
 Crater
 Cratera
 Craterus
 Cretera
 Cateia
 Crates
 Cratis
 Crathis
 Creston
 Crestona
 Crater
 Cratera
 Craterus
 Cretera
 Cateia
 Crates
 Cratis
 Crathis
 Creston
 Crestona
 Crater
 Cratera
 Craterus
 Cretera
 Cateia
 Crates
 Cratis
 Crathis

Iuuenalis	Cumæ pluralis tantum numeri/urbs est Campania: de qua Iuuenalis meminit/ quom ait.	Cumæ Cumani Cumæi Cuma
Virgilius	Laudo tamen uacuis q̄ sedem figere Cumis Detinet. A qua/ sit Cumanus & Cumæus cū æ diphthōgo. Virgi. i. bucolicis. Ultima Cumæi uēit iam carminis aetas. Cuma huius cumæ/ urbs est Acoliæ/	
Ptolemæus	teste Ptolemæo. a qua/ etiam Cumani uocitati sunt.	
Ptolemæus	Comum/ urbs est Insubriæ/ teste Ptolemæo: a quo/ Comenses & Comani ap-	Comum Comenses
Ptolemæus	pellati sunt. Coma/ urbs est Lycie circa montem Massicitem/ ut Ptolemæus ostendit. Coma item/ iuba/ uel capilatura dicitur: & primā corripit syllabam.	Comani Coma
Festus	Rursum coma: uicum/ uel uillam significare habet/ teste Festo. & tūc co/ syllaba producitur. Comma huius/ commatis cum duplicato m/ punctum est cū	Comma Comus Comi
Ambrosius	uirgula superius ducta/ sic: Comus cum unico m/ genus est hærba: Ambrosius libro tertio hexahemerō capitulo nono. Nec illud præterit/ q̄ como plæ	
Ptolemæus'	rūq; furores libidinū marcuert/ κωμοσ/ græce latine festiuitas & procacitas. iocus modestus. Comi/ populi qdā sunt Bactrianæ puinciæ/ teste Ptolemæo.	Compages Compago
Ouidius	Compages & compago/ in uno significato/ declinari pōt. coniunctio dicitur/	
Lucanus	seu conglutinatio: uel compactio. Ouidius libro metamorphoseos primo. Atq; ita disparibus calamis compagine cæra. Lucanus libro primo.	
Vgutto	Nauitq; & nondum sparfa compage carinæ. Cosmeta cū ct/ & exilibus scribitur. Nec a como comis deducitur/ littera iter/	Cosmeta Cosmus Cosmas
Iuuenalis	posita/ ut Vgutio/ & catholicon/ somniarunt/ sed a κοσµω uerbo græco/ qd est orno. Vnde serui qui nobiles mulieres ornare consueuerant/ cosmetæ uocati/ sunt/ dicente Iuuenale satyra .vi.	
Martialis	Ponunt cosmetæ tunicas. Et a κοσµω cosmos dictus est: qui ornatus interpretatur. Inde etiam mundus/ quia ornatus est/ cosmos appellatur. Fuit etiam	
Ptolemæus	Cosmus uiri proprium nomen: de quo meminit Martialis/ quom ait. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Cosmus sceminini generis/ a Ptolemæo/	
Priscianus	urbs Iudææ ponitur ab orientali parte Iordanis. Cosmas ppriū fuit nom uiri.	
Virgilius	Cautes & cotes/ i recto/ teste Prisciano/ dici pōt/ & sceminini generis est. Virgilius libro æneidos sexto.	Cautes Cotes Cottis Cos Cotys Cutis
Ptolemæus	Quam sit dura filix/ aut stet Marpesia cautes/ idest lapis/ uel petra uel scopulus. Cotes item est promontoriū Mauritanæ Tingitanæ/ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Cottis cum duplicato t/ apud Ptolemæū scriptū legi: & ab eodem urbs Indiae ponitur. Cos huius cotis/ genus est lapidis/ quo ferrū acuitur/ dicite Horatio.	
Horatius	Ardentes accuens sagittas cote/ cruenta. Cos item/ urbs est doricæ. Ptolemæus dicit/ Con esse insulam in Myrtoo Pelago. Et facit in genitiuo co/ declinatiōe	
Ptolemæus	attica. Nam accusatiuum græcum κωπ/ protulit Homerus libro iliados. ii.	
Homerus	Cotys cum c/ & t exili/ & y græco/ propriū fuit uiri nomen: de quo sæpe Plutarchus meminit. Cutis/ notum est uocabulum. Vnde & Bocetius ait.	
Plutarchus	Et tremit effœcto corpore lassa cutis. Et cū c/ & t non aspiratis scribitur.	
Bocetius	Nam a κωτοσ/ græce/ auctore Pompeio descendit.	
Pompeius	Chirographus/ & chirographum/ declinari pōt: & cum ch aspirato/ & i latino scribitur hoc aut inter syngraphas/ & cætera chirographa/ interesse tradit	Chirographus Chirographum
Pædianus	Pædianus/ q̄ in chirographis tantum quæ gesta sunt/ scribi solent: in syngraphis uero/ etiam contra fidem ueritatis pactio uenit: & non numerata quoq; pecunia/ aut non integre numerata/ pro temporaria hominum uoluntate/ scribi consuevit/ Iuuenalis satyra sexta.	
Iuuenalis	Vana superuacui dicens chirographa ligni. Censeo censes secūda coniugationis/ facit in præterito censui: i supino censum.	Censeo Censio
Prudentius	At uero censio censis quartæ/ format præteritum ceusui: supinum censitum.	
Ouidius	Prudentius in psychomachia.	
Festus	Stirpe recensita sacra de uirgine nata. Ouidius. Præsto re/ enstis euoluere sæcula fastis. est autem censere/ (ut scribit Festus) putare/ suadere/ discernere.	
	Cincinnati cum c/ exili utrobiq; / & i latino/ in prima/ & secunda syllaba / &	Cincinnati

Festus duplicato n scribitur. Cincinni (ut testis est Festus) itortiga ad locū capiendū
Iuuenalis tendunt dicti sunt. Iuuenalis satyra sexta. Circinus
Circino
 Altior hic quare cincinnus. Circinus cum e exili utrobique & i latino in prima
 & media syllaba & unico n scribitur: cū penultimā corripiat syllabam. Gual-
Gualfredus fredus in arte portica.
 Præformet capiti naturæ circinus orbem: hoc est circulus siue rotunditas.
Ouidius Simili modo circino circinas uerbum ci syllabam corripit. Ouidius libro me-
 tamorphoseos secundo.
 Inclinat cursus: & easdem circinat auras.
Iuuenalis Columna cum unico l scribitur: nam primam corripit syllabam. Iuuenalis. Columna
Colūnella
Columella
Colūnula
Columen
Culmen
 Verre pauimentum: & nitidas ostende columnas. Et format per diminutio-
Priscianus nem columella teste Prisciano. Vgutio dicit q̄ facit etiā diminutiue colum-
Vgutio nula & columella absq̄ n. Columellæ item dicti sunt apud ueteres serui ma-
Donatus iores domus teste Donato super illud Terentii in phormione. columē uero
Terentius familiæ: ubi ait. Columen/culmen dixit an columen colūnam? Vnde colu-
Lucillius mellæ apud ueteres dicti serui maioris domus. Lucillius. Seruus neq̄ infidus
 domino neq̄ inutilis q̄q̄ Lucillii columellæ hic situs. Tu uero hūc in animū
 quorum columine ciuitas continebatur.
Horatius Horatius contra pro columine columnam dixit.
Ennius Ne pede (inquit) prouas stantem columnam. Ennius.
 Regni uersatum/summam uero columnam. Columen uero fama est: suste-
Pompeius tatio: uel decus: unde columnæ dictæ. hæc Donatus. Et Pompeius ait. Colū-
 næ dictæ q̄ culmina sustineāt. Cingo
Clingo
Capio
Cœpio
Festus Cingo cingis & clingo clingis quod (ut tradit Festus) e græco tractū est in uno
 significato dici potest.
 Catio capis facit in præterito cepi. At uero cœpio cœpis quod apud antiquos
 rotam declinationem habuit cum œ diphthongo scribitur. Vnde Cato ait.
Cato Cœpian seditiosa uerba loqui. Palutus i menæchmis. Neq̄ pugnas uelitis
Plautus cœpio Terentius in adelphis. Sex totis mensibus olsicissem q̄ ille quicq̄ cœ-
Terentius peret. Nunc autem præterito huius uerbi cœpio quod est cœpi pro præsen-
 ti utimur tempore: & nonnunq̄ per dihæresim diphthongus ipsa diuiditur:
 ut est apud Lucretium libro quarto.
Lucretius Si quis forte manu premere/ac siccare cœpit. Est autem cœpere (quod Pom-
 peius protulit) incipere/inchoare. Catio uero plura apud Marcellum habet
Pompeius significata hoc nihilominus in loco annotanda. Capere (inquit Marcellus) ē
Marcellus implicare impedire. Virgilius georgicorum primo.
Virgilius Aut oculos capti fodere cubilia talpæ. Capi propiciari. Lucretius libro. ii.
Lucretius Nec bene pro meritis capitur: nec tangitur ira. Capere facere. Terentius i an-
Terentius dria. Non si capiundos mihi scio esse inimicos omnis homines. Capere per-
Virgilius peti. Terentius in heauton. dum abs te absūm/omnes mihi labores / quos
Virgilius cepi/leues. Capere tollere tenere. Virgilius georgicorum quarto.
Virgilius cape sacra manu/cape robora pastor. Cape/eligere. Terentius in ecyra. Cū
Virgilius illum generum cepimus. Virgilius georgicorum secundo.
Tullius Ante locum capies oculus. Capere/delectare. Virgilius libro æneidos octauo.
Virgilius Aeneas capiturq̄ locis. Tullius in prima philippicarum. Non possum adduci
 & suscipere pecuniæ captum: id est delectationem. Capere/sustinere habere.
Tullius Virgilius libro æneidos octauo.
Terentius Hæc illum regia cepit. Terentius in heauton. dii boni quid turbæ est? Aedes
Virgilius nostræ uix capient. Capere circūuenire. Virgilius libro æneidos secundo.
Tullius captiq̄ dolis/lacrymisq̄ coacti. Tullius in hortensio. Captum me fortasse
 tu putas: & id quod nollem/consiteri coactum. Capere/occupare/detinere.
Virgilius Virgilius libro æneidos secundo:
Tullius certantq̄ illudere capto. Tullius in uerrem. Nauem piratarum præda refer-
Virgilius tam nō ceperunt: sed adduxerunt. Capere/satiare. Virgilius li. æneidos .iiii.
Virgilius Tanta meæ si te ceperunt tædia laudis. Capere accipere. Virgilius li. ænei. ii.

Varro	Tu genitor cape sacra manu patriosq; penates. Capere cōplecti. Varro i. Marcipore. pro pontis unda q̄ liquenti cæcula natantem profundit/cape. Ca	
Tullius	pere inuenire. Tullius in Verrem. Reiecti a chelidone capiunt consilium ne	
Laurentius	cessarium. hæc omnia Marcellus. Verum Laurentius nonnulla huius uerbi ex	
Cicero	posita a Marcello significata improbat. ait enim. Quis credit auctores uni di	
Quintilianus	ctiōni tot significata & quidē pro se quēq; noua dare uoluisse tanq̄ linguā	
	ipsam confunderē cuperent? Cur igitur ita loquuti sunt? Nempe q̄ nihil iter	
	est inter has significationes capio hostem: capio generum: capio saxum. Pre	
	terea duæ proprietates i hoc uerbo notandæ sunt: una quod habet recipro	
	cū quendam usum: ut idem sit: cepi uoluptatem: & cepit me uoluptas.	
	Cicero. Magnam cepi ex litteris tuis uoluptatem. Quintilianus. Nec me tan	
	ta capiebat uoluptas q̄ fluentia cæris mella conderem. Altera q̄ capere signi	
	ficat sponte uel non sponte accipere: sumere tantum sponte. Atq; hinc est il	
	lud: cepi labores: cepi molestiam: cepi dolorem: cepi uel suscepi inimicicia: &	
	suscepi curas: suscepi sumptus: accepi calamitatem: accepi cladem: accepi dam	
	num: accepi iniuriam: accepi contumeliam: accepi repulsam: accepi uulnus.	
Valerius	Valerius Maximus ita plane horum uerborum proprietatem distinxit ut hæc	
	differentiam pene præcipere uideatur. Ait enim de Censorio loquens. Ut nō	
	coactus ensem accipere sed sua sponte sumere uideretur.	
Priscianus	Carbasus sceminini generis est teste Prisciano. At uero Phocas masculini esse	Carbasus
Phocas	generis tradidit. Probus autem & Caper masculini & sceminini generis sin	
Probus	gulari numero esse dixerunt. Plurali uero numero neutri generis est. Serui	
Caper	us scribit carbasum esse genus lini: & abusiue pro uelo poni. Valerius Maxi	
Seruius	mus libro primo. Qua adorante cum carbasum quem optimum habebat	
Valerius	foculo imposuisset subito ignis emicuit.	
Priscianus	Carex cū e in recto effertur teste Prisciano. Isidorus autē cū i carix enūtiari præ	Carex
Isidorus	cipit. hærbæ s̄ spinosa sceminini generis dicēte Virgilio. & carice pastus acuta.	Carix
Virgilius	Caryca cum c exili utrobiq; & y græco genus est ficuum a loco sic dictarū	Catyca
Pollux	teste Iulio Polluce: non autem a copia uel a χαρις quæ est gratia ut cū Ca	
Vgutio	tholico somniauit Vgutio. Ouidius libro metamorphoseos octauo.	
Ouidius	Hic nux hic mixta rugosis caryca palmis.	
Diomedes	Capesso facit in præterito capessi testibus Diomede & charisio: in supino ca	Capesso
Charisius	pestum. Alii dicunt q̄ facit in præterito capessui in supino capessum.	
Alexander	Quod etiam Alexander tradidit quo ad supinum quom dixit	
	So siui situmq; facit: sed deme capesso:	
	Quod si sumq; facit. Ego autem duplex inuenio habere præteritum: & cōse	
	quenter duplex supinum: capessi scilicet: a quo fit capessū: & capessui: a quo	
Augustinus	formatur capessitum. Vnde Augustinus libro secundo de ciuitate dei cap. xi.	
Cicero	(sunt autē Ciceronis uerba libro de republica) ait. Aeschines ciuis Atheniēsis	
	uir eloquentissimus cū adulescens tragœdias actitasset rēpublicā capessuit.	
Salustius	Salustius libro historiarū secundo Diuersa uti solet rebus perditis capessuit.	
Virgilius	Capulus & capulum declinari pōt: & cum unico p scribitur: nam & primam	Capulus
Festus	corripit syllabam dicente Virgilio libro æneidos. xii.	Capulum
Lucanus	Ut capulum ignotum dextramq; aspexit inermem. Capulum (inquit Festus)	Capula
	& manubrium gladii uocatur: & id quo mortui efferuntur. Lucanus.	
	Excussit cristas galeis: capulosq; solutis	
Marcellus	Perfugit gladiis. Marcellus. Capulum dicitur quicquid aliquam rem intra se	
	capit. Capula sceminini generis genus est uestis.	
Pōpeius	Credo credis & creduo auctore Pompeio ueteres protulere. Vnde etiā Plau	Credo
Plautus	tus ait. Ipsus nec amat: nec tu creduas pro credas.	Creduo
Pompeius	Corium neutro genere & masculino corius teste Pompeio antiqui usurparūt	Corium
Plautus	hinc Plautus iam tibi (inquit) tuis meritis crassus corius redditus est. Est etiā	Coria
Ptolemæus	corius fluuius: cuius hostium est in sinu Carmaniae teste Ptolemæo. Coria	Corius
Ptolemæus	nomen est duarum urbium ut Ptolemæus ostendit: quarum una est in Iberi	
Pompeius	nia: alia Otadenorum etiam in Ibernica.	

Marcellus Cautio uel more antiquo cautio (ut Pompeius scribit) cautela uocatur teste
 Cicero Marcello. Cicero libro primo de oratore. Neq; mihi illa cautio & timiditas
 in causis propter praestantem prudentiam Crassi negligenda est.
 Corinthus cum c exili & i latio & th aspirato scribitur. Vrbs est Achaiae alia cer
 cyra nominata: a qua fit Corinthus Corinthiacus Corinthiensis. Ouidius li
 bro primo tristium.
 Ouidius Illa Corinthiacis primum mihi cognita terris. Festus. Corinthenses ex eo di
 Festus ci coeperunt. ex quo coloni Corinthum sunt deducti: qui antea Corinthii sut
 dicti. Quae consuetudine (ut subdit) seruamus et quom Romaneses & Hispa
 nienses & Sicilienses negociatores dicimus: q in alienis ciuitatibus negociantur.
 Haec ille. Fuit etiam Corinthus eadem scriptura Orestis filius. Corytus cum
 c & t exilibus & y graeco graecum est uocabulum: quod apud illos γορϋτοσ
 scribitur: ubi a nostris g in c mutatum est. Nec a corio descendit ut Vgutio &
 Vgutio Catholicon somniarunt Forulus dicitur sagittarum. Et producit mediam syl
 Virgilius labam. Virgilius libro aeneidos decimo.
 Nonius Corytiq; leues humeris: & loetifer arcus. Quod Nonius leue missile interpre
 Tortellius tatus est in sagittarum modum. Corythus cum c exili & y graeco & th aspira
 to scribitur: etsi cum i latino & t exili a Tortellio scribi praecipitur. Oppidu
 Seruius est Hetruria teste Seruio super paruo colle eiusdem nominis positum: & a
 Virgilius Corytho rege conditum. Et corripit mediam syllabam. Virgilius li. aenei. vii.
 Virgilius Hinc illum Corythi Tyrrhena a sede profectum. Idem libro aeneidos nono.
 Nec satis extremas Corythi penetrauit ad urbes.
 Cliens huius clientis cum c exili & i latino scribitur: & communis generis est.
 Pluatus Comperitur tamen foemini generis clienta: quod Plautus ipse usurpauit.
 Donatus Clam praepositio tam accusatio q ablatiuo deseruit auctoribus Donato & i
 Seruius Donatum Sergio & Seruio At uero Priscianus & Donatus cognomento mi
 Seruius nor ablatiuo tantum seruire tradiderunt. Clam a clauibus dictum est: q; iis quae
 Priscianus celare uolumus claudimus ut testatur Festus.
 Donatus Concio huius concionis foemini generis est quin & masculino genere uete
 Festus res protulerunt ut scribit Pompeius. dicta est concio teste eodem Pompeio
 Pompeius quasi conuocatio uelut coagitatio: id est longa eiusdem rei agitatio in eadem
 Gellius mora consilii explicandi. Teste autem Gellio auctoritate Verrii Flacci concio
 tria significat locum scilicet gestumq; unde uerba fiunt: coetum populi assi
 stentis: orationem ipsam quae ad populum dicitur.
 Festus Contagio contagio contagium in uno significato accipi possunt: etsi Festus
 Iuuenalis contagionem tantum dici debere tradiderit: no contagiu Iuuenalis satyra. ii.
 Lucretius Cretece polluces dedit hanc contagio labem. Lucretius libro quarto.
 Gellius Quae contage sua palloribus omnia pingunt. Gellius li. xii. noctiu atticarū.
 Periculum etiam & uenenū & contagium non uti nunc dicuntur pro malis
 tū dicta esse. Marcellus. Vastitas dicitur horror desertio contagiu. Martialis
 Marcellus Cum sic foeminei generis contagia uitet. Horatius in epistolis.
 Martialis Cum tu inter scabiem tantam & contagia lucri
 Horatius Nil paruum sapias. Virgilius georgicorum tertio.
 Virgilius Dira per incautum serpan contagia uulgu. Lucanus.
 Lucanus Traxit iners caelum fluidae contagia pestis. Ouidius libro metamorphoscos
 Ouidius vii. dilapsa liquecunt: Afflatuq; nocent: & agunt contagia late.
 Priscianus Carcer masculini generis est: quin & neutro genere teste Prisciano ueteres p
 Carcer tulerunt. Sed infirmum est quod Priscianus affert exemplum.
 Festus Comedo huius comedonis & comedus me syllaba correpta in uno significa
 Comedo to accipi possunt teste Festo. Et is dicitur qui bona sua edendo consumit.
 Comedus At uero comaedus cum ae diphthongo in media syllaba representator
 Comaedi actorq; comediae uocatur. Iuuenalis satyra tertia
 Iuuenalis Vxorem comaedus agit. Comicus uero is appellatur qui comaediam com
 posuit. fuere aut comici plures: inter quos qui palma obtineat his Vulcatii
 Vulcatius Sedigiti uersibus a Gellio in noctibus atticis recitatis clarere poterit. Ait eni.
 Gellius

Carbis
Carex
Carix
Caryca

pellio

Capulis
Capulien
Capulis

Creto
Cretio
Cortum
Cortia
Cortus

	<p>Multos incertos certare hanc rem uidemus Palmam poetæ comico cui deferant. Hunc meo iudicio errorem dissoluam tibi Ut contra si quis sentiat nihil sentiat. Cæcilio palmam statuo de comico. Plautus secundus facile exuperat cæteros. Deinde Næuius qui seruet precio in tertio. Si erit quod quarto detur dabitur Lycinio. Post insequi Lycinium facito Attilium. In sexto sequitur hos Terentius. Turpilius septimum. Trabea octauum obtinet. In nono loco esse facile facio Lucretium. Decimum addo antiquitatis causa Ennium.</p>	
Priscianus Crispus	Claudo claudis & cludo cludis teste Prisciano dici potest. Quod uerbum cum sit actiuum apud Crispum tamen naturale compertum est quom Prisciano referente libro quarto historiarum dixit: coniuratione claudis: hoc est claudet a claudeo. Quod & Cæcilius protulit in Epichæro: dicens. At ubi uos sitis: ibi consilium claudeat: id est claudicet.	Claudo Cludo Claudeo Claudico Cinis
Priscianus Seruius Caper Probus	Cinis & ciner in recto declinari potestibus Prisciano & Seruio: & tam fœmini q̄ masculini generis est ut Caper testatur & Probus. Cœno cum æ diphthongo scribitur: & facit in præterito cœnauit & cœnatus sunt teste Prisciano.	Ciner Cœno Cœna Cœnum
Priscianus	Cœna cum æ diphthongo scribitur: & non uespertina dicitur: quod tamen apud antiquos prandiū uocabatur. Et a κοῖνος quod est cōis deducitur: quia multi in cōe cœnare consueuerat. Cœnum cum æ diphthongo scribitur: nec tamen a cœno cœnas deriuatur: ut somniauit Vgutio: sed a κοῖνός quod est in- quino auctore Prisciano:	
Vgutio Priscianus Vgutio Pollux Ptolemæus Ptolemæus	Chorda cum ch aspirato scribitur: nec a corde descendit: ut Vgutio somniauit: sed græcum a Iulio Polluce uocabulum ponitur. Est & eodem nomine urbs Elgouarum ut Ptolemæus ostendit: cum g autem Gorda urbs est felicitis Arabia teste eodem Ptolemæo Cor & corde in recto ueteres protulere: quod patet per genitium cordis. Nam secundum analogiam ab eo quod est cor formatur genitium cordis: quod tamen nusquam lectum est. Et a corde fit adiectiuum cardiacus idē significans quod & cardiacus: quo scilicet uocabulo usus est Iuuenalis satyra quinta quom ait.	Chorda Gorda Cor Corde Cardiacus Cardiacus Corculū
Iuuenalis Celsus	Cardiaco cyathū non porrecturus amico. Cardiacus morbus (ut scribit Cornelius Celsus) ex nimia imbecillitate corporis & languente stomacho: sudore nimio nascitur. Verum (ut pergit) imbecillitati uino succurritur: quod non fit austerum: sed meracum. Nam (ut ait) uino in stomacho contento calor cōtinetur. Scribitur autem cor cum c non aspirato: & format diminutiue corculum auctore Hieronymo.	
Priscianus Cælius	Concors & hic & hæc concordis & hoc concorde teste Prisciano declinantur. Vnde Cælius in Cratino ait. Modo sit obsequens / hilaris / comis / cōmunis concordis: dum id quod petit / potitur.	Cōncors Concordis
Vgutio Iuuenalis	Calœnum cum c exili & unico l & æ diphthongo scribitur / componiturque ex καλός quod est bonum / & οἶνος uinum. Alii dicunt calœnum uinum a Calœ oppido Campaniæ ubi nascitur dictum esse. Nec scribitur carenum a careo cares ut ridiculus somniauit Vgutio. Iuuenalis satyra prima. Occurrit matrona potens: quæ molle calœnum	Calœnum Calœno Calœnæ Calœna Cyllene
Virgilius	Porrectura uiro miscet sitiente rubetam. Calœno cum c exili & unico l & æ diphthongo in media syllaba atrum significat / seu tenebrosum. Vna fuit ex harpyiis. Virgilius. hos mihi prædixit luctus non dira Calœno. Calœnæ pluralis tantum numeri cum c exili & unico l & æ diphthongo in penultima & ultima syllaba urbs fuit Phrygiæ teste Liviō libro septimo de bello Macedonico: de qua meminit Lucanus libro. iiii. quom dixit.	
Liuius Lucanus		

- Virgilius Lugent damnata phœbo uictore Celænæ. declinatur nonnunq̄ & singulari numero Celænâ huius Celænæ. Virgilius libro æneidos septimo.
- Ouidius Quiq; Rhipas/Betulumq; tenent atq; arua Celænæ. Cyllenæ huius cyllenes cum c exili/& y græco/& duplicato l/mons est i Arcadia:cuius meminit Ouidius libro fastorum quinto/dicens.
- Virgilius Hæc enixa iugo cupressiferæ cyllenes. Et Virgilius li. æneidos octauo. Cyllene gelido conceptum uertice fudit.
- Horatius Caus/& cauerna in uno significato accipi possunt. Horatius in fine sermonis xvi. me silua/cauusq;
- Festus Tutus ab insidiis tenui solabitur eruo. Festus/a chaos chauum tractum tradit. Quod si uerum dicit/cum ch aspirato scribendum est:cui tamen orthographiæ/usus arte potētior aduersatur:ut scilicet cum c exili caus scribatur:o maxime/q; (ut alii uolunt)a cauo cauas deriuatur:quod uerbum/cū c nō aspirato ab omnibus scribitur.
- Propertius Caueo caues sed a/& cauo cauis tertia cōiugatiōe/declinari pōt. Propertius.
- Horatius Tu caue/ne tristi cupias pugnare puella. Horatius sermone. xiiii.
- Horatius Tu caue/ne minuas/tu ne maius facias id. Idem. Vade:uale:caue ne titubes:mandataq; frangas. Vbi ue syllaba exiēte breui/imperatiui modi/caue / tertiæ coniugationis/esse necesse est. Nam a caueo secundæ coniugationis/caue ue syllabam producit. Cauo cauas in alio significato/o/pmæ cōiugationis est. Ouidius libro metamorphoseos.ii. Est locus in geminos ubi brachia concauat arcus.
- Priscianus Careo cares/facit in præterito carui/& cassus sum cum geminato s:in supino caritum/& cassum/ teste Prisciano. Antiqui tamen (ut testis est Caper) careo deponens protulerunt. Et tam genitiuo/q; ablatiue ingitur/ teste Gellio in notibus atticis/Næuium referente dicentem. Carendum tui ē. Quin etiā cū accusatiue ueteres construebant/ut testis est Marcellus Turpilium & ipse inducens ita scribentem. Meos parentes careo.
- Boetius Cado cadis facit in præterito cecidi/ci syllaba correpta:in supino casum cum unico f. Boetius.
- Iuuenalis Qui cecidit/stabili nō erat ille gradu. Cædo cædis format præteritū cæcidiz ci syllaba producta:supinū casum cū unico f. Iuuenalis satyra tertia.
- Lucanus Ebrius/ac petulans/qui nullum forte cæcidit. Lucanus libro quinto.
- Apuleius Terga fuga/donec uetuerunt, castra cæcidit. Cædo/ teste Apuleio/cū æ diphthongo scribitur:ut scilicet differat ab alio uerbo cedo:quod in præterito facit cessi cum geminato s:in supino cessum. Est autem cædere cum æ diphthongo/uerberibus dedere. Terentius in andria. Verberibus casum te in pistrinū daue dedam. Cædere/excidere. Virgilius georgi. primo.
- Virgilius Cæditur & tilia ante iugo. Cædere/occidere/maçtare/uel imolare. Virgilius libro. iiii. æneidos. cædit quinas de more bidentes. Iden in georgicis.
- Virgilius Non aliam ob causam Bacco caper omnibus aris
- Virgilius Cæditur. Cædere/frangere. Virgilius georgicorum. iiii. Cæduntq; securibus humida uina.
- Lucilius Cædere/commiscere. Lucilius libro. xxx. Lanæ opus omne perit:fallor/timor/oiâ cædunt. Cedo absq; diphthōgo facit in præterito cessi (ut diximus) in supino cessum cum duplicato f. Est autem cedere/locum dare:ut est apud Virgilium libro æneidos quinto. Cede deo. Cedere succedere. Virgilius libro æneidos quinto. Cesserit Ausonio si fors uictoria Turno.
- Virgilius Cedere dare. Virgilius libro æneidos. xi. Hæc omnis regio/& celsi plaga pinea montis/
- Virgilius Cedat amiciciæ Teucrorum. Cedere/obsequi. Virgilius libro æneidos. ii.
- Virgilius Cedo equidem:nec ante tibi comes ire reculo. Cedere/euitare. Virgilius libro æneidos quinto.
- Plautus Celeri quoq; lapsus corpore cessit. Cedere/incedere. Plautus in aularia.

Caus

Cauerna

Caueo

Cauo

Careo

Careor

Cado

Cædo

Cedo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

Cædo

	In hocce absolutus cedit. Cedo pro die/etiā absq; æ diphthōgo scribitur: & primam corripit syllabam. Iuuenalis post Mitior est (credas) aliam: cedo / si breue parui Sortita est lateris spacium: breuiorq; uidetur.	
Iuuenalis		
Caper	Ceruiæ foemini generis est: qn & masculio genere ueteres ptulef testibus Cas	Cernix
Probus	pro- & Probo. Pars dicit colli posterior. Et a ceruice uenit ceruicale & p'apo	Cernicale
Iuuenalis	copen ceruical / ui syllba producta. Iuuenalis satyra sexta.	
Martialis	Conducit comites: sellam: ceruical: amicas. Marcialis.	
	Cinge caput nardi folio: ceruical olebit.	
Apuleius	Cætus cum e & r exilibus / & æ diphthōgo (ut Apuleo placet) scribitur. Ait. n.	Cætus
Tortellius	Cære a græcis accipimus / æ diphthongo pro h littera producta posita. At ue	Cære
Gasparinus	ro Tortellius & Gasparinus absq; æ diphthongo scribendum tradunt. Teste	Coetus
Seruius	tamen Seruio super librum quintum æneidos / cætus in recto nusq; lectum ē et si per alios casus declinetur. Vnde Mathæi capitulo. xii. legitur. Sicut fuit lo-	
Pomptius	nas in uentre cæti / tribus diebus / & tribus noctibus. Et Pompeius in dictioe balæna ait. ipsam dicunt esse pistricem: ipsam esse & cætum. Sed & cætus le-	
	gitur. Vnde Rufus Festus in Arato.	
Hieronymus	Distante Andromedā prolyxi tramite mundi Perterret cætus. declinatur etiā hæc cære neutro genere / per omnes casus pluralis numeri. Hieronymus i ge-	
Rufus	nesi. Creauit deus cære grandia. Verū in alio significato / coetus cum æ diph-	
	thongo scribitur: & quartæ declinationis est: & cōuentus dicitur / siue cōgregatio.	
Caper	Comperio / & comperior deponēs (ut Caper tradit / & Diomedes) usurpatum	Comperio
Diomedes	est / dicente etiam in Iugurtha Crispo. Sed ego comperior Bocchum magis	Compor
Crispus	punica fide. hoc autem inter comperior distat / & comperio: q; (ut scribit Dio	
Diomedes	medes) comperri est / rex mea opinione colligere: & pro explorato comper-	
	tum habere: comperire uero / ab alio cognoscere.	
Apuleius	Cælo cælas quando pro sculpo ponitur / cum æ diphthongo / teste apuleio scri-	Cælo
	bitur: ut scilicet differat ab alio uerbo celo / pro abscondo / quod absq; diph-	Celo
Gasparinus	thongo scriptitant. Vtrūq; tamen uerbum / absq; diphthōgo Gasparinus scri-	Celleo
	bendum præcepit. Sed Apulei auctoritas / & usus præualeat arte potentior: ut	Cello
	cū æ diphthongo cælo pro sculpo annotetur. Cælo pro abdo / uel abscondo /	
	duos accusatiuos post se regit diuersos: & nonnunq; post accusatiuū / datiuū:	
	aliquādo ablatiuum cum præpositioe a / uel ab / uel de: ut celo illū / uel illi / hæc	
	remi: & celo te de hac re: & celo hoc a te / uel ab illo. Celleo celles secūda / & cel	
	lo cellis tertia coniugatione / declinari potest: & cum duplicato l scribitur. Et	
Priscianus	facit in præterito cellui / & ceculi teste Prisciano.	
Probus	Cælum in singulari numero neutri generis est: in plurali uero / masculini / teste	Cælum
	Probo: dictumq; est cælum / eo: q; sit cælatum: hoc est syderibus sculptum / au-	Cœlum
Apuleius	ctore Apuleio: quod ideo cum æ diphthongo annotari præcipit. Varro aut	Cælebs
Varro	de lingua latina / cælum scribit dictum a cauo. Quam deriuationē si agræco qd	Cæles
	est καὶ λον intelligere uoluit / cū æ diphthongo cœlū scribiēdū erit: quæ ortho-	Cælicola
Helius	graphia a nonnullis obseruatur. Helius tamen (ut idem refert Varro) aliam ab	
	his etymologiam tribuit. A cælo uenit hic & hæc cælebs castus / uel cōtinens:	
	& hic & hæc cæles huius cælitis / cælicola.	
Phocas	Celox huius celocis / foemini teste Phoca generis / & hæc celonis / in uno signi-	Celox
	ficato accipi possunt. Et absq; æ diphthongo / & cum unico l scribitur / cum p'	Celonis
Ennius	nam corripit syllabam. Ennius.	
Varro	Labitur uncta carina per æquoraq; alta celonis. Varro in marcipore. Nautæ	
	remiuagam mouent celocem genus est nauis.	
Apuleius	Cæpe indeclinabile neutri generis / cum æ diphthongo / teste Apuleio annota-	Cæpe
	tur. Nam (ut ait) a capitis magnitudine dicitur: unde & primā diphthongi uo-	Cæpa
Ouidius	calem assumpsit. declinatur nonnunq; foeminino genere hæc cæpa. Ouidius	Cæpicus
Martialis	Cædenda est hortis eruta cæpa meis. Martialis.	Cæpicium
Caper	Capparin / & putri cæpas halece natates. potest etiam declinari pro cæpa hic	Cepus
Priscianus	cæpicus / & hoc cæpicium / testibus Capro / & Prisciano. Cepus absq; diphthō	

- Strabo** go/animal est/faciem habens satyro similem:cætera inter canem/atq; ursum.
Et nascitur in Aethiopia:quem & Babylonii/qui sunt iuxta Memphin colūt/
ut scriit Strabo.
- Apuleius** Cæra cum æ diphthongo scribitur. Nam licet a græco quod est κηροσ/ qd absq; diphthongo scribitur/deriuetur/ teste apuleio/ & secundum regulam/ illud h/ in nostrum e productum absq; diphthongo transferri consueuerit/ placuit ta men nostris/ (ut idem tradit Apuleius) in aliquibus dictiōibus per æ diphthō gum hoc ipsum descriuisse. sunt tamē/ qui latinum uolunt esse uocabulum/ a careo cares deductum/ eo q; cæra mellis perfusione careat. Vnde etiam pri mam diphthōgi uocalem assumpsisse dicūt. A cæra/ fit adiectiuum cærus/ & cæruleus. Syllius libro. xvi.
- Syllius** Cærus haud aliter quom dimicat incola Thyles. Catullus.
- Catullus** Cærulea uerrentes abiegnis æquora palmis. Propertius.
- Propertius** Cæruleus cucumis/ tumidoq; cucurbita uentre. Martialis.
- Martialis** Cæruleus nos liris amat: quem silua Maricæ Protegit. Composita cum cæra/ secunda/ & tertia declinatiōe/ declinari pos sunt: ut syncærus/ syncæris. Ceres huius cereris absq; diphthongo/ a creando frumenti dea dicta est/ teste Festo. Et a Cerere/ fit ceritus cū duplicato r/ qua si cereritus/ hoc est Cereris ira uexatus. Vnde & primam syllabam positio ne producit. Horatius sermone. xiii.
- Festus** Cerritus fuit/ aut commotæ crimine mentis/ id est/ insanus furiosus. Carete cum c & t exilibus/ & æ diphthongo scribitur. & neutri generis est. Ciuitas sit it Tusciæ/ alias Agilla uocata/ teste strabone. Nam auctore Seruio super li brum octauum æneidos/ cum Romani euntes per Tusciam/ Agillinos quæ uocaretur ciuitas interrogarent/ illi ut pote Græci/ quid audirent ignoran tes/ & optimum ducentes/ si prius eos salutarerit/ dixerunt: χαιπετέ: quod cū ch aspirato/ & æ diphthongo apud illos a notatur/ & significat saluete: ut est etiam apud Persum. Quis expedituit psitaco suum chaeres/ hanc igitur saluta tionem Romani nomen urbis esse putantes/ detracta postea aspiratiōe/ illud Carete nominauerunt: ut etiam testatur Iginus de urbibus Italicis. declinatū nonnunq; Cæres huius Cæritis/ ri syllaba correpta/ teste Prisciano/ dicente ēt Virgilio libro æneidos. viii.
- Iginus** Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem. At uero Liuius libro primo ab urbe condita/ hoc Cære declinauit. Simili quoq; mō & Pompeius/ quom dixit. Cærimoniaram causam/ alii ab opido Cære dictam existimant. Nomē ab hoc patrium/ est/ hic & hæc Cæres huius Cæretis/ re syllaba producta. Vir gilius libro æneidos decimo.
- Priscianus** Qui Cærete domo qui sunt Minionis in aruis. potest etiam declinari pro no mine patrio/ hic & hæc Cæretis/ media syllaba producta/ & hic & hæc cæri tis ri syllaba correpta ut Caper/ & Priscianus tradiderunt. Cerrus cum dopli cato r/ genus est arboris.
- Virgilius** Cæroma huius cæromatis/ & hoc cæromatum/ declinari potest. Iuuēalis. fœ/ mineum cæroma Quis nescit/ Martialis.
- Caper** Plura de hac parte non sum dicturus/
- Priscianus** Non Herculæas magis q; de terre usu/
- Iuuenalis** In cæromatis/ pro cæromatibus. unguēti est genus/ & eo modo/ quo cæra/ cum æ diphthongo scribitur.
- Martialis** Cerastes cum c exili/ & e absq; diphthongo/ & unico r scribitur/ & facit in geni tiuo cerastis/ uel cerastæ/ dicēte Lucano: spinaq; uagi torquēte cerastæ. Genus est serpētis. q teste Plinio libro octauo naturalis historiae/ quadrigemina præ fert cornicula: dictus a κερ&σ quod est cornu. de quo Statius li. thebaidos. xi. Crinalem attollit longo stridore cerasten.
- Lucanus** Chelæ cum ch aspirato/ & unico l scribitur. Scorpionum proprie sunt/ & cæcro rum brachia. Et che syllabam producit. Virgilius in georgicis.
- plinius** Qua locus Erigonen inter chelafq; sequentes. Chelys cum ch aspirato/ & uni
- Stadius** Cæra
Cærus
Cæruleus
Ceres
Ceritus
Cærete
Cære
Cæres
Cæretis
Cæritis
Cærus
- Cæroma
Cæromatū
Cerastes
Chelæ
Chelys

Papinius	co l/ & y græco / instrumentum est musicum: & corripit primâ syllabam. Papi- nius in achilleide.	
Marcellus	Elicit extremo chelyn: & solantia curas. Certo certas / & certor deponēs / aueteribus usurpatū est / uti scribit Marcellus.	Certō Certor
Persius	Cyminum cum c exili / sequēte y græco / & unico m scribitur. apud Græcos tñ masculino genere κύμινος profertur. Et pducit mediâ syllabam. Persius.	Cyminum Cuminum
Apianus	& pallentes grana cymini. Alii, uertentes y græcum in u nostrū / dicunt cumi- num. Cyminus eadē scriptura / Hetruriæ lacus est / mōti suppositus / teste Apia	Cyminus
Virgilius	ano. Et corripit mediâ syllabâ. Virgilius libro æneidos septimo. Et Cymini cum monte lacum.	
Horatius	Coluber huius culubri / masculini generis / habet fœmininū colubra. Horatius. Vtq; lupi barbam uariæ cum dente colubræ. Serpentis genus est tortuosi.	Coluber Colubra
Seruius	Cingulum neutro genere dicimus / quom pro hominum cinctorio accipimus.	Cingulum
Calphurni ⁹	Quom uero pro iumentorum uinculo ponitur / cingula fœminino genere / auctore Seruio declinatur. Vnde Calphurnius egloga septima ait.	Cingula Cingulus
Ouidius	Alternat uitreas lateralis cingula bullas. Ouidius de remedio.	
Pompeius	Et noua uelocem cingula ledat equum. Cingulus (ut scribit Pompeius) is di- citur qui ubi cingi solet / satis tenuis est.	
Priscianus	Cio cis quarta / & cio cies secunda coningatione declinari potest / teste Priscia	Cio Cio
Stadius	no Stadius libro thebaidos tertio. suus excit in arma	
Virgilius	Antiquam Tirynta deus. Virgilius cælū / terrâq; ciebo. Vtrunq; autem uer- bum format in preterito cui: in supino citum. Aduertendum tamen / q; citū supinum a quartæ coniugationis uerbo / ci syllabam producit: quam a uerbo secundæ corripit. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	At genus ex siluis cyclopum / & montibus altis	
Stadius	Excitum ruit ad portus: & littora complet. Stadius in achilleide.	
Arator	Nec tantum exciti bimari quos Ismara uallo. Arator.	
Tibullus	Comperit accitus quæ sit sua uisio Petrus. Tibullus.	
Syllius	Quom memor accitus semper dolor admonet annos. Syllius libro. xv.	
Ouidius	Accitum donat uictor miseratus in æuum. Ouidius libro primo tristium.	
Valerius	Accitus tocies in genus omne joci. Valerius Flaccus libro quinto.	
Stadius	Ipse autem tantis concita furoribus arma. Stadius libro thebaidos. x.	
Ouidius	Ecce ad dirceas iunxit dux concitus alas. Ouidius libro metamor. secundo. Nec fruitur fomno uigilantibus excita curis.	
Herodotus	Cius cum c exili / & i latino scribitur. fluius est Thraciæ: qui teste Herodoto li- bro quarto. historiarum / in Istrum fluit. Chios cum ch aspirato / & i latino / in	Cius Chios
Lucanus	sula est in mari Aegæo: in qua sola / mastix nascitur: de qua Lucanus libro octauo meminit dicens.	Chius
Horatius	Quas Afine cautes / & quas chios asperat undas. Et a chio / fit chius chia chiū / chi syllaba producta. Horatius in sermonibus.	
Tibullus	Cæcuba uina ferens Alcon chium maris experts. Tibullus libro tertio. Nec mihi fumofos ueteris proferte phalernos	
Martialis	Consulis: & chio soluite uincla cado. Martialis. Acrior hoc chius non erat Aufidius.	
Vgutio	Chironomus huius chironomi / & chironomon huius chironomontis / cōmu- ni utrūq; genere / declinari potest. Nec declinatur in recto chironomas huius	Chirono mus
Tortellius	Chironomantis / ut Vgutio / Catholicon / Tortellius / tradiderūt. Et scribitur	Chirono mon
Quintiliāus	cum ch aspirato / & i latino: & dici potest gesticulator / uel gesticulatrix. Nam	
Iuuenalis	interpretante Quintiliano chironomia / lex est gestus: compositūq; uocabulū est / ex χερ / quæ est manus / & ποῦδω / moueo. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Chironomon Ledam molli saltante Batyllo. Idem. Saltantem spectas / & chironomonta uolanti Cultello.	
Nonius	Cis / citer / citra / præpositiones / idem significat: nisi q; locis / & fluminibus / cis ut plurimum iungitur: ut cis alpis: cis padum. Citra uero / quâdoq; locale / quan- doq; temporale est. Ponitur nonnunq; cis pro ultra / ut scribit Nonius. Vnde	Cis Citer Citra

Salustius Varro Salustius ait. Cis Rhenū atq; inter mare nostrum & oceanum Varro li. rhæthoricorū. xx. Eo die cis Tyberi redeūdū ē: id est ultra Thiberi: ultra Rhenū. Cleopater cum c & t exilibus scribitur. & facit in genitiuo cleopatris uel cleopatri: sicut Antipater huius Antipatris uel Antipatri. proprium fuit uiri nomen. Cleopatra eadem scriptura proprium fuit mulieris nomē ab Antonio amata. Et corripit naturaliter pa syllabam. Petrus Riga in li. Maccabæorū. Quem iam Cleopatraz læserat intus amor

Petrus Cleopater Cleopatra

Priscianus Congrus & conger in recto declinari potest teste priscianō. Genus est piscis Congrus Conger Congius Commune Citaris Cithara Citharæus Citharistria Cythera Cytherus Cytherea Cytheris Cythæron Cytorus Chydorus Cydarum

Hieronymus Congius cum i latino post g genus est mensuræ. Commune cum geminato m scribitur. Et dici potest sic. hoc est commune omnium uel omnibus: & hoc est commune mihi tecum uel cum cæteris. Citaris cum c & t exilibus & i latino scribitur. Pileus dicitur uel mitra pontificalis: Cithara cum c exili & i latino & th aspirato instrumentum est musicū alias lyra uocata. Et ex cithara & o i d h compōitur citharæus cum œ diphthongo in penultima syllaba. Hieronymus in apocalypsi. Et uocem quam audiui sicut citharæorum citharizantium in citharis suis. Iuuenalis Iuuenalis satyra sexta. Accipis uxorem: de qua citharæus Echion. A cithara etiam uenit sceminini generis citharistria: sicut a cymbalo cymbalistria: a tympano tympanistria

Iuuenalis Cythera Cytherus Cytherea Cytheris Cythæron Cytorus Chydorus Cydarum

Hesiodus Disionysius Strabo Virgilius Virgilius Vgutio Festus Seruius Virgilius Laertius Virgilius Propertius Lactantius Ouidius Lysimachus Solinus Probus Ptolemæus Virgilius Herodotus Gasparinus Ouidius

Hesiodus Cythera cum c exili & y græco & th aspirato pluralis tantum numeri & ne utri generis ciuitas cypri fuit teste Hesiodo in theogonia. Dionysius autem lybicus & Strabo insulam dixerunt esse contra Cretam. Et producit mediā syllabam. Virgilius libro æneidos. x. Vgutio Est Paphos Idaliumq; mihi: sunt alta Cythera. Idem libro æneidos primo. Festus Hunc ego sopitum somno super alta Cythera. Vgutio dicit q; mons in quo Ciuitas sita est Cytherus uocatur. A ciuitatis autē noīe Venus Cytherea cognominata est testibus Festo & Seruio. Virgilius libro æneidos primo. Virgilius Parce metu cytherea: manent immota tuorum. Laertius Facta tibi: ubi the syllabam corripuit: quam tamen in dictione Cithera produxit. Cytherea item eadē litteratura insula est Cycladum ultima: quam Laertius Laconia insulam esse dixit: quæ prius Porphyris appellata est. Cytheris cum c exili sequēte y græco & th aspirato & i latino in ultima syllaba proprium fuit libertæ nomen: quā poeta Gallus amauit: quæ a Virgilio Licoris nominata est quom ait egloga penultima. Propertius Pauca meo Gallo: sed quæ legat ipsa Lycoris. Cithæō cum c exili & i latino & th aspirato & æ diphthongo iugum est parnasi montis Bocetia: non longe a Thæbis Bocetia: ciuitate dicente Propertio. Lactantius Saxa cithæronis Thæbas agitata per artē. dictus autem Cithæron a cithara eo q; cantu citharæ super ipso frequenter Orpheus personaret: ut libro primo Lactantius existimat Firmianus. Quod confirmasse uidet Ouidius quom dixit libro metamorphoseon. iiii. Ouidius Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæron Cantibus & clara baccantum uoce sonabat. Quidam autē comētator super Lysimachus hesiodum Lysimachum nihilominus & ipse inducens Cyrenæum in primo de pœtis dicit eliconæ & Cythærona montes denominatos fuisse ab helicōe & Cithærone fratribus: qui illic singulari certamine pugnauerūt. Cytorus cū c & t exilibus & y græco mons est minoris Asia in Paphlagōia teste Solino. Probus Probus autem & Ptolemæus oppidum dixerunt esse ponticum: de quo Virgilius georgicorum secundo. Virgilius Et iuuat undantē buxo spectare Cytog. Chidorus cū ch aspirato & i latino sequēte d fluiuius ē: q; in Axiū Mygdonia fluiuiū intrat teste Herodoto li. historiarū. vii. Cydarū cū c exili & y græco sequēte d genus est nauiculæ. Herodotus Cassander in recto & cassandrus declinari potest: & cum c exili & duplicato scribitur: etsi a Gasparino cum unico scribi præcipiatur. proprium fuit uiri nomen: de quo Ouidius libro secundo de ponto meminuit quom ait.

Cassander Cassandrus Cassandra

	Non tibi <i>Cassandrus</i> pater / <i>durus</i> <i>Caphareus</i> . <i>Cassandra</i> eadem scriptura / fuit <i>Priami</i> regis filia. <i>Cassandra</i> etiam cum duplicato / <i>surbs</i> est <i>paraxio</i> rum / in <i>Macedonia</i> / ut in <i>cosmographia</i> <i>Ptolemaeus</i> ostendit.	<i>Cassandra</i>
<i>Ptolemaeus</i>	<i>Cocytus</i> cum e <i>exili</i> utrobique / & <i>y</i> <i>græco</i> / & non aspirato scribitur: etsi <i>Gasparinus</i> cum <i>geminato</i> c / hac uidelicet scriptura <i>cocytus</i> scribendum tradat. <i>fluuius</i> est <i>ifernalis</i> : & producit <i>mediam</i> syllabam. <i>Virgilius</i> libro <i>æneidos</i> sexto.	<i>Cocytus</i> <i>Cocytos</i> <i>Cotyto</i>
<i>Virgilius</i>	<i>Cocytus</i> sine <i>labens</i> circouicit <i>atro</i> . <i>Cocytus</i> etiam eadem litteratura / olim <i>Lucretius</i> <i>Campaniæ</i> lacus uocabatur. <i>Syllius</i> in. xii.	
<i>Syllius</i>	Ast hic <i>Lucretius</i> mansisse uocabula quondam <i>Cocytus</i> memorant.	
<i>Iuuenalis</i>	<i>Cocytus</i> cum e <i>exili</i> utrobique / & <i>y</i> <i>græco</i> / <i>Ceres</i> olim cognominata fuit / cuius prima syllaba / a <i>Iuuenale</i> correpta ponitur: quom ait <i>satyra</i> secunda.	
<i>Virgilius</i>	<i>Cecropia</i> iussi <i>baptæ</i> lassare <i>Cocytus</i> . <i>Cocytus</i> igitur a <i>Cocytus</i> inferorum <i>fluuius</i> / dicta est / ut quidam uolunt. <i>Alii</i> a loco / ubi præcipue <i>dea</i> coleret. Quod innuere uidetur <i>Virgilius</i> in <i>priapea</i> / dinumerans loca / in quibus <i>uaria</i> <i>numina</i> colerentur. Ait enim.	
	<i>Raptam</i> <i>Cocytus</i> ostreosa diuam. <i>Ubi</i> p loco / in quo <i>dea</i> colitur / <i>scemini</i> / ni generis <i>Cocytus</i> est. Hæc scripsere <i>Domitius</i> / <i>Georgius</i> / <i>Merula</i> / & <i>Sabinus</i> . Verum ut ego a <i>Georgio</i> <i>Valla</i> / uero nostræ ætatis eruditissimo accepi / & in uetustissimo <i>Iuuenalis</i> codice / penes eundem <i>Georgium</i> existente / propriis oculis conspexi / <i>Cotyto</i> scriptum est: non <i>Cocytus</i> / cui & <i>astipulatur</i> <i>Probus</i> <i>Iuuenalis</i> interpres: hæc inquit. <i>Eupolis</i> <i>Priscus</i> apud <i>Græcos</i> <i>comicus</i> / <i>comædiam</i> scripsit: cuius index fuit <i>baptæ</i> : in qua <i>impudici</i> describebantur. <i>Ibi</i> <i>Cotyto</i> <i>meretrix</i> i probatur / & <i>multitudo</i> <i>iuuenum</i> passim ad eam confluentium / <i>uenustate</i> <i>mulieris</i> seducta. Et quoniam <i>multis</i> <i>facibus</i> noctu illam petebant / & ab <i>Atheniensibus</i> <i>Cereris</i> <i>sacra</i> noctu fiebant / ideo <i>Iuuenalis</i> quod illa <i>impudicissime</i> apud <i>Romanos</i> celebraretur / dixit. <i>Talia</i> <i>secreta</i> <i>coluerunt</i> <i>origa</i> <i>tæda</i> / <i>Cecropia</i> iussi <i>baptæ</i> lassare <i>Cotyto</i> . Et hæc haud dubium uerba est <i>Iuuenalis</i> interpretatio.	
<i>Horatius</i>	<i>Coccus</i> cum duplicato c / & <i>coccinum</i> / in uno significato accipi possunt. <i>Horatius</i> sermone. xvi.	<i>Coccus</i> <i>Coccinum</i>
<i>Hieronymus</i>	In <i>locuplete</i> <i>domo</i> uestigia <i>rubro</i> ubi <i>cocco</i> . <i>Hieronymus</i> in libro <i>secundo</i> <i>regum</i> <i>capitulo</i> primo. <i>Filia</i> <i>Israel</i> super <i>Saul</i> flete: qui uestiebat uos <i>coccino</i> in <i>dilectis</i> : id est <i>purpura</i> . Nam <i>κόκκος</i> <i>græce</i> / <i>latine</i> <i>granum</i> dicitur. Vnde <i>coccinus</i> / & <i>coccineus</i> <i>grano</i> (ut dicunt) <i>infectus</i> . <i>Iuuenalis</i> <i>satyra</i> tertia.	<i>Coccinus</i> <i>Coccineus</i> <i>Coccus</i> <i>Coquus</i>
<i>Iuuenalis</i>	Atque <i>mero</i> <i>seruens</i> cauet hunc / quem <i>coccina</i> <i>læna</i> . <i>Martialis</i> .	<i>Coculum</i>
<i>Martialis</i>	<i>Coccina</i> <i>famosæ</i> <i>donas</i> : & <i>ianthina</i> <i>moechæ</i> . <i>Hieronymus</i> in <i>canticis</i> <i>capitulo</i> quarto. <i>Sicut</i> <i>uitta</i> <i>coccinea</i> / <i>labia</i> tua. <i>Cocus</i> cum <i>unico</i> c scribitur: cum <i>p</i> <i>nam</i> <i>corripit</i> <i>syllabam</i> . <i>Martialis</i> .	<i>Coquulare</i> <i>Coquular</i>
<i>Hieronymus</i>	Qui propter <i>cenam</i> . <i>Rustice</i> <i>cædo</i> <i>cocum</i> . <i>Sunt</i> <i>tamen</i> / qui cum <i>q</i> <i>coquus</i> scriptitant. <i>Nam</i> & a <i>coquo</i> <i>coquis</i> deriuatur. <i>Coculum</i> etiam cum <i>unico</i> c / uas <i>acneum</i> est / <i>coctionibus</i> aptum. <i>Plautus</i> . <i>Aeneis</i> <i>coculis</i> <i>excocta</i> est <i>mihi</i> <i>ois</i> <i>materia</i> . hoc & <i>coquulare</i> / uel per <i>apocopen</i> <i>coquular</i> uocatur. <i>Alii</i> (ut scribit <i>Pompeius</i>) <i>cocula</i> dicunt esse <i>lingua</i> <i>minuta</i> : quibus facile <i>decoquantur</i> <i>opsonia</i> .	
<i>Plautus</i>	<i>Culter</i> huius <i>cultri</i> <i>masculino</i> genere / & <i>cultrū</i> <i>neutro</i> / <i>declinari</i> potest. <i>Virgilius</i> .	<i>Culter</i> <i>Cultrum</i> <i>Cultellus</i>
<i>Pompeius</i>	Supponunt alii <i>cultos</i> . <i>Festus</i> . <i>Clunaculum</i> / <i>cultrum</i> est <i>sanguinarium</i> . <i>Culter</i> <i>format</i> <i>diminutiue</i> <i>cultellus</i> : <i>cultrum</i> <i>nero</i> / <i>cultellum</i> .	<i>Cultrum</i> <i>Cultellus</i>
<i>Virgilius</i>	<i>Corymbus</i> cum e <i>exili</i> / & <i>y</i> <i>græco</i> scribitur: nec a <i>corona</i> deducitur / ut <i>Vgatio</i> somniauit. <i>Fructus</i> <i>hederæ</i> est: & pro ipsa <i>hedera</i> ponitur. <i>Choriabus</i> cum <i>ch</i> aspirato / & <i>i</i> <i>latino</i> / <i>pes</i> est <i>quattuor</i> <i>costas</i> <i>syllabis</i> / <i>prima</i> / & <i>ultima</i> <i>logis</i> : <i>duabus</i> uero <i>intermediis</i> <i>breuibus</i> : ut <i>urceoli</i> : <i>filioli</i> : <i>pileoli</i> . <i>Coræbus</i> cum e <i>exili</i> / & e <i>diphthongo</i> scribitur: etsi a <i>Tortellio</i> / cum <i>ch</i> aspirato / & absque <i>diphthongo</i> scribi præcipiatur. <i>Proprium</i> fuit <i>uiri</i> <i>nomine</i> : de quo <i>Virgilius</i> libro <i>æneidos</i> ii. <i>meminit</i> / dicens.	<i>Cultellum</i> <i>Corymbus</i> <i>Choriabus</i> <i>Coræbus</i>
<i>Tortellius</i>	Et lateri <i>glomerant</i> <i>nostro</i> : <i>iuuenis</i> que <i>Coræbus</i> .	
<i>Virgilius</i>	<i>Como</i> <i>comas</i> <i>primæ</i> <i>coniugationis</i> / <i>græcum</i> est <i>uerbum</i> : & <i>primam</i> <i>corripit</i>	<i>Como</i>

- Virgilius** syllabam. Virgilius libro georgicorum quinto.
Ouidius Cresceret in uentrem cucumis: nec sera comantem. Como comis tertiæ / facit in præterito compsi: & primam syllam producit. Ouidius libro. ii. d. amore. Comere sed solas digna Cypassi deas.
- Lucanus** Comata cum unico m scribitur. Cognomen est regionis Gallorum: ubi gran- Comata
dem illi deferunt comam: de qua Lucanus libro primo. Cometes
Virgilius Crinibus effulsis toti prælate Comata. Cometes etiam cum unico m signum Cometa
Virgilius quoddam est syderis: quod ab Vgutione foeminino genere hæc cometa / de-
Lucanus clinari traditur. de quo Lucanus libro primo.
& terris mutantem regna cometen.
- Perfius** Coniueo coniues secunda coniugatiõ / & coniuo coniuis tertia / declinari põt. Coniuo
Caluus Perfius. uel nisi coniues. hic secundæ coniugatiõis est. Tertia aut protulit Cal
Priscianus uus / quom dixit. Cum grauis ingenti coniuer pupula somno. Et facit in præ
Virgilius terito coniu. & conixi: in supino autem conitum teste Prisciano: etsi Vgutio
dicat carere supino. uerbũ est: quo oculus illa pellicula claudi / & apiri dicit.
- Cicero** Corax cum c exili scribitur: & græcum est uocabulum: & a nostris coruus trans- Corax
Ptolemæus fertur. Quo tamen uerbo uidelicet græco / usus est Cicero de oratore / dicēs
Coruus
Quare coracem uestrum / istum patiamur. est etiam Corax (ut ex Ptolemæo
colligere potui) Tauricæ chersonesi promontoriũ: ac eiusdẽ nominis mons
Boetie: necnon mons / & fluuius Sarmatiæ. Est & eodem nomine opidum
inter Volcos famosum / teste Sextio. Quo nomine / etiã filius Cathylli / Am
phiarai filii / fraterq; Tyburti / & alterius Cathylli / teste eodem Sextio / uo-
catus est. de hoc meminit Virgilius libro æneidos. vii. dicens.
Cathyllusq; acerq; corax.
- Virgilius** Cymodoce huius Cymodoces / & Cymodocea / in recto declinari põt: & cum Cymodoce
y græco scribitur. Virgilius libro æneidos quinto. Cymodocea
Thaliag; Cymodoceq;. Idem libro æneidos decimo.
- Hesiodus** Quarum quæ fandi doctissima Cymodocea. fuit teste Hesiodo in Theogor-
nia / Oceani & Tethyos filia.
- Virgilius** Calliope huius Calliopes / & Calliopea / in recto declinari potest: & cum c exili- Calliope
& i latino / & duplicato l / scribitur. Virgilius libro æneidos nono. Calliopea
Ouidius Vos o Calliope precor aspirare canenti. Ouidius in fastis
Prima sui cepit Calliopea chori. Vna fuit musarum.
- Ouidius** Cassiope huius Cassiopes / & Cassiopea / in recto declinari potest: & cum c exili- Cassiope
Manilius li / & duplicato s / & i latino scribitur. Ouidius libro metamor. iiii. Cassiopea
Cassiope / Cephesusq; pater. Marcus Manilius libro primo. Cassiopea
Ex simili dictum Cephesusq; / & Cassiopea. uxor fuit Cephei Aethiopum re-
Ptolemæus gis. Est etiam Cassiope promontorium / & urbs in Corcyra insula / teste Ptole-
mæo: & eodem nomine portus epiro. Cassiopea eadem scriptura / cum æ diph-
thongo in ultima syllaba / pluralis tantum numeri / urbs est. Cassiopeorũ / ut
idẽ Ptolemæus ostendit.
- Ptolemæus** Cerinthe huius cerinthes / & cerinthea (quod protulit Plinius libro. xxi. natura Cerinthe
Plinius lis historia) in recto declinari potest: & cum c exili / & unico r / & i latino / & th Cerinthea
Virgilius aspirato scribitur. hæba e: de qua Virgilius georgicorũ. iiii. & cerinthe igno Cerinthus
Ptolemæus bile gramen. Cerinthus eadem scriptura / opidum est in Eubocea / testibus
Homerus Ptolemæo / & Homero libro iliados secundo.
- Parthenius** Chlæna cum ch aspirato / & æ diphthongo scribitur. Gæus est uestis. Vnde Par Chlæna
Virgilius thenius de Lucillio ait. Chlænã / desuper foedauit. hanc Virgilius lænã non Læna
Virgilius chlænã appellauit / quom dixit. ardebat murice læna.
Perfius Et Perfius inquit. Hic aliquis cui circa humeros & hianthina læna est.
- Iuuenalis** Compes huius compedis foeminini generis est. Iuuenalis. Compes
Tibullus Squalidus in magna fastidit compede fessor. Tibullus.
Hieronymus Spes etiam ualida solatur compede uinctum. At uero Hieronymus masculi-
Hieronymus no genere protulit / quom in Hieremia threnorũ capitulo. iiii. dixit. Aggraua-
uit compedem meum. Quod alibi enarrans idem Hieronymus / etiam masculi

	culino usus est genere/dicens. Cum aduersum se/obsidione/uallo/& aggeribus/circum edificatum conspicit/compedem suam aggrauatum asserit. Genus est uinculi/a cōpedio cōpedis/ teste Marcello deductū Cōpes itē cōpeditus uocat. Vñ Pacuuius i Hermjona/ ait. Lamētas/ & fletus facere cōpedi licet.	
Marcellus Pacuuius	Cumbo cubis/tertiæ coniugationis/ facit in præterito cubui: in supino cubitū	Cumbo Cubo
Hieronymus	Cubo cubas primæ format præteritum cubaui: & quidem secundum analogiam. supinum uero cubatū. Hieronymus in Hiezechiele capitulo. xviii. Quare mater tua leana/ inter leones cubauit?	
Hieronymus	Cubitum pro cubiti mensura/ neutri generis est. Hieronymus tamen/ contra aliorum consuetudinem/ masculino genere protulit/ quom in libro regū tertio. capitulo sexto/ ait. Domus autem/ quam edificauit rex Salomō domino/ habebat sexaginta cubitos in longitudine: & uiginti cubitos in latitudine: & triginta cubitos in altitudine. Cubitus autem/ pro accubitu/ quartæ declinationis est/ masculini generis.	Cubirum Cubitus
Liuius Lucanus	Caicus cum e exili utrobique/ & i latino scribitur/ fuit proprium uiri Troiani nome/ Aeneæ socii. Est eodē nomine fluuius Phrygiæ/ teste Liuiio libro sexto de bello Macedonico. de quo Lucanus meminit li. iii. dicens.	Caicus Caici Cayster Caystrus
Lucanus	Et gelido tellus perfusa Caico. Iuxta hunc fluium/ populi habitantes/ Caici uocati sunt/ dicente eodem Lucano libro primo.	
Plinius Ptolemæus	Et nos crinigeros bellis arcere Caicos. Cayster huius caystri/ cū c/ & t exilibus & y græco/ fluuius est Asiæ/ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ. hæc Caystrus eadem scriptura/ urbs est Caliciæ mediterranea/ teste Ptolemæo.	
	Catacopus/ & catacopiū/ declinari potest: & cum c/ & t exilibus scribitur. Genus est nauiculae.	Catacopus Catacopiū
Ouidius	Charta cū ch aspirato/ & t exili scribitur/ & p eo apud Græcos ponit quē nos librū uocamus. Quod et obseruauit Ouidius libro. iii. tristium/ dicens. Nullus in hac charta uersus amare docet. Alii chartā p oi folio/ sup quo scribitur/ accipere cōsueuerunt: aut p papyro/ siue mēbrana/ seu pgameno. Nonnulli uero/ p sola papyro chartā accipiunt: & a membrana distinguunt: quale est. Eos libros nō in mēbranis/ sed i chartis trascriptos/ regi tradidit. Nec a careo cares/ aut carpo carpis/ charta descendit/ ut somniabūdas tradit Vgutio: sed a χαρτη/ quod teste Varrone de lingua latina/ masculino genere apud græcos profertur/ deriuat. Quo et genere/ uidelicet masculino/ antiqui latini/ testibus Capro/ & Probo/ Charta ptulere. Carta masculini generis cum c/ & t exilibus/ propriū fuit uiri nomē/ ex darli ducibus/ ut scribit Herodorus li. historiā. iiii. Cartha cū e exili/ & th aspirato/ urbs fuit inter Tyron/ & Berytō/ teste Herodoto libro historiā. vii. a qua/ auctore Seruio/ Carthago ciuitas nomen assumpsit: tum quia apud Græcos καρθη/ op scribitur/ ita ut illud ch aspiratū in media syllaba/ i th apud nos cōuersum fuerit. Vñ teste Liuiio/ Carthago uocabulū puniū est/ quod apud nos nouā ciuitatē designat. Aliter tamen sensit Cicero. Ait enim libro. ii. de natura deorū. Quartus Hercules Iouis filius fuit/ & Asteris sororis Latonæ/ qui Carthaginē filiā genuit/ a qua/ Byrsa/ quā Dido cōdidit/ Carthago dicta est. Nec ab ago agis/ Carthago deducitur/ ut Vgutio somniauit. Carthæa urbs est in Cæa insula/ teste Ptolemæo.	Charta Carta Cartha Carthago Carthæa
Vgutio Varro Caper Probus Herodotus Herodotus Seruius Liuius	Caryste huius Carystes/ & carystos huius carysti/ declinari potest: sicut Samos/ & Same/ Myconos/ Mycone/ Strongylos/ Strongyle/ Cyrnos/ Cyrne/ & cū c/ & t exilibus/ & y græco scribitur. Insula est una ex cycladibus/ i Eubœico mari sita: imo (ut quidam ferunt) cum Eubœico mari coniuncta: uariū quidē maris ferax/ dicente Seneca in Troadē.	Caryste Carystos Charistæus Caristia
Seneca Lucanus Statius	An ferax uariū lapidis Carystos. Et Lucanus libro quinto/ Qua maris angustat fauces saxosa Carystos. Et Statius libro thæbaidos. vii. non te saxosa Caryste. Et a caryste/ fit carystæus adiectiuū cum æ diphthōgo i penultima syllaba. Vnde & caristæū marmor dictū est: nom autem a χαρπη/ gratia/ ut Vgutio somniauit. Ouidius libro tertio fastorum.	
Vgutio Ouidius Tibullus	Quæq; Carystæis frangit unda uadis. a Carystos aut fit Carystius. Tibullus. Ardens aut unda carystia campis.	

- Charistia neutri generis pluralis tantū numeri cū ch aspirato & i latino utro
biq; scribitur: quæ antiqui diem festum uocabant: quo cognati conueniebāt
& munera mutuo mittebant. Ouidius in fastis.
- Ouidius Proxina cognati dixere charistia chari. Et a χαριστι quæ est gratia/deriuatur.
- Seruius Canobus cum c exili & unico n/ & b scribi consueuerat/ teste Seruio. Verum
Quintilianus (ut ait super librum. xi. æneidos) b in p postea mutatum fuit. Quod Quinti-
lianus prius notauerat a Tullio dictum canopicarum exercitū cum p non cū
b scriptum. Fuit nauis Menelai gubernator.
- Seruius Est etiam Canopus/ Nili insula & ciuitas in eadem: quam teste Seruio super
quartum georgicorū/ Alexander instar ciuitatis suæ Macedonicæ/ quæ Pel-
la uocabatur/ condidit. Quare libro præfato dixit Virgilius.
- Virgilius Nam qua Pellææ gens fortunata Canopi. Hanc Vgutio etiam Canopiam
Vgutio appellat. Cannabis cū c exili & duplicato n/ ea ē q̄ nauū chordæ fiūt. Persi.
Persius Tum mare transilias tibi torta cannabe fulto.
- Gasparius Chalybs cum ch aspirato & unico l & y græco scribitur: non autē cum i latino
Iustinus hac uidelicet scriptura chalybs/ ut scribendum præcipit Gasparinus. Fluuis est
Hispaniæ: iuxta quē populi inhabitant/ chalybes uocati/ ut dixit Iustinus libro
Virgilius .xliiii. q̄ & ferrū nudi effodiūt/ dicēte Virgilio georgicorum primo.
India mittit ebur: molles sua tura Sabæi:
At chalybes nudi ferrum. Nec a caleo cales/ chalybes dicti sunt/ quia scilicet
Vgutio metallum hoc fodientes caleant/ ut ridiculus somniauit Vgutio. Alii eodem
nomine cognominati sunt populi/ iuxta Paphlagoniam/ in ponto/ & Ama-
zonibus contermini/ ut Orpheus in argonautico ostendit.
- Orpheus Hos iuxta Thermodoontem fluuium habitare dixerunt Strabo/ Eustachius/
Strabo Dionysius/ Plinius. ponitur nōnunq̄ chalybs p ipsa ferri massa.
Eustachius Vnde Ouidius libro fastorum quarto/ ait.
Dionysius Aes erat in precio: chalybs iam massa placebat. Quandoq; capitur chalybs
Plinius pro instrumento ex ipso confecto: ut est apud Virgilium.
Ouidius Vulnificusq; chalybs. Et Lucanus libro sexto/ inquit.
Virgilius Exiit: primus chalyben/ frenoq; momordit.
Lucanus Calaber masculini generis/ calabra foemini/ calabrum neutri/ necnon & hic
calaber/ hæc calabris/ hoc calabre/ a Calabrya Italiae regione/ declinari pōt: &
cū c exili & unico l scribitur. Ouidius libro tertio de arte.
Ouidius Ennius emeruit Calabris in montibus hortos. Persius satyra ter tia.
Persius Hæc Calabram coxit uitiatō murice uellus. Macrobius libro primo saturna-
Macrobius lum. Et ipsi curiæ/ ad quam uocabantur/ Calabre nomen datum est: & classi:
q̄ omnis in eam populus uocaretur.
- Ouidius Cacula cum c exili utrobq; scribitur: nec a calco calcas deducitur/ ut Vgutio sō
Persius niauit: sed a κακός/ auctore Pompeio. Plautus. Video caculam militarem.
Macrobius Caculæ militū serui erāt/ sustibus/ clauisq; ligneis armati/ ad tutelā dominorū.
Vgutio Crepido/ abrupta dicitur saxi altitudo/ teste Seruio: & nonnunq̄ pro/ cauerna
Pompeius ponitur. Et producit pi syllabam/ dicente Iuuenale.
Plautus Nulla crepido uacat. Crepida fuit teste Seruio/ Tuscum calciamentum: quod
Seruius corrigiis ligabatur. Et corripit mediam syllabam. Horatius in sermonibus.
Iuuenalis Chrysiippus dicat sapiens: crepidas sibi nunq̄/
Seruius Aut soleas fecit. At uero Persius/ calciamentum innuit fuisse Græcorum. Ait
Horatius enim satyra. ii. Non hic qui in crepidis Graiorum ludere gestit. Nec a crepo
Vgutio crepida deducitur/ ut Vgutio somniauit: sed græcum est uocabulū/ teste Gel-
Gellius lio libro. xiii. noctium atticarum. Et format diminutiue crepidula. Vnde idē
Gellius libro præfato ait. Omnia enim id ferme gēus/ quibus plantarum cal-
ces tantum in fine reguntur/ cætera propē nuda/ & teretibus habenis uincta/
sunt/ soleas dixerunt: & nonnunq̄ græca uoce crepidulas. Et cum c exili & i la-
tino/ tam erepida/ q̄ crepido scribitur.
- Vgutio Crypta cū c/ & t exilibus/ & y græco scribitur: nec a crepo descendit/ ut Vgutio sō
Crypta niauit: s; a κρυπτω uerbo/ qd̄ ē occulto. Nā subterranea cauerna crypta dicitur.
Eustachius Crapula cū c exili & unico p scribitur: nec ab eo quod est crudū deriuatur quasi

Canobus
Canopus
Cannabis

Chalybs

Calaber

Cacula

Crepido

Crepida

Crepidula

Crypta

Crapula

Vgutio	eruda epula dicatur ut somniauit Vgutio: sed a κραιπάλῃ / qd Græci dicunt / Cressa cum c exili & duplicato scribitur: & a κρησ- quod est Cretensis forma	Cressa Cressæa
Iuuenalis	tur: ubi apud Græcos est h a s q diphthongo. Iuuenalis satyra decima.	
Ouidius	Nec Sthenobera mius q̄ Cressa excaduit: id est Cretensis Phædra. Ovi. heroidiū. Mittit Amazonio Cressa puella viro.	
Herodotus	Cressæa cum c exili & duplicato s & æ diphthongo in media syllaba / regio est Mæcedoniæ litoralis. teste Herodoto libro historiarum. septimo	
Gasparius	Contus masculino genere declinatur: non contum neutro ut Gasparinus de /	Contus
Vgutio	clinari uoluit. Nec ab eo qui est conus deriuat / ut Vgutio & Catholicon / sō /	Contus
Iuuenalis	niarunt. Sed græcum est uocabulum: quod apud nos perticam uel sudem de signat. Virgi. & acuta cuspide contos Iuuenalis. Nocte iter aggressus gladium contumq; timebis. Et scribitur contus cum c & t exilibus. Conta urbs est Indiæ teste Ptolemæo.	
Prolemæus	Cory cum c exili & y græco scribitur. Promōtorium est Indiæ teste Ptolemæo:	Cory
Ptolemæus	& eiusdem nominis insula in Argarico sinu ut idem docet Ptolemæus.	Corus
Iuuenalis	Corus cū r exili uentus quidā est. Et producit primā syllabam. Iuuenalis:	Caurus
Lucanus	Atq; habitas coros semper tollendus: & austro. Lucanus libro secundo. Portus erat si non uiolentos insula coros	Chorus Chorea
Seruius	Exciperet faxis. Nonnunq̄ teste Seruio mutamus o litteram in au diphthon gum: & dicimus caurus: ut est apud Virgilium.	
Virgilius	Semper hyems semper spirantes frigore cauri. Chorus cum ch aspirato / cho syllabam corripit. Virgilius libro æneidos sexto.	
Ouidius	Vescentes lætumq; choro pæana canētes. Ouidius in fastis. Prima sui cepit Calliopea chori. Chorus in diuersis temporibus diuersus fuit: & in diuersis actibus uariis. Et (ut tradit Festus) a corona chorus deduci tur: quod nunc ab omnibus cum c nō aspirato scribitur. Sed (ut ait) in deriua tuo aspirationem assumit. Sanè auctore Quintiliano a nonnullis uetustiori bus auctoritate potius q̄ ratione orthographiæ / chorona cū ch aspirato an notabatur: quod ex quibusdam inscriptionibus eius temporis apparere dixit. Quod si ueram Festus deriuationem a corona tradidit / latinum esset chorus uocabulum non græcum: cuius tamen oppositū apud Græcos habetur. Ideo Platoni magis credendū esse dixerim: qui græcam dictionē affirmat: & a Græ ca deriuatione deductam. Ait enim libro secundo de legibus chorus a χορᾶ quæ est læticia nūcupatur. Corus item cū c exili ē mēsuræ genus: ut in Euange lio Lucæ legitur Tu uero quantum debes? Qui ait: centum coros tritici. Et a choro / chorea absq; diphthongo descendit: licet apud Græcos sit ei diphthō gus in media syllaba: quæ apud nos in e modo productum / modo correptū conuersa est: ut etiam a Virgilio & Propertio utroq; modo positū fuit. Vir gilius libro æneidos nono.	
Festus	Desidiæ cordi / iuuat indulgere choreis. Idem libro æneidos sexto.	
Quintilianus	Pars pedibus plaudunt choreas: & carmina ducunt. Propertius. Nec minus assiduis edonis fessa choreis. Idem. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Ouidius li. metamorphoseos. xiiii. Ad numerum motis pedibus duxere choreas. Tibullus. Hic choreæ cantusq; uigent: passimq; uagantes.	
Plato	Corona cum c exili. ab omnibus scribitur: cuius diminutium est coronula / & corola. Propertius. Me iuuat externis positum languere corollis. Corone huius / coronas / cum c non aspirato / urbs est Achaïæ teste Plinio libro quarto naturalis historiae: quam Ptolemæus dicit esse in sinu Messeniæ / Achaïæ prouiciæ. Coronis cū c exili / filia fuit Phegyæ & soror Ixionis teste Seruio. Coronis item eadē scri ptura appellatur quicquid in fine additur. Vnde Homerus / rostratas naues / cotonidas uocat / quia rostra nauibus addita dicuntur: quæ alias appendices uocari possunt. Nam & sera coronide hoc est / sera appendice / ab Eustachio usurpatur super librum primum iliados: quo etiam uocabulo usus est.	Corona Coronula Corolla Corone Coronis Coronia Coroneus Coryncus
Virgilius		
Virgilius		
Propertius		
Propertius		
Ouidius		
Tibullus		
Propertius		
Plinius		
Ptolemæus		
Seruius		
Homerus		
Eustachius		

Martialis Martialis in initio libri decimi epigrammatum dicens.
Ptolemæus Si nimius uideor/seraq; coronide longus Corona cum c exili/ & i latino no-
Ouidius men est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una est Phthioridis in Ma-
Tortellius cedonia: alia in Boœtia. Coroneus cū c nō aspirato/ & eius diphthōgo p̄priū
Virgilius fuit uiri nom̄: cuius meminit Ouidius li. metamorpho. secundo. quom ait.
Virgilius Nam me Phœaica clarus tellure Coroneus. Corynæus cum c exili/ & y græ-
Vgutio co/ & æ diphthongo in penultima scribitur: rsi a Tortellio/ cū ch aspirato/
Martialis & i latino/ absq; æ diphthongo/ hac uidelicet scriptura chorineus scribi præ-
Virgilius cipiatur. proprium fuit uiri nomen: de quo meminit Virgi. li. ænei. v. dicens.
Virgilius Ossaq; lecta cado textit Corynæus atheno. Et libro æneidos nono.
Vgutio Emathiona Liger/ Corynæum sternit Asilas.
Martialis Corybantes cum c/ & t exilibus/ & y græco scribitur: nec a choro descendit/ ut **Corybates**
Virgilius Vgutio somniauit. Populi quidam fuerunt in Creta. Martialis.
Ouidius Et Cybeles picto stat Corybante tholus. Virgilius libro æneidos tertio.
Ouidius Et mater cultrix Cybeles/ Corybantiaq; æra. Ouidius.
Seruius Hoc Curetes agunt/ hoc Corybantes opus.
Virgilius Cortina cum c/ & t exilibus/ & i latino scribitur: quod nōnulli græcum uolūt **Cortina**
Plinius esse uocabulum. Alii uero/ latinum dicūt/ a coriis tractum: ex quibus primo **Cortyna**
Virgilius conficiebatur. Locus est/ teste Seruio/ unde oraculi præceptū datur/ dicente **Cortyn**
Plinius etiam Virgilio libro æneidos tertio. **Gortyna**
Virgilius Mons circum emugire adytis cortina reclusis. At uero Plinius li. xxxiiii. na-
Seruius turalis historiæ/ cortinam Apollinis tripodem appellauit. Ait enim. Ex aere **Cophinus**
Virgilius factitauere & cortinas tripodū nomine delphicas: quoniā ludis maxime del- **Cophinus**
Seruius phici Apollinis dicabatur. Iuxta quod dixisse uidetur Virgilius li. æneid. vi. **Cophinus**
Eustachius neq; te Phœbi cortina fefellit. Dicta est aut cortina/ teste Seruio super librum **Cophinus**
Eustachius tertium æneidos/ uel q; Apollinis tripus/ corio Phytionis tectus est: uel quia **Cophinus**
Rhabanus certa illie responsa traduntur: quasi certina: uel (quod est uerius) quia cor illic **Cophinus**
Vgutio uatis tenditur. Nam cauerna quædam fuit in templo Apollinis. hæc ille. **Cophinus**
Iuuenalis Cortyna cum c/ & t exilibus/ & y græco/ & cortyn huius cortynis/ teste Eustachio/ **Cophinus**
Iuuenalis in recto/ declinari pōt. Vrbs est Cretæ: quæ a nonnullis/ Græcorū more/ Gor- **Cophinus**
Iuuenalis tyna scribitur. Nā apud Græcos cum g in initio γορ τῶν scribi consueuit. **Cophinus**
Iuuenalis Cophinus cū c exili/ & i latino scribitur: nec ab hoc uerbo cauo cauas deriuat/ **Cophinus**
Iuuenalis ut Vgutio/ Rhabanus/ Catholicon/ somniarūt. Sed græcū magis ē uocabulū: **Cophinus**
Iuuenalis quod latine corbis transfertur. Et corripit mediā syllabā. Iuuenalis satyra. iii. **Cophinus**
Iuuenalis Iudæis/ quorum cophinus/ phœnum/ atq; supellex. **Cophinus**
Iuuenalis Cholera cū ch aspirato/ & unico l scribitur: nec a colu penso descendit/ ut Vgu **Cholera**
Iuuenalis tio somniauit: sed a χολη/ quod Græci dicunt/ & a nostris bilis uocatur. **Cholera**
Iuuenalis Conopeum cum c exili/ & unico n scribitur. Genus est tentorii/ ex filo cōtexti: **Conopeum**
Iuuenalis quod ad euitandos culices/ supra lectū explicari consueuit. Neq; ab eo qui est **Conopeum**
Iuuenalis conus/ uel canopus/ deducitur/ ut Vgutio somniauit. Sed ex Græco/ quod est **Conopeum**
Iuuenalis κωμῶψ trahitur/ testibus Seruio/ & Acrone super illud Horatii in epodo: sol **Conopeum**
Iuuenalis asicit conopeum: in hæc uerba dicente. Conopes græce/ latine culices dicunt. **Conopeum**
Iuuenalis Et quia in Aegypto multi sunt culices/ etiā habitacula/ quæ sibi Aegyptii fa- **Conopeum**
Iuuenalis ciunt ad arcendā culicum molestiam/ conopea appellantur. Hæc ille. Et pro- **Conopeum**
Iuuenalis ducit penultimam syllabam. Iuuenalis satyra sexta. **Conopeum**
Iuuenalis Vt testudineo tibi Lentule conopeo: ubi spondeus quintū locum detinet! **Conopeum**
Iuuenalis Colossus cum c exili/ & unico l/ & duplicato l scribitur: nec ex colo colis/ & os **Colossus**
Iuuenalis ossis componitur: quasi colens ossa colossus dicatur/ ut ridiculus somniauit **Colossus**
Iuuenalis Vgutio. Verum (ut tradit Tortellius) a colon quod est membrū/ deriuatur: **Colossus**
Iuuenalis quia (ut ait) pro membroso/ & alta statua/ colossus ponitur. Neq; hæc mihi **Colossus**
Iuuenalis etymologia placet. Ideo Festo magis credideri: qui a Colosso artifices/ a quo **Colossus**
Iuuenalis primū colossus formatus est/ colossium cognominatum dixit. Fuit enim co- **Colossus**
Iuuenalis lossus apud Rhodum insulam statua solis/ alta pedes centum/ & quinq;. **Colossus**
Iuuenalis At uero Simonides/ a Lachete/ Lindium hoc est Rhodium colossium/ **Colossus**
Iuuenalis fabricatū asserit/ quom ait. Τομεν ῥοδῶ κολοσσον ὀκτακισδῆκα λᾶχισ

83
 εἰποιεῖ πηχέωρ ὁ λιθόμοσ. Si autē græca magis placet interpretatio ἀπὸ
 τοῦ κολοῦειν τὰ ὄσσε/ idest ab hebetando aspectu/ colossus dictus est: quia
 scilicet statuam tam altam ituentes/ visu hebetantur: ut etiam apud illos Sui-
 das interpretatus est. Et a primo R hodi colosso/ alia in diuersis orbis parti-
 bus. statuæ/ colossi dicti sūt. Vnde de imperatoris statuæ R ὄανι/ Martialis ait.
 Hic ubi sydereus propius uidet astra colossus. Et Iuuenalis.
 Et de marmoreo citharam suspende colosso.

Suidas
Martialis
Iuuenalis

Vgutio Cœnobium cum c exili/ & æ diphthongo/ & i latino scribitur: nec ab habito
 deducitur/ ut Vgutio somniauit. Sed græcum magis est uocabulum: compo-
 situmq; ex κοινοσ/ quod est cōis/ & βιοσ uita. Quare cœnobium/ locus est/
 in quo communis uita ducitur. **Cœnobium**

Vgutio
Seruius Colobium cum c exili/ & unico l/ & i latino scribitur: nec ab eo quod est collū
 descendit/ ut Vgutio somniauit. Sed a κολοβῶ uerbo/ quod est breuior for-
 matur/ auctore Seruio. Genus est uestis. **Colobium**

Vgutio Cœmiteriū cū c- & t exilib⁹/ & æ diphthongo/ & i latio utrobiquē scribitur: & a κοι-
 μάουαι uerbo deducitur/ qd̄ est dormio. Et dici pōt mortuorū dormitoriū.
 Neq; enim multiplex de hoc uocabulo Vgutiois somnium/ silentio inuol-
 uendum putauit. Ait enim Vgutio. Cimiteriū. ex cimib⁹ græce/ quod dulcis in-
 terpretatur/ & sterion/ statio/ componitur: quasi cimisteriū dicitur: idest dul-
 cis statio animarum: uel dicitur cimiteriū/ quasi cinisteriū: quia ibi cinis te-
 ritur mortuorū: uel dicitur cimiteriū/ a cis præpositione: quia cis/ idest ante
 ecclesiam fieri solet: uel dicitur sic: quasi circum tritum pro fossis mortuorū
 ibi factis. O somniabūdū hoīem. Quid enī? Nā & idē Catholicō cōfirmat.
Cæmiteriū

Caper
Seruius
Virgilius
Vgutio
Plinius Clypeus masculino genere/ & clypeū neutro/ declinari pōt/ testibus Capro/ &
 Seruio super librū nonum aeneidos/ Dicente Virgilio libro nono.
 & clypeum super intonat ingens.
 Et cum c exili/ & y græco scribitur: neq; a clepo clepis descendit/ ut Vgutio
 somniauit: sed nec a cluo cluis/ ut nonnulli grāmatici uoluerunt. Sed teste Plī-
 nio li. xxxv. naturalis historia: a γλύφω uerbo/ quod est sculpo deriuatur: ita
 ut dicatur clypeus/ quasi γλυπῆ τοσ: hoc ē sculptus/ g in c mutato. Verba Plī-
 nii hæc sunt. Scutis enim/ qualibus apud Troiā pugnatum est/ continebantur
 imagines: unde & nomen habuerunt clypeorum: non ut peruersa grāmatico-
 rum subtilitas uoluit a cluendo deduci. Hæc ille. Clypea/ urbs est Aphricæ/ te-
 ste Ptolemæo. Lucanus libro quarto.
 Et clypeam tenuit/ stationis litora notæ.

Ptolemæus
Lucanus

Ouidius Claros cum c exili scribitur. Insula est una ex cycladibus: de qua Ouidius libro
 metamorphoseos primo. **Claros**
Claria

Ouidius Et claros/ & Tenedos/ Patareæq; regia seruit. Claria cum c exili/ urbs ē in Cla-
 ro insula. Clarius cum c non aspirato/ cognomen est Apollinis. Ouidius li-
 bro fastorum primo. **Clarius**
Clarium

Seruius & Clario missa legenda deo. Clarium cum c exili/ oppidum est in cōfinio Co-
 lophoniorum/ teste Seruio super librum tertium aeneidos.

Virgilius
Seruius Classis cum c exili/ & duplicato s scribitur: & dicitur nauium collecta multitudo
 & nonnunq̄ pro una tantum nauī ponitur: ut est apud Virg. li. aeneidos. vi.
 Lyciæ ductorem classis Orontem. Vbi dicit Seruius. Apertum/ exemplū/ clas-
 sem etiā dici unam nauem: & hoc/ quia unius solius nauis Orōtes ductor fuit.
Classis
Classici
Classicum

Marcellus
Seruius
Virgilius
Virgilius
Virgilius
Gellius
Pompeius Aliquando classes/ instructi exercitus/ uel equestres turmae appellantur/ testi-
 bus Marcello/ & Seruio. Vnde Virgilius libro aeneidos tertio ait.
 scio me Danais e classibus unum. Idem libro aeneidos secundo.
 Classibus hic locus ē. Classis facit ī ablatiuo singulari/ classe/ uel classi. Virgi-
 lio Aduectum Aeneam classi: nisi forte uelimus dicere/ datiuū pro ablatiuo po-
 situm esse. A classe classici dicebantur/ teste Gellio li. septio/ noctiū atticarum.
 Hi erāt tm̄ priæ classis hoīes/ q cētū/ & uiginti qnq; aeris amplius/ cēsierant.
 Classici item (ut scribit Pompeius) appellabantur testes/ qui signādis testamē-
 tus adhibebātur. Classicū/ teste Petronio/ cornu uocatur/ uel tuba: quæ conuo-

- Petronius** candi causa facta erant. Et nō tuba solū sed etiā sonum tubæ classicum signi ficare hēt teste Seruio super li. vii. ænei. Virgi. li. præfato. Classica nāq̄ sonāt.
- Seruius** Colocynta cum c & t exilibus & unico l & y græco scribitur. Agrestis est cu
- Virgilius** curbita teste Dioscoride: quæ & colocyntis huius colocyntidis uel colocynti
- Dioscorides** dos (ut Isidorus tradit & Papias) declinatur. Qua etiā declinatione usus est
- Isidorus** Hieronymus in quarto libro regū quinto capitulo quom dixit. Et collegit
- Papias** ex ea colocyntidas agri: qui græcus accusatiuus pluralis est. Vgutio autē di
- Hieronymus** cit posse declinari hæc colocyntida huius colocyntidæ. Quod si uerum est
- Vgutio** ab accusatiuo græco κολοκύντιδ-α formari in recto colocyntida oportet. Sunt tamen qui uerentes c in q & y græcum in u nostrum insuper & i litte ram interponentes coloquinta enuntiant.
- Propertius** Cornix cum c exili & i latino scribitur: & producit in obliquis ni syllabā. Pro
- Iuuenalis** pertius. Aut si quis motas cornicis senserit alas. Iuuenalis satyra decima. Exemplum uitæ fuit a cornice secundæ. Auis est nota. Et format per diminu tionem cornicula. A cornice formatur uerbum deponens cornicor ni sylla ba producta. Persius. Nescio quid tecum graue cornicaris inepte: idest more cornicum garris. Cornus femini generis arbor est nota. Et tam quarta q̄ secunda declinatione Prisciano teste declinari potest: cuius fructus & lignū cornū uocatur: quin & hæc cornus p ligno cōperit dicte Virg. li. ænei. viii. Coniecto sternit iaculo uolat Itala cornus: hoc est tælū uel iaculū ex corno. hoc cornu & hic cornus huius cornus declinari pōt: ut ē apud Lucanū li. vi. cornus tibi cura sinistri. Cōperitur ē hoc cornū huius corni: quod Ouidius ipse protulit quom dixit: flexile cornum. Quod etiā Priscianus ipse annota uit. est etiā Cornus urbs Sardinia insulæ mediterranea teste Ptolemæo: Cor na nomen est duarum urbū ut idem Ptolemæus ostendit: quæ una est in Armenia miōri penes Euphratē fluuiū. Est autē præfectura. Alia ē i Lycaonia.
- Lucanus** Caritas & caritudo in uno significato accipi possunt. Liuius li. ii. ab urbe cōdita.
- Ouidius** Caritas primū erat annonæ. Et cum c & t exilibus & i latino scribitur. Nam
- Priscianus** a carco cares descendit. Vnde ē carus in ea significatiōe scribi debet cū c exili.
- Virgilius** Charitas cū ch aspirato & i latio & t exili amoris est spēs. Vnde amor ad oia charitas ad hoies. hētur Inde charus gratus uel amore dūctus cū ch aspirato secundū orthographiæ rationē anota. Charites eadē scriptura dici possūt gratiæ quas Antimachus Solis & Aeglae filias fuisse dixit. Orpheus autem tres Iouis filias fuisse tradit: quas & uno uersu comprehendit quom ait. ἀγλαίη θελίη τε καὶ εὐφροσύνη πολυόλοβος. Ausonius.
- Antimachus** Tris charites: tria fata: triplex uox: trina elementa. Carithos cū c exili & i lati
- Orpheus** no & th aspirato insula est una ex cycladibus.
- Ausonius** Catacrisis cū c exili utrobiquē & t non aspirato & i latino in utraq̄ syllaba scribi tur: & dici pōt condemnatio seu diiudicatio. Catachresis cū c exili in initio & t non aspirato in secunda & ch aspirato in tertia syllaba & e ante l dici po test abusus seu usurpatio.
- Varro** Canis & canes in recto ueteres protulere teste Varrōe de lingua latina
- Ennius** Enniū inducente dicentem.
- Diomedes** Tantum idem quasi fræta canes sine dentibus latrat. Canis cōis generis ē: &
- Priscianus** format diminutiue canicula testibus Diomede & Prisciano. Persius.
- Persius** Hem qd agis siccas in sana canicula messes. Vgutio dicit q̄ a canis formatur
- Vgutio** diminutiū etiam caniculus: quom tamē pro masculino catulus potius dica tur & catellus. Vnde in euangelio Matthæi legitur. Nam & catelli edūt de mi eis quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Virgilius.
- Virgilius** Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Catulus eadem litteratura
- Pompeius** genus est unculi / teste Pōpeio: necnon proprium uiri nomen: de quo Luca
- Lucanus** nus libro secundo.
- Iuuenalis** Ut Catulo iacuit Lepidus. Quædam etiam Romæ familia Catulorum fuit: de quibus intellexit Iuuenalis quom dixit. Et Catulis Paulisq̄ mīmoribus & Fabiis &

Colocynta

Colocyntis

Colocynti

da

Coloquita

Cornix

Cornicula

Cornicor

Cornus

Cornum

Cornu

Corna

Caritas

Caritudo

Carus

Charitas

Charus

Charites

Charithos

Catacrisis

Catachresis

Canis

Canes

Canicula

Caniculus

Catulus

Catellus

Catullus

	Omnibus ad podiū spectatibus. Catullus cum duplicato l. quidam fuit poeta	
Ouidius	Veronēsis: qui ab oibus doctus habitus ē: de quo Ouidius meminit dicens.	
	Mantua Virgilio gaudet: Verona Catullo:	
Tibullus	Pelignæ gentis gloria dicar ego. Et Tibullus ait.	
	Sic cecinit pro te doctus Minoi Catullus.	
	Martialis Verona docti syllabas amat uatis	
Vgutio	Cancer huius cancri masculini generis cum c exili utrobique scribitur: nec a con	Cancer
Lucanus	cha descendit: ut Vgutio somniauit. Signum est caeleste: qui alias carcinus cū	Carcinus
	c exili utrobique & i latino uocat. Et corripit mediā syllabam. Lucanus li. viii.	Gangræna
Festus	Par geminis chiron & idem quod carcinus ardens. Cancer item genus est	
Nonius	Piscis: quæ alio nomine testibus Festo & Nonio gangræna cū æ diphthōgo	
Lucillius	in mediā syllaba appellatur dicente etiam Lucillio satyrarum primo libro.	
Priscianus	Serpere uti gangræna malo atq; hæc pestica posset. Cancer eadem scriptu	
	ra neutri generis pro morbo teste Prisciano: & facit i genituo canceris.	
Hesiodus	Chaos cum ch aspirato scribitur: & neutri generis est indeclinabile tamē. Fuit	Chaos
Ouidius	teste Hesiodo in theogonia confusa quædam ab initio unitas quam princi	Chaus
	piū esse dixit pductionis omniū rerū. Quod et confirmauit Ouidi. quom ait.	
	Vnus erat toto naturæ uultus in orbe:	
	Quem dixere chaos. Comperitur nonnūq; chaus secunda declinatione decli	
Priscianus	nabile teste Prisciano. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.	
Ouidius	Et noctem noctisq; deos ereboq; chaoq;	
Pronapides	Conuocat. Fuit et chaos demogorgonis uxor teste Pronapide poeta græco.	
Festus	Caupo & copo in recto dici pōt. Simili modo caupona & copona. Et rectius	Caupo
Priscianus	quidē copona q̄ caupona (ut scribit Festus) effertur. Et (ut tradit Priscianus)	Copo
Marcellus	caupo cōis generis est: q̄q̄ habeat foemininum caupona tam pro taberna	Caupona
Pompeius	ria q̄ pro taberna. Capronæ iubæ uel comæ dicuntur deuexe hoc est ante	Copona
	frontem auctoribus Marcello & Pompeio: quo capillorum ornatu oculis	Capronæ
Lucillius	quidem uenusto sed libidinis indice mulierculæ In subres se decorare con	
	sueuerunt. Lucillius satyrarum. xvii.	
	Aptari caput atq; comas fluitare capronas: hoc est a capite pronas.	
Probus	Criminor commune uerbū est teste Probo. dicimus enim. Criminor te: & crimi	Criminor
Priscianus	nor abs te. Veteres tamē etiā crimino criminas protulerunt testibus Priscia	Crimino
Marcellus	no & Marcello Enniū inducēte dicentē. Is nō bñ tibi uult q falso te crimiat.	
Ennius	Chremes cum ch aspirato scribitur. Propriū uiri nomen fuit. Et facit in geniti	Chremes
Priscianus	uo chremis uel chremetis teste Prisciano.	
	Clyster huius clysteris masculino genere & clysterium neutro declari potest:	Clyster
	& cum c & t exilibus & y græco scribitur: & a κλύζω quod est lauo deriuatur.	Clysteriū
	Nam clystere aluum ægotantium lauare siue repurgare medici consueue	
	runt. Et producit clyster ste syllabam in obliquis: sicut crater: quia apud græ	
Macer	cos cū n in scdā syllaba κλις τῆρ scribitur: & κρα τῆρ: quæ apud illos pducta	
	ē. Macer tñ de uiribus hærbarū ste syllabā præter natura corripuit quom ait.	
Macer	Appositus digitis aut intus clystere fusus Et iterum.	
	Hoc unguen uel clysterio si funditur intus.	
	Caro & carnis in recto declinari pōt: quod etiam patet per genituum carnis.	Caro
	Nam ab eo quod est caro fit genitiuus secundum analogiam caronis quod	Carnis
Liuius	tamen nusq̄ lectum est. Vnde Liuius libro. xxvi. ab urbe cōdita inquit. Laure	Carnicula
Priscianus	tibus carnis quæ dari debet data non fuerat. Carnis teste Prisciano format	Caruncula
Varro	diminutiue carnicula: caro uero caruncula. Varro in andabatis. Sed quid po	
	tius o homo q̄ caruncula nostra?	
Gellius	Cōfiteor commune uerbū est testibus Gellio libro. xv. noctium atticarum &	Confiteor
Priscianus	Prisciano. Vnde in. xii. tabulis scriptū est. Aeris confessi rebusq; iudicatis tri	
	ginta dies iusti. Et in legenda sancti Gorgonii legitur. Vt quid in illo crimen	
	inducitur quod a nobis omnibus confitetur?	
	Concinno concinnas cum duplicato n scribitur: & significat apre componere.	Concinno
	Quare minores male illud Psalms enuntiant. Iniustitias manus uestræ concin	Concino

nant/ci syllabam corripiendo: quasi sit imperatiuum a concino concinis: quod ex con-& cano componitur: cum ibi concinnant temporis presentis sit indicatiui modi. Vnde in alio psalmo legitur. Et lingua tua concinnabat dolos. Nam concino tertiae coniugationis est: concinno autem primae.

Coniunx communis generis facit in genitiuo coniugis n littera abiecta. Quidam tamen (ut Priscianus scribit & Phocas) coniunx in recto absq; n dici debere putauerunt. Nam & utrunq; formari potest: coniunx a coniungo coiungis / quod in genitiuo secundum analogiam coniungis facit Et coniunx absq; n a coniugo coniugas: cuius genitiuus erit (quo utimur) coniugis.

Coniunx
Coniunx.
Consecro
Consecror

Consecro consecras & cosecor deponens dici potest teste Marcello. Vnde & Plautus ait in Perfa. Si quis hic conatus ambulat / magnifice consecrabor / pro consecrabo.

Crusta foemino genere & crustum neutro declinari potest. Veru (ut Acron tradidit i Horatium & in Virgilium Seruius) inter crustam & crustu hoc distat: q neutro genere crustu de re dicitur comestibili: ut est apud Virgilium libro aeneidos septimo.

Crusta
Crustu
Crustulum
Crustula

Et uiolare manu / malisq; audacibus / orbem.

Fatalis crustu. Quom uero crusta foemino genere profertur de re (ut iidem aiunt) intelligitur non comestibili: ut est crusta metalli / ligni / glaciei dicente etiam in georgicis Virgilio.

Concresecunt subita currenti in flumine crustae. Sed haec traditio non semper obseruata est. Vnde Varro de lingua latina ait. Crustulum a crusta pultis coq; ut corium exuritur / crusta dicta. Quare nihil differre dixerim / crustum p tuleris aut crustam: & ab his diminutiue crustulum / aut Crustulam. Hieronymus in exodo capitulo. xxviii. Tolle panes azymos: & crustulam absq; fermento. Horatius sermone. xiii.

Sunt quorum igneum noua tantu crustula promit. Idem sermone primo. Pueris olim dant crustula blandi Doctores. Iuuenalis.

Nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo.

Creta huius cretae & Crete huius cretes declinari pot. Insula est / alias masculio genere Candax cognominatus. Et a creta fit Cretaeus cum a diphthongo in media syllaba & Cretensis. Virgilius libro aeneidos. xii. Dictamum genitrix Cretae carpit ab Ida. Et Apostolus ait. Cretenses semper mendaces.

Creta
Crete
Cretaeus
Cretensis

Cherrhonesus cum ch aspirato & duplicato r / secundo aspirato & unico scribitur: componiturq; ex χερροσ / quod apud antiquos terram dicit & ῥῆσος insula. Vnde cherrhonesus terra est sere undiq; mari cincta. Chersonesus cu ch aspirato & unico s in penultima syllaba idem significat quod & cherrhonesus. Nam componitur ex χερροσ / quod similiter terram apud nos idicat & ῥῆσος / quae est insula.

Cherrhonesus
Chersonesus

Cytifus cum c exili in initio / sequente y graeco & t non aspirato / sequete i latino & unico scribitur. Insula est: a qua & cytifus herba nomen traxit / testibus Plinio libro. xiii. naturalis historiae & Seruio super secundum georgicorum. Et corripit primam & secundam syllabam. Virgilius in Corydone.

Cytifus
Cichesus
Cirtifcus
Cyzicus

Florentem cytifum sequitur lasciuia capella. Cichesus cu c exili in initio & i latino & ch aspirato in secunda syllaba sequente e & unico / fluius ponitur ab Homero in hymno Apollinis.

Cirtifcus cum c exili utrobique & t non aspirato & i latino in prima & secunda syllaba / fluius est Scythiae teste Herodoto. Cyzicus cum c exili utrobique & y graeco in prima & i latino in media syllaba / urbs fuit Asiae teste Floro libro tertio: cuius meminit Syllius libro. xii. dicens.

In festum bello quateret cum Cyzicus Argos. Et Ouidius libro. i. tristium. Hincq; Propontiacis haerentem Cyzicon oris.

Cnosus cum c exili scribitur. urbs fuit Cretae teste Ptolemaeo: quae a nonnullis propter consonantiam ipsam litterarum / cum g Gnosus scribitur.

Cnosus
Gnosus

Pfalmogra phus	Crystallus foemino genere & crystallum neutro declinari potest. Pfalmo- graphus. Mittit crystallum suam sicut buccellas. Martialis.	Crystallus Crystallum
Martialis	Cum tibi Niliacus portet crytalla caraplus. At uero Isidorus & Papias / cry- stallus masculini tradunt esse generis. Et cum c & t exilibus & y graeco & du- plicato l scribitur: componiturq; ex κρύστος / quod est gelu & στέλλω contra Papias	
Macrobius	Consulo consulis uerbum quom pro eo quod est peto uel interrogo ponitur duos post se regit accusatiuos diuersos: ut consulo te unum consilium. Non- nunq post accusatiuum / regit genitiuum: ut est apud Macrobius. Consulo te boni. Quando uero pro eo quod e consiliu do / consulo accipitur: datiuo & accusatiuo iungitur: ut consulo tibi uirtutem. Nonnunq cum datiuo solu construitur. Ouidius heroidum.	Consilio Consultum Consultus Consultor Consul Proconsul Consilium Consilior
Ouidius	At bene consuluit casto deus aequus amori: id est fanit uel prouidit. Consulo facit in supino consultum. Vnde hic consultus huius consultus & hoc consul- tum in uno significato. Valerius Antias annalium sexto. hoc senatus consul- tum prior factum est: ubi teste Prisciano prior neutri generis est: antiquosq; Antias	
Priscianus	more: q neutro genere in or copariua pnutiabant. Horatius in epistolis. Qui consulta patrum / qui leges iuraq; seruat. Consultus quandoq; partici- pium est: ut consulti medici dixerunt eundem esse langorem: quandoq; no- men. Et tunc is dicitur / qui prudens & sciens est: dignusq; ut ab eo consiliu Horatius	
Liuius	petatur. Liuius libro decimo ab urbe condita. Callidos sollertesq; iuris atq; eloquentiae consultos: unde & iuris & iure consultus utroq; modo dicitur: si- cut iuris & iure peritus. Horatius in epistolis.	
Horatius	Quaedam (si credis consultis) mancipat usus. Consultus (inquit Seruius sup Seruius	
Acron	librum xi. aeneidos) is appellatur qui consulitur: consultor uero / qui consulit. At contra Acron super sermonem primum Horatii / consultus (inquit) est q docet: consultor uero / qui discit. Hi auctores longe inter se contraria sentire uidentur. Nos autem & cum Seruio dicimus consultum esse / qui consulitur: & tunc esse participium / ut praetactum est: & consultorem eum uocari / qui alii Salustius	
Horatius	consulit: ut apud Salustium in Iugurtha. Simul ab eo petunt / ut fauor / consul- torq; adsit. Rursum & cum Acrone tenemus consultum scilicet eum appel- lari / qui docet: & tunc esse nomen / ut supra ostendimus: & consultorem eum dici / qui discit: testante hoc Horatio sermone primo / quom ait. Agricolam laudat iuris / legumq; peritus	
Pomponius Vgutio	Sub galli cantum consultor ubi hostia pulsat. A consulo consul deducitur / te- ste Pomponio de origine iuris. proconsul autem non is est / qui pro alio con- sule praestitit / ut indoctus tradit Vgutio: sed qui cum potestate con- sulari / extra ordinem ad aliquam provinciam administrandam mittitur: praet- erq; q non duodecim fasces eum praecedunt / qui praecedunt consulem: sed tantum sex: ut etiam praetorem: & praesidem. Simil modo propraetor uoca- tur / non qui pro alio praetorem / sed qui extraordinariam gerit. Sic proqua- stor & similes. Lege Fenestellam. A consulo quidam putant consilium dici. Quod si uerum esset / consilium potius q consiliu / efferrī deberet. Alii a co- ciliando dictum existimant: ut dicatur consilium / quasi concilium: eo q in unam sententiam plurium mentes concilient & conueniant. Nos autem cum Festus	
Fenestella	Festo a consilendo consilium / tractum putamus: quia uno consulente / ceteri consilient. Ab eo quod est consilium / formatur consilior deponens uerbum ut est apud Plasmographum. In eo dum conuenirent simul aduersum me ac- cipere animam meam consiliati sunt.	
Plasmogra phus	Cucumer & cucumis in recto declinari potest: & cum c exili utrobicq; scribitur mediamq; syllabam / tam cucumer q cucumis corripit: est Alexader produ- xerit / dicens / sed deme cucumer. Nec ab eo quod est amarus / cucumis deduci- tur / ut ridiculus somniauit Vgutio: sed auctore Varrone de lingua latina / a cur- uore dictus est: ita ut dicant cucueres / quasi curuicumeres. Virg. i. georgicis. Cresceret in uentrem cucumis: nec sera comantem. Propertius.	Cucumer Cucumis Cucuma
Vgutio		
Varro		
Virgilius		
Propertius		

	Ceruleus cucumis/tumidoq; cucurbita uentre. Cucuma eadem scriptura/ genus est uasis aenei.	
Hesiodus Vgutio	Chytropus/huius chytropodis sicut Oedipus/Melampus/tripus/format genitium. Et cum ch aspirato & y graeco & t exili scribitur: componiturq; ex χυτρον/quae est olla/& ποδος pes. Hesiodus μηδ' α' το χυτροποδω. i. neq; ex chytropodibus. Olla est pedes habens: quod corrupto uocabulo ab Vgutione/hac scitropes scriptura appellatur. Et ab accusatio graeco χυτροποδω/ nonnulli haec chytropoda/declinari posse uoluerunt: sicut hic tripus dicitur: & ab accusatio graeco Τριποδω/ haec tripodas huius tripodae.	Chytropus Chytropoda
Vgutio Virgilius	Cetra cu c & t exilibus scribitur: non autem cum sin initio/ hac uidelicet scriptura scetra/ ut scribendum tradit Vgutio. Virgilius. Laeuam cetra tegit: id est scutum.	Cetra
Diomedes	Claustrum & clostrum/ teste Diomede/ efferi potest. Et i singulari numero ne utri tantum generis est: in plurali uero/ tam masculini/ q; neutri.	Claustrum Clostrum
Philelphus	Casale neutro genere/ & casalis masculino/ declinari potest: quo uidelicet genere/ hoc est masculino/ usus est Philelphus in consolatoria/ dicens. Apud Casalem/ cognomento maiorem.	Casale Casalis
Festus	Condulus/ anulus e. Condaliu/ anuli et est genus: ut de utroq; scribit Festus. Contor pro eo/ quod e moror/ uel dubito/ cum u/ pro go uero/ quod est quae/	Condulus Condaliu Cuntor
Priscianus Marcellus Accius Naeuius	ro/ cum o contor scribi cosueuit. Veteres et cunto/ & conto prorulerunt/ tibus Prisciano/ & Marcello/ Accium inducente dicentem. Aegrotocuntant animo/ sufferre laborem. Et Naeuius belli punici libro secundo/ ait. Blande/ & docte percontat.	Cunto Contor Conto
Salustius Ouidius Catullus	Consternor consternaris deponens est uerbum: quin etiam & consterno/ consternas coperitur. Vnde passiuu protulit Salustius libro historiae/ primo/ dicens. Et qui sine rectoribus exterriti/ aut saucii/ consternantur. Ouidius i fastis. Quom consternatis diripereris Equis. Catullus. Ah misera/ assiduis qua luctibus externauit: ubi spondeus qntu locu detinet. Consterno consternis/ tertia coniugationis/ facit in praeterito constrauit/ & consternui: ut in uerbo sterno dicemus.	Consternor Consterno
Liuius Gellius Gellius Cicero	Comentarius cum duplicato m/ masculino genere/ & comentarium neutro/ declinari potest. Liuius libro. xlviii. Queri iussit ab eo/ quem de iis rebus comentarium/ a patre accepisset. Gellius in noctibus atticis. Est adeo Probi grati/ matici comentarius/ satis curiose factus. Idem. Nonnulli grammatici/ qui comentaria in Virgilium composuerunt. Cicero in Bruto. Non est oratio: sed capita rerum/ & orationis comentarium Paulo plenius. Comentarius/ uel comentarium/ secundum Priscianum/ est plurium studio/ uel doctrina/ mentione habitorum/ in unum collectio. in alio autem significato/ auctorum enarratio/ uel expositio/ seu interpretatio dicitur. Commentarios numero tantum plurali/ libros dicimus. Cicero. Sunt hi fundi Brute/ quos tibi pater publicis commentariis consignatos reliquit. Quin & singulari numero/ si plures sunt/ primus/ & secundus comentarius/ dici potest. Si uero singuli sunt/ utroq; genere comentarius/ uel comentarium dixeris. Commentarius item/ is uocatur/ qui comentarium/ hoc est commentum composuit. Na pro comentario/ commetum a Nigidio ponitur: & Donato. Seruius super primum georgicorum. Superfluum mouet quaestionem comentarii. Idem super librum. vii. aeneidos. dicit et quidam comentarius: conuecta/ non conuexa legendum.	Comentarius Comentarium Cometum
Priscianus	Curro facit in praeterito cucuri: quod ueteres cecuri dicebant. Composita cum curro/ quandoq; praeteritum geminant: quandoq; non/ teste Prisciano: quod etiam auctoritatibus comprobauit. Virgilius libro aeneidos quarto.	Curro
Nigidius Donatus Seruius Seruius Priscianus Virgilius Liuius	Decurrere iugis: alii de parte patentes Transmittunt cursu campos. Liuius libro. xxii. ab urbe condita. Qua cuiq; proximum fuit/ decurrerunt. Cato contra Caium Pisonem. Video hac tempestate concurrisse omnes aduersarios. Terentius in ecyra. Vna illarum interea propere praecurrit. Plautus in sticho. Praecurri/ ut nunciare nuntiu expo	
Cato Terentius Plautus		

Cæsar	tabilem. Cæsar ad Virgilium. Excucurristi a Neapoli.	
Pompeius	Claritudo / & claritas in uno significato accipi possunt / auctoꝝ Pompeio /	Claritudo
Nonius	& Nonio: quin & claredo pro claritudine ponitur.	Claritas
Caper	Cops / & copiosus in uno significato / dici potest / ut Caper testatur / & Marcellus.	Claredo
Marcellus	Vnde & Plautus ait in pſedulo. Atq; ego nunc me ut gloriosum faciam / &	Cops
Plautus	copi pectore.	Copiosus
Nonius	Castitas / & castitudo in uno significato / accipi possunt / ut scribit Nonius / Acci-	Castitas
Accius	um inducens ita dicentem. Ibi fas / ibi contam antiquam castitudinem.	Castitudo
Marcellus	Cauda / & coda / efferi potest / teste Marcello: qui & Varronem refert scripsisse.	Cauda
Varro	Sed ut canis sine coda.	Coda
Nonius	Concordia / & concorditas in una significatione dici potest / teste Nonio / Pacu-	Concordia
Pacuius	uium referente dicentem. Concorditatem hospitio adiuctam / perpetem p /	Concorditas
Marcellus	bitatem conseruetis.	tas
Sisenna	Crebritudo / & crebritas in una significatione accipi possunt / teste Marcello. Vn-	Crebritudo
	de & Siseptam refert dixisse libro. iiii. historiarum. Nam clãdestina celeriter	Celebritas
	transigi crebritudine / apud notos cogitata dici debet: non explanari.	
Lucillius	Coxa / & coxendix in uno significato dici pōt. Lucillius. Truncus sustinetur a	Cōxa
Varro	coxendicibus. Varro de re rustica libro primo. Lata fronte / simulato pectore /	Coxendix
Marcellus	Iassis coxendicibus: id est coxis: ut exponit Marcellus. Srenus.	
Serenus	Dilue præterea glomeramina / quæ gerit intus	
	Clausa acies / itergeminæ coxedicis umbras. Alii dicunt coxedicẽ / coxarũ uerte	
	brũ significare: quod græce ἰσχιον dicitur: unde ischiatici appellati sunt.	
	Cichorea foeminino genere / & cichoreum neutro / declinari potest: & cum c exi-	Cichorea
Horatius	li in initio / & i lationo / & ch aspirato in secunda syllaba scribitur. Horatius in	Cichoreũ
	primo carminum.	
Plinius	Me cichoreæ / leuesq; maluæ. Plinius libro. xxi. naturalibus historia. proxima	
	auctoritas cichoreo est: quod intubum diximus erraticum. Item libro. xx. Ci-	
	choreum refrigerat in cybo sumptum.	
Plinius	Contẽplor / deponens est uerbum. Veteres tamen / etiam contemplo ptulerũt /	Contẽplor
Nonius	testibus Nonio / & Prisciano. Vnde & Plautus ait in asinaria. Mecum caput	Cõtemplo
Priscianus	contemples. Simili modo protulit Ennius cum / referente Varrone de lingua	
Plautus	latina / dixit in Medea. Contẽpla: & templũ: Gereris ad læuam aspice.	
Ennius	Cõplector / deponens est uerbum: quod tamẽ Priscianus tradit esse cõe. Et indu-	Cõplector
Varro	cit Ciceronem pro Roscio dicentẽ. Quo uno maleficio / scelera oia comple-	Complecto
Priscianus	xa uideantur. Antiqui tamẽ (ut scribit Nonius) etiã cõplecto ptulerũt. Vñ (ut	
Cicero	idem refert) Pomponius ait in flulonibus. Ergo quãdo cõuenit cõplecite.	
Nonius	Congredior deponens ẽ uerbũ: quin ẽt congregio / ueteres dixerunt / teste Mar-	Cõgredior
Pomponius	cello. Vnde Plautus ait in epidico. Aut sic iam congregias / si hoc est.	Congredio
Marcellus	Conuiuor / deponens est uerbum. Sed & conuiuio conuiuas antiqui protulere /	Conuiuor
Plautus	testibus Prisciano / & Nonio / Ennium inducente dicentem. Malo hercle suo	Conuiuio
Priscianus	magno conuiuat sine modo.	Conuerto
Nonius	Conuerto / & conuertor / dici potest. Plautus in Amphitrione. Sed tamen fugã	Conuertor
Ennius	in se nemo conuertitur.	Copulo
Plautus	Copulo copulas / actiuũ est uerbum: sed & copulor deponens usurpatum est /	Copulor
Caper	testibus Capro / Marcello / Prisciano / dicente etiam in aularia Plauto. Adeũt.	Copula
Marcellus	constituunt: copulatur dextras.	Celsitudo
Priscianus	Copula / cum foeminini sit generis / ab Vgutione tamen / tam neutro q̃ foemini	Celsitas
Plautus	no / in plurali numero / declinari posse traditur.	
Vgutio	Celsitudo / & celsitas / i una significatione accipi pñt / teste Nonio. Vnde Cicero	
Nonius	li. officiorũ. iii. ait. Etenim magis est secundum naturam excelsitas animi.	
Cicero	Cupio cupis / tã quarta q̃ tertia coniugatiõe / declinari posse / ostendit Lucretius	Cupio
	libro primo / sic inueniens.	
	Natura p̃mus terrarũ claustra cupiret. Nam & sm quartã cõiugationem / for-	
Ouidius	mat præteritũ cupiui: supinũ cupitũ / pi syllaba producta. Ouidius in fastis.	
	Mars uidet hanc: uisãq; cupit: potiturq; cupita.	

Horatius Conspicio conspicis & conspicio conspicaris declinari potest Simili modo despicio despicior: perspicio perspicior: suspicio suspicior. Nonnunquam & pro uencror / suspicio ponitur: ut est apud Horatium in epistolis. Quos ego suspicio. Et omnia haec uerba / spi syllabam corripit. Conspicio comspicias primae coniugationis / & conspicio deponens / dici potest / spi tamen pducta syllaba. Similiter despicio / despicior: inspicio / inspicior. Virgilius georgi corum secundo.

Virgilius Peruigilat: ferroque faces inspiciat acuto.

Marcellus Comedo comedis comedit / & comedo comes comest / utroque modo declina / ri potest: teste Marcello Varronem Titinium Aphranium Naeuium Pomponium Lucillum Tullium Plautum inducente. Ex quibus Plauti tantum exemplum afferre sufficiat. Ait enim in trinum. Quod ebibit / quod comest / quod facit sumpti. Comedo facit in supino comestum / & comesum / teste Prisciano. Nec a comesum supino / format / comessatio / ut Vgntio Brito Mamoreatus Catholicon uoluerunt. Sed nec ab infinito comesse / pro Comedisse / comessatio deducitur / ut Seruius ipse tradidit: praesertim cum comedo per oia tpa co syllaba corripit: comessatio autem illa pducatur / dicente Martiale: Non Albanam mihi sit comessatio tanti. Idem.

Plautus Qui nec leno potes / nec comessator haberi. Quin nec a commensor comen / faris ut quidam formauerunt / ex con / & mensa / comessatio descendit: quia comensor (si comperitur) cum duplicato m / & n ante scribitur: comessatio uero / cum unico m / & duplicato s ab omnibus scribi consuevit. Quare (ut diximus) nec a comesum supino / quod primam corripit syllabam / & cum uni / co scribitur / formari comessatio potest / ut praefati somniarunt. Verum (ut ego puto) a comessor comessaris deponenti uerbo / quod in supino comessa / tum facit / comessatio recta deriuatione formatur. Quod uerbum / cum pri / mam producat syllabam / a uerbo graeco decucitur: quod est κομίζω: quod computationibus / & ebrietatibus operam dare significat. Vnde Teocritus i quit. κομίζω ποτι τὰρ ἀμάρυλλιδά. Horatius in quarto carminum. Pauli purpureis ales holioribus.

Priscianus Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Vgntio Comessatio deducitur / ut Seruius ipse tradidit: praesertim cum comedo per oia tpa co syllaba corripit: comessatio autem illa pducatur / dicente Martiale: Non Albanam mihi sit comessatio tanti. Idem.

Martialis Qui nec leno potes / nec comessator haberi. Quin nec a commensor comen / faris ut quidam formauerunt / ex con / & mensa / comessatio descendit: quia comensor (si comperitur) cum duplicato m / & n ante scribitur: comessatio uero / cum unico m / & duplicato s ab omnibus scribi consuevit. Quare (ut diximus) nec a comesum supino / quod primam corripit syllabam / & cum uni / co scribitur / formari comessatio potest / ut praefati somniarunt. Verum (ut ego puto) a comessor comessaris deponenti uerbo / quod in supino comessa / tum facit / comessatio recta deriuatione formatur. Quod uerbum / cum pri / mam producat syllabam / a uerbo graeco decucitur: quod est κομίζω: quod computationibus / & ebrietatibus operam dare significat. Vnde Teocritus i quit. κομίζω ποτι τὰρ ἀμάρυλλιδά. Horatius in quarto carminum. Pauli purpureis ales holioribus.

Teocritus Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Horatius Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Acron Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Festus Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Seruius Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Cicero Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Suetonius Comessabere Maximi. Quod Acron enarras / comessabere (igit) conuiuado dele / ctabere. Festus autem a uiciis quos Graeci κομίζω uocant / comessationem dictam affirmat. In iis enim (ut ait) habitabant prius quam castra conderentur: quibus in locis / alii alios conuictus causa inuitabant. Haec ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit / conuiuium cum luxu factum / comessatione ap / pellari. Et inducit Ciceronem pro Murana dicentem. Non amor / non comessatio / non lipido / non sumptus ostenditur. At uero Suetonius / id proprie comessationem uocat / quotiens post cenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sepe / interdum quadrifariam disper / tiebat: in ientacula: & prandia: cenae: & comessationes.

Diomedes Cortex / masculini / & foemini generis est / testibus Diomede / Donato / Prisci

Donatus ano. Virgilius in bucolicis. musco circumdat amaræ

Priscianus Corticis. Ouidius libro metamorphoseon primo.

Virgilius Sentit adhuc trepidare nouo sub cortice pectus.

Ouidius Confligo confligis / facit in supino conflictum: a quo / sit conflictus / conflictas: & conflictor deponens: ut est apud Terentium in Andria. Qui conflictatur. Idem in eunucho. Te redimas / quia queas: & ne te affleces.

Terentius Catinus / & catinum / declinari potest: & cum c / & t exilibus scribitur. Genus est uasis. Catina eadem scriptura / urbs est Siciliae / teste Strabone: quæ & catine hu / ius catines declinari potest: & corripit mediam syllabam: quam catinum pro / ducit. Syllius libro. xiiii.

Terentius Tum Catine nimium ardenti uicina Typhocæ. Iuuenalis fatyra. xi.

Strabo Ponebat igitur Tusco farrata catino. Et catino fit a diminutiue masculino q / dem genere catillus: neutro uero / catillum / Macrobius in saturnalibus. Pro / prie autem catillones dicebantur / qui catillos liguriebant.

Syllius Catinus / Catinum / Catillus / Catillum / Catina / Catine

Iuuenalis Catinus / Catinum / Catillus / Catillum / Catina / Catine

Macrobius Catinus / Catinum / Catillus / Catillum / Catina / Catine

Conspicio
Conspicor
Conspicio
Conspicio

Comedo
Comessor
Comessatio

Confligo
Conflictus
Conflictor

Catinus
Catinum
Catillus
Catillum
Catina
Catine

	Clanius/ & clanis/ in recto/ declinari potest: & cum e exili/ & i latino scribitur: Clanius Clanis	
Virgilius Syllius	Fluuius est Capniæ/ alias Accerras cognominatus/ dicente Virgilio georgi. iiii. Nola iugo/ & uacuis Clanius non æquus Accerras. Syllius libro octauo. Et clanis/ & Rubico/ & Senonum de nomine Saenæ.	
Hieronymus	Cherub/ & cherubim cum m in fine/ dici potest: & tam neutri/ q̄ masculini ge- Cherub neris est. Vnde Hieronymus ad Pammachium d̄ morte Paulinæ/ ait. Additur Cherubim comes Pâmachius/ uerum Hiezechielis cherubim: cognatus/ gener/ maritus/ Cherubin imo frater amantissimus: quia sancta consortia spiritus/ uocabula nō tenent nuptiarū. Cherubin cum n i fine/ pro illioꝝ angelorum choro/ neutri gene- ris est/ numeri tantum pluralis. Græci tamē plurale cum m infine χερυβιμ & σεραφιμ scriptitant.	
Varro Boetius	Camenæ cum e exili/ ab antiquis carmenæ/ uel casmenæ/ teste Varrone de lin- Camenæ gua latina/ dictæ sūt. Nūc aut̄ abiecta r/ uel s littera/ camenæ uocant. Boetius. Carmenæ Ecce mihi lacerae dictant scribenda camenæ. Casmenæ	
Iuuenalis	Ciconia cum e exili utrobiq; / & i latino in prima/ & penultima syllaba scribit. Ciconia Auis est/ alia quidem ab ibide/ ut in ipsa dictione uidebimus. Iuuenalis. Ciconium serpente ciconia pullos. Nutrit: & in uenta per deuia rura lacerta. Ciconius Ciconia item eadem scriptura/ apud Hispanos lignum uocatur rostratum/ Cicones quo e puteis/ seu fontibus/ hauriri aqua solet: quod nonnulli hoc ciconium appellant. Ciconius/ proprium fuit ducis nomen/ quo auctore a Germanis/ Brixia uenetiæ urbus/ extructa est/ ut testatur Liuius libro. v. ab urbe condita. Cicones eadē scriptura/ populi sunt Tracū/ iuxta ebrū fluuiū inhabitantes/ te- stibus Pomponio Mella/ & Solino. & corripit eo syllabam. Tibullus Nam ciconumq; manus aduersis reppulit undis. Syllius libro. xi. O diræ ciconium matres: Geticūq; furores.	
Liuius Pomponius Solinus Tibullus Syllius Priscianus Plautus Sergius Virgilius Tortellius	Cuias/ & cuiatis/ in recto/ dici potest/ teste Prisciano: quod & ueteres (ut ait) Cuias protulerunt. Vnde ēt Plautus ait in pœnulo. Quid si cuiatis/ unde sit ne par- Cuiatis seris. Cuius cuiā cuium accētum super cu syllabam detinet/ teste Sergio in do- Cuius natum. Virgilius. Corydall⁹ Dic mihi damoeta cuium pecus/ an Melibœi⁹ Corydalla	
Vgutio	Corydallus cū e exili/ & y græco/ & duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cū uni- co l scribi præcipiatur. Nam ap̄ Græcos hac scriptura κορυδ-αλλοσ scribi- tur. Ex quo patet Græcum esse uocabulum: non latinum/ cōpositū ex cor & edo/ ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Genus ē auis. Cuius The- ocritus meminit edyllio decimo. Cordalla eadem scriptura/ urbs est Lyciæ circa montem Massicitem teste Ptolemæo.	
Ptolemæus Vgutio	Chrisma/ & christus/ cum ch aspirato/ & i latino scribitur: neq; a χρυσος/ quod est aurum/ deducitur/ ut Vgutio somniauit. Sed a χρισω quod est ungo descen- dit/ Vnde chrisma/ unctio/ Christus uero/ unctus interpretatur.	Chrisma Christus
Tortellius	Chrysopterus cum ch aspirato/ & y græco/ & unico s in utraq; syllaba/ & r post p scribitur: non aut̄ cū duplicato s/ absq; r post p/ hac uidelicet scriptura chry- sopterus/ ut scribi præcipit Tortellius. Neq; n. a πρᾶσσω/ quod est spargo/ de- riuat/ quasi lapis auro dicatur aspersus/ ut idem Tortellius tradidit: q̄a tunc penultima syllaba positione produceretur: quæ tamē (ut probabimus) corre- pta est. Sed nec a passum supino deducitur/ ut ridiculus cum Catholico som- niauit Vgutio. Sed chrysopterus ex χρυσος/ quod est aurū/ & πρᾶσσω por- rum/ componitur: eo q̄ lapis auro sit admixtus/ & porri uiriditatem imitans	Chrysopta sus
Vgutio Martialis	Vnde & a Martiale prasinus pro uiridi ponitur/ quom ait. De n̄sa Prasina synthesis empta toga. Et quia (ut diximus) πρᾶσσω p̄mā cor- ripit syllabā: sic & chrysopterus p̄ultimā. Hōerus i batrachomyōachia inq̄t. δύδ-ε πρᾶσσοισ χλωροῖσ ἐπιβοσκῶ παῖ: id est/ neq; porris uiribus alor. Pru- dentius in psychomachia.	
Homerus Prudentius	chrysoptera/ & sydus saxis fulgentibus addit. Petrus Riga in Hester. Solem chrysopterus/ lunam complexa smaragdus.	
Petrus Tortellius	Cissus cum e exili/ & i latino/ & duplicato l scribitur: etsi cū y græco/ a Tortel- Cissus	

Plinius **lio scribi præcipiatur. Genus è hederæ: quæ teste Plinio li. xvi. naturalis histo**
 Ptolemæus **riæ sola omnium generum sine adminiculo stat. Est etiam eodē noie fluius:**
 Ptolemæus **cuius hostiū est circa pontū Cappadoçæ/ teste Ptolemæo. Cissa eadē scriptur**
 Virgilius **tura/ urbs est Mauritanæ Casariensis/ ut idem Ptolemæus ostendit. Cisseus**
 Marcellus **eadem scriptura/ & cum eis diphthongo/ rex fuit Thraciæ/ dicente Virgilio**
 Vgutio **li. æneidos. v. quē Thracius oli Anchisæ gēitori i magno murmure Cisseus.**
 Martialis **Ferre sui dederat monumentum/ & pignus amoris. Cissum eadem scriptur**
 Chirurgia **ra/ genus est Vehiculi Epirotici/ ut auctor est Marcellus.**
 Chirurgia **Chirurgia cum ch aspirato/ & i latino utrobicq; scribitur: nec ab ago agis dedu/**
 Vgutio **Chirurgia**
 Martialis **Chirurgi**
 opus: hoc è manuū opus: eo q; m̄ibus hæc ars exerceatur. Et a chirurgia/ sit
 Chirurgus **Chirurgus**
 Chirurgus fuerat: nunc est uespillo Diaulus.
 Cyrus cum c exili/ & y græco/ & unico r scribitur proprium fuit nomen regis
 Ptolemæus **Cyrus**
 Ptolemæus **Perfæ. Est eodem nomine fluius In Albania/ teste Ptolemæo. Rursum ali**
 Ptolemæus **um Eiusdem nominis ponit idem Ptolemæus fluium in Media. Cyrius ab**
 Martialis **eodē Ptolemæo urbs ponitur Emathiæ. Cirrhacū c exili/ & i latino/ & dupli**
 Cirrus **cato r secundo aspirato/ iugum est parnasi montis Boætiæ: de quo Martialis.**
 Iuuenalis **Quid tibi cum Cirrhac/ quid cum permessidos ūda/ Cirrus eadem scriptura/**
 absq; ulla aspiratione scribitur. Iuuenalis.
 Cæsariem/ & madido torquentem cornua cirro. Cirri dicuntur capilli depē
 dentes/ ac perinde crispati.
 Strabo **Cyrnos cū c exili/ & y græco scribitur. hac enim scriptura/ apud Strabonem/**
 Dionysius **Dionysium/ Eustachium/ Ptolemæum legitur: quæ a Tortellio/ Cyrne hu/**
 Eustachius **ius Cyrnes/ declinari præcipitur. a qua fit Cirnæus cum æ diphthongo i me**
 Ptolemæus **dia syllaba. Virgilius.**
 Tortellius **Sic tua Cyrnæas fugiāt examina taxos. Insula est in mari Ligustico/ nūc Cor/**
 Virgilius **sica cognominata. Cyrnus eadem scriptura/ rex fuit Cyrenææ insulæ. Cyr/**
 Ptolemæus **na eadem scriptura/ mons est in Aphrica/ teste Ptolemæo. Cyrene huius Cy**
 Lucanus **renes/ & Cyrenæ plurali tm̄ numero declinari pōt dicēte Lucano libro. viiii.**
 Aphrica Cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Oppidum est Libyes: a quo/ Li/ **Cyrenæ**
 bye ipsa Cyrenæa uocata est. Et a Cyrene fit Cyrenæus cum æ diphthongo i **Cyreneus**
 penultima syllaba/ & Cyrenensis. Vnde Marci capitulo. xv. legitur. Et angari **Cyrenensis**
 auerunt prætereuntem Simonem quempiam Cyrenæum. Et actū sexto ca/ **Cyrene**
 pitulo habetur. Surrexerunt autem quidam de synagoga/ quæ appellabatur **Cyrenæ**
 Libertinorum/ & Cyrenensium/ & Alexandrinorum. & scribitur Cyrene cum **Cyreneus**
 c exili/ & y græco/ & unico r. Fuit etiam eadem scriptura Cyrene/ filia Penei **Cyrenensis**
 regis Archadiæ/ siue Penei fluii/ ut poetæ dicunt.
 Vgutio **Castæa cū c/ & r exilib9 scribit: nec a castro castris descēdit/ ut Vgutio sōniauit.**
 Castanea **sed græcū magis è uocabulū: qd' apud illos neutro genere κασ Τάρον/ p̄fert.**
 Cyprus **Cyprus cum c exili/ & y græco scribitur. Insula est in mari Carpathio: a qua/ si/**
 Cyprius **unt adiectiua/ Cyprius/ & Cyprianus.**
 Cyprianus **Cynthus cum c exili/ & y græco/ & th aspirato scribitur. Mons est in delo insu/**
 Seruius **la/ tantæ quidem celsitudinis/ teste Seruio/ ut umbra sua potius insulæ ambi**
 Cynthus **tum tegat/ a quo/ & Apollo/ Cynthus/ & diana/ Cynthia/ cognominati sūt.**
 Ouidius **Cynthia**
 Ouidius libro primo de arte.
 Horatius **Cynthus Admeti uaccas pauisse pheræas**
 Fertur: & in parua delituisse casa. Horatius in tertio carminum.
 Propertius **Tu curua recines lyra Latonam/ & celeris spicula Cynthiæ. ad cuius similitu**
 dinem/ & Propertius amasiam suam Cynthiā uocauit: quæ proprio nomine **Cynthus**
 hostilia dicebatur: Ait enim in primo sui operis carmine.
 Cynthia prima suis miserum me cœpic ocellis.
 Virgilius **Contactum nullis ante cupidinibus. Simili mō/ & Cynthus figurate a Vir/**
 gilio pro Octauiano ponitur. quom ait in Sileno. **Cynthus**
 Cum canerem reges/ & prælia. Cynthus autem Velit: hoc est Octauianus.

- Apion Plinius** Cynocephalea cum c exili & y græco scribitur. Hærbæ est canis caput repræsentans. quam Apion grammaticus (ut refert Plinius libro. xxx. naturalis historia) dixit ab Aegyptiis osiritem uocari: diuinamque esse contra omnia ueneficia. Sed (ut ait) si tota crueretur statim is qui illam eruisset moreretur. Cynocephali eadem scriptura bestia quædã sunt ex simiarum genere in oibus præterquam in capite quod caninum habent humanam speciem deferentes: suntque teste Solino in partibus Aethiopiæ.
- Solinus** Cinnamomum cum c exili & i latino & unico n Fructum est i Aethiopia: quod teste Solino situ breui nascitur ramo humili hac d'presso. Nec a cana (quod herbarum est Hironymo auctore uocabulum) deducitur ut Vgutio somniauit. Cinnamomum cum i latino & geio n similis est arbuscula cum cinamomo: uel eadem est quæ & cinamomum ut nonnulli uolunt. Ouidius fastorum libro. iiii. Cinnamomum tunc primum captiuamque tura dedisti. Vide in regula Longa fit i supra.
- Sofinus Hieronymus Vgutio Ouidius** Cinnypis cum c exili sequente i latino & duplicato n & y græco in secunda syllaba scribitur: et si a Tortellio cum unico n scribi præcipiatur. Fluius est Garumantum teste Herodoto libro historiarum quarto: a quo cinnyphei hirci appellati sunt dicente Virgilio georgicorum tertio. Nec minus interrea barbas incanaque menta Cinnyphei tendent hirci.
- Tortellius Herodotus Virgilius** Cinnædus cum c exili & i latino & unico n & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a κυων qui est canis deducitur ut Vgutio somniauit: quia tunc cum y græco scribi oporteret: quod apud Græcos latinisque minime obseruatur. Verum cinnædus ex κυων quod est moueo & αιδω οια uerenda componitur ut Horos tradit Milesius. Et is puer dicitur qui ætate & forma ad partum aptus est. Martialis. Vendidisti Labiane tres agellos Emisti Labiane tres cinnædos: Pædicas Labiane tres agellos. Iuuenalis satyra secunda. Inter socraticos notissima fama cinnædos.
- Vgutio** Chersydros cum ch aspirato & i græco scribitur: compositumque ex χερσος quod apud nos terra dicitur & υδωρ quæ est aqua. Nam serpentis est genus terram & aquam incolentis. Chelydros cum ch aspirato & y græco idem est serpens qui & Chersydros: & corripit mediam syllabam. Syllius libro octauo. Et bellare manu & chelydri cantare sopore. Cylydros cum c exili & y græco in utraque syllaba aliud genus est serpentis. Et compositum ex κυλιω quod est uoluo & υδωρ serpens: quasi uolubilis sit serpens: & ambulando sapissime se conuoluat. Quod tetigit Virgilius georgicorum tertio. quom ait. Squamea conuoluens sublato pectore terga. Et hoc quia parum supradixerat ad pastorem.
- Horos Martialis** Chelydros & exponit quasi chersydros. Verum differentes ego species dixi rim: quod et hac Lucani auctoritate comprobari potest. Ait enim Lucanus. Natus & ambigua coleret qui Syrtidos arua Chersydros: tractuque uia fumante cylydri.
- Inucnalis** Cylindrus cum c exili sequente y græco & i latino in secunda syllaba sequente n lapis est preciosus teresque & oblongus coloris uarii. Iuuenalis satyra secunda.
- Syllius** Donat arcana cylindros: Vbi Domitius per cylindros elenchos tulle intelligi: qui sunt ex genere unionum fastigiata & oblonga figura. Plinius Cylindros quidam facere malunt quam gemmas: quoniam est summa commendatio in longitudine. Nam & cylindri lapilli omnes dici possunt fastigiata longitudine in specie cylindri id est columnellæ formati. Solinus. Indici reges hoc genus gemmarum in longissimos cylindros amant fingere. Vnde & modo confimiliter Ex columna lapidea quæ ad coequandam aream ab agricolis assumitur cylindrus uocatur dicente Virgilio georgicorum primo.
- Virgilius** Area tam primum est ingenti æquanda cylindro. Georgius autem Merula i
- Seruius**
- Lucanus**
- Iuuenalis Domitius Plinius**
- Solinus Virgilius Georgius**
- Cynocephalea
 Cynophali
 Cinnamomum
 Cinnypis
 Cinnædus
 Chersydros
 Chelydros
 Cylydros
 Cylindrus

quibusdam commentariis suis Iulium (ut ait) Polucem secutus qui & brachi
alia ornamenta appellari scribit hoc ornatus genus chelydros nō cy
lindros dici praecepit: quasi simile esset spiris serpentium: quos chelydros vo
cant: cū potius Cylydrus / q̄ chelydrus genus illud serpentium / a frequentissi
sima reuolutione dicatur: ut ē auctoritate Lucani sopra monstrauius.

Herodotus Cydon cum y græco scribitur. urbs fuit in creta teste Herodoto libro historia
Virgilius rum tertio: i cuius agro arundinea spicula irescebāt. Vnde Virgilius egloga
ultima inquit.

Cydon
Cydonia
Cothonia
Cydones

libet Partho torquere cydonia cornu
Plinius Spicula. hinc Cydonia mala dixerunt Græci / teste Plinio libro .xv. naturalis
historiæ: quæ nos (ut ait) cothonia uocamus. Hinc etiam Cydones populi ap
pellati sunt. Lucanus libro .vii.

Lucanus Illuc & libye Numidas / & Creta Cydonas. Fuit etiam Cydon eadem littera
Stadius tura proprium uiri nomen: cuius meminit Stadius / quom ait.
Hæc regi promissa Cydon.

Iuuenalis Cyclas cum c exili utrobiq; / & y græco scribitur. Insula est in Aegæo pelago. &
qua Iuuenalis meminit / quom dixit satyra sexta.

Cyclas
Cyclus
Cyclius

Sed qui pene perit / cui uix i Cyclada mitti
Solinus Contigit. Cyclades insulæ (ut scribit Solinus) ideo dictæ sunt / quia in morē
cycli hoc est rotundi disponūtur. Huic contradicere uidetur Seruius super li
brum tertium aeneidos / dicens. Cyclades non ideo dicuntur / quia in roton
ditate sunt: sed q̄ longo ordine circui eas / necesse est: uel (ut subdit) pro
pter promontoria: uel (ut pergit) quia naturale est / ut concitiora sint maria
uicinitate terrarum. Quod si uerū esset / non cum y græco / sed cum i latino
Seruius cyclas scribi deberet. Sed cum nec a Græcis / nec latinis / id obseruetur / ut scili
cet cum i latino scribatur / Solini sententiam iudicio meo ueriores dixerim.
Est etiam eadem scriptura cyclas / uel istis / sic a rotunditate dicta. Iuuenalis
Iuuenalis

lis satyra præfata.
Hæ sunt / quæ tenui sudant in cyclade. Cyclus eadem scriptura / significat ro
tundum. Cyclius cum c exili utrobiq; / & y græco in prima / & i latino in secū
da syllaba proprium fuit nomen pictoris eximii: a quo / tabulam in qua
erant argonautæ picti / talentis. cxliiii. Hortensius orator mercatus est / ut scri
bit Plinius libro .xxxv. naturalis historiæ.

Plinius Cyane huius cyanes / cum c exili / & y græco scribitur. Nympha fuit Sicula pro
Ouidius serpinæ socia: quæ teste Ouidio libro metamorphoseos quinto .in fontē sui
Ouidius nominis cōuerfa est. Qui fons / Anapo fluuio postea commiscetur / dicente
Ouidio libro secundo. de ponto.
Quaq; suis Cyanen miscet Anapus aquis. Altera eiusdem nominis fuit Mæa
Ouidius dri fluii filia. Et nonnunq̄ media syllaba / uti breuis: ita & producta / a poetis
ponitur. Vnde idem Ouidius libro metamorphoseos nono ait.
Cognita Cyane præstanti corpore / nympha. Cyanæ eadem scriptura / & cū
Ptolemæus Thracio Bosphoro / ut scribit Ptolemæus / mille quidem / & quingentis pas
Pomponius sibis / ab Europa distantes / teste Pomponio Mella. Quos duos scopulos ē
Pindarus olim concurrisse / Pindarus / & Theocritus / finxere. Quod & Iuuenalis con
Theocritus firmavit / declinans singulari numero / pro his cautibus hæc. Cyane huius cya
Iuuenalis nes / secunda quidem syllaba producta: que apud alios correpta ponitur. Ait
enim satyra .xv.
Nam citius scyllam / uel concurrentia saxa
Lucanus Cyanes / plenos & tempestibus / utres. Lucanus libro secundo.
Ouidius Ut pagafæa ratis peteret quom phasidos undas /
Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Has instabiles fuisse ostēdit Ouidius /
quom libro primo tristium / dixit.
Transleat instabiles strenua Cyaneas. dicuntur autem. Cyanæ nigrae. Nam

Cyane

Cyanæ
Chione

f

- Iuuenalis κέραιον græce latine nigrum interpretatur. Chione huius chiones cum ch aspirato / & i latino proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Iuuenalis fatyra tertia dicens. Et dubitas alta chionem deducere sella.
- Calphurni⁹ Cerasus cum c exili / & unico r scribitur. Nam primam corripit syllabam. Cal / Cerasus Cerasium phurnius in bulcolicis.
- Ouidius Dic age iam / cerasi tua cortice uerba notabo. Ouidius qui de nuce iscribitur.
- Virgilius Audiat hæc cerasus / stypes inanis eram. Virgilius georgicorum secundo.
- Seruius Vt cerasis / ulmifq;. Arbor est nota: cuius fructus / teste Seruio / cerasium dicit.
- Ptolemæus Fuit etiam cerasus eadem litteratura / urbs ponti / testibus / Ptolemæus & Plinius: quam cum delesset Lucullus / genus pomi ide aduxerit: quod (ut Probus scribit / & Seruius) a ciuitate cerasium appellauit. Verum cum Seruio Probus fallitur. Nam cerasium uocabulum græcum est magis quam ex institutione Luculli / ut testis est Aeschylus tragicus / qui lōge ante Lucillum fuit / quom ait Τερχαδ-ἀρ Τισ και κέραια φά τιν Fortassis tamen & a Cerasunte opido (hoc enim modo declinatur / sicut Ammathus huius Amathuntis) Aeschylus ipse κέραιον appellauit.
- Plinius Chelido cum ch aspirato / & unico l / & i latino scribitur: a græcis autem χελιδόη & ὄη & apud nos hirundo transfertur: a qua chelidonia hæra cognominata est: quã teste Plinio libro. xxv. naturalis historię / nisi saluberimã / hirūdines monstrauere / dum uexatis pullorum oculis / illa medentur. Macer de uiribus hæbarum.
- Macer Indeq; nomen habet chelidonia: namq; chelidon Dicitur hæc uolucris græcorum more uocati. Nec ab eo quod est cælum / chelido deriuatur / ut ridiculus somniauit Vgutio. Est etiam chelidonia eadem litteratura in insula quædam Lyciæ adiacens / teste Ptolemæo.
- Vgutio Castor huius castoris cum c / & e exilibus scribitur: & corripit i obliquis sto syllabam: sicut hectoris / Thestoris / Nestoris / Actoris / Alcanoris / Antenor / Protenor / Agenoris / Nicanoris / Bianoris / & cetera græca prope plurima
- Ptolemæus Horatius in epistolis. Romulus / & liber pater / & cum Castore Polus. Fuit gemellus Pollucis frater Est etiam castor animal brutum / græcum procul dubio uocabulum: etsi Seruius / Vgutio / Catholicon / a castro castris dictum tradant: ideoq; latinum eẽ.
- Horatius Iuuenalis fatyra. xii. imitatus castora / qui se Eunucum ipse facit / cupiens euadere damno Testiculorum / adeo medicatum intelligit inguen. Nam cum nulla sit dictio latina in obliquis omnibus una syllaba crescens / quæ formet accusatiuum singularẽ in a / sequitur græcam oio dictionem esse castora: nõ latinam. Vnde quod Græci καστορα / latini fibros ponticos appellant.
- Varro Cista cum c exili / & i latino scribitur. Vasis est genus / & format per diminutionem cistula / & cistella / teste Varrone libro primo de analogia. Neq; a costa descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed græcum e uocabulum: quod apud illos κιστήν scribitur.
- Vgutio Cistula Cistella
- Herodotus Casius cum c exili / & unico s scribitur. Mons est in finibus Aegipti / iuxta Serbonidem paludem / teste Herodoto libro historiarum secundo: quẽ Plinius obpropinquitatem dixit esse in Arabia / non longe a pelusio Nili hostio: a quo Casius adiectiuum / dicente Lucano libro. xi.
- Plinius Lucifer a Casia prospexit rupe. Ptolemæus autem / duos scribit huius nominis montes: unum in Syria: alium in mesopotamia. Casia eadem scriptura / frutex est: qui teste Plinio libro. xii. naturalis historię / iuxta cinnami campos nascitur. Et primam / uti Casius / syllabam corripit. Persius fatyra tertia. Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oliuo. Casium / locus est in Casiotide / teste Ptolemæo.
- Persius Ptolemæo. Calamus / & culmus / in uno significato accipi possunt / dicente Virgilio egloga secunda.
- Ptolemæus Calamus Culmus

Virgilius Añ foetu pecorū aut cērealis mergite culmi. Calamus item arundo est ma-
gis minuta habens internodia lōga & recta: ex qua sagittæ apud diuerfas gē-
tes fiebant. Quod Virgilius tetigit quom in Damoceta ait.
Daphnidis arcum

Plinius Fregisti: & calamos. Nam (ut scribit libro .xvi. naturalis historiæ Plinius)
populi oriētis calamis bella cōficiūt: & spicula illis addūt irreuocabili hamo.
Est etiam calamus Virga cui hamus filo longo ligatur ad capiendos pisces:
quin etiam ad capiendas aues calamus uisco linitur. Vnde Martialis ait.

Martialis Galbula decipitur calamis & rætibus ales
Turget adhuc uiridi quom leuis uua mero. Calamus item pēna scriptoris di-
citur. Nec a caleo cales calamus deducitur ut Vgutio somniauit.

Vgutio Cento cum e & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgutio somnia-
uit: sed græcum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur.

Vgutio Cento cum e & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgutio somnia-
uit: sed græcum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur.

Eustachius auctore Eustachio. Fit autem cento ex diuerforum colorum pānis uel lanis
in unum condensatis atq; consuetis. Iuuenalis satyra tertia.

Iuuenalis Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio
centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Aufonius non infestius
poeta de Virgilio uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huius
modi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus
ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusq; diuersis quædā stru-
ctura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens
cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usū
castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto
hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra
perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum
nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas di-
cit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dū scro-
fam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat.
Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia
teste Ptolemæo.

Marcellus Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declina-
ri potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed po-
tius cum unico cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum
descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est cola-
phus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a
κόλαφιζο quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus qu-
gentos colaphos infregit mihi Sedulius.

Sifenna Et colaphis pulsare caput: uel cædere palmis. Iuuenalis.

Cato Nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo. Colaphum item lotium
dicitur.

Macrobius Calydon cum unico l & y græco scribitur. Ciuitas est Aetolorum teste Strabo
Ptolemæus

Ptolemæus Calydon cum unico l & y græco scribitur. Ciuitas est Aetolorum teste Strabo
ne libro decimo quam fluuius secat Euenus nomine dicente Lucano libro
sexto.
Euenus Calydonia secat hæc & Calidonia dicitur. Caledon cum unico l se-
quente e infula est Britaniæ ut refert Plinius libro quarto naturalis historiæ.

Gasparinus Lucanus libro præfato.

Vgutio Vnda Caledonios fallit turbata Britannos.

Gasparinus Circiter / circum / circa (ut caper tradit) hoc distant: q; circiter ad numerum / cir-
cum ad locum / circa ad tempus refertur. Sed & ad tempus nonnunq; circiter
refertur: ut circiter calendæ: quin etiam ad locum. Casius Hemina. Lapidem
fuisse quadratum circiter in medio arcæ iunctum candelis quoq; uersum.

Terentius Concordor commune est uerbum teste Probo. Comperitur tamen etiam cō-
cordo concordas. Vnde in legenda sancti Vincentii legitur. Tu solus ad mea
uota concordas.

Sedulius Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Iuuenalis Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Strabo Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Lucanus Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Plinius Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Lucanus Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Caper Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Casius Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Probus Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Probus Caper & caprus i recto decliari pōt testibus Probo & Beda sup Donati artē:

Cento

Cētūculus

Centos

Colaphus

Colaphū

Calydon

Calydonia

Caledon

Circiter

Circum

Circa

Cōcordor

Cōcordo

Caper

Caprus

Capra

Caprea

Capreolus

f

Beda & habet femininum capra: quæ (ut idem Probus tradit) in datiuo plurali & Capræ
 Probus ablatiuo facit caprabus. Sunt tamen qui capris quæ caprabus malunt esse dicē
 dum. Caprus item fluuius est Assyriæ in Tigrim fluens teste Ptolemæo. Ca
 Ptolemæus prea siluestris est capra. Virgilius libro æneidos decimo.
 Virgilius Conspectit capream: & surgentem in cornua taurum. Et a caprea sit diminū
 Virgilius tue capreolus penultima syllaba correpta. Virgilius egloga secunda.
 Iuuenalis Caprioli sparsis etiam nunc pellibus albo. Capræ plurali tantum numero
 Ptolemæus declinatur dicente Iuuenale. & grædis epistola uenit
 A Capreis. Insula est in Tyrrheno mari teste Ptolemæo.
 Vgutio Carpentum græcum non est (ut quidam putant) uocabulum: sed latinum: nec Carpentū
 tamen a carpo carpis deducitur: ut Vgutio somniauit: sed a carmenta. Euan
 dri matre dictum est: ita ut carpentū dicatur quasi Carmentum in p muta
 Ouidius to. Quod etiam confirmat Ouidius libro fastorum primo: sic dicens.
 Nam prius Ausonias matres carpenta uehebant:
 Nec quoque ab Euandri dicta parente reor. Genus est uehiculi.
 Vgutio Carmenta latina dictio est: non græca: nec tamen a carpo carpis descendit: ut Carmenta
 Plutarchus Vgutio somniauit. hanc teste Plutarcho in uita Romuli nonnulli Arcadis Carmentis
 Euandri fuisse matrem arbitrantur rerum (ut ait) futuram admonitricæ: quæ
 Phœbo dedicata carnibus oracula significabat: unde dicta est Carmenta. Nā
 Ouidius græce Nicostratæ ei nomen fuit. Quod autem Arcadis mater fuerit confir
 mat Ouidius dicens libro fastorum primo.
 Seruius Hæc quoque ab Euandri dicta parente reor. Alii (ut scribit Seruius) Carmentā
 dictam putant quasi careat mente. Alii teste eodem Seruio non a carmini
 bus Carmentam sed a Carmenta carmina dicta esse uoluerunt. Hæc & Car
 mentis uocatur.
 Pompeius Cossus cum duplicato scribitur. Genus est uermis ligno editi: ad cuius simili
 Virgilius tudinem rugosi corporis homines auctore Pompeio cossi dicebantur. Co
 ssa pluralis tantum numeri cum unico scribitur: cū primam corripit sylla
 bam. Virgilius libro æneidos decimo.
 Ptolemæus Quique urbem liquere Cosas. urbs est Tusciæ teste Ptolemæo & Seruio:
 Seruius quæ (ut idem ait Seruius) apud Salustium singulari numero Cosa legitur. Est
 Salustius etiam eodem nomine Cosa urbs Indiæ teste Ptolemæo. Cossus insula est in
 Ptolemæus Rhodiaco siue Carpathico pelago & eiusdem nominis ciuitas in ea ut idē
 Ptolemæus Ptolemæus ostendit. Cofas fluuius est prope Fruinonem Italiæ urbem flu
 Strabo ens teste Strabone.
 Strabo Cattæ cum c non aspirato & duplicato exili scribitur. Populi sūt Germaniæ
 Ptolemæus testibus Strabone & Ptolemæo. Catta eadem scriptura genus est piscis: de
 Martialis quo Martialis.
 Tortellius Pannonicas nobis nunquam dedit Umbria cattas. Cattus etiam cum geminato t
 Gasparinus scribitur a Tortellio & Gasparino: & ακαυτοσ græce quod latine incensū
 Virgilius significat dictus est. Nam ardentes prudentes dicimus: sicut econtra segenes
 Nonius ignauos quasi sine igni imprudentes appellamus. Vnde Virg. li. ænei. i. ait.
 Instant ardentes Tyrii: id est prudentes: quod Nonius exponit festinantes.
 Ausonius Catus cata catum cū unico scribitur: nam primam corripit syllabam Ausonius.
 Iuuenalis Doctus hylas castu: phegyas catus arte palæstræ: id est prudens uel sapiens.
 Plinius Crocus & crocum declinari potest: & cum c exili utrobique scribitur. Iuuenalis. Crocus
 si unguenti crocino: quod crocomagon appellant. Habet suas utilitates con
 tra suffusiones oculorum. Vrinam magis excalefacit quæ crocum ipsum optimū
 Virgilius Crocomagon
 Propertius Et glaucas falices casiamque crocumque rubetem. Crocinum mediam corripit
 syllabam. Propertius.
 Et crocino nates murreus ungat onyx. Sunt tamen qui solum pro flore cro
 cum masculino genere uolunt declinari debere.

Plinius Cariota huius cariotæ & cariotis huius cariotidis/declinati potest:& cū c/ & t
 exilibus/ & i latino scribitur: & a κάρτα: quod est caput/ deducitur Species est
Strabo palmarum/ testibus Plinio/ & Strabone li. ultimo. Martialis.
Martialis Aurea porrigitur lani cariota calendis. Idem.
Martialis Hoc linitur sputo/ lani cariota calendis. Idem.
Martialis Hinc & multiplices struit tabellas:
Papinius Et notas cariotides theatris. Papinius in siluis, & latente palma.
 Prægrandes cariotides cadebant.
Homerus Circei plurali numero declinatur: sicut Volscini. Opidum fuit Campaniæ su
 per monte/ qui teste in odyssea Homero/ Circeus uocatur/ situm: quod etiã
Liuius hoc Circeum (pro oppido intelligas) ut ostendit Liuius/ declinari potest:
Horatius cuius oppidani/ etiam Circei dicti sunt. Horatius.
Iuuenalis Ostrea Circeis/ Misseno oriuntur echini. Iuuenalis. qui Circeis nata forent/
Priscianus an Lucrinum ad saxum. Priscianus in perihegesi.
 Post hoc Circei: iuxta quos Euxinus altis. Et cum c exili utrobique/ & i latino/
 & æ diphthongo scribitur. Circe cum c exili utrobique/ & i latio/ Solis/ & Per
Hesiodus sæ nymphæ filia fuit: a qua/ Circeum oppidum demoniatum est. Cerceis cū
 c exili utrobique/ & e in prima/ & media syllaba/ absq; æ diphthongo/ fuit
 Oceani/ & Tethyos filia/ teste Hesiodo in theogonia.
Papias Culus cum unico l scribitur: & a κούλοσ/ quod Græci dicunt/ deriuatur: nō aut
Homerus ab eo qui est currus: quia scilicet per culum interiora discurrant/ ut Papias/ &
 Catholicon/ somniarunt.
 Coleus cū unico l scribitur: cū primã corripit syllabã. Homerus li. iliados. i.
 ἔλακ' ἑτο δ' ἔκκο λεοῖσ' μέγα ξίφος ἦλε δ' ἄσων. Nonnunq; tamen Græci mu
 tant o in u: & dicunt κούλεος: & tuuc prima apud illos syllaba producitur/
Homerus ea scilicet rōne/ quam super regulam/ L curtam facit o/ libro ultimo clarius
Iuuenalis edocebimus. Quod et obseruauit Hōerus libro iliados præfato/ quom dixit.
 ἀψδ' ἑσ κούλεου ὄσε μέγα ξίφος οὐδ' ἄπιοσε. Hūc imitatus est Iuuenalis.
 dicens.
 Cuius supplicio non debuit una parari
Virgilius Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Simili modo protulit Virgilius/
 quom in priapea ait.
Gasparinus Et quod nos culum/ culeon ille uocat. Scribitur coleus/ uel culeus/ cum unico
Tortellius l: etsi Gasparinus/ & Tortellius/ cum duplicato l scribi præcipiãt: nec a clau
Vgutio do claudis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniavit. Et apud nos uagi
Martialis na transfertur. Sed & pro testiculis coleos/ & culeos dicimus. Martialis. Cum
 depilatos chreste culeos portas. Sed apud Iuuenalem pro quodam utre/ in
 quo scelestissimi claudabantur cum simia/ serpente/ & gallo/ accipitur: quæ
 nihilominus & uagina dici poterat. Et format culeus per diminutionem cu
Acron leolus: qui etiam & culullus/ teste Acrone super artem pœticam Horatii. Po
Horatius nitur autem culullus pro quodam poculo fictili. Horatius in arte pœtica.
Festus Reges dicuntur multis urgere culullis. hoc culeolum etiam a culeo diminu
 tiuum esse uidetur. Vnde Festus ait. Culeola/ cortices nucum uiridium/ sunt/
 dicta a similitudine culeorum: quibus uinum/ siue oleum continetur. Hæc foe
Vgutio minino genere Vgutio culeolas appellat. Nam & a Culeo/ hæc culeola foe
 minino genere/ Vgutio ipse per diminutionem formari tradit.
Caper Cardo/ masculini/ & sceminini generis est/ testibus Capro/ Probo/ Prisciano.
Probus Gracchus in talento. O grata cardo regium ingressum indicans. Virgilius.
Priscianus aut tanto cessabit cardine rerum.
Gracchus Confugium/ & confugella/ in uno significato dici pōt/ auctore Pompeio.
Virgilius Cantharis huius cantharidis cum c exili/ & th aspirato/ & hæc cantharida ab
Pompeius accusatiuo græco formata/ declinari/ in recto potest. Genus est uermis terrei.
Ouidius Ouidius in ibim.
Virgilius Cantharidum succos dante parente bibas. Cantharus eadē scriptura/ genus
 est uasis: de quo Virgilius in Sileno.

Cariota
 Cariotis
 Circei
 Circeus
 Circeum
 Circe
 Circeis
 Culus
 Coleus
 Culeolus
 Culullus
 Culeolus
 Culeolum
 Culeola
 Cardo
 Confugiū
 Confugela
 Cātharis
 Cantharida
 Cantharus

Virgilius & Iuppiter humidus austris denset'erant' quæ rara modo. Idem li. ænei .x.
 Priscianus Postremi addérent acies. Quæ oia nihilominus & ipse Priscianus anotauit.
 Priscianus Duro duras prima & duro duris tertia coniugatione/declinari pōt' teste Pri-
 sciano. Virgilius. Duro
 Virgilius Durate: & uosmet rebus seruate secundis. Idem georgicorum tertio. Dureo
 Lucanus & uulnera durat. Lucanus libro .v. nam cetera damna
 Solinus Durata iam mente malis firmasq; tulerunt. Solinus de mirabilibus. Lapis iste
 Priscianus in aqua mollis est: humo durat' exemptus. Est aut' durare per seuerare: iustine
 Lucanus re: durefcere.
 Virgilius * Dur eo dures secundæ coniugationis & neutrale uerbum est: & transitium/
 Virgilius teste eodem Prisciano. Lucanus libro quarto. totosq; induit artus. Virgili.
 Stiriæq; impexis induit horrida barbis.
 Virgilius Diana cum i latino scribitur: & primam syllabam indifferentem habet. Virgi
 lius libro æneidos primo. Diana
 Exercet diana choros. Idem libro æneidos septimo. Dictynna
 Ipse deum antiquam genitor Calydonia dianæ. Fuit Iouis filia: quæ a cretensi Dictynnus
 bus lingua Græca/ dicta est Dictynna cū i latino in prima/ & et exilibus/ & y Dianœa
 Tibullus græco in media syllaba/ & duplicato n. Vnde Tibullus i elegia ad priapū ait. Dione
 Diodorus Perq; suas ipune sinit dictynna sagittas. Quare & mons ubi sua fuit dictyn- Dion
 næ aedes/ dictynnus modo consimili uocatus est. Dictynna/ urbs est i Aegy-
 pto: a qua nonnulli dianam dictam esse dictynnā uolunt. Vnde Diodorus
 ait. Afferunt quoq; superioris Herculis operum/ ipensiq; honoris i Aegypto
 uestigia esse: & ab eo conditam ciuitatem Britomartē: quam dictynnā dicunt.
 Et paulopost. Consuetudine dianæ utebatur: quod causam præbuit/ ut quidā
 dictynnā/ dianamq; eandē esse existimarent. Alii dixerunt dictynnā lunā.
 Virgilius Vnde Virgilius ad Messalam. alii quo notior esses/ Dictynnā dixere tuo de
 nomine lunam. Dianœa cum i latino/ & œ diphthōgo/ dicitur a nostris mēs/
 Quintilianus siue intellectus. Vnde etiam ab oratoribus pro quadam figura ponitur: quæ
 sensū magis q̄ uerba designat. dicente Quintiliano libro primo. Figuras quæ
 q; lexos/ quæq; dianœas uocant. Dione huius diones cū i latino/ fuit Occeai/
 Hesiodus & Tethios filia/ teste Hesiodo in theogonia: ac Veneris mater: ut Lactantius
 actantius grammaticus testatur/ & Seruius: a qua/ Venus ipsa/ etiam dione cognomina
 Ieruius ta est. Claudianus de raptu Proserpinæ. sic Venerem quærat/ deferta Dione.
 Claudianus Pro Veneris matre hic ponitur. Pro ipsa aut' Venere Diones filia/ Ouidius li
 Damubius Duidius bro factorum quinto.
 Adubanus Syllius Hippolyte infœlix uelles coluisse Dionem: hoc est Venerē. Syllius libro. xiiii.
 Decimus Numen erat celsæ puppis uicina Dione. Dion cū i latino/ ppriū fuit uiri nom.
 Decimus Probus Dies (ut tradit Probus) sceminini tantum generis est. Nam (ut ait) nullū inueni
 tur nomen masculini generis: quod habeat ablatiuū singularem in e produ- Dies
 Delphi Priscianus ceterisq; grāmaticis/ tam masculini/ q̄ sceminini generis/ dies est. Lucanus li/ Meridies
 Delphi Lucanus bro secundo. pro fata/ quis ille/ Meridies
 Delphi Virgilius Quis fuit ille dies? Virgilius libro æneidos quarto. Diacula
 Delphi Priscianus Ille dies primus læti/ primusq; malorum Diarium
 Terentius Caufa fuit. Meridies tamen/ masculini tantū generis est/ teste Prisciano. Terē
 Donatus dius in adelphis. Præterea meridiē ipso faciam ut stipulā colligat. Vbi Dona
 Nonius tus ait. Meridiem dixerunt ueteres/ quasi medidiem: id est medium diem. Sed
 Varro (ut scribit Nonius/ Varronis auctoritate frætus) non medium diem/ tantum/
 Gellius uerum etiam mediam noctem/ meridiēs designare habet. Dies facit in geniti
 Cæsar die/ teste Cæsarē libro de analogia: quin etiam & dies: ut testis est Casellius:
 Casellius quæ omnia nihilominus exemplis comprobabimus. Virgilius.
 Virgilius Munera laticiaq; dii/ pro diei/ ubi iperitiores legunt dei. Salustius i Iugurtha.
 Salustius Vix decima parte die/ pro diei. Virgilius georgicorū secundo. Libra die/ som
 Virgilius niq; pares ubi fecerit horas. Cicero p Sextio. Eqtes ū daturus illi/ dies pœnas
 Cicero

Duro
DureoDiana
Dictynna
Dictynnus
Dianœa
Dione
DionDies
Meridies
Diacula
Diarium

Ennius hoc ē illius dici pœnas non passuros. Ennius. xvi. analium. Postremæ longin-
Marcellus qua dies cōfecerat aras / p postremæ diei. Dies facit in ablatiuo singulari / die
Plautus uel diu / teste Marcello. Vnde Plautus in aularia / ait. Nec nocti / nec diu / quie-
Salustius tus unq̄ eā. Salustius / diu / noctuq; / labora. Quod tamē Seruius super primū
Seruius georgicorū / dicit esse aduerbiū. dies format p diminutionē diecula / teste Pri-
Priscianus sciano. Quod tantū pro paruo tpe Asconius Pædianus / & in Terentiū Do-
Pædianus natus / intelligi uolunt. Sane teste Gellio / quidā (inter quos Iginus) uoluerūt
Donatus quom diē sceminino genere dicimus / tēpus significare: masculino autē / diem
Gellius ipm. Quibus nos Marcello adhærentes cōtradimus. Nam & sceminino ge-
Iginus nere dici posse p ipso die Marcellus affirmat. Vnde & Pacuuiū iducit in do-
Marcellus lerefe dicentem. Gnatam despondit nuptiis hanc dat diem. Et Virgilius li-
Pacuuius bro æneidos secundo / ait.
Virgilius Ergo dies infanda aderat mihi sacra parari. Item Ouidius libro fastorū. v.
Ouidius Nona dies aderat quom tu iustissime Chiron
Horatius Bis septem stellis corpore cinctus eras. Diarium / uictus dicitur quottidianus.
Martialis Horatius. Cum seruis urbana diaria rodere manis. Martialis.
Gellius Sed lopus usuram / pueriq; diaria poscunt. Diarium item / librum uocabant /
in quo res quottidianæ continebantur / teste Gellio.
Priscianus Diespiter cū i latino utrobq; scribitur: & Iuppiter dictus est / quasi diei pater. Diespiter
Macrobius Et facit in genitiuo diespistris / uel diespiteris / teste Prisciano. Macrobius in
Marcellus saturnalibus. Ipsi quoq; Romani diespitrem Iouem appellabant. Dico
Næuius Dico dicis tertia / & diceo dicis secunda coniugatione / teste Marcello / ueteres
Ouidius protulere. Vnde & Næuiū inducit dicentē. Primā qd̄ dicebo / recte: secundū
qd̄ dicebo / eo melius. Et pducit primā syllabā. Ouidius libro tertio de poto. Dicu
Hoc duce prædico / uaticinorq; deo. Et a dictum supino / fit hoc dictū quod
di (Vgutionis uerbis utar) & hic dictus huius dictus / actio ipsa / uel passio di-
cendi. Dico dicas primā coniugationis / primam corripit syllabam. Virgili-
us Coniugio iungam stabili: ropriamq; dicabo.
Virgilius Dignor / cōmune est uerbū / testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarum / & Priscia
Gellius no. Dicimus enim. Dignor te: & dignor abs te. Virgilius libro æneidos tertio.
Priscianus Coniugio Anchise Veneris dignate superbo: idest dignus habite. Idem libro
Virgilius æneidos primo. Haud equidem tali me dignor honore. Tullius in œconomi-
Tullius co. Homo ex eo numero hominum / qui apud nos hoc noie dignantur: idest
digni habentur. Verum (ut Diomedes scribit / & Nonius) etiam digno di-
gnas ueteres protulerunt. Vnde & Pacuuium referunt dixisse in Hermiona.
Diomedes Cum neq; aspiceret æquales dignaret eius. Dignus ablatiuo iungitur / & geni-
Nonius tiuo. Plautus in trinu. Non ego sum dignus salutis. Virgi. li. æneidos. xi.
Pacuuius Discedam magnorum haud unq̄ indignus auorum. Valerius Flaccus li. viii.
Virgilius Solaq; tantarum uirgo haud indigna uiarum.
Valerius Duricia / & duricies in uno significato accipi possunt. Simili modo / duritas / &
Gellius duritudo in eadem significatione usurpantur / teste Gellio libro decimono /
Cato no. noctium atticarum. Cato. Qui illius imprudentiam / qui norat duritudinē
Ptolemæus Didyme huius didymes cum i latino in prima / & y græco in secūda syllaba scri-
Ouidius bitur. Insula est in mari. Siculo / una ex Aeoliis / teste Ptolemæo. de qua memi-
nit Ouidius libro metamorphoseos. vii. dicens.
At non Olearos / didymeq; Didymæ pluralis numeri / eadē scriptura / & cum
Ptolemæus æ diphthongo in ultima syllaba / insulæ sunt Aphricæ / & Aegypto adiacent /
ut idem Ptolemæus ostēdit. Didymus eadē scriptura / proprium fuit uiri no-
men. Didymi eadem scriptura / montes sunt foelices Arabiæ / ut testis est Pto-
Ptolemæus lemæus. Dindymus cū i latino in prima syllaba / sequente n / & y / græco in se-
cūda / in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / neutri / est
Tortellius Tortellius plurali tm̄ numero declinari præcipiat. Ouidius li. fastorū quarto.
Propertius Dindymon / & Cybelen / & amœnam fontibus Idam. Propertius.
Catullus Dindymus / & sacra fabricata inuenta Cybelle. Catullus.
Virgilius Dea magna / dea cybele / dea domina dindymi. Virgilius libro æneidos

- nono. ite per alta Dindyma. Mons est Phrigiæ / teste Servio.
- Diues** (ut Priscianus / Vgutio / Brito / Mamnotrectus / Alexander / Catholicus / tradidere) substantiuum est: & communis generis. Sed cū habeat accusatiuū singularem / diuitem / & diues / constat adiectiuum esse trium generum. Hieronymus in epistola ad Nepotianum de uita clericorum. Nemo mihi obiiciat diues illud in Iudæa templum. Ouidius li. i. de arte. Addidit externo marmore diues opus. Huius comparatiuus gradus est / diuitor / & diuitius. Ouidius libro tertio de ponto. Textaq; fortuna diuitiora / sua. Martialis. Romanum proprius diuitiusq; forum est. Diues genitiuo / & ablatiuo iungit / teste Prisciano. hic & hæc dis / & hoc dite / idē significat / quod & diues. Quod (ut dicit Priscianus) hic & hæc ditis / & hoc dite / declinari deberet.
- Dito** ditas / & diuito diuitas / dici potest / teste Marcello / Accium inducente dicitur in Astyanacte. Nil credo auguribus / qui aures uerbis diuitant alienas / suas ut locupletent domos. Diteo dites / neutrale uerbum est / unde fit ditesco. **Dextera** / & dextra / in recto dici potest. Et facit in datiuo plurali / & ablatiuo / dextris / uel antiquorum recto dextrabus / ut scribit Nonius. Vnde & Laberius refert dixisse in odyssæa. deq; manibus dextrabus.
- Dogma** huius dogmatis / & hoc dogmatum / & hæc dogma huius dogmæ / declinari potest / teste Prisciano / Laberium inducente dicentem. Nec phirago reā dogmam doctus. Neq; a doceo dogma descendit / ut Vgutio / & Catholicus / somniantur / sed a δ-οκός / quod est sentio. Nulla enim latina comperitur dicitio / terminata in a / quæ neutri possit esse generis / tertiæ declinationis / ut auctor est Priscianus. Quare non latinum / sed græcum est dogma uocabulum. Sane nonnulli dogma / disciplinam / seu doctrinam / interpretati sunt. Nos autem dogmata / scita / decreta / placita / atq; consulta / significare dicimus. Vnde Cicero in Academicis / philosophorum decreta conquirens / atq; expendens / dicit dogmata / latine appellari decreta. Seneca in. xvii. epistolarū moralium / quomodo differre docet decreta philosophorum / a præceptis / dogmata interpretatur latine decreta / scita / consulta / atq; placita. Vnde Plutarchus græce quæ alii dogmata dicunt / ille τὰ ἀπειροκομῆσθαι / hoc est latine placita / dixit. Idē de dogmate Platonis sentit / & interpretatur Apulegius. Sūt igitur dogmata uniuscuiusq; decreta / quæ secundum Ciceronis sententiam / prode re / scelus est non minus / q̄ patriam / & quibus non stantibus / philosophorum sectæ / nec uim / nec locū seruant. Vnde Laertius dicit / sectā eam non appellari / quæ dogmata non habet Martialis ad Papillum. Tu qui sectarum uires / & pondera nosti / Dic mihi præcidi papile dogma quid est. Idem. Quod magni Thraseæ / consummati q; Catonis Dogmata sic quæris / uiuus ut esse uelis.
- Daps** foemini generis ē / nec a do das deducitur / ut Vgutio / & Catholicus / somniantur. Sed auctore Festo / a græco tractum est / quod apud illos δ-αίς scribitur. Et (ut idem scribit Festus) apud antiquos daps dicebatur res diuina / quæ fiebat aut hyberna sementi / aut uerna. Verum (ut tradit Nonius) non tantū opiparos apparatus / aut relligiosos / dapes signare habent / sed etiā uitabiles quādoq; / & infames cybos / dicente Virgilio. Dapibus / uinoq; sepultis. Idem in bucolicis. Quas illi philomela dapes / quæ dona pararit. Vgutio declinat hæc daps / uel dapes / in recto.
- Dacon** cum i latino / & c exili / & diaconus / i recto declinari potest. Simili modo / subdiacon / subdiaconus / hypodiacon / hypodiaconus / archidiacon / archidiaconus. Diaconiū / p ordine / uel dignitate diaconi potitur / q & diaconat⁹ dicitur.
- Discors** / & hic & hæc discordis / & hoc discordē / teste Prisciano / antiqua declinatur. Vnde & Propertius refert protulisse. Blāda / fallax / supba / ipotēs discordis.
- Discordia** / & discorditas / i uno significato accipi possunt / teste Nonio / q & pacuuiū

Diues
DisDito
DiuitoDiteo
Dextera
DextraDogma
DogmatūDaps
DapesDiacon
Diaconus
Diaconium
DiaconatusDiscors
Discordis
Discordia
Discorditas

Pacuvius	refert dixisse in Hermiona. Quantaq; ex discorditate cladē iporē familiæ.	Dano
Pompeius	Dano danis-pro do das-ueteres dixerunt/ restibus Pompeio & Marcello. Vn-	Do
Marcellus	de & Plautus ait in pseudulo. Cui seruitutem dii danunt lenoniam.	Differentia
Plautus	Differentia/ & differicas/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/ dicen-	Differitas
Nonius	te Lucretio libro. iiii. Tantaq; in his rebus distantia/ differitalq; est.	Doleo
Lucretius	Doleo doles hoc modo construitur. dolet mihi caput/ doleo uentrē/ doleo tuā	Dolo
Terentius	miseriam. Terentius. dolet dictum adulescenti. Hieronymus in libro quarto	
Hieronymus	regum capitulo quarto. Ait puer patri suo. Caput meum doleo. Salustius in	
Salustius	Catilina. Quasi dolens eius casum. Dolo dolas primæ coniugationis/ facit i	
	præterito dolauit/ in supino dolatum. Antiqui etiam dolo dolis tertia coniu-	
Varro	gatione declinauerunt/ cuius præteritum est dolui/ idem quod a doleo/ supinū	
Nonius	dolitum. Vnde Varro referente Nonio/ dixit in Agathone. Scyphus dolutus	
Propertius	artē ostēdat mētōris. Et tā doleo/ q̄ dolo/ primā corripit syllabā. Propertius.	
Horatius	Stypes acernus eram properanti falce dolatus. Horatius.	
Horatius	lumbosq; saligno Fuste dolat. Idem sermone primo.	
Horatius	Quis humana sibi doluit natura negatis. A doleo præteritum est.	Dolor
Gellius	Dolor/ & dolentia/ in uno significato accipi possunt/ teste Gellio i noctibus	Dolentia
Ouidius	atticis. Dolon/ propriū fuit uiri nom̄: cuius meminit Ouid. li. meta. xiii. dicēs.	Dolon
Virgilius	Conferat his Ithacus Rhesum/ imbellemq; dolona. Dolo/ genus est tæli. Vir	Dolo
Pompeius	gilius libro æneidos septimo.	Dolus
Gellius	Pila manu/ sæuosq; gerunt in bella dolones. Dolus/ uti malus/ ita & bonus di-	Dux
Plautus	ctus ē/ testibus Pompeio & Gellio libro duodecimo noctium atticarum.	Ducissa
Nigidius	Vnde Plautus ait in rudente. In dolo malo instypulatus sis.	Domus
Gellius	Dux cōmunis generis ē. Apud uulgus tñ/ pro femina duce/ ducissa usurpatur.	Domūcula
	Domus secunda/ & quarta declinatione/ declinari pōt. Antiqui tamen/ domus	Domicula
	huius domus/ huic domu/ declinare solebant/ testibus Nigidio/ & Gellio li.	
Varro	quarto noctiū atticarum. Vnde Varro in Tampheminippo/ ait. perrexit in	Doma
Vgutio	interiores partes domus. Et format per diminutionē domūcula. Vgutio di-	Dumus
Varro	cit/ q; facit diminutiue etiā domicula. Hoc doma huius domatis græcum uo-	Dumetum
Vgutio	cabulū ē/ sic & domus/ teste Varrone de lingua latina: & pro tecto/ seu domo	Dumiciti
Statius;	ipsa ponitur. hic dumus/ spina uocatur. Inde fit dumetum/ quod Vgutio ē/	
	dumicetum appellat. Statius libro thæbaidos primo.	
	Phœbe parens seu te Lyciæ Pataræa niuosis.	
	Exercēt dumeta iugis.	
Vgutio	Drachma cū ch aspirato scribitur/ nō autē cum c exili/ hac uidelicet scriptura	Drachma
	drachma/ ut Vgutio scribi præcepit. Genus est ponderis. Drachmō eadē scri-	Drachmon
Pollux	ptura/ fuit teste Iulio Polluce. Atheniensium numisma. hoc dragma huius	Dragma
	dragmatis cū g/ id apud græcos dicitur/ qui apud nos manipulus. Hoc dra-	Drama
Vgutio	ma huius dramatis cum m immediate post a scribitur/ non autē dragma cū	
Hieronymus	g/ ut seibi tradit Vgutio. Hieronymus in cantica. Drama enim dicitur/ ut in	
	scænis agi fabula solet/ ubi diuersæ personæ introducuntur/ & aliis accedenti-	
	bus/ aliis etiam discedentibus/ a diuersis/ & ad diuersos/ textus narrationis ex-	
Donatus	pletur. Donatus in prologo super Terentium. Protasis/ primus actus est/ ini-	
Diomedes	tiumq; dramatis. Vnde & canit ecclesia. Ante torum huius uirginis frequēta	
Seruius	te nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus/ testibus Diomede/	
Probus	& Seruio/ is dicitur/ qui mixtus non est/ ubi poeta nusq; loquitur/ ut sunt co-	
	mœdiæ/ & tragoediæ. Probus super bucolica. Dramaticus stylus est/ in quo	
	personæ tantūmodo loquuntur/ dihegmaticus/ in quo solus poeta/ mixtus/	
	ubi promiscue & poeta/ & persona.	
Virgilius	Dæmon cum æ diphthongo/ & hoc dæmoniū/ declinari pōt. Damon cū uni/	Dæmon
	co m/ proprium fuit philosophi nomen/ & a Virgilio pro quodā pastore po-	Dæmoniū
	nitur/ dicente in bucolicis.	Damon
	Non ego te uidi Damonis pessime caprum	
	Eripere insidiis multum latrante lycifca	
	Dama cū unico m scribitur/ nec ex de/ & manus cōponitur/ quasi de manibus	Dama

Vgutio effugiat ut ridiculus soniauit Vgutio. Sed græcum δ-α-υ-η est uocabulum /stā
Seruius masculini /q̄ foeminini apud nos generis /teste Seruio. Virgilius in bucolicis.
Virgilius Cum canibus timidi ueniet ad pocula damæ. Horatius in p̄mo carminum.
Horatius Et supiecto pauide natarūt æquore damæ. Et format p̄ dimiutionē damulæ
Deiphylus cum i latino in secunda /& y græco in penultima syllaba /& unico I
Homerus scribitur. propriū fuit uiri nomē Stheneli amici /teste Homero li. iliados. v.
Diphylus
Dysphilus
Iuuenalis Daphylus cū i latio utrobique /& unico l /dici s̄t dei amicus. Iuuenalis satyra. iiii.
Protogenes aliquis /aut delphilus /aut erimantus. Dysphilus cum y græco i
Dyscolus prima /& i latino in media syllaba /& unico l /dici potest malus amicus.
Dyscolus cum y græco /& c non aspirato scribitur /componiturq̄ ex δ-υ-σ /qd̄
Dyscholus in cōpositionē malū /uel difficile significat /& κέλομαι iubeo ita ut discolus
Vgutio is dicatur /cui difficulter iubetur. Neq̄ a scola quod scribitur cum ch aspirato
Gasparinus /uo /deducitur /ut Vgutio /Brito /Mamotrectus /Catholicon /Gasparinus /uo /
Tortellius luerunt. At uero Tortellius ex δ-υ-σ /& χολη cholera /uel ex δ-υ-σ /& χολος
Dispondeus iracundia /compositum uocabulum tradit /quasi mala colera /uel mala iracū
Dispondeus dia iterpretetur. Quod si uerū dicit /cū ch aspirato scribi dyscolus oporteret.
Dispondeus cum i latino scribitur. Pes est quattuor syllabis productis constās.
Dispondeus
Dispondius cum i latino utrobique /& unico p /& hoc disponidum /declinari
Dispondiū potest /teste Varrone libro secundo de analogia. Genus est ponderis /quod a
Dupondiū nonnullis etiam dupondius /& duopōdiū /ex duo scilicet /& pōdo appellat.
Dupondiū
Durionibus /decuriones /decurēs /decudes /qui scilicet decem præsumt /in uno significato acci
Decuriones pi possunt /auctore Pompeo. Varro dicit decuriones esse singularum decuri
Decuriones arum primos /ita ut a decuria decurio deriuetur /quod tamen libro. elegantiarum
Decuriones Laurentius improbat. Ait uero Fronto /decurionem turmæ præesse uo
Decuriones luit. Sed domi quoq̄ /decurio dicitur /nomen quoddam præposituræ signifi
Decuriones cans /dicente Suetonio in domitiano. Saturius decurio cubiculariorū. Et hoc
Decuriones quidem apud Romanos. In municipiis autem idem est decurio /qui Romæ
Decuriones senator. Nam qui in senatu /& consiliis reipublicæ interesse poterant /decuri
Decuriones ones erant. Vnde Cicero pro Sextio ait. Recita quæso Sexti /quid decreuerit
Decuriones Capuæ decuriones. Quid autem differentia sit inter decurionem Romanū
Decuriones /& municipalem /ex epistola quadam Plinii iuniores e primo libro declara
Decuriones tur /ita dicentis. Esse autem tibi centum milium nummum censum /satis indi
Decuriones cat /quod apud nos decuriones. Igitur ut te si decurione solum /uerum etiā eq̄
Decuriones te Romano persequamur /offerō tibi ad implendas equitis Romani faculta
Decuriones tes /trecentam familia numum. Illud etiam dixerim /Romanum decurionem /qui
Decuriones scilicet decem præstet equitibus /longe præstare cæteris decurionibus /quibus
Decuriones ipse etiam eques Romanus præstat.
Duellum Duellum /duellium /duellio huius duellionis /in uno significato accipi possūt.
Duellum dicitur autem duellum /duorum bellum /quod scilicet duabus partibus de
Duellum uictoria contendentibus dimicatur /teste Festo /& nonnunq̄ pro bello ponit
Duellum ut est apud Iuuenalem satyra prima.
Duellum galeatum sero duelli pœnitet. Nam & a duello bellum fit /dum abiecta d lit
Duellum tera /digamma in b conuertitur /quod nonnulli diminutive ab eo quod est
Duellum bonum per antiphrasim fieri uolunt. Quintilianus libro primo. duellos qui
Duellum dē dicere bellos ausi sunt. Varro libro. iiii. de lingua latina. Perduelles dicunt
Duellum hostes. placet ergo ut a duello bellum fiat Quod tamen Festus a belluis di
Duellum ctum tradit. duellio /& duellus /in uno significato accipi possunt. Vnde per
Duellum duellio /& perduellis. duellator is dicitur /qui duellum peregit. Plautus in ca
Duellum ptiuis. domi belliq̄ /duellatores optimi.
Dorcium Dorcium /& dorcia /propriū mulieris nomē /declinari potest /nec a δ-ο-ρ-ι-ο-σ
Dorcium deducitur /ut Vgutio somniauit /sed a δ-ο-ρ-ο-υ /quasi dulce /& amabile donū
Dorcium dicatur.
Dorcium
Dorus
Doris Seruius Dorus /Neptuni filius fuit /teste Seruio. Doris cum i latino /fuit Oceani /& Te
Doris Hesiodus thios filia /teste Hesiodo in theogonia /& a nonnullis interpretatur amaritu
Doris do /quæ Nereum /hoc est mare /semper consequitur. Quamobrem nonnunq̄
Dory

Virgilius	a poetis doris ipsa pro mari ponitur: ut est apud Virgilium in Gallo dicentem.	Dorius
Ptolemæus	Doris amara suam non intermiscet undam. dora urbs est Phœnicis: teste Ptolemæo. Dory cum y græco nomen est urbis ponticæ neutri quidem generis: de quo Prisciano. Dorius fluvius est India: teste Ptolemæo.	
Priscianus	Dei & dii cum duplicato i: teste Prisciano dicitur. Lucanus libro. vi.	Dei
Ptolemæus	O utinam cæliq; deis/herēbiq; liceret.	
Priscianus	Dares proprium uiri nomen/facit in genitio daris/uel daretis. Virgilius libro	Dii
Lucanus	æneidos quinto.	Dares
Virgilius	Precipitemq; daren ardens agit æquore toto. Idem in eodem.	
Virgilius	Creber utraq; manu pulsat/uerfatq; daretā.	
	De go degis uerbum/ablatiuo iungitur cum præpositione in/uel sub: & nonnū	De go
Nonius	q; pro ago ponitur: & accusatiuum postulat: ut ultimam hic degit ætatē. Quā	
Plautus	doq; etiam pro minuo usurpatur: teste Nonio: & cum accusatiuo costruitur dicente Plauto in aularia.	
Plautus	Nunc ego istum soror laborem degam tibi: id est minuum. Aliquando de go si	
Marcellus	gnificat id quod detraho. Vnde idem Plautus ait in Epidico degitur corium	
Priscianus	de tergo tuo. id est detrahitur: ut Marcellus interpretatus est.	
Nigidius	Dominor dominaris/inter cōia uerba a Prisciano cōnumeratur. Vnde & Ni-	Dominor
Virgilius	gidium refert dixisse. Omne pecus in domitum/habet quiddam in se ferum:	
Hieronymus	sed tamen ea natura est/ut curari/ & dominari possit. Costruitur autem do-	
Ouidius	minor cū datiuo/genitiuo/ & mediante in præpositione/cum accusatiuo/ &	
Virgilius	ablatiuo. Virgilius. & uictis dominabitur Argis. Hieronymus in ecclesiastico	
	capitulo: xvii. Posuit timorem illius super omnem carnem: & dominatus ē be-	
	stiarum: & uolatilium. Ouidius libro metamorpho. primo.	
	Et q; dominari in cætera posset Natus homo. Virgilius. li. æneidos secundo:	
	incensa Danai dominatur in urbe:	
Virgilius	Decus neutri generis est: & corripit in obliquis co syllabam Virgilius libro æni-	Decus
	dos quiuto.	Decorus
	Oblitus decorisq; sui: sociumq; salutis. Similiter decorus decora decorū me-	Decoro
Stadius	diam corripit syllabam: & decoro decoras uerbum. Stadius in thæbaide.	Decor
Horatius	Terrarum decora alta uiri/decoriq; iugales. Horatius.	
Priscianus	At bene nummatum decorat suadela: uenusq;. Ab eo quod est decus fit hic &	
Salustius	hæc decor: teste Prisciano: quod quidam trium dicunt esse generum. Salusti-	
Næuius	us. equis/ & armis decoribus. & simili modo co syllabam corripit. Næuius in	
	carmine belli punici.	
	Magnamq; domum/decoremq; ditē uexarant. Vbi corē pes iambus est/	
Virgilius	duabus constans syllabis/una breui/altera longa. decor masculini generis/	
	co syllabam i obliquis producit. Virgilius li. æneidos. v.	
Horatius	Et dorycli coiunx diuini signa decoris. pari modo decorus adiectiuum/ &	
	decoro uerbum/mediam producūt syllabam. Horatius in sermonibus. ne si	
	te facies ut sæpe decora Moli sulca pede.	
	Delecto delectas accusatiuo iungitur. delector deponens cum ablatiuo construi	Delecto
	tur mediante præpositione in/uel de. delectat impersonale regit a parte an-	Delector
	te accusatiuum: & post cum infinito iungitur.	Delectat
Ouidius	Deceo deces cum accusatiuo costruitur. Ouidius. libro metamor. vi.	Deceo
Ouidius	Admouiq; preces quarum me dedecet usus. Idem de remedio.	Decet
Terentius	Lude: decent animos mollia regna tuos. decet impersonale/a parte ante ac-	
	cusatiuum expostulat: & nonnunq; datiuum: ut est apud Terentium. facite ita	
	ut uobis decet.	
	Definire cum unico s post e/est quasi finem dare. diffinire autem cum duplica-	Definio
	to s post i/est/hoc ab illo finiēdo/ac partiēdo distinguere.	Diffinio
Hieronymus	Defero defers regit post se accusatiuum. In alio autem significato/datiuo iungi	Defero
	tur. Hieronymus in deuteronomio capi. xxviii. Adducet sup te dñs gentem	
	peccatissimā: quæ nō deferat seni: nec misereatur paruuli: id est honoret senē.	
	Deficio deficiis quādo neutrale est/datiuum postulat: ut pecunia mihi defecit: &	Deficio

	nonnunq̄ absolute ponitur: ut hic præsenctute deficit. Quando autem e trā sitium/accusatio iungitur. Virgilius libro georgicorum primo. noctem lē tus non deficit humor. idest deserit/ seu derelinquit.	
Virgilius	Discrimen/discriminale/diferniculum/in uno significato accipi possunt. Acus ea est/qua capilli discriminantur. Nam a discrimine fit descriptio descripti nas. Hieronymus i Iudith capitulo decimo. Et discriminauit crinē capitis sui.	Discrimen Discrimina le
Hieronymus	Virgilius libro æneidos xi. Ordine flamarum/& late discriminat agros. Discrimen item/differentia dici tur. Virgilius libro æneidos septimo.	Discernicu lum
Virgilius	At nunc dura dedit nobis discrimina pallas. Rursus discrimen/periculum. Virgilius æneidos libro primo. per tot discrimina rerum. Tendimus in latium. discrimen/certamen. Virgilius li. æneidos quinto.	
Virgilius	post hos aequo discrimine pistris/ Centaurusq̄/locum tendunt superare priorem	
Plautus	Despicio desipis/ablatiuo iungitur:& nonnunq̄ genitiuo: ut est apud Plautum i Epidico. desipiebam mentis. quom illa scripta mitterem/ pro mente.	Despicio
Liuius	Demum/significat post: quin etiam demus apud Liuium/referente Festo/lectū est. Alii (ut subdit) demum pro dumtaxat posuerunt.	Demum Demus
Festus	Diadema huius diadematis cum i latino/& hæc diadema huius diademæ/te/ ste Prisciano/declinari potest. Ornamentum est capitis.	Diadema
Priscianus	Degener/ teste Prisciano libro quinto/communis generis est: quod tamen li/ bro septimo trium tradit esse generū. Nam in ablatiuo singulari/degene re facit/& degeneri. Lucanus. Si me degeneri strauissent fata/ sub hostes. Is dicitur qui maiorum suorū mo/ ribus non respondet.	Degener
Lucanus	Descendo facit in præterito descendi/ teste Prisciano: ac etiā descendidi/ teste Gellio libro septimo. noctium atticarum.	Descendo December
Priscianus	December/& decembris/ in recto/ ueteres pro tulerunt/ teste Prisciano.	Decembris
Priscianus	Donec/& donecum/ in uno significato dici potest/ teste Prisciano. Vñ & Plau tus ait in captiuis. A scultatus sciēs ego mea mitti/ donecum ille huc redeierit	Donec Donecum
Plautus	Ennius/ notum est quid significat. Ennius tamen libro. viii. etiam debilo homo/ pro debilis protulit/ ut refert Marcellus.	Debilis Debilo
Ennius	Dextrorsum/& dextrouorsum/ pro dextrouersum dici potest/ teste Prisciano/ Plautus in rudente. Sed dextrouorsum auersa est in malam crucem.	Dextrorsū Dextrouor sum
Marcellus	Diuisus/& diuidus/ in uno significato dici potest/ teste Nonio/ Accium indu cente dicentem. Nosq̄ ut seorsum diuidos lecto offers. Diuiduū/& quod di uidit/& quod diuiditur/ significare habet.	Dextrouer sum
Priscianus	Caper/ dorsum neutro genere/& hic dorsus huius dorsus/declinari potest/ testibus Ca pro/& Probo. Et non tantum animātium/ sed etiam aquarū/ teste Marcello/ dorsum dicitur. Vnde Virgilius libro æneidos primo/ inquit.	Diuisus Diuidus Diuiduus
Caper	Dorsum immane/ mari summo. Dictum est autem dorsum/ q̄ ea pars corpo ris/ de uera sit deorsum/ auctore Pōpeio. Neq̄ a duro duras descendit/ ut Vgu tio somniauit. Ab eo quod est dorsum/ fit dorso dorsas uerbum: a dorsus aut fit dorso dorsas. Plautus i aularia. Tu macerio cōgrum murana ex dorsua/ q̄rum potes: idest confringe/ uel dorso exime.	Dorsum Dorsus Dorso Dorsuo
Probus	Dulcitas/& dulcitus/ pro eo quod est dulcedo/ in uno significato accipi pos sunt/ teste Nonio: Cæcilius in Syraculis. Tanta hinc inuasit i corda idulcitas.	Dulcitas Dulcitus Dulcedo
Marcellus	Cicero libro quarto de natura deorū. Quicq̄ dulcitudine præter cæteros sen sus cōmouetur.	
Virgilius	Delicium in singulari numero/ neutri generis est: in plurali uero/ foeminini: Pla utus etiā foeminino genere/ singulari numero prorulit/ quom dixit. Mea uolu ptas/ mea delicia. Delicia item foeminini generis/ tignum dicitur/ quod ad te gulas angulares infirmas/ uersus fastigiatum collocatur/ ut scribit Festus.	Delicium Delicia
Pōpeius	Dirimo facit in præterito diremi/& dirempsi/ teste Beda super Donati artem.	Dirimo
Vgutio	Dolina/ facit i dauitiuo plurali/ & ablatiuo/ dominabus/ ut tradit Probus. Hic	Dolina
Vgutio		g 2

Hieronymus	ronymus in epistola prima ad demetriadem circa finem. Incedentibus domi	
Curcius	nabus ancilla uirgo procedat ornatio. Curcius tamen dominis pro domina	
Laurentius	bus dixit. Et sic dicendum esse tradit Laurentius.	
Isidorus	Discus cum i latino & c exili/ græcum est uocabulum: etsi Isidorus / Vgutio /	Discus
Vgutio	Catholicon/ aliam nescio quam etymologiam fingant. Genus est uasis/ por-	
Polux	tandis ad mensam carnibus q̄ aptissimum/ ut docet Iulius Polux. Fuit etiã dis-	
Martialis	cus ludi genus: quo saxum uel massa plumbea iactabatur alutæ iuncta: i qua	
	referenda & piculū erat: & ars appebat: ut Pindari iterpres ostēdit. Martialis.	
	Splendida cum uolitent Spartani pondera disci.	
	Este procul pueri.	
Macrobius	Digeries/ digestus/ digestio/ in uno significato accipi possunt. Macrobius in sa	Digeries
Stadius	turnalibus. Nec mirū si digeries morfu reprehensionis euasit. Stadius libro thæ	Digestus
	baidos tertio iam creditur uni.	Digestio
	Sanctarum digestus opum: idest hac in parte/ dispositio/ uel distributio.	
Marcellus	Duco ducis tertiæ coniugationis/ primā p̄ducit syllabam: & apud Marcellum	Duco
Virgilius	Plures detinet significationes/ hoc nihilominus in loco annotandas. Duce/	
Tullius	re/ pati significat. Virgilius libro æneidos quarto.	
Virgilius	Nate dea potes hoc sub casu ducere somnos. Duci/ delctari/ auocari. Tullius	
	libro quinto de finibus. Dantq; se ad ludendum. fabellarumq; auditione du-	
	cuntur. Ducere/ nudare exercere. Virgilius libro æneidos. xii.	
	Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hostem	
Tullius	Ibat. & auxilio ducto mucrone petebat. Ducere/ excitare. Tullius in Verrem:	
	Quid si quem statuæ magnopere delectant/ si quis earum honore/ aut gloria	
Tullius	ducitur? Ducere/ illicere. Tullius libro officiorum secundo. Postremo precio/	
Virgilius	aut mercede ducuntur. Ducere/ struere erigere. Virgilius libro æneidos pri-	
	mo. pars ducere muros:	
Virgilius	Moliriq; arcem: & manibus subuoluere saxa. Ducere/ iudicare. Virgilius tan-	
	ton me crimine dignum	
Virgilius	Duxiti/ Ducere/ uoluere pertractare. Virgilius libro æneidos sexto.	
Tullius	Sic equidem ducebam animo/ rebarq; futurū. Ducere/ trahere differre. Tul-	
Tullius	lius libro officiorum tertio. Apud prætorem criminatus est/ balbū illud du-	
	cere. Idem ad Cæsarem iuniorem. Ne res duceretur/ secimus ut Hercules An-	
	tianus in alium locum transferretur. Ducere/ proprium pro temporibus ser-	
Virgilius	uare. Virgilius in bucolicis. & quo	
Plautus	Duceret apricis in collibus uua collorem. Ducere/ dimittere descendere. Pla-	
	utus in aularia. Vbi ille abit/ ego me duco seriundus arbore. Ducere/ gerere.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos octauo.	
Virgilius	Hi bellum assidue ducunt cum gente Latina. Ducere/ quam proprie signifi-	
	cantiã habeat/ patet hoc Virgiliti exemplo/ libro æneidos. xii. dicentis.	
Virgilius	Ducitur infelix æuo confectus Alethes. Duco ducas primæ coniugationis	
	primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos decimo.	
Virgilius	Quatuor hic iuuenes/ totidem quos educat upheus.	
	Ducatus huius ducatus/ regio ducis/ uel dignitas/ apud uulgus dicitur. ducatus	Ducatus
	huius ducati/ aureus nummus ducalis uocatur.	
	Dimico dimicas/ & dimicor deponens comperitur. Vnde in legēda sanctorum	Dimico
	Chrisanti/ & dariæ legitur. Quis enim istam pugnam a diabolo excitatã uin-	Dimicor
	cere præualet/ nisi tua pro eo fuerit dextra dimicata?	
	Draco cum c Exili cōis generis est: etsi scēmininum draca habeat/ & dracæna cū	Draco
	æ diphthongo in media syllaba. Dicitur est autem draco a δ-ρακων/ quod est	Draca
Plinius	uidere. Nam clarissimam oculorum aciem habere perhibetur. Draconem itē	Dracæna
	appellat Plinius libro decimo septimo naturalis historia/ ex tortuositate si-	
	militudine/ palmitem (ut ait) emeritum/ pluribusq; induratum annis.	
Festus	Dabo dubas/ ueteres teste Festo protulerunt: a quo fit/ quo nunc utimur uer-	Dubo
	bum dubito dubitas.	Dubito
	Diabolus cum i latino scribitur: nec ex dia/ & bolus componitur: quasi duos	Diabolus

rum cum echinus cum ch aspirato & i latino primam (ut statim patebit) corripit syllabam / Lucani metro conuenire nequaquam potest. Quem tamen pro echeneide / Isidorus Papias Vgutio Catholicon / ac etiam Augustinus de ciuitate dei posuere. Sed falsi sunt. Nam echinus / alius quidam est pisciculus ex cærorum genere / spinas habens: quibus pro pedibus utitur: de quo Martialis. Cortice deposito mollis echinus erit. Iuuenalis satyra quarta. Et semel aspectu litus dicebat echini. Horatius sermone. xiiii. Ostrea Circæis / Misseno oriuntur Echini. Est etiam Echinus eadem litteratura / uilla Cyrenicæ prouinciæ in Aphrica: & eodem nomine urbs Macedonia: teste Ptolemæo: necnon & genus uasis ænei: in quo calices lauantur / teste Acron: quam alii (ut ait) ampulam dicunt esse uitream: de quo Horatius sermone sexto. Pocula cum cyato duo sustinet: astat echinus. Echinas huius echinadis uel e. hinados / eadem scriptura scribitur. Sunt autem echinades / infulæ i Maliaco mari: teste Herodoto libro historiæ secundo: de quibus Lucanus meminit / dicens. crassis oblimat echinadas undis. Vgutio dicit posse declinari hæc echinada. Quod si coperitur / ab accusatiuo græco ἐχίνα & formetur necesse est. Sed & hæc echina huius echinæ declinari potest / dicente Seneca in Troade. Quolibet uento faciles Echinae. Echidna cum ch aspirato & i latino / sequente dn / uipera dicitur. Vnde de ea / quam Hercules interfecit / inquit Ouidius libro. v. fastorum. Sanguine centauri Lernææ sanguis Echidnæ Mixtus ad auxilium tempora nulla dabat. Ecstasis cum et exilibus scribitur: & dici potest pductio. Est enim figura / qua syllaba naturaliter correpta producit: quæ a nonnullis extasis dicitur. Extasis item / mentis excessus uocatur. Egeo eges uerbum tam genitiuo / quam ablatiui iungi potest. Egeo Edo Priscianus Edo es est / græcū est uerbu: quod ap antiquos / teste Prisciano / edo edis edit declinari solebat: ut etiam ab hoc compositum / comedo comedis comedit. Vnde etiam Næuius in carbonaria ait: ille ipsi astat / quando edit. Et format edo duplex supinum / esum scilicet / & estum / teste Prisciano. Elegia cum unico l & i latino scribitur: & dici potest miseria. Et producit apud poetas penultimam syllabam. Stadius libro siluarum primo. Elegia Quas inter / multum petulans elegia propinquat. Martialis. Derineat cultis aut elegia comis. Antonius Panormita in epistola ad Lamolam. Induit aduirsus uultus elegia dearum. Nonnunquam pentasyllaba dictio elegia effertur: & tunc penultima syllaba corripitur. Ouidius de remedio. Blanda pharetratos elegeia nutrit amores. Idem li. tertio de sine titulo. Venit odoratos elegeia nexa capillos. Idem in epitaphio Tibulli. Flebilis indignos elegeia solue Capollos. Quod domitius super epistolam Sapphus / nom percipit. Nam cum apud poetas (ut domitius) penultimam syllabam elegia / dictio scilicet tetrasyllaba / producta habeat / i eadem Sapphus epistola / emē dare (ut etiam alibi solet) elegia censor debuit: non aprobare / ut elegia legere tur. Quod si apud Ouidium tetrasyllaba dictio (ut idem legendum affirmat) elegia enuntietur / primam / & secundam syllabam produci / necnon & penultimam corripit / necesse est contra omnium aliorum poetarum auctoritatem: imo etiam contra seipsum. Vnde & alibi idem Ouidius inquit. Tantum se nobis elegi debere fatentur. Et Tibullus ait. Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollo. Boetius. Et ueris elegi fletibus ora rigant. Iuuenalis. Impune ego mihi recitauerit ille togatas: Hic elegos. Hoc pari errore ductus etiam est tortellius in dictione elegia. Sūt qui ab elegia diminutiue elegidion formari uolunt. Persius. Nō si qua elegidia crudi Dictarunt proceres. Equus cum primam corripit syllabam / asque & diphthogo scribitur: & habet scc Equus

Probus	mininum equa: quorum diminutiva sunt equuleus & equula / testibus Probo / Marcello / Prisciano. Vnde Tullius ait in Hortensio. Sed cybum etiam saepe subtrahunt: ut debilitetur equuleorum nimis effrenata uis: Varro in lege Menia. Nemo est tam negligens / quin summa diligentia eligat asinum / qui suam saliat equula. Equuleus item / tormenti est genus. Eques communis generis est: quin & apud uulgos pro foemina equite / equitissa usurpatur. Eques item pro equo ponitur / testibus Marcello & Seruio / dicente Virgilio georgicoz. iii. atq; equitem docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equitas uerbum / tam ad equum q̄ ad insidentem pertinens / teste in saturnalibus Macrobio. Vnde & Lucillius de equo ait. Nempe huc currere equum nos atq; equitare uidemus. Equiso equitem uel equorum magistrum / designare habet. Varro in eumenidibus. Neq; furentem equuleum damacrinum insanus equiso eximendis morbi fluctibus educet unq̄. Et (ut scribit Nonius) non tantum equorum magistrum / sed etiam omnium rerum / quarum ei regimen conceditur / equiso designet. Quod & Varronis auctoritate comprobatur in Marciatore sic dicentis. Hic in ambiuo nauem cōsendimus plaustrum: quam nauitici equisones per uiam conducent loco.	Equa Equuleus Equula Eques Equito Equitissa Equiso
Varro	Equester masculini / equestris foeminini / eq̄stre neutri generis: & hic & haec equestris & equestre / declinari potest. Vgutio declinat et hic & haec equester.	Equester
Vgutio	Euentus huius euentus / & hoc euentum / declinari potest. Virgilius libro sexto aeneidos. caeco sq; uolutat	Euentus Euentum
Cicero	Euentus animo secum. Cicero ad Atticum. Semper enim causae euentorum magis mouent q̄ ipsa euenta.	
Nonius	Exercitus huius exercitus / uel antiquorum more huius exercituis / uel exerciti / teste Nonio / format genitiuum. Varro libro de uita patrum secundo. Quot quot imperator propter exercituis salutem / foedis manibus deuouit. Accius. Considera & quo reuoces summam exerciti.	Exercitus
Varro	Erratus huius erratus / & hoc erratum / in recto / declinari potest.	Erratus
Accius	Euphrates cum t exili scribitur: & facit in genitiuo Euphratis & Euphratae. Vgutio dicit posse declinari / Euphrate huius Euphrates. Et producit mediam syllabam. Boetius.	Erratum Euphrates Euphrate
Vgutio	Tigris & Euphrates / uno se fonte resoluunt. Lucanus libro secundo. Euphratem / Nilumq; moue. fluuius est: qui posteaq̄ longam egit uia / & Babylonem in duas partes diuisit: in mare Rubrum tandem descendit.	
Lucanus	Externus externa externum / & exter externa exterum / in uno significato accipi possunt. Statius libro thaeaidos. xi. Sed quid apud tales qui nec sua pignora curae Exter honos? Extra praepositio format superlatiuum extremus & extimus / teste Prisciano. Plautus in rudente. Factus sum quasi extimus a uobis. Extrarius q; extra focum / sacramentum / iusq; sit / teste Festo dicitur: uel (ut scribit Marcellus) extrarius alienum significat. Aphranius in suspecta. Ut me esse in hac re ducat abs te extrarium. Extraneus / is appellatur / qui ex altera terra est: quin etiam exterraneus dicitur / ut auctor est Pompeius.	Externus Exter Extremus Extimus Extrarius Extraneus Exterraneus
Stadius	Ethlipis enim c exili / & th aspirato / & i latino utrobique scribitur: & dici potest expressio. Est. n. caesura / qua m cum Vocali eliditur: ut est apud Virgilium. Monstrum horrendum ingens. Haec a nonnullis ellipsis cum duplicato lab aliis ellepsis dicitur.	Externus Exter Extremus Extimus Extrarius Extraneus Exterraneus
Priscianus	Emporium locus est mercatus & nuſidinationis & latine dici potest Emptorium. Est & eodē noie urbs in Italia / alias Firmū / nominatum / teste Strabone. Emporiae pluralis tantum numeri / Duo sunt opida / dicitur Liuius. Emporiae duo opida erat muro diuisa. Vnum Graeci habebant a Phoea: alterum Hispani de Phocaicis meminit Syllius libro tertio quom ait. Phochaicae dat Emporiae: dat Tarraco pubem. Empyrum cum y graeco: dici potest ignitum / sicut dipyrum / bis ignitum. Martialis.	Ethlipis Ellipsis Ellepsis
Plautus	Emporium locus est mercatus & nuſidinationis & latine dici potest Emptorium. Est & eodē noie urbs in Italia / alias Firmū / nominatum / teste Strabone. Emporiae pluralis tantum numeri / Duo sunt opida / dicitur Liuius. Emporiae duo opida erat muro diuisa. Vnum Graeci habebant a Phoea: alterum Hispani de Phocaicis meminit Syllius libro tertio quom ait. Phochaicae dat Emporiae: dat Tarraco pubem. Empyrum cum y graeco: dici potest ignitum / sicut dipyrum / bis ignitum. Martialis.	Emporium Emptorium Emporiae Empyrum Elephas
Festus	Quid tibi uis Dipyrum qui phactonta facis?	
Marcellus		
Aphranius		
Pompeius		
Virgilius		
Strabo		
Liuius		
Syllius		
Martialis		

	Elephas cum unico l'cōis generis est. Et a gehituo græco Ἐλεφάντης nostri est	Elephantus
Iuuenalis	hic elephantus in recto dixerunt. Iuuenalis.	
Hieronymus	Quatinus hic non sunt & uanales elephantum. Hieronymus in libro primo Maccabæorum capitulo primo. Et intrauit in Aegyptum in multitudine graui in curribus & elephantis & equitibus & copiosa nauium multitudine. Et non nunquam pro ebone hoc est pro ipsius elephantum dente ponit. Virgilius in georgicis. In foribus pugna ex auro solidoque elephantum. Elephas item mons est circa Nilum fluuium ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	
Virgilius		
Ptolemæus		
Seruius	Eleusis cum unico l' & eleusin in recto declinari potest teste Seruio super pri-	Eleusis
Stadius	mum georgicorum. Stadius libro thæbaidos. xii.	Elusin
	Hos Salamis populos illos cerealis Eleusin. urbs est in Thera Atticæ insula	Eleusina
Ptolemæus	teste Ptolemæo: a qua insula ipsa tota Eleusina cognominata est.	
Iuuenalis	Enthymema huius enthymematis & hoc enthymematum in recto declinari potest & cum th aspirato & y græco scribitur. Iuuenalis satyra. vi.	Enthymea
	Torqueat enthymema: nec historias sciat oēs. Genus est argumenti ex uno	Enthymematum
Quintiliāus	assumpto cōcludēs. Quintiliāus dicit enthymema esse oē quod mente cōcipimus.	
Lucretius	Epectasis cum et exilibus scribitur: & dici potest porrectio. Est. n. figura qua in medio dictionis littera uel syllaba interponitur: ut est apud Lucretium libro. i.	Epectasis
Iuuenalis	Inter se nexus minus aut magis indupedita pro impedita. Iuuenalis.	Epenthesis
	Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus	
Virgilius	Induperatorem pro imperatorem. Epenthesis cum th aspirato dici potest interpositio. Et est figura epectasi ipsi similis: ut est apud Virgilium. nondum Porfenna iubebat. Vbi teste Seruio n unum metri gratia interpositum est. Nam apud alios poetas Porfenna mediam corripit syllabam. Vnde Syllius libro octauo ait.	
Syllius		
Martialis	Cernitur effugiens ardentem Porfenna dextram. Martialis.	
	Hanc spectare manum Porfenna non potuit.	
Lucanus	Epirus cum i latino scribitur: & mediam producit syllabam. Lucanus libro. ii.	Epirus
	Primus in epiru boreas agat. Regio est in Europa. Ephyris cum y græco in	Ephyris
Herodotus	media syllaba & cum i latino in ultima urbs fuit Laconia teste Herodoto.	Ephyre
	Ephyra huius Ephyrae cum y græco & Ephyre huius Ephyres declinari potest. urbs est in Achaia: quæ nunc Corinthus uocatur testibus Lactantio grammatico & Plinio libro quarto naturalis historiae. Et tam Ephyris que Ephyre syllabam corripit. Papinius libro thæbaidos quarto.	
Lactantius		
Plinius		
Papinius		
Lucanus	It comes Inoas Ephyre solata querelas. Lucanus libro. vi.	
Ouidius	Aut Pelopis latis Ephyren abrumperet regis. Ouidius heroidum.	
	Hic Ephyrem bimarem Scythiam tenet ille niuosam. Fuit etiam Ephyre eadem litteratura oceani & Thetios filia: cuius meminit Virgilius georgicorum quarto quom ait.	
	Atque phyre atque Opis ac Asia Deiopeia.	
	Ephebus absque o diphthongo scribitur. Neque enim ex e & phoebus componitur ut cum Catholico sonauit Vgutio: sed potius ex epi & hebe pubertas: ubi pro abiecta i littera in ph conuertitur: ut libro secundo in dictione cathedra plene docuimus. & dici potest ephebus pubes. Et producit mediam syllabam.	Ephebus
Iuuenalis	Iuuenalis satyra secunda.	Ephebia
Horatius	Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Horatius in epistolis.	
	Quo pacto partes tuteur amantis ephebi. ide uenit hæc ephebia: quæ (ut dicit Donatus super Andriam Terentii) prima ætas est adolescentiæ. Alexander autem Neque uult ephebiam locum esse ubi ephebi prostituuntur. Ait enim.	
Donatus		
Alexander	Quo prostant pueri locus est ephebia dictus. Claudicat tamen hic uersus in prima huius dictionis syllaba. Cuius nihilominus interpretationi consentire uidetur Hieronymus in secundo libro Maccabæorum capitulo quarto sic inueniens. Super hoc promittebat & alia talenta centum quinquaginta si potestati eius concederetur gymnasium & ephebiam sibi constituere. Et subdit Et enim ausus est sub ipsa arce gymnasiū constituere: & optimos quosque ephe-	
Hieronymus		

	in præterito extuli: quod a uerbo tollo mutuatur: in supino elatum. Est autem efferre extollere. Tullius libro officiorum secundo. Ita eos uiros suscipiunt: maximisq; efferunt laudibus. efferre/edere prouehere. Virgilius georgicorum. ii. Extulit hic Decios: Marios. Efferre/erigere leuare. Virg. libro æneidos. y. Ostendit dextram insurgens Entellus: & alte	
Tullius		
Virgilius		
Virgilius	Extulit. Efferre/ostendere. Virgilius libro æneidos octauo. Et belli signum Laurenti Turnus ab arce	
Virgilius	Extulit. Efferre/proferre. Virgilius libro æneidos quinto.	
Virgilius	Tum satus Anchisa castus pater extulit æquos. Idem libro æneidos secundo.	
Lucilius	Mente efferre pedem genitor? Efferre subdere. Lucilius libro. xxvii. Depugnabunt pro te ipsi: & morientur: ac se ultro efferent. Efferre/enuntiare. Quale est si dixeris. Cybele cum unico l& cum gemiato l Cybelle/efferri potest.	
Nonius	Exeo exis/ & extro extras/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/ Aphra	Exeo
Aphranius	nium inducente dicentem in actione. simul limen intrabo: illi extrabunt ilico. Nam sicut intrare/ingredi/ita extrare/egredi significat.	Extro
Seruius	Egredior/accusatio/ & ablatiuo iungitur/ teste Seruio super librum secundum æneidos. Salustius. Raro egressa fines suos. Horatius.	Egredior
Salustius		
Horatius	Egressum magna me cepit Aricia Roma.	
Nonius	Expedio expedis/ facit in futuro indicatiui modi expediam/ & expedibo/ teste Nonio/ dicente etiam Plauto in truculento. Ego expedibo rem.	Expedio
Plautus		
	Epulum in singulari numero neutri generis est: i plurali uero fœminini. Vete res tamen/ et hæc epula singulari numero protulerunt/ teste Festo. Interest tamen inter epulum/ & epulas. Nam epulae (ut tradit Laurætius) cybi sunt ministerio hominum/ in nostrum comparati uisum: epulum autem/ solenniores quædam epulae: & proprie publicum conuiuium. Iuuenalis satyra tertia. Vnde epulum possis centum dare Pythagoreis. Epulo & epulonum/ in recto/ teste Festo/ antiqui declinauere.	Epulum Epula Epulo Epulonum
Festus		
Laurentius		
Iuuenalis		
Festus		
Marcellus	Efurio esuris/ facit in futuro indicatiui modi esuriam/ & esuribo/ teste Marcello.	Efurio
Pomponius	Vnde Pomponius ait in augure. Imo mane non esuribus diuitius. Sunt tamen qui cum x hac scriptura exurio scriptitant: & ab ex & haurio compositum uerbum dicunt. Esuries/ & esurgo/ in uno significato accipi possunt/ teste Marcello/ Varronem inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.	Exurio Esuries Esurigo
Marcellus		
Varro	Effigies/ & effigia i recto/ declinari potest/ teste Nonio. Iuuenalis satyra. xv. Effigies sacri nitet aurea cercopytheci. Aphranius. Cuius te fuscitat imago/ cuius effigia?	Effigies Effigia
Nonius		
Iuuenalis		
Aphranius	Expleo explēs secunda/ & expleno explenis tertia coniugatione/ in una significatione ueteres usurparunt/ ut scribit Pompeius.	Expleo Expleno
Pompeius		
Nonius	Execro execras/ & execror deponens/ dici potest/ teste Nonio. Aphranius. Execrabant se/ & suos. Virgilius libro æneidos secundo. Et terram altricem sæui execramur Vlyssi. Priscianus autem/ execror inter communia uerba connumerat. Vnde & Catonem inducit libro originum quarto ita dicentem. Duos exules lege publica execrari. Vbi execrari passiuè positum est. Ensis masculini generis est: & format per diminutionem ensiculus/ ensicula/ testibus Probo/ & Prisciano. Genus est gladii.	Execro Execror
Aphranius		
Virgilius		
Priscianus		
Cato		
Probus		
Priscianus	Expers/ extra partem/ expes/ extra spem/ uel sine spe dicitur. Erebus absq; aspiratione initii scribitur: etsi Gasparinus cum aspirato 'principio' annotari præcipiat. Neq; ab hæreo hæres descendit/ ut idem Gasparinus/ Vgutio/ Catholico tradidit. Et mediã corripit syllabã/ dicente Virg. illi ergo. Venim9: & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virgilius scribit erebum/ quandam apud inferos obscuritatem esse/ quom ait. imas erebi descendit ad umbras. Noctẽ etiã ab erebo nata esse/ dixit Varro: Exors/ extra sortẽ/ exos/ extra ossa/ uel sine ossibus dicitur. Lucretius libro. iiii. Exos/ & exanguis tumidos perfluctuat artus. Epilogus cum i latio/ & epilogum i uno significato accipi possunt. Dici potest poratio. Exlex huius exlegis/ is dicitur/ q sine lege/ uel extra legẽ degit/ q etiã illex huius	Ensis Ensiculus Ensicula Expes Expes Erebus Exors Exos Epilogus Epilogum Exlex Illex

- Plautus illegis cū duplicato l/dici potest. Plautus in Persa. Impure/inhoneste/iniure/
- Germanicus illex. Elix huius elicis cum unico l/sulcus uocatur aquarius: per quem scilicet Elix
- Iginus aqua e liris educitur. Helix cum aspirato initio & unico l/genus est Hederæ. Helix
- Ouidius Helice huius helices/ursa maior dicitur. Germanicus in Arato. Hic Iouis al/ Helice
- Tortellius trices Helice/cynofuræq; fulgent. Fuit etiam eiusdem nominis urbs Achiuogæ
- reste Iginio/dicente Ouidio libro metamorphoseos. xv.
- Si quæras Helicen & Burin/Achaidas urbes. Tortellius autem absq; aspira/
- to initio scribi debere elicem præcipit.
- Plautus Ebrius & ebriacus/in uno significato accipi possunt. Vnde Plautus ait in au Ebrius
- laria. Homo hebriacus somno sanari solet. Ebriacus
- Liuius Epistola cum i latino scribitur. Titus aut Liuius quom apostolos suos fregit in Epistola
- senatu pro epistolis/apostolos dici posse ostendit. Apostolus
- Psalmogra Erodius absq; aspirato initio & erodio/in recto/declinari pōt. Psalmogra/ Erodius
- phus. Erodi domus dux est eorū. Hieronymus in leuitico capitulo. xi. Hæc Erodio
- Hierōymus sunt/quæ de auibis comedere non debetis & uitanda sunt uobis: aquilā: gry
- phem: haliaetum: miluum: uulturem/iuxta genus suum: & omne coruini ge
- neris in similitudinem suam: struthionem: noctuam: larum: & accipitrem/iu
- xta genus suum: bubonem: mergum: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyriōnē:
- erodionem: charadriōn/iuxta genus suū: epopem quoq; & uespertilionem.
- Genus est auis: in quam cōuersam esse Palladā quom Vlyssi faueret explora
- tori/tradit Homerus libro iliados decimo.
- Homerus Exemplare & per apocopen exemplar/ & exemplarium/ & exemplū/in uno Exemplare
- Pompeius (ut probabimus) significato accipi possūt. At uero Pōpeius exemplū (inquit) Exemplar
- est quod sequamur/ aut uitemus: exemplar aut ex quo simile faciamus. Istud Exēplarium
- (ut ait) animo aestimatur: illud oculis conspicitur. Verum traditio hæc apud Exemplum
- Quintilianus auctores non semper obseruata est. Vnde Quintilianus libro decimo ait. Sic
- litterarum ductus/ ut scribendi fiat usus/ pueri sequuntur: sic musci uocē do
- centium: pictores opera pictorum: rustici probatam experimento culturam/
- in exemplum intuentur. Hoc enim loco/ exemplū est/ ex quo simile facimus.
- Salustius Idem Salustius litteras quas sibi nomine Catilinæ redditas dicebat/ exemplū;
- (inquit) earū/ infra scriptū est: hoc est/ earū forma infra scripta est. Vnde Oui
- Ouidius dius de opere suo metamorphoseon loquens libro tristium primo/ ait.
- Pluribus exemplis facta fuisse reor: id est exemplaribus/ uel formis. Nam ex
- Paulus emplum forma est. Paulus iuris consultus/ si legatum (inquit) petatur non iu
- bet prætor uerba testamenti edere: ideo fortasse/ quia hæredes solent habere
- exemplum testamenti: id est formam. Hinc Cicero ad Apium/ ait. Ex iis litte
- Cicero ris/ quarum ad me exemplū misisti: id est exemplar. Exemplare etiam/ & ex
- Lucretius emplar/ animo aestimatur. Lucretius libro secundo. parua potest res
- Horatius Exemplare dare: & uestigia noticiæ. Horatius.
- Horatius Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi. Idem in arte poetica.
- Respicere exemplar uitæ/ morumq; iubebo
- Horatius Doctum imitatore. Idem epistolarum libro primo.
- Rursus quid uirtus/ & quid sapientia possit/
- Lucanus Vitale proposuit nobis exemplar. Lucanus libro nono.
- Cicero Quære quid est uirtus: & quære exemplar honesti. Cicero lib. ii. de oratore.
- Quintilianus Illa oratio fuit mihi exēplar bene dicendi. Quintilianus libro decimo Cor
- nellius autem Seuerus/ etsi uersificator/ q̄ poeta/ melior/ si tamen (ut est dictū)
- ad exemplar primi libri/ bellum Siculum perscripsisset/ uendicaret sibi secū
- dum locum. Cicero pro Muræna. Domesticū te habere dixisti exemplum ad
- Cicero imitandum. Est illud quidem exemplum tibi propositum domi. Sed tamen
- naturæ similitudine/ illud ad te magis/ qui ab illo ortus es/ q̄ ad unumquēq;
- nostrum pertinere potuit. Ad imitandum uero/ tam mihi propositum exē
- plar illud/ q̄ tibi. hæc ille. Comperitur etiam (ut diximus) & hoc exemplariū.
- Plinius Plinius libro sexto. Iuba hæc omisit in hoc tractatu/ nisi exemplarium
- uitiosum est. Exemplū itē/ id dicitur/ quod adhibetur/ rei aut probandæ/ aut

	ornandæ causa: unde pars probationis uocatur ab exemplis: & in elocutione exemplū inter ornamenta numeratur: pro quo/exemplar nequaquam dixeris.	
	Episynalœpha cum i latino in secunda & y græco in tertia & œ diphthongo in penultima syllaba scribitur. Neque a lymphæ quod cum y græco scribitur descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed ex epi & σήραλοιφή quæ est coniunctio/componitur. Est enim figura qua duarum syllabarū fit in unam conglutinatio: quod in diphthongo & synhæresi sæpissime fieri contingit: ut est apud Ouidium libro metamorphoseos duodecimo.	Episynalœpha
Ouidius	Laertiadæque fuit tantæ fiducia laudis. Nam Laertiades patronymicum est ab eo qui est Laertes/trium uidelicet syllabarum: ut est apud eundem li. heroidū.	
Ouidius	Laertiæque fatus per quos comitata redirem.	
Georgius	Elleborus absque aspiratione in iiii/ut uult Georgius Merula & cum duplicato	Elleborus
Apuleius	l/ & elleborum/ declinari potest: quod tamē Apuleius & Tortellius cum aspira-	Elleborū
Tortellius	tiōe hac uidelicet scriptura helleborū a notari præcipiūt. Hærbæ est purgatoria.	
	Enormis & enormus/ tertia & secunda declinatione declinari potest.	Enormis
	Elumbis & elumbus/ tertia & secunda declinatione declinari potest.	Enormus
Pompeius	Vnde Pompeius ait. Elumbum/ auulso lumbo.	Elumbis
Hieronymus	Exprobros exprobras datiuo iungitur & accusatiuo. Hieronymus in parabolo	Elumbus
Heronymus	lis. xvii. ca. Qui despicit pauperem/ exprat factori eius. Idē i li. prio regū cap. xvii. Quis ē. n. phylistæus hic incircūcisus qui exprobrauit acies dei uiuētis?	Exprobros
	Echo cum ch aspirato scribitur: nec ab ἠκῶν quod apud Græcos cum ei diphthongo & κ scribitur & a nostris effigies transfertur/deriuatur/ut cum Catholico Vgutio somniauit. Soni dicitur/ uel uocis percussio. Persius. Reparabilis affonat echo. Ouidius libro metamorphoseos tertio.	Echo
Persius	Planxerunt dryades: plangentibus affonat echo.	
Ouidius		
Pollux	Exodiū absque œ diphthongo scribitur. Genus ē cātus/ teste Iulio Polluce: quæ (ut quæ uolūt) cedentes de theatro cātare cōsueuerāt. Et tūc hēt secundā syllabā productā. Nā ab ἔξοδος quæ est cātus/ declinat. Exodiū itē/ erogationē apud nos designare hēt/ quom ab ἐξοδος/ quod ergo significat/ uel expedo/ deducit: de quo intellexit Iuuenalis satyra tertia dicens. tādēque redit ad pulpita notū Exodiū. Nā quædā erat cōsuetudo/ ac manifesta cōtributio/ seu erogatio: quæ quidē ex ludis dabatur/ dicente Suetonio in Tyberio. Vnde uox Attellanico exodio/ proximis ludis/ assensu maxio excepta precebruit/ hircū capreis naturā ligurire. Neque hac in pte errauit apte Tortellius/ Iuuenalis exodiū/ erogationē interpretatus: sed illius carptor falsus est Georgius. Nō intelligis bōe uir quæ si apud Iuuenalē/ exodiū cantū (ut asseris) significaret/ secundā syllabā produci oporteret nō corripit/ Rursus exodium apud nos finē/ uel exitū significat: ut erudite Festus/ & Marcellus interpretati sunt/ quos etsi carpat/ errat tū ipse Georgius: dū nil aliud/ præter quæ cantū/ exodiū significare existimat. Nā cū ab ἔξοδος/ quæ ē uia/ exodiū (ut præfati uolūt auctores) componit/ recte finē/ uel exitū designare hēt/ quom scilicet secūda syllaba corripit. Vnde Varro/ eodē referente Marcello/ ait. Ut cognoscere possem/ quæ seruitutis/ & libertatis/ ab origine ad exodiū ductæ. Et alibi. Quod coeperas/ mō i uia narra: ut ad exodium ducas. Vis ne tu qui alias doctus haberes/ exodium/ hoc in loco cantū interpretari? minime: sed finem.	Exodium
Iuuenalis		
Suetonius		
Festus		
Marcellus		
Varro		
Marcellus		
Nonius	Ergastulum (ut scribit Nonius) locus est carceris in occulto. Iuuenalis.	Ergastulum
Iuuenalis	Nempe in Lucanos: ut Tusca ergastula mittas. Ponitur nōnunquam ergastulum	Ergastulus
Iuuenalis	pro officina/ uel taberna: ut est apud eundem Iuuenalem. poscitque maritum: Pastores: pueros omnes/ ergastula tota. Ergastulus/ is dicitur/ qui in eo loco scilicet ergastulo operatur/ dicente Plinio. Sed nos miramur/ ergastulorum non eadem emolumenta esse. Ergastulus item/ pœnalis loci custos uocatur/ teste Marcello/ Lucilliū iducete dicente li. quinto decimo. Non ergastulus unus/ & alius/ indicem apposuit: ut nemo sententiā libere quæ ergastulus dicere possit.	
Plinius		
Marcellus		
Lucillius	Ecloga absque œ diphthongo/ & cū c scribitur: & ab ἐκλεγω/ quod est eligo/ quod componitur ab ἐξ & λέγω/ descendit. Græci enim solent/ quando quæ compo-	Ecloga

- nitur cum dictione incipiente a consonante /mutare ξ in κ /ut eclipsis/ecloga.
Verum quia inter c & g reciproca est mutatio /facile c in g conuerso /in erro-
re induciti sunt Guarinus & Tortellius: qui cum æ diphthongo /sequente g /
hac scilicet scriptura ægloga scribi uoluerunt /maxime quia Græci omnes di-
ctiones ubi e est ante g per æ diphthongū annotare consueuerunt /ut ægō
Aegæon /Aegyptus /præter εἶω pronome & εἶσιπω /idest erigo. Interpreta-
tur autem ecloga exceptū /ut li. quarto epistolarū Plinius nepos /& libro quar-
to ecclesiasticæ historiæ Eusebius attestatur. Neq; sermonem d' capris signifi-
cat /ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Tūc. n. potius ægloga diceret /q̄ ægloga.
- Guarinus**
Tortellius
- Plinius**
Eusebius
Vgutio
- Virgilius** f Abaris /Fabar /in recto /declinari pōt /sicut Araris /& Arar. Fluius Fabaris
est /q̄ p Sidoniā trāsit /cuius meminit Virg. li. æneidos. vii. dicens. Fabar'
Qui Tyberim /Fabarimq; bibunt. hic alio noie Farfarus uocatur. Farfarus
teste Seruio super librum Virgili præfatum /quo eum nomine.
- Seruius**
Ouidius Ouidius libro metamorphoseos quar todecimo. nominauit /quom dixit.
Narue tulit præcepit /& opacæ Farfarus undæ.
- Marcellus** Facio /passiuū facior apud antiquos habuit /testibus Marcello /& Prisciano. Facio
Priscianus Vnde Cicero ad Panfam ait. Nos quotidianis rumoribus calefacimur. Varro Facior
Cicero in Cynico. Si deorum cura /non facitur satis reipublicæ pro satisfacitur. Ni- Factus
Varro gidius cōmentario. xxx. Id quod huiusmodi est /facitur. Ouidius libro meta Factum
Nigidius morphoseos tertio.
Ouidius Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæron. A factum supino /fit hic factus
huius factus: qui (ut Vgutionis uerbis utar) actus faciendi /uel passio fiendi di-
citur: & hoc factum /quod scilicet fit. Composita cum facio /quæ a litteram re-
tinent /ut satisfacio /liquefactio /calefacio /tepefacio /madefacio /& cætera hu-
iusmodi /tam in secunda /& tertia persona /q̄ in prima /accentū super fa sylla-
bā detinent /teste Prisciano: etsi alias syllabæ q̄ntitas correpta sit. Aufonius.
Priscianus Diuerfa in foelix & lambit /& olfacit Ennius. Macer de uiribus hæbarum.
Aufonius Affatum /& feruens /si sæpius olfacit æger. Lucretius libro sexto.
Macer Assatum /& feruens /si sæpius olfacit æger. Lucretius libro sexto.
Lucretius curamq; repente
Conferuefacit /& paruis quia facta minute
Ouidius Corporibus uis est. Ouidius in fastis.
Martialis Quantum si culmos titan incalfacit hudos. Martialis.
Calfaciunt uilli pallia uestra mei.
- Varro** Ficus cum i latino scribitur: nam a sæcunditate dicta est /auctoribus Varrone /
Quitilianus & Quitiliano: ne scilicet Græcis omnia concedere uideamur /apud quos /cū
f in initio /& y græco σῦκογ scribitur: quod etiam antiqui nostri protulerunt /
Parthenius teste Parthenio /Næuium referente dicentem. Hodie sycos mihi recensuit. Ficus
Næuius Inde uenit sycomorus /arbor scilicet morus /similem moro fico fructum se- Ficitor
Strabo rens /teste Strabone. Georgius in sermone apostolog. Implet pastorem ar-
Gregorius mentarium /sycomoros uellicantem: & prophetam facit. Sycomorus /item
ficus fatua interpretari potest: Nam σῦκογ (ut diximus) ficus /μωροσ fatuus
Priscianus interpretatur. Ficus quartæ declinationis /quom foeminini generis est /fructū
Martialis designat /teste Prisciano: quom uero /masculini /morbi genus. Et affert aucto-
ritatem Martialis /in hæc uerba dicentis.
Quom dixi ficus /rides quasi barbara uerba:
Et dici ficos Cæciliane tubes.
Dicemus ficus /quas scimus in arbore nasci:
Dicemus ficus Cæciliane tuos: ita ut in quolibet horum uersiculorum quar-
tæ sit declinationis /preterq̄ in secundo. Et per hoc ostendit Martialis /secun-
Tortellius dum Prisciani sententiam /morbum /& fructum /quartæ esse declinationis /ge-
Laurentius nere autem differre. At uero Tortellius /& Laurentius /ficum morbum /se-
cundæ esse declinationis tradunt. Sed & pro fructu /ficus tā secūdæ declina-
tionis est /masculini quidem generis /q̄ quartæ /foeminini tunc generis: quin
etiam pro arbore /tam quartæ /q̄ secūdæ declinationis /ficus comperitur /

Plinius sceminini in utraq; generis: ut auctoritatibus cōprobabimus. Pro fructu ma-
 sculino genere secunda declinatione protulit Plinius libro. xvi. naturalis hi-
 storiæ cum ait. Fici mirabiles sunt & abortiu: qui nunq; maturefcunt. Macro-
 bius. Grossi appellantur fici qui non maturefcunt Plinius iunior in epistola
 ad Octauum Rufum. Quæ nunc cum ficis & boletis certamen nondū ha-
 bent. Horatius in fine sermonum.
 Macrobius Pinguibus & ficis pastum icur anseris albi. Cicero de senectute. Ex tantulo
 Plinius grano fici. Fœminino aut genere Iuuenalis. si uis aliã decerpere ficū. Quod
 Horatius (ut superius diximus) quartæ declinationis est. Pro arbore uero quarta decli-
 Cicero natione protulit Tullius quom dixit uxorem suam suspendisse se de ficu. Se-
 Iuuenalis cunda autem Plinius libro præfato. Quidam breuitate radicum senescere
 Tullius celerius arbores putant: quod coarguū fici: quarū radices longissimæ sunt
 Plinius & senectus ocyslima. Ficulnea teste Festo palus dicitur ficulnus. Vnde Plini⁹
 Festus eodem libro. xvi. Quibus & ficulnea & ligna ex hedera tradentur. At uero
 Plinius Hieronymus Hieronymus pro fico arbore ficulneam posuit quom dixit in Luca capit.
 Hieronymus .xx. Videre ficulneã & oēs arbores. A fico fit p materiato ficulnus. Horatius.
 Horatius Olim truncus eram ficulnus inutile lignum. Ficitas fidorum abundantia uo-
 Marcellus catur uel fertilitas: ficator sicuū amator uel collector teste Marcello. Næ-
 Næuius uium inducente dicentem. Ficitores omnes cupiunt ficitatem.
 Horatius Fascinus & fascinum dici pōt: & mediam corripit syllabam. Horatius in epo-
 Virgilius do. Minusue languet fascinum: idest incantatio. Inde fascino fascinas. Virgili-
 us egloga tertia.
 Ouidius Nescio quis teneros oculus mihi fascinat hædos.
 Tullius Fabrico & fabricor deponēs usurpatur. Ouidius libro metamorphoseos. xiii.
 Craterem Aenæ quem iam fabricauerat Alcon. Tullius li. iii. de oratore. Fabrico
 Capitoli fastigiū illud & cæterarum ædium nō uenustas sed necessitas ipsa
 Fabricos fabricata est.
 Sedulius Furio furis facit in præterito secundum analogiam furui: sicut sero serui: tero
 Furio terui: ut etiam in ipsa dictione uidebimus. Vnde & Sedulius ait.
 Nec minus & Darii furuerunt iussa tyranni. De usu tamen facit in præterito
 infanui: quod quidem ab infanio infanis accepit. Furens ablatiuo iungitur
 & genitiuo: ut est apud Virgilium libro æneidos. v. furens animi. Furio furias
 primæ coniugationis est. Papinius libro thæbaidos. xi.
 Virgilius & armatas furiarēt orgia matres: idest cum furore concitent.
 Papinius Faceffo faceffis facit in præterito faceffi testibus Diomede & charifio: in supi-
 Diomedes no faceffitum teste Prisciano. Vgutio dicit q̄ facit in supino faceffum: quod
 Priscianus Faceffor etiam Alexander tradidit dicens.
 Charifius So siui situmq; facit: sed deme capeffo:
 Vgutio Quod si sumq; facit: sic uiso: sicq; faceffo. Quod uerbum (ut quidam uolūt)
 Alexander deyderatiuum est. Seruius uero dicit esse uerbum frequentatiuū. Festus autē
 Seruius & Nonius pro facio poni uolunt. Virgilius libro æneidos quinto.
 Festus Imperio læti parent: ac iussa faceffunt. Faceffere item abire significat uel di-
 Nonius scedere testibus Festo Nonio Seruio: ut est etiam apud Terentium in phor-
 Virgilius mione. Hæc hinc faceffat: tu molestus ne fias. Cicero passiuum faceffor pro-
 Festus tulit quom pro Cluentio ait. Sed hoc polliceor oibus si cui faceffit negociū.
 Nonius Fasti & fastus secunda & tertia declinatione declinari pōt. Ouidi. fastorū. i.
 Seruius Fasti Fastus
 Terentius Quod tamen ex illis licuit mihi dicere fastis. Lucanus libro decimo.
 Cicero Non meus Eudoxi uincetur fastibus annus. Quem etsi Seruius impudenter
 Ouidius carpat pœtæ tamen præualet auctoritas: quam etiam Priscianus confirma-
 Lucanus uit Erant autem fasti annales. Fastus huius fastus superbiã designare habet.
 Priscianus Filū cū i latino & unico lin singulari numero neutri generis est: in plurali ue-
 Phocas ro tam masculini q̄ neutri teste Phoca. Phyllum cum ph & y græco & du-
 plicato l apud nos folium transfertur.
 Priscianus Farcio facit in præterito farsii: in supino fartum teste Prisciano. Vgutio dicit q̄
 Vgutio facit in præterito etiam farciui: in supino farcitum.

Virgilius Tullius libro officiorum tertio. Qui non uerhis sunt & disputatione philosophorum sed uinculis & carcere fatigandi. **Fatigare** / instigare cogere.
Virgilius Virgilius libro aeneidos nono. collecta fatigat
 Ex longo rabies & sicca sanguine fauces. **Fatigare** / excitare hortari increpare. Virgilius libro aeneidos quarto. sociosq; fatigat;
Virgilius Praecipites uigilate uiri. **Fatigare** / percutere. Virgilius.
Virgilius Cornipedemq; citum ferrata calce fatigat. Idem libro aeneidos nono.
Nonius uersaq; iuuenecum Terga fatigamus hasta. A fatigo / fit fatisco & fatiscor deponens / testibus Nonio & Prisciano. Virgilius libro aeneidos primo.
Priscianus Accipiunt inimicum imbrem: rimisq; fatiscunt. Varro rerum humanarum.
Virgilius Altera ira / altera uulneribus fatiscuntur. Gellius aut libro. xviii. noctium at
Varro ticularum a fateor fateris / fatiscor deponens uerbum formatum tradit.
Gellius Accius. Haud fatiscar / quin tua iplorem fide. Fator fataris a fatu descendit su
Accius pio huius uerbi faris uel fare, fat. Et significat fatari mlti log / auctore Pōpeio.
Pompeius Fligo fligis tertiae coniugationis / facit in praeterito flixi: in supino flictum. **Fligo**
 go fligas prima / format praeteritum fligau: supinum fligatum.
Virgilius Fluo fluus facit in praeterito fluxi: in supino fluxum. & fluctum. Est aut fluere / **Fluo**
 decurere. Virgilius georgicorum primo.
Virgilius Haec eadem argenti riuos / ariusq; metalla
 Ostendit ueniatq; auro pluria fluxit. **fluere** / minui deficere. Virg. li. aenei. ii.
 Ex illo fluere ac retro sublapsa referri
 Spes danaum. **fluere** / latius & liberius excrecere. Virgilius georgicorum se
 cundo. tum deniq; dura
Virgilius Exerce imperia: & ramos compescet fluentes.
Marcellus Fluctus / secunda & quarta declinatione / declinari pot. Vnde Accius Marcellus
 lo referente / ait in Clytemnaestra. Flucti immisericordes iacuere. **Fluctus**
Accius Fuscina / genus est uasis ex iunco. Et corripit media syllabam / dicete. Virgilio. **Fuscina**
Virgilius Et facilis Rubia contextitur fuscina uirga. Et format per diminutionem fisci / **Fiscinula**
 nula & fiscella. Fiscellus / mollis casei appetitor dicitur / ut scribit Festus. Fuscina
Festus na cum u / post / tridens / uel ratiarii telum uocatur. Et corripit mediam syl **Fiscellus**
Iuuenalis labam. Iuuenalis saryra secunda. **Fuscina**
 Vicit & hoc monstru tucati fuscina Graeci. Et format diminutiue fuscinula. **Fuscinula**
Pompeius Fides per e / pro chorda / efferri debet / auctoribus Pompeio / & Seruio. At ut **Fides**
Seruus ro Priscianus / & Agratius in Caprum / fides per i enuntiar praecipunt. **Fidis**
Priscianus Ait enim Agratius. Fides de fidelitate dicitur: fides aut de chorda. Et format **Fidicula**
Agratius per diminutionem fidicula. Suetonius in Tyberio. Veretris deligatis / fidicu **Fidicula**
Suetonius larum simul / urinæq; tormento distenderet: idest neruorum. Sunt etiam fidi
Martialis culae instrumenta quaedam tortoria. Martialis.
 Exprimere Ruse fidicula licet cogant.
Seruus Fuga & effugiū / i uno significato accipi possunt / teste Seruio sup li. ii. aeneidos. **Fuga**
 Fio fis uerbum / significationem habet passiuam: & format recta declinatione **Effugium**
 in infinito fire. Quod patet per compositum suffire: confire: quæ duo / etsi **Fio**
Papyriahus a uerbo passiuam habente significantiam ueniant / actionem tamen / teste Pa **Fior**
Virgilius pyriano / designare habent: ut est apud Virgilium georgicorum quarto.
 At suffire thymo / caerasq; recidere inanes
Seruus Quis dubitet? Suffire dixit / teste Seruio / pro sumministrare / uel suffumiga
 re. Confio tamen non in actiua modo / uerum etiam in passiuam significatione
Macrobius usurpatur. Vnde Macrobius i saturnalibus / ait. Oportet diem qui ex quadra
Priscianus tibus confit / intercalare. Confit dixit / pro conficitur / hoc est efficitur / teste
Virgilius Prisciano. Desit a Virgilio neutrale ponitur / quom ait.
Priscianus Lac mihi non astate nouum / non frigore desit / idest deest / uel deficit. Id quo
Censorius q; notandum est / q; antiqui / teste Prisciano / fior passiuam tam uoce q; significa
Priscianus tione protulerunt. Vnde & Cato Censorius de Lucio inquit. Graeco ritu fie
 bantur saturnalia. Quod uerbum facit recta declinatione in infinito fieri: pro
 quo (ut tradit Priscianus) interposita e littera / dicimus de usu fieri.

Festus Follis masculini generis / format per diminutionem folliculus & folliculum. Follis
Marcellus Festus / Talia / folliculum est capæ. Pōnitur nonnunq̄ folliculum pro corpo
Lucillius re. Vnde Marcellus ait. Folliculum est corpus. Lucillius libro. xxvi. Et quo fol
 liculo nunc sum indutus non queo: indest corpore.
Pompeius Fiber huius fibri masculini generis / cum i latino scribitur. Paruum est uolatile /
Pompeius uespæ simile. Est etiam fiber animal: quem Græci Castora uocant. Hæc fibra
 cum i latino / uena dicitur. Neq̄ ab eo qui est phæbus deducitur / ut ridiculus
 somniauit Vgutio: sed a fibro / auctore Pompeio. Fimbria cum i latino / a fi
 bro descendit: non autem a findo findis / ut Vgutio somniauit. Vnde Pom
 peius ait. Fiber / genus est uespæ: & quadrupes: Vnde & fibras iecinerū / & fim
 brias uestimentorum dicimus. Hæc ille.
Salustius Fallo fallis facit in præterito sefellis: in supino falsum. Vnde falsus qui fallit / &
Virgilius qui fallitur. Salustius. Ambitio multos mortales falsos fieri cœgit. Virgilius
 primo georgicorum. solem quis dicere falsum
Terentius Audiat hoc qd̄ actiue: Passiue aut̄ Carie falsus es (ait Terentius). i. deceptus.
Virgilius Fascis masculini generis / onus uocatur. Virgilius in bucolicis.
Virgilius ego hoc te fassē leuabo. Fassis itē a Virgilio pro consule ponitur / hac scilicet
 ex causa / q̄ fasses insignia uel honores appellantur: quibus consules decora
Virgilius ti erant. Ait enim georgicorum secundo.
 Iniusto sub fasce / uiam dum carpit: id est sub consule. Idem in eodem.
 Illum non fasces populi / non purpura regum
 Flexit: hoc est insignia uel honores. Fascis format diminutiue fasciculus. Hie
Hieronymus ronymus in canticis capitulo primo. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.
Iuuenalis Fascia / genus est ligaturæ: & nonnunq̄ pro nube ponitur / in modum uideli
 cet fasciæ / cælum percurrente: ut est apud Iuuenalem satyra. xiiii.
Horatius nil fascia nigra minatur. Huius diminutiuum est fasciola / penultima correp
 ta syllaba. Horatius sermone. xiii.
Horatius Fasciolas / cubitale / focalia / potus ut ille. Comperit etiam hoc fasciale / id si
 gnās quod fascia.
Horatius Fors / forte / forsan / forsitan / fortassis / fortasse / forsit / dubitatiue proferuntur.
Virgilius Fors Horatius primo sermonū. Dissimile hoc illo est: quia non ut forsit honorem
Virgilius iure mihi inuideat quiuis. Virgilius.
Priscianus Fors & uota facit: cumulatq̄ altaria donis. Idem in bucolicis.
Seruius Forte sub arguta cōfederat ilice Daphnis. Priscianus / fors (inqt) & forte / eue
 tus sunt: ut fortuito / uel fortuito / ablatiuus p̄ aduerbio Fortassis uero / & for
 tasse / temeritatis. Forsit / forsan / forsita / dubitandi sunt aduerbia. Hæc ille. ad
Marcellus uero Seruius sup li. primū aenei. forsan (ait) forsitan / fortassis / fortasse / fors /
Donatus unum significat: sed uarie pro metri necessitate ponuntur. Marcellus autem /
 fors (inqt) casus est temporalis: fortuna uero / ipsa dea. Verum (ut scripsit
 Donatus super eunuchum Terentii) fors huius fortis / fortuna dicitur.
Virgilius Ferueo ferues secunda / & seruo seruis tertia coniugatiōe / declinari potest. Vir
Virgilius gilius in primo aeneidos.
Propertius Feruet opus: redolentq̄ thymo fragrantia mella. Idem georgico. v.
 Stridere apes utero / & ruptis efferuere costis. Propertius.
Priscianus Incipit & sicco feruere terra cane. Et facit in præterito seruui cum duplicato
 u / uno quidem consonante / altero uocali: quod & per syncopam dicimus fer
 ui. Comperitur etiā ferbeo ferbes per b: quod teste Prisciano / format præte
 ritum ferbui: a quo sit ferbesco: a ferueo autem / seruesco: a seruo / seruis /
 co. Antiqui etiam feruor deponēs protulerunt / teste Nonio / Aphranium in
Nonius ducente dicentem. Quoniam uociferatione feruitur / heu miseræ mihi.
Aphranius Fenestra / & festra / in uno significato accipi possunt / teste Festo. Vnde Macrobi
Festus us in saturnalibus. ait Festra quidem est minusculum hostium in sacrario.
Macrobius Finis tam sceminini / q̄ masculini generis est / testibus Diomede / & Prisciano. Lu
Diomedes cretius libro primo.
Priscianus Porro si nulla est frangendis reddita finis Corporibus.
Lucretius

Follis
 Folliculus
 Folliculum
 Fiber
 Fibra
 Fimbriam
 Fallo
 Falsus
 Fascis
 Fasciculus
 Fascia
 Fasciola
 Fasciale
 Fors
 Forte
 Forsan
 Forsitan
 Fortassis
 Fortasse
 Forsit
 Ferueo
 Feruo
 Ferbeo
 Ferbesco
 Feruesco
 Feruiseo
 Feruor
 Fenestra
 Festra
 Finis
 h

Nonius	Focillo/ & focillor deponens usurpatur/ teste Nonio. Varro de uita patrum li	Focillo
Varro	bro secundo. Sed suum quisq; diuerso commodum focillatur.	Focillor
Caper	Fornax tā masculino/ q̄ foeminino genere/ ueteres ptulerūt/ ut Caper testat/ &	Fornax
Probus	Probus. Fornacis urbs ē Tuditanog; i Hispania/ teste Ptolemæo. Et (ut mea	Fornacis
Ptolemæus	fert opinio) mediā corripit syllabam. Nam propria in acis terminata no/	Fornix
Ouidius	mina/ ut Salmacis/ Atracis/ Candacis/ penultimam syllabam correptam ha/	
Ouidius	bent. Vnde Ouidius libro metamor. xv. ait.	
	Cui non audita est obsænæ Salmacis unda. Idem libro p̄mo de amore.	
Iuuenalis	Atracis ābiguos traxit i arma uiros/ hoc ē Hippodamia ab Atratia. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Cādacis Aethiopū dicāt arcana. Fornix masculini generis/ arcus dicit triūpha	
	lis: & nōnunq; p̄ lupanari ponitur. Et corripit in obliq; ni syllabā. Iuuenalis.	
	Lenonum pueri quocunq; in fornice nati.	
Phocas	Femur p̄r u in recto enuntiat: necnō & femor per o/ teste Phoca. scēmē cum	Femur
	œ diphthongo scribitur. Inter femur autē/ & scēmē/ hoc distat: q; femur/ par	Femor
Liuius	tem illā exteriorē/ scēmē uero/ interiorē signat/ habet. Liuius libro. xxii. Quos	Fœmen
	dā & iacētēs uiuos/ succis scēmib; / poplitibusq; iuenerūt. Inde femoralia/	Femoralia
	& scēminalia/ in uno significato accipi possunt. Fœmina cum œ diphthōgo	Fœminalia
	scribitur/ nec a phos descendit/ ut Vgutio sōniauit/ sed a sceto foetas/ qd̄ est pa	Fœmina
	rio/ uel genero. Et format per diminutionē scēminalia/ scēminalia/ scēmella.	Fœminula
Festus	Fodio fodis tertia/ & fodo fodas prima coniugatione/ teste Festo/ declinari po	Fœminella
Virgilius	test: & primam corripit syllabam. Virgilius georgicorum tertio.	Fœmella
	Aut lapidem bibulum/ aut squalentes in fode conchas. Inde fit fodico fodicas	Fodio
Horatius	uerbum. Vnde Horatius/ ait. Emamus	Fodo
	Seruū/ qui fodicit latus.	Fodico
	Fouea & fossa/ in uno significato accipi possunt/ nisi q; fouea (ut nonnulli uo/	Fouea
	lunt) naturalis est/ fouea uero/ artificia facta. Quam tamen differentiam/ pro	Fossa
	suo arbitrio auctores confundunt.	
Prisciāus	Fulcio fulcis facit in præterito fulsi/ & fluxi/ teste Prisciano/ in supino fultū. Vgu	Fulcio
Vgutio	tio dicit q; format etiam præteritum fulcui/ supinum fulcitur.	
	Fulgeo fulges secunda/ & fulgo fulgis tertia coniugatione/ declinari potest. Hic	Fulgeo
Hierōymus	ronymus in libro sapientiali capitulo tertio. Fulgebunt iusti/ & tanq; scintillæ	Fulgo
Virgilius	in arundinetis discurrent. Virgilius libro æneidos sexto.	
Seruius	Illæ etiam paribus quas fulgere cernis in armis. Idem confirmant Seruius/ &	
Priscianus	Priscianus. Et facit in præterito fulsi/ supino fultum.	
	Fulgur huius fulguris neutri generis/ & fulgus huius fulgoris/ sicut tergus ter/	Fulgur
	goris/ uel (ut nonnulli uolunt) fulgus huius fulgeris/ sicut munus/ funus/ sce/	Fulgus
Festus	lus/ pondus/ declinari potest: & a fulgeo descendit. Vnde Festus ait. Fulgere	Fulgor
	prisci pro ferre dicebant. Inde (ut subdit) fulgus dictum est. Quod in obliq; /	Fulguro
	quouis modo declinaueris/ penultimam corripit syllabam. Fulgor huius ful	Fulgoro
	goris masculini generis/ go syllabam in obliquis producit. Ab eo quod ē ful	Fulgero
	gur/ fit fulguro fulguras. Ab eo autem quod est fulgus/ fit fulgoro/ uel fulge/	Fulgurio
	ro fulgeras/ gu/ go/ ge/ correpta syllaba. Cōperitur ēt fulgurio fulguris quar	Fulmen
Marcellus	tæ coniugationis/ teste Marcello/ Næuium inducente dicentē. Sane a suo so/	Fulmino
Næuius	nitū claro fulguriuit Iuppiter/ idest fulgure afflavit. Hoc autem iter fulgur di	
	stat/ & fulmen: q; fulgur proprie est ipsa coruscatio. fulmen uero/ iaculū/ uel	
Festus	ictus fulguris/ quod a fulgore flammæ dicitur/ auctore Festo/ a quo/ fit uerbum	
	fulmino fulminas.	
	Fundus masculini generis est/ cuius significationem diximus in dictione agrico	Fundus
Pompeius	la. Fundus item/ dicitur populus rei/ quam alienat/ hoc est auctor/ ut scri/	Fundum
	bit Pompeius. Hoc fundum/ maris est/ stagni/ nauis/ dolii/ & similibus/ p̄ quo	Funda
	etiam hic fundus nonnulli dici uolunt. Hæc funda/ raticulum est cum chor/	Fundibus
Cicero	da baculo alligata/ qua rotati lapides iaciuntur/ dicente Cicerone in quodā	Fundula
	ioculari libello.	Fundicula
	Fundum uero uocat/ quo possit mittere funda/	Funditor
Virgilius	Ni lapis exciderit quo caua funda patet. Virgilius georgicorum primo.	Fundi

Nonius Salustius Beda Vgutio Virgilius Ptolemæus Virgilius Cicero Virgilius Cicero Virgilius Virgilius Iosephus Psalmogra phus Priscianus Fenestella Diomedes Cæsar Hieronymus Apuleius Caper Probus Festus Priscianus Ouidius Arator Calpurnius Servius Priscianus Priscianus Marcellus Virgilius Priscianus Servius Pompeius Caper

Stupea torquentē balearis verberē fundæ. inde funditor / qui funda dimicat / teste Nonio. Salustius in Iugurtha. Bello ipse cū expeditis cohortibus de hic funditorum / & sagittariorum delecta manu apud primos erat. Huius dimi nutium est fundibulus / teste Beda super Donati artem. Vgutio dicit q̄ fun da facit p̄ diminutionē fundula & fundicula. Fūda item genus est rætus. pisca torii. Virgilius georgicorum primo. Atq; alius late funda iam verberat amnem. Fundi numeri tm̄ pluralis urbs ē Latinorum mediterranea / teste Ptolemæo. Fundo fundas primæ coniugationis ē: & significat fundamentū iacere. Fūdo sū Fundo dis tertiæ coniugationis / facit in præterito fundi / i supino fūsi. Est aut funde / re / p̄sternere. Virgilius libro æneidos p̄mo. q̄ septem ingentia uictor Corpora fundat Humo. Cicero in philippicis. Sceleratissimorum hostium exercitū fūsum / cæsūmq; cognoui. Fundere / dare. Virgilius in bucolicis. Ipsa tibi blandos fundēt cunabula flores. Cicero tusculanarū. v. Vt aut flores / aut fundas tu baccas. Fūdere / dicere. Virgilius libro æneidos tertio. Talia fundebat lachrymās. Fundere / fugare. Virgilius libro æneidos. ii. Illi etiam si quos obscura nocte per umbram Fundimus insidiis / totaq; agitauimus urbe. Fundere / dimittere. Virgilius geor gicorum libro tertio. ruūtq; effusi carcere currus. Idem libro æneidos decimo. cristisq; e uertice flama Funditur. Fluius / & flumen / in una / significatione / pro suo arbitrio usurpant auctores / licet proprie flumen / fluuii aqua sit decurens. Ab eo qui est fluuius / sit fluuior deponens uerbum. Iosephus libro. xviii. Nihil inter eos / an diues fluuiatur / an pauper defraudatur / idest abundat. Frustror deponēs est uerbum: ut est apud Psalmographum. Iurauit dominus David ueritatem: & non frustrabitur eum. At uero Priscianus uerbum tradit esse commune. Vnde & passiuē fenestella protulit / quom ait. Frustratus igit a spe / deuictus in castra se recepit. Comperitur etiam frustror frustras actiuum / teste Diomede / Cæsarem inducētē ad milites ita dicentē. Non frustrabo uos milites. Et Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxiii. ait. Vir multum iurās / replebitur iniquitate: & non discedet de domo illius plaga. Et si frustra uerit fratrem / delictum / illius super ipsum erit: idest deceperit. Faex (ut Apuleio placet) cum æ diphthongo scribitur: & tam masculini / q̄ fœmi nini generis / apud antiquos fuit / ut Caper testatur / & Probus: formatq; dimi nutiue faecula. Fax / & faces / in recto / teste Festo / ueteres protulere. Et format per diminutionem faecula. Falx habet diminutiuum falcicula. Faux fœminini generis est: & ex sub / & faux / sit suffoco: sic ex præ / & faux / præfoco / præfocas / teste Prisciano: ubi diphthogus i o longū cōuersa est. Vñ Ouidius de ibide / ait. Præfocent animæ Gnosia mella uiam. Arator. Execranda forent / ne suffocata cruore. Calpurnius egloga. iiii. nec præfocata malignum Messis habet lolium. Fullo cum duplicato scribitur: communisq; est generis / teste Seruio super li brum. xii. æneidos. Fur / cōis est generis / teste Prisciano: formatq; diminutiue furunculus / & furcu lus / ut idem Priscianus attestatur. Fures nō tantū qui furātur / sed etiam quan doq; serui appellati sūt: ut interpretatus ē Marcellus illud Virgilio i bucolicis. Quid domini facient / audent cum talia fures / hoc est serui. Forfex huius forficis / & forpex huius / forpici / fœminini tantum sunt generis. Forceps huius forcipis / tam masculini / q̄ fœminini generis est / teste Prisciano. Neq; ab eo quod est ferrum / forceps deducitur / ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed ex eo quod est formum / quod est calidum / & capio capis cōpo nitur / teste Seruio super georgica: ita ut dicatur forceps / quasi formiceps. Vñ de & Pompeius ait. Forcipes dicuntur / q̄ his forma / idest calida capiuntur. Funis tam fœminini / q̄ masculini generis est / testibus Capro / & Probo. Lucreti

Fundo
Fluius
Flumen
Frustror
Frustror
Faex
Faecula
Fax
Faces
Facula
Falx
Falcicula
Faux
Suffoco
Præfoco
Fullo
Fur
Furūculus
Furculus
Forfex
Forpex
Forceps
Funis
h 2

			Funiculus
Probus	ns libro secundo.		
Lucretius	Aurea de caelo demisit funis in arua. Et format diminutiue funiculus. Hiero		
Hieronymus	nymus in libro quinto Mosi capitulo. xxxii. Pars autē domini/populus eius		
	Iacob fumiculus hæreditatis eius.		
Nonius	Firmitas & firmitudo in uno significato accipi possunt teste Nonio. Plautus	Firmitas	
Plautus	in asinaria. Si istam firmitudinem animi obrines/salui sumus.	Firmitudo	
	Fulica cum unico l & i latino & c exili scribitur: & medam corripit syllabā. Vir	Fulica	
Virgilius	gilius georgicorum secundo.	Fulex	
	In sicco ludunt fulicæ: Genus est auis: quæ & hæc fulix huius fulicis declina-		
Rufus	tur. Rufus in Arato.		
	Et quom parua fulix trepido petit arua uolatu.		
Priscianus	Fames huius famei recta declinatioe format genitiuum teste Prisciano: quod &	Fames	
Iuuenalis	per ablatiuum in e producto patet dicente Iuuenale satyra sexta.	Fama	
Lucretius	Progenies stimulantē fame. Lucretius libro tertio	Famella	
	Sollicite euolitant morbis: algoq; fameq;. Nūc autē fames huius famis decli-		
Casellius	nātes/tertia magis declinatioe utimur. Antiq tñ hæc fames huius fami decli-		
Gellius	nabant testibus Casellio & Gellio libro octauo noctiu atticarū. Vnde Cato		
Cato	in oratione/quam de bello Carthaginensi composuit ait. Pueri atq; mulie-		
Nonius	res extrudebantur fami causa. Fama tam mala q̄ bona in telligi potest teste		
Virgilius	Nonio dicente etiam Virgilio libro æneidos quarto. neq; enim specie fame		
Virgilius	mouetur: id est infamia. Fama/opinio. Virgilius libro æneidos tertio.		
Pompeius	Fama uolat pulsum regnis cessisse paternis		
Probus	Idomenea ducem. Fama format diminutiue famella/auctore Pompeio.		
Caper	Frons huius frontis tam masculini q̄ fœminini generis est/auctoribus Probo/	Frons	
Festus	Capro/Festo/Prisciano: quin & teste Gellio libro. xv. noctium atticarū maf-	Frondis	
Priscianus	culino rectius q̄ fœminino genere profertur. Vnde etiam Græci liam indu-		
Gellius	cit dicentem. Nam hi sunt inimici pessimi/fronte hilaro/corde tristi. Frons		
Cæcilius	huius frondis/fœminini tantum generis est. Virgilius georgicorū secundo.		
Virgilius	frons tenera/imprudensq; laborum. Vbi dicit Seruius q; etiam hæc frondis		
Seruius	in recto declinarunt. Quod & Serenus. protulit quom dixit.		
Serenus	Prodest præterea cum baccho persica frondis.		
Pompeius	Fons huius fontis tam fœminino q̄ masculino genere ueteres protulerunt te	Fons	
Priscianus	stibus Pompeio & Prisciano. Et format diminutiue fonticulus & fōticellus/	Fonticulus	
Beda	teste Beda super Donati artem.	Fonticellus	
Probus	Filia/facit in datiuo plurali & ablatiuo/filiabus teste Probo. Vñ Hieronymus	Filia	
Hieronymus	in Iob capitulo primo ait. Filiis tuis & filiabus uescitibus & bibentibus ui-		
Priscianus	num in domo fratris sui primogeniti. Facit etiam & filiis teste Prisciano. En		
Ennius	nus. Filiis propter te obiecta sum innocens Nerei pro filiabus. Item Plautus		
Plautus	i sticho ait. Ego itroibo: & gratulabor uestrum aduentū filiis/pro filiabus.		
Macer	Febricitō & febricitor deponēs/dici potest. Comperitur etiam febricio febris	Febricitō	
	quartæ conjugationis. Vnde Macer de uiribus hærbarum inquit.	Febricitor	
	Hæc nondum tremulo potanda dabis febrienti.	Febricio	
Pompeius	Famulus non uenit a famulor/ut Vgurio & Catholicon somniant. Sed aucto	Famulus	
Ennius	re Pompeio. famuli origo ab Oscis dependit: apud quos seruus famul nomi	Famul	
	nabatur: quo etiam uocabulo usus est Ennius quom dixit libro. viiii.	Famulor	
	Seruuum mortalem summum fortuna repente	Famula	
	Reddit: ut summo regno famul optimus esset. Inde fit famulor deponens	Famella	
Laurentius	uerbum. Famula facit in datiuo plurali & ablatiuo famulis: sicut & famulus:		
	ut tradit Laurentius libro primo: quim etiam & famulabus/si ecclesiasticis		
	creditur: apud quos hic datiuus famulabus frequens est. Famula format di-		
	minutiue famella: sicut & fama/correpta tamen fa syllaba: quæ alias i fama/		
	& famella longa est.		
Marcellus	Fabitor & fautor in uno significato antiqui protulerunt teste Marcello. Vñ	Fabitor	
Lucillius	de Lucillius libro. xxi. ait.	Fautor	
	Fabitorē tibi me/amicum/amatorem putes.		

Festus Facul & faculter pro eo quod est facile & faciliter ueteres dixerunt testibus Facul
 Nonius Festo & Nonio. Hinc Aphranus in actione inquit. Haud facul (ut ait Pacu Faculter
 Aphranus uis) scemina inuenietur bona. huius contrarium est difficul. Varro in bimar Facile
 Varro co. Quod utrum sit magnum / aut paruum / facile / an difficul. Inde uenit facul Faculter
 Pompeius tas & facilitas: quæ (ut tradit Pompeius) hoc distant: q̄ facultas / rerum e: fa- Facultas
 Priscianus cilitas autē morum. Facilis format superlatiuū facilimus. Nam positiua q̄q̄ Facilitas
 Laurentius faciunt superlatiuum in limus / teste Prisciano: ut facilis facillimus: agilis agil
 Vgutio limus: gracilis gracilimus: humilis humilimus: similis simillimus. Docilis etiā
 (ut putat Laurentius) facit docillimus: sic & fragilis (si Vgutioni creditur)
 fragilimus.
 Hieronymus Fremo fremes secunda & fremo fremis tertia coniugatione / declinari potest. Fremo
 Psalmogra- Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xiii. Diues iniuste egit: & fremebit: pau Fremo
 phus per autem læsus tacebit. Psalmographus. Peccator uidebit: & irascetur: den-
 tibus suis fremet. & tabesceat.
 Agrætius Fremitus & fremor i uno significato accipi possunt: nisi q̄ fremitus proprie (ut Fremitus
 Apuleius in Caprum tradit Agrætius) ferarum est: fremor autem hominum. Fremor
 Diomedes Frænum (ut placet Apuleio) cum æ diphthongo scribitur: quod (ut ait) a fran- Frænum
 Phocas go deriuatur. Et testibus Diomede & Phoca in singulari numero / neutri ge
 Seruius neris est: in plurali uero: tā masculini q̄ neutri. Cū eo qd̄ est frænū cōposita /
 secunda & tertia declinatione / declinari possunt / teste Seruio super librum
 decimum æneidos: ut effrænū: infernis.
 Hieronymus Frædeo frændes secunda ac etiam fremdo frændis tertia coniugatione / declina- Frædeo
 ri potest. Hieronymus in Hefasa capitulo. v. Rugiet / ut catuli leonum: & fren- Frædeo
 det: & tenebit prædam / pro frændebit.
 Iuuenalis Frigeo frigens secunda & frigo, frigus tertia coniugatione / declinari potest: & fa- Frigeo
 Celsus cit in præterito frigui & frigi: in supino frictum & frixum. Iuuenalis. Frigo
 Hieronymus Et si perfrixit / cantat bene. Cornelius Celsus. Tum res eadem magis alit iuru
 lenta q̄ assa: magis assa q̄ frixa. Hieronymus in Hieremia. Confrixa sunt ossa
 mea tanq̄ in fritorio.
 Virgilius Frigus & frigor in uno significato accipi possunt. Vnum go sillabam in obli- Frigus
 Macer quis corripit: alterum illam producit. Virgilius. Frigor
 Semper hyems / semper spirantes frigore cauri. Macer de uiribus hæbarum.
 Priscianus Pellet frigorem: reuocabit & ipsa calorem.
 Frigo fricas prima & frico fricis tertia coniugatione / ueteres declinauere / teste Frigo
 Prisciano. Vnde secundum tertiam facit in præterito fricui: in supino frictū.
 Nam scdm̄ priuam / ut etiam uult analogia / format præteritum fricui: supi
 num fricatum. Macer de uiribus hæbarum.
 Macer Vrticæ foliis reuocatur uulua fricata.
 Marcellus Fruor & fruiscor in una significatione usurpantur / testibus Marcello & Gel- Fruor
 Gellius lio libro. xviii. noctum atticarum: & tam accusatiuo / q̄ ablatiuo iungitur / Fruiscor
 Caper teste Capro. Cælius libro. ii. Domo suas quenq̄ ire iubet: & sua omnia frui-
 Cælius sci. Fruor duplex habet teste Prisciano supinum: fruitū scilicet / & fructū.
 Priscianus Fructus / secunda & quarta declinatione / declinari potest. Terentius in adelphis. Fructus
 Terentius Nunc exaucta ætate / hoc fructi pro labore illis fero. Antiqui etiam hæc fru- Fructa
 Festus eta sceminino genere / teste Festo / protulerūt / cuius loco hæc fruges / uel hæc Fruges
 Priscianus frux dicitur / teste Prisciano. Vnde aufonius ait.
 Aufonius Ante equidem campis q̄ spicea supere: eret frux. Frugi indeclinabile significat Frugi
 Donatus bonum / uel utile (ut tradit Donatus) & necessarium. Frutico
 Frutico & fruticor dponens usurpatur / uerbū qd̄ ab eo q̄ est frutex formatū. Fruticor
 Cicero Cicero ad Atticum. Excisa est. n. arbor / nō euulsa. Itaq̄ q̄ fruticetur uides.
 Marcellus Fœtus cū æ diphthōgo scribit: secūdiq̄ ordinis / & quarti cōpit / teste Marcello. Fœtus
 Accius Vñ accius ait i bacchidibus. Vbi sanctus Cithæron frōder uiridatibus fœtis.
 Plautus Fungor deponens uerbum / tam accusatiuo / q̄ ablatiuo iungitur. Platus in me Fungor
 Terentius næchinis. Nam parasitus octo hominum munus facile fungitur. Terentius i Fungo
 Adelphis. Aeschinus tuus neq̄ boni / neq̄ liberalis functus est officium uiri.

Plautus	Plautus etiã fungo protulit/ quom i trinũ: ait. Vt munus fungas tuum?	Frutex
Caper	Frutex tam foeminin o/ q̄ masculino genere. ueteres protulerunt. ut Caper te/	
Probus	statur. & Probus. Frutex est. qui ad magnitudinem arboris non assurgit: & sta- tura multis similis est herbis.	
	Fraudulens/ & fraudulētus. in uno significato dici potest.	Fraudulens
	Fidena huius fidenæ cum i latino/ & Fidenæ plurali tantum numero/ declina- ri potest. teste Seruio super librum sextum æneidos. Virgii. li. prefato.	Fraudulētus
Seruius	Hic nomēq; tuum/ & Gabios/ urbemq; Fidenā. Iuuenalis satyra. vi.	Fidena
Virgilius	Viuat Fidenis: & agello cede paterno. Vrbs est Latinorum mediterranea te/ ste Ptolemæo.	Fidenæ
Iuuenalis		
Ptolemæus		
Virgilius	Fastidio fastidis regit post se accusatiuum. Virgilius.	Fastidio
Horatius	Inuenies alium/ si te hic fastidit Alexis. Horatius sermone secundo.	
	num esuriens fastidis omnia/ præter Pauonem/ rh onbumq; hoc est/ oia ne tibi fastidio sunt exurienti/ præter Pa- uonē/ & rh onbum? Significat enim fastidire/ ex re aliqua molestiã capere: ut est apud Virgiliũ loco i bucolicis præfato. Lucanus. pars magna senatus. Fastidita iacet: idest fastidio habita. Nonunq; & datituo iungit. Cicero p Mi- lone. Sed et recte factis sæpe fastidiũt. i. fastidiũ faciũt. Regit & qñq; genitiũ. Vnde Lucillius satyrarũ. vii. ait. difficiles fumus: fastidimus bonorum.	
Lucanus	Focus/ format per diminutionem focus/ & foculum. Plautus in Perfa. Nam	Focus
Cicero	iam intus uentris fumant focula: idest nutrimenta: ut interpretatus est Marcel- lus. Alii dicunt foculum esse/ in quo ignis continetur. Gellius in noctibus at/ ticitis. Tum illa foculũ coram eo cum igni apposuit. Valerius Maximus libro p̄mo. Qua adorãte/ cum carbasum/ quem optimum habebat/ foculo imposu- isset/ subito ignis emicuit. Iuuenalis. Et bacca foculum excitat.	Foculus Foculum
Lucillius		
Plautus		
Marcellus		
Gellius		
Valerius		
Iuuenalis		
	Findo findis facit in præterito fidi/ si syllaba correpta: in supino fissum cum ge/ mino s. Virgilius libro æneidos. viii. Liquefacto tẽpora plumbo Diffidit: ac multa porrectum extendit arena. Accius in analibus. Fraxinus fissa ferox: infissaq; scinditur ossis. Alii (ut scribit Priscianus) putau- runt debere dici fisi in præterito. Fido fidis/ si syllabam producit: & format in supino fissum cum unico s. Ouidius li. metamorpho. xiii. Me probat: & socio semper confidit Vlysse. Lucanus. Illic bellaci cofilus gente Curetum.	Findo Fido
Virgilius		
Accius		
Priscianus		
Ouidius		
Lucanus		
Caper	Fretum/ & hic fretus huius fretus/ declinari potest/ testibus Capro/ Prisciano/	Fretum
Priscianus	Probo. Vnde Lucretius libro primo/ ait.	Fretus
Probus	Angustiq; fretu rapidum mare diuidit undis.	
Lucretius	Flamen cum unico m/ quom neutro genere profertur/ flatum significat: quom uero masculino/ queniũ sacerdotẽ. Flaminius/ propriũ uiri nomē fuit: & ap- prio uiri nomine/ uia flaminia/ arcus Flaminius/ forum Flaminium/ cogno- minata sunt. Flaminius item/ præminister dicitur sacrorũ: & Flaminia præmi- nistra/ seu sacerdotula. Flama secundum orthographiã rationem/ cum unico m scribitur. Pleriq; tamen cum duplicato m scriptitant. Flameum eadem scri- ptura qua flama/ hoc est cum unico m/ tegmen erat capitis rubrum: quo no- ua nupta uelabatur. Lucanus.	Flamen Flaminius Flaminia Flama Flameum Flameolũ
Lucanus		
Iuuenalis	Luthea demissos uelarunt flamea uultus. Huius diminutiuum est flameolum penultima syllaba correpta. Iuuenalis satyra. x. sedet illa parato Flameolo.	
Horatius	Futio futis quartæ coniugationis/ p̄mã pducit syllabã. Horatius i arte poetica.	Futio
Martialis	Effutire leuis idigna tragædia uersus. Et significat effunderi: hoc ē tacẽda nõ posse tacere. Futuo futuis tertię/ primã corripit syllabam. Martialis.	Futuo
Romulus	Quid faciat/ duo sunt: irrumat: aut futuit. Notum est quid significat.	
Porphirio	Fimus cum i latino/ lætamen dicitur: & corripit si syllabam. Romulus. Dum rigido fodit hore simum/ dum quærirat ascam. Hoc simum/ etiam cũ i latino/ tabula uocatur aleatoria: hoc est/ in qua tessera/ uel tali iactantur/ te	Fimus Fimum Fritillus

Pompeius	ste Porphyriōe. quod alio nomine teste Pompeio alueolum appellatur: uel	Pyrgus
Porphyrio	fritillus: ut scribit Porphyrio: uel etiam pyrgus.	Fritillus
Porphyrio	Fritillus cum i latio utrobique & duplicato l scribitur. Tabula est aleatoria: teste	Fimum
Iuuenalis	Porphyriōe: quod alius (ut diximus) nominibus alueolum & fimum uoca	Alueolum
Martialis	tur. Iuuenalis satyra. xiiii.	Fritillum
Vgutio	Paruoq; eadem mouet arma fritillo. Martialis.	
Pompeius	hæc est mihi charta fritillus. Vgutio neutro fritillum genere declinat. Fritilli	
Priscianus	(ut scribit Pompeius) sunt in tapetis uilli sordidi.	
Beda	Figō figis facit in præterito fixi: in supino fixum: teste Prisciano: quin etiam &	Figō
Diomedes	fictum: testibus Beda super Donati artem: & Diomedes / Scaurum referente	Fingo
Scaurus	sic ptulisse: sagitta confictus. Fingo format præteritum sinxi: supinum fictū.	Foris
Horatius	Foris & foras / aduerbia / hoc distant: q; foras ad locum significat: foris uero in	Foras
Acron	loco: uel de loco. Nonnunq; foras præpositio est accusatiuo deseruiens: ut fo	Fore
Cicero	ras muros: foras moenia: foras ciuitatem: foras portam. Qui loquendi mo	Fores
Ouidius	us / apud ecclesiasticos frequens est. Comperitur etiam fore / pro foras: ut	Forculæ
Pompeius	est apud Horatium sermone secundo.	Forum
Pompeius	Excelsus fore / cum Longarenus foret intus. Quod tamen Acron per ablati	Fori
	uum exposuit. Cuius expositione nequaquam improbamus. Nam triptotæ for	Forulum
	mæ / foris / forem / fore legitur. Cicero pro Cornelio. Aperuit forem scalarū.	Foruli
	Onidus libro primo de amore.	Foramen
	Difficilem moto cardine pande forem. Huius diminutiuum est forcula / au	Foro
	ctore Pōpeio in dictione forū. Fog (inqt Pompeius) sex modis intelligitur:	Foria
	primo negotiatiōnis locus: ut forum Flaminium: forum Iulium: ab eorū scili	Forica
	cet nominibus: qui ea fora custodienda curarunt: quod etiam locis priuatis	
	& in uis / & in agris fieri solet. Alio in quo iudicia fieri: cum populo agi: con	
	ciōes haberi solet. Tertio / quom is qui prouinciæ præest / forum agere dici	
	tur / quom ciuitates uocat: & de controuersis eorū cognoscit. Quarto / quom	
	id forum antiqui appellabant. qd nūc uestibulū sepulchri dicari solet. Quin	
	to / locus in nauī. Sed tunc masculini generis est: & pluralis numeri. Sexto / fo	
	ri significant & Circensia spectacula: ex quibus et minores forulos dicimus.	
	Inde forare / foras dare. & fores & forculæ / id est hostiola dicuntur. hæc ille.	
	Uult igitur Pompeius forum in omni significato / neutri esse generis: præter	
	q; pro circensibus spectaculis: & pro loco in nauī. Ego autem etiā pro loco in	
	nauī singulari numero prolatum inuenio apud Ennium / cuius exemplum / et	
	si in dictione Agea / Pompeius ipse recitauerit / hoc tamen in loco / ubi magis	
Ennius	neccesarium erat / minime memoriæ commendauit. Ait enim Ennius.	
Probus	Multa foro ponens: ageaq; longa repletur. Probus / forū (inquit) in singulari	
Marcellus	numero / neutri generis est: plurali uero / neutri & masculini. Et marcellus ait.	
Virgilius	Fora & fori / ut genere ita & sensibus differunt. Nam neutro genere / iudicio	
Iuuenalis	rum / & litium loca sunt: masculino / spacia in nauibus apertiora: ut apud Vir	
Suetonius	giliū libro æneidos. vi.	
Marcellus	Deturbat / laxatq; foros. Vnde & gladiatores foros facere dicuntur / quom lō	
Horatius	go circuitu sectantur. Forū format per diminutionem forulū: fori uero / fo	
Vgutio	ruli. foruli item / conditoria appellari possunt. Iuuenalis satyra tertia.	
Marcellus	Hic libros ferat: hic forulos. Suetonius. duobus forulis cōdidit auratis. Forā	
Marcellus	mē qsi diminutiue a foribus dictū ē auctōr Marcello. Horatius i arte poetica.	
	sed tenuis / simplexq; foramine pauco. Pro quo & hic foro huius foronis /	
	rude quidem uocabulum / ab Vgutōne ponitur. Foria / stercora appellantur	
	liquidiora / ut scribit Marcellus.	
Iuuenalis	Forica cū i latino / & c exili / fœminini generis / locus ē: in quē / alui purgamēta	
Festus	deiciuntur: quæ alias cloaca / uel latrinæ appellatur. Iuuenalis satyra. iiii.	
	Conducunt foricas: & cur non omnia?	
	Fœnero cum œ diphthongo / & fenerator tam pro dante q; pro accipiēte ad usu	Fœnero
	ram / auctore Festo / dici potest. Neq; ulla est horum uerborum differentia:	Fœneror
	etsi Tortellius / & Laurentius / hoc distare tradiderunt: q; scilicet fœnerare / sit	Fœnerator

Hieronymus ad usuram dare: foenerari uero an usuram accipere. Vnde Hieronymus in ec-
 clestastico capitulo. xxviii. in principio ait.
 Qui facit misericordiam / foeneratur proximo suo: & qui praeualeat manu / ma-
 data seruat. Et subdit. Foenerare proximo tuo in tempore necessitatis illius.
 Foenerator / & qui dat / & qui ad usuram accipit dicitur.

Gellius Foenus huius scenoris / a quo scenoro deriuatur / & scenoror / cum œ diphtho-
 go scribitur. Nam a foetu (ut libro. xvi. noctium atticarum Gellius refert) di-
 ctum Varro putauit. Quod etiam Nonius tradidit: & Festus dicens. Foenus
 appellatur naturalis terrae foetus: ob quam causam / & nummorum foetus / fo-
 nus est uocatus: & de ea re leges scenebres. Hic ille. differt aut scenus a mutuo /
 hoc pacto: quod (ut tradit Nonius) mutuum sine usuris / scenus cum usuris fuit. Luca.
 Hin usura uorax: auidumque in tempore scenus. Plautus in asinaria. Na si mu-
 tuo non potero / certum est accipiam summam scenore. Foenum cum œ diph-
 thongo scribitur: nam & a foetu deducitur / dicente Pompeio. Foenum quoque
 pratorum / hac causa / a foetu est appellatum: quando id ipsum manens / quo
 tanis nouum parit. Vnde et (ut ait) foestuca uocata est. Neque a phos foenu descendit
 quia scilicet foenu facile incendat / ut cum Catholico ridiculus Vgutio somniauit.

Iuuenalis Far huius farris cum duplicato r / in obliquis scribitur Genus est anona: ex quo /
 farratum / farrei libi genus conficitur. Iuuenalis satyra. xi.
 Ponebat igitur Tusco farrata catino. Rursum a farre / haec farrago dicta est:
 quod (ut scribit Festus) id appellatur / quod ex pluribus satis pabuli causa datur
 iumentis. Vnde & diuersarum rerum comixtio / dici potest. Iuuenalis satyra prima.
 Quicquid agunt homines / uotum / timor / ira / uoluptas /
 Gaudia / discursus / nostri est farrago libelli. Persius. tenui in farragine medax.
 A farre item / farrina deriuat. Cuius prima syllaba cum apud poetas correpta
 sit / cum unico r scribatur necesse est. Ouidius de medicamine faciei.
 Namque ubi puluerem fuerint confusa farinae. Virgilius in moreto.
 Transfert inde manus infusas cribra farinas. Martialis.
 Pascitur & dulci facilis gallina farrina.

Nonius Allia cum duplicato l scribitur: & est triplex: tonsa: comata: bracha
 ta. Inde uenit Gallus: Gallicus: necnon & Gallus / teste Nonio / Sa-
 lustium inducente / dicentem libro historiarum quarto. Duae Gal-
 liae: mulieres conuentum uitantes / ad menstrua soluenda motem
 ascendunt. Gallus / & Gallina nota sunt uocabula. Gallus item pro
 prium fuit uiri nomen: qui & Cornellius dictus est: cuius meminit Virgilius
 in bucolicis / quom ait.

Virgilius Pauca meo Gallo: sed quae legat ipsa Lycoris. Et Ouidius inquit.
 Quis potuit lecto tutus discedere Gallo? Est et eodem nomine fluuius Phry-
 giæ / dicente Ouidio libro fastorum quarto.
 Inter (ait) uiridem Cybelen / altaeque Celenas /
 Amnis id in sana nomine Gallus aqua. Galla / proprium fuit mulieris nome:
 de qua meminit Iuuenalis / quom dixit. Profer Galla caput. Est & eiusdem no-
 minis Mediae urbs / teste Ptolemaeo. Galla item quercuum fructus dicitur.
 Cerdonum etiam quoddam instrumentum / galla appellatur. Galea cum unico l /
 cassis uocatur: quod Vgutio etiam hoc galear dici posse affirmat.

Iuuenalis Gerrhus cum duplicato r / secundo aspirato scribitur. apud tamen Valerium Flaccum
 cum unico r Gerus scriptum est: ubi primam corripit syllabam. Fluuius est Scythiae /
 teste Herodoto libro historiarum quarto: quem Ptolemaeus Sarmatarum esse te-
 statur. Gerrhae eadem scriptura / & cum æ diphthongo in secunda syllaba / cra-
 tes appellantur uiminea: unde gerrhae nugae / & gerrho nugator dicitur / au-
 toribus Varrone de lingua latina / & Pompeio / in haec uerba dicente. Cum
 Athenienses Syracusas obsiderent / & crebro cerrhas posserent / irridentes
 Siculi / gerrhas clamitabant. Inde factum est / ut gerrhae pro nugis ex contem-
 ptu dicatur. Et alibi idem Pompeius. Cerrhones (inquit) leues / & inepti / a cratibus

Foenus
 Focnum
 Foestuca
 Far
 Farratum
 Farrago
 Farina
 Gallia
 Gallus
 Gallicus
 Gallicanus
 Gallus
 Galla
 Galea
 Galear
 Gerrhus
 Gerus
 Gerrhae
 Gerrho
 Gerrhes
 Gerrha

Scruvius dicitur scilicet Siculi aduersus Athenienses erantibus prostratis sunt nisi: quas Graeci certhas uocant. Neq; a gero geris gerrho descendit ut Vgutio somniauit: quin nec a garrus garris ut Scruvius tradidit scriptor Varrone & Pompeio posterior. Plautus in Persa. iam pol ille hic aderit (credo) congerrho meus. Gerrhae item ab incolis Naxi insulae dicuntur: quae alii fascina appellant. Plinius Gerrhes eadem scriptura genus est locustarum ut scribit Plinius. Martialis. Teq; iuuant gerrhes. Gerrha eadem scriptura nomen est trium urbium ut ex Ptolemaeo colligere potui: quarum una est penes Euphratem fluium in Syria: alia prope Traconitas Arabas: alia in foelici Arabia.

Vgutio Gigas huius gigantis cum i latino scribitur: comunisq; (si Vgutioni creditur) generis est. Sunt autem dicti a poetis gigantes terrae filii sine patre. Gyges cum Hesiōdo y graeco proprium fuit uiri nomen: qui teste Hesiodo in theogonia caeli & terrae filius fuit. hic centum manus habuisse describitur dicente Ouid. li. tristiū. Centimanumq; Gygem. Alius eodem nomine pastor fuit regis Lydiae: q postea rege occiso rex Lydiae effectus est teste Platone. Alius quidam eiusdem nominis puer fuit Cnidius: cuius meminit Horatius in secundo carminum dicens. ut pura nocturno renidet Luna mari Cnidiusue Gyges. Est & eodem nomine fluius Lydiae: qui ab Homero li. iliados. xx. Gygeus cum a diphthogo ponit. Vnde & Propertius ait. Lydia Gygeō tineta puella lacu.

Hesiodus Gestas neutro genere acta dicuntur: gestus autem masculino quibus indicatur quae uergerantur auctore Pompeio appellari possunt.

Ouidius Galbanus foeminino & galbanum neutro genere declinari potest. Seruius super georgica. Quom iam hic processerit morbus galbanus incendenda est. Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxiii. Et quasi styrax & galbanus & ungula & gutta. Lucanus libro nono.

Plato Hic ebulum stridet: peregrinaq; galbana sudant. Lachryma est teste Dioscoride haerba cuiuspiam similis ferulae: quae ab ipso frutice in aestate prorumpit: qui & apud Plinium frutex est. Galbanum item genus est uestimenti dicente Iuuenale satyra secunda.

Horatius Caerulea indutus scutulata & galbana rafa.

Homerus Gluten neutri generis & hoc glutinum teste Nonio declinari in recto potest.

Propertius Galerius cum unico l scribitur: nam primam corripit syllabam. Virgilius aeneidos libro septimo.

Pompeius fuluosq; lupi de pelle galeros. Pileus est: & clypei genus teste Seruio: quod & hoc galerum declinari potest auctore Frontone. Vgutio declinat et hoc galerium.

Seruius Geryon huius geryonis in recto dici debere quidam uoluerunt ut refert Varro de analogia libri secundo. quod tamen (ut ait) nonnulli reprehendunt. Seruius autem Geryones huius Geryonae declinari praecipit. Vnde Virgilius libro aeneidos octauo ait.

Hieronymus Tergemini nece Geryonae. Sed & Geryones huius Geryonis declinari potest: et si Seruius neget. Macrobius in saturnaliis. Quia Herculi (cum boues Geryonis per Italiae agros duceret) sitienti respondit mulier: aquam se non posse praestare. Hic & Geryoneus teste Prisciano dici potest. Et cum y graeco scribitur. proprium fuit uiri Hispani nomen.

Lucanus Gibbus cum i latino & duplicato b & gibber hoc distans: quod gibbus tumor est in dorso: gibber uero is dicitur qui gibbum habet.

Dioscorides Gyros cum y graeco scribitur: & dici potest circulus uel ambitus: quod Vgutio etiam hoc gyrum declinari posse tradidit. Gyarus cum y graeco insula parua est: una ex cycladibus: de qua Virgilius libro aeneidos tertio.

Virgilius Mycone Gyaroq; reuinxit. Et Ouidius libro metamorphoseos septimo. Et Gyarus nitidatq; ferax Peparthus oliuae. Iuuenalis plurali numero declinauit: quom dixit satyra prima.

Virgilius Aude aliquid breuibus Gyaris & carcere dignum.

Virgilius Guttus cum duplicato t & hoc guttur declinari potest. Vas erat ligneum uinum

Gigas
 Gyges
 Gygeus
 Gestas
 Gestus
 Galbanus
 Galbanum
 Gluten
 Glutinum
 Galerius
 Galerum
 Galerium
 Geryon
 Geryones
 Geryoneus
 Gibbus
 Gibber
 Gyros
 Gyrum
 Gyarus
 Guttus

Varro	guttatim fundens / teste Varrone: quod & sacris adhiberi cōsueuerat. Guttus item / uas erat ex cornu / oleum guttatim fundēs lauantes se in balneis: de quo Iuuenalis intellexit / quom ait satyra tertia.	Guttum Guta Guttur
Iuuenalis	& pleno componit lintea gutto. Hic prima aestimatione / ex cornu fiebat rhinocerotis: quare etiam rhinoceros a Martiale uocatus est. Ait enim. Gestauit fronte modo me iuuenus:	
Martialis	Verum rhinoceros me putabis pleno gutto. Gutta stilla cadens appellatur: et si Isidorus libro tertio decimo. guttam stare dixerit: stillam cadere. Gutta item a nonnullis podagra dicitur. Martialis.	
Martialis Caper Probus	Litigat & podagra Diodorus. Flacce laborat. Guttur etiam cum duplicato / neutri & masculini generis ē / testibus Capro / Probo / Prisciano. Virgilius libro aeneidos sexto.	
Priscianus Virgilius Plautus	Obiicit ille fame rabida / tria guttura pandēs. Plautus in aularia. Etiam ne obthurat inferiorem gutturem	
Plinius Virgilius	Glans / & glandis / in recto / declinari potest. Plinius libro .xvi. naturalis historiae. dulcissima est omnium glans phagi. Virgilius. Et de concussa tantum pluit ilice glandis. Ponitur & nonnunq̄ pro plumbo / in modum glandis informato. Ouidius libro metamorphose .xiii. ut lata Plumbea funda	Glans Glandis Glandium Glandula
Ouidius	Missā solet medio glans incandescere caelo. Salustius in Iugurtha. Pars enim glande / aut lapidibus pugnare. Marcellus. Glandis est plumbum in modum glandis informatum. Hoc glandium / pars quaedam est intestinorum / interprete Prisciano. Alii uolūt partē esse apri iuxta ceruicem: iuxta illud qd̄ legitur in legibus sumptuariis: ubi sic habetur. Quae glandia syncipitia uerri na mensis intercidunt. Glandium (ut idem tradit Priscianus) format per diminutionem glandula: ut est etiam apud Martialem. Partitur apri glādulas palaestritis.	
Salustius Marcellus	Gladius / & gladium / in recto / declinari potest / teste Varrone / libro secundo de analogia.	Gladius Gladium
Priscianus	Glaucoma huius glaucomatis / & hoc glaucomatum / & haec glaucoma huius glaucomae / teste Prisciano / declinari potest. Plautus in milite. Glaucoman oculis obiiciemus. Id est quod / obducit oculos: uel uelamen illud est / quod oculi pupillam obtenebrat.	Glaucoma Glaucoman tum
Priscianus Marcellus	Globus masculini generis est / dicente Virgilio. Lucentemq̄ globum lunae: quod & hoc globus huius globi / sicut uulgus / pelagus / testibus Capro / & Probo / declinari pōt. Glomus masculini generis: ē ut est apud Horatium in epistolis.	Globus Glomus
Virgilius Caper Probus Horatius Priscianus	Vt uinosa glomos furtiuae Pyrrhia lanæ: quod & hoc glomus huius glomeris / auctore Prisciano / declinari potest.	
Marcellus Sēpronius	Glisco / & gliscor / deponens / antiqui protulerūt / teste Marcello / Sempronium inducente dicentem. Vt maior inuidia lepide glisceretur: id est cresceret. Si / gnificat etiam gliscere / desiderare.	Glisco Gliscor
	Glis huius glissis cum duplicato / foemini generis est: & terra argillosa uocatur. Glis huius glitis / foemini etiam generis / carduus dicitur. Masculini aut generis / animal est / muri simile: & tunc i ris format genitiuum. Vnde uersus. Terra tenax / glis formabit glis genitiuo: Ris quadrupes: glitisq̄ dabit tibi carduus inde.	Glis
	Gramma huius grammatis cum duplicato m / & hoc grammatum / in recto / declinari potest: sicut epigramma / & epigramatum: ut i ipsa dictione uidimus. Grammatica huius grammaticae cum gemino m / & grammaticae huius gramma tices / declinari potest.	Gramma Grammatum Grammatica Grammaticae Grauitas Grauitudo Grauedo Granditas Grādauitas
Catullus	Grauitas / grauitudo / in uno significato accipi possunt Grauedo itē genus est morbi de quo Catullus ad fundū. hic me grauedo / frigida / & frequens tussis.	
Nonius	Granditas / maior aetas dicitur: sicut & grandaenitas cum æ diphthongo in secunda syllaba. Vnde & in uno significato accipi possunt / teste Nonio	

na
dius
ius
ius
ius
bus
atius
atius
tialis
nerus
ius
dius
inus
onius
Glius
Gius
Glio
Glas
tum
cellus
Grianus
lius
ius
gilius
entius
ratus
gilius
nius
iidius
omulus
iscianus
cero
cero

Sisennam inducente dicentem libro historiarum quarto. Neq; ætatis gran-
 ditatē neq; ea merita neq; ordinis honestatē aut dignitatē sibi eē excusatiōi.
 Grator & gratulor in uno significato accipi possunt: significantq; cum alio
 pariter gaudere: & quandoq; sibi ipsi: ut est apud Ovidium libro meta. viiii.
 O superi totoq; libens mihi pectore grator. Tullius in epistolis. Epistolam
 uero osculatus & ipse mihi gratulatus sum. Gratulor item significat gratias
 agere. ut Nonius testatur & Seruius. Inde grates & gratiæ dictæ sunt: quæ
 scilicet pro meritis aguntur.

Græcus cum æ diphthongo & c exili scribitur. Rex fuit Atticæ regionis: a quo
 Græcia ipsa cognominata est: quæ & Græciæ plurali tantū numero dici pos-
 sunt. Vnde in legenda sancti Ioannis papæ legitur. Non meruisse partes Græ-
 ciarum uicarium beati Petri suscipere. Probus in prologo super bucolica.
 Nam cum Xerxes Græcias affectaret & terribilis esset relictis ciuitatibus
 omnes Græciæ in deserta loca refugerunt. Horatius in epistolis.
 Græcia Barbariæ lento collisa duello.

Glycerium cum y græco & glyceria proprium mulieris nomen declinari po-
 test: quin etiam & Glycera. Horatius in primo carminum.
 Vrit me Glyceræ nitor. Martialis.
 Præferri Glyceræ foemina nulla potest.

Gortyna cum t exili & y græco scribitur. Vrbs fuit Cretæ teste Homero libro
 iliados secundo: quæ a nonnullis Cortyna cum c exili scribitur.

Getæ cum t exili populi sunt Thraciæ teste Plinio libro quarto naturalis hi-
 storici: de quibus Ouidius libro secundo de ponto meminit dicens.
 Nulla Getis toto gens est truculentior orbe. Apianus autē eos dicit esse po-
 pulos. quos alias Dacos uocant. Alii eos esse affirmant: qui alio nomine Go-
 thi cum th aspirato appellatur: de quibus Aufonius.
 Huc possem uictos inde referre Gothos. Apud græcos tamen Gotthia cum
 primo t exili secundo th aspirato scribitur: ut libro ultimo super regulā p
 subeunte breuis o fit uidebimus. At uero Salustius & Seruius super librum
 septimum æneidos illos Mysios esse dixerunt a Lucullo superatos. Vgatio
 nult Getas Gætulos esse: qui quidem Aphricæ populi sunt. Quam Plinius li-
 bro quinto naturalis historiæ dixit hæcenus fuisse Aetolorum partem. Sed
 Pulsi postea incolæ propriam (ut ait) fecere gentem uersus Aethiopus.

Gubernaculum & gubernum in uno significato accipi possunt teste Marcello.
 Neq; ex cohibeo & hybernus componitur ut ridiculus cum Catholico so-
 niat Vgatio. Sed a uerbo græco descendit: quod illi κυβερναω scriptitant
 teste Prisciano in primo de orthographia. Lucillius satyrarum. xx. Proras dif-
 poliate: & deo dote gubernæ. Quod nos gubernator græci κυβερνητηρ dicunt.

Genæ plurali tantum numero proprie oculorum palpebræ dicuntur teste
 Seruio. Vnde Virgilius libro æneidos sexto ait.
 Effusæq; genis lachrymæ. Terentius tamē singulari numero protulit quom
 dixit. hodie non compressi genam genæ. Nonnunq; genæ ponuntur pro eo
 loco ubi nascuntur pilæ: ut est apud Horatiū in ultimo carminū. Vel cur his
 animis incolumes nō redeūt genæ? Virgilius. Tum mihi prima genas uesti
 bat flore iuuentus. Malæ autē infra oculos sunt: & ibi maxime ostenditur pu-
 dor ut dixit Plinius libro. xi. naturalis historiæ: pro quibus quando & ge-
 næ ponuntur. Vnde Ouidius de Lucretia oppressa ait in fastis.
 Et matronales erubere genæ. Romulus de musca loquens.
 Reginæ teneris oscula figo genis. Genua urbs est Liguriæ: quam nra ætas
 Ianuam appellat. Hoc genū & hoc genus huius geni sicut uulgus pelagus
 & hoc genu & hic genus huius genus teste Prisciano in recto declinari pōt.
 Neq; a gena deriuatur quia scilicet sit in utero matris genis oppositum ut
 Vgatio & Catholicon somnariunt: sed a γονυ quod Græci dicunt. Cicero
 in Arato. Tertia sub cauda genus ipsum ad lumina pandit. Idem in eodem.
 Atq; interflexum genus & caput alitis hæsit. Genus huius generis

Grator
Gratulor
Grates
Gratiæ
Græcus
Græcia
Græciæ
Glycerium
Glyceria
Glycera
Gortyna
Cortyna
Getæ
Daci
Gothi
Mysii
Gætuli
Gubernacu-
lum
Gubernum
Genæ
Gena
Genua
Genum
Genu
Genus
Genæ

- Accius** generatio/prædicabile/maneries/accidens partium orationis/qualitas substantialis intelligitur. Gener huius generi/secondæ declinationis est: sed & tertiæ comperitur. Vnde Accius recitâte Nonio/inquit in Alcmena. Cum te uiderit socerum generibus tantam esse impietatem. Dicitur est autem gener auctore Seruio/et aud agendum genus adhibeatur.
- Nonius**
- Seruius** Gaudéo facit in præterito gauisi/& gauisus sum/ Teste Prisciano/Liuium referente dicentem in odyssea. Quoniam audiui pacem/gauisi. Et Lucius Hemina annalium secundo/ait. Idq; admiratum gauisi.
- Priscianus** Ganeum neutro/& ganea foemino genere/declinari potest:& cum unico n scribitur. Neq; a gannio gannis deducitur/ut cum Catholico Vgutio somnia uit: sed a πῶ τῆσ γῆσ/quod scilicet ipsum sit in terra: non ut coenacula superius/teste Donato super tertiam comœdiam Terentii. Nam teste Pompeio/locus abditus est:& uelut subterraneus: qui (ut scribit Marcellus) uinolêtia/ac libidini/aptus est. Vnde idem Donatus meretricum tabernam appellatam dixit. Terentius in adelphis. Vbi ego illum queram? credo abductum in ganeum. Columella in prologo rei rusticæ. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas/quotidianam Laconicis cruditate excoquimus:& exusto sudore sitim quærimus. Plinius ubi de porco loquitur/neq; ex alio (inquit) animali/numeriosior materia ganeæ. Et a ganea/uenit hic ganeo/teste Pompeio. Et is dicitur/qui lustra frequentat. Cicero in Catilinam. Quis ganeo/qs adulter/quæ mulier infamis/quis corruptor iuuetutis? Iuuenalis satyra. xi. Sed laudem siliquas: occultus ganeo pultes.
- Donatus** Grus huius gruis/tam masculini/q; foemini generis est/testibus Prisciano/&
- Pompeius** Phoca: quin etiam hic & hæc gruis in recto declinari potest/teste Seruio super .xi. librû ænicos. Auis est nota. Inde sit gruo gruis uerbû: quod quidem gruû est/quom uoces edunt. Vnde auctore Pompeio/congruere dictû est/hoc est conuenire: quia (ut ait) id genus uolucrû minime foliagum est.
- Donatus**
- Terentius** Gnosus urbs fuit Cretæ/teste Ptolemæo: quæ a nonnullis Cnosus cum c exili scribitur ut in ipsa dictione uidimus.
- Columella** Gynæcium cum y græco/& æ diphthongo/& c exili/sequente i latino scribitur. locus est in ædibus/solis mulieribus datus ad habitandum. Nā a mulieribus dictum est: quas Græci γυναικῶσ uocant. Terentius in phormione. Vbi in gynæcium ire ocepit/puer ad me occurrit. Hæc & gynæconitis appellatur.
- Plinius** Vnde Aemilius Probus in proemio de excellentibus ducibus/ait. Nec sedet nisi in interiori parte ædium: quæ gynæconitis dicitur.
- Pompeius** Gnatus/pro eo qui est natus/& gnosco pro nosco/dici potest.
- Cicero** Gemo/gemes secunda/& gemo gemis tertia coniugatione/declinari potest/ teste Beda super Donati artem.
- Iuuenalis** Beda
- Terentius** Ptolemæus Ganges/fluuius est india/teste Ptolemæo:& facit in genitiuo Gangis/uel Gangetis. Ouidius libro metamorphoseos quarto.
- Aemilius** Ptolemæus Decolor extremo qua cingitur India Gange. Gange huius Ganges/urbs est india regia/ut idem Ptolemæus ostendit.
- Gratus** Iuuenalis Grunio grunis/& grudio grundis/in una significatione poni possunt/auctore re Diomede. Iuuenalis satyra. xv.
- Natus** Cæcilius Et cum remigibus grunisse Elpenora porcis. Cæcilius. Cruento ita ore grundibat miser/pro grundiebat. Claudius Quadrigarius annalium. xv. Grundibat grauer pecus suillum. Porcorum proprium est/quom uoces edunt/auctoribus Ouidio libro de philomela/Marcello. Pompeio.
- Gnoscus** Nonius Gracilus secunda/& gracilis tertia declinatione/declinatur/teste Nonio/Lucilium inducente dicentem satyrarum. vi.
- Gracilis** Lucillius q; gracila est pernix/q; pectore puro/Quod puero similis.
- Gracilentus** Nonius Gracilentus/& gracilentus/in una significatione/dici potest teste Nonio. quod etiā cracens cum c exili dicitur/ut scribit Festus/dicente Ennio.
- Gracilentus** Ennius Succincti gladiis/media regione cracentes.
- Gracilentus** Nonius Gracilitas/gracilitudo/gracilium/in uno significato accipi possunt/teste Nonio.

erōymus Gomorra fœminino / & Gomorum neutro genere declinari potest. Hierony mus in Genesi capitulo. xiiii. Itaq; rex Sodomorum / & rex Gomorra / terga uerterunt: cecideruntq; ibi. Solinus de situ Iudææ. Ibi duo oppida: unum So domum / alterum Gomorrum appellatum.

Gonorrhœa cum unico n / & duplicato r / secundo aspirato / & æ diphthongo i penultima syllaba scribitur: & dici pōt / semen fluens / uel seminis fluxus: qđ ab Vgutione / & Catholico / corruptis tam uocabulo / q̄ etymologia / gomorra a Gomorra dicitur. Nam γορροσ græce / Latine semen / & ροη fluxus iter pretatur. γορροσ item græce is dicitur / qui apud nos filius. Quod per cōpo situm patet / Antigonus / chryfogōs.

Gryps huius gryphis cum y græco scribitur. Animal est quadrupes / & penatū quem nonnulli gryphonē appellant. Hic ab Vgutione gryphes in recto de clinari præcipit. Verū Græci γρυψ in recto declinat. Virgilius in bucolicis. Iungentur iam gryphes equis. Gryphus cum y græco / nasus gibbus / seu aquilinus uocatur / a gryphis similitudine.

Gigno gignis / & geno genis (quod teste Prisciano / ueteres protulerunt) cōpe ritur. Vnde Lucretius libro tertio ait. tanto magis inficiandum Totum posse extra corpus durare / geniq; / pro gigni.

Gargarus in singulari numero masculini generis est / in plurali uero / neutri / te ste Phoca / dicente Ouidio libro de arte amandi. Gargara quot segetes / quot habet Methymna racemos. Cacumina sunt mō tis Idae / dicta ἄπὸ τοῦ γαργαρίζει τὰς πηγὰς: idest ab emittēdis fōtibus. Vnde est illud Ouidii in metamorphosi. creberrima fontibus Idae: ubi nonnulli legunt celeberrima. Verum legendo creberrima / magis etymologia conuenit. Nam & Homerus πὸ λυπὶδ᾽ ἀκᾶ: idest multorū fontiu uocat. Seruus aut super librum octauū æneidos / uult ut dicta sint / quasi κᾶρ᾽ ἀκᾶ / hoc est caput capitis: idest alti tudinis altitudo: & ideo cum c in initio gargara / q̄ cum g scribi debere. Sed no stra magis placet deriuatio. est & eiusdem nominis oppidum sub ipso mon te: a quo / Gargares oppidani sunt dicti: teste Macrobio in saturnalibus.

Garganus i singulari numero / masculini generis ē / in plurali uero / neutri. Mons est in Iapygia / teste Seruio: & producit mediam syllabā. Lucanus libro. v. Apulus Adriacas exit Garganus in undas.

Grex tam fœminini / q̄ masculini generis est / testibus Capro / & Probo. Lucre tius libro secundo. Bucceriazq; greges sub eodem tegmine cæli. Potest etiā declinari hic & hæc grex / quom scilicet gregalis interpretatur. Vnde Augustinus li. xii. de ciuita te dei capitulo. xxi. ait. Nam cum animantes alias solitarias / & quodam mo do soliuagas / idest quæ solitudinem magis appetant / secuti sunt aquilæ / mil ui / lepores / lupi / & quæcūq; alia ita sunt / alias uero greges instituerit / quæ cō gregare / atq; in gregibus malint uiuere / ut sunt colūbæ / sturni / cerui / damulæ / & cætera huiusmodi / utrūq; tamen genus non ex frugibus propagauit: sed plura simul iussit existere.

Gaufapes masculino / gaufapa fœminino / gaufape neutro / & gaufapum / teste Prisciano declinari potest. Casius ad Meccenatem. Gaufapo purpureo saluta tus. Horatius libro secundo sermonum. Gaufape purpureo mensam perterfit. Nam hic ablatiuus gaufape / non ue nit ab eo quod est gaufape neutri generis: sed ab eo qui est gaufapes masculi ni: quo scilicet genere / apud Græcos γᾶψ ἀπὸ πρὸς profertur / teste Varrōe de lingua latina. Gaufape enim / facit in ablatiuo gaufapi: etsi Priscianus / & Ale xander / aliter sentiant. Persius. Tum cum maxillis balanatum gaufape pectis. Idem: Iam chlamydes regum / iam linea gaufapa captis. Ouidius de arte amandi. Gaufapa si sūpsit / gaufapa sūpta pba. Inde hæc gaufapia pēultia correpta martialis. Mensē uel angusto sumere gaufapinas. Genus est uestis.

Gracilitudo
Gracilum
Gomorra
Gomorrū
Gonor
rhœa
Gryps
Grypho
Gryphes
Grypus
Gigno
Geno
Gargarus
Gargares
Garganus
Grex
Gregalis
Gaufapes
Gaufapa
Gaufape
Gaufapum
Gaufapina

Martialis	Gobius cum i latino / & gobio in recto declinari potest. Martialis.	Gobius
Iuuenalis	Principium coenae / gobius esse solet. Iuuenalis. cum sit tibi gobio tantum in oculis. Genus est piscis.	Gobio
Marcellus	Gemitus quarta / & secunda declinatione / declinari potest / teste Marcello. Vnde	Gemitus
Plautus	Plautus ait in aularia. Tantum gemitu / & maesticia / mihi hic dies obtulit.	
Festus	Gaulus / genus est nauigii / teste Festo. Gaurus cum r / foeminini generis in fula est	Gaulus
Stadius	de qua Stadius. Gaurus naualibus apta. Masculini autem generis. Gaurus /	Gaurus
Ptolemaeus	mons est Aethiopiae / teste Ptolemaeo. Alius eodem nomine mons est Cam	
Virbius	paniae / teste Virbio: de quo Iuuenalis.	
Iuuenalis	Suspectumque iugum Cumis / & Gaurus inanis.	
Plutarchus	Gelon cum unico l / tyrannus fuit Siculus: cui Hiero successit / teste Plutarcho.	Gelon
Herodorus	Gelonus cum unico l / filius fuit Herculis: a quo / Gelones / uel Geloni / popu	Gelonus
Horatius	li Scythici (utroque enim modo dici potest) cognominati sunt / teste erodo /	Gelones
Virgilius	to libro historiarum quarto. Neque a gelu dicti sunt / ut cum Catholico Vgu /	Geloni
Lucanus	tio somniauit. Horatius in tercio carminum.	Gela
Ptolemaeus	Visam phaeacratos Gelones. Virgilius georgicorum secundo.	Gelu
Virgilius	Eoasque domos Arabum pictosque Gelonos. Lucanus libro quarto.	Gelum
Syllius	Massagetes quo fugit equo / sorteque Geloni. Gela cum unico l / urbs est Siciliae /	Gelus
Ouidius	teste Ptolemaeo / a Gela fluuio cognominata / dicente Virgi. li. aeneidos. iii.	
Marcellus	Immanisque Gela fluuuii cognomine dicta. Syllius libro. xiiii.	
	Venit ab amne trahens nomen Gela: uenit & Hesa. De hoc fluuio Siciliae me	
	minit. Ouidius fastorum. iiii. dicens.	
	Et te uorticibus non adeunde Gela. Gelu cum unico l / & hoc gelu / teste Mar /	
Priscianus	cello / declinari potest: quin etiam hic gelus huius gelus quarta declinatione /	
Accius	teste Prisciano. Accius in prometheo. Profusus hyberno flammie gelus. Lucreti li. vi.	
Lucretius	Demittit quasi saepe gelum / quod continet in se. Idem libro quinto.	
Lucretius	Assiduosque geli casus mortalibus aufert.	
Apuleius	Aeres cum a diphthongo / teste Apuleio scribitur: & communis	Haeres
Priscianus	generis est / teste Prisciano. Et facit in genituo haeris / uel haere /	Haeredum
Marcellus	dis / auctoribus Marcello / & Pompeio. Et (ut idem scripsit Po /	
Pompeius	peius) haeres apud antiquos dominus putabatur. Inde (ut ait)	
Pompeius	Haeredium paruulum praedium dictum, est.	
	Haeresis cum a diphthongo scribitur: nec ab haereo haeres deducitur / ut cum Ca	Haeresis
	tholico Vgutio somniauit. Sed ab aere / quod opto significat / uel eligo /	
	deriuatur. Vnde & optio dici potest / seu electio. Inde composita dihaeresis cum	
	i latino / & a diphthongo: synhaeresis cum y graeco / & a diphthongo.	
Nonius	Halec huius halecis cum aspiratione in initio / & unico l / scribitur. Na & a No /	Halec
Diomedes	nio inter dictiones aspiratum principium habentes collocatur. Et tam foemi	
Caper	nini / quae neutri generis est / auctoribus Capro / Diomede / Prisciano. Martialis.	
Priscianus	Cui portat gaudens ancilla paropside rubra	
Martialis	Halecem: sed quam protinus illa uorat. Horatius sermone quarto decimo.	
Horatius	Ego faece primus / & Halec / Primus & inueni piper album cum sale nigro.	
Plinius	Piscis est genus: & liquaminis. Plinius. Halec imperfecta / nec colata.	
Apuleius	Hysopus foeminino / & hysopum neutro genere / declinari potest: & cum aspira /	Hysopus
	tionem in initio / & y graeco / teste Apuleio scribitur: ut etiam li. ultimo sup regulam	Hysopum
	p subeunte breuis o fit / ostendemus. Et quae apud Latinos prima (ut libro praefato	
	probabimus) syllabam corripit / cum unico l / scribi oportet. Graeci tamen cum	
	l geminato υσσωπov scriptit. Herba est pulmoni plurimum conferens.	
	Hellen cum duplicato l / scribitur. Fuit filius Deucalionis. Helle huius Helles cum	Hellen
	gemino l / fuit Athamantis Argiuorum regis filia. Hellas huius Helladis cum du	Helle
	plicato l / regio est: quae alias Graecia uocatur. Elis huius elidis absque aspiratio	Hellas
Ptolemaeus	ne principii / & cum unico l / & i latio / urbs est Arcadiae / teste Ptolemaeo. Sta	Elis
Stadius	tius libro thaeaidos secundo.	Helix
	Sed mihi nec Sparta genitos / nec ab Elide missos. Helix huius helicis cum aspi	

	rato initio & unico l & i latino scribitur: etsi a Tortellio cum geminato l scribi præcipiatur. Nam apud Theocritum edyllio primo / primam syllabam corripit. Genus est hederæ.	
Theocritus		
Iuuenalis	Hylas cū y græco / & unico l scribitur. Fuit Thiodamatis filius: de quo Iuuenalis. Et multū quæsitus Hylas. Hyllus cum y græco / & geminato l / Herculis filius	Hylas Hyllus
Ouidius	fuit: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos nono / quom ait. Imperiis / thalamoq; animoq; receperat Hyllus. Hilum cū i latino / & unico l / minimum quiddam est. Lucillius libro. xxx.	Hilum Hila Hilla
Lucillius	Quodq; tuas laudes culpas non proficis hilum. Cicero in tusculanis.	Hyle
Cicero	Tum illud quod Sisyphus uersat saxum nitendo neq; proficit hilum.	Hylæa
Ennius	Ennius. neq; dispendi facit hilum. Quidam hilum putant esse quod grano fa	Ilys
Festus	bæ adhæret: ex quo (ut scribit Festus) nihil fit & nihilum. Hila cum i latino / & unico l scribitur. Varro de lingua latia. Hila dicta est ab hilo: id est minimo.	
Varro	Horatius sermone. xiiii. perna magis ac magis hilis.	
Horatius	Festus At uero Festus cum duplicato l innuit esse scribendum / quom dixit. hira / quæ diminutiue dicitur hilla / intestinū est: quod ieiunum uocant. Alii aliter sentiunt / ut scripsit Acron super præ:atū locum Horatii.	
Festus	Acron Quod quia non placet / omisi. Sunt autem hila / uel hillæ / falsa intestina: nel farta falsicia: per quas / & pernas / ita reficitur conuiuæ stomachus / ut non omnia malit / quæ uenduntur in popinis mundis. Hyle huius hyles cum y græco / & unico l / dicitur materia. Hylæa cū y græco / & unico l / & æ diphthongo urbs est Scythiæ: teste Herodoto. Ilys cū i latino in prima / absq; aspiratione initii / & cū unico l / & y græco in secunda syllaba / limus uocatur.	Hira Hir Hirus Hyrie Hyrieus Hyrium
Herodotus	Hira cum i latino scribitur. urbs fuit in Argo / propinqua Pylo / teste Homero	
Homerus	Festus libro iliados nono: quo nomine intestinum quoddam uocatur / teste Festo: quod ieiunum appellant. Hir cum i latino / uola manus dicitur Hirus cū i latino scribitur: etsi a Tortellio cū y græco scribi præcipiatur. Proprium fuit uiri nomen: de quo Ouidius.	
Tortellius	Ouidius Cur nemo est Hecaten nemo est / qui ceperit Hiram? Hyrie huius hyries cū y græco in prima / & i latino in media syllaba / urbs est Boetia: de qua meminit Homerus li. iliados secūdo. Et Ouidius libro metamor. vii. dicens.	
Homerus	Ouidius Inde lacus Hyries uidet. Hyrieus triū syllabæ est: & cū y græco in prima / & i latino in media / & eius diphthongo scribitur: etsi duarū syllabæ Tortellius tradiderit Hircus esse: & cū i latino in priā syllaba scribi præceperit. Propriū fuit uiri nom: de quo meminit Ouidius libro pastorū quinto / dicens.	
Tortellius	Ouidius Nunc Hyrieus qua sit genitus uocat Vriona. Hyriū / oppidū est Apuliæ iuxta Adriaticum sinū / ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus	Petrus Hebdomas huius hebdomadis / & hæc hebdomada / declinari potest. Petrus R. i gain Daniele. Septē sic annos hebdomas una facit.	Hebdomas Hebdoma da
Petrus	Hermes huius hermis / uel hermetis / & Herma huius hermæ / declinari potest. Et latine Mercurius dicitur: & nōnunq; p statua pōitur. Iuuenalis satyra. viii.	Hermes Herma Hermus
Iuuenalis	Aemilius Nil nisi Cecropides / truncoq; simillimus Hermæ. Aemilius Probus in Alci / biadis uita: Id cum appareretur / priusq; classis exiret / accidit / ut una nocte / omnes Hermæ / qui in oppido erant Athenis deicerentur / præter unū: qui ante ianuam erat. Herma (ut scribit Festus) a Græcis pro firmamento ponit. Interdum etiam (ut ait) faburam significat. Hermus / fluuius est Lydiæ / teste	
Festus	Seruius Seruius: cuius meminit Virgilius georgicorum secundo / quom dixit. atq; au ro turbidus Hermus.	
Seruius	Virgilius Hyalus cum y græco scribitur: quod tamen Vgutio neutro genere Hyalum de clinat. Virgilius georgicorum quarto. Milesia uellera nymphæ Carpebant / Hyali saturo phucata colore: id est uetri.	Hyalus Hyalum
Vgutio	Virgilius Hesperus / Atlantis fuit frater. Et ea stella dicitur / quæ aliis nominibus / uesper / rus / uesper / uesperugo uocatur. Virgilius in sine bucolicorū.	Hesperus Hesperia Hesperis Hyspania
Virgilius	Ite domū saturæ (uenit hesperus) ite cappellæ. Ab Hespero / Hesperia cognominata est: hoc est Italia / siue Hispania. Syllius circa initium opis.	

Hieronymus Ioane cap. x. Facta sunt encenia Hierosolymis. Et a Hierosolyma fit Hierosolymita Hierosolymitanus Hierosolymus. Hieronymus in libro. ii. Maccabaeorum capitulo octauo. Et qui promiserat Romanis se tributum restituere & captiuitate hierosolymorum predicabat nunc protectorē deum habere ludæos. Hi populi Hierosolymi (ut diximus) necnō & Solymi uocati sunt. Cornelius Tacitus. Alii clara Iudæorum mitia Solymos carminibus celebratam

Tacitus Homeri gentem conditam urbem Hierosolymā noīe suo fecisse. Martialis.

Martialis Sed quæ de Solymis uenit perustis. Iuuenalis satyra sexta.

Iuuenalis Interpres legum Solymarum & magna sacerdos.

Virgilius Hippodame huius hippodames & hippodamia proprium mulieris nomen in recto declinari potest: & cum i latino & duplicato p scribitur. Virgilius georgicorum tertio.

Propertius Hippodameq; humerog; Pelops insignis eburno. Propertius.

Ouidius Quam sibi dotata regnum uetus Hippodamiae Ouidius heroidum. Venit ut in Phrygios Hippodamia linus.

Hircus cum i latino & c exili scribitur: & caper uocatur. Hirquus cum i latino & cum q dicit coculi angulus: & pro eo qui obliquum respicit nonnunq; ponitur: ut strabus/limus. Pætus uero s appellatur qui oculis in altum respicit Luscus qui unum habens oculum/altero carens/huc respicit & illuc. Lippus qui oculos lachrymantes habet & litos.

Hostilis communis generis est: & perduellio dicitur. Inde hostilis & hosticus.

Virgilius Virgilius.

Horatius Indutoq; iubet truncos hostilibus armis. Horatius sermone nono.

Macrobius Hunc neq; dira uenena nec hosticus aufert ensis. Nonnunq; hostis peregrinus

Festus uocatur ut Macrobius testatur & Festus.

Iuuenalis Humidus & per syncopam hudus dici potest. Iuuenalis. Huda terit inguina barba. Alii absq; aspirato principio/udus scribi uolunt: quasi uuidus dicatur: hoc est uliginosus.

Hortus secundi ordinis/differentiæ causa abortus quarti/cū aspirato initio scribi consuevit. Martialis.

Martialis Aut Corcyreti sunt hæc de frondibus horti. Et format per diminutionē hortulus & horricellus. Vnde in legenda sancti Nicomedis legitur. Corpus eius collectum & per ductum ad horricellum suum sepultum est iuxta muros uia Nomentana. Catullus. Talis in uario solet Diuitis domini hortulo stare flos hiacynthinus. Romulus. Hortulus iste parit fructum cum flore.

Catullus Heri & here in uno significato dici potest/auctoribus Quintiliano/Festo/Pri

Romulus sciano. Vnde Iuuenalis satyra tertia/ait.

Quintilius Res hodie minor est here q; fuit atq; eadem cras. Nam si heri dixisset/uerfus stare non posset. Sic & Martialis epigramatum primo.

Festus Et positum est nobis nil here/præter aprum.

Priscianus Hilarus & hilaris/secūda & tertia declinatiōe declinari potest teste Capro. Vnde Cæcilius recitante libro. xv. noctium atticarum Gellio/inquit. Nam hi sunt inimici pessimi/fronte hilaro/corde tristi. Laberius i chære. Ebriulati mentē hilaram arripiunt: hoc est ebriuli effecti. Terentius hilarum/ac Iubentem dixit in adelphis. Vbi donatus ait. Hilarum uetuste/non hilarē. Et cum aspirato initio teste apuleio & i latino & unico l scribitur. Sunt tamen qui absq; aspiratione ilarus scribi uolunt.

Iuuenalis Hilaritas & ilaritudo in una significatione accipi pnt teste Nonio. Platus in milite. Siue animo obsequere mecum: atq; honora te hilaritudine.

Martialis Honor & honos in recto/dici potest. Et (ut tradit Apuleius) ideo cum aspiratione in principio anotatur ut scilicet ab eo qui est onos asinus differat. honor plura apud Marcellum detinet significata/hoc nihilominus in loco explicanda. Honor dignitas dicitur. Tullius libro primo epistolarum ad Cæsare. Tu cum ea quæ es ab senatu summo cum honore consecutus. Honor gratia/pulchritudo. Virgilius georgicorum. ii.

Hierusalē
Hierosoly
mitæ
Hierosoly
mitani
Hierosoly
mi
Solimi
Hippodæ
Hippodāia
Hircus
Hirquus
Strabus
Limus
Pætus
Luscus
Lippus
Hostis
Hostilis
Hosticus
Humidus
Hudus
Vudus
Hortus
Hortulus
Horricellus
Heri
Here
Hilarus
Hilaris
Hilaritas
Hilaritudo
Honor
Honos

Virgilius	Frigidus & siluis aquilo decussit honorem. Idem libro aeneidos primo. lumenq; iuuentæ	
Virgilius	Purpureum & lætos oculis afflarat honores. Honor sacrificium. Virgilius aeneidos octauo.	
Virgilius	Forte die solennem illo rex Arcas honorem Amphitryoniadae magno diuisq; ferebat. Honor integritas pudicitia. Vir- gilius libro aeneidos primo.	
Virgilius	& rapti Ganymedis honores. Honor dilectus amor. Virgilius. xii. libro aenei. per si quis Amatae.	
Virgilius	Tangit honos animū. Honor hostia. Virgilius libro aeneidos tertio.	
Virgilius	meritos aris mactabat honores. Honor præmiū. Virgilius lib. aeneidos. v.	
Virgilius	Ipsis præcipue doctoribus addit honores. Honor sepultura. Virgilius. Cernit ibi mactos: & mortis honore carentes. Honor cultura obseruantia.	
Virgilius	Virgilius aeneidos octauo. Semper honore meo semper celebrare donis:	
Marcellus	Honestas & honestudo in uno significato accipi pnt teste Marcello. Vñ &	Honestas
Accius	Acciū refert dixisse in Myrmidonibus. Tua honestudo danaos decipit diu.	Honestudo
Probus	Hortor commune uerbum est testibus Probo & Prisciano. Antiqui tamen (ut	Hortor
Priscianus	scribit Nonius) etiam hortor hortas protulere.	Horto
Nonius	Homilia cum i latino in utraq; syllaba & unico l scribitur: & dici potest sermōci	Homilia
Pompeius	natio. Homeleum cum e in utraq; syllaba pilei genus est teste Pompeio.	Homeleum
Horatius	Helleborus & helleborum dici in recto potest. Herba est purgatoria dicente	Helleborus
Virgilius	Horatio in epistolis.	Helleborū
Virgilius	Expulit helleboro morbum bilem q; meraco. Virgilius georgicorum. iii.	
Apuleius	Scillam q; helleboros q; graues nigrum q; bitumen. Et cum aspiratione in ini- tio (ut Apuleius tradit & Tortellius) & cum duplicato l scribitur. At uero Ge-	
Tortellius	orgius absq; aspiratiōe helleborū scribi præcipit ut in ipsa dictione diximus.	
Georgius	Huber aspiratione principii anota teste Apuleio: & (ut ait) ab uo qd plueret	Huber
Apuleius	significat deriuat. Et cōis generis est teste Prisciano libro. v. uel triū generū	
Priscianus	ut idē auctor tradit libro. vii. Pro māma autem neutri tantum generis est.	
Priscianus	Holocaustoma cū l & c & t exilibus & holocaustomatū in recto declinari po- test interpretaturq; latinū sacrificiū: quod ē holocaustum appellatur.	Holocau- stoma
Priscianus	Hospitor commune uerbum est. Hospes cōis generis est teste Prisciano: quod	Holocaustra
	tamen trium generum nonnulli esse uoluerunt: ideo quia hospita neutrum plu- rale habet: quod tamē secundum analogiam facere deberet hospitia: sicut di-	matum
	ues diuitia. Ouidius libro metamorphoseos. xv.	Holocaustrū
Ouidius	nec in hospita tecta Crotonis. Idē li. heroidum. sed me mea fata trahebant	Hospitor
Ouidius	Hospita feminea pellere castra manu. Staius libro thebaidos tertio.	Hospes
Staius	Accipies fessisq; libens iterum hospita pandas	Hospita
Lucanus	Flumina. Lucanus libro primo. Duc age per Scythiæ populos: per in hospita syrtis	
Vgutio	Litora. Vgutio declinat hospitus hospita hospitum. Comperitur etiam foemi- nini generis hæc hospita. Virgilius libro aeneidos sexto.	
Virgilius	bellum o terra hospita portas. Hospes & eum qui hospitio respicit & qui re- cipitur designare habet ut in Caprum tradit Agrætius.	
Agrætius	Humus foeminini generis est: quin & masculino genere ueteres protulere testi-	Humus
Capri	stibus Capro & Probo. Vnde. Liuius ait in Adone. Humum humidum pedi	Humum
Probus	bus fodit. Gracchus in Thyeste. Merfit humidum plantis humum. Ex quibus	
Liuius	exemplis Priscianus Humū neutri potius uult esse generis q; masculini.	
Gracchus	Holus huius holeris neutri generis & Helus huius heleris (quod ueteres dice-	Holus
Priscianus	bant) inter dictiones aspiratum initium habentes a Nonio & Festo ponitur.	Helus
Nonius	At uero Apuleius absq; aspiratione scribi olus præcipit. Comperitur etiam	Holerum
Festus	secundæ declinationis hoc holerum huius holeri teste Nonio dicente Lucil-	Holor
Apuleius	lio satyrarum. xv.	Olor
Nonius	Tintinabulum abest: hinc scyrpiculiq; holerog. Inde hic holitor: Id est hortu	
Lucillius		

Virgilius Janus. Holor cygnus dicitur. Virgilius libro *æneidos*. xi.

Herodotus Strimoniamq; gruem/aut album deiecit holorem. Olor absq; aspiratione/ rex quidam fuit Thraciæ/ teste Herodoto libro *historiarum* sexto.

Priscianus Hic hæc hoc/ facit in datiuo singulari huic: quæ quidem teste Prisciano/ mo/ Hic
Virgilius nosyllaba dictio est/ dicente Virgilio *georgicorum* primo.

Statius Huic a stirpe pedes/ temo protentus in octo. quandoq; per dihaeresim/ duarū fit syllabarum: ut est apud Statium libro *thæbaidos* primo.

Nonius Lætus huic domino uideas dare iura nepotes. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ facit his cum unico i: quod et hibus antiqui protulerunt/ testibus Nonio/ & Prisciano. Vnde Plautus ait in *gurculione*. Parissimi estis hibus.

Plautus Hippo cum i latino/ & duplicato p scribitur. Fuit teste Hesiodo in *theogonia*/ Hippo
Hesiodus Oceani/ & Tethyos filia. Hippos eadem scriptura/ equus interpretatur. Hy
 po cum y græco/ & unico p præpositio græca est: & significat sub. Hippo
 Hippo
 Hypo
 Hyems
 Hiems

Priscianus Hyems huius hyemis sceminini generis cum y græco scribitur. Nā ab ὕω pluo
 (ut nonnulli uolunt) deriuatur. At uero Priscianus/ ab imbre/ qui apud Græcos οὐσπος dicitur/ deductum tradit. Marcus autem Varro/ ut omnia latinæ
Varro linguæ tribueret/ ab hiatu descendere dixit. Vgutio ab hemis/ quod est semis/ quia scilicet in hyeme/ breuiore/ & diminuto usq; ad medietatem/ uel ultra/ sol uertit circulo/ dictū ēē uoluit. Quod si ab ibre (ut Priscianus) uel ab hiatu (ut Varro tradit) deducitur/ cum i latino hiems scribi oporteret: qd tamē a doctis uiris nō obseruatur. Vgutiois etymologia nihil responsionis dabit. Nam per somnia mihi multa finxisse uidetur.

Histrion cum aspiratione in principio/ & i latino scribitur: etsi ab Istria (quod q dem aspiratione caret) deriuetur. Neq; enim cum aspiratōne Istria scribitur: Histrion
Histrion quibus Gasparinus i initio aspirari præcipiat. Teste enim Festo/ huius modi scænici/ histriones a nostris uocati sunt/ quia primus/ qui hanc artem Romæ exerceuit/ ab Istria profectus est. Liuius autē/ & Valerius Maximus/ non ab Istria/ sed ab Hetruria/ illum uenisse dicunt: quare non græcum/ sed hetruscum uolunt esse uocabulum. Similiter Cornelius Tacitus/ ab Hetruscis histriones acitos dixit. Et tu quid Vgutio somnasti? Hysteron (αιο) gesticator dicitur: Vnde histrion uenit. Hystrix huius hystricis cum aspiratione in initio/ sequente y græco/ animal est/ hericio simile/ teste Plinio libro nono *naturalis historiarum*. Neq; ab Istria/ neq; ab Istro fluuiio/ quæ absq; aspiratione scribuntur/ hystrix deriuatur/ ut cum Catholico somnauit Vgutio. Et corripit in obliquis stri syllabam. Calphurnius egloga sexta.
Calphurnius Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.

Gasparius Historia cum i latino scribitur: etsi cum y græco a Gasparino scribi præcipiatur. Historia
 Neq; ab histeron deducitur/ ut cum Catholico somnauit Vgutio. Sed ab ἵστω quod spectare significat/ uel cognoscere/ descendit.

Apuleius Hæruca/ & herugo/ cum æ diphthongo scribuntur/ teste Apuleio. Nam (ut ait) Hæruca
 ab hæreo hæres ueniunt. non autem a rodo rodis/ ut Vgutio somnauit. Ge
 nus est uermis. Hæruca item uitium est/ segetes/ & ferrum exedens. Hæruca
 etiam/ hæruca quædam est/ de qua Iuuenalis.
Iuuenalis tu tantum hærucis imprime dentem. Ouidius de remedio
Ouidius Nec minus hæruca iubeo uitare salaces. Vgutio ab uro uris dictam tradidit/ quasi uruca dicatur. Quod si uerum est/ absq; aspiratione/ & æ diphthongo scribi eruca oporteret/ quando hærbam designare habet.

Hieros cum i latino scribitur: & dici potest sacer. Inde oia deriuata/ eadem scrip- Hieros
 ptura exarantur: ut hierarchia/ hirapicra/ Hiera inter Siciliam/ & Liparen/ in Hierarchia
 sula/ Hiera proprium uiri nomen/ Hieronymus cum y græco i penultima syl Hierapicra
 laba/ Hierosolyma: etsi cum g gera/ gerapicra/ gerarchia/ Vgutio scribi præci Hiero
 piat: quippe qui nullam habuit græcarum litterarum peritiam. Hiero
Hamadryas cum aspirato initio/ & y græco scribitur: componiturq; ex ἄνα ad Heronymus
 uerbio apud Græcos ordinis/ quod significat simul/ & δ-ρύα quæ est quer Hamadryaf
 cus: hoc ē nympha/ quæ una cum arboribus nascitur/ & perit. Neq; ab eo qd

- Catullus ē amās p̄cipiū descēdit: ut cū Catholico ridiculus sōniauit Vgutio. Catullus
 Floridis uenit enitens
 Myrtus Asia ramulis
 Quo hamadryades deæ
 Ludicrum sibi roscido
 Nutriunt in humore.
- Hippomanes cum i latino & duplicato p̄ scribitur: componiturq; ex ἵππος Hippomas
 equus & ἄγρια furia/sue infania. Neq; a mano manas deducit: ut cū Catholi
 nes
 nes
 Hippome
 nes
- Vgutio
 Priscianus
 Theocritus
 Hesiodus
 Theophras
 tus
 Plinius
 Seruius
 Tullius
 Virgilius
- Propertius
 Iuuenalis
- Ouidius
- Acron
- Sergius
 Nonius
 Lucillius
 Porphyrio
- Apuleius
 Donatus
- Seruius
- Virgilius
- Apuleius
- Priscianus
 Varro
 Virgilius
- Hippomanes cum i latino & duplicato p̄ scribitur: componiturq; ex ἵππος Hippomas
 equus & ἄγρια furia/sue infania. Neq; a mano manas deducit: ut cū Catholi
 co somniabundus dixit Vgutio. Et (ut tradit Priscianus) neutri generis Hippo
 manes est. quod Theocritus in cantatione bucolica/fruticem esse dixit: quod
 si comedunt equi infaniunt. Sic etiam Hesiodus hærbam esse dicit: quã si co
 mederent equi/furorem paterentur. Verũ (ut Theophrastus scribit & Plini
 us) Hippomanes caruncula ē in fronte pulli equini/carycæ magnitudine/co
 lore nigro: quã statim edito partu mater uorat: alioqñ ad hubera partũ non
 admittit. Seruius uero dixit esse uirus/exequarũ inguinibus defluens: quo tpe
 feruntur in amoris/furore. Quod etiam confirmauit Tibullus/quom ait.
 Hippomanes cupida stillat ab inguine equæ. Et Virgilius geor. tertio.
 Hinc demum Hippomanes uero quod nomine dicunt
 Pastores/lentum distillat ab inguine uirus. Propertius: et in me
 Hippomanes scetæ femina legit equæ. Iuuenalis.
 Hippomanes carmenq; loquat: coctumq; uenenum. Hippomenes cum i lati
 no & gemino p̄ & eĩ penultima syllaba propriũ fuit uiri nomē: de quo Oui
 dius libro metamorpho. x.
 Præterit Hippomenes: resonat spectacula plausu.
 Hornus & hornotinus in uno significato dici p̄t: hoc ē unius anni: teste Acro
 ne super illud Horatii sermone. xvi.
 Cum pater ipse domus palca porrectus in horna. Idem tradit Sergius in do
 natum. Nonius autem non unius ani hornum/sed anni illius interpretatus ē.
 Vnde & Lucillium inducit libro. xxviii. ita dicentem.
 Vtrum anno/an horno/te abstuleris. At uero Porphyrio hornum/huius an
 ni exposuit. Vnde super illud Horatii i epodo.
 Et horna dulci uina promēs dolio/ait. Horna uina dicuntur huius ani. Et hæc
 mihi magis placet interpretatio.
- Hariolus cum aspiratione in initio annotatur: teste Apuleio: dictusq; ē (ut tradit
 Donatus super Terentii phormionem) quasi fariolus a fando: ita ut f digam
 ma in aspirationem conuersum fuerit: siue ab halando. Nam (ut ait) halitu so
 lebant excludere uelut immortalem animam/ut diuinam reciperent. Vnde
 & uocem eiuscemodi dabant/quæ est oc: quod ipsum oc/sonum exalandi
 uim præstat. Et paulo post/harupex (inquit) ab haruga nominatur. Haru
 ga enim hostia dicitur/ab hara deducta/in qua concluditur & seruatur. Ha
 ra autem est in qua pecora recluduntur. Hæc Donatus. At uero Seruius su
 per Donati artem/ex hara & specio/haruspex compositum dixit. Nam ha
 ra genus est auis/cui uaticinantes haruspices intendebant: cuius traditio ma
 gis placet. Et ab hara aue/hariolus etiam (ut existimo) dictus est. Neq; ab ha
 ra altari/aspiratione carente/primamq; producente syllabã/Hariolus/nec
 haruspex deriuatur/ut Vgutio somniauit: quorum prima syllaba corripitur/
 dicente Virgilio. libro æneidos. viii.
 retinet longæuus haruspex. Hariolus quattuor correptas habet syllabas: qua
 re heroico metro nisi per proceleu maricum pedem capi non potest.
- Haurio h auris cum aspiratione principii annotatur: teste Apuleio: ut scilicet in
 scdã huius uerbi persona hauris: ab eo qd̄ est auris/differat. Et facit i præte
 rito hausi & hauriui: in supino haustum & hauritum: teste Prisciano. Varro
 libro. xxiiii. ad Ciceronem. Cum diem haurierint. Sed & haustum format su
 pinum/auctoritate Virgilio libro æneidos quarto sic dicentis.
 Spero equidem mediis (si quid pia numina possunt)

- Supplicia haustum scopulis: id est te luiturum / siue daturum / hoc est laturum / uel passurum / ut interpretatus est Seruius. Haurire item / tenere significat. Virgilius georgi. quarto. & medium sol igneus orbem
- Seruius** Hauferat. Haurire / exhaurire. Lucilius libro. xxx.
- Virgilius** Quantum haurire animis musarum & fortia gestit. Haurire / audire. Virgilius libro æneidos quarto.
- Seruius** uocemq; his auribus hausi. Haurire / accipere (ut uult Seruius) seu auare sumere / ut interpretatur Marcellus. Virgilius æneidos libro primo.
- Virgilius** ille impiger hausi
- Marcellus** Spumantem pateram: & pleno se proluit auro. Haurire / defatigare (ut exponit Marcellus) seu ferire / ut dicit Seruius. Virgilius georgico. tertio.
- Virgilius** exultantiaq; haurit
- Seruius** Corda pauor pulsans. Haurire / uulnerare (ut uoluit Seruius) seu confodere / ut dicit Marcellus. Virgilius libro æneidos decimo.
- Virgilius** Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum.
- Hamus** instrumentum est ferreum ad capiendos pisces. Hames huius hamitis / cum a
- Gasparinus** spiratione in initio / a Gasparino annotari præcipit. a Festo tñ / inter dictiones a
- Festus** spiratione carentes / in a littera reponitur. Ait. n. Amites / perticæ sunt aucupales. Et licet Vgutio foemini tradiderit eẽ generis / masculini tñ generis est / dicere Acron super illud Horatii in epodo / aut amite / leui Parua tedit rætia.
- Acron** Leui amite / id est limpido / gracili: non dixit limpida.
- Priscianus** Heiulor / deponens est uerbum. Vnde Priscianus in tractatu uerborum actiue uocis / pro passiuæ uerbis positorum / ait. Heiulo / pro Heiulor antiqui protulerunt. Quod etiã Hieronymus usurpauit / quom in lob capi. xxxv. dixit. Propter multitudinẽ calumniatorum clamabunt: & heiulabunt propter uim brachii tyrannorum. Neq; ex e / & Iullus (quod proprium uiri nomen fuit) heiulor conponitur / ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Sed ab hei interiecti one descendit: a qua / aspirationem recepit.
- Hieronymus** Hirudo cū aspirato initio / & i latino scribitur: dictaq; est / teste Apuleio / ab hæreo hæres / eo q; carni inhæreat. Vermis est: quam alias sanguisugam uocat.
- Apuleius** Hirudo
- Horatius** Horatius in fine artis poeticæ.
- Hirundo** Nō missura cutẽ / nisi plena cruoris hirudo. Hirudo cū i latino / auis e nota.
- Nestoris Dionisii Nouariensis liber quartus scilicet incipit.**
- Icon** Con foemini generis / absq; aspirato initio / & cum i latino / & c exili scribitur: etsi ab Apuleio / cum aspiratione hicon anotari præcipiatur. Nã apud Græcos cū ei diphthongo absq; aspirati one εικον scribitur. Dicit pōt latine effigies. Plinius lib. xxxiii. naturalis historiae. Eorum uero / q; ter ibi uicissent / ex membris ipsorum similitudine expressa / quas iconas uocant / scilicet stautas / dicari mos erat. Et ab accusatiuo græco εικονα / nonnulli ex nostris etiã hæc icona declinari uoluerunt. Quod eẽ hoc iconisma huius iconismatis dici pōt: quod ab Vgutione / hæc iconisma huius iconismæ declinari præcipit. Ico item / teste ad hereniũ Cicerone / figura est / quom scilicet formæ / ad formam cū quadã similitudine sit collatio / aut laudis / aut uitupationis causa: ut si dicitur. Ibat in præliũ corpore tauri ualidissimi: impetu Iconis acerrimi. Iconiũ cum i latino utrobq; / & c exili / urbs est I. ycaonia / teste Ptolemæo. Aliud est eodẽ noie oppidũ in pontica regione Asia / teste Strabone. Icus eadem scriptura / a Cicerone i rhæthoricis / breuis appellat cõplexio. Icus huius incudis foemini generis est: & producit cu syllabam. Horatius in arte poetica.
- Plinius** Et male tornatos incudi reddere uersus. Iuuenalis satyra tertia.
- Iconisma** Qua fornace graues / qui non include catenæ / laculum neutri generis / missile dicitur: iaculus autem masculini / genus est serpentis. Lucanus libro nono.
- Icus** Iaculum
- Iacus** Iaculus

	Et natrix uiolator aquae: iaculisq; uolucres.	
	Is ea id / facit in datiuo plurali & ablatiuo / iis cum duplicato i: quod antiq; /	Is
Marcellus	ste Marcello / masculino quidē & neutro genere / ibus foeminino uero / eabus	
Plautus	dicebat. Plautus in milite. Ibus stypendia diminuerē. Ennius tertio annalium.	
Ennius	Qui cum eabus stuprum fecerat.	
Ouidius	Ida cū i latio scribit. Mōs ē Phrigiā & silua: cuius meminit Ouidius fastoz. iiii.	Ida
Ptolemæus	Dindymon / & Cybelen / & amœnā fontibus Idam. Alius ē eodem nomine	Idas
Virgilius	teste Ptolemæo / in Creta dicente Virgilio libro ænidos. xii.	Idus
	Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida. Ida etiam uocata est filia Darda-	Idulis
Virgilius	ni Scytharum regis: quo nomine mater Memnonis appellata est. Idas eadē	
	scriptura / propriū fuit uiri nomē: de quo Virgilius libro ænidos. x.	
	Et tres / quos Idas p̄ / & patria Ismara mittit. Hæ Idus pluralis tantum nūeri	
Festus	dici p̄t. Diuisio. Idulis ouis dicebat / quæ oib; maclabat / idibus Ioui / teste Festo.	
	Infernus in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / neutri. Hic	Infernus
Hierōymus	ronymus in parabolis Salomonis capi. p̄mo. Deglutiamus eū sicut infernus	Inferus
Hierōymus	uiuentē. Idē in li. Iob capi. xxi. Dicūt in bonis dies suos: & i puncto ad iferna	Infer
Pfalmogra-	descēdunt. Inferus ē / p̄ inferno ponit: ut ē apud Pfalmographū. Quis ē ho-	Inferie
phus	mo / & n̄ uidebit mortē: eruet aiam suā de manu inferi. Infer / uel iferus ifera i	Iferium
Priscianus	ferū adiectiue declinari p̄t / teste Prisciano. Inferiæ pluralis tm̄ numeri / sacri-	
	ficia erāt: quæ diis manibus iferebāt. Inferiū uinū id dicebatur / quod i sacri-	Improlus
Pompeius	cando / infra pateræ laborū ponebāt / ut auctor est Pompeius.	Improlis
	Improlus / & improlis / secunda & tertia declinatione / declinari potest: & teste	Illum
Pompeius	Pompeio / is dicitur / qui nondum in ciuitate ascriptus est.	Ille
Marullus	Ilium cum i latino / & unico l / & hoc ile huius ilis / declinari p̄t. Vnde Marullus	Iliion
Seruius	mimographus recitante Seruio / ait. Tu hęctozem imitaris: ab ilio nunq; re-	Ilios
Iuuenalis	cedis. Iuuenalis. uis frater ab ip̄sis.	Ilys
Lucanus	Ilibus / Lucanus libro quarto.	Ilus
	Alligat: & medium compressis ilibus artat. Hoc Iliion eadem scriptura / turris	Ilas
Horatius	fuit eminentissima Troianæ urbis. Horatius.	Iylas
	Quom Pallas usto uertit iram ab ilio. Declinatur nonnunq; & hæc Ilios: ut ē	Hyle
Ouidius	apud Ouidium.	Hyllus
	Dic mihi / quid prodest nostris disiecta Iacertis	Hilum
Ouidius	Ilios / Idem libro metamorphoseos. xiiii. postq; alta cremata est	Hila
Horatius	Ilios / & Danaas pauerunt p̄rgama flamas. Horatius in quarto carminum.	Hilla
	Direxit arcu: & non semel Ilios	Hylæa
	Vexata ē. Neq; hæc Iliion foeminino genere usq; compertum est: etsi hæc Iliō	
	declinari posse Vgutio tradiderit. Ilus eadem scriptura / fuit Trois regis Dar-	
Ptolemæus	daniæ filius. Ilas teste Ptolemæo / fluius ē post Taruedū. Ilys cum i latino in	
	p̄ma / & unico l / & y græco in sc̄da / limus uocat. Hylas cū aspirato initio / &	
	y græco / & unico l / fuit Thiodamantis filius. Hyle huius hyles eadē scriptu-	
	ra / dicitur materia. Hyllus cū aspiratione p̄ncipii / & y græco / & duplicato l /	
	Herculis filius fuit. Hilū cū aspiratōe i initio / & i latino / & unico l / minimū qd	
	dā ē / & breue. Hila eadē scriptura / uel cū duplicato l / hilla / Lucanica a nōnullis	
	appellat. Hylæa cū aspirato p̄ncipio / & y græco / & unico l / & æ diphthōgo /	
	urbs ē Scythiæ. Vide i dictōibus aspiratis: ubi d̄ his latius / & plēius diseruius.	
Sergius	Iocus in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / masculini / &	Iocus
Ouidius	neutri / teste Sergio in Donatum. Ouidius.	
Cicero	Hos ignara iocos tribuit natura puellis. Cicero ad Atticum. Itaq; ioca tua ple-	
	na facetiarum.	
Ptolemæus	Ielysos cum i latino in prima / & unico l / & y græco in secunda syllaba / sequen-	Ielysos
Pomponius	te uico / scribit. urbs ē in isula Rhodo / testibus Ptolemæo / & Pōponio Me-	Ialyfos
Homerus	la: quæ ab homero libro Iliados sc̄da / p̄ ipsa urbe Rhodo ponit. Alia ē eius-	
Herodotus	dem nois i Dorica regiōe / teste Herodoto. Ialyfos cū i latino i p̄ma / sequēte	
	a / & unico l / & y græco i sc̄da syllaba / sequēte unico s / urbs fuit Cypri.	
Eustachius	Iacchus cum i latino absq; aspiratōe / & c exili / & ch aspirato scribitur. teste Eu-	Iacchus

- stachio: etsi a Tortellio/absq; e solum cum ch aspirato/ iachus scribi præci-
piatur. Nam (ut idem tradit Eustachius) unum e metri gratia interpositum est
ut scilicet syllaba media produci possit: quæ alias in uerbo iacho correpta est.
Nomen Bacchi fuit: de quo Virgilius.
gratissima uitis laccho. Neq; ab hio hias Iacchus deducitur/ ut cum Catho/
lico somniauit Vgutio.
- Virgilius Index: cõis generis est. Verum pro digito sequente pollicem/ & pro lapide/ quo
auri/ & argenti gradus discernuntur/ masculini tantum generis est.
- Horatius Iurgor/ deponens est uerbum/ dicente Horatio sermone. xii. Iurgor
Diomedes Iurgatur uerbis. Quin & iurgo iurgas dici potest teste Diomede/ unde obiur-
go obiurgas. Iusticia Iusticia cum c scribitur. Iustitium cū t dicitur iuris statio: hoc est iuris dicēdi iter
missio: quod publico luctu fieri solebat. Lucanus li. vii. ferale per urbem
Iustitium latuit. Liuius. Accepta Caudina clade/ iustitium sua spõte factum est.
Iugum/ græci ζυγοῦ montis cacumen uocatur. Iugum item/ ligneum est instru-
mentū/ quo boues iunguntur/ dictū a iungo iungis/ teste Varrone de lingua
Iugum Iugum Iugulum Iugulus Iugula
Varro latina. Et format per diminutionem iugulum. Hic iugulus/ pars est colli ante
terior. hæc iugula/ stella est/ alias orion appellata. Plautus. Neq; iugula/ neq;
Plautus ne sperugo/ neq; uergilia/ occidunt. Cum eo quod est iugū cõposita/ secunda/
& tertia declinatione/ declinari possunt: ut biugus/ triugus/ quadriugis.
- Lactantius Impetus quarta/ & impes tertia declinatione/ declinari potest/ teste Lactantio Impetus
Ouidius gramatico. Ouidius libro metamorpho. quarto. Impes
Lucretius Impete nunc uasto. Lucretius libro primo.
Stadius Quanlibet in partem tradunt res ante/ runtq;
Syllus Impetibus crebris. Stadius libro thæbaidos. vii.
Syllus Trāsiliant campos/ aurigamq; impete uasto. Syllus libro. vi.
Nec frustra rapidi stimulante Dolope fuisset
Impetis/ alato ni Regulus arte regendi Instanter cluisset equo.
- Ironia Ironia cū i latino utrobq; scribitur/ quod & eronia cū e in initio/ a nonnullis effer-
tur. dici potest simulatio/ seu ilusio. Nā apud græcos cū ei diphthongo anota-
tur. dici potest simulatio/ seu ilusio. Nā apud græcos cū ei diphthongo anota-
Eronia Eronia
Iugerum Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Phocas Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Probus Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Cicero Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Plinius Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Iuuenalis Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Donatus Iugerum in singulari numero/ secundæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te-
Iugerum Iugerum
Sergius Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Priscianus Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Alexander Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Festus Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Nonius Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Plautus Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Virgilius Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
- Terentius Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Virgilius Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
Stadius Illix genitio/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/ Illix
- Orniq; illice/ q; trabes/ metuendaq; succo Taxus.
Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/
Iapix Iapix
Herodotus Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/
Iapix Iapix
Solinus Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/
Iapix Iapix
Virgilius Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/
Iapix Iapix
Seruius Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/
Iapix Iapix
Seruius Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/
Iapix Iapix

Lucanus	lia mons Garganus esse describitur dicente Lucano libro quinto.	
Lucanus	Apulus Adriacas exit Garganus in undas. Iapix huius Iapigis cum i latino utro biq; uentus quidam est: de quo Lucanus libro sexto.	
Virgilius	Excipit aduersos zephyros & iapiga Pindus. Iapis huius Iapidis cum i lati no utrobiq; & in fine nomen fuit Aetoli: qui ad Venetiae partes deuenies de suo nomine oppidum condidit: a quo postea ea Venetiae pars ubi Tima nus fluuius e: simili noie cognominata fuit. Virgilius georgicorum tertio. Castella intumulis & Iapidis arma Timai. Iapygium cum y graeco in secu da sylla promontorium est Salentinorum: teste Ptolemaeo.	
Ptolemaeus	Ibis huius Ibis uel Ibis cum i latino utrobiq; scribit. Auis est Aegypti tantu. Est	Ibis
Herodotus	autem duplex: ut scribit Herodotus. Altera nigra tota est: alia ciconiae non	Ibyx
Isidorus	ab similibus: diuersa tamen a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpretes	Hibex
Papias	Isidorus Papias Vgutio Catholicon: qui Ibis ciconiam interpretati sunt.	
Plinius	Ibis huius Ibis cum y graeco in secunda syllaba genus est Capreae siluestris:	
Hieronymus	teste Plinio libro octauo. Hieronymus in Iob capitulo. xxxviii. Nunquid no sti tempus partus Ibycum in petra? Et producit in obliquis by syllabam: foemini q; generis est. Hibex huius hibicis cum aspirato initio & i latino masculini generis est: & in obliquis bi syllaba corripit. Proprie Capreolus appel latur: quod tamen nonnulli pro hirco uulgariter quidem sermone praecipue in subres usurpant: quom dicunt. egli e uno hibeco.	
Lucanus	Idue huius Idues urbs e cotermina phoeniciae: & pducit du syllaba. Lucanus li. iii.	Idume
Plinius	Gazaq; & arbusculo plamarum diues Idume. Idumaea cum a diphthongo re	Idumaea
Homerus	quo est in Syria: teste Plinio libro quinto naturalis historiae.	
Homerus	Iphe huius Iphes filia fuit Aeoli: teste Homero li. odyssae decimo. Iphis hu ius Iphis uel Iphidis cum i latino utrobiq; Patrocli amica fuit: teste Home ro libro Iliados nono.	Iphe Iphis
Diomedes	Intybus cum t exili & y graeco scribitur: foeminiq; generis singulari numero	
Phocas	est: plurali uero neutri: testibus Diomedes & phoca. Virgilius georgicorum	
Virgilius	primo. & amaris intyba fibris.	
Plinius	Plinius uero masculino genere numero quidem plurali protulisse uidetur. Ait enim libro. xx. naturalis historiae. Intybi quoq; non extera remedia sunt. Succus eorum cum rosaceo & aceto capitis dolores lenit. Nonnulli tamen y graecum in u nostrum uertentes intybus enuntiant. Haerba est: quam Acron su per primum carminum Horatii cichoream uocat.	
Acron		
Plautus	Ia Atlantis filia fuit. Io Inachi filia fuit. Et apud Plautum facit in genitiuo Io nis. Ait enim in aulularia. Quod si Argus seruet qui totus oculus fuit: que quondam Ioni Iuno custodem addidit. Ion proprium fuit nomen uiri: cuius	Ia Io Ion
Stadius	meminit Stadius libro thaeaidos octauo: quom ait.	Ionus
Stadius	Cultor Ion Pifae cultorem Daphnea Cirrhae. Idem libro thaeaidos nono.	Ionas
Ptolemaeus	Sternit Iona Chromis: Chromin Antiphon: Antiphon Hypseus. Ion item uiola dicitur. Rursus Ion mons quidam est Aethiopiae: teste Ptolemaeo. Io nus proprium uiri nomen fuit: de quo Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Primus Thessalicae rector telluris Ionus. Ionas proprium fuit pphetae nome. Iris cum i latino utrobiq; scribitur: & facit in genitiuo iris uel iridis. Et pro ca lesti arcu ponitur. Virgilius.	Iris Hir
Virgilius		
Plinius	Irim de caelo misit Saturnia Iuno. Iris item haerba quaedam est odoris suauis	Hira
Apuleius	simi: teste Plinio libro. xxi. naturalis historiae. Hir cum aspirato initio &	Ir
Charisius	i latino: teste Apuleio scribitur: facitq; in genitiuo hiris: datiuo hiri: teste Cha	Ira
Probus	rifio: quod tamen Probus dicit esse indeclinabile. Vola manus uocatur. Hira cum	
Festus	i latino inter dictiones aspiratum habentes initium a Festo ponitur. Intesti num quoddam est: quod & icium appellat. Ir nome est fluuii: qui apud Grae cos cum a diphthongo annotatur: Et facit in genitiuo iris. huius hostium est a parte septentrionali Cappadociae: teste Ptolemaeo. Iria urbs est Taurinoge in Italia: ut idem Ptolemaeus ostendit.	
Ptolemaeus		
Ptolemaeus		
Lucanus	Isis cum i latino utrobiq; & unico s scribitur: & facit in genitiuo Isis uel Isidis	Isis

Iuuenalis	Fuit Inachi regis, filia / alias Io uocata. Lucanus libro sexto.	Is
Ptolemæus	Nos in templa tuam Romana recepimus Isim. Iuuenalis.	Issa
Herodotus	Nuper enim repeto phanum Isis. est & eodem nomine insula in sinu Arabico / ut Ptolemæus ostendit. Is / urbs fuit / a Babylone distans itinere dierum octo: & eodem nomine fluuius prope eandem / teste Herodoto libro historiarum primo. Issa / insula est Dalmatiæ adiacens: & eiusdem nominis urbs in ea / teste Ptolemæo. Issus / urbs est Ciliciæ ut idem Ptolemæus ostendit.	Issus
Ptolemæus	Alius locus eiusdem nominis / Syriæ est Antiochia / teste Pomponio Mela: & eodē noīe Syriæ fluuius / teste Ptolemæo. Isus cū unico s̄ fuit Priai regis filius nothus. Isæus cum unico s̄ & a diphthongo proprium fuit uiri nomē: cuius meminit Quintilianus libro. xi. & Iuuenalis / quom ait. sermo Proptus & Isæo torrentior. Isæum / eadem scriptura / uilla quædam est Brixia in Venetia. Isæus eadem scriptura / siue Isæum / fluuius est: de quo Martialis. Isæum Seraphin Nilus ueneratur Osirim.	Isus
Quintilianus		Isæus
Iuuenalis		Isæum
Martialis		
Phocas	Ismarus in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / neutri / teste Phoca. Mons est Thraciæ / teste Seruio. Virgilius in bucolicis.	Ismarus
Seruius	Nec tm̄ Rhodope mirat̄ & Ismarus Orphea. Idē geo. ii. iuuat Ismara baccho conferere. Ismara huius Ismaræ / urbs est Ciconum in Thracia / super monte Ismaro sita: de qua Virgilius libro æneidos. x. meminit dicens.	Ismara
Virgilius	Et tres quos Idas pater & patria Ismara mittit.	
Virgilius	Itys huius Ityis cum t̄ exili / & y græco in secūda syllaba scribit̄. Fuit filius Terei Thracum regis / conuersus postea in auem sui nominis: quem alias phasianū uocant. Ouidius libro secundo de sine titulo.	Itys
Ouidius	Atq; sua cæsum matre queruntur itym. hic a Catullo, Itylus dicitur. Ait enim. Daulias absumpti fata gemens Ityli. est & eodem nomine filius post Nouatium promontorium / ut Ptolemæus ostendit.	Itylus
Catullus		
Ptolemæus		
Probus	Instar / facit in genitiuo instaris / datiuo instari / teste Probo: quod tamen Seruius dicit esse indeclinabile: Quod (ut ait super illud Virgili / Instar montis equum) ad respuit prepositionem. Idem tradit Agrætius in Caprum.	Instar
Seruius	Quod tamen non semper obseruatur. Vnde eodem referente Seruio / Serenus lyricus ad istar protulit. Similiter & diuus Hieronymus / quom dixit in Iob capitulo uigesimo. Et gaudium hypocritæ ad instar puncti.	
Agrætius	Idem in Iosue capitulo tertio. Steteruntq; aquæ descendentes in uno loco: & ad instar montis intumescens / apparebant procul ab urbe.	
Seruius	Iuro iuras facit in præterito iurauit / & iuratus sum / teste Prisciano. Cicero in rhoricis. Ex eo / q; ait / se non potuisse adesse / ita ut iuratus fuerat. Inde deiecit: periero. Lucanus libro septimo.	Iuro
Serenus	stygiæ qui perierat undas. Adiuro autem / & coniuro / u litteram retinent.	
Hieronymus	Inquies huius inquietis / trium generum est / testibus Prisciano / & Probo.	Inquies
Hieronymus	Iter huius iteris / & itiner huius itineris / declinari potest / testibus Prisciano / & Nonio. Horatius in epistolis. non mihi Cumas.	Iter
Priscianus	Est iter: aut Baias. Lucretius libro quinto.	Itiner
Cicero	Concussos itere / & labefactos aere multo. Accius in oceano. Nam te Iogo itere cerno. Næuius in Lycurgo. Ignoti iteris sumus. Marcus Manilius li. i.	
Lucanus	Fecit & ignotis itiner commertia terris. Plautus i mercatore. Ergo itiner ex equi meum me fines.	
Priscianus	Iecus huius iecoris / & iecinus huius iecineris / sicut munus / funus / teste Prisciano / declinari potest: quod Vgutio etiam hoc ieciner / sicut itiner / dici posse tradidit. Horatius in fine sermonum.	Iecur
Probus	Pinguibus & fœcis pastum iecur anseris albi. Persius satyra prima.	Iecinus
Priscianus	Innata est / rupto iecore exierit caprificus. Festus in dictione fiber. Vnde & si bras iecinerum / & fibrias uestimentorum dicimus.	Ieciner
Vgutio	Indages / & indago / in uno significato dici potest / teste Seruio.	Indages
Horatius	Iubeo iubes / tam accusatiuo / q̄ datiuo iūgitur: ut est apud Quintilianum.	Indago
Persius	Pater me iussit.	Iubeo
Festus		
Seruius		
Quintilianus		

Marcellus Sisenna	Iustus huius iustus & hoc iustum / declinari potest. Vnde Sisenna referente Mar- cello / ait libro historiarum tertio . Tamen Tudernibus / senatus consul- to & populi iusso / dat ciuitatem. Verum in plurali numero neutro tantum	Iustus Iustum
Virgilius	genere & secunda declinatione usurpatur. Virgilius li. aeneidos. y. Imperio laeti parent: ac iussa facesunt.	
Hieronymus Psalmodographus	Initio initias & initior deponens usurpatur. Hieronymus in exodo capitulo .xxviii. postquam initiaueris manus eorum. Psalmographus. Et initiati sunt Be- helphegor. Est autem initiari incipere / consecrare / seu sacrificare.	Initio Initior
Ouidius	Inficio inficis & inficior inficiaris hoc distant: quod inficere deturpare / maculare / seu tingere significat: inficiari uero / negare / seu diffiteri. Ouidius li. meta. xi. Stabat opus: praecium rex inficiat: & addit. Inde inficiae & inficiationes dictae sunt debitae scilicet rei negationes / quomodo per creditorem a debitore deposcitur.	Inficio Inficior
Diomedes Virgilius Virgilius	Inuideo inuides / teste Diomede potest a parte post regere datiuum: & ultra dati- uum / genitiuum / accusatiuum / ablatiuum: ut inuideo tibi gloriae / gloriae gloriae. Virgi- Liber pampineas inuidit collibus umbras. Regit & quicquid accusatiuum. Virgi- Tene (inquit) miserande puer / quomodo laeta ueniret / Inuidit fortuna? Vnde & inuideor passiuum comperitur. Horatius.	Inuideo Inuideor
Horatius	Ego cur acquirere pauca Si possum / inuideor?	
Virgilius	Impleo impleo regit post se accusatiuum: & ultra accusatiuum / genitiuum / uel ablatiuum. Virgilius.	Impleo
Virgilius	Implentur ueteris bacchi: pinguisque ferinae. Idem li. aeneidos quarto. Sic effata sinum lachrymis impleuit abortis.	
Virgilius Hieronymus Quintilianus	Impono imponis / iungitur accusatiuum: ut est apud Virgilium libro aeneidos. y. Sed finem iposuit pugnae. Quomodo autem pro decipio ponitur / datiuum expo- stulat. Hieronymus in genesi. Quare imposuisti mihi. hoc est decepisti me. Quintilianus. Spes tibi perpetuae laudis imposuit. Iuuenalis.	Impono
Iuuenalis	facile est barbato imponere regi.	
Syllius Virgilius Valerius	Incesso incessis / accusatiuum iungitur: ut incessit me ille: id est offensurus me per- tit / uel accusat. Syllius libro. y. Tum praecipuus ruit in medium: atque fatigat Flaminiu incessens. Regit & quandoque datiuum. Virgilius georgico. li. iiii. nam saepe duobus regibus incessit magno discordia motu. Valerius Maxi- mus li. i. Nec mihi cuncta complectendi cupido incessit: hoc est subiit / uel inuasit.	Incesso
Nonius Varro Virgilius	Inuado inuadis / tam datiuo quam accusatiuum iungitur. Vnde Varro referente No- nio / ait libro de uita patrum quarto. Tanta porro inuasit cupiditas honorum plurisque. Virgilius aeneidos libro sexto. Nuncque inuade uiam: uaginaque eripe ferrum.	Inuado
Virgilius	Induo induis: duos post se accusatiuos regit diuersos: & nonnunquam post accusa- tiuum / ablatiuum. Virgilius.	Induo
Quintilianus	Indutosque iubet truncos hostilibus armis. Regit & quandoque post accusatiuum datiuum. Quintilianus libro primo. Nihil est enim peius iis / qui Paulum quod ultra primas litteras progressi / falsam sibi scientiae persuasionem induerunt.	
Virgilius	Virgilius libro aeneidos undecimo. Harum unam iuueni supremum maestus honorem Induit:	
Marcellus Aphranus	Insolitum & insolum / in uno significato dici potest / teste Marcello. Aphrani- us in uirgine. Ne ueniret quod non agitur insolum.	Insolitum Insolum
Nonius Sisenna	Iuxta & iuxtim / idem significant: & accusatiuum deseruiunt. Sisenna (ut refert Nonius) ait. Iuxtim Numicium flumen obruncantur.	Iuxta Iuxtim
Nonius Pomponius	Iraasco / deponens est uerbum. Sed & irasco ueteres protulerunt / teste Nonio: qui & Pomponium refert dixisse. Noli quaeso irascere.	Iraasco Iraasco
Probus Martialis	Imitor (ut tradit Probus) commune uerbum est: & cum unico m scribitur. Na- primam / & secundam syllabam corripit. Martialis.	Imitor Imito
Nonius Varro	Vis imiter ueteres Crestille tuosque poetas? Antiqui etiam imito protulerunt / teste Nonio Varronem inducente dicentem. Tuum opus nemo imitare potest. Et Liuius in Achille / ait. Si malos imitabo: tu praecium pro noxa dabis.	

Liuius	Ineptitudo & ineptia in una significatione dici potest teste Nonio.	Ineptitudo
Nonius	Ignesco neutrum est uerbum. Sed & ignescor deponēs apud antiquos fuit. Vn	Ineptia
Nonius	de Laberius recitante Nonio / inquit. Figura humana inimici ardore ignescit.	Ignesco
Laberius	Imbrex huius imbricis / masculini est / & foemini generis / ut Caper testatur &	Imbrex
Caper	Probus: corripitq; in obliquis bri syllabam / dicente Virgilio georgicorum	Imbricium
Probus	quarto. angustiq; imbrice tecti.	
Virgilius	Neq; ab inebrio descendit / ut somniabūdus dixit Vgutio: sed ab imbre: qđ	
Plautus	Græci οὐσπος dicunt. Nam canalis est / quo aqua elicitur. Plautus. Fregisti	
	imbrices meas / dum auri dictam sectaris summam. Hoc & imbricium dicit.	
Donatus	Illudo illudis / datiuo / & accusatiuo iungitur / teste Donato super Terētii Phor	Illudo
Hierōymus	mionem. Hieronymus in genesi capitulo uigesimo septimo. Timeo ne pu	
Terentius	ret me sibi uoluisse illudere. Terentius. Satin superbe illuditis me? Virgili	
Virgilius	us libro aeneidos decimo.	
	Aut quæ sopitos ludunt infomnia sensus.	
Seruius	Infomnium neutro genere / & infomnia foeminiō / teste Seruio super librum	Infomnium
	quintum aeneidos / hoc distant: qđ foeminino genere infomnia / uigilia dicit.	Infomnia
Virgilius	Infomnium autem / id est quod per somnum uidetur. Virgilius libro aenei	
	dos decimo.	
	Aut quæ sopitos ludunt infomnia sensus.	
Seruius	Irriguam / & quod irrigat / & quod irrigatur / designare habet / teste Seruio.	Irriguam
Virgilius	Virgilius georgicorum quarto. irriguumq; bibāt uiolaria fontem. Actiue	
Hierōymus	hic. Passiue autem Hieronymus in libro Iudicum capitulo primo. Dedit er	
	go Caleph irriguum superius / & irriguum inferius. Prius enim dixerat. Ter	
	ram arentem dedisti mihi. Da & irriguam aquis.	
Virgilius	Indulgeo indulges facit in præterito indulsit / in supino indulsim / & indultum.	Indulgeo
	Est autem indulgere / ueniam dare. Virgilius libro aeneidos decimo.	
	Tolle fuga Turnum: atq; instantibus eripe fatis.	
Virgilius	Haecenus indulsisse uacat. Indulgere / dare detinere. Virgilius libro aenei. i.	
	Indulge hospitio: causasq; innecte morandi. Indulgere / spacium maius dare.	
Virgilius	Virgilius georgicorum secundo.	
	Sin tumulis accliue solum / colleseq; supini	
	Indulge ordinibus. Indulgere temperare / claritē esse. Tullius officioꝝ li. iiii.	
Tullius	Magnus uir imprimis / & qui perindulgens in patrem / idem seuerus in filiū.	
Lucillius	Indulgere item / augere significat: & tunc regit accusatiuum. Lucillius li. xxx.	
Nonius	Tu q; irā idulges minis / māus abstiere a muliere melius ē. i. auge. iterp̄te Nonio.	
Marcellus	Indulgitas / & idulgentia / in uno significato dici pōt / testibus Marcello / & Ser	Indulgitas
Seruius	uio super secundum georgicorum. Coelius libro septimo. Cōsuetudine uxo	Indulgentia
Coelius	ris indulgite. Sisenna libro historiarum tertio. Bassus assidua indulgite	
Sisenna	uictus. Virgilius libro præfato.	
Virgilius	Si non tanta quies iret / frigusq; calorem	
Stadius	Inter & exciperet coeli indulgentia terras: id est tēperātia / uel tēperies. Stadius.	
Martialis	Vultus / & egregiæ tāta idulgentia formæ: hoc ē / cui alius idulgeat. Martia.	
	Præstatur cano tanta indulgentia cunno.	
Priscianus	Ipsē uel more antiquo / ipsus ipsa ipsum / genitiuo ipsius / uel ipsi ipsæ ipsi / dati	Ipsē
Plautus	uo ipsi / uel ipso ipsæ / ipso / teste Prisciano / declinari pōt. Plautus. Ipsus nec	
Terentius	amat: nec tu creduas. Terentius in andria. Ipsus mihi Dauus / qui intimus est	
Aphranus	eorum / consiliis dixit. Aphranus in homine. Ipsi me uelle uestimenta dicito.	
Plautus	Ipsi dixit / pro ipsius. Huius superlatiuū Plautus protulit / quom in trinu ait.	
	Ergo ipsius est ipsissimus ad hinc / ab oculis.	
Priscianus	Iste ista istud / genitiuo istius / uel isti istæ isti / Datiuo isti / uel isto istæ isto / declia	Iste
	ri potest / teste Prisciano. Cato de moribus Claudii Neronis. Pecunia mea	
Cato	reipublice profuit / qđ isti modi tuum aes: hoc est / istius modi.	
Priscianus	Ille illa illud / genitiuo illius / uel illi illæ illi / datiuo illi / uel illo illæ illo / teste	Ille
Cato	Prisciano / declinari pōt. Cato in Cæciliū. Quis illi mōi esse uult? p illius mōi.	
Cæcilius	Iuppiter cū duplicato p scribit: & facit i genitiuo Iuppitris / & Iuppiteris testibus	Iuppiter

Priscianus	Cassellio & Prisciano: non autem Iouis. ut indocti putant. Nam hic genitiuus. Iouis non uenit ab eo qui est Iuppiter: sed ab eo qui est in recto Iouis.	Iouis
Cæcilius	Vnde in epistola Cæcilius ait. Nam nouus quidam deus repertus est Iouis.	
Accius	Accius in epinaufimache. Lucifera lapade exurat Iouis arietem. Plautus in	
Plautus	casina. Repente ut emoriantur humani Ioues.	
Tortellius	Iberus cum i latino a Tortello scribitur & absq; aspiratione principii/etsi a	Iberus
Gasparinus	Gasparino & Apuleio/cum aspirato initio & y græco hac uidelicet scriptu	Iberum
Apuleius	ra hyberus annotari præcipiatur. Fluius est Hispaniæ / testibus Solino &	Iber
Solinus	Plinio: de quo Lucanus libro quarto.	Iberia
Plinius	Qui præstat terris aufert tibi nomen Iberus: quod & Iberum declinari pōt	
Lucanus	testibus Capro & Probo/ præsertim qñ flumen sequitur. Inde Iberus Ibera	
Caper	Iberū & Iber Iberis Ibere/ testib⁹ Prisciāo & Seruio sup li. vii. ænei. Horatius.	
Probus	Disceat Iberus/ Rhodaniq; Potor. Lucanus. occurrat Iberis alter. Idem.	
Priscianus	Si tibi durus Iber/ aut si tibi terga dedisset. Inde Iberia cognominata est aliis	
Seruius	nomnibus Hesperia/ siue Hispania appellata/ teste Plinio libro. iiii. natura	
Horatius	lis historiæ/ cuius populi Iberi (ut diximus) & Iberes/ uocati sunt. Alia ē eo	
Lucanus	dem nomine Iberia/ prouincia iuxta pontum/ inter Colchida/ & Armeniam:	
Lucanus	de qua Horatius. Herbasq; quas/ Colchis/ atq; Iberia mittit uenentorum fe	
Plinius	rax. Huius populi/ etiam Iberi/ & Iberes/ dicti sunt/ teste Prisciano. Virgili	
Horatius	us libro æneidos nono.	
Priscianus	Pictus acu chlamydera/ & ferrugine clarus Ibera. Valerius Flaccus libro .y.	
Virgilius	horruit omnis Armeniæ prætentus Iber.	
Valerius	Intercus huius intercutis/ quom substantiuum est/ sceminini est generis/ ut qui	Intercus
	dam uoluerunt. Quando uero adiectiuum est/ trium dicitur esse generum.	
Plautus	Plautus in fibolaria. Is mihi erat bilis/ aqua intercus/ tussis febris. Cato. Inter	
Cato	cutibus stupris obstinatus/ hoc est intestinis. Lucilius libro. xxviii. Aquam in	
Lucilius	animo habere intercutem.	
Cicero	Imber huius imbris/ masculini generis/ facit in ablatiuo singulari/ imbre/ uel	Imber
Ouidius	ibri Cicero de signis. Cum essem uinctus nudus in aere/ in imbrī/ in frigore.	
	Ouidius libro metamorphoseos quarto.	
Virgilius	largoq; fatus Curetas ab imbrī. Virgilius. & uento pulsatus/ & imbrī.	
Cato	Sic classis/ & febris/ quīs solum in em accusatiuum forment singularē/ fa	
	ciunt tamen ablatiuum in i/ & in e. Cato in epistola ad filium. ex dolore/ ex	
Virgilius	febrī/ ex siti. Virgilius.	
	Adductum Aeneam classi/ Nisi forte uelimus dicere hic datiuum pro ablati	
	uo positum/ ut in pluribus fieri consuevit. Reliqua omnia/ quæ in im/ & in	
	em/ accusatiuum terminant/ in e/ & in i/ format ablatiuum/ teste Prisciano: ut	
	turris/ puppis/ restis/ nauis/ peluis/ clauis/ securis. Quidam addunt etiam cap	
Martialis	paris/ cuius accusatiuū in in per n/ Martialis protulit/ quom dixit.	
Priscianus	Capparin/ & putri capas halece natantes.	
Cælius	Ico icis facit in præterito ici/ teste Prisciano: quin etiam & ieci. Coelius libro. i.	Ico
Cæcilius	Qui cum his ita foedus icistis. Cæcilius. Si unq; quisq; uiderit/ quem catapultā/	Iacio
	aut balista iecerit/ idest percusserit. Ico (ut tradit Caper) primam corripit syl	Iacéo
Caper	labā/ sed & nonnunq; illā pducit. Vnde Lucretius li. iiii. ait. quæ quom animi uis	Iacéo
Lucretius	Percussa est/ ex in corpus propellit/ & icit. Iacio iacis facit in præterito ieci/ in	
	supino iactum. Iaceo iaces secundæ coniugationis/ format præteritū iacui/	
	idem quod a iacio.	
	Iuuamen/ & iuuamentum/ uel potius adiuumentum/ in uno significato dici pōt.	Iuuamen
Marcellus	Iuuamentum non uenit a iuuo iuuas/ ut Vgurio/ & Catholicon somniarūt:	Iuuamentū
Varro	sed auctoribus Marcello/ & Varrone de lingua latina/ iumentum dictum ē	Iumentum
	quasi iugmentum/ a iugando/ hoc est iungendo/ g littera attrita.	Ister
Caper	Ister huius istri cum i latino absq; aspiratione scribitur. Fluius est: quod & hoc	Istrum
Probus	Istrum dicitur/ præsertim quando flumē sequitur/ ut Caper testatur/ & Pro	Adubanum
Festus	bus. hoc & Adubanum/ & danubium appellatur/ ut scribit Festus.	Danubium
Priscianus	Iubar neutri generis est/ teste Prisciano: quin & masculini/ testibus Capro &	Iubar

Caper	Probo. Vnde & masculino genere protulit Ennius in annalibus quom ait.	Iuba
Probus	Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum. Iuba/coma uocatur.	
Ennius	Irrito irritas/quando prouocare significat/ri syllabā pducit. Virg. li. ænei. x.	Irrito
Virgilius	Irritatq; uirum talis: ac uoce lacescit. Horatius in arte poetica.	
Horatius	Segnius irritant animos dimissa per aurem. Columella libro undecimo.	
Columella	Et pelusiaci proritet pocula zythi. Propertius.	
Propertius	Ingenium positus irritat musa Poetis. Statius libro thæbaidos. xi.	
Statius	Et tunc ecce tuas irritat callidus iras. Inde irritus pro irritatus/ri syllaba con	
Virgilius	tra naturam correpta. Virgilius libro æneidos quinto.	
Ouidius	Arte locum & uariis assultibus irritus urget. In alio autem significato irritus/ etiam ri syllabam corripit. Ouidius libro metamorphoseos primo.	
	Vota iacent longiq; perit labor irritus anni: idest cassus.	
	Inclytus cum c & t exilibus/ & y græco scribit. Neq; a cluo cluis deducitur/ ut cum catholico Vgutio somniauit. Sed ex ep̄ quod est in/ & καυτός/ quod alnum/ seu clarum indicat/ componitur. Ex quo/ græcum constat esse uocabulum: non latinum.	Inclytus
Lactantius	Incestus huius incestus/ & hoc incestum/ declinari potest. Neq; ex in/ & castus componitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed teste Lactantio græmatico super librum secundum thæbaidos a cesto dictum est. Ait enim. Cestus/ cingulum dicitur Veneris: quo utitur ad honestas nuptias. Et quado uirgo Cadmo nupferat/ ideo hoc uinxit. Nam ad turpes nuptias Venus dicitur non uenisse. Ideo incestum dicitur/ quod a sacro illo Veneris cingulo/ non fertur uinctum. Hæc ille. Idem super quintum thæbaidos/ ceston (inquit) uocat/ qua copulæ ex matrimonio ius è: ideoq; (ut ait) adulterio ppetrant incesta.	Incestus Incestum
Lactantius	Iniuria foemini generis/ notam habet significantiam. Iniurium neutri/ periu	Iniuria Iniurium
Pompeius	rium uocatur/ ut scribit Pompeius.	Iurulentus
	Ius huius iuris pro succo format adiectiue iurulentum/ & iussulentum. Corne	Iussulentus
Celsus	lius Celsus. Tum res eadem/ magis alit iurulenta/ q̄ assa: magis assa/ q̄ frixa.	
Apulegius	Apulegius in magiæ apologia/ de Ennio scribens/ ait. Ostendit qualiter q̄sq; piscium assus/ aut iussulentus/ oprime sapiar.	
Martialis	Leander/ & Leandrus/ in recto declinari potest. Martialis.	Leander Leandrus
Martialis	Cum peteret dulces audax Leandrus amores. Idem.	Incolumus Incolumis
	Quod nocturna tibi Leandre pepererit unda. Proprium fuit uiri nomen.	Ilarus Ilaris
	Incolumus/ & incolumis/ secunda/ & tertia declinatione/ declinari potest.	Imberbus Imberbis
	Ilarus/ & ilaris/ secunda/ & tertia declinatione/ declinari potest. Et (ut non nulli uolunt) absq; aspiratione principii/ & cum i latino/ & unico I scribitur: et si ab	Infirmus Infirmis
Apuleius	Apuleio cū aspirato initio a notari præcipiatur/ ut in dictiōe hilaris uidimus.	Ientaculum
	Imberbus/ & imberbis/ secunda/ & tertia declinatiōe/ declinari potest/ testibus	
Marcellus	Marcello/ & Acrone super artem poetica Horatii. Quod tamen Seruius	
Acron	improbat: nec recte quidem.	
Seruius	Infirmus/ & infirmis/ secūda/ & tertia declinatiōe/ declari pōt ut Caper tradit.	
Caper	Ientaculum cum i latino absq; aspiratione initii/ & cum t/ & c exilibus scribitur: non autem gentaculum cum g/ ut scribi tradit Vgutio. Neq; a gero geris/ neq; ab eo quod est gens/ deriuatur/ ut idem Vgutio somniauit. Ea uocatur comestio/ seu refectio/ quæ mane ante prandium sumitur. Suetonius de Vitellii	
Suetonius	luxuria. Epulas trifariam/ interdum quadrifariam dispertiebat: in ientacula/ & prandia: coenas: & comestiones.	Intelligo
	Intelligo facit in præterito intellexi/ & secundum analogiam in ellegi. Sic & negli	
Diomedes	gligo neglexi facit/ & neglegi/ testibus Diomede/ & Beda super Donati ar	
Beda	tem. Quo etiam præterito/ usus est Lucretius quom dixit libro sexto.	
Lucretius	Intellegit ibi uitiam fas efficere ipsum.	Iuencus Iuencula
Porphyrio	Iuencus/ & iuuenca/ non tantum bos dicitur: sed etiam homo iuuenis/ teste	Iuenculus
Horatius	Porphyrione. Inde per diminutionē fit iuenculus/ & iuencula. Horatius.	Iuencula
	Te suis matres metuunt iuencis:	
	Te senes parci: miseræq; nuper	

Ouidius	Virgines nuptæ. Ouidius heroidum. Graia iuuenca uenit.	
Acron	Iuuenis communis generis est. Iuuentus/iuuentas/iuuenta/ hoc distant/ teste Acrone super primū carminū Horatii: q̄ iuuenta/aetas putabatur: iuuetas/ ipsum numen: iuuentus/adulescentia. Virg. li. ænei. ii. lumenq; iuuentæ.	Iuuenis Iuuenta Iuuentas Iuuentus Iuuenitas
Virgilius	Purpureum: hoc est/ ætatis ipsius iuuentæ. Horatius in primo Carminum.	
Horatius	Et parum comis sine te iuuentas: id est ipsum numen. Virgilius.	
Virgilius	Tum mihi prima genas uestibat flore iuuentus: id est adulescentia. Et seruius super lbrum primum æneidos/ ait. Iuuentus/multitudo iuuenum dicitur: iuuentas/ ipsa dea: hoc est/ Hebe Iunonis filia/ Hercules uxor: iuuenta/aetas. Iuuenalis satyra secunda.	
Seruius	Quid Chremæ regio/ & Cannis consumpta iuuentus/ hoc est multitudo iuuenum. Virgilius libro æneidos. xi.	
Iuuenalis	Vescitur Aeneas: simul & Troiana iuuentus. Verum (ut idem dicit Seruius) poetæ nonnunq̄ iuuentam pro iuuentute/ & pro iuuenta iuuentutem ponentes hanc differentiā pro suo arbitrio confundunt. Cōperitur etiā iuuenilitas p̄ iuuetute. Vnde Varro recitatē Nōio/ ait. Quā deliq̄ mlticupida iuuetilitas.	
Virgilius		
Seruius		
Varro	Indecor/ cōis generis est/ teste Prisciano: & corripit i obliq; co syllabā. Virg.	Indecor Indecoris
Nonius	Nec tamen indecorem tua te regina reliquit. Statius li. thæbaidos tertio.	
Priscianus	Legimus indecores. at enim fortissimus illic. Potest etiā declinari hic & hæc indecoris in recto/ testibus Prisciano/ & Nonio/ Accium inducentē dicentē.	
Virgilius	Cuius sit uita indecoris/ mortē fugere haud cōuenit. Virg. li. æneidos. xii.	
Stadius	Nec genus indecoris. ex quo exemplo/ manifestum est/ indecoris substātiuū esse. Nam si adiectiue declinaretur/ indecore dixisset Virg. non indecoris.	
Priscianus	Quod autem neutrum genus communi iunxit/ hoc & in multis aliis fieri cōsuevit: ut tricuspide tælo/ paupe regno. Seruius tñ legit idecores. l. in nuptæ puellæ per synedochē genus indecores: ac si diceret gēus laræ qd̄ et placet.	
Nonius	Iucundo iucundas actiuum. uerbum est: & iucundor deponens absolutum: & cum u' tam in prima/ q̄ in secunda syllaba scribitur: ut libro ultimo/ super regulam/ o c corripimus/ edocebimus. Augustinus libro. xvii. de ciuitate dei capitulo decimo. Exaltaſti dexteram inimicorum eius: iucundasti omnes inimicos eius. Hieronymus in sermone de assumptione uirginis Mariæ. Nulli dubium/ omnem illam cælestis Hierusalem militiam tunc exultasse ineffabili læticia: tūc iucūdatā eē ineffabili charitate: tūc que cū oī gratulatiōe iubilasse.	Iucundo Iucundor
Augustinus	Interpretor interpretaris/ commune uerbum est.	Interpretor
Hieronymus	Impetigo/ & impetix huius impetigis/ in uno significato dici potest/ auctore Pompeio. Scabies est sicca/ aspera/ & prominens: & dici pōt cutis scædatio.	Impetigo Impetix
Pompeius	Littera consonans/ cum eadem prorsus habeat in metro poestatem/ & in uoce sonum/ cum c nostra consonante/ præcipue sequentibus a/ o/ u/ uocalibus/ penitus superuacua esse uideatur/ ut dixerunt Donatus/ & Priscianus: & ante illos prius scripsit Quintilianus. Comperimus etiam/ quantum ex Papyriano haberi potest/ Nigidium Figulum/ quo/ & Varrone/ nemo apud Romanos doctior habitus est/ nunq̄ in commentariis suis K littera usum fuisse. Ideoq; nos/ omnes dictiones græcas/ de quibus libro secundo. in c littera descriuimus/ per c ipsum/ q̄ per K/ ex maiorum nostrorum auctoritate/ scribere maluimus: & maxime cum ibidem Pompeium/ & pro sui magna parte libri Marcellum/ approbatissimos auctores/ obseruasse nouerimus.	
Donatus		
Priscianus		
Quintilianus		
Papyrianus		
Nigidius		
Pompeius		
Marcellus		
Virgilius	Abo labas primæ coniugationis/ primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos secundo.	Labo Labasco
Ouidius	Custodes sufferre ualent/ labat ariete crebro. Ouidius libro metamorphoseos undecimo.	Labascor Labor Labasco
Terentius	Ianq; labat cūci/ spoliataq; tegmīa cæræ. Inde labasco labascis neutrale: & labascor deponēs. Terentius i eunucho. Labascit uicq; uno uerbo.	

Varro	Varro rerū diuinarū li. vii. Postq̄ uidit labasci mentē infirmā populi. Labor	
Horatius	laberis tertiæ cōiugatiōis primam syllabam producit. Horatius in epistolis.	
Virgilius	Nunc in Aristippi furtim præcepta relabor. Virgilius libro æneidos decimo. Impediunt: retrahitq; pedes simul unda relabens. Inde labesco labescis.	Labor
Marcellus	Labor & labos in recto declinari potest. Hæc labes teste Marcello format	Labos
Lucillius	adiectiue labosum: non labinosum: ut est apud Lucillium satyrarum. iiii. Tantalus labosas pœnas luit. Sed & labinosum a labina formari potest.	Labes Labosus
Pfalmogra- phus	Labina autem lubricū dicitur. Pfalmographus. Fiant uia illorum tenebræ & lubricum. Hieronymus in epistola ad Amycum ægrotum. Sicuti aliquem	Labina Labinosus
Hierōymus	securis incessibus gradientem/repentino casu aut marmoris leuitas/aut la- bina pauimenti/subuersa pedum tutela contorsit. Labina item uicus est iter Cremonam & Veronam duabus Romanis cladibus notus in faustusq; qd̄ antea Beryacum cum y græco uocabatur ut scribit Cornelius Tacitus.	
Tacitus	Labyrinthus cum y græco in secunda syllaba & i latino in tertia & th aspira- to scribitur. Neq; ab eo q̄ est labor huius laboris/ neq; a labor laberis deriuat ur ut Vgutio somniauit. Locus est uiarum ambagibus inflexus. Et (ut scri- psit Plinius) quatuor fuere labyrinthi: unus in Heliopoli Aegypti: secundus i Creta: tertius i Lemno: quartus i Italia: quē sibi rex Hetruriæ Porsea extruxit.	Labyrinthus
Plinius	Lacedæmon cum æ diphthongo scribitur in penultima syllaba. Fuit filius Io- uista quo hæc Lacedæmon uel Lacedæmonia (utroq; enim nomine uoca- tur) Laconia ciuitas dicta fuit cuius ciues Lacedæmones & Lacedæmonii appellantur. Et tam pro proprio uiri nomine q̄ pro ciuitate penultimam producit in recto syllabam: & in obliquis corripit Virgilius li. æneidos. vii.	Lacedæmō Lacedæmo- nia
Virgilius	Annon sic Phrygius penetret Lacedæmonia pastor. Ouidius heroidum.	Lacedæmo- nes
Ouidius	O utinam tunc quom Lacedæmonia classe patebat.	Lacedæmo- nii
Ptolemæus	Laconia cum e exili scribitur. Prouincia est in Achaia teste Ptolemæo: cuius populi teste Seruio super librum sextum æneidos Lacæna cum æ diphthō go in media & ultima syllaba dicti sunt. Virgilius libro æneidos. ii.	Laconia Lacæna
Seruus	Non tibi Tyndaridis facies inuisa Lacæna. Stadius in achilleide.	Lacones
Virgilius	Pectine Amazonio modo quo citat orbe Lacænas. Hi & Lacones & Laco- nici uocati sunt. Stadius libro thæbaidos sexto.	Laconici
Stadius	Tandem insperatus nuda de plebe Laconum. Columella in prologo rei rusticæ. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas/ quottidianam cruditatem Laconicis excoquimus.	
Columella	Lacerna cum e exili scribitur. Pallium erat simbriatū: quo olim milites ute- bantur. Pompeius. Lacerna q; minus capitis sit. Persius.	Lacerna Lacernum
Pompeius	Scis comitem horridulum trita donare lacerna. In legenda sanctorum Cor- nellii & Cyprii/ neutro genere legit: ubi sic hêtur. Et exiit se lacerno byrrho.	
Persius	Lachrymo lachrymas neutrale & lachrymor deponens usurpant auctores. Et cū ch aspirato & y græco scribitur/ si Philelpho creditur. Lactātius Firmiāus.	Lachrymo Lachry- mor
Philelphus	Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes. Hieronymus in Ioanne ca. xi. Et lachrymatus est Iesus.	
Lactantius	Lacesso lacessis facit in præterito lacessui/ teste Probo: in supino lacessitum.	Lacesso
Hierōymus	Cicero in epistolis. Hos ego sermones qui & multi sunt/ & tuam existima- tionem (ut sentio) non offendunt non lacessui unq; Horatius in epistolis.	
Probus	Dente lacessiti: fuit intactis quoq; cura. Caper autem scriptor Probo anteri- or dicit q; format præteritum lacessis: supinum lacessum. Quod uerbum stā in bonam q; in malam partem accipi potest. Tullius tusculanarum quinto. Tuis me amantissimis libris lacessisti. Virgilius libro æneidos decimo. Irritatq; uirum talis: ac uoce lacessit.	
Cicero	Lituus cum i latino & t exili scribitur: græcumq; est Seruio auctore uocabulū.	Lituus
Horatius	Festus autem a lite dictum tradit/ eo q; litis sit testis. Vetum cum lis huius li- tis/ li syllabam producat/ quam lituus corripit/ Seruio hac in parte magis cre- diderim. Genus est tubæ/ in parte qua robustior est incurua/ teste eodē Ser- uio. Virgilius libro æneidos sexto.	
Caper		
Tullius		
Virgilius		
Seruus		
Festus		
Seruus		
Virgilius		

Gellius	Et lituo pugnas insignis obibat: & hasta. Lituus item/baculum erat: quo sedē tes augures auibus templa designabant: quod etiam quirinales gestare cōsue nerant. Gellius. Lituus est uirga breuis/in parte qua robustior est incurua. Vir gilius libro aeneidos septimo.	
Virgilius	Ipse quirinali lituo/paruaq; sedebat	
Vgutio	Succinctus trabea. Et in hoc significato/ab Vgutione foeminini traditur eē generis. Ego aut apud Plutarchum/in hac etiam significatione/masculini generis inuenio. Sic enim ait in R. c. nuli uita. R. omuli lituus. conseruatus ē in Palatino colle/usq; ad Cæltaru. n tempora: a quibus capta urbs/incensa fuit. Sed postea expulsis a Camillo hostibus/inter altissimas fauillas illæsus/ quom omnia ignis consumpsit/inuentus est.	
Plutarchus	Lotos huius loti/cum t exili/& lotis huius lotidis/declinari potest. Genus est arboris:& herbæ:& proprium puellæ nomen: ut libro ultimo super regulā o super t breuis est/monstrabimus.	Lotos Lotis
Pompeius	Limaca huius limacæ cum i latino/& c exili/& limax huius limacis/ delinari potest masculino genere & foeminino Pompeius. Limaces cochleæ/a limo	Limaca Limax
Columella	appellatæ sunt. Columella libro. xi. Implicitus conchæ limax/hirsutaq; campe.	
Hieronymus	Lamento lamentas actiuum/& lamentor deponens usurpatur. Hieronymus	Lamento
Hieronymus	in Luca capitulo. xxiii. Sequebatur autem illum multa turba populi/& mu lierum: quæ plangebant:& lamtabantur eum. Idem in Esdra. Et qui præside bant cum uxoribus lamentabant eum.	Lamentor
Marcellus	Lamentum neutro genere/& lamēta foeminino/ teste Marcello/ ueteres protu	Lamentum
Pacuius	lerunt: q & pacuiū inducit dicentē in Hermiona. Lamētās/& fletus facere/ compedi licet.	Lamenta
Priscianus	Lambo lambis facit in præterito lambi/ teste Prisciano/ dicēte Lucillio li. xxiii.	Lambo
Lucillius	lucundaq; puer quas lamberat ore placentas. & Calphurnius ecloga. x. ait.	
Calphurnius	nullo lamberunt amne liquores. Format & præteritum lambui/ auctoritate	
Hieronymus	diui Hieronymi in libro Iudicum capitulo septimo ita dicentis. Qui manu & lingua/ lambuerit aquas/ sicut solent canes lambere/ separabis eos seorsū. Et paulo post. Fuit itaq; numerus eorum/ qui manu ad os proiciente aquas lambuerant trecenti uiri. Et paulo post. In trecentis uiris / qui lambuerunt aquas/ liberabo uos.	
Donatus	Labrum/& labium/ hoc distant/ teste Donato super Terentii eunuchum: q; la	Labrum
Agrætius	brum/ superius est: labium uero/ inferius. At contra Agrætius in Caprum/ la brum (inquit) inferius est: labium uero/ superius. Ego autem nihil differre di xerim/ labrum/ aut labium/ siue superius/ siue inferius protuleris. Nā & plu rali numero/ labia/ & labra/ pro utroq; dicimus. Hieronymus in canticis capi tulo quarto. Sicut uitta coccinea/ labia tua. Persius. Nec fonte labra prolui caballino. Labrum item/ genus est uasis. Stadius li. i. siluarum. labrisq; nitenti bus instat. Labrum format per diminutionem labellū: labium uero/ labiolū.	Labium Labellum Labiolum
Hieronymus	Lampas huius lampadis/ uel lampados/ & hæc lampada huius lampadæ/ a	Lampas
Vgutio	λαμπάδα græco accusatiuo formata/ declinari potest. Neq; a lambo lābis	Lampada
Virgilius	deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed græcum magis est uoca bulum. Vnde & accusatiuum græcum protulit Virgi. quom dixit.	
Hieronymus	Princeps ardentem coniecit lampada Turnus. Hieronymus i Hiezechiele primo capitulo. Et similitudo animalium/ & aspectus eorum/ quasi carbonū ignis ardentium: & quasi aspectus lapadarum.	
Seruius	Libet per i/ & per u lubet/ efferri potest.	Libet Lubet
Seruius	Laboro/ & laboror deponens/ dici potest/ teste Seruio super l ibrum. i. aeneid.	Laboro
Seruius	Lanius/ Lanio/ lanista/ in uno significato/ dici potest. Sunt autem proprie lani stæ/ teste Seruio/ qui paria/ gladiatorum uendunt ad pugnam/ in qua/ si quis eorum perierit/ mercedem accipiunt.	Loboro Lanius Lanio
Marcellus	Largior/ cōmune uerbum est: sed & largio actiuum/ ueteres protulerunt/ teste	Lanista
Lucillius	Marcello/ Lucillum inducente dicentem libro decimo quarto.	Largior

Largio
Largitudo
Largitas
Largitio

Qui uiscus dederas/tu equidem hoc & uiscera largi/pro largire.
Agrætius Largitudo & largitas in uno significato accipi possunt. Distat autem (ut in Ca-
prum tradit agrætius) largitas a largitione: q̄ largitas/humilitatis ē largitio
uero/ambitionis. Sed & p̄ largitione largitas/nonnunq̄ ponit/ teste Marcel/
Marcellus lo. Vñ Terentius ait in adelphis. Quæ istæc subita ē largitas? hoc ē largitio.
Terentius

Lacinium cum c exili/ & i latino utrobique scribitur. Promontorium est Italix/ in
ter Adriaticū/ & Ionium mare. Lacinus eadem scriptura/ propriū fuit latro
nis nomen: a quo/ Lacinium promontorium cognominatum est. Lacinia ea
dem scriptura/ cognomen fuit lunonis/ a Lacinio promontorio sic appella-
ta. Lacinia item eadem litteratura/ pars uestimenti est/ ut scribit Festus.
Festus

Lateo lates/ accusatiuo/ & datiuo iungitur. Virgilius li. æneidos. p̄mo.
Virgilius Nec latuere doli fratrem lunonis/ & iræ. Lucanus.
Lucanus Tu mihi causa lates. Et (ut in Caprum tradit Agrætius) latere significat aliqd
Agrætius absconsum esse: ac etiam late patere: ut est apud Virgilium.
Virgilius & scuta latentia condunt: id est late patentia.

Latebra & latibulum in uno significato accipi p̄nt. Raro tñ singulari numero
Lucanus latebra cōpitar: quo tñ numero. Lucanus protulit/ quom dixit libro. v.
Ouidius Cedendum est bellis: quorū tibi tuta latebra. Et Ouidius metamor. iii.
& multis latebra opportuna fuistis.

Latibulo neutrale/ & latibulor deponens/ referēte Marcello/ protulit Næuius/
Marcellus quom dixit. nocte ut opertus amictu latibulet/ Publii Luctatoribus progrē-
Næuius dere: & nequis latibuletur/ prospice.

Laurus arbor/ secundi/ & quarti ordinis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & tā
Probos masculino/ q̄ sceminino genere/ ueteres protulerunt/ testibus Capro/ & Pro-
Priscianus bo. Hæc & laurea dicitur. Horatius in secundo carminum.

Caper Tum spissa ramis laurea feruidis. Laurea iten/ corona uocatur ex lauro: qua
Probos & hædera/ coronari p̄cæ consueuerant. Laurens/ & hic & hæc Laurentis/
Horatius a Laurento ciuitate/ declinari p̄t/ teste Prisciano. Ennius in annalibus.
Priscianus Quos homines quondā Laurentis terra recepit.

Ennius Lauo lauas prima/ & lauo lauis tertia coniugatione/ declinari potest/ testibus
Marcellus Marcello/ & Prisciano. Virgi. georgi. tertio.
Priscianus lauit improba tæter

Virgilius Ora cruor. Horatius sermone. v.
Horatius Ora manusq̄ tua lauimus Feronia lynpha. Nam lauimus/ & lauit/ præsentis
Lucillius sunt t̄pis: cū in præterito la syllaba producta sit. Lucillius libro. v.

Lubrica proluue larga/ lauere humida saxa. Infinitum est tertiæ cōiugatio-
nis. Primæ cōiugatiōis lauo/ facit in præterito lauauit/ in supino lauatum/ tertiæ
Terentius aut/ format præteritum laui/ supinum locum/ uel lautum. Terentius in eunu-
Horatius cho. Abeunt lauatum: prostrepunt. Horatius sermone. vi.

Ouidius Ast ubi me fessum sol acrior ire lauatum
Admonuit. Ouidius libro fastorum tertio.

Hierōymus Sacra lauaturas maue petebat aquas. Inde lotor/ & lotio: lauator/ & lauatio
Cicero Hierōymus in ecclesiastico capitulo .xxxiiii. Qui baptizatur a mortuo/ &
iterum tangit mortuum/ quid prodest lauatio illius? Cicero ad Varronem. Si
minus persequar in Cumanum/ & ante te cerciorem faciam: ut lauatio parata
sit hoc est balneum.

Lego legis tertiæ coniugatiōis græcum quidem uocabulum/ primam corripit
Status syllabam. Statius libro thæbaidos p̄mo.
Sicanios longe relegens Alpheos amores. lego plura detinet significata. Vn-
nde uersus

Fur aurum/ uirgo flores/ mare nauita/ libros.
Clericus/ equiuoce singula quisq̄ legit. Lego legas primæ coniugationis/ pri-
mam syllabam producit. Statius in achileide.

Allegantq̄ suos utroq̄ ex sanguine diuos. Tibullus.
Tibullus Illa equidem ornati causas tibi diua relegat.

Priscianus	Lenis foemini generis & lentis i recto teste Prisciano ueteres protulerunt. Ge nus est legumenti. Lens huius lendis in alia significatione quae nota est foeminini etiam generis est: etsi Vgutio masculini tradat esse generis. Serenus.	Lens Lentis
Vgutio	Vnda maris/capiti lendes diducit iniquas.	
Serenus		
Proptius	Lenio lenis facit in futuro indicatiui modi leniam & lenibo. Proptius.	Lenio
Marcellus	Lenitas & leuitudo in una significatione dici potest teste Marcello.	Lenitas Lenitudo
Marcellus	Leuitas & lenitudo in uno significato usurpatur teste Marcello. Cicero tuscu lanarum quarto. Eamque qua leuitatem nos dicimus uiciose leuitudinis po mine appellant.	Leuitas Leuitudo
Cicero	Leuo leuas quando exonerare significat uel sustolere primam corripit syllaba Virgilius in bucolicis.	Leuo Leuis
Virgilius		
Ouidius	Ego hoc te fasce leuabo. Ouidius libro metamor. vii. Ille cruore suo subito tamen alleuat artus. Inde hic & haec leuis & hoc leae prima syllaba correpta. Virgilius libro aeneidos. xii.	
Virgilius	Corytiq; leues humeris: & letifer arcus. Horatius.	
Horatius	Effutire leuis idigna tragoedia uersus. Leuo leuas quom polure seu compla nare: significat primam producit syllabam: neq; cum æ diphthongo inota tur: ut quidam uoluerunt. Nam apud Graecos cum æ diphthongo scribitur quae a latinis in e longum conuertit conueuit. Stadius libro thabaidos pmo. Pars teretes leuare manu ac disponere mensas. Horatius.	
Stadius		
Horatius	nimis aspera sano.	
Virgilius	Leuabis cultu. Inde hic & haec leuis & hoc leue/le syllaba pducta. Virgilius in Sileno.	
Persius	Et saepe in leui quae fisset cornua fronte. Persius.	
Iuuenalis	Trofulus exultat tibi per subsellia leuis. Iuuenalis. sed podice leui. Scinduntur tumidae medico ridente mariscae. Male igitur legunt minores il lud geneis capitulo. xxvii. Nosti q; Eia hō pilo sus sit: & ego lenis: ubi haud dubium leuis legendum est.	
Festus	Limus secunda & limis tertia declinatione declinari potest & transuersum signi ficat uel obtortum. Inde hoc limē dictū est teste Festo. Lima instrumentū ē fabrice. Limus huius limi genus ē uestis teste Seruio: quae ab Vgutione haec limas huius limatis declinari praecipitur: de q; Virgilius libro aeneidos. xii. Velati limo & uerbena tempora iuncti. Vbi nonnulli Velati lino legendū putant. Verum Virgilius limo non lino scriptum reliquit: ut Iginus & Ca per attestatur. Limus item letamen uocatur.	Limus Limis Lima Limas
Seruius		
Vgutio		
Virgilius		
Iginus		
Caper		
Priscianus	Leno etsi habeat foeminium lena/cois tñ generis ē teste Prisciano. Martialis.	Leno Lena
Martialis	Qui nec leno potes nec comestator haberi. Iuuenalis satira. vi.	Lenunculus
Iuuenalis	Aut apud Iliacae potius sacraria lenae. Leno format per diminutionem lenun culus & lenulus teste Prisciano. Plautus i poenulo. Ita ut haec ceppi dicere leule & illa pugna. Lena cū æ diphthongo genus est uestimēti dicta a lana ut tra dit Varro de lingua latina: a quo ēt pnam diphthongi uocalē assumpsit: quā nonnulli chlænā appellant ut in ipsa dictione uidimus. Persius.	Lenulus Lena Chlæna
Priscianus		
Plautus		
Varro		
Persius	Hic aliqua cui circa est humeros hiacynthina lena.	
Marcellus	Libido & libidinitas i uno significato dici potest teste Marcello: qui & Laberiu m refert ita scripsisse. Libidinitate labitur.	Libido Libidinitas
Laberius	Lachanum graecum uocabulum cum ch aspirato scribitur: numeriq; singu laris comperitur: etsi Tortellius plurali tantum numero declinari praecipiat.	Lachanum Laganum
Horatius	Et primam corripit syllabam. Horatius sermone. vi. Ad porri & ciceris refero lachaniq; catinum. Holus est Laganū cū g/graecū & ipsum uocabulum pnam syllabam producit. Petrus Riga in exodo.	Lagena
Petrus		
Petrus	Accipe quid panes oleum uel laganā signant. Idem.	
Hieronymus	Lagana lata notant & fratris & hostis amorem. Hieronymus in exodo capi tulo. xxviii. Tolles laganum de canistro azimorum: quod positum est in cō spectu domini. Genus est panis oleo aspersi. Placet hoc in loco Vgutionis &	
Vgutio		

Catholici somnium de hac dictione referre. Lagatum (inquiunt) a lagos qui est lepus deducitur: eo quod suauis est ad comedendum ut caro leporina. Miror nam quomodo tot somniis hi boni uiri deludantur. Lagena genus est ualis: quod apud Græcos λαγήνη scribitur.

- Priscianus Letum mors absque ce diphthongo (si Prisciano creditur) scribi debet. Nam (ut ait) a letum supino huius uerbi leo les/deriuatur. Ar uero Apuleius a luo luis dictum tradit: ideoque cum ce diphthongo scribi præcipit. Varro autem & Festus a λήθη quod est obliuio/ deductum uolunt. Quod si uerum est absque diphthongo & cum th aspirato/ lethum scribendum est. Neque a leo les/ neque a lino linis/ λήθη obliuio descendit/ ut Vgutio somniauit. Sed græcum magis est uocabulum: & græca uocabula etymologiam latinam non sapiunt/ ut testis est Seruius. Palus est ifernalis: & interpretatur obliuio/ ut scribit Festus. Ab eo quod est loetum/ fit loeto lætas uerbum. Ouidius de ibide.
- Vtque Lycurgidem loetas uerbum. Ouidius de ibide.
- Solinus Lethes cum th aspirato/ fluuius est Aphricæ/ teste Solino: uel hispaniæ/ ut Ptolemæus ostendit/ & Strabo: de quo Lucanus libro. viii.
- Strabo Quam iuxta lethes tacitus plabitur amnis. Hic & alio nomine Linea uocatur.
- Lucanus Lætor cum æ diphthongo scribitur: & tam genitio/ quæ ablatiuo iungitur/ dicitur te Virgilio libro æneidos. xi.
- Virgilius nec ueterum memini lætorum malorum. Lætisco/ pro lætor ponitur/ teste Nonio/ Sisennâ inducente/ dicentem libro historiarum. iiii. Vtrum ne uiri/ cultu erga se mortaliu/ lætificat. Antiquè/ læto lætas per lætisco protulerunt/ ut scribit Nonius: qui & Liniu/ refert dixisse i Aegisto. lâne oculos specie lætauisti opatabi li? Et accius ait. Et te ut triplici lætarem bono: id est lætificarem.
- Accius Læticia cum æ diphthongo/ & lætitudine/ in una significatone dici potest/ teste Nonio. Vnde Accius inquit. Quanta in uenado affectus est lætitudine/ pro læticia.
- Virgilius Lepor/ & lepos/ in recto/ declinari potest. dicitur i uerbis uenustas. Et producit in obliquis per syllabam. Ar uero lepus/ per syllabam corripit Virgilius georgicorum secundo.
- Caper Auritoque sequi lepores: tum figere Damas. Animal est pnicissimum: quod foemino etiam genere (ut Caper testis est) ueteres protulere.
- Festus Libra/ genus est ponderis. Liber huius libri/ li syllaba correpta/ codex uocatur: & cortex. Liber huius liberi/ li syllaba producta/ cognomen est Bacchi. liberi/ li producta syllaba/ filii appellatur. Liber libera liberum/ primam etiam syllabam producit.
- Vgutio Librillum cum duplicato l scribitur. Librilla (inquit Festus) uocantur instrumenta bellica/ saxa. scilicet/ ab brachii grossitudine/ in modum flagellorum/ solis reuincta: quod ab Vgutione librilla foemino genere declinari præcipitur. Hoc librile cum unico l/ scapus libræ dicitur.
- Acrona Liburnum (nam & græci λιβυρνον) cum i latino/ neutro genere/ & liburna/ seu liburnica foemino/ declinari potest. Genus est nauiculæ/ uimine contextæ/ ut dixit Acron. liburnu/ item/ genus est uehiculi: quo olim Romanorum nobiles utebantur. Liburnus/ festinans præco dicitur. Liburnia/ regio est inter Illyrim/ & Dalmatiam: cuius populi/ Liburni uocati sunt. Neque a libro libras Liburnia deriuat/ ut Vgutio somniauit. Et in quocumque significato/ li syllaba corripitur. Horatius in initio eodi.
- Vgutio Ibis liburnis super alta nauium: id est nauiculis. Lucanus.
- Horatius Ordine contextæ gemino creuisse liburnæ/ hoc est nauiculæ: quæ (ut diximus) etiam liburnicæ appellantur. Suetonius in Augusto. Rursus circa motes Ce raunio utrobique parte liburnicarum demersa. Propertius.
- Lucanus Baridos & contis rostra liburna sequi. Priscianus in perihesei.
- Priscianus Atque Liburnorum terras. Lucanus.
- Iuuenalis Pugnacesque mari Graia cum classe Liburnos Liburniæ populos. Iuuenalis. clauante liburno/
- Iuuenalis Currite: id est præcoe. Idem. & igenti curret super ora liburno: hoc est uehiculo.

Ligones cum i latino scribitur. Populi sunt Galliae: qui & Ligonis & Lingonici Lingones
 nocitati sunt. Lucanus libro primo. Ligonis
Lucanus Pugnaces pietis cohibebant Lingones armis. Martialis. Ligonici
Martialis Ligonis a recta Flaminiaq; recens. Ligo cum i latino / primam corripit syl / Ligo
Lucanus labam: & secundam in obliquis producit. Lucanus libro primo.
Virgilius Vomere / & antiquos Curionum passa ligones. Instrumeta sunt agricolaru.
Virgilius Liger huius ligeri / cum i latino scribitur. Proprium fuit uiri nomen: cuius me / Liger
 minit Virgilius libro aeneidos. x. quom ait. Ligeria
Ptolemæus Dicta uolant Ligeri: nec non & Troius Heros. Liger huius Ligeris cum i lati / Ligystus
 no / fluuius est Galliae: qui & Ligeris in recto declinari pot. Vnde Ptolemæus / Liger
 ait. Occidentale aut latus / Lugdunensi coniungitur iuxta Ligerim fluuiū: usq; / Ligus
 ad eius originem. Nam liger / non ligerim facit in accusatiuo: sed ligerem: ut / Ligustrum
Priscianus & de consimili Araris / & Arar / Priscianus ipse disseruit. Liguria cū i latino /
Fabius Phaetontis / cognominata / a Ligysto cum y græco in secūda syllaba / filio
Vgutio tholico Vgutio somniarit. Et a Liguria / sit cōis generis Liger / teste Prisciano:
Priscianus & trium generum Ligus / teste Probo. Lucanus libro primo.
Probus Et nunc tōse ligur / quondam per colla decora. Virgilius li. aeneidos. xi.
Lucanus Vane ligus / frustra q; animis elate superbis. Rursum a Liguria / sit Ligusticus
Virgilius Ligustica Ligusticum. Iuuenalis.
Iuuenalis Nam si procubuit / qui saxa Ligustica portat. Ligustrum cum i latino / arbus /
Virgilius cula quaedam est: cuius flos / etiam ligustrum uocatur / dicente Virgilio.
Stadius Alba Ligustra cadunt: uaccinia nigra leguntur.
Stadius Libya huius libyæ / & libye huius libyes / declinari potest: & cum i latino in pri /
 ma / & y græco i media syllaba scribitur. Prouincia est Aphricæ. Stadius libro / Libye
 tertio siluarum. nam nec mihi Barbara Trace / Libyas
Ptolemæus Nec Libye / natale solum. Libyas huius libyadis eadem scriptura / urbs ē lu / Liba
Hieronymus daæ / ab orientali parte Iordāis / teste Ptolemæo: quam Herodes extruxit / ut / Libum
Ptolemæus super Mathæum Hieronymus scripsit. Liba cum i latino / insula est in Indico / Libs
Virgilius mari / Carmaniae adiacens / ut Ptolemæus ostendit. Libum / genus est panis. Libus
 Virgilius in bucolicis. Libysa
Vgutio Sinum lactis / & hæc tibi liba Priape quotannis. & a libo uerbo græco descen /
Vgutio dit: quod uerbum apud illos λιβω scribitur. Neq; a libero Bacchi cognomi /
Ptolemæus ne / libo libas deducitur / ut cum Catholico Vgutio somniaruit. Libs huius li /
 bis (græci λιψ) cum i latino / uetus quidam est / alias aphricus uocatus: qui ab /
 Vgutione / hic libus declinari præcipitur. Libysa cum i latino in prima / & y /
 græco in secūda syllaba / & duplicato / oppidum est Bithyniae mediterræ /
 neum / teste Ptolemæo.
Virgilius Lyncus cum y græco / & c exili scribitur. Fuit rex Scythiae: quem teste Seruio su /
Seruius per librum pmū aeneidos / Ceres in lyncē ferā cōuertit. Lynx huius Lyncis / Lyncus
Horatius fera / cū y græco / masculini / & foeminini generis ē. Horatius i secō carminū. Lynceus
Virgilius Nec curat Orion leues leones / aut timidos agitaf Lynces. Virgilius geor. iiii. Lynceus
Virgilius Quam lynces Bacchi uariae. Et alibi / & maculosa tegmine lyncis. Vgutio di / Lyncus
Vgutio cit posse declinari hæc lynca. Quod si cōperitur / a λυπη accusatiuo græco / Lyncum
Horatius descendit. Lynceus ē cum y græco scribitur. Horatius in epistolis.
Propertius Non possis oculo quatum contendere Lynceus. Propertius.
Virgilius Lynceus ipse meus seros insanit amores. Lycæus cum y græco / & æ diphthō /
Virgilius go / Mons est in Arcadia: & proprium uiri nomen. Virgilius in georgicis.
Ouidius Pastor ab Amphryso / uos siluæ / amnesq; Licæi. Idem.
Ptolemæus Pascuntur siluas / & summa Lycæi. Ouidius libro fastorum secundo.
Curtius Faunus in Arcadia / templa Lycæus habet. Lycus cum y græco / & c exili / lu /
Ouidius pus uocatur. Lycus item eadem scriptura / fluuius est Assiriorum / qui Tigri /
 immiscetur / teste Ptolemæo. Curtius circa initium operis. At quom extra mu /
 nimenta se euoluit / maiore ui / ac molle agentem undas / lycum apellant. Oui /
 dius libro quarto de ponto.

- Seruius** Huc Lycus/Huc sagaris/Peneusq; hypanisq; Cratisq;. Seruius autem super georgica/neutro genere Lycum uocat. Lycum item urbs est Lycopolitarum
- Ptolemæus** in Aegypto/ teste Ptolemæo.
- Caper** Lupus masculini generis ē: sed & sceminini apud antiquos fuit/ testibus Capro/
- Probus** & Probo: quo etiam genere/hoc est sceminino/ Varro & Ennius protulerunt. Nunc autem pro scemina/lupa dicitur: quæ (ut tradit Probus) in datiuo plurali & ablatiuo/facit lupabus. at uero Beda super Donatum non lupabus sed lupis tradit esse dicendum: quod & placet. Lupus item genus est piscis. Martialis.
- Martialis** Hamus & in mulum mittitur: atq; lupum. Rursus lupus/frænum appellat: quod & lupatum dicitur. Ouidius libro tristium.
- Ouidius** Et placido duros accipit ore lupos. Martialis.
- Martialis** Mordet aurea quod lupata cerui.
- Liceo** lices facit in præterito licui: in supino licitum. Et regit a parte ante nomen natium personæ patientis: & post ablatiuum a uel ab mediante personæ agentis ut tuus equus: licet a me decem aureis: id est appreciatur. Liceo/depones uerbum est transitiuum: & post se accusatiuum postulat. Persius.
- Persius** Et centum græcos uno centusse licetur: id est appreciat.
- Priscianus** Lacio lacis facit, in præterito lacui & lexi/ teste Prisciano: in supino lacticum &
- Pompeius** lectum. Est autem lacere in fraudem inducere/ teste Pompeio. Nam & lax/ fraus dicitur. Composita cum latio/ ut allicio/ pellicio/ illicio/ delicio/ oblicio/ elicio/ duplex præteritum/ & duplex habent supinum/ quemadmodum & lacio: etsi nonnulli ab elicio/ solum elicui/ præteritum uelint formatum esse. Nam electo electas uerbum a supino electum/ quod quidem ab elixi/ formatur præterito/ descendit: cum alias a præterito elicui/ fiat supinum elicium: a quo elicito elicitas fit uerbum. Plautus in asinaria. Ibo aduersum: atq; electabo quicquid illud sit. Terentius in Phormione. Is senem per epistolas pellexit modo/ non montes auri pollicens. Liuius in Laudania. Te illo Asiatico ornato fluens/ aut Sardonio/ ac Lydio fulgens decore/ pellicuit. Piso in historiis. Curius unius præmio/ multorum allicuit animos. Publius Varro belli Sequanici libro secundo.
- Plautus** Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis.
- Terentius** Lacus secunda & quarta declinatione/ declinari potest/ teste Prisciano. Notum est quid significat. Lacus item/ genus est uasis: in quod tostis uuis mustum decidit. Ouidius in fastis.
- Liuius** Præmia de lacubus proxima musta tuis. & græcum uocabulum est: qui apud illos cum duplicato κλακκοσ scribitur. Sed a nostris cum unico c scribitur: quia primam syllabam corripuere. Rursus lacus/ tabulatum dicitur/ testudo scilicet: qua camerarum superiora ornantur/ uel rectorum. Lucillius. resulat ædes: lacusq;. Hoc & lacunar/ & lacunariū/ dici potest/ teste Seruio: etsi Caper non lacunaria/ sed laquearia/ tradat esse dicendum. Nam Horatii præualet auctoritas: qui ait.
- Piso** Nec mea renidet in domo lacunar. Ponitur nonnunquam lacunar/ pro lacuna: hoc est/ aquæ collectione: quin etiam pro lacu/ lacuna accipitur: in quæ scilicet uinum cadit/ dicente Virgilio libro georgi. primo.
- Publius** Unde cauæ tepido sudant humore lacunæ. Laqueare/ laquear per apocopem/ laquearium/ in una significatione dici potest: pro quo (ut præactum est) lacus/ & lacunar/ poni consuevit. Laqueus/ uinculum est.
- Priscianus** Longus/ & longurio/ in uno significato dici potest/ teste Marcello/ Varronem inducente dicentem. Ante me est nescio quis longurio.
- Ouidius** Linquo linquis facit in præterito liqui/ li syllaba indifferenter posita. Virgilius.
- Lucillius** Nec tamen indecorem tua te regina reliquit. Idem.
- Seruius** Namq; sua patriam liquerat tellure sepultam. Liqueo liquas primæ coniugationis/ facit in præterito liquaui: in supino liquatum. Liqueo liques secundæ/
- Caper** facit in præterito licui. Et utrunq; uerbum/ primam corripit syllabam. Persius.
- Horatius** Longus
Longurior
Liquo
Liquo
Liqueo
Liquor
Liquasco

Aufonius Compositiq; lato nullos habuere parentes. Aufonius.
Vgutio Atq; abacchum Samio sæpe onerasse luto. Luthum cū th aspirato/neutri ge
Gellius neris est: etsi ab ugiōe/masculino luthus/declinari præcipiat. Et a λυτρον
Virgilius qui est cruor deducitur. At uero Gellius/a luce dictum tradit. Ait enim libro
Iuuenalis noctium atticarum secundo. Luthus contra rufus color/est dilucidior: unde
 nomen quoq; factum esse uidetur. Quod si sic ē/absq; aspiratione hoc est cū
 t exili/scribi lutum oportet: quod tamen a uiris doctis non obseruatur. Et p
 ducit luthum lu syllabam dicēte Virgilio. croceo mutauit uellera lutho. Iuue
 nalis tamen primam syllabam corripuit/ quom ait. gladioq; parante
 Incude/ & lutho Vulcano/ ad rhætora misit. ubi nonnulli/ per synhæresim
 theo syllabam esse uolunt: ita ut secundus pes/ & tertius/ spōdeus sit: & lu syl
 laba producta. A lutho/ sit luthus/ ut Iuuenalis exemplo patet: & diminuti
 ue luthcolus/ penultima correpta syllaba. Lucanus.
Lucanus Lutha demissos uelant flamea uultus. Virgilius in bucolicis.
Virgilius Molia lucteola cingit uaccinia calta.
Ouidius Leucothea huius leucotheæ cum c exili/ & th aspirato/ sequente e scribitur. Leucothea
 Hæc Cadmi filia fuit: de qua meminit Ouidius/ quom dixit. Leucothoe
Ouidius Leucotheaq; deū cū matre Palæmōa dixit. Hæc leucothoe huius leucothoes
 cū c exili/ & th aspirato/ sequente o/ filia fuit occæani: cuius meminit Ouidi
Ouidius us/ libro metamor. quarto dicens.
 Tempore/ Leucothoe multarum obliuia fecit
 Centis odoriferæ.
Nonius Litteratus a littera/ cū duplica t/ & litterosus/ in una significatione dici pōr/ teste
Casius Nouio/ Casium inducente dicentē annalium tertio. Homomere litterosus.
Virgilius Loliū/ hærbae genus/ cū unico l scribitur/ cum p̄mam corripiat syllabā. Virgili.
Horatius Infœlix lolium. Horatius sermone. xvi.
Virgilius Effet ador/ loliumq; dapis meliora relinquens. Lolligo cum duplicato l scri
Vgutio bitur: neq; a lolium descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed teste
Varro Varrone de lingua latina/ lolligo/ q; subuolat dicta est/ quasi uoligo/ littera
 commutata. Et quia uolo uolas primam corripit syllabam/ lolligo uero/ illā
 producit/ ideo metri gratia/ cum duplicato l auctoribus scribere placuit: ut ē
 apud Horatium sermone quarto. hic nigræ succus lolliginis. Genus est piscis
 qui a nonnullis sepia uocatur/ dicente Persio.
 Nigra q; infusa uanesca: sepia lympha.
Horatius Lux huius lucis/ fœminini generis est: quin & masculino ueteres protulerunt/ te
Terentius ste Donato super tertiā comœdiā Terentii. Sed & hic lucus huius lucus/ pro
Terentius luce posuerunt/ dicente Terentio comœdia præfata. Quom primo lucu: hoc
 est prima luce: id est/ (ut idem exponit Donatus) quom primum sol cœperit
 illucescere. Lucus secūdi ordinis/ nemus appellatur arboribus densum. Et for
 mat per diminutionē lucullus/ & lucellus. Hoc lucellum/ a lucro diminutiū
 est/ teste Prisciano. Horatius sermone. xv.
Horatius De sene gustarit tecum partita lucellum. Lucullus cum duplicato l/ proprium
 fuit uiri nomen: cuius meminit Horatius in epistolis/ dicens.
 Ne fueris sic tu: chlamydes Lucullus ut aiūt. Inde luculleum marmor dictum
 est. Lucar huius lucaris neutri generis/ id appellatur preciū/ quod ex luco cap
Pompeius tatur/ ut scribit Pompeius. Et producit in obliquis ca syllabam: sicut etiā cal
Priscianus car huius calcaris/ teste Prisciano libro. vii. Forminini autē generis lucar/ pro
 aue ca syllabam in obliquis corripit: sicut etiam baccar huius baccaris. Lucas
Prolemæus proprium fuit euangelistæ nomē. Luca/ urbs ē Tusciæ/ teste Prolemæo. Lu
Varro ca item (ut refert Varro de lingua latina) elephas a nōnullis dicitur: quem alii
 (ut pergit) bouem appellant/ dicente Ennio. Atq; prius pariet locusta lucam
Horatius bouem. Lucania/ puincia est Italiæ: a qua/ sit lucanus/ & lucanicus. Horatius.
Martialis Lucanus/ an Apulus anceps/ Lucanica/ hilla uocat. Martialis in apophoretis.
 Filia picenæ uenio lucanica porcæ.
Priscianus Lodix/ fœminini generis est: & cum i in secūda syllaba scribitur/ testibus Priscia/

Luthum
Luthus
Luthus
Lutheolus

Leucothea
Leucothoe

Litteratus
Litterosus
Lolium
Lolligo

Lux
Lucus
Luculus
Lucellus
Lucellum
Lucullus
Lucar
Lucas
Luca
Lucanus
Lucanicus
Lucanica

Lodix
k 4

Phocas	no & Phoca. At uero Isidorus per e lodex scribit: masculiniq; (ut ait) est gene	Lodex
Ifidorus	ris. Et producit in obliquis di syllabam dicente Iuuenale. modo sub lodice re	Lodicula
Iuuenalis	lictis. Genus est lectisternii. Et format diminutiue lodicula. Suetonius in Au	
Suetonius	gusto. Ita ut in extremis spaciis subsultum decurreret/ sestertio/ uel lodicula	
Probus	inuolutus. Sestertium hic genus est ueli.	
Virgilius	Locus in singulari numero/ masculini generis est: in plurali uero/ masculini/ & ne/	Locus
	utri/ teste Probo. neq; interest/ locos dicas/ aut loca: licet quidam differre uo	Locus
	luerint. Virgilius.	Locellus
Priscianus	De uenere locos. Et format per diminutionem masculino quidem genere lo	Loculum
Martialis	culus: & neutro locellum/ teste Prisciano: quin etiam & locellus comperitur.	
Martialis	Loculus itē/ uel locellus/ eborē quoddā erat pecuniæ repositoriū. Martialis.	
	Non nisi de flaua loculos implere moneta	
	Conuenit. Hic etiam ex ligno fieri solebat. Vnde est illud Martialis distichō.	
	Si quid adhuc superest in nostri fece loceli/	
	Est munus: nihil est: ipse locellus erit. Rursū locus dicitur/ quo mortui esse	
	runtur: quod alias pheretrum capulum/ libitinam uocant: ut in euangelio Lu	
	cæ scriptum est. Et accessit Iesus: & tetigit loculum (ii autem qui portabāt/ ste	
	terunt) & ait. Adulescens tibi dico: surge.	
Festus	Lusus huius lusus/ lusio/ ludus (qui etiam teste Festo in dictione corius pro coriū	Lusus
	sceminino genere apud antiquos fuit) i uno significato accipi possunt/ aucto	Lusio
Marcellus	re Marcello. Alii distinguētes numero multitudinis/ ludos publicos dicūt: &	Ludus
	spectacula: ludū uero/ numero unius/ p̄ exercitatione gymnastica accipiūt:	Ludio
	ut est ludus Palæstræ: ludus Pilæ. deniq; ludū appellari uolunt/ quom scilicet	Ludius
	multoꝝ cōuētus/ ab uno erudit̄ p̄ceptore: ut est ludus gladiatorius: Ludus	Ludia
	musicus: ludus litterarius. Lusus uero/ ad uoluptatē cōparatos asserunt sine ul	
	la arte: & pueror̄ proprie dicūtur. At contra/ ubi ars est/ & p̄m̄ium/ ludus	
Quintiliāus	uocatur: ut ludus aleæ: ludus tallarius: in quo ē ludo/ tum spes/ tum piculum	
	propositum est. Quintilianus. Quia diuitē illis promiseram/ patrē in ludum	
	uendiderunt/ tanq̄ decepti: hoc est gladiatorii. Quos ēt plurali numero lu	
Cicero	dos uocamus/ quoties unum/ pluraue pugnatorū paria/ ad spectaculū pugna	
	tura producantur. Cicero de oratore. Tum hoc in ludo nō p̄cipitur. Faci	
	les enim causæ ad pueros deferunt. Et statim post. Hæc est in ludo caufatum	
	ferre formula: ubi de grāmatices ludo locutus est. De ludo musicæ intellexit	
Terentius	Terentius de fidicina/ quæ quottidie in ludo discebat. Nonnunq̄ ludus p̄ io	
Horatius	co ponitur: ut est apud Horatium.	
Quintiliāus	Sed tñ amoto quæramus seria ludo. Lusus aut̄ (ut diximus) & lusio/ meram	
Cicero	uoluptatē propositā habēt. Quintilianus. Nihil me offenderit lusus i pueris.	
	Et paulo post. sunt ēt nonnulli accuēdis ingeniis nō inutiles lusus. Cicero. Ex	
Suetonius	multis lusionibus/ nobis senibus talos relinquāt: & tesseras: ubi de uoluptatē	
	senili locutus est. Ponitur tamen & lusus/ pro ludo. Suetonius libro quarto.	
Martialis	At ne ex lusu quidē aleæ compendium spernens. ab eo qui est ludus/ sit ludio	
Iuuenalis	ioculator/ & ludius: & ludia ioculatrix. Martialis.	
	Hermes cura/ laborq; ludiarum. Iuuenalis satyra. vi.	
	quæ ludia sumpserit unq̄ Hos Habitus.	
Aufonius	Ludifico ludificas actiuū/ & ludificor deponens transitiuū usurpat. Aufonius.	Ludifico
Terentius	Pecurum lapitham Iunonia ludificat nubs. Terentius.	Ludificor
	Postq̄ ludificatus est uirginem.	Legumen
Iuuenalis	Legumen/ & legumentum/ in una significatione dici potest: & producit gu/ syl	Legumētū
	labam. Iuuenalis satyra. xv.	
	& uentri indulciscit non omne legumen.	
Macrobius	Laridū/ & p̄ syncopā lardū/ efferrī pōt/ dictū auctōf Macrobio q̄si large aridū.	Laridum
Priscianus	Ludicris ludicre (ut Priscianus/ Alexander/ Vgutio/ Catholicon/ tradidere) ter	Lardum
Alexander	tia declinatione declinatur. Ego secunda potius ludicrus ludicra ludicrum d̄	Ludicris
Vgutio	clinandum dixerim/ iuxta illud/ quod habetur in illa lege frequenter repeti	Ludicrus
Virgilius	ta. Qui artem ludicrā exercuerit/ in duodecim ordinibus primis ne sedat. Et	Ludicrum

- Virgilius ait. aut ludicra petuntur
Præmia Quod quidem exemplum licet Priscianus afferat pro se/ nostræ ta-
men sententiæ magis confert q̄ suæ. Nam si a tertia (ut idem uoluit) declina-
tione ueniret ludicra dixisset Virgilius: non ludicra. Hinc est illud Horatii
in epistolis. ualeat res ludicra/ si me
- Horatius
Catullus
Palma negata macrum/ don ata reducit opimum: id est abeat. Ludicrum dici
potest quodcumq; lusorium opus/ ac ioculari. Catullus.
Floridis uelut enitens
Myrtus Asia ramulis
Quo hamadryades deæ
Ludicrum sibi roscido
Nutriunt in humore.
- Lucretius
Lyra cum y græco scribitur. Instrumentum est musicum: & primam syllabam
corripit. Inde delyrus delyra delyrum ly syllaba correpta. Lucretius libro .i.
Quod facit hic idem perdelyrus esse uidetur:
Nam contra sensus ab sensibus ipse repugnat. Lira cum i latino/ sulcus uocat:
& primam producit syllabam. Inde Deliro deliras li/ syllaba producta. Ho-
ratius in epistolis.
- Horatius
Martialis
Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. Liris cum i latino utrobique/ flu-
uius e Capaniæ/ ortus i Apœnio/ & Minturnas præterlabes: d quo Martialis.
Cæruleus nos Liris amat: quem silua Maricæ Protegit.
- Diomedes
Virgilius
Luxurio neutrale/ & luxurior deponens/ hoc distant/ auctore Diomede: q; lu-
xuriare/ in laude est: luxuriari uero/ in crimine. Significat enim luxurio (ut
ait) non lasciuia mentis: sed habitudinem corporis: ut est apud Virgiliu geor-
gicorum tertio.
Luxuriatq; toris animosum pectus. transfertur tamen luxurio etiam ad alia.
- Cornellius
Tibullus
Hieronymus
Festus
Luxuriant animi rebus plarūq; secundis. Cornellius Seuerus.
Luxuriantur opes: odia atq; hinc longa grauantur. Hieronymus in ecclesia/
stico capitulo. xiiii. Qui aceruat ex animo suo iniuste/ aliis congregat/ & in
bonis illius alius luxuriabitur. Comperitur etiam luxor/ pro luxurior. Festus.
Luxantur a luxa dictum/ id est luxuriantur.
- Virgilius
Virgilius
Luxus/ luxuria/ luxuries in uno significato accipi possunt/ tam pro habundan-
tia/ q̄ pro lasciuia. Virgilius libro æneidos primo.
Luxuriam segetum tenera depascit in hæba. Idem georgicorum primo.
Aut si luxuria soliorum exhuberat umbra.
- Terentius
Ennius
Luctor deponens est uerbum: sed & lucto luctas comperitur. Vnde Terentius
ait in ecyra. Dicitq; illi anulum sese dum luctat detraxisse. Ennius libro. viii.
Viri ualidis uiribus luctant.
- Marcellus
Accius
Luctus a lugeo/ quarti/ & secundi ordinis est. Vnde Accius referente Marcello
inquit. Cesso hinc ire: & rapere lucti ueste. Lucta a luctor/ pugna dicitur.
- Virgilius
Virgilius
Lernus/ proprium fuit nomen regis. Lerna/ regiuncula quædam est in Arcadia/
a Lerno rege cognominata: a qua/ sit Lernaus cum æ diphthongo. Virgili.
libro æneidos octauo.
Lernaus turbam capitem/ circūstetit anguis. Lernaus absq; r/ & cam æ diph-
thongo in media syllaba/ cognomen est Bacchi/ a ληρος/ quod est torcular
dictum. Et producit mediam syllabam. Virgilius georgicorum secundo.
Huc pater o Lernaë ueni.
- Virgilius
Lympha aqua/ cum y græco scribitur: quæ & nymppha l in n mutato dicitur. ut
in ipsa dictione uidebimus.
- Plinius
Varro
Serenus
Columella
Vgutio
Lapathum cum unico p/ & th aspirato scribitur. Hæba est: quæ & lapathos di-
citur: ex qua/ lapathium cybus/ & lapathes dictus est. Plinius libro uigesimo
naturulus historiae. Nec lapathium dissimiles effectus habet. Varro i modio.
Hanc eandem uoluptatem tacitus consequi lapathio/ & pitifana possim. Se-
renus. Sæpe chelidonia cū succo lapathis addis. Columella li. xi. Lubrica iam
lapathos/ iam R. hamni spote uirescunt. Vgutio aut/ lapathē/ carycā esse dixit. Lapithæ

	Lapithæ cū unico p & i latino & th aspirato populi quidā fuerunt alpestres in Thessalia: qui cum centauris bella gessere. Lapithos eadem scriptura/urbs fuit in Cypro: & eiusdem nominis fluuius prope eandem/ teste Ptolemæo.	Lapithos
Ptolemæus	Lucrinus cum c exili: & i latino scribitur. Lacus est Campaniæ/ a lucro cognominatus teste Seruio: de quo Virgilius georgicorum secundo.	Lucrinus
Seruius	An memorem potius Lucrino quæ abdita saxa. Locrinus cum o post l & c exili: & i latino/ mons est in Brutiis. & eodem nomine lacus in Eubœa.	Locrinus
Virgilius		
Ptolemæus	Libanus cum i latino scribitur. Mons est Syriæ/ teste Ptolemæo. Fœminini autem generis/ arbor est libanus: quæ a Hieronymo/ masculino genere ponitur.	Libanus
Hieronymus	Ait enim in ecclesiastico capitulo. xxiii. Et quasi libanus non incensus uapora ui habitationem meam. Libanum uero genere neutrali/ tus appellant. Sunt tamen qui pro ture masculino etiam genere declinant.	Libanum
	Larus græcum uocabulum/ genus est auis: quæ latine fulica uocatur. Larus/ lacus est Italiæ/ teste Plinio: qui iuxta Catonem in originibus per sexaginta tenditur milia. Seruius autem super secundū georgicorū/ Larus (inquit) locus est in Gallia cisalpina/ non amplius centū septuaginta stadiorū circuitu patens. Raudensis hunc Comensem esse lacū affirmat: quod quidem Laurētius Valla improbat/ illū (ut solet) auidius carpens. Verū non Raudensis confrater meus/ sed Laurentius ipse fallitur. Nam Catullus/ illū Comensem esse lacū innuit/ quom ait/ scribens ad Cæciliū. Veronā ueniat noui relinquens Comi mœnia: Lariūq; litus. Idem confirmat Strabo libro. v. quom ait.	Larus
Plinius	Larium lacum ab Adua fluuiū/ qui in illū cadit/ augeri: qui fluuius post ea in Eridanū non longe a Cremona influit. Et Virgilius/ lacus Galliæ cisalpinae memorans/ ait in georgicis. te lari maxie/ teq;	Larius
Caro	Fluctibus/ ac fremitu assurgens Bænace marino. Vbi Probus ait. Larius lacus est qui Insubres tangit: & peruenit usq; Comum oppidum. Lar/ masculini generis est. Lares/ urbs est inter Ampsagam fluuium/ & Thabracam Aphricæ ciuitatem/ teste Ptolemæo. Lar/ uel Laris/ fluuius est foelicis Arabiæ/ ut idem Ptolemæus ostendit. Larix arbor/ per i scribitur: etsi per e lares/ Vgutio scribendum tradat. Et corripit in obliquis ri syllabam. Lucanus libro nono.	Lar
Seruius	Et larices/ fumoq; grauem serpentibus urunt.	Lares
Raudensis		Laris
Laurentius		Larix
Catullus		
Strabo		
Virgilius		
Probus		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Vgutio		
Lucanus		
Virgilius	Lysus cum y græco scribitur. Fluuius est minoris Asiæ/ in Pontum defluens. Lyæus cū y græco/ & æ diphthōgo/ cognomen ē Bacchi. Virg. li. ænei. i. Regalis inter mensas/ laicemq; lyæum. Neq; a lien/ uel ligo ligas descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit: sed a λυο/ quod est soluo/ deriuatur.	Lysus
Vgutio		Lyæus
Ptolemæus	Lisa/ urbs est Petriæ Arabiæ/ teste Ptolemæo. Lysus cum i latino/ fluuius est Thraciæ. Est & duarū urbium nomen: quarum una est in Creta: alia in Dalmatia/ teste Ptolemæo. Lysius cum y græco in prima duntaxat syllaba/ fluuius est Archadiæ. Lysias eadem scriptura/ proprium fuit uiri nomen: & urbs in magna Phrygia/ teste Ptolemæo.	Lisa
Ptolemæus		Lisus
Ptolemæus		Lysius
	Lateranum/ & Lateranæ plurali tantum numero declinari potest. Vnde in legenda sancti Siluerii legitur. Veni ad portam/ quæ appellatur Asinaria/ iuxta Lateranas. Locus est in Roma.	Lateranum
Seruius	Lana/ & lanicium/ in uno significato dici potest/ teste Seruio: ut est apud Virgilium georgicorum tertio.	Lateranæ
Virgilius	Sit tibi lanicium curæ.	Lana
Priscianus	Locuples/ trium generum est/ teste Prisciano libro quinto/ in hæc uerba dicente. Appellatiua in es terminata/ producta es syllaba/ si sint ad homines pertinentia/ comunia sunt: ut hæres/ locuples: quod & neutrum est. Hæc ille. & in singulari numero tam in i q̄ in e ablatiuum terminat: ut idem tradit Priscianus.	Lanicium
Priscianus		Locuples
Cicero		
Horatius		
Ouidius		
Virgilius		
Hieronymus	Lebes masculini/ & fœminini generis est. Ouidius heroidum. Viginti fuluos operoso ex aere lebetes. Virgilius libro æneidos quinto. Tertia dona facit/ gemiosq; ex aere lebetes. Hieronymus i Hezechiele cap. xi.	Lebes
		Lebeta

	hæc est lebes: uos autē carnes. Et paulo post. Hi sunt carnes: & hæc est lebes. Nonnunq̄ a λῆβητα accusatiuo græco/nostri etiam hæc lebeta forma uerū.	
Hieronymus	Hieronymus in libro paralipomenon secundo capitulo. xxxv. Pacificas ue-	
Porphyrus	ro hostias coxerunt in lebetis/ & cacabis/ & ollis. Genus est uasis acnei/ teste	
Caper	Porphyrus super librum nonum iliados.	
Marcellus	Lac/ & lacte/ in recto/ dici potest/ testibus Capro/ Marcello/ Prisciano. Virgilius.	Lac
Priscianus	Lac mihi non æstate nouum/ non frigore desit. Cæcilius. Quæ non peperit/	Lacte
Virgilius	lacte non habet. Ennius annalium quarto. Ex Tyberi lacte hauriri. Plautus	Lactis
Cæcilius	in muginaria. Neq; aqua aquæ/ neq; lacte lacti (crede mihi) unq̄ similis. La-	
Ennius	ctes/ & pluralis tantum numeri/ & masculini generis ē/ teste Probo. Persius.	
Plautus	Emeris auriculas pulmone/ & lactibus unctis. At uero Priscianus singulari	
Probus	numero/ & foeminino genere/ declinari præcipit. Quod etiam probat p Ti	
Persius	tinium in ferentinati dicentem. Graticula lactis agnina. Intestinum est.	
Priscianus	Lacto lactas primæ coniugationis/ nutricum est uerbum: Lacteo uero secundæ	Lacto
Titinius	ubera sugentium/ ut scribit Seruius.	Lacteo
Seruius	Lapis facit in genitiuo lapis/ uel lapidis. Ennius annalium quinto.	Lapis
Ennius	Occumbunt multi lætum ferroq; lapicq; pro lapide. Inde fit lapio lapis uer	Lapio
Marcellus	bum/ teste Marcello/ Pacuuium inducente dicentem. Lapit cor cura: ærum	
Pacuuius	na corpus conficit.	
Priscianus	Lingo lingis/ & linguo linguis/ a quo lingua descendit/ Prisciano teste efferri pōt.	Lingo
	Lynter cum y græco/ & i exili scribitur. Neq; a lino linis deriuatur/ ut cum Ca	Linguo
Vgutio	tholico Vgutio somniauit/ sed a λουτήρ teste Prisciano/ prima diphthon-	Lynter
Priscianus	gi abiecta uocali/ & n littera interposita. Virgilius.	Lyntis
Virgilius	cauat arbore lyntres. Genus est nauiculæ: quæ ab Vgutione in dictione dro	
Priscianus	mos/ etiam hæc lyntis in recto declinatur. Et foeminini generis est/ teste Pri	
Caper	sciano: apud Græcos autem/ masculini. Quo etiam genere Hoc est masculi	
Probus	no/ nostri ueteres Græcorum instar protulerunt/ ut Caper testat/ & Probus.	
Caper	Liquor tam neutro/ q̄ masculino genere/ antiqui protulerunt/ testibus Capro/	Liquor
Probus	& Probo.	
Caper	Latex/ tam foeminini/ q̄ masculini generis/ apud antiquos fuit: ut Caper / &	Latex
Probus	Probus/ attestantur. Et tam uinum/ q̄ aquam/ significare habet/ auctoribus	
Pompeius	Pompeio/ & Seruio. Virgilius libro æneidos primo.	
Seruius	Regalis inter mensas/ saticeiq; lyæum. Idem.	
Virgilius	Sparferat & latices simulatos fontis Auerni.	
Virgilius	Limbus tam foeminino/ q̄ masculino genere/ ueteres protulerunt/ testibus Ca	Limbus
Caper	pro/ & Probo. Genus est nauiculæ. Limbus cum i latino/ fascia est/ quæ ue-	Limbus
Probus	stium extremitatem ambit. Virgilius libro æneidos quarto.	Limbulus
Virgilius	Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo. Et format diminutiue lim-	Limbellus
Donatus	bulus/ & limbellus.	
	Lorum/ & cum/ au diphthongo laurum/ enuntiari potest/ teste Donato super	Lorum
	tertiam comœdiam Terentii/ dictum quidem (ut ait) a laurea triumphorū:	Laurum
	sub qua/ mos erat captiuos uinciri/ duciq; per pompam. Neq; ab eo quod ē	Lora
Vgutio	licium deriuatur/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Lora ea dicebatur/	
Marcellus	quom in uindemia expressisset acinis mustū/ & folliculos in doliū/ ut scribit.	
Varro	Marcellus. Varro d̄ uita patrū. Antiquæ mulieres maiores natu/ bibebāt lorā.	
	Leuites/ & leuita/ in recto dici potest/ & diaconus uocatur.	Leuites
	Lemures pluralis tantum numeri/ masculino genere/ & lemuria neutro/ decli	Leuita
Horatius	nari potest. Nocturnæ quædam erant quiritum uisiones. Horatius i epistolis.	Lemures
Ouidius	Nocturnos lemures/ portentaq; Theßala rides. Ouidius in fastis.	Lemuria
	Ritus erat ueteris nocturna lemuria sacri. Vbi metri gratia/ mu syllabam	
	produxit.	
Nonius	Loquutio/ & lequentia/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/ Næui-	Loquutio
Næuius	um inducente dicentem in gallinaria. O pestifera pontica fera/ trux tholuti	Loquentia
	loquentia/ hoc ē uolubilis loquutio.	
Homerus	Lindus cum i latino scribitur. Ita enim in Homeri uetustissimo codice scriptum	Lindus

Tortellius	legi in secundo iliados. λιρδ-ορ ιη λυσ-ορ τε και ἀργι-οερ τα κέμει-ορ. Et in Simonidis antiquissimo codice/etiam sic scriptum inueni. Τομ ερ ροδ-ω κολοσσορ οκ τாகισ δεκα λαχισ εποιει πηχεωρ ολιρδ-ιοσ. Tortellius autem cū y græco scribi præcipit. urbs fuit in insula Rhodo/ teste Homero libro iliados præfato. Alia eodem nomine est in doricæ regione/ teste Herodoto li. historiarum primo.	Lindi m Lydia Lydus Lyde.
Herodotus. Ptolemæus	Lindum nomen est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una Corythoræ est: alia dauniorum in Britannia. Lydia cum y græco in prima syllaba/ prouincia est in minori Asia/ teste Plinio libro quinto naturalis historiae.	
Plinius	Lydus cum y græco proprium fuit uiri nomen: a quo Lydia ipsa cognominata est/ teste Herodoto libro historiarum primo. Lyde huius Lydes eadem scriptura/ proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Iuuenalis satyra secunda/ dicens. in condita pyxide Lyde.	
Herodotus Iuuenalis Seruius Seruius Nonius Virgilius Statius Ouidius Ptolemæus Ptolemæus	Leo / communis generis est/ teste Seruio super librum. xii. æneidos: etsi pro serena/ etiam læna cum æ diphthongo dicatur: & læa/ testibus eodem Seruio/ & Nonio. Virgilius georgicorum tertio. catulorum oblita læna. Statius libro thæbaidos decimo. Vt læa/ quam sæuo pressere cubili. Ouidius libro metamor. x. Pectus/ & ora læa/ caudamq; draconis habebat. Læa item/ in insula quædam est iuxta Cyrenaicam Aphricæ regionem/ teste Ptolemæo. Læa pluralis tantū numeri/ urbs est in Aphrica/ ut idem Ptolemæus ostendit.	Leo Læana Læa Læa.
Priscianus Seruius Varro Seruius	Latro / communis generis est/ testibus Prisciano/ & Seruio super librum. xii. æneidos. Et (ut tradit Varro) latrones a latere dicti sunt/ quasi laterones: quia circa latera esse leguntur: quos etiam satellites uocant. At uero Seruius/ ἀλα τρενω/ quod seruire significat/ deriuatum uult esse uocabulum. Nā (ut ait) latrones mercede oblequi/ & seruire dicuntur. Quod etiam confirmare uideretur Pompeius/ dicens. Latrones dicuntur conducti milites. Mos autem erat/ ut hos imperator circa se haberet: & primos mitteret ad omne discrimen.	Latro
Ouidius	Laertes trium syllabarum/ & Laerta/ in recto/ declinati potest. Ouidi. heroidū. Laertaq; fatus/ & per quos comitata redirem. Nonnunq; tamen & per synhaesim duarum corripitur syllabarum: quod in patronymico patet: ut est apud Ouidium libro metamorpho. duodecimo. Laertiadæq; fuit tantæ fiducia laudis. pater fuit Vlyssis: qui & Laertius uocatus est. Liuius in odyssea. Neq; enim te oblitus sum Laertie noster.	Laertes Laerta Laertus
Ouidius Liuius Priscianus	Laertie dixit pro Laerti/ teste Prisciano/ antiquorum more/ qui proprium ius terminatorū nominū uocatiuū in e proferre solebāt: ut li. vii. edocebim⁹.	
Pompeius	Lingua (ut scribit Pompeius) non solum pars corporis dicitur: sed etiam differentia sermonum: promontorii quoq; genus non excellentis: sed molliter in planum deuexi. Et format diminutiue lingula: & per concisionem n litteræ minutionem linguæ dicta: alias a similitudine exerta linguæ: ut in calceis: alias inserta: id est infra dētes coercita: ut i tibiis. Pro ea/ quæ calceorū ē. Martia. Non extrema sedet lunata lingula planta. Nonnunq; etiam (ut diximus) n abicitur: & li corripitur syllaba. Iuuenalis satyra quinta. Et ligulas dimittere sollicitus/ ne Tota salutarix iam turba peregerit orbem. Et est hoc significato a ligando ligulam dictam Seruius tradidit. Quod tamen (ut præactum est) Priscianus/ & Festus/ per diminutionem a lingua fieri uoluerunt. Nam & Gellius/ ad similitudinē linguæ fieri uoluit/ licet in alio significato/ ligulam dictam affirmauit/ quom dixit/ Ligula/ genus est gladii ad similitudinem linguæ. Et (ut puto) gladius ille est/ quo aromatarii ad extrahenda e uasis unguenta/ uti solent: quod alii etiam cochliare/ quo aromata uertuntur/ interpretati sunt: ut Georgius. Quam nonnulli etiam lingulam/ licet ierudite appellauerē. Quod qd ē Martialis hoc disticho i pbat/ quo ait. Quauis me ligulam dicant equitesq; patresq;	Lingua Lingula Ligula Lingulaca
Priscianus Pompeius Martialis Iuuenalis Seruius Gellius		
Georgius Martialis		

Nonius Dicor ab indoctis lingua grammaticis. A lingua uenit Lingulaca. Lingula
Plautus cae autem (ut scribit Nonius) uerboſi dicuntur. Plautus in Caſina.
Lingulaca eſt: nam nunq̄ tacet. Lingulaca item / genus eſt piſcis / dicente Pō
Compeius peio. Lingulaca / genus piſcis eſt: uel mulier auguratrix.

Horatius Leſbos / inſula eſt: a qua ſit Leſbius: & Leſbous / bo ſyllaba producta. Horatius
oda prima.

Horatius Age die latinum barbite carmen /
Leſbio primū modulato ciui. Idem in primo carminum.
Leſbom refugit tendere barbiton. hęc inſula / alio nomine Mitylene uoca
tur: & eſt in mari Aegeo.

Linea cum i latino / fluius eſt Hispania / teſte Ptolemaeo / alias Lethes uoca
tus / teſtibus Solino & ſtrabone / ut in dictione letum uidimus. In alio autem
ſignificato linea / notum eſt uocabulum. Linus cum i latino / iſula quaedam eſt
deſerta iuxta occidentalem plagam Ibernia / ut Ptolemaeus oſtendit. Fuit et
Linus proprium uiri nomen: cuius meminit Virgilius in bucolicis / dicens.
Virgilius Ut Linus hęc illi diuino carmine paſtor. Linum / notum eſt quid ſignificat.
Necq̄ ab eo quod eſt lenis lene deſcendit / ut cum Catholico Vgutio ſomnia
Virgilius nit: ſed a λινος antiquo uerbo graeco / quod detinere ſignificat. Virgilius ge
orgicorum primo.

Vrit enim lini campum ſeges: urit auenae.
Lineo lines ſecundae coniugationis / antiquum uerbum eſt graecum: quod de /
tinere ſignificat. Lino linis tertiae / facit in praeterito leui / teſte Donato ſuper
Terentii eunuchum: ac etiam lini / teſtibus Diomede & Phoca: nec non & li /
ni / teſte Prifciano / Varronem inducente dicentem in re ruſtica. Cum obline
rit uafa. Terentius in eunuchio. Reieui omnia dolia mea. In ſupino autem /
facit litum / ſi ſyllaba correpta. Tibullus.

Oblitus & muſto feriet pede ruſticus uas Linio linis quartae / format praeter
teritum ſed m analogiam liniui: ſupinum linitum. Et tam linio q̄ lino / pri
mam ſyllabam corripit: Et ſi Vgutio dicat habere productam. Virgilius.

ſeruataq̄ mella
Thaeſauris relines. Horatius in epistoſis.
Nec focerum quaerit: quem uerſibus oblinat atris. Sedulius.

Membra operis natale lutum / per clauſtra genarum
Illiniens hominem / ueteri de ſemine ſupplet. Lucretius libro quarto.
Melius uigilare ſit ante
Qua docui ratione: cauereq̄ / ne illiniaris. Quare errauit Petrus Riga / quom
dixit in Thobia.

Liniit hinc oculos: ſit medicina parri. Placet etiam hoc loco nonnullos alios
eiuſdem Petri errores proderet: ne uerſificatores illius auctoritati / plus q̄
oportet / innixos errare contingat. Petrus in libris regum.

Inde refert Iosepus. quod mira gerens Eleazar. Nam teſte Prifciano / nomia
barbara / acutum in fine accentum detinentia / more latino declinata / accen
tum ipſum acutum retinent: & penultimam producunt ſyllabam: ut ab Adā
Adamus: a Iosep / Iosepus: a Iair / Iairus: ut eſt alibi apud eundem Petrum.

Menſa Leui ſplendet: curata nara Iairi. Idem in Luca.
Alphæi Iacobus Thaddæus / Bartholomæus. Na a Iacob / declinatione latia
ſit Iacobus / penultima (ut ſupra dictū eſt) ſyllaba p̄ducta. Vnde Claudiū ait.

Quid laceras uerſus dux Iacobe meos? Simili etiam errore peccauit Alexan
der / quom dixit. Filius Alphæi / Iacobiq̄ Maria / quieſcunt / Petrus in geneſi.
Quæ Polymita fuit / oſcula dando patri. Polymitus cum unico / ſequentey
græco / & i latino in penultima ſyllaba / ſequentey exili ſcribitur. Nomen eſt
adiectiuum / id ſignificans / quod uariis filiis hoc eſt diuerſorum colorum eſt
contextum. Nam πολυ multum / αἷος autem filum interpretatur. Et cum
Polymita quatuor ſyllabas breues contineat / nec heroico / nec elego / niſi per
procelematicum pedem locari metro poteſt. Petrus in geneſi.

Leſbos
Leſbius
Leſbous

Linea
Linus
Linum

Lineo
Lino
Linio

Liniit
Iosepus

Iacobus

Polymita

Nonius
Plautus
Compeius
Horatius
Horatius
Ptolemaeus
Ptolemaeus
Virgilius
Virgilius
Donatus
Diomedes
Prifciano
Varronem
Tibullus
Virgilius
Horatius
Sedulius
Lucretius
Petrus
Petrus
Petrus
Claudianus
Alexander
Petrus

- Petrus Ut tua perspicue scripta Matthæe ferunt. Matthæus cū t exili i prima syllaba
& th aspirato in secunda & æ diphthongo scribitur: primamq; producit po
Alexander sitione syllabā. Quod etiā Alexāder cōfrater meus obseruauit: quom dixit. Matthæus
Matthæum legitur: psalmos erat ante legendum. Quod tamē q̄ congruum
Petrus sit: ipse uiderit. Petrus in exodo.
Romulus Cum simo uituli carnes corriumq; crematur. Fimus primam corripit: sylla Fimus
Petrus bam. Romulus.
Dum rigido fodit ore simum: dum qnæritat escam. Petrus.
Septima lux celebris: hebdomada septima festis. Hebdomada cum aspirato
Petrus initio: & hebdomas in recto: declinari potest: ut in ipsa dictione uidimus. Hebdoma
Petrus Et do syllabam corripit: ut est apud eundem Petrum in Daniele. da
Petrus Septem sic annos hebdomas una facit. Petrus in leuitico.
Aurea facta foris simulans hypocrita fingit. Hypocrita cum y græco i prima Hypocrita
syllaba: & i latino in penultima: & c & t exilibus scribitur: componiturq; ex
ὑπό qd̄ est sub (quod & corripit primā syllabam) & κρίσις iudicium. Et di
Petrus ci potest a nostris simulator. Petrus in Luca.
Petrus Praua relinque: tuum non miniscaris opus. Miniscor uerbum: quod in usu nō
est: nisi in compositione: ut comminiscor: reminiscor: ni syllabam positio. Miniscor
ne producit. Petrus in Luca.
Hydropicum curat Iesus: & ne primo recumbas. Hydrops huius hydropis Hydropicum
cum aspirato principio: & y græco scribitur: & dro syllabam producit: qa
Horatius apud græcos ω mega est. Horatius in epistolis.
Macer Si noles sanus: cures hydropicus: & ni. Simili quoq; errore peccauit Macer:
Petrus quom ait.
Hydropicis sic humores desiccant aquosos. Petrus in Luca.
Bartimæus Timæi filius: unus erat. Bartimæus quatuor syllabarū: & Timæ Bartimæus
us trium: cum t exili: & i latino: & æ diphthongo in penultima syllaba scri Timæus
bitur: quam etiam naturaliter producit. Vnde Sedulius ait. Sedulius
Sedulius Dum residens cæcus Timæi filius: illud. Petrus in Luca.
Petrus Cæsareum numisma uidens quod monstrat Hebræus. Numisma primam Numisma
Martialis corripit syllabam. Martialis.
Horatius Cur data sint equiti bis quinq; numismata: quare Horatius.
Petrus Rettulit acceptos regale numisma philippos. Petrus in Luca.
Partitio Partitio quasdam scissuras schismate gignit. Partitio a partitu supino huius Partitio
Petrus uerbi partior: formatur: & ti syllabam producit. Petrus in leuitico. Epopa
Epops Vpupa: quæ melius ita dicitur epopa: nidum. Epops: melius q̄ epopa: hæc Epops
Ouidius uolucris declinatur: & primam corripit syllabam. Ouidius li. metamor. vi. Vpupa
Alexander Nomen epops uolucris: facies armata uidetur. Quin etiam upupa u syllabam
Petrus corripit. Alexander neq̄.
Petrus Cum fulicis: upupisq; petunt excelsa uolando. Petrus in libro numerorum.
Caper Humana Pilus est in carne superius: illud. Superius a supra: uel supera (ut Superius
Tullius tradit Caper) cōparatiuū est. Supera autē: pe syllabā corripit. Tullius i Arato.
Tullius Huic supera duplices humeros affixa uidetur
Stella micans. Idem in eodem.
Tullius Toruus draco serpit subter: supera q; retorquens
Priscianus Sese. Quod etiam Priscianus tractatu de præpositione annotauit. Petrus
Petrus super libros regum.
Petrus Initium fidei designant hostia portæ. Initium cum quatuor syllabas breues Initium
Petrus contineat: metro heroico capi non potest. Petrus in Thobia.
Virgilius Leue gerunt: & eos gratia summa replet. Leuis leue: non onerosum: le syllabā Leue
Petrus corripit. Virgilius libro æncidos duodecimo.
Petrus Corytiq; leues humeris: & lætifer arcus. Petrus in Daniele.
Petrus Hariolus regis soluere uisa nequit. Hariolus cum aspirato initio: proceleus Hariolus
maticus pes est: qui quatuor syllabis breuibus constat. Petrus in Daniele. Tibia
Sunt tibiæ ferrum: quædā pars ferrea dura. Tibia cū t exili: & i lauo utrobq;

Horatius	primam producit syllabam. Horatius in arte poetica.	
Petrus	Tibia non ut nunc orichalco iuncta tubæq. Petrus in Iudith. Raticulum sericum scriptura uocat conopeum. Sericus se syllabam producit. Sic etiam conopeum primam producit syllabam: Virg. li. æneidos. i.	Sericus Conopeū
Virgilius Iuuenalis	Velleraq; ut foliis depectunt tenuia Seres. Iuuenalis. Ut testudineo tibi Lentule conopeo. Vbi spondeus quintum locum detinet.	
Petrus	Petrus in libro Maccabæorum.	Maccabæus
Petrus	Iudas cognomen cui Maccabæus erat. Maccabæus cum gemino e exili. & æ diphthongo scribitur: & primam producit positione syllabam. Petrus in libro Maccabæorum.	
Petrus	Ergo Gorgias/Prolemæus/Nicanor ab illo. Prolemæus tetrasyllaba dictio cū p in initio & t exili & unico l sequente e & æ diphthongo in penultima syllaba scribitur: quam & naturaliter producit: ut est apud eundem Petru	Ptolemæus
Lucanus	Facta Pompeii nece Mithridati Prolemæo. Lucanus.	
Petrus	Ius & fas multos faciunt Prolemæe nocentes. Petrus in libro Maccabæorū. Facta Pompeii nece Mithridati Prolemæo. Mithridates cum i latino utrobi q; & th aspirato in secunda & t exili in ultima syllaba scribitur: & penultimā producit. Marcus Manilius libro. iiii.	Mithridates
Manilius Iuuenalis	Post uictas Mithridatis opes pelagusq; receptum. Iuuenalis satyra. xiiii. Ocyus Archigenem quare: atq; eme quod Mithridates. Petrus in Luca.	
Petrus	Hic ager acheldemac sermone uocatur Hebræo. Acheldemac secundam syllabam positione producit. Vnde in Eua columba legitur.	Acheldemac
Petrus	Campus acheldemac. Petrus in Luca.	
Hieronymus	Sed solui Barabbam non Christum. Poscit Hebræus. Barabbas auctore Hieronymo Syrum est uocabulum: ex bar qui apud illos filius dicitur / & abba qui est pater / compositum. Ideoq; cum geminato b scribitur: mediāq; syllabam positione producit. Sedulius.	Barabbas
Sedulius	Tunc coluere Bahal: tunc elegere Barabbam. Petrus in Luca.	
Petrus	Scripsit Origenes q; non tenebrosa fuerunt. Omnia enim nomina in genes termiata / ge syllabā corripit: ut in initio libri ultimi disserem. Petrus i Luca.	Origenes
Petrus	Post Paraceuen lux quæ sequitur. Pharisaeos. Para præpositio græci primā syllabam corripit. Vnde Alexander ait.	Paraceue
Alexander	Præcedente para / bræuiatur lætio longa: hoc est Paralyfis. Errat tamen Alexander in deriuatione huius uocabuli: dum ex græco / & latino esse compositum putat. Nam paralyfis cum y græco in penultima syllaba / α παράλυω quod significat dissoluere / deriuatur. Petrus in Luca.	
Petrus	Ante diem sabbati dum licet illud agi. Sabbatum cum gemino b scribitur: primamq; syllabam positione producit. Petrus in Luca.	Sabbatum
Perfius Iuuenalis	Iuuenalis satyra sexta.	
Petrus	Obseruant & ubi nudo pede sabbata reges. Petrus. Candacis regina uirum iam duxerat istum. Candacis Aegypti regina fuit: & da syllabam corripit: sicut Salmacis: Atracis. Iuuenalis.	Candacis
Iuuenalis Ouidius	Candacis Aethiopum dicant arcana. Ouidius libro metamorph. xv.	
Ouidius Petrus	Cui non audita est obscænæ Salmacis unda. Idem libro primo de amore. Atracis ambiguos traxit in arma uiros. Petrus in Luca.	
Arator Sedulius	Dum uenis in regnum Christe memento mei. Venis nis syllabam producit. Simili quoq; errore peccauit Arator / quom in initio heroici uersus ad uenis dixit. Idem & Sedulius errauit / quom ait. Peruenis ad Christum. Peccauit etiam Sedulius in hoc uerbo excutite / cu syllabam contra naturam producendo: in abluta / lu syllabam breuando: in iugis iuge / iu syllabam corripiendo. Petrus in libro numerorum.	Venis
Petrus	In terram sanctam deus imperat idola toli εἰδωλον cum ei diphthongo & ω mega in media syllaba apud Græcos scribitur: quæ littera ubiq; producta est. Vnde Homerus libro iliados uigesimo tertio ait.	Idolum
Homerus Arator	Τηλεμεειργουσι ψυχαι εἰδωλα καιομετων. Consimili errore peccauit	

Prudentius	Arator/quom dixit. Claudicat Aegyptum cūpiens/atq; idola quarens Sic & Prudentius in psychomachia/ dicens.	
Alexander Petrus	Quosq; uiros/nō ira fremēs/non idola bello. Errauit & Alexadet/quom ait. Idola dic longum:tamen inuenies idolatra. Petrus in genesi. Tu prior egressum fac:& coniunx tua: nati Postea. Fac pro face per apocopen dicitur. Et sicut facio fa syllabam corripit	Fac Postea Allophylus
Ouidius	Phylli fac expectes demophoonta tuum. Postea/unica dictio/a syllabam p/ ducit. Petrus. Crine/q; allophylis hosti bus ille datur. Allophylus(ur in ipsa dictione uidi/ mus)cum gemino l & y græco/sequente unico l scribitur:& dici potest alieni gena. Quod autem ibi in a littera dubius Petrum induxi:nuperrima lectio/ ne certior effectus/excluso procul dubio/hic certius annotaui. Nam (ut ibi/ dem disseruimus)allophylus phy syllabam producit. Stautis li. i. siluarum. Hunc quoq; perq; nouem tenuit Pamphyla messes. Nam ex παμ/ & φύλος componitur. Petrus. in libro numerorum.	
Stautis	Ollarum carnes/peponum fercula porros. Peponum neutro genere apud	Pepo Peponum
Petrus	Græcos declinatur:& primam corripit syllabam. Homerus li. iliados. ii. ὦ πῆπ ορῆσ. καὶ ἔλεγε χε ἄχαιδ-ες οὐκ ἔταχαιοι. πῆπ ορῆσ idest molles & im belles/p metaphoram a Peponis:quæ tactu mollia sunt. Errauit etiam Ara/ tor & alibi/quom ait. cui tangere non sum	
Homerus	Arator	
Arator	Calciamenta pedum dignus:neq; soluere summam Quæ ligat excelsas humilis corrigia'plantas. Nam calciamentū metro capi non potest heroico:neq; calciamen:aquo calciamentum formatum est. Corrigia cum duplicato r/a corrigo corrigis/ex con/& rego deriuatur: & ri syllaba correpta est. Idem. Professio uera	Calciamētū Corrigia Professio
Arator Ouidius Columella	Mendaci de teste sonat. Profiteor pro syllabam corripit. Ouidius in fastis. Non est de tetricis/non est dea magna professis. Columella libro .xi.	
Arator Arator	Vimq; suam idcirco profitetur noie Graio. Arato. nullasq; uolens contingere mensas/Esuris ad facinus. Idem . Aduenis incluso soluere uincla gregi. Nam esurio esuris/aduenis/ is syllabā producent. Arator .	Esuris Aduenis.
Arator	Forma sacrificii perfecti prisca/canistro Tres panes offerre iubet. Sacrificium cri syllabā corripit:nec metro capi po	Sacrificium
Ennius Arator	test heroico. Ennius. Sic nos ille suos diis sacrificare puellos. Melius dixisset Arator hoc modo Sacrifici forma/ pro sacrificii. Arator. Australem celebrare uiam/quam spado iugatis	
Iuuenalis	Aethiopum pergebat equis. Spado/eunuchus dicitur:& spa syllabam cor ripit. Iuuenalis satyra prima. Cum tener uxorem ducat spado/Meuia Tuscum	Spado
Martialis	Figat aprum:& nuda teneat uenabula mamma Martialis. Nec spado iam/nec mœchus erit te præside quisq; At prius(o mores)& spado mœchus erat.	
Vgutio	Lepra/græcum est uocabulum. Neq; ex prurigo /& leo les componitur/ut cū Catholico ridiculus somniauit Vgutio.	Lepra
Vgutio	Achæra cum ch aspirato/& æ diphthongo scribitur. Neq; a macto/uel macero/deducitur/ut cum Catholico somniauit.	Machæra
Iuuenalis	m Vgutio: sed græcum magis est uocabulum:quæ apud nos gla dius transfertur. Et producit mediā syllabā. Iuuenalis satyra. vii. Ostēdatur/ames nomen/ uictūq; machærae: idest gladii: hoc est permetonymiam gladiatoris. Vbi Domitius/proprium dixit fuisse no/ men præconis. Tortellius macellum interpretatus est.	
Domitius Tortellius Seruius	Macellum cum unico e & duplicato l scribitur. Quod quidē uocabulū Seruius	Macellum

Donatus a græco deductum tradidit: Donatus super Terentii eunuchū a maclahdis
Pompeius pecoribus dictum uoluit: Pompeius a quodam cui nomen Macello/appel-
latum dixit. Qui Macellus in urbe (ut ait) latrocinium exercebat. Quo ut per-
git damnato censores Aemilius & Flavius postea statuerunt ut i domo eius
opsonia uanderentur. Macellus item idem est qui & macilentus/ teste No-
Nonius nio. Vnde Lucillius libro sexto ait.
Lucillius Si nosti non magnus homo est/ nafutus/ macellus. Macella urbs est mediter-
Ptolemæus ranea Siciliae/ ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.
Nonius Maceries/ & maceria/ in una significatione accipi possunt/ teste Nonio. Paries
Sisenna is uocatur/ quo uinea/ uel horti/ claudi solent. Sisenna libro historiarum. iiii.
Post uillarū maceries/ & parietinas/ quinque cohortes in insidiis reliquit. Mace-
Nonius rics item pro maceratione ponitur/ teste Nonio/ Aphranium inducente di-
Aphranius centē in excepto. facere illi satis uis/ quā illius mors/ sit maceries tibi. Rursum
maceria/ membrana secundarū uocatur: quā alio noie steram appellant.
Nonius Macies/ macritudo/ macor/ in uno significatione dici potest/ auctore Nonio.
Magister cum g scribitur: non autem cū duplicato ii/ hac uidelicet scriptura maii
Vgutio ster/ ut scribi præcepit Vgutio. Nam si cum duplicato ii scriberetur/ primam
Perfius syllabā pduceret: cū tamē constet correptā esse/ dicente Perfio satyra. v.
Rem populi tractas/ barbatum hoc crede magistrum
Vgutio Dicere. neq; ab eo qui est maior/ magister deducitur/ ut Vgutio somniauit.
Pompeius Sed a magis descendit/ ut scripsit pompeius in hæc uerba dicens. Magistris/
non solum doctores artium/ sed etiam pagorum societatum/ uicorum/ col-
Seruius legiorū/ equitum/ dicuntur: quia omnes hi magis cæteris possunt. Et Seruius
ait. Magistri appellantur ii/ quibus præcipua rerum cura incumbit: & qui ma-
gis q; cæteri/ diligentiam & sollicitudinem/ rebus quibus præsumt/ habere de-
bent. Antiqui et sic magis/ & mage/ ita magister/ & magester dixerunt.
Mantæle huius mantælis cum t exili/ & æ diphthongo/ & unico l/ & mantælum/ Mantæle
Seruius Seruio teste/ declinari potest: cõponiturq; ex ea/ quæ est manus/ & tæla. Oui
Ouidius dius libro fastorum tertio. Mantælum
Lucillius Dixerat ad dextram uillis mantælle solutis. Lucillius. Mantile
Plautus mappas/ mantælla/ merumq;. Plautus.
Nechis sycophantiis/ nec phucis/ ullum mantælū obuiā est. Nonnunq; muta/
mus æ diphthongū in i: & dicimus mantile/ ut in multis fieri cõsuevit: ut a quæ
Martialis ro ingro: a cædo incido: a lædo illido: ab æquus iniquus. Martialis.
Virgilius Mantile e mensa furripit Hermogenes. Virgilius libro æneidos primo.
tonsisq; ferunt mantilia uillis.
Virgilius Maturō maturis primæ coniugationis est/ dicente Virgilio. Maturō
Ouidius Maturate fugam. Matureo matures/ secundæ. Ouidius libro metamor. xiiii. Matureo
Hæc tibi nubilibus primum maturuit annis. Ponitur nonnunq; maturō/ pro Maturio
Hierōymus matureo. Hieronymus in Iohēle capitulo ultimo. Mittite falces: quia matura/
uit messis. comperitur etiam maturio maturis quartæ coniugationis: ut ē apud
Quintiliāus Quintilianum de causis. Cõtra libidinē maturire non potest.
Prisciāus Matur/ & maturus matura matur/ declinarūt pōt/ teste Prisciano: & a matur (ut
ait) sit superlatiuus: a gradus maturimus maturus uero/ maturissimus. Matur
Cicero Mausolus trium sillabarum/ propriū fuit uiri nomen: a quo/ mausolum sepul-
Plinius chrum dictum est. Nam trisyllabum Cicero protulit/ & Plinius: & i noctibus Mausolus
Gellius atticis Gellus. Sed & mausoleum tetrasyllabum comperitur. Martilis. Mausoleū
Martialis Aere nec in uacuo pendentia mausolea: ubi etiam spondeus locum qntum Mæsolus
Lucanus detinet: ut est etiam apud Lucanum libro. viii.
Propertius Pyramides claudunt/ indignaq; mausolea. Propertius.
Martialis Vel Mausolei diues fortuna sepulchri. Martia. itē trisyllabū ptulit/ quom ait.
Tortellius Mausoli saxis/ pyramidūq; leges: ubi Tortellius legit Maufeoli cum e ante o.
Ptolemæus Mæsolus cum æ diphthongo/ fluuius est india/ teste Ptolemæo.
Mus græcum uocabulum est: qui apud illos uocatur cum y græco scribitur. Et facit Mus
Laurentius in genitio plurali murium/ ut in Raudensem tradit Laurentius. Quod ē Musculus
1

Hieronymus	auctoritate Hieronymi comprobatur in libro primo regum capitulo sexto ita dicentis. Facientisq; similitudines anorū uestrorum: & similitudines murū q; demoliti sunt terrā. At uero Romulus/metri gratia murū ptulit quom ait.	Muscus Musca Muscula Muschus
Romulus Carolus	Curfirat hinc murum ludere promta cohors. Simili quoq; modo ptulit Carolus Arretinus/quom dixit i initio batrachomyomachia. R anarū/murumq; simul. Mus format diminutiue musculus. Musculus itē cochlea aquarum est: & nauigii genus. Muscus/lanugo quaedam est uiridis i locis humidis crescens. Virgilius. musco circundat amarae Corticis. Musca/pa- rum uolatile/format per diminutiōem muscula. Bocetius. Quid ibecillius homine/quos morsus muscularū necat? Muscus cum ch aspirato/animal est quadrupes/ad muris similitudinem: iuxta cuius umbilicum/sanguinem nascitur apostema inter carnem/ & corium: quod cum pelle ablatum/preciosū muschum coficit.	
Pōpeius Vgutio Pōpeius	Musio/ & murilegus/animal ē quadrupes: q; alio noie Cattus appellatur. Meditullium cū duplicato l/ ab ea quae ē tellus/ dictum est quasi meditellium: ut auctor est Pompeius: Neq; a tollo tollis descendit/ ut Vgutio somniatit.	Musio Murilegus Meditullū Mamers Mars
Stadius Plinius	Mamers huius mamertis/ lingua Osca/ teste Pompeio dicitur: qui alias Mars huius Martis/ & Mauros huius Maurotis declinatur. Messena huius messenae cum duplicato s/ & messene huius messenes/ in recto/ & declinari potest. urbs est Graeciae propinqua Pylo: de q; Stadius li: thebaidos. iiii. Planaq; Messene/ montanaq; nutrit Ithome. Messana cum unico s/ sequente a/ urbs est Siciliae propinqua pelloro/ teste Plinio libro tertio naturalis historiae: quae a Graecis μεσηνη dicitur.	Mauors Messena Messena Messana
Prisciāus Augustinus Ennius	Maspiter/ martis pater/ facit in genituo Maspitris/ & Mas/ iteris/ teste Prisciāo. Martir cum t exili/ & y graeco scribit: & nō nunq; more graeco/ cū s in fine terminat/ martyr. Maritus nō tantū uir/ sed etiam masculum animal dicitur: ut est apud Ennium.	Maspiter Martyr Martyr Maritus
Papinius Ouidius	Pecudi dare uiuam marito. Marita/ marito copulata uocatur/ dicēte de Vio/ Maritha Isthilla Papinio li. siluarū pmo. atq; noua gestit minor ire marita: ubi chalco graphi nouo marito impresserūt. Ouidius libro metamor. duodecimo. Victus est a timido Graiae raptore maritae. Maritha neutri generis cum i latino/ & th aspirato/ montes sūt scelicis Arabiae/ teste Ptolemaeo.	Marita Maritha
Ptolemaeus Horatius	Matrix huius matricis format diminutiue matricula/ mater uero/ matercula. Horatius in epistolis. Dum pueris oīs pater/ & matercula paller. Matertera/ soror matris dicit: quae & matruelis uocatur. Matruelis itē filii/ & filiae materterae appellantur. Matruelis non is dī/ cui mater defuncta ē/ ut infans tradit Vgutio: sed cui mater ad huc uiuit/ auctore Pompeio/ in haec uerba dicente in dictiōe flaminia. Flaminia (inqd) dicebat sacerdotula/ quae flaminica diali praeministrabat: eaq; patruelis/ & matruelis erat: idest patrē/ matrēq; adhuc uiuos habebat. Haec ille.	Matrix Matricula Mater Matertera Matruellis Matrimis
Solinus Iustinus Lucanus Martialis	Massilia cū duplicato s/ & i latino utrobicq; / & unico l/ scribitur. urbs est in Narbonensi prouincia/ testibus Solino/ & Iustino libro. xliii. cuius meminit Lucanus libro tertio/ dicens. Quauis Hesperium mundi properemus ad axem/ Massiliam delere uacat. Martialis.	Massilia Massiliēsis Massylia Massyli Massylei
Ptolemaeus	Fumea Massiliae ponere uina potes: ubi si syllaba/ correpta est. ab hac Massilia/ Massilienses dicti sunt. Ptolemaeus ponit duas Massilias in Gallia Narbonensi: quarum unam dicit esse Comanorum: aliam Sallyum. Massyllia cum duplicato s/ & y graeco in secunda syllaba/ & unico l/ & i latino in penultima/ urbs est mediterranea Libyae/ teste Seruio super librum aeneidos quartum: de qua meminit Lucanus libro quarto/ quom ait. Et gens quae nudo residens Massylia dorso: ubi syllaba producta est. Et ab hac massyllia/ massyli/ & massylei/ uocitati sunt. Syllius libro secundo.	
Seruius Lucanus	Hic medius iuuenum Massylae gentis in agmen. Martialis. Auditur q̄tum Massyla per auia murmur. Idem.	
Syllius Martialis Martialis		

- Et Massyleum iurga gubernat equum.
- Terentius Medeor dativo actio genitio a parte post iungi potest. Terentius in Phormione. Medeor
 Hieronymus Quas cum res aduersae sint minus mederi possis. Hieronymus in Hieremia threnorū. capitulo. ii. Magna est, uelut mare contritio tua. Quis medebit tui? Medeor deponens est uerbum: & tam accusatiuum / q̄ datiuū / regere potest / teste Medeor
 Seruius Seruio super librum septimū aeneidos, Virgilius. Medico
 Virgilius Sed non Dardaniæ medicari cuspidis ictum Medico
 Virgilius Eualuit. Idem georgicorū secundo. & olentia Medi Mendico
 Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. Comperitur etiā medico me
 dicas actiuū: ut est apud Virgiliū georgicorū primo.
 Iuuenalis Semina uidi equidē multos medicare serētes. Mendico autē / di syllabā produ
 Iuuenalis eit. Iuuenalis satyra tertia. & eiectis medicat silua camenis. Idem satyra. vi.
 Arcanam Iudaea tremens mendicat in aurem.
 Horatius Medea / proprium fuit mulieris nomen: & producit mediam syllabam. Horati
 us in arte poetica. Medea
 Ne pueros corā populo Meda trucidet. Media / prouintia est Asia: a qua / Me
 di / & Medici appellati sunt. Inde medica quaedā hærba cognominata est. Et
 ubiq; me syllaba producit. Medicus autē / & medica / & medicus medica me
 Horatius dicū / a medeor / me syllabā corripunt. Horatius / quod medicorū est / Medica
 Ouidius Promittunt medici: tractant fabrilis fabri. Ouidius de remedio. Medicus
 Carminis / & medicæ Phœbi rector opis.
 Megaris regio est in Achaia. Megara huius megaræ / opidum est Megaridis / te
 Ptolemæus sibus Ptolemæo & Pōponio. quo est noie filia Creōtis uocata ē: de q̄ Marti. Megara
 Pomponius Tu megaram credis non habuisse nates. Est & eiusdem nominis Megara / op
 Martialis pidum in Sicilia. quod tamen neutro genere / plurali tantum numero decli
 Servius natur / teste Seruio super librum. x. aeneidos: quod etiā Meura a nonnullis dicitur
 Ptolemæus ut Ptolemæus scribit. Sed & singularis numeri comperitur foeminini generis
 Syllius libro. xiiii.
 Nec maior Megara. Megara cum æ diphthongo in media syllaba una est ex
 Claudianus tribus infernalibus furis: & producit mediam syllabam. Claudianus de laudi
 bus Stiliconis.
 Virgilius Improba mox surgit tristi de sede Mægera. Virgilius libro aeneidos. xii.
 Lucanus Quas / & tartaream nox intēpsta Megaram. Lucanus libro primo.
 Horruit Alcides uiso iam dite Megaram. Alia furia uocatur Alecto: alia Tissi
 Orpheus phone: quas tres uno uersu Orpheus comprehendit / dicens in argonautico.
 Τισφόρη Τε κεί αληκτω και θια μεγατρα.
 Mensa / notum est quid significat / Mensis / notū etiā uocabulum est: a quo / fit mē
 Priscianus struus / & mensurnus / teste Prisciano. Inde fluxus sanguinis menstruus: qui sci
 Cicero licet mulieribus / singulo quoq; mense euenire solet: dū conceptui aptæ sunt. Mensis
 Cicero primo rhæthoricorū. Pars quaedā æternitatis / cū alicuius animi men
 furni / diurni / nocturni / uespertini certa significatione. Menstruus
 Mel huius mellis cum duplicato l i obliquis scribitur. Melos cum unico l neutri
 Priscianus generis / indeclinabile est. Sunt tamen qui melus huius meli secunda declina
 tionē declinat / sicut & chaos indeclinabile / & chaos huius chai / secundū ordi
 nis / teste Prisciano. dici potest dulcis modulatio: quem præcipue cantum uo
 lunt esse pastoralē / ut dixit Acron super librum tertium carminum Horatii. Melan
 Ptolemæus Melos item eadē litteratura / foeminini generis / insula quaedam est cretae ad
 Ptolemæus iacēs: & eiusdē nominis urbs i ea / teste Ptolemæo. Melas cum unico l sequēte Meles
 Ouidius a mons est Homeritorū in foelici Arabia / teste Ptolemæo. Melas itē eadē lit
 Ouidius teratura: fluuius ē Mygdonia / dicente Ouidio libro metamor. secundo. Melo
 Mygdoniusq; Melas. Alius eodem nomine fluuius est in Scilia: de quo Ouidi
 Ouidius us pastorum quarto. Melus
 Sacratumq; Melam pascuæ læta bouum. Rursum alius est eiusdem nominis i
 Plinius Cilicia / teste Plinio libro quinto. Alius Melas est fluuius in Thracia / teste eo
 Plinius dem Plinio li. præfato. Alius in Bocetia / teste Herodoto libro historiarū. vii. Melus

Herodotus	Melan cum unico l/nigrum significat. Meles cum unico l-sequente e/fluuius	
Solinus	est prope Smyrnam / teste in collectaneis Solino: cuius meminit Staius li-	
Staius	bro sfluuarum tercio / dicens.	
Staius	Smyrna tibi gentile solum: potusq; uerendo	
Staius	Fonte Meles. Et facit i genituo Melis & Meletis. Staius libro præfato i gene-	
	thliaco Lucani. Gratiior nobilior Melere Bætis. Meles item animal est: quod	
Festus	alias maturellum uulgus appellat. Melo cum unico l-fluuius est / qui alio no-	
	mine Nilus uocatur / teste Festo. Melus huius meli masculini generis / animal	
	est: quem alias taxum appellant.	
Vgutio	Mænalus cum æ diphthongo scribitur. Neq; a mene / quæ est luna / uel defectus	Mænalus
Plinius	deducitur / ut cū Catholico somniauit Vgutio. Mons est Arcadiæ / teste Pli-	
Diomedes	nio libro. iiii. naturalis historiæ masculini quidē generis in singulari: in plura	
Phocas	li uero numero / neutri / testibus Diomede / & Phoca. Virgilius egloga ultia.	
Virgilius	Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentē.	
Lucanus	Mænalus. Lucanus libro tertio.	
	Sicanias Alpheus aquas / tunc Mænala liquit.	
Vgutio	Mæander cum æ diphthongo / & Mæandrus / in recto / declinari pōt. Neq; a meo	Mæander
Ouidius	meas descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Fluuius est Phrygiæ / di-	Mæandrus
	cente Ouidio libro metamor. nono.	Mæandru
Marcellus	Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in undis. Mæander / item genus est	
Festus	Picturæ / ut scribit Marcellus: quod Festus neutro genere Mæandrum / uocat /	
Virgilius	quom ait. Mæandrum / genus Picturæ: dictum a similitudine flexus amnis: q	
	quam plurima circum	
Prolemæus	Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæandrus item / a Ptolemæo.	
	mons quidam Indiæ ponitur.	
Ouidius	Menâder absq; æ diphthongo / & Menâdrus / in recto / declinari potest. Propri	Menâder
	um fuit Græci poetæ nomen / de quo Ouidius libro pmo de sine titulo.	Menâdrus
	Vixerit & meretrix blanda / Menâdrus erit.	
Vgutio	Myrtus cum y / græco / & t exili scribitur. Neq; a mari derinatur / ut cū Catholico	Myrtus
Scruuius	ridiculus somniauit Vgutio. Arbuscula ē nobis notissima: & (ut dicūt poetæ)	Myrtetum
Priscianus	Veneri sacra: ut etiâ testis est Seruius super secundū gæorgi. A qua / fit myrte	Myrteta
Plautus	tum / neutri: & myrteta fœminini generis / teste Prisciano: myrteus adiectiuū.	Myrtetus
Tibullus	Plautus in aularia. Nescio qui seruus e myrteta prosiluit. Tibullus.	
Iginus	Et gerit in signi myrtea ferta coma. Myrtouum cum y / græco / & t exili / Pelas-	Myrtous
Ouidius	gus est: artis maris Aegæi nomen / a Myrtilo / qui teste Igino de astronomia	Myrtilus
	pœtica / Mercurii filius fuit / ex Clytia / cognominatum. & producit to syllabam. Ouidius heroidum.	
Horatius	Ei qui myrtoas crimine signet aquas. Horatius in primo carminum.	
Staius	Myrtoum pavidus nauta secet mare. Myrtilus aut cum y / græco in prima / &	
	t exili / & i latino in secunda syllaba / & unico l / mediam corripit. Staius libro	
	thebaidos sexto.	
Staius	Myrtilus / & uolucris iam iamq; relinquitur axe.	
Staius	Margo huius marginis masculini / & fœminini generis est. Staius libro thæbai /	Margo
Iuuenalis	dos quarto.	Margus
Prolemæus	Soluerat Hesperii deuexo margine libri. Iuuenalis.	
Horatius	Plena iam margine libri. Margus / fluuius est insignis Margianæ Prouinciæ /	
	teste Prolemæo.	
Horatius	Mergus / auis est genus / quem nonnulli mergonem appellant. Horatius sermo	Mergus
	ne. xii. Si quis nūc mergos suaues edixerit affos. Mergulus / id instrumentum	Mergo
Virgilius	est / quo lapadis lychnus continetur / alias emunctorium uocatum. Merga / fur	Mergulus
	cula est / qua cereales mergites feruntur. Merges huius mergitis manipulus ē	Merga
	cerealis. Virgilius libro georgicorum secundo.	Merges
	Aut fœtu pecorum / aut cerealis mergite culmi. Mergus huius mergoris neu-	
	tri generis / genus est uasis: quam nonnulli situlam appellant.	

Vgutio Merda/foeminini generis est. quod Vgutio neutro genere merdū declinari potest
 Horatius se tradidit. Notum est quid significat/dicente Horatio.
 Merdis coruorum caput inquinabis.

Vgutio Mænas huius mænadis cum æ diphthongo scribitur. Neq; a mene/qui est de-
 Persius fectus descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a μαρπομα quod
 furere significat. Persius. & lyncem mænas flexura corymbis. Sacrificula Bac
 chi dicitur. Fuit etiam propriū uiri nomē: q pro Christi fide martyriū passus

Ptolemæus ē. Mæna pluralis tm̄ numeri/urbs est Siciliae mediterranea/ teste Ptolemæo.

Seruius Murus/ & mœrus cū æ diphthongo/ in uno significato dici pōt/ teste Seruio su
 Virgilius per li. x. æneidos. Vnde Virgilius li. præfato/ ait. atq; ipsi prælia miscent
 Festus Aggeribus merorum/ pro murorum. Merus absq; diphthongo/ pro eo qui ē
 Nonius solus poni consueuerat/ auctoribus Festo/ & Nonio: ut est apud Terentium i
 Terentius Phormione. Nihil habet/ nisi spem meram. Nunc tamen & purus/ uel synce
 rus interpretatur. Merum absq; diphthongo/ pro uno ponitur. Mæra cum/ æ
 diphthongo/ fuit quarta Præti filia/ ex Antia uxore. Meroe huius Meroes cū
 e absq; diphthongo/ trium uidelicet syllabarum/ Insula quædā ē Nili flumi-
 nis: & eiusdem nominis urbs in ea: de qua Lucanus libro. x.

Lucanus Ambitur Meroe nigris sæcūda colonis. Mœris cū æ diphthongo/ p quodā
 Virgilius pastore a Virgilio ponitur: quo ē nomine/ rex quidā Aegypti uocatus est.

Varro Mæreo mæres cū æ diphthongo scribitur: & a marceo marces deriuatū uerbū ē/
 Apuleius eo q; mærendo corpus marcescat/ ut tradit Varro. A quo ē primā diphthō
 Virgilius gi uocalē assumpsit/ teste Apuleio. Vnde & primā pducit. Virgi. in georgicis.
 Virgilius Qualis populea mæres Philomela sub umbra. Idem libro æneidos quarto.
 /vgutio Sola domo mæret uacua. Amæreo/ uenit mæstus: quod Vgutio/ & magister
 bene Bene/ nomen esse uoluerunt: Alexander/ & Tortellius/ præteritum a mæreo
 Meni/ Alexander esse tradiderunt: Inde fit mæsto mæstas uerbum/ pro mæstifico/ teste Marcel
 Mea/ Tortellius lo/ Laberium inducente dicentē in Tusco. Concitatā mobilitate mentē mæ/
 Marcellus stas. A mæreo item/ fit mæret ipsōnale/ cum significato scilicet sui uerbi teste
 Myrtus/ Marcellus Seruio. Mereo meres absq; diphthongo/ & mereor deponens usurpatur: & p
 Myrtus/ Marcellus mam corripit syllabā. Plautus in trinu. Nam retinere nequeo/ quin dicam ea
 Myrtus/ Marcellus quæ promeres. Ouidius libro metamorpho. xiiii
 Myrtus/ Marcellus Quam meruit poenam/ solus digessit in omnes. Mereor facit in præterito me
 Myrtus/ Marcellus ritus sum: & nonnunquam passiuè ponitur: ut est apud Quintilianum. Eme/
 Myrtus/ Marcellus ritus huic bello stypendiis. Quadoq; ē merere/ uel mereri/ significat tractare:
 Quintilius & tūc regit ablatiuū cū præpositiōe de: ut si dixeris: Princeps bñ meritus ē de
 Myrtus/ Marcellus militibus suis: idest milites suos bñ tractauit. Virgilius libro æneidos. iiii.
 Myrtus/ Marcellus Si bene quid de te merui: hoc est/ si te in aliquo bene tractauit. Merere item/ si
 Myrtus/ Marcellus gnificat militare: & tunc aut ablatiuū regit/ aut datiuū: aut absolutum est: ut
 Myrtus/ Marcellus omnia exemplis probamus/ Et corripit me syllabam. Lucanus.
 Myrtus/ Marcellus Nulla fides/ pietasq; uiris/ qui castra sequuntur:
 Myrtus/ Marcellus Vænalesq; manus: ubi fas/ ubi maxima merces/
 Myrtus/ Marcellus Aere merent paruo. Statius libro thebaidos. iiii. non hi tibi solum
 Myrtus/ Marcellus Amphiaræ merēt. Lucanus. castrorum in plebe merebat. Ab hoc uerbo me
 Myrtus/ Marcellus reo/ fit etiam impersonale meret/ teste Seruio super librum quartū æneidos.
 Myrtus/ Marcellus Rursum merere est sordidum quæstum capere/ teste Nonio Varronem idu
 Myrtus/ Marcellus cete dicentē i eumenidibus. Primū iste/ qui meret sestertios uicenos. A quo
 Myrtus/ Marcellus qdem uerbo (ut idem dixit Nonius) meretrix dicta est. Inter quā ē/ & prosti
 Myrtus/ Marcellus bulā/ hoc distare tradidit: quod meretrix/ honestioris loci est/ & quæstum. Ait
 Myrtus/ Marcellus enim. Meretrices a merēdo dictæ sunt: q; copiā sui tātūmodo nocte facerent.
 Myrtus/ Marcellus Prostibulæ autē/ q; pro stabulo/ hoc est/ ante stabulum starēt. Vnde & Plau
 Myrtus/ Marcellus tus ait in cistellaria. Intro ad bonā meretricē. In uia/ sola prostibula sane est. A
 Myrtus/ Marcellus meritum supino utriusq; uerbi primam corripētis syllabā/ fit merito meri
 Myrtus/ Marcellus tas. Vnde Cato referente Festo/ meritauere dixit pro meruere. Et Sylius libro
 Myrtus/ Marcellus .x. ait. Siculas longe meritare per oras impositum: idest militare.

Myrtus/ Marcellus Mæsticia/ mæsticies/ mæstitudo/ in uno significato dici potest/ teste Nonio. Plau

Merda
 Merdum
 Mænas
 Mæna
 Murus
 Mœrus
 Merus
 Merum
 Mæra
 Meroe
 Mœris
 Mæreo
 Mæret
 Mæsto
 Mæstifico
 Mereo
 Mereor
 Mereo
 Meret
 Meretrix
 Merito
 Mæsticia

Nonius	tus in aularia. Tanta mala/mæstitudoq; obtigit: hoc est mæror.	Mæsticies
Plautus	Mergo facit in præterito mersi: in supino mersum/ teste Prisciano: ac est mærtus/	Mæstitudo
Priscianus	auctoribus Quintiliano/ & Nonio: qui & Acciũ refert dixisse in deiphobo.	Mæror
Quintiliãus	Vel hic q; in ea parte/ effrænata impudentia/ pñtẽ pñs dictus mertare institit.	Mergo
Nonius	Miror miraris/ deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse com/	Miror
Accius	mune. Et accusatiuum a parte post regit: uel datiuum: ut miror illam rem: &	Miro
Priscianus	illi rei. Quandoq; etiam genitiuo iungitur: & quandoq; absolutum est. Virgi	Mirus
Virgilius	lius libro æneidos. xi.	Mirior
Ouidius	Iusticiæ ne prius mirer/ belli ue laborum. Ouidius libro metamorpho. xiii.	
	Damq; moror/ mirorq; simul/ fugit omnis in undas. Antiqui est miro miras	
Nonius	ptulerut/ teste Nonio. Vnde Varro i eumenidibus/ ait. Hospes qd miras/ In	
Varro	de mirus mira miru: & miror cõparatiuus gradus/ testibus Festo/ & Nonio.	
Festus	Matula/ genus est uasis urinarii/ teste Pompeio: ac etiam aquarii/ ut tradit No/	Matula
Nonius	nus/ dicente Plauto in Amphitryone. Nec tu postulas matellam unam tibi	Matella
Pompeius	aquæ infundi in caput. Nam & a matula fit diminutiue matella/ teste eodem	Matellio
Nonius	Nonio. Vnde Martialis.	
Plautus	Dispeream/ si tu Pyladi præstare matellam	
Martialis	Dignus es. At uero Pompeius/ a matella/ etiam matellionem diminutiuum	
Pompeius	esse uoluit. Quod & Varro protulit libro de uita patrum/ quom dixit. Postu	
Varro	laret trulleum/ matellionem/ peluim.	
Seruius	Materia/ & materies/ in uno significato accipi possunt/ teste Seruio super librũ	Materia
Virgilius	xi. æneidos/ dicente Virgilio libro præfato. iacet omnis ad undam	Materies
Horatius	Materies: idest omne lignum. Horatius in arte poetica.	
	Publica materies priuati iuris erit/ si.	
	Mallos cum duplicato l scribitur. Vrbs est mediterranea Cilicũ/ teste Ptolemæo:	Mallos
Ptolemæus	de qua meminit Lucanus libro tertio/ dicens.	Malus
Lucanus	Mallos/ & extremæ resonant naualibus Aegæ. Malus forminini generis est:	Malum
	cuius fructus malum uocatur. Et cũ unico l scribitur/ primamq; producit syl	Mala
	labam. Malus eadẽ litteratura/ masculini generis/ arbor nauis dicitur: & primã	Malet
	similiter productam habet. Malus adiectiuũ/ & malum sustantiuum/ primã	Maleus
	syllabam corripit. Mala maxilla/ ma syllabam producit: & cum unico l scribi	Malleus
	tur. Mala item eadem scriptura/ ouis interpretatur: & primam syllabam pro	Malica
Ptolemæus	ducit. Malea cum unico l/ promotorium est Laconia/ testibus Ptolemæo/ &	Maleos
Homerus	Homero libro odyssæ nono. Et primam corripit syllabã: mediã indifferen	
Virgilius	tem habet. Virgilius libro æneidos. v.	
Stadius	Ionioq; mari/ Maleæq; sequacibus undis. Stadius libro thæbaidos primo.	
Lucanus	Arripit extemplo Maleæ de ualle resurgens. Lucanus libro sexto.	
Propertius	Etratribus longæ flexit donare Maleæ. Propertius.	
	Præbeat hospitio sæua Malea suo. Est & eodem nomine mons in insula Ta/	
Ptolemæus	probanes/ teste Ptolemæo. Maleus cum unico l/ proprium uiri nomen fuit	
	a quo/ Malea Laconia/ promotorium/ cognominata est. Malleus cum dupli	
	cato l/ instrumentum est fabrile. Malica cum unico l/ & i latino/ urbs fuit iux	
Ptolemæus	ta Thessalia: a qua/ Malites uocati sunt. Maleos/ Insula est una Ebudarum/	
	Ibernia/ superiacens/ teste Ptolemæo.	
	Myrmix huius myrmicis cũ y græco i pma syllaba/ & myrmica a μύρμιχα græ	Myrmix
	co accusatiuo formata/ declinari in recto põt. A nostris formica trãsfertur.	Myrmica
	Melita huius melitæ/ & melite huius melites/ declinari potest: & cum unico l/ &	Melita
Ouidius	i latino/ & t exili scribitur: mediãq; corripit syllabã/ dicente in fastis Ouidio.	Melite
	Fertilis est Melite. Insula est Aphrica: & eiusdẽ nominis urbs in ea/ teste Ptole/	Melites
Ptolemæus	mæo: quam Plinius/ & Pomponius in mari siculo esse dixerunt. Melitæa cũ	Melota
Plinius	unico l/ & i latino/ & t exili/ & æ diphthongo in penultima syllaba/ urbs est	Melote
Pomponius	Phthiotidis in Macedonia/ ut Ptolemæus ostendit. Melota huius melotæ/ &	Myllita
Ptolemæus	melote huius melotes/ declinari põt: & cũ unico l/ & t exili scribitur/ græcũ qdẽ	
	uocabulũ. Et dici põt pellis ouina. Nã a μῆλον/ quæ est ouis descendit: nõ au	
Vgutio	tem a melo animali/ quẽ alias taxũ uocat/ ut cũ Catholico somniauit Vgutio.	

Vnde apostolus ad hebræos ait. Circuierunt in melotis hoc est ouinis pellibus & pellibus caprinis. Mylitta cum y græco in prima syllaba & unico l & i latino in secunda & duplicato t exili/Venus dicitur Assyriorum lingua te

- Herodotus ste Herodoto libro historiarum primo.
- Virgilius Mapalia cum unico p scribitur. cū prima syllaba correpta sic dicente Virgilio. Mapalia
Pompeius et raris habitata mapalia rectis. Casæ uocantur pœnicæ ut scribit Pompeius. Magalia
Hieronymus Vnde & Hieronymus super Amos prophetam ait. Agræstes casæ & furno
Seruius rû similes Aphri appellant mapalia. Hæc & magalia dicuntur: q̄ recta scri
Virgilius ptura teste Seruio/magaria cum r̄ q̄ cum l magalia enuntiari deberet. Nam
(ut ait) magar pœnoꝝ lingua/uillâ significat. Et producit ma syllabâ. Virgi.
Ut primum alatis tetigit magalia Plantis.
- Bocetius Metior metiris/deponens est uerbum. Bocetius. Rerum exitus prudentia meti Metior
Hieronymus tur. Ego autē cōmune uerbū dixerim. Vnde passiuū protulit Hieronymus. Mensio
Hieronymus quom dixit in Amos ppheta capitulo. vii. Et humus tua funiculo metietur. Mensura
Hieronymus Item in Hieremia capitulo. xxxiii. Sicut enumerari non possunt stellæ cæli &
Psalmodia metiri arena maris/sic multiplicabo semen Dauid serui mei. Et facit in futu
Psalmodia ro indicatiui modi/metiar/ & metibor: ut est apud Psalmodiographū. Et cōual
Psalmodia lem tabernaculorū metibor. Et duplex habet supinū/mensum scilicet: & me
Beda titū/ut tradit Beda in Donatum. A mensu supino/sit mensio: idest mensura
Nonius teste Nonio. Cicero de oratore. Aures enim/uel animus/auriū nuntio/natu
Cicero ralem quandam in se continet uocē/ oium mensionem.
- Priscianus Mentior mentiris deponens est uerbum: quod tamen nonnulli cōmune esse uo Mentior
Cicero lunt: quod etiā Priscianus tradidit. Vnde & passiuum Cicero protulit in An/ Mentio
Stadius tonium/quom ait. Quem ipse ementitis auspiciis uitiosum fecerat. Statius
Priscianus libro thebaidos primo.
Mentitis ignosco toris. Verum (ut idem dicit Priscianus) atitiqui etiā mentio
mentis usurpauerunt.
- Priscianus Meto metis tertiæ coniugationis facit in præterito messui cum duplicato s̄ ac Meto
Catullus etiam (ut quidam uolunt) messui. Quod & Priscianus ipse annotauit. Et pri
mam corripit syllabam. Catullus.
Sole sub ardenti fluentia demetit arua.
- Priscianus Meteor metaris/deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cōmu Meteor
Loratus mune. Vnde & passiuū protulit. Hortiauis in secūdo carminum/quom dixit. Metro
Nulla decempedis metata priuatis
Lucanus Opacam porticus excipiebat arcton: ubi & p̄mam p̄ducit syllabâ. Lucanus.
& Malu Audax experios ueniam metator in agros. Est autem metari/metis dirigeret:
ucanus ut metari castra/auctore Pompeio. Sed & meto Virgilius protulit/quom di
xit in culice. Metabat sese circum loca.
- Pompeius Mando mandis tertiæ coniugationis/facit in præterito mandi teste Phoca. Vn Mando
Virgilius Phocas de Liuius ait in odyssæa. Cum socios nostros mandisset ipius cyclops. Quidā Mandor
Liuius tamē (ut refert Priscianus) dixerunt q̄ format præteritum mandidi: alii man
Priscianus dui. In supino autem facit mansum. Serenus.
Serenus Proderit & mansum quod traxeris arbore uiscū. Veteres et̄ teste Prisciano/
Priscianus mandor deponens p̄tulere. Et significat comedere/seu masticare. Mando mā
Marcellus das primæ coniugatiōis/significat præcipere: ac et̄ cōmédare teste Marcello:
Virgilius ut est apud Virgilium libro æneidos tertio. furtim mādarat alendum.
Threicio regi cōmédauerat. Nā si regi præcepisset/maximæ arrogantia ar
guit potuisset. Et Ouidius heroidum.
Quid facis Oenone quid mandas semina arenæ? idest cur cōmēdas.
- Ouidius Minio cum i latino utrobique scribitur. Fluuius est Tusciæ: de quo meminit Vir/ Minio
Virgilius gilius libro æneidos decimo. Minye
Qui Cærete domo/qui sunt Minyonis in aruis. Minye cum i latino in prima Minyeus
& y græco i secūda & æ diphthōgo in ultima syllaba/populi sunt Thesaliæ: Minya
Lucanus quorum meminit Lucanus libro sexto/quom ait. Minyum
Et Magnetes equis/Minyæ/gēs cognita remis. Minyeus eadē scriptura/fluuius

Vgutio
Gellius
Varro

pecuniaria est. Neq; a multo multas multa descendit ut cum Catholico
Vgutio somniauit: quin potius a multa multo uerbum formatu est teste
Gellio libro. xi. noctium arti carum. Neq; latinum est multa uocabulum: sed
Sabinum/ auctore Varrone.

Hieronymus
Phocas

Multo multas regit a pte post accusatiuū: & ultra accusatiuū ablatiuū/ siue ge
nitium: sed & nonnunq; duos post se habet accusatiuos diuersos. Vñ Hieroy
mus i Esdra ait. Et multauit getē argenti talenta centū: & auri talentū unum.

Multo

Iuuenalis

Mugil huius mugilis declinatur/ teste Phoca: sicut Pugil huius pugilis: sed &
mugilis in recto comperitur. Genus est piscis capitosi: a cuius similitudine/ et
capitosa mentula mugilis dicitur. Iuuenalis satyra decima.

Mugil
Mugilis

Catullus

Verberibus quosdam moechos: & mugilis intrat. Catullus.

Priscianus
Horatius
Iuuenalis

Ah tum te miserum/ maliq; fati:
Quem attractis pedibus/ patente porta/
Percurrent mugiles: raphaniq;.
Mulus cum unico l. habet foemininum mula: quæ i datiuo plurali/ & ablatiuo/
teste Prisciano/ facit mulabus. Inde mulius/ & mulio. Horatius sermoe. xvii.
Audit/ quom magno blateras clamore: furisq;
Mulius. Iuuenalis.

Mulus
Mula
Mulius
Mulio
Mullus
Mulleus

Fenestella
Plinius
Vgutio
Iuuenalis
Festus
Vgutio

Nam mihi commota iadudum mulio uirga: idest mulorum ductor. Mullus
cum gemino l. genus est piscis: quem alias barbonem uocant: qui apud græ
cos. μύλλος cum y græco scribitur: ideoq; græcum quidam uolunt esse uo
cabulum. At uero Fenestella/ Plinio refertente/ a mulleorum colore cogno
minatum tradidit. Neq; ab eo quod est mollis molle deriuatur/ ut cum Ca
tholico Vgutio somniauit. Iuuenalis satyra quarta.
Mullum sex milibus emit. Mulleus cum duplicato l. scribitur. Mullei (inquit
Festus) calcei regum erant Albanorum: & post patriciorum: a millando (ut
ait) hoc est suendo dicti: non autem a mille/ ut cum Catholico somniauit
Vgutio.

Priscianus

Myrrha cum y græco/ & duplicato r/ secundo aspirato scribitur/ & nonnunq; mu
tanus y græcum in u nostrum/ & dicimus murrha/ teste Prisciano. Filia fuit

Myrrha
Murrha
Myrrheus
Myrrhinus

Vgutio

Cynaræ regis Cypriorum/ secundum poetas conuersa in arborem sui nomi
nis: cuius gutta uiridis est: & amara: quæ & eodem nomine myrrha appellat.
Neq; ab amarus myrrha deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.

Plinius

Myrrha item/ siue murrha/ genus est lapidis: ex quo uasa myrrhina fiunt. Te
ste enim Plinio libro. xxxvii. naturalis historiae/ myrrha humor quidam est
subterraneus/ & sub terra calore densatus. De hoc lapide intellexit Lucanus.

Myrrhinum
Myrrhina
Murrhiola
Myra
Myrina
Myrinus
Myrum

Lucanus

hoc est/ de uase ex hoc lapide/ quom dixit.

Martialis

Non auro/ myrrhæ bibit. Martialis.

Propertius
Iuuenalis

Si calidum potas ardentem murrha Phalerno
Cōuenit. Iude fit myrrheus/ & myrrhinus: unde & myrrhina uasa. Propertius.
Myrrheq; in parthis pocula cocta focis. Iuuenalis satyra sexta.

Festus

Grandia tolluntur crystallina: maxima rursus
Myrrhina: deinde adamas notissimus. Myrrhina foemini generis/ seu mur
rhina (utroq; enim modo effertur) genus est potionis confectæ: quod græcæ
nectar dicitur: quæ a nonnullis myrrhatum uinum appellatur: quam potio
nem/ etiam murrhiolâ mulieres uocabant/ ut Festus scribit/ & Nonius. Plau
tus in pseudulo. Et quid habeant roga: myrrhinâ: passu: defrutu: mella. Hæc
ab Vgutione corrupto uocabulo marina dicitur. Myra cum y græco/ & uni
co r/ urbs est Lyciæ circa montem Massicem/ teste Ptolemæo: cui sanctus

Nonius
Plautus
Vgutio

Nicolaus episcopus præfuit. Myrina cum y græco in prima/ & unico r/ & i la
tino in media syllaba/ urbs fuit in Aeolia/ teste Homero libro iliados secun
do. Ptolemæus autem/ duas ponit eiusdem nominis urbes: quarum una
(ut ait) est in minori Phrygia/ siue in Aeolia: alia in Lemno. Myrinus eadē
scriptura/ propriū fuit uiri nomen: de quo Martialis in xeniis.

Ptolemæus

Homerus
Ptolemæus
Martialis

Myrrha cum y græco/ & duplicato r/ secundo aspirato scribitur/ & nonnunq; mu
tanus y græcum in u nostrum/ & dicimus murrha/ teste Prisciano. Filia fuit
Cynaræ regis Cypriorum/ secundum poetas conuersa in arborem sui nomi
nis: cuius gutta uiridis est: & amara: quæ & eodem nomine myrrha appellat.
Neq; ab amarus myrrha deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.
Myrrha item/ siue murrha/ genus est lapidis: ex quo uasa myrrhina fiunt. Te
ste enim Plinio libro. xxxvii. naturalis historiae/ myrrha humor quidam est
subterraneus/ & sub terra calore densatus. De hoc lapide intellexit Lucanus.
hoc est/ de uase ex hoc lapide/ quom dixit.
Non auro/ myrrhæ bibit. Martialis.
Si calidum potas ardentem murrha Phalerno
Cōuenit. Iude fit myrrheus/ & myrrhinus: unde & myrrhina uasa. Propertius.
Myrrheq; in parthis pocula cocta focis. Iuuenalis satyra sexta.
Grandia tolluntur crystallina: maxima rursus
Myrrhina: deinde adamas notissimus. Myrrhina foemini generis/ seu mur
rhina (utroq; enim modo effertur) genus est potionis confectæ: quod græcæ
nectar dicitur: quæ a nonnullis myrrhatum uinum appellatur: quam potio
nem/ etiam murrhiolâ mulieres uocabant/ ut Festus scribit/ & Nonius. Plau
tus in pseudulo. Et quid habeant roga: myrrhinâ: passu: defrutu: mella. Hæc
ab Vgutione corrupto uocabulo marina dicitur. Myra cum y græco/ & uni
co r/ urbs est Lyciæ circa montem Massicem/ teste Ptolemæo: cui sanctus
Nicolaus episcopus præfuit. Myrina cum y græco in prima/ & unico r/ & i la
tino in media syllaba/ urbs fuit in Aeolia/ teste Homero libro iliados secun
do. Ptolemæus autem/ duas ponit eiusdem nominis urbes: quarum una
(ut ait) est in minori Phrygia/ siue in Aeolia: alia in Lemno. Myrinus eadē
scriptura/ propriū fuit uiri nomen: de quo Martialis in xeniis.

- Nuper quom Myrino petere missio laeso. Myrū cū y græco/unguetū dicitur.
- Pōpeius** Mundus auctore Pōpicio appellatur cælum: terra: mare: aer: ornatus muliebris: Munda
- Vgutio** etsi pro muliebri ornatu/ neutro genere mundū declinari præcipiat Vgutio.
- Varro** Qui etiam ad id probandū/ mendosum affert exemplum. Varro de lingua latina. Mundus muliebris dictus est a mundicia ornatus. Munda/ oppidum
- Lucanus** est Hispaniæ: de quo Lucanus. Mundicia
- Ultima phunesta concurrant prælia Munda. Mundicies
- Ptolemæus** Magnesia (ut scribit Ptolemæus) promontorium est Pelasgiorum in Macedo- Magnesia
- nia: & eodem nomine urbs penes Mæandrum fluiū: alia itē urbs penes Si- Magnesiū
- pylum. Quo etiā nomine regio quædā Thessaliæ cognominata est: cuius Magnetes
- Plinius** populi/ teste Plinio libro quarto naturalis historiæ Magnesiū uocati sunt: Magnes
- Lucanus** qui etiam Magnetes uocantur/ dicente Lucano libro sexto. Magnetis
- Et Magnetes equis/ Minye gens cognita remis. Magnes masculini generis/
- Vgutio** metalli genus est/ ad se ferrū attrahentis: quia a nōnullis magnetis huius ma-
- gnetididis/ uel magnetidos/ declinatur. Neq; a magnus deriuat/ ut cū Catholi-
- Syllius** co somniauit Vgutio: sed græcū magis est uocabulū. Vnde græcū accusatiuū
- Qui magneta secant/ solis honor ille metalli. magneta protulit Syllius/ quom dixit libro tertio.
- Ptolemæus** Magnas huius magnatis/ & magnatus huius magnati/ declinari potest: Is dicit/ Magnas
- qui in populo magnus habetur. Magnata/ urbs est Iberniæ/ teste Ptolemæo: Magnatus
- a qua/ populi quidam Iberniæ Britannicæ/ Magnata/ cognominati sunt. Magnata
- Iuuenalis** Monychus cū y græco/ & ch aspirato scribitur. Vnus fuit centauros: de quo Iu Monychus
- uenalis satyra prima. quantas iaculetur Monychus ornos. Monycha
- Ptolemæus** Monycha eadem scriptura/ mater fuit sancti Augustini. Monachus/ & mona Monycha
- cha/ cū ch aspirato/ dici potest solitarius/ & solitaria. Monacha itē/ una est Monachus
- Virgilius** ex insulis mille trecentis & septuaginta octo ante Taprobanem Indiæ maxi Monacha
- labā/ & c exili/ Herculis cognomen fuit. Quo etiā nomine portus quidā in Monocæus
- Pollux** Liguria uocatus est. Et producit penultima syllabā. Virgilius li. æneidos. vi. Munychiū
- Ouidius** Aggeribus focer alpinis/ atq; arce Monæci. Munychium cū y græco in secun-
- Hinc se sustulerat/ paribusq; caduifer alis/ da syllaba/ & ch aspirato/ festū erat pallados/ ut refert Pollux: unde Munychiū
- Munychiosq; uolans agros/ gratamq; Mineruæ
- Stadius** Despiciebat humum. Molo malas primæ coniugationis/ unde immolo immolas/ mo syllabā corri-
- pit. Stadius libro thæbaidos septimo. Molo
- Priscianus** Aut iubar aduersi graue syderis immolat umbris. Molo molis terciæ/ ēt pri- Molior
- Festus** mam corripit syllabam: & facit in præterito molui: in supino multum/ teste Molio:
- Prisciano: quin etiā & molitū. Vnde Festus ait. Mola uocatur far tostū & sale Mollio
- Hierōymus** sparsum: q; eo molito hostiæ asperguntur. Est aut molere/ ac uere uti ferrū: & Molleo
- terere seu torrere/ uti far/ & triticū: ac etiā subagitare/ ut est apud Hieronymū Mollesco
- in libro Iudicū: Sāpsonem clausum in carcere molere fecerunt/ id est (ut tra- / dunt hebrei) cum robustis mulieribus cum coire fecerunt. ut ex illo robustā
- Horatius** prolem susciperent. Horatius in sermonibus. Permolere uxores nolim laudariet inquit. Quod Acron exponens/ ait. Per
- Acron** molere/ uiolare/ polluere/ affectare/ subagitare. Molior cum unico l/ depo-
- Diomedes** nens uerbum/ & molio/ Diomede teste usurpatur: & mo syllabam producit.
- Virgilius** Virgilius libro æneidos primo. Pars ducere muros/
- Varro** Moliriq; arcem/ & manibus subuolere saxa. Varro in libro pœtico. Et tañ
- Stadius** non demolio astra. Stadius libro siluarum quarto.
- lanq; alio moliris iter/ nec deside passu. Mollio mollis etiam quartæ coniu-
- Virgilius** gationis/ sicut & molio/ qñ placare significat/ uel molle reddere/ cū duplica-
- to l scribit. Virgilius georgicorum secūdo. fructusq; seros mollite colendo.

- Horatius Horatius in primo carminū. Molluit auersos penates: id est placant. Molleo molles scđæ cōiugatiōis cū gemiatio lūde mollesco/facit i präterito mollui.
- Marcellus Mollis molle cū duplicato l scribitur: pluresq; apud Marcellum significaciones Mollis
- Virgilius detinet/hoc nihilominus in loco annotandas. Molle (inquit) dicitur non du Mollistra
- Virgilius rum. Virgilius georgicorum secundo. Mola Mola
- Virgilius Quid memora Aethiopū molli canentia lanar/Molle/recens nouū. Virgili/ Moly
- Virgilius us in bucolicis. sunt nobis mitia poma: Molus
- Virgilius Castaneæ molles. Molle opportunum. Virgilius. & quæ molliſſima fandi Moles
- Virgilius Tempora. Molle. leue contēendum. Virgilius georgi. iii.
- Virgilius tua Meccenas haud mollia iussa.
- Virgilius Molle/non arduum/nec erectum. Virgi. i bucolicis. qua se subducere colles
- Tullius Incipiunt: molliq; iugum dimittere cliuo. Molle/dulce iucundum. Virgili/ us georgicorum. ii.
- Horatius mollesq; sub arbore somni. Molle/placatum. Tibullus de senectute.
- Horatius Et Hannibalē iuueniliter exultatē/patiētia sua mollebat. Horati9 i prio carminū.
- Horatius Molluit auersos penates. Ab eo quod ē molle/mollistra dicta est pellis ouil
- Festus la. Mola/mo syllaba correpta/uocatur far tostū/& sale sparsū / q; eo molito
- Virgilius hostiæ sperguntur ut scribit Festus. Virgilius in bucolicis.
- Virgilius Frange molā: & fragilis incende bitumine lauros. Mola item est qua ferrum
- Virgilius acuitur: & frumenta/& oleæ teruntur: ut in euangelio Matthæi. Expedi ei/ ut suspendatur mola asinaria in collo eius. Rursus mola/mandibula dicitur:
- Pfalmogra ut est apud Pfalmographū. Molas leonū confringet dominus. Et in his omni
- phus bus significatis primā corripit syllabā. Et a mola/uenit molaris dens: q; apud
- Ouidius Vulgus/maxillaris dicitur: & molaris/Molæ fragmen. Ouidius li. meta. iij.
- Ouidius Aut comes (inquit) ero dixit: de extraq; molarem
- Ouidius Sustulit. Moly cum unico l/& y græco/flos quidā est: de quo Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.
- Tortellius Moly uocant superi: nigra radice tenetur. Vbi Tortellius legit tmoli cum t
- Homerus ante m: & cum i latino scribi præcipit: sed falsus est. Molus cū unico l/uir qui
- Virgilius dam fuit Cretensis/ teste Homero libro iliados decimo. Moles cum unico l/ dicitur difficultas: & pro magnitudine fere poni solet uel pro pondere/ seu
- Virgilius onere. Et mo syllabam producit. Virgilius.
- Virgilius torosq; infusa per artus
- Virgilius Mens agit mollem: hoc est pondus/ seu magnitudinem. Virgilius.
- Virgilius Tantæ molis erat/Romanam condere gentem: id est difficultatis.
- Marcellus Mollicia/mollicies/mollicitudo/in uno significato dici potest/ teste Marcello. Mollicia
- Cicero Cicero libro qnto de finibus. In prio. n. ortu/ inest teneritas/ & mollicia quæ/ Mollicies
- Cicero dā. Idē li. tertio de oratore. In ipso factu modū & Mollicitudinis/ & leuitatis. Mollitudo
- Vgutio Mulcrū ab Vgutione lac nouū dicitur. Molucrū/ & quo molæ ferūtur/ & lignū Mulcrum
- Pompeius quadratū ubi immolatur/ nec non & tumor uentris/ qui & uirginibus incide Molucrum
- Pompeius re solet/ appellari pōt/ teste Pompeio. Aphranus. Virgini tam crescit ute/ rus/ q; grauidæ mulieri molucrum.
- Aphrani9 Malagma huius malagmatis cum unico l/ græcū est uocabulū/ a μαλάκια/ quæ Malagma
- Aphrani9 est mollicies/ deriuatū. Neq; a malus mala malū deducitur/ ut cū Catholico ri
- Vgutio diculus somniauit Vgutio. Id dicitur/ quom res dara per alterius rei admix/ tionem/ in mollem est redacta.
- Virgilius Mnestheus cū th aspirato/ & eius diphthongo scribitur. Propriū fuit uiri Troia/ Mnestheus
- Virgilius ni nomen: de quo Virgilius libro æneidos. Mnestheus
- Virgilius Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim. Hic nonnunq; & Mnestheus
- Virgilius trium uidelicet syllabarum uocatus est/ dicente Virgilio libro æneidos. x.
- Virgilius Nec Lycio genitore minor: nec fratre Mnestheo. Vbi nōnulli legunt Mne/ Mnesthus
- Virgilius stheo: ita ut spondeus in quinto sit loco: & secūda spondei syllaba/ propter
- Virgilius geminam sequentis dictionis consonantem Mn/ producta sit. Alius eodem
- Virgilius nomie fuit Theſei filius: alius Diomedis auriga. Mnesthus cum th aspira
- Homerus to/ & i latino/ fuit Arithoi filius/ teste Homero libro illiados sexto.

	Menestho cum th aspirato / filia fuit Oceani . & Tethyos / teste Hesio / do in theogonia.	
Hesiodus	Meleager cū unico l / & Meleagrus / in recto / declinari potest. Propriū uiri nomē	Meleager
Ouidius	fuit. de quo Ouidius li. metamorphoseos. viii. meminit dicens.	Meleagrus
Ouidius	Esse putant tutos / donec Neleager / & una. Idem in eodem.	
Ouidius	Inscius / atq; absens flama Meleagrus ab illa.	
Cicero	Metonymia cū t non aspirato / & y græco in antepenultima / & i latino in penultima syllaba scribitur / & a Cicerone denominatio dicitur: quæ ab in doctis cū o in tertia syllaba & scribitur / & effertur. Sic & metalensis / sylleptis / epa / nalenfis / prolenfis / prothesis / synalympha / epifynalympha / synodoche / scisma / scema enuntiant pro ea / quæ est metalepsis cum t exili: syllepsis cum y græco / & duplicato: epanalepsis: prolepsis: posthesis cum s / sequente th aspirato: synalœpha cū y græco / & ce diphthongo in penultima syllaba: epifynalœpha cū i latino in secunda syllaba / & y græco in tertia / & ce diphthongo in penultima: synœdoche cū y græco / & e in secunda syllaba / sequente cd / & ch aspirato in ultima: schisma cū ch aspirato / & i latio: schema cū ch aspirato.	Metonymia Metalepsis Syllepsis Epanalepsis Prolepsis Posthesis Synalœpha Epifynalœpha Synœdoche Schisma Schema Mythus Mitos Mysia Mœsia
Vgutio	Mythus cū y græco / & th aspirato scribitur. Neq; ab eo quod est mitis mite / descendit / ut cū Catholico Vgutio somniauit: sed græcū magis est uocabulum: quæ a nostris fabula transfertur. Mitos cū i latino / & t exili: græcū & ipsum uocabulū / filia n fns tradit. Vnde uestis polimita: ut i uerbo lineo uidim?	
Plinius	Mysia cū y græco in prima / & unico s / & i latino in media syllaba scribitur. Pro	
Ptolemæus	uincia est Phrygiæ / conterminā habens Aeoliam / & inferior / ut scribit Ptolemæus.	
Ptolemæus	naturalis historia. Est aut duplex / superior / & inferior / ut scribit Ptolemæus.	
Seruius	Est & eodē nomine urbs in Albania / teste Ptolemæo: qui & aliā eiusdē nominis urbē ponit in Parthia. Mœsia cū ce diphthongo / & unico s / urbs ē in Mysia prope Troiam / teste Seruio super librū primū georgicorū: de qua Virgilius libro præfato.	
Virgilius	Lætus ager / nullo se tantum Mœsia cultu.	
	Lactat. Mœsia itē eadē litteratura / prouincia est iuxta Macedoniā / Pannoniæ contermina: quā superiorē Mœsiā uocant. Est & alia Mœsia: quæ inter Danubiū / orientē uersus / usq; ad Tyran fluiū / ptendit: quæ inferior Mœsia uocat.	
Homerus	Mimus cū i latino scribitur: & effictor interpretatur. Mimas cū i latino / mons est	Mimus
Ouidius	in minori Asia / teste Homero in hymnis: de quo Ouidius li. metamor. ii. Et tandem n̄ibus Rhodope caritura: Mimasq;.	Mimas
	Monoceros huius monocerotis / animal est / cornu unicū gerens: qui a nonnullis in recto monoceron genitiuo monocerontis declinatur.	Monoceros Monoceron
Ptolemæus	Morus arbor est nota: cuius fructus morū dicitur. Est etiā morū uilla quædam	Morus
Ptolemæus	ab occidentali parte Nili / teste Ptolemæo. Mora urbs est Corsicæ mediterranea / ut Ptolemæus ostendit.	Morum Mora Moneo
Priscianus	Moneo facit in præterito monui / teste Prisciano: quin etiā & moni / teste Mar-	
Marcellus	cello / Pacuiū inducentē dicentē in armorū iudicio. Dic quid faciā: & quod	
Pacuius	me moneris / effectum da. Moneo duos regit accusatiuos diuersos: ut præfato Pacuii exemplo patet. Nōnunq; post accusatiuū regit ablatiuū: ut ē apud	
Terentius	Terentium in Andria. Habeo pro illa re / illum quo moneam probe. Aliquī post accusatiuū iungitur genitiuo / teste Diomede: ut moneo te officii tui.	
Diomedes	Monumen / & monumentum / & monitum / & monitus huius monitus / in una	Monumen Monumētū Monitum Monitus Mortior
Virgilius	significatione accipi possunt. Virgilius.	
Perſius	Carmentis nymphæ monita / & deus auctor Apollo. Perſius.	
	Hos pueris monitus patres infundere lippos.	
	Mortior moreris tertia / & mortior moriris quarta coniugatione / declinari pōt / teste Prisciano. Lucanus libro quarto.	
Priscianus	Nam gratis moritur iugulo qui prouocat hostem. Ouidius libro meta. xiiii.	
Lucanus	Ad strepitum / mortemq; timens / cupidusq; moriri. Ennius annalium. xiiii.	
Ouidius	Nobis ostendas / si uiuimus / siue morimur. Terentius in eunucho.	
Ennius	Risu emoriri omnes deniq;.	
Terentius		

	Moror cōmune uerbū est ut quidam uolunt. Sed & moro moras ueteres teste	Moror
Diomedes	Diomede protulerūt. Vnde Pacuius ait in Hermiona. Paucis absoluit/ ne	Moro
Pacuius	moraret diutius. Nāuius in proiecto. Quid moras/ quid imperas?	
Nāuius	Margarita & margarites/ in recto/ declinari pōt/ teste Lactantio grāmatico su	Margarita
Lactantius	per librū sextū thæbaidos: quin etiam neutro genere margaritū: qui apud	Margarites
Priscianus	Græcos teste Prisciano masculino genere profertur. Prudentius in psycho.	Margaritū
Prudentius	Margaritū ingens/ opibusq; & uiribus/ arte. Hieronymus in parabolis capi/	Margaris
Hieronymus	tulo. xxv. Inauris aurea/ & margaritū fulgens/ qui arguit sapientē. Seruius	Margarida
Seruius	aūt super librū primū aeneidos/ declinat in recto/ margaris/ genitiuo marga	Margara
	ridis/ uel margaridos: a cuius accusatiō græco μαργαριδ-α formatur et la	
	tine hæc margarida huius margaridæ/ ri syllaba correpta. Vnio/ seu (ut uul-	
Prolemæus	gus appellat) perula uocatur. Margara/ urbs ē Indiæ/ teste Prolemæo.	
	Manna huius mannatis cū duplicato n/ neutro genere/ & manna huius mānæ	Manna
	fæminino/ declinari potest.	
Oppeius	Mutio mutis quartæ coniugationis/ significat loqui/ auctore Pompeio. Persius.	Mutio
Persius	Men mutire nefas/ Ennius. Palam mutire plebeio piaculū est. Muteo/ mutes	Muteo
Ennius	secūda/ unde mutesco/ significat mutog; more tacere/ uel loqui non posse.	
Quidius	Quidius metamorphoseos. xiii.	
	Troades exclamant: ommutuit illa dolore.	
gutio	Mutuo (inquiunt Vgutio/ & Catholicon) significat mutuo dare: mutuo autē	Mutuo
Marcellus	mutuo accipere: cū mutuo/ etiā mutuo accipere/ significare habeat/ aucto-	Mutuo
Cæcilius	re Marcello/ Cæciliū iducēte dicētē. Ad amicos currat mutuatu: mutuet cā mea.	Mutuo
asmo	Malignor deponēs/ & maligno usurpatur. Psalmographus. Qui malignantur/	Malignor
aphus	exterminabuntur. Et iterū. Super populū tuū malignauerūt consilium.	Maligno
almo	Meditor/ deponens est uerbū: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune.	Meditor
iphus	Vnde etiā passiuū protulit Terentius/ quom dixit in Phormione. Meditata	Medito
iscianus	sunt mihi omnia mea incōmoda. Psalmographus. Anni tui sicut aranea me	
rentius	ditabuntur. Comperitur tñ & medito meditas. Et (ut putat Plinius/ referēte	
linogra	Diomede) meditare est/ secū cogitare: meditari uero/ uoce dicere. Proprie	
is	tñ meditari significat exercere. Vnde uersu secūdo bucolicog; Virgilius ait.	
uis	Siluestre tenui musam meditaris aena: id est exerces.	
Mimod	Modulor deponens est uerbū: & tam datiuo/ q̄ accusatiuo iūgitur/ teste Seruio	Modulor
Mimog	super librū septimū aeneidos. Sed & modulo modulas ueteres protulerunt/	Modulo
uilis	teste Prisciano.	
Mon	Moderor deponens est uerbū: & datiuū post se casum regit/ uel accusatiuū/ te-	Moderor
Med	sibus Diomede/ & Seruio super librū septimū aeneidos. Caro si tamen co-	Moderor
Med	dux non mentitur auctorem.	
Med	Ipsē tibi moderare: tuis ut parcere possis. Terentius. Qui ex sua libidine mo-	
Med	deratur nos. Antiqui etiā moderor moderas protulere/ teste Marcello/ Pa-	
Med	cuiuū inducente dicentē. Neq; tuū te ingeniū moderat. Quod etiam Nicola-	
Med	us obseruauit in Hesiodo dicens.	
Med	Vt linguā moderes/ pensataq; uerba loquaris.	
Med	Misereor secūda coniugationis/ deponens est uerbū: & genitiuo iungitur/ teste	Misereor
Med	Donato: ac etiā datiuo. Hieronymus in parabolis capitulo. xiiii. Qui autē mi-	Misereo
Med	seretur pauperi/ brūs erit. Idē i Hieremia ca. xxx. Ecce ego cōuertā cōuersio-	Miseret
Med	nē tabernaculoq; iacob: & tectis eius miserebor. Veteres et misereo miseres	Miseretur
Med	protulerūt/ teste Nonio. Vnde Ennius annaliū quinto/ inquit. Cogebant ho-	Misereor
Med	stis lachrymantes/ ut misererēt. Idē in hecuba. Miserete manus: date ferrum/	Misereor
Med	quo me anima priuem. Comperitur etiā miseret impersonale: & miseretur/	Misero
Med	testibus Nonio/ & Prisciano. Quæ uerba/ a parte ante accusatiuū regūt per	Misero
Med	sonæ patientis: & a parte post genitiuū personæ agentis. Virgilius.	Miseritudo
Med	Si te lapforū miseret/ quæ munera Niso	Miseria
Med	Digna dabis/ Lucius. Neq; minus uestri/ q̄ mei miseretur. Cicero p ligario.	Misericor
Med	Cauete/ fratru p fratris salute pscantiū uos misereat. Turpilius referente No-	dia
Med	nio/ tūc (inqt) prijs me miseret magis. A misereo/ fit misereor: a misereor at-	

Stadius fit miserescit impersonale cū significato sui uerbi. Stadius libro thabaidos. i.
Virgilius Et generis miserescite tui. Virgilius libro aeneidos. x.
Terentius uos o potius miserescite uenti. Terentius. Atq; inopis te miserescat mei.
Virgilius Miseros miseraris primæ coniugationis. etiã deponens est uerbū a pte post
Nonius accusatiuū casum regens. Virgilius libro aeneidos. xi.
Accius & Turni sortē miserantur iniquā. Sed & misero miseris antiqui usurpauere
Nonius teste Nonio / Accium inducente dicentē in Athamāre. Atq; ita de illis merui
 ut iure hæc nunq̄ miserarent mala. Miseros autē & misereor / hoc distant: q̄
 (ut tradit Nonius) miserari significat flere & lamentari: misereri uero / misera
Pompeius tionē alienis casibus exhibere. Et active quidē ad primū: passive autē ad secū
Nonius dum. Et Pompeius ait. Miseratur is / qui aliena queritur incōmoda: miseretur
 is q̄ miserū subleuat. Inde misertitudo dicta ē / tā miseriam teste Nonio signi
 ficans q̄ misericordiam.
Terentius Memini / accusatiuo iungitur / & genitiuo. Terentius. Faciã ut meiq; & huius Memini
Cicero dici / ac loci memineris. Cicero. Omnia quæ curant senes meminerunt uadi
 monia: qui sibi / cui ipsi debeant. Quom autē pro eo quod est mentionē facio /
 ponitur / accusatiuū recusat: postulat autē genitiuū: uel ablatiuū cū præpositio
Quintiliāus ne de. Quintilianus. Neq; enim huius rei meminit poeta ipse. Et iterū de qui
Quintiliāus bus multi memierūt. Et tā præsentis q̄ præteriti tēporis significatiōe detet.
Martialis Maetus maeta maetū / & maete aduerbiū / tā grō q̄ ablatiuo iūgit. Martialis. Maetus
Syllius Maete animi / quē rarus habet / morūq; tuoz. Syllius libro. xv.
Lucillius Lælius affatur: maete o uenerāde pudici Ductor maete animi. Lucillius li. v.
Horatius Maete inq̄ uirtute / simulq; his uersibus esto. Horatius sermone secundo. ma
Virgilius ete Virtute esto (inquit) sententia dia Catonis. Virgilius.
Festus Maete noua uirtute puer: id est magis aucte: maetus magis auctus / teste Festo.
Prolemæ Musta / urbs est Aphricæ inter Thabraca ciuitatē & Bragadā fluuiū / teste Ptole
Ouidius mæo. Mustū uinū uocatur nouū. Ouidius in fastis.
Martialis Præmia de lacubus proxima musta tuis. Martialis.
Probus Imbue plebeias Clusinis pultibus ollas:
 Ut sator in uacuis dulcia musta bibas. Probus autē / masculino genere mustus
Plautus delcinari præcipit. Mustus musta mustū / pro nouis noua nouū ponit. Unde
Censorius Plautus / mustā iuuenca dixit. Similiter etiã Censorinus / de agna (inquit) mu
 sta pascenda. Næuius in gymnastico. Vtrū melius est uirginē an uidiuā uxore
Næuius ducere? Virginem / si musta est. Ab eo qui est mustus nouus / fit (ut tradit Ca
Caper per) mustuacius mustacia mustaciū. Ait enim. Mustacius / siue mustaciū / non ad
 genus referendū est / q̄ hoc sit / aut illud: cū per se nihil sit. Sed sic plane ē mu
 stacius panis: & mustaciū librū recte dicimus: hoc est nouū. Fallitur in Capere:
 cū & mustacius masculini / & mustacium neutri generis / apud approbatissi
 mos legatur auctores. Quod quidē (ut mea opinio fert) non ab eo quod est
Iuuenalis mustū nouū / sed a mustace lauro descendit. Iuuenalis satyra sexta.
Stadius Causa nec est / quare coenā & mustacia perdas. Stadius libro siluarū primo.
 Et mustacius / & latente palma
Cato Prægrandes cariotides cadebant. Quo autē fiat modo / Cato insinuat / cum
 ait in re rustica. Mustacios sic facito. Farinæ siliginæ modiu unū musto con
 spergito: anysum: cyminiū: adipis pondo duo: casei librā: & de uirga lauri de
 radito / eodē adiecto. Et ubi defrixeris / lauri folia subtus addito / dū cōcoques.
 Mandones / manducones / mansucij / in uno significato accipi possunt. Sic come
 dones: comedi: edones: edaces: epulones: lurcones: curgilones: ganeones: glu
 tones: scurræ: parasiti: gulones: phagones: ambrones: ardeliones: eluones: li
 guriones: labeones: nepotes: catillones cum duplicato / a catilo dicti: nō autē
Vgutio catulōes cū unico / a catulo / ut somniauit Vgutio. Festus. Fiseellus / casei mol
Festus lis appetitor dicitur: ut catillones catilloz / luguriones. Hæc ille. Macrobius.
Macrobius Proprie autē catillones dicebantur / qui catillos liguriabant.
Nonius Magnitudo / & magnitas / in uno significato accipi possunt / teste Nonio / Ac
Accius cium inducente dicentem. Neq; sat fingi / neq; dici potest / præ magnitate. Magnitudo
 Magnitas

Polian
 Lucanus
 Coler
 Plac
 Varro
 Celsus
 Diomed
 Nonius
 Polianus
 Horatius
 Polianus
 Nonius
 Hippo
 Marcell
 Cato
 Festus
 Ennius
 Seruius
 Virgilius
 Varro
 Probus
 Polianus
 Ptolema
 Isidorus
 Arator
 Arator
 Sedulius
 Caper
 Probus
 Horatius
 Syllius
 Pöpus
 Nonius
 Plautus
 Accius
 Pompeius
 Pompeius
 Quintilianus
 Pompeius
 Seneca
 Mandones
 Catullus
 Alcaeus
 Pöpus
 Nonius
 Nonius
 Virgilius

Priscianus	Mordeo mordes facit in præterito momordi / teste Prisciano / dicente Lucano.	Mordeo
Lucanus	Exiuit primus chalybē fransq; momordit. Quin etiā & mors / auctore	
Gellius	Gellio libro. vii. noctiū atticarum. Vnde & Plautus ait in trigesimū. Ni fugissē	
Plautus	mediū credo præmorsisset. Antiqui tamen (ut scripsit Marcellus) memordi	
Marcellus	pro momordi / peposci pro poposci / pepugi pro pupugi. spepondi pro spo	
Gellius	pondi dixerūt. Sic et tetuli pro tuli: cecurri p cucurri / teste Gellio li. præfate.	
Diomedes	Munero muneras & muneror deponens usurpatur auctoribus Diomede / No	Munero
Nonius	nio / Prisciano. Horatius. Muneretur te Priape affecto.	Muneror
Priscianus	Manduco māducas & manducor deponēs dici pōt / testibus Prisciano / & No	Manduco
Horatius	nio: q; & Pōponiū refert dixisse. Opertis oculis simul māducaſ. p māducat.	Manducor
Priscianus	Mungo mungis / & mungor deponens usurpatur / teste Marcello / Catonē indu	Mungo
Nonius	cente dicentem de liberis educandis. Neq; emungentur libertatē.	Mungor
Pōponius	Metus / masculini generis est: sed & foeminino genere ueteres protulerūt / teste	Metus
Marcellus	Festo / Vnde Ennius ait. Viuan / an moriar / nulla in me est metus. Metus itē	
Cato	pro religione ponitur / teste Seruio: ut est apud Virgilium.	
Festus	multosq; metu seruata per annos.	
Ennius	Malua / αλαχνη dicta est auctore Varrone de lingua latina. Herba est: quæ	Malua
Seruius	& maluacius dicitur / testibus Probo / & Prisciano: quod & hoc maluaciū de	Maluacius
Virgilius	clinatur. potest tamen & maluacius adiectiue declinari. Malua item masculi /	Maluacium
Varro	ni generis / fluuius a Ptolemæo ponitur: cuius hostiū ē ad Ibericū oceanum.	
Probus	Moses duarum syllabarum est / dicente Iuuenale satyra quinta.	Moses
Priscianus	Tradidit arcano qd cūq; uolumine Moses. Et Arator. nō hæc ieiunia Moses	Moises
Ptolemæus	Condidit. Er iterum.	
Iuuenalis	Nam psalmus licet ista canat / tamen in clyte Moses Altius hæc memoras.	
Arator	At uero Sedulius trisyllabam dictionem expressit / cum ait	
Arator	Quid q; & Elian / & clarum uidere Moisen? Et facit in genitio Mosis / uel	
Sedulius	Mosi: sicut Achilles huius Achillis / uel Achilli: Vlyses huius Vlyssis / uel Vlyssi.	
Capo	Metaurus cum t exili / & Metaurū / declinari potest / testibus Capro / & Probo.	Metaurus
Probus	Fluui / ē q; de Piceni puicia oriēs / Flāminiā d̄ currit. Horatius i. iiii. carminū.	Metaurum
Horatius	Testis Metaurum flumen. Syllius libro. vii.	
Syllius	Multaq; Hasdrubalis fulgebat strage Metaurus.	
Pōpeius	Manfues genitio mansuetis / & mansuetus mansueta mansuetum / declinari po	Manfues
Nonius	test / testibus Pompeio / & Nonio. Plautus in afinaria. Reddā ego te & fera	Manfuetus
Iautus	fame mansuetem. Accius in Meleagro. Nunc sine maciem: misericordia mā	
Accius	fues sit. Dictū est aut mansuetū / ad manū ueniēs suetū: hoc ē neq; misericor	
Pompeius	dia mæstū: neq; crudelitate fauū: sed modestia tēpatū / ut idē scribit Pōpeius.	
Pompeius	Malluuiæ cū duplicato / dicuntur aquæ / quibus lotæ sunt manus / teste Pom	Malluuiæ
Pompeius	peio. Malluuiū autem / uas est / quo manus lauantur.	Malluuium
Quintilianus	Manceps / & mancipium / in uno significato accipi possunt. Quintilianus in gla	Manceps
Pompeius	diatore. Er inter dedita noxæ mancipia / contēptissimus tiro gladiator.	Mancipium
	Manceps aut (ut tradit Pōpeius) appellatur quicqd emitur a populo condu	Mancipi
	ctiue: quia manu sublata significat se auctore ēptionis esse: qui quidē præuo	Neumacipi
	catur: quia tam debet præstare populo / quod promisit / q; is / q; pro eo præ	
Seruius	factus est. Mancipi indeclinabile ē per oēs casus / & genera / teste Seruio. Et ap	
	pellant res / quæ manu capi / & alienari possunt: ueluti seruus / & equus: cum	
	cætera / neumancipi dicantur: ut iura / rerumq; dominia.	
Casellius	Mulcifer / quasi mulcens / hoc est molliens ferrū / Vulcanus dictus ē: qui & mul	Mulcifer
Alexander	ciber. Et facit mulciber in genitio Mulcibris / uel Mulcibris / teste Casellio.	Mulciber
	Alexander aut / secūda declinatione declinari præcepit / quom dixit.	
	Presbyteri cū mulcibero memor esse memento.	
Pōpeius	Monstrū dictū est: quasi monestrū: q; scilicet aliquid moneat futurū / auctore Pō	Monstrū
Nonius	peio / uel (ut scribit Nonius) monstrū dictū est / q; iminentia monstret. Mon	Monstratio
Nonius	stra aut appellatur: quæ naturæ modū egrediatur: ut auis quatuor alis: hō	Monstruus
Virgilius	duobus capitibus. Nonnunq; tñ pro monstracione monstrū ponitur / teste	Mōstrosus
	Nonio: ut est apud Virgilium. Monstra deum refero: id est monstraciones.	Mōstruosus

Lucanus	Ab eo qđ est monstrū / sit adiectiue mōstruus & mōstruosus. Lucanus li. i.	
Caper	Monstruosiq; hominum partus.	
Probus	Murmur tani masculini q̄ neutri generis est / testibus Capro / Probo / Prisciaō.	Murmur
Priscianus	Hieronymus in Ioanne cap. vii. Et murmur multus erat de illo i turba. Virgi.	Murmuril-
Hierōymus	& nemo q̄ crebescere murmur. Et format dimiuitiue murmurillū teste No	lum
Virgilius	nio. Vnde Plautus ait i rudēte. Nolo ego murmurillū neq; susurrum fieri.	Murmuro
Nonius	Murmuro murmurās & murmuror deponēs usurpat; & ab eo quod est mur-	Murmuror
Plautus	murillū murmurillo murmurillas. Hieronymus in libro numerorū capitu	Murmurillo
Hierōymus	lo. xiiii. Igitur uociferans omnis turba fleuit nocte illa: & murmurati sunt cō	Muginor
	tra Moſem & Aaron / concti filii Israel. Et in euangelio Luca legitur. Et cum	Musso
	uiderēt omnes murmurabant / dicentes / q; ad hominē peccatorē diuertisset.	
Plautus	Plautus. Quid murmurillas tecū & te discrucias? Muginor deponens idem	
Nonius	significat quod & murmuror: ut etiam interpretatur Nonius illud Lucillii	
Lucillius	libro septimo muginamur / molimur / subdicimus. At uero Festus / muginari	
Festus	(inquit) est nugari: & quasi tarde conari: quod magis placet: & interpretatio	
Festus	ni dicti Lucilliani aptius conuenit. Musso cum duplicato / etiam pro mur /	
Nonius	muro ponitur / auctoribus Festo / & Nonio. Ennius. Aspectabat uirtutem le	
Ennius	gionis suae / expectans si mussitarent. Mussare item / tacere significat. Ennius.	
Ennius	Non decet mussare bonos: id est tacere / interprete Festo. Rursus mussare / si	
Festus	gnificat dubitare. Virgilius. mussat rex ipse Latinus	
Virgilius	Quos generos uocat: id est dubitat / ut exponit Seruius. Mussare / uereri. Vir	
Seruius	gilius libro aeneidos. xi. cuncti se scire fatentur /	
Virgilius	Quod fortuna ferat ppli: sed dicere mussat. Mussare / queri. Virgili. li. praefato.	
	Fient maesti / mussantq; patres. Inter mussare autem / & murmurare / hoc di-	
Nonius	stare tradit Nonius: q; mussare / hominum est / occulte quid / & pressa uoce lo	
	quentiū / quod celatū uelint. Murmurare uero (ut ait) maioris soni est: & ad tu	
Virgilius	multū / proximi / dicente Virgilio gerogicorū primo.	
	& resonantia longe	
	Littora misceri: & nemorū increbescere murmur.	
Phocas	Memor / triū est generū / testibus Phoca / & Prisciano. Sed & hic & haec memo-	Memor
Priscianus	ris & hoc memore / ueteres declinarunt. Vnde Cæcilius ait.	Memoris
Cæcilius	Itane est immemoris / itane madida memoria?	
	Memor memoras / & memoror deponens usurpatur: & tam accusatiuo q̄ geni	
Syllius	tio / iungi pōt. Syllius circa initium operis.	
	da musa decus memorare laborum	Memoro
Virgilius	Antiqua Hesperia. Virgilius circa initium libri aeneidos.	Memorot
Hierōymus	Musa mihi causas memora. Hieronymus in ecclesiastico capitulo septimo.	
Hierōymus	In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua: & in aeternū non pecca	
	bis. Idem in eodē capitulo tertio. Sed in die tribulationis cōmemorabit tui.	
Herodot ⁹	Maris / fluuius est Agathyrsorum / teste Herodoto libro historiarum quarto.	Maris
Hierōym ⁹	Mas masculus / facit in genitiuo maris. Mare / aquarum uocatur congregatio /	Mas
	dicente Hieronymo in genesi. Congregationesq; aquarū / appellauit maria.	Mare
	Et facit in ablatiue singulari / mari / uel mare: in genitiuo plurali / mariū / uel	Maræa
Priscianus	marū: in datiuo pli / & ablatiue / maribus / teste Prisciaō li. vii. Lucanus. li. vi.	Marra
Lucanus	Purus in occasu / parui sed gurgitis Aeas /	Marracium
Athacinus	Ionio fluit inde mari. Athacinus.	Mara
Plautus	Cingitur Oceano / Libyco mare / flumine Nilo. Plautus in rudēte. Suā quisq;	Maria
Næuius	partem piscium poscant sibi: dicant in mare cōmuni captos. Næuius in car /	
	mine belli punici. Senex frātns pietate deum / allocutus est summi deū regis	
	fratrem Neptunū / regnatorē marū / pro marium. Cæsat in quinto belli Gal	
Cæsar	lici. Paulo latiores q̄ quibus in reliquis utimur maribus. Maræa cum æ diph	
Columella	thongo / urbs fuit Aethiopiae.	
Ptolemæus	Marra cum duplicato r / ferrem instrumentū est: quod uulgu marra cum	
Ptolemæus	appellat. Columella libro undecimo.	
Seruius	Contundat marrae uel fracti dente ligonis. Mara cum unico r / urbs est me /	

tropolis felicia Arabia/ teste Ptolemæo. Maria palus est Aphricæ/ ut idē Ptolemæus ostendit.

lius
rgilius Massicus cum duplicato s & i latino/ & c exili/ masculini generis in singulari numero/ i plurali neutri generis est/ teste Seruio super librum septimū æneidos. Sylius libro septimo. Massicus uiferis addebat nomina glebis. Virgili. libro præfato. uertunt scelicia Baccho. Massica. Mons est: a quo/ massicum uinum cognominatum est.

utio
lladius Mespilus cum i latino/ & unico l/ græcum est nomen/ arboris nobis notæ/ cuius fructus mespilum dicitur. Neq; ab eo quod est malū fructus deriuatur/ ut cū Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Palladius.

lladius Mespilum admissio germinis tuta subit. Idem.

scianus Mens & mentis/ in recto ueteres protulerunt/ teste Prisciano. Vnde Ennius i Epi maco ait. Terra/ corpus est: at mentis/ ignis est.

scianus Mino minas/ mi syllaba producta/ accusatiuū post se casum regit. Vnde in hymno patris meū francisci habetur. Mina gregē dux ad regē. Minor minaris/ mi correpta syllaba/ datiuo iungitur. Sed & mino minas antiqui usurparunt/ teste Prisciano. Vnde & minitor deponens/ & minito neutrale/ dici potest/ teste Marcello. Plautus in Amphitrione. Quid minitabas te facturū/ si istam pepulisse foras/ Horatius. Ceruius iratus leges minitatur: & urnam.

ratius Mingo mingis/ & meio meis/ idem significatū habent. Horatius. Hunc perminxerunt calones: atq; caballi. Persius. Pingit duos annues/ pueri facer est locus. extra Meite. Iuuenalis satyra prima. Cuius ad effigiem nō tantum meiere fas est. Martialis. Incipit in medios meiere uerba pedes.

on Muria cum unico r/ & i latino/ Sirum est uocabulū/ teste Acrone super sermonē xiiii. Horatii. Neq; ab eo qui est murus descendit/ quia scilicet oleo stet p muro/ ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Erat apud antiquos genus liquaminis/ quod ex thynno pisce conficiebatur. Persius. Tingit olus siccum muria uaser in calice empta. Muries huius muriei eadem scriptura/ sal dicitur in pila tunsū/ & in ollam fictilē coniectū/ & in furno percoctū/ ut scribit Festus. Quo dehinc/ ut ait/ i aquā misso Vestales uirgines in sacrificio utebatur.

is bus Mons format per diminutionē monticulus/ & monticellus/ teste Probo. Mons
gus Miluus cum i latino/ masculini/ & foeminini generis est/ teste Sergio in Donatū: apud quem pro foeminino genere/ in exemplum est/ quod se legisse dixit/ rapidissima miluus. Quod si Sergius ipse non meminit ubi legerit/ sciat eē Qui dii libro metamorphoseos secundo/ ita dicentis.

idius Vt uolucris uisis rapidissima miluus extis. Sed nō aduertit Sergius/ q; rapidissima non cum substantiuo miluus/ sed cum uolucris/ adiectiue iungatur/ & sic ordinetur cōstructio: ut miluus/ appositue uolucris rapidissima/ uisis extis. Ita enim quidā exposuit. Sed rectius Sergius. Nā uolucris adiectiue positū ē. Et in gyrū uolitans interpretatur. Quod apte innuit Ouidius. Sed in orbē curuat eundē. Vt uolucris uisis rapidissima miluus extis. Et quæ sequuntur. Vbi & masculino & foeminino genere protulerunt. Hic & miluius dicitur. Ouidius fastorum tertio. Miluius & meritis uenit in altra suis. Oratius suspectos laqueos & opertum miluius hamum.

acrcell⁹ Mercatus huius mercatus/ uel mercati/ declinari potest/ teste Marcello/ Salustiū inducēte dicentem libro historiarū quinto. Ceteri negocia sequebatur familiaria legatorum/ aut tribunorū/ & pars sua cōmeatibus mercatis/ p mercati/ bus. Locus est nondinationis/ ubi scilicet mercatura agitur. Mercatura autem/ & mercatio/ ipsa mercandi actio uocatur.

uenalis Mamma cum duplicato m scribitur/ primamq; syllabam positioē producit/ dicēte Iuuenale satyra prima. Meuia Tuscum Figat aprum: & nuda teneat uenabula mamma. Et format per diminutionē cum gemino m mammula/ & mamilla cum unico m/ cum prima syllaba correpta sit. Pompeius in dictione arca. Arca/ inqt/ diminutiū facit arcula/ & arcella/ ut a porco porculus/ & porcillus/ a mamma mammula/ & mamilla. Iuuenalis satyra sexta.

Plautus	Ipsa loqui recta facie/strictisq; mamillis. A m ^a ma/fit adiectiue m ^a mofus/& m ^a meatus. Vnde Plautus in poenulo/amicam mammeatam dixit. Martialis.	
Martialis	Mammofas me tuo: tenerae me trade puellae.	
Herodi ^a us	Musa a μ ^o σ ⁱ σ/ quae est inquisitio/ dicta est/ auctore Herodi ^a o: non aut a mos	Musa
Vgutio	aqua/ ut soniauit Vgutio. Musae nouem fuerunt: Clio: Euterpe: Thalia: Melpomene: Terpsichore: Polymnia/ siue Polyhymnia: Vrania: Calliope: Erato: quam tamen Arcades non musam/ sed uatem fuisse dicunt. Quas omnes etiam	
Hesiodus	tribus uersibus Hesiodus in theogonia comprehendit/ quom ait. κλίω τ ^ε εν τέρπη τ ^ε βά λεία τ ^ε μελπομερη τε τέρψιχορη τε έρατώ τε πολυμνια τε ουραρη τε καλλιόπη οηδ-ε πρε φερεσ τατη εσ τιμ άπασαων.	
Cl ^e mens	Mysterium cum i latino scribitur: & a μ ⁱ σ ^o σ/ quod est odiu deriuatur/ teste Cl ^e	Mysterium
Tortellius	mente papa i stromatibus. Neq; cum y graeco μ ⁱ σ ^o σ scribitur/ ut scribi pra-	Mysterium
Apollo- dorus	cipit Tortellius. At uero Apollodorus/ a quoda/ cui Myon nomen fuit/ que	Ministeriu
Virgilius	& uenando perisse asserit/ mysterium dictum/ & nomen funebris honoris ac-	
Paulus	cepisse dicit. Et sic cu y graeco mysterium scribendu erit. Alii a μ ^v ω/ quod cla-	
Vlpianus	udere significat/ deductu perhibent. Vnde mysteriu/ arcanu dicitur. Et tuc cu y graeco scribi debet. Ministeriu aut ^e a ministrando/ latinum est uocabulum. Et proprie ministri opera est/ sed pro omni quoq; operatione accipitur: ut d rege latino Virgilius. maestusq; refugit Foeda ministeria. Ministeria ite pro mi- nistris ponitur. Paulus iuris consultus. Urbica ministeria dicimus etiam quae ex tra urbem ministrare nobis consueuerunt. Vlpianus. deniq; concubinae filios naturales alumnos constituit generali appellatione non contineri: ctsi qua alia sunt huiusmodi ministeria.	
Lucretius	Momen/ & momentu/ in uno significato dici potest. Lucretius.	Momen
	Momine si a paruo possunt impulsa moueri.	Momentum
	Mechanicus cum e absq; diphthongo/ & ch aspirato in secunda/ & c exili in ul-	Mencio
	tima syllaba scribitur. Neq; a m ^e chor m ^e charis descendit/ ut cum Catholi-	
Vgutio	co Vgutio somniauit/ sed a μ ⁿ χ ^a ρη/ quod apud nos inuentionem indicat. Dici potest uilis artifex.	
Ouidius	Menda forminino/ & mendum neutro genere declinari potest. Inde fit medus/	Menda
Perfius	& medosus. Ouidius de remedio. Tunc animo signa quodcunq; in corpore	Mendum
	medum est. Perfius. Ne qua sub a ^e rato mendosum tinniat aurum.	Mendus
	Myoparo masculini generis/ cum y graeco scribitur. Neq; ex eo qui e minimus	Mendulus
	componitur: quasi minimus paro myoparo dicatur/ ut cum Catholico ri/	Myoparo
Vgutio	diculus soniauit Vgutio. genus est nauis: quo piratae uti cosueuerat: aquo et ipsi myoparones cognominati sunt.	
Virgilius	Mycene huius Mycenes cum y graeco/ & c non aspirato/ & Mycena huius Myce-	Mycene
Lucanus	nae/ & Mycenae plurali tantu numero/ declinari potest. Virgili. li. aeneidos. v.	Mycena
	Argolicou mari deprensus/ & urbe Mycenae. Lucanus libro primo.	Mycenae
Plinius	Sole Thyestae nocte duxere Mycenae. urbs fuit in Argolica Achaiae regiun-	Mycene
Porphyrus	cula/ teste Plinio li. quarto naturalis historiae. Mycena eade litteratura/ nym/	Myconos
	pha fuit Laconica: a qua/ Mycena urbs cognominata est/ teste Porphyrio sup librum secundum iliados. Mycone huius Mycones/ & Myconos huius Myco-	
Virgilius	ni/ cum y graeco/ & c exili/ declinari potest. Virgilius li. aeneidos tertio.	
Staius	Mycone/ Gyaroq; reuinxit. Staius in achilleide. Cycladas: ninc spreta Myco-	
	nosq; humilifq; Seriphos. Insula est una ex cycladibus: & eiusde/ nominis	
Ptolem ^a us	urbs in ea/ teste Ptolem ^a o. Myrica cum y graeco in prima/ & i latino in secunda syllaba/ sequente c exili scribi	Myrica
Vgutio	tur. Neq; ab eo/ q est amarus deducitur/ ut/ cum Catholico/ ridiculus soniauit	Marica
Virgilius	Vgutio/ sed graecum magis est uocabulum. Et producit ri syllbam. Virgilius	Narica
	in bucolicis. Non omnes arbuta iuuant/ humilesq; myrica. Genus est humi-	
Virgilius	lis uirgulti. Marica cum i latino/ & c no aspirato/ dea est Litori Minturnensi/	
	um/ fuitq; Fauni uxor/ dicente Virgilio libro aeneidos septimo.	
Ptolem ^a us	Hunc fauno/ & nympa genitum Laurente Marica Accipimus. est etiam eo/ dem nomine urbs Parthiae/ teste Ptolem ^a o. Marisca cum i latino/ & c exili/	

- Festus genus est fici/ teste Festo/ dicentibus et Catone & Plinio. Ficos marsicas in lo-
 Cato co cretoso/ & aperto/ serito. Martialis. Infanti melimela dato: fatuasq; maris-
 Plinius cas. Marsica item/ morbus is appellatur/ qui muliebria patentibus innasci so-
 Marcialis let/ a similitudine mariscæ fici/ sic dictus. Neq; ab eo qui est mas masculus d-
 Vgutio scendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Iuuenalis satyra secunda. sed po-
 Iuuenalis dice leui Scinduntur tumida medico ridente mariscæ.
- Marsus/ Circes filius fuit. Marsia cum i latino/ regiuncula est Italiae/ a Marso Cir-
 Plinius ces filio eognominata: cuius populi Marfi uocitati sunt/ teste Plinio libro vii.
 Herodotus naturalis historiae. Sunt & alii eodem nomine populi Scythiae/ teste Herodo-
 to libro historiaru .iiii. Marsya (Græci μαρσυσ) cū y græco scribitur. Pro-
 Iuuenalis prium fuit uiri nomen/ de quo Iuuenalis. Occurris fronte obducta ceu Mar-
 Ouidius sya uictus. Hic a phœbo excoriatus/ teste Ouidio libro fastorum sexto in fon-
 tem sui nomis conuersus perhibetur: qui etiam in Mæandrum fluium cadit
 Lucanus dicente Lucano libro .iii. Qua celer/ & rectis descendens Marsya ripis/
 Errantem Mæandron addit mixtusq; refertur.
- Mastigias cum i latino utrobique/ græcum est uocabulum. Neq; ex mano manas/
 & styx/ componitur/ quasi styge manas mastigias dicatur/ ut cum Catholico
 Vgutio somniauit Vgutio/ etiam hic & hæc mastigia declinari præcipiens. Dicitur
 Plautus flagifer: q; ab aliis seruus dicitur sapius cæsus/ uel cædi dignus. Plautus. Cru-
 cior lapidem non habere: ut illi mastigiæ cerebrum excutiam.
- Nestoris Dionisii Nouariensis liber quintus feliciter incipit.
- Antio nancis/ & nanciscor deponens i uno significato dici po-
 test. Vnde Gracchus pro se ait. Si nancia populi desyderiu/ & p-
 babo rei publica comoda. Nancio facit in præterito nancixi su-
 Priscianus n pino nactum/ teste Prisciano. Nanciscor uero format præteritū
 nactus sum: & significat inuenire/ acquirere/ adipsi.
 Nactus/ & gnatus/ nata/ & gnata scribi/ & efferi pōt. Et facit na-
 Priscianus ta in datiuo plurali/ & ablatiuo/ natabus: quin et natis/ teste Prisciano/ di-
 Priscianus cente etiam Plauto. Qui talis est de natis suis/ pro natabus.
 Nauus/ & gnauus/ scribi/ & enuntiari potest. Celer interpretatur/ & strenuus/ a
 Pompeius nauium uelocitate sic dictus/ auctore Pompeio. Neq; a nosco noscis descen-
 Vgutio dit/ ut Vgutio somniauit. Inde nauia/ uel gnauia/ dicta est/ hoc est celeritas/ seu
 Pompeius strenuitas: cuius contrarium est ignauia. Nauia item (ut scribit Pompeius) li-
 gnium est in modum nauis cauatum: quo i uindemiis uti solēt. Nauis format
 robus per diminutionem nauicula/ & nauicella/ teste Probo.
 Vgutio Nauicularius/ & nauclerus/ in uno significato accipi possunt: qui ab Vgutione
 etiam nauclerius dicitur: hoc est nauis gubernator.
 Pompeius Nauita/ & nauta/ i una significatiōe dici pōt. Nautea auctore Pompeio/ herba
 Nonius granis ē nigris: q; coriarii utunt. Nautea itē (ut scribit Nonius) aqua ē ex nauis
 Plautus sentina ueniens. Plautus in asinaria. Nautea bibere malim/ q; illam oscularier.
 Vgutio Naulum/ merces appellatur nautica: quod Vgutio etiam nabulum uocat. Iuue-
 Iuuenalis nalis satyra octaua.
 furor est/ post omnia perdere naulum. Nablium instrumentum est musicū.
 Nauagium/ & nauigium/ hoc distant: q; nauagium/ nauis ductio dicitur. Naui-
 gium autem locus uocatur nauigabilis: siue nauium collecta multitudo. Na-
 Ouidius uale/ portus ē uel locus ubi naues seruantur. Ouidius libro metamor. tertio.
 Haud aliter/ quā si siccum nauale teneret.
 Nauigo nauigas/ & nauiclor/ dici potest. Sed hoc interest: q; nauigare ē nauim
 agere/ nauiculari uero/ ociosa nauicula uehi. Virgilius li. æneidos pmo.
 Virgilius Gens inimica tibi Tyrrenum nauicat æquor. Martialis.
 Martialis Piger Lucrino nauiculatur in stagno.
 Natalis masculino/ & natale neutro genere/ & hoc natalicium/ declinari pōt. plu-
 rali autem numero natales/ conditionem sanguinis/ & familie indicat: ut ge-
 nerosi natales: obscuro natales.

Probus	Nepos (inquit Probus) prodigus est: nepos consumptor: nepos luxuriosus: Natalicium
Seruius	nepos fratris filius/uel fororis. Et communis generis est/ teste Seruio super
Phocas	librum. xii. aeneidos: etsi habeat foemininum neptis: qui tam a Phoca mascu
	lini tantum generis esse traditur. Inde uenit pronepos/ & proneptis: abne/
Festus	pos/ abneptis: at nepos/ at neptis: trineptos/ trineptis. Nepus (ut scribit Festus)
	dicitur non purus. Nepa/ sydus uocatur/ Aphrorum lingua: qui a nonnullis
	cancer/ ab aliis/ scorpium appellatur.
Probus	Nexo nexis tertia coniugatione declinari potest/ teste Probo: & nexo nexas pri
Priscianus	ma/ teste Prisciano. Accius ideiphobo. Nos continuo ferru eripimus: oibus ma
Accius	nicas neximus. Liuius in odyssea. Nexabat multa iter se/ nexu nodoru dubio.
Liuius	Necto nectis facit in praeterito nexui/ & nexi: in supino nexum/ teste Prisciano.
Priscianus	Virgilius libro aeneidos. v. Et paribus palmas amborum inexit armis. Pro/
Virgilius	pertius. At tibi qui nostro nexisti rætia lecto. Nectar graecum est uocabulum/
Propertius	dicente Festo. Nectar graecae significat deorum potionem. Neq; a necto nectis
Festus	deducitur/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.
Vgutio	Neruus/ si componitur/ secundi/ & tertii ordinis est: ut eneruus/ eneruis. Neruus
Plautus	item/ genus e uinculi: quo pedes impediuntur: uel etiam ceruices. Plautus i au
Hieronymus	laria. Neruos/ cathenas/ numellas/ pedicas/ boicas. At uero Hieronymus ne/
	utro genere declinauit/ quom dixit in Hieremia capitulo. xx. Et misit eum in
	neruum/ quod erat in porta Benjamin superiori/ in domo domini.
	Nyctimene cu y graeco in pma syllaba/ & ct/ & i latino i secuda scribitur. Filia fu/
Ouidius	it Nyctei: & genus est auis: quae alias noctua uocatur. Et penultimam corripit
	syllaba. Ouidius libro metamorpho. secundo.
	Crimine Nyctimene nostro successit Honori.
	Nycticorax cum y graeco in prima syllaba/ & ct/ exilibus/ & i latino in secunda/
	sequente cno aspirato scribitur. Auis est nocturna: quae & nycticorax dicitur.
	Et latine transferri potest nocturnus coruus.
Festus	Nictio nictis/ uerbum est (ut scribit Festus) ad canes pertinens: qui scilicet in odo
	randis uestigiis leuiter ganiunt. Nicto nictas prima coniugationis/ oculo/ & ali
Festus	orum mebro/ & nisi/ saepe aliqd conari significat: ut idem auctor est Festus.
Priscianus	Nitor niteris format in supino nisum cum unico s/ & nixum/ teste Prisciano. Et
Horatius	producit ni syllam. Horatius in arte poetica.
	Nec sic enitar tragico deferre colori. Est autem niti/ incumbere: sub onere/ co
	nari. Niteo nites secunda coniugationis/ & nideo nides cum d/ in uno signifi
	cato scribi/ & efferri potest. Verum niteo ni syllabam corripit: sed nideo illa
Virgilius	producit. Virgilius libro aeneidos quarto. tantum egregio decus enitet ore.
Statius	Statius libro thabaidos. x. Emicat effigies/ & sparsa orichalca renident: idest
Iuuenalis	splendent. Nidere item/ redolere significat. Vnde nidor/ odor dictus est. Iuue/
	nalis satyra. v. Captu te nidore suae putat ille culinae: idest odore.
	Noe/ proprium uiri nome fuit/ magni dilunii tpe/ ut sacrae scripturae attestan/
Herodotus	tur. Noes/ fluuius est Thraciae/ teste Herodoto libro historiarum quarto.
Virgilius	Nifus cum i latino scribitur. Proprium fuit nomen regis Megariensium/ in auē
	sui nominis conuersi: cuius meminit Virgilius georgi. primo dicēs. Apparet
	liquido sublimis in aere nifus. Hic alio noie haliaetus uocatus est: ut est apud
Ouidius	Ouidium libro metamor. viii. Et modo factus auis fuluis haliaetus in alis: Ali/
	us eade litteratura Nifus fuit/ qui cum Salio/ & Euryalo/ currendi certamen
Virgilius	iniit: de quo Virgilius. Si te lapsorum miseret/ quae munera Niso Digna dar/
Virgilius	bis/ Nifa eade scriptura/ ppiu fuit mulieris nome: de qua Virgi. in Damoe.
Homerus	Mopso Nifa datur. Nifa eadem litteratura/ urbs est Hellados/ teste Homero
	libro. ii. iliados. Alia eode noie urbs est Lydia/ Maonia: alia Lyciae/ circa mo/
Ptolemaeus	tem Massicite/ ut Ptolemaeus ostedit. Nyfa cum y graeco/ urbs est felicitis Ara/
Diodorus	biae/ teste Diodoro libro historiarum pmo: a qua/ Bacchus Nyseus cogno/
Ptolemaeus	minatus est. Alia rursus eiusde nois urbs e in Armenia/ teste Ptolemaeo. Alia
Ptolemaeus	in Caria minoris Asiae: & eode nomine praefectura Murianae/ prouinciae/ ut
	idem Ptolemaeus ostendit. Nyfa cum y graeco/ unus e ex duobus Parnasi col
Vgutio	libus. Neq; ab eo qui est nasus deducitur/ ut cum Catholico soniauit Vgutio.

- Curtius Nysæa cum y græco & æ diphthongo urbs fuit in India testibus Curtio & Herodoto: a qua fit Nysæus adiectiuum. Lucanus libro sexto. Qua rapidus Lucanus Ganges & qua Nysæus Hydaspes. Alia eodem noie est in Megaride Achaia: quæ & Megara uocatur ut scripsit Ptolemæus. Nysæus cū i latino & æ diphthongo locus est inter Medos teste Herodoto libro historiarum. vii. Nysæe huius Nysæes cum i latino & æ diphthongo in media syllaba nympha quædam fuit: de qua Virgilius libro æneidos. v. meminit quom ait. Nysæe Spiogq; Thaliaq; Cymodoceq; Hæc a nonnullis Nysæe cum e in prima syllaba scribitur & effertur. Et cum unico soes hæ dictiones scribende sunt.
- Nysæe huius Nysæes cum æ diphthongo in media syllaba scribitur. Proprium Nysæe fuit nymphae nomen: quam alii (diximus) cum i in prima syllaba Nysæen uocant. Nysæa regio est iuxta Aetnam montana ut scribit Strabo. Nysæus fluuius est Thraciæ teste Ptolemæo: & eodem nomine urbs inter Busiriticum amnem & Bubasticū ut idem Ptolemæus ostendit. Nysum teste eodem Ptolemæo urbs est Dardaniæ in Mysia superiori. Nesis insula ē Campaniæ ab omnibus prætermissa cosmographis: a Lucano aut posita quom ait. tali spiramine Nesis Emittit stigiū nebulosis aera faxis. & Statius in siluis. Aera respirat pelago circumflua Nesis. Hæ aut dictiones oēs cum unico scribuntur.
- Nodus ligatura dicitur. Nodus item densa uocatur in exercitu peditū multitudine sic quidem pro difficultate appellatus quasi uix possit reuolui ut scribit Seruius super librum. x. æneidos. Et format diminutiue nodulus & nodellus.
- Nodus Nodulus Nodellus
- Nux format p diminutionē nucula. Vnde prænestini Nuculæ appellati sūt teste Festo. Vgutio aut dicit q; a nuce fit diminutiū nucilla & nucicula.
- Nux Nucula
- Natrix masculini generis est teste Phoca: quin et & foeminini teste Prisciano. genus est serpentis: de quo Lucanus libro nono. Et natrix uiolator aquæ: iacu liq; uolucres. Et corripit in obliquis tri syllabam. Lucillius libro satyrarū. ii. Si natrix natrix impressit crassam & capitam.
- Natrix
- Nego negas & negumo i uno significato ueteres usurparūt ut scribit Pōpeus. Nicia cum i latino utrobique & c exili & Nicea cum e in media syllaba teste Prisciano enuntiarī pōt. Nomē est duarum urbium teste Ptolemæo: quarum una ē Gallia: quæ Massiliensium Nicia dicitur: alia in Asia.
- Nego Negumo Nicia Nicea
- Nota (inquit Festus) nunc significat signū ut in pecoribus: nunc ignominia: nunc et litteras singulas aut binas. Et Marcellus ait. Nota signum: nota probum: nota distinctio. Virgilius libro æneidos. v. Cæruleæ cui terga notæ. Lucillius libro. xxx. Quæ scis scire tuas oēs maculasq; notasq;. Ouidius li. tertio de ponto. Ad fratremq; suas exarat ille notas. Nota format diminutiue notula & notella. Notus cum t non aspirato sicut & nota uentus quidā est græcum quidem uocabulum teste in noctibus atticis Gellio. Neq; a noto notas descendit ut cum Catholico Vgutio somnauit. Nam (ut idē Gellius ait) ποτιο græce latine humor uocatur. Nothus cum th aspirato græca dictio est auctoris Festo & Seruio super librum. vii. æneidos. Neq; a noto notas deducitur ut Vgutio & Catholico somnariūt. Et is apud Græcos dicitur teste Festo qui ex uxore non legitima natus est: qui apud nos spurio patre natus appellatur. Et i utroq; significato no syllaba corripitur. Virgilius li. æneidos pmo. Vna eurufq; notusq; ruūt. Idem libro æneidos octauo. Supposita de matre nothos furata creauit.
- Nota Notula Notella Notus Nothus
- Nubo nubis habet passiuum nubor. Plautus in persa. Hic cum mala fama facile nubitur. Hieronymus in Matthæo capitulo. xxii. Neq; nubent: neq; nubentur. Quod enarans idem Hieronymus ait. Nubunt uiri: nubuntur fortasse uxores: quis & mulieres nubere dicantur: & quidē frequētius q; nubi. Marcellus. Nubere non solum mulieres sed & uiros ueteres dicebant. Pomponius i pānuceatis. Sed meus frater meus maior postq; uidit me domo eiectum nupsit posterius dotata uetula uarico sæ Aphra. Nubo facit in præterito nupsi & nuptus sum teste Prisciano: & si a nubor nuberis nuptus sum præteritum formari possit. Inde hic nuptus & hæc nupta: maritus & marita: & nuptus nupta nuptum. Plautus: Virgo sum: nōdū didici uerba nupta dicere, Nupta enim
- Nubo Nubor

Festus	uerba (ut scribit Festus) ea apud antiquos appellabantur quae uirginem dice-	
Stadius	re non licebat. Nubere item / tegere significat / uel uelare. Stadius libro thabai-	
	dos primo. Obnubitoq; comas: & temperat astra galero.	
Priscianus	Ningo ningis & ninguo ninguis / teste Prisciano & scribi & efferri potest. At ut	Ningo
Seruius	ro Seruius / ningit (inquit) prima & secunda persona caret: quia non est in	Ninguo
Virgilius	nostro arbitrio: sed ad deum pertinet. Virgilius georgicorum tertio. toto aequo	Ningis
Priscianus	re ninguit. Ningo (ut uult Priscianus) facit in praeterito ninxi. Vnde Accius	Ninguis
Accius	ait. Cum nixerint caelestium molarum mihi. Inde fit in recto haec ningis / teste Ser-	Nix
Seruius	uio super librum quartum aeneidos: dicente Lucretio.	
Lucretius	albas effundere ninges: & haec ninguis / teste Prisciano: ut est apud Apulegium	
Priscianus	in primo Hermagorae. Aspera hyems erat: omnia ningue caneant. Nunc ue-	
Apulegius	ro / haec nix huius niuis declinatur. Neq; a nube deriuatur / ut cum Catholico	
Vgutio	co somniauit Vgutio. a graeco tractum est / auctore Pompeio: quod illi prope	
Pompeius	dicunt sed hoc est nouum.	
Vgutio	Nympha cum y graeco scribitur. Neq; a nube deducitur / ut Vgutio somniauit.	Nympha
Pompeius	Nonnunquam mutatur in l: & dicitur lympha aqua / teste Pompeio.	Lympha
	Nugas cum s in fine indeclinabile est. Nugax genitiuo nugacis / idem significare	Nugas
Priscianus	habet: & utrunq; trium est generum / teste Prisciano. Hieronymus in Sopho-	Nugax
Hieronymus	nia capitulo ultimo. Nugas qui a lege recesserant congregabo. Idem in libro sa-	
Hieronymus	pienciali capitulo secundo. Tanquam nugaces aestimati sumus ab illo.	
Perfius	Nummus cum primam producat syllabam / cum duplicato m scribi consuevit. Perfius	Nummus
Iuuenalis	us. Credere tum nummos Marco sub iudice palles. Iuuenalis.	Numisma
Vgutio	Crescit amor nummi / quantum ipsa pecunia crescit. Neq; a numero numeras de-	Numisma
	scendit / ut Vgutio somniauit: sed a numismate deriuatur / auctore Pompeio.	tum
Pompeius	Numisma huius numismatis & hoc numismatum / declinari potest: & cum uni-	Numa
Martialis	co m scribitur: nam & primam corripit syllabam. Martialis epigramatum primo.	
Horatius	Cum data sint equiti bis quinque numismata / quare. Horatius.	
	Rettulit acceptos regale numisma philippis. Neq; ab eo qui est nummus nu-	
Vgutio	misma deducitur / ut Vgutio somniauit: sed a πομοσ quae est lex / dictum est.	
Horatius	Numa cum unico m / proprium uiri nomen fuit: de quo Horatius in epistolis.	
	Iam saliare Numae carmen qui laudat & illud. Ouidius libro fautorum tertio.	
Ouidius	illa Numae coniunx / consiliuq; fuit.	
	Nil / nihil & nihilum / dici potest. Nihili indeclinabile trium generum est. Agrae-	Nil
Agraeus	tius in Caprum / nihil (inquit) aduerbiu est / nihil uero / nomen. Festus. Nihili di-	Nihil
Festus	citur / quod nec hili quidem est: hoc est nullius precii / nullius ualoris / nullius utilitatis.	Nihilum
Charisius	Neco necas facit in praeterito necaui / & necui: in supino necatum / & necum / te-	Nihili
Probus	stibus Charisio / Probo / Diomede / Prisciano. Vnde (ut quidam uolunt) haec	Neco
Diomedes	nex dicta est: quod ramae a graeco tractum uocabulum Festus tradidit. Sifen-	Nex
Priscianus	na libro historiarum tertio. Quoniam neq; mea nex / nec intercessio / posse ui-	
Festus	detur / aliorum dementem reprimere audaciam. Tullius in rhaeticis. Tybe-	
Sisenna	rium Gracchum rempublicam administrantem prohibuit indigna nex diuiti-	
Tullius	us in ea commorari.	
Festus	Nuntius & res ipsa & qui nuntiat / dicitur / teste Festo. Plautus in sticho. praecur-	Nuntius
Plautus	ri / ut nuntialem nuntium exoptabilem. At uero Seruius pro re ipsa hoc nunti-	Nuntium
Seruius	um declinari posse asserit / quom super librum sextum aeneidos ait. Nuntius	
	masculini generis est qui nuntiat. Quod autem nuntiat / licet neutro dicat /	
	tamen etiam masculini generis inuenitur.	
	Noceo nocet tam accusatio / quam datiuo iungitur: ut noceo te: uel tuis rebus.	Noceo
	Neuter neutra neutrum facit in genitiuo neutrius / uel neutri neutrae neutri: datiuo	Neuter
Priscianus	neutri / uel neutro neutrae neutro / teste Prisciano. Sed Probus contra. Ait. n.	
Probus	Neuter facit in genitiuo neutri: non neutrius et si iter facit utrius. Fallit tamen Pro-	
Probus	bus: nec meminit quod Plautus protulit in uitularia: neutri reddibo / pro neutro:	
Plautus	cuius utique genitiuus est neutrius: reddibo pro reddam / ex re & dabo / d liter-	
	ra interposita: ut alibi melius differemus.	
Priscianus	Nullus nulla nullum facit in genitiuo nullius / uel nulli nullae nulli: datiuo nulli /	Nullus
Coelius	uel nullo nulle nullo / teste Prisciano. Coelius. Nullae nationi tot / tatas / tam con-	

- Terentius** tinuas uictorias datas arbitror. **Terentius in Andria.**
Tum iners-tum nulli cōsiliū-pro nullius.
- Propertius** Naufragor/deponens est uerbū. Cōperit tamen & naufrago naufragas. Vnde Naufragor
in epistola prima ad Timotheum capitulo primo legitur. Quam quidam re Naufrago
pellentes/circa fidem naufragauerunt.& corripit fra syllabā. Propertius.
- Quintiliāus** Tætra uenena bibens/& naufragus ebibat undas.
- Liuius** Nōdinū in singulari numero neutri generis est: in plurali uero/foeminini. **Quin**
tilianus libro. ii. Siue nō trino forte nōdino promulgata: siue nō idoneo die. **Nondinū**
Nondina
- Festus** Liuius li. tertio. postq̄ uero comitia decem uiris creandis in trinondinū indi-
cta sunt: idest in tertiu forū. Festus. Nōdinas feriarū diē esse uoluerūt antiqui:
- Macrobius** quo mercādi gratia rustici urbē cōuenirēt. Macrobius aut̄ in saturnalibus ne-
gat nōdinas fuisse ferias: sed Romanos istituisse nōdinas ut octo qdē diebus
in agris rustici opus facerent: nono aut̄ intermissio rure ad mercatū legesq; au-
diēdas/Romā uenirēt: ut scita/atq; cōsulta/frequētiore pupulo referentur:
quæ trinōdino die præposita a singulis atq; uniuersis facile noscebantur. Vñ
ēt mos tractus ut leges trinōdino die promulgaretur. Ea re cādidatus ēt usus
fuit in comitiū nōdinis ueniret: & in colle cōsistere: unde corā possent ab uniu-
uersis uideri. Sed hæc oīa negligētius & haberi cōcepta/& post abolita: postq̄
trinōdino ēt ob multitudinē plebis frequentes esse cōperūt. hæc Macrobius.
Ex quo aliud q̄ nōdinas trinōdinū significat ostēdit: licet apte n̄ d̄ claret qd sit.
Quidam dicit esse triū dierū spaciū ad habēda comitia creādoꝝ magistra-
tū. Varias demū recitat Macrobius ipse de nōdinis opiniones auctōrū. Liuii
uidelicet/Modesti/Trebati/Cæsar/Labeōis/Granii/Casii/Gemini/Varro-
nis: quas si quis scire uoluerit/Macrobiū legat. Nondina huius nōdinæ/Ro-
manorū/dea dicta erat/a nono die nascentiū: qui & Iusticus dicitur dies autē
Iusticus is uocatus ē quo infantes Iustrantur/& nomen accipiunt. Sed nonus
in maribus dies/octauus i foeminis erat: ut auctor ē Macrobius ipse.
- Macrobius** Nequeo nequis/& nequo negnis dixerūt ueteres in uno significato/ teste Festo. **Nequeo**
- Festus** Nolo/& nelo neuis neuult/Protulerūt antiq̄ in una significatiōe/ ut scribit No- **Nequino**
- Nonius** nius. Vñ Plautus in trinu/ ait. Filiā meā tibi disponfatā audio/ nisi tu neuis. **Nolo**
- Plautus** Nouissimus pro eo qui est ultimus/ tā ablatiuo/ q̄ genitiuo/ iungi potest. Ut ego **Nelo**
sum nouissimus omnium. uel omnibus. **Nouissim⁹**
- Probus** Nardos foeminino/& nardū neutro genere/ tā p̄ ungueto/ q̄ p̄ hærbā/ ex qua cō-
ficitur/ declinari pōt. Quæ cū græca sic dictio/ rectius in os (ut tradit Probus) **Nardos**
q̄ i us/ noiatiuū terminamus. Hieronymus in cāticis. Nardos mea dedit odo **Nardum**
- Hierōymus** Tibullus Illius puro distilent tempora nardo.
- Tibullus** Nemo cōis generis/ nec homo dicitur/ auctore Pompeio: & nonnunq̄ pro nul **Nemo**
- Pompeius** lus ponit/ testibus Seruio/ & Marcello. Cicero in Catone maiore. Quo nemo
- Seruius** uir melior: idest nullus. Cato. Caduceatori nemo hō nocet. Lucilius li. xxx.
- Marcellus** Nemini i geniū tm̄ cōfidere oportet. Plautus in captiuis. Nēnis misereri cer-
tum ē: nam mei miseret neminē. Virgilius li. æneidos nono. quod optanti di-
uum promittere nemo Auderet: hoc est nullus deorū.
- Cicero** Lucilius Nares plurali tm̄ numero declinatur/ ut tradit Probus. Sed nō recordat̄ Probus **Naris**
- Cato** Plautus legisse apud Horatiū: emūctæ naris/ genitiui casus. Et Lucanus li. secūdo/ ait. **Nar**
- Lucilius** Hic aures/ alius spiramina naris aduncæ Amputat. Persius. Rancidulū qui/ **Narus**
- Plautus** dam balba de nare locuta Perstrepit. Ouidius libro metamor. quarto. **Gnarus**
- Virgilius** Pandaq; naris etat. Sylius libro. xiiii. Vnca nare iacent. Gualfredus. sonora
- Probus** Nare uigil stertit. Nar/ fluuus est: de quo Virgilius libro æneidos septimo.
- Horatius** Sulphuræa Nar albus aqua/ Et Aufonius.
- Lucanus** Fluminibusq; italis præpollēs sulphureus Nar. Et facit in genitiuo Naris/ uel
- Persius** Nartis/ teste Seruio super librū Virgiliū præfatū. Vbi ait. Varro tamen dicit la-
cum hūc in Narem/ uel Nartē fluuium deriuatū Narus/ & gnarus/ & scribi/ &
- Ouidius** enūtiari pōt: & interpretatur sciens: cuius contrarium est ignarus.
- Sylius** Nouember/ & nouembris/ in recto declinari potest/ teste Prisciano. Vnde Cato **Nouember**
- Gualfredus** in sacrificio commissio/ ait. Mense octobri fecimus: nouembris reliquus erat. **Nouēbris**
- Virgilius** Nutrio nutris/ & nutrior deponēs dici potest/ testibus Marcello/ & Prisciano.
- Aufonius**
- Seruus**
- Varro**
- Priscianus**

Cato	Virgilius libro georgicorum secundo.	Nutrio
Marcellus	Hoc pinguem/ & placidam paci nutritor oliuam/ pro nutrito.	Nutrior
Priscianus	Nutrico nutricas/ & nutricor deponēs usurpat/ teste Nonio Marcello/ Aphra-	Nutrico
Virgilius	nium inducente dicentem. Nam nutricatur oliuam. Cicero libro secundo de	Nutricor
Nonius	natura deorum. Omnia sicut sua membra/ & partes nutricat/ & continet. Sed	
Aphranius	& passiuē protulit Varro/ quom referēte Prisciano/ ait. Pauptas enim hęc/	
Cicero	quom non est nutricata compficatur.	
Varro	Nutricius/ & qui nutrit/ & qui nutritur/ uocari potest.	Nutricius
Donatus	Necessus necessa necessum/ & hic & hęc necessis & hoc necesse/ declinari pōt/	Necessus
Festus	pro eo quod est necessarius necessaria necessarium/ teste Donato super Terē	Necessis
	tii eunuchum. Dicitur autem necessum/ auctore Festo/ in quo nō ē cessandū.	Necessarius
Vgutio	Quare a cesso cessas deriuatur/ si aut a necto nectis/ ut Vgutio somniauit. Ne	Necessarii
Festus	cessarii (ut scribit Festus) cognati/ uel affines appellantur/ in quos necessaria	
Marcellus	officia conferuntur.	
	Necessitudo (iquit Marcellus) dicitur affinitas/ necessitas aut/ uis quæpiam quæ	Necessitudo
Gellius	alterū cogere inuitū potest. Ego autem/ necessitatē protulens/ aut necessitu	Necessitas
	dinē/ nihil differre dixerim/ auctore Gellii frætus/ li. xiii. noctū 'atticarum in	
	hęc uerba dicentis. Assuerant qdam necessitudinē/ & necessitatē/ significatō	
	ne differre/ ideo q necessitas/ sit uis quæpiā præmēs/ & cogēs/ necessitudo au	
	tem dicatur ius quoddā/ & uinculum relligiosæ coniunctionis/ idq; unum soli	
	tarium significet. Sicut aut (ut pergit) nihil quicq; interest/ suauitudo dicas/ an	
	suauitas/ sanctitudo/ an sanctitas/ acerbitude/ an acerbitas/ acritudo/ an (qd	
	Accius in Neoptolemo protulit) acritas/ ita nihil ratōis dici potest/ quo neces	
	situdo/ & necessitas/ separentur. Itaq; (ut subdit) in libris ueterum uulgo repe	
	ries necessitudinem dici/ pro eo quod necessum est. Sed necessitas sane/ pro	
	iure/ officioq; obseruantia/ affinitatisue/ in frequēs est/ q; q ob hoc ipsū ius	
	affinitatis/ familiaritatisue/ coniuncti sunt/ necessarii dicuntur. Reperi tamē	
Cæsar	in oratione Caii Cæsar/ qua Planciam rogationem suasit/ necessitatem di	
	ctam pro necessitudine/ idest iure affinitatis. Verba hęc sunt. Equidē mihi ui	
	deor/ pro nostra necessitate/ non labore/ nō opera/ nō industria/ defuisse. Hoc	
	ego scripsi de utriusq; uocabuli in differentia. Hęc Gellius.	
	Nosco noscis/ & gnosco scribi/ & efferri pōt/ & facit i præterito noui/ uel gnoui/	Nosco
	i supino notū/ uel gnotū. Agnosco tñ/ tā agnitū/ q; agnotū/ format supinū/ sic	Gnosco
Priscianus	& cognosco cognitū/ uel cognotū/ teste Prisciano. Quin & primū (quod dixi	
Pacuius	mus) supinū frequens ē/ secundū infrequēs. Quod tñ protulit Pacuius/ quom	
Priscianus	ait. Orestis cognita/ agnota ē soror. Horū futuri tps participia/ & aliorū a no	
Cato	sco cōposito rō (ut idē tradit Priscianus) i oturus/ in sciturus terminat. Cato. v.	
Salustius	originū. Eorū nemo quicq; mihi ignoturus est. Salustius libro historiarū secū	
Piso	do. Neq; inermes ex prælio uiros/ q; agnoturus. Piso annaliū. ii. Quodcunq;	
	deliquisset/ ignosciturum affirmabat. Noui uel gnoui/ defectiuū uerbum ē/	
	tam præsentis/ q; præteriti tps significatum.	
Priscianus	Nostras/ & hic & hęc nostratis/ & hoc nostrate/ declinari pōt/ teste Prisciano/	Nostras
Casius	Casium heminā inducente dicentē annalium quarto. Si qs nostratis sapiens.	Nostratis
Marcellus	Nefāsus nefāda nefādū/ & nefans genitiuo nefantis/ declinari pōt/ auctore Mar	Nefandus
Lucillius	cello. dicēte ē Lucillio satyrarū. vi. Tātalus q; pœnas ob/ fata nefantia luit. Ne	Nefans
Marcellus	farrus cū duplicato r scribit/ nā a farre deducit. Vñ Marcellus ait. Nefarrii di	Nefarrius
Pædianus	cunt/ q; idigni uiuere/ n sūt digni farre/ quo uita hoium p̄us sustētabat. Pædia	
	nus/ nefarium (inquit) qd sacra polluit farre pio solita celebrari. Nefarrii igi	
	tur/ sacrilegi dicuntur.	
Pōpeius	Noxa (inqt Pōpeius) accipit p peccato/ aut peccati pœna/ cū lex iubet noxa de	Noxa
Marcellus	dere p pētō. Noxia uero (ut subdit) apud antiquos dānū significat/ sed (ut ait)	Noxia
Macrobius	a pœtis ponit p culpa. Et Marcellus ait. Noxa/ & noxia/ diuersa sunt. Noxia	Noxitude
	nocētia dicit/ noxa uero pētū leue. Sic ē Macrobius/ i saturnalibus noxā le	
Lactātius	uis culpæ nomē ēē dixit. At uero Lactātius grāmaticus sup librū. x. thæbaidos/	
Seruius	& Seruius sup librū p̄mū æneidos/ noxam (inqt) iter & ē/ & noxiā. Noxa enī	
	pœna/ noxia uero/ culpa/ idest peccatum dicitur. Quicqd autem hi auctores.	

Virgilius tradat imperfecte loquitur. Ego aut noxam protuleris an noxiam nihil differre dixerim. Nam & damnum & peccatum noxa significare habet sicut & noxa. Virgilius in diris. Immatura mea quoque noxa solvere facta. Istius atque utinam facti mea culpa magistra

Virgilius Prius foret. Noxa dixit pro culpa: ut ex sequenti uersu patet. Idem li. aenei. i.

Marcellus Vnius ob noxam & furias Aiacis Oilei: idest peccatum: ut interpretati sunt Marcellus & Macrobius. Statius libro thabaidos. x. Et periura luam regalis crimina noxae: idest culpa. Et Liuius in Achille ait. Si malos imitabo tu precium pro noxa dabis. Titus. Indicaturam se causam publicae pestis professus est si ab eo sibi fides data esset: aut futurum noxae indicium: idest culpa uel peccati. Noxa item (ut diximus) damnum significat. Suetonius in Caesare. Ut falsum arguens: quod sine ulla sua noxa ridus Martiae adesset: idest sine damno. Ouidius libro metamorphoseos. xv. Nocte nocent potae: sine noxa luce bibuntur: hoc est sine damno. Serenus. Purior hic gustus sine noxa mouerit aluum. Hieronymus in libro primo. Esdrae capitulo quarto. Nunc igitur notum sit regit quia si ciuitas illa aedificata fuerit & muri instaurati: tributum & uectigal & annuos redditus non dabunt & usque ad reges haec noxa perueniet. Rursus noxa poena. Quintilianus in gladiatore. Et inter dedita noxae mancipia: cotemptissimus tiro gladiator: idest poena. Quod quidem de noxa confirmauit sup Terentii Phormionem Donatus quom ait. Noxa poena dicitur: alias culpa. Quod etiam de brutis dici potest. Ouidius fastorum libro primo. Verba fides sequitur: noxae tibi deditus hostis Spargitur. de Capro enim loquitur noxae dedito. Tullius in hortensio. Et certis quidem rebus in quibus peccata non maxime afferunt noxias tam nisi sciant attingunt: idest nocentias ut exponit Marcellus. Marcus Manilius li. ii. Saevit nequicies: & poenas noxia uincit. Idem li. quarto. Quin etiam infelix uirtus & noxia scelix & male consultis precium est: idest culpa. Comperitur etiam noxistudo pro noxia teste eodem Marcello Accium inducente dicentem in armorum iudicio. Occulte noxistudo obliteretur pelopidarum.

Lucretius Noticia & noticies in recto declinari potest. Lucretius libro. v. Exemplum pro ro gignundis rebus & ipsa Noticies hominum.

Probus Nubes & nubis in recto declinari potest teste Probo. Vnde & Aufonius ait.

Aufonius Periturum lapitham Iunonia ludificat nubs.

Virgilius Nouale neutro & noualis feminino genere declinari potest. Virgi. in Tityro.

Virgilius Impius haec tam culta noualia miles habebit. Idem georgicorum primo. to

Seruius fas cessare nouales. Seruius. Nouale idest noua terra quae per singulos annos renouatur per semina. Idem alibi. Noualis est aruum primu proficissum. Hieronymus. Nouale est ager primu proficissus. Paulus. Noualis est terra proficissa: quae anno cessat. At uero Plinius nouale (inquit) est quod alternis annis fertur. Varro. Ager qui intermititur anouando noualis dicitur. Festus. Noualis ager est nouae relictus sementi. Nouale item oppidum est Mysiae inferioris: quod alio nomine Noua uocatur ut scribit Ptolemaeus.

Ptolemaeus Neophytus cum y graeco & r exili scribitur: & dici potest nouellus. Nam componitur ex rho quod est uouu & phi top germen uel planta. De quo uocabulo more solito Vgutio ineptias loquitur quom ait. Phytos fides phyto quae ro significat. Inde uenit neophytus. Quod etiam Catholicum confirmauit.

Vgutio

Horatius Nequicia & nequicies in recto declinari potest. Horatius sermone. xii. Illum aut nequicies aut uasri in seita iuris.

Priscianus Negligo facit in praeterito neglexi teste Prisciano: quin etiam & neglegi: quod quidem analogiae propius est testibus Diomede & Beda sup Donati arte.

Diomedes

Beda Nudus nuda nudum cum ablatiuo iungitur: & genitiuo. Sylius li. xiiii. Nudus opum sed cui caelum terraque paterent. Iungitur nonnunquam & per synecdochen cum accusatiuo: ut albet nuda pede mulier redimita capillos.

Sylus

Claudius Nox facit in ablatiuo singulari nocte uel noctu. Claudius Quadrigarius annaliu tertio. Senatus autem de noctu conuenire. Quod quidam dicunt esse aduerbiu: ita ut unica sit dictio: quemadmodum teste i Terentiu Dato de repete

Noticia
Noticies
Nubes
Nubs
Noualis
Nouale
Noua
Neophytus
Nequicia
Nequicies
Negligo
Nudus
Nox

Ennius	& de subito dicimus. Sed nomen esse ostēdit Ennius / quom dixit annaliū. iii.	
Macrobius	Hac noctu filo pendeat hetruria tota. Inusitatissime autem (ait in saturnali- bus Macrobius) nox pro noctu aduerbialiter positum est in. xii. tabulis: ubi ita legitur. Si nox furtum factum sit / pro noctu.	
Homerus	Nemus græcum est uocabulum: nam illi πέμωσ dicunt. Vnde Homerus in Iliā Nemus de. επ πέμει σκίερω. Neq; ab eo quod est numen descendit / ut cum Catholico	
Vgutio	Vgutio somnauit.	
Caper	Bex tam masculini / q̄ sceminini generis est / testibus Capro /	Obex
Seruius	& Seruio: etsi sceminini tantum generis Alexander esse tradi- derit. Bocetius. Obice firmo clauserat pelias. Sylius libro. iiii.	
Bocetius	o	
Sylius	Et fidos certant obices accersere silua. Ouidius libro meta- morphoseos. xiiii. Inuadūt / portasq; petunt / quas obice firmo	
Ouidius		
Virgilius	Clauferat. Virgilius libro æneidos decimo. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Vbi etiam patet / q; prima sylla ba indifferens est. Pessulū est: & generaliter quodcūq; obstaculū dici potest.	
Festus	Obaudio / & obœdio / in uno significato dici potest / teste Festo: ubi diphthon /	Obaudio
Apuleius	gus au in œ diphthongū / teste Apuleio / mutata est. Et facit in futuro indicati	Obœdio?
Marcellus	ui modi obœdiam / & obœdibo / teste Marcello / Aphranium referente dicē	
Aphranius	tem. Meo ut obsequar amori / obœdibo tibi.	
Coelius	Oporteo oportet personale comperitur: ut est apud Coelium libro quinto. Ut ea quæ oportuerint / facta non sint. Oportet impersonale regit a parte añ accusatiuū: & post cum infinito iungitur. Et scribitur cū unico p: quia primā corripit syllabā. Vnde Gualfredus in arte pœtica. si uis christi esse sequutor / oportet Tormentis tormenta sequi. non itur ad astra Delicis.	Oporteo Oportet
Gualfredus		
Vgutio	Opportunus cum duplicato p scribitur. Neq; ab ope / neq; ab oportet / descen- dit / ut in erudite Gasparinus / Magister Bene Vgutio / Mammætractus / Brito / Catholicon / tradidere. Verū ex ob / & portus / compositū uocabulum est: pri- mamq; syllabā positione producit / quā quidē corripere deberet / si ab ope / ul ab oportet / deriuatū esset. Ouidius libro metamorphoseos tertio. & multis latebra opportuna fuistis. Pompeius. Opportune dicitur ab eo / q; nauiganti bus maxime utiles / optatiq; sint portus: sicut econtra importune. Vnde Ser- uius super librū undecimū æneidos / ait. Importunum est / quod caret portus id est quiete: ubi nullus portus est: sicut econtra / opportunū / cui cōmoditas & occasio obuēnit / ut portus. Hæc ille.	Opportu- nus
Ouidius		
Pompeius		
Seruius		
Pompeius	Orcus cū e exili scribitur. Fluius est infernalis / ab urgendo dictus / auctore Pō peio. Antiqui enim (ut ait) c litteram pro g ponebant. Alii ab ορκωσ quod est iuramentū / deductū perhibent: eo q; per illū / hoc est / stygem paludem / a qua / teste Homero profluit / iurabant dii: nec peicare licebat. Orca eadem scriptura / genus est belluæ marinæ: de qua Horatius in sermonibus. Nō alia q̄ qua Bizantia putuit orca. Orca item / genus est uasis sicarii a similitudine marinæ belluæ sic uocatum / ut scribit Pompeius.	Orcus Orca
Horatius		
Pompeius		
Tortellius	Oestrus cum œ diphthongo / masculino genere declinatur: sed Tortellius neu- tro œstrum declinauit. Volatile paruum est: quem nonnulli asilum / alii taba- num uocant. Et græcum est uocabulū / dicente in georgicis. Virgilio. cui no- men asilo / Romanum est: œstrum Graui uetere uocātes. Vbi Seruius / œstrus (inquit) græcū est: & latine asilus dicitur. Et Probus ait. Asilus / genus est taba- ni: & uocatur græcæ œstros. Oestros item / Auuius est Pamphylia: teste Pom- ponio Mela. Ostrū / & austrū / teste Prisciano / dici potest: & purpura transfer- tur. Virgilius libro æneidos. vii. Instratos ostru alipedes / pictisq; tapetis. Ostra uirbs est mediterranea Senonum in Italia / teste Ptolemæo. Ostrea sceminino / & ostreum neutro genere / declinari potest / teste Seruio sup primū georgico rū. Genus est conchæ. Ouidius in fastis. Ostreaq; in conchis tuta fuere suis. Sunt tñ / qui / inter ostream / & ostreum / hoc differentia tradunt: q; neutro genere / concha sit: sceminino autem / ostrei carnes. Sed hæc differentia ab au- ctoribus confunditur.	Oestrus Oestrum Ostrum Austrum Ostra Ostrea Ostreum
Virgilius		
Seruius		
Probus		
Pomponius		
Priscianus		
Virgilius		
Ptolemæus		
Seruius		
Ouidius		

Seruius Ocyus cum unico c exili/ & y græco/ cōparatiuū est: et si Seruius super librū
 octauum æneidos/ dixerit esse positiuū. Nam apud Græcos οκυσ positiuū ē
 quo quidem' positiuo latini carent/ dicente Pompeio. Ocyus & ocysime/
 Pompeius positiuum latinum non habent. Ex quo sequitur ocys esse comparatiuum:
 Plinius ocysime superlatiuum. Plinius libro secundo naturalis historię. Mercuri
 sydus/ inferiori circulo fertur nouem diebus ocysore ambitu/ modo ante so
 lis exortum/ modo post occasum splendens: id est uelociore. Idem libro. xvi.
 Plinius Quidam/ breuitate radicum/ senescere celerius arbores putant: quod coar
 guunt fieri quarum radices longissimæ: & senectus ocysima est. Oxy cum
 y græco/ masculino genere declinatur. Oxy cum y græco indeclinabile/ neu
 tri generis/ idem significat: hoc est acutum/ citū/ uelox. Vnde oxyme super
 latiuum. i. ocysime: hoc est citissime/ seu uelocissime/ ut auctor est Pompeius.
 Pompeius Oxus/ fluuius ē hyrcaniæ: q per Bactrianā puinciā fluit/ ut Ptolemæus ostendit.
 Ptolemæus Oeconomus cum œ diphthongo/ & c exili scribitur: componiturq; ex οίκος
 quæ est domus/ & ομοσ lex. Decet enim dispensatorem/ legē domus esse.
 Neq; ab echo/ quæ soni repercussio dicitur/ neq; ab icon/ quæ est effigies/ de
 riuatur/ ut somniauit Vgutio. Hieronymus in homelia octaua dominicæ
 Vgutio post pentecosten. Oeconomus/ tam pecuniæ/ q; frugum/ & omnium quæ
 Hieronymus dominus possidet/ dispensator est. Vnde & oeconomicus Xenophontis pul
 cherrimus liber est: qui non gubernationem uillæ: sed dispensationem uni
 uersæ domus Tullio interpretate significat. Hæc ille. Vbi seruditi legūt iconomus.
 Prisciū Oedipus cum œ diphthongo/ & i latino p scribitur: & facit in genitiuo Oedipo
 Plautus dis/ sicut Melampus huius Melampodis: ac etiā oedipi/ teste Prisciano. Vnde
 Plautus ait in poenulo. Oedipi opus est coniectura. Proprium fuit uiri nom:
 Probus qui teste Probo/ etiam Oedipodes huius oedipodis/ uel oedipodæ/ declinari
 Statius potest. Statius libro thæbaidos primo. Oedipodæ confusa domus.
 Ortyx huius ortygis cum t exili/ & y græco/ ortygia/ ortygetra/ in uno si/
 gnificato accipi possunt. Auis est: quæ alias coturnix/ uulgo autem quælea
 dicitur. Proprie autem ortygetra rex est coturnicum. & producit penul
 timam: quia apud Græcos cum η ορτυγία τρά scribitur. Ortygia item ea
 dem scriptura/ insula est in mari Aegæo: quæ & delos uocatur/ testibus Ser
 uio/ & Pompeio. Alia est eodem nomine insula circa Siciliam: de qua Virgi
 lius libro æneidos. iii. Sicano prætenta sinu iacet insula contra Plemmyrium
 undosum: nomen dixere priores Ortygiam.
 Onyx cum y græco scribitur. Genus est lapidis/ in similitudinē unguis: de quo
 Statius siluarum primo. Mæret onyx longe: queriturq; exclusus Ophites.
 Et masculini generis est. Martialis. Calcatuq; tuo sub pede lucet onyx. Luca
 nus. totaq; effusus in aula Calcabatur onyx. Acron super librum quartum
 carminum Horatii/ dicit esse metallum gemmæ simile: ex quo/ ad unguenta
 Porphyrio odorata/ parua: uasa fiebant: quæ a Porphyrione apullæ dicuntur esse mar
 moreæ. Et pro uase fœminini generis est/ ut idem Porphyrio tradidit. Vnde
 Martialis ait. Vnguentum fuerat/ quod onyx modo parua gerebat. Ego
 Propertius autem etiam masculini generis inuenio/ non fœminini modo. Propertius.
 Quom dabitur Syrio numere plenus onyx. Et facit in genitiuo onychis cum
 ch aspirato/ sicut sardonys huius sardonys/ ut regula docet græca. Quod
 etiam patet/ per compositum Monychus: quod cum ch aspirato scribitur.
 Alexander Onyx item/ ungula quædā est aromatica: a cuius accusatiuo græco ονυχæ/
 nostri etiam hæc onycha declinauerunt. Alexander neq;. Ungula dat nobis/ qd
 Propertius & onycha signat/ & onyx. Claudicat tamen hic uersus in prima huius dictō
 nis syllaba: quæ (ut ostendimus) correpta est/ dicente etiam Propertio.
 Marbodeus Et crocino nares murrheus ungat onyx. Errauit & Marbodeus in lapidario/
 quom ait. Sardonyschem faciunt duo nomina/ sardus/ & onyx.
 Festus Ops huius opis/ soror/ & uxor Saturni fuit. Ops item/ trium generū/ opulen
 Caper tum significat/ teste Festo. Rursum ops/ opem ferens dicitur/ teste Capro/
 Accius Accium inducente de Hercule dicentē. Quorum genitor fertur esse ops gē
 Ouidius tibus. i. opē ferēs Pro auxilio/ singlri nūero pferimus. Ouidius de remedio,

Ocyus
 Oxys
 Oxy
 Oxus
 Oeconomo
 mus
 Oedipus
 Oedipodes
 Ortyx
 Ortygia
 Ortygetra
 Coturnix
 Quælea
 Onyx
 Onycha
 Ops
 Opulentus
 Opes
 Opis

Virgilius	Carminis & medicæ Phœbe repertor opis. Virgilius libro æneidos. ii. Non opis ē nostræ Dido: idest possibilitatis. Sed & nonnunq̄ plurali nūero utimur.	Opus Opois
Cicero	Vnde Cicero in epistola ad Quintū Fabiū ait. Nunc ita occidit/ut neq̄ prætores suis opibus/ neq̄ nostro studio/ quicq̄ proficere possemus/ idest auxiliis/ ut Probe interpretatur est Seruius. Pro diuitiis aut̄ plurali tantū numero usurpatur. Virgilius libro æneidos primo. Auxilio tutos dimittā; opibusq̄ iuuabo. Opis cū i latino nomen fuit mymphæ: de qua Virgilius libro æneidos. xi. superis in cædibus Opim Compellabat. Idem libro georgicorum. v. Atq̄ Ephyre atq̄ Opis/ ac Asia Deiopea. Opis item nomen est urbs: iuxta quam Tigris fluuius profluit/ teste Herodoto libro historiarū primo. Opus urbs est helladis/ teste Ptolemæo: & facit in genituo opuntis/ sicut Amathus Amathuntis. Ouidius de ponto. Facta cæde puer Patroclus opunta reliquit. Hæc a Græcis opois cū i latino dicitur/ sicut Simois Simoentis: qd̄ ēt obseruauit Nicolaus in Homero li. iliados. xviii. dicens. Huic ego te infœlix Opoeta reducere/ ad urbē Pollicitus. Ophis cum ph/ & i latino/ serpens interpretatur: a quo/ ophites/ marmoris genus/ serpentinas maculas detinentis/ dictus est/ teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historię. Et producit phi syllabam. Stadius libro siluarum primo. Mæret onyx longē queriturq̄ exclusus ophites. Lucanus libro nono. Quam paruis tinctus maculis thæbanus ophites. Opites cū p/ & i latino/ propriū fuit uiri nomen/ ab hectore occisi.	Ophis Ophites Opites
Herodotus Ptolemæus Ouidius Nicolaus		
Plinius Stadius Lucanus		
Vgutio	Opsoniū/ græcū est uocabulū. Neq̄ ex ob/ & sopnus cōponitur/ ut sopniabundus dixit Vgutio. Id appellatur/ quod pani comedendo additur. Inde fit opsono opsonas/ & opsonor deponens/ media syllaba producta. Nam cum ω magno apud Grægos ὀψωνίου scribitur: cuius syllabæ q̄ritatē/ nostri etiam poetæ obseruauerunt. Iuuenalis satyra quarta. Exclusi expectant admissi opsonia patres. Horatius sermone secundo. Omnia conductis cœmens opsonia nūmis. Est autem opsonari/ conuiuari.	Opsonium Opsono Opsonor
Iuuenalis Horatius		
Hesiodus Festus Seruius	Orichalcū cū i latino/ & ch aspirato i tertia syllaba/ & c exili in ultima/ neutro genere/ & orichalcos masculino (quo scilicet genere græci proferunt) declinari pōt. Hesiodus i aspidē. ὀρεὶ χαλκοὶ ὀψείρον: idest orichalci lucidi/ numerus quidē pluralis. Festus. Orichalcū dicitur/ quod in montuosis locis inuenitur. ὀρος enim græcæ/ mons latine. Alii teste Seruio aurichalcū dixerunt: cōpositū. quidē uocabulum/ ex eo quod est aurū/ & χαλκός æs: quasi sit æs aureum.	Orichalcū Orichalcos
Hieronymus	Quod etiā protulit Hieronymus in apocalypsi capitulo primo/ quom ait. Et pedes eius/ similes aurichalco. Et quia orichalcū primā apud poetā syllabam corripit/ uoluerunt nonnulli/ au diphthongū/ in o correptū mutatā esse. Alii econtra. Negant enim au diphthongū in o breue posse conuerti. Quorum tamē opinio (etsi græcum ego uocabulū orichalcon dixerim) nihil effracis rationis habere uidetur. Nam & in o breue au diphthongus nonnunq̄ conuertitur. Vnde Horatius sermone. xiii. ait. Fasciolas/ cubitale/ focalia/ potus/ ut ille. A faucibus enim/ focale dictū est/ quasi fauale: cuius tñ prima syllaba/ apud hunc auctore correpta est. Pari igitur modo/ si ab auro orichalcū deducitur/ primā syllabā corripere posset: quā etiā undecunq̄ ueniat/ cōstat habere correptā. Plautus i milite. Ego istos meres orichalco cōparem. Virgilius libro æneidos. xii. Ipse dehinc auro squalentē/ alboq̄ orichalco. Horatius in arte poetica. Tibia non ut nunc orichalco iuncta/ tubæq̄ Stadius libro thæbaidos. x. Emicat effigies/ & sparsa orichalca renident. Valerius flaccus li. tertio. Nuda latus/ passuq̄ mouens orichalca sonoro.	
Horatius		
Plautus Virgilius Horatius Stadius Valerius		
Festus Priscianus Pacuius Probus Cœlius	Ogygia cū y græco in secunda syllaba scribitur. Insula est Phœnicii/ & Syrii maris. Quidā dicunt esse insulā in Ionio mari/ Lacinio promōtorio propinquā. Nonnulli dicūt esse insulā Aphricæ/ regione syrtium. Ogygia eadē scriptura neutri generis/ pluralis tantū numeri/ mœnia Thæbana uocat/ teste Festo. Os huius ossis cum duplicato s/ & hoc ossu indeclinabile/ & hoc ossū huius ossi/ declinari potest/ teste Prisciano: qui & Pacuium refert dixisse in chryside/ Ossum inhumatum. Quod tamen Probus negat/ scilicet hoc ossum declinari posse. Sed Probus fallitur. Vnde Cœlius libro trigesimo ait.	Ogygia
		Os Ossu Ossum Osseus

Accius Caluariaeque ipsum eius ossum expurgarunt: in aureaueruntque. Simili quoque modo protulit Accius/ quom dixit in annalibus.

Iuuenalis Fraxinus fissa ferox/ infissaque scindit ossis/ p ossibus. Inde fit osseus ossea osseum. Iuuenalis satyra. v. Gaetulus dabit/ aut nigri manus ossea Mauri. Hac Osfa cu duplicato l mos e in finibus Thessalia/ teste Solino: d quo Lucius li. i.

Solinus Quatus piniferæ boreas quom Thracius Ossæ. Inde fit ossæus ossæa ossæu

Lucanus cu æ diphthongo. Lucanus libro. vi. Attolit titan/ rupes ossæa coeret: Ossæa

Ptolemæus item urbs est Bisaltia in Macedonia/ teste Ptolemæo.

Priscianus Os huius oris/ & osculū in forma diminutiua/ in uno significato accipi possunt: etsi Priscianus dicat osculū primitiui significatū nō detinere. Contra quem

Horatius est Horatii auctoritas/ ad Lydiā sic scribētis. Oscula quæ Venus quinta par/ te sui nectaris imbuit. Oscula. n. p ora dixit. Et Virgilius li. æneidos primo.

Virgilius Oscula libauit nata: hoc e ora/ libauit idest leuit tetigit/ ut Probe interpretat e.

Seruius Oscula libauit nata: hoc e ora/ libauit idest leuit tetigit/ ut Probe interpretat e.

Ouidius Seruius. Itē Ouidius li. metamor. i. Syderibus similes oculos/ uidet oscula: quæ nō Est uidisse satis: idest ora. Os habet oēs plurales casus/ præterq̄ genitiuū orium: quod nusq̄ lectū est. Virgilius libro ænei. viii. Cōponens manus/ busq̄ manus/ atq̄ oribus ora. Osculū item/ basū dicitur. Hoc tñ interest/ teste

Virgilius Donato sup Terētiū eunuchū: q̄ oscula/ proprie officioꝝ sunt/ basia/ pudicorum affectuum: suauia/ libidinum/ uel amorum.

Donatus Donato sup Terētiū eunuchū: q̄ oscula/ proprie officioꝝ sunt/ basia/ pudicorum affectuum: suauia/ libidinum/ uel amorum.

Probus Osculor oscularis/ cōmune uerbū est/ teste Probo. Et (ut scribit Festus) ueteres o litterā in au diphthōgū mutās/ dicebāt ausculor. Quin ē/ & osculo osculas

Festus o litterā in au diphthōgū mutās/ dicebāt ausculor. Quin ē/ & osculo osculas

Marcellus ptulerūt/ teste Marcello/ Titiniū referēte dicētē. Laudo qd̄ osculaui caput.

Titinius Optimum cum i/ & cum u in mediā syllaba optimum enuntiarī potest.

Priscianus Ordior ordioris/ depones est uerbū. Exordior tñ/ a Prisciano uerbū traditur esse cōmune. Et inducit Viselliū ita dicentē. Bonæ res per illos a raro initio exor

Visellius sæ/ ad sūmum puenerūt. Antiqui ēt ordio ordis protulere/ teste Nonio. Ordior facit in præterito orsus/ & orditus sum teste Prisciano. Verū orsus tam ad

Nonius incipientē loqui/ q̄ ad desinentē pertinet/ auctoribus Diomede/ & Seruio/ orditus uero/ ad tælæ/ uel alterius huiusmodi cōpositionē. Hierōymus in Hefa

Priscianus ia capi. xxv. Et præcipitabit in mōte isto faciē uinculi colligati super oēs populos: & tælā/ quā orditus est. Virgilius tñ in culice uersu ii. dixit. Atq̄ ut ara

Diomedes neoli tenuē formauimus orsum. Et facit in futuro indicatiui mōi ordiar/ & ordibor/ teste Capro. Vnde Accius i Amphitryōe/ ait. Nō parua rē ordibor.

Seruius Orior oreris/ uel oritis/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ uiridiq̄ in cæspite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animū quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucillius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ idest aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti e ordinis. In alio aut signifi

Hieronymus cato hortus/ licet ab orior ueniat/ differētiæ tamē causa aspirationem in initio recipit/ & secundi ordinis est.

Virgilius Odio odis facit in futuro indicatiui mōi odiā/ & odibo. Hieronymus in parabolis cap. i. Vsquequo paruuli diligitis infantia/ & stulti ea quæ sibi sūt noxia cupiēt/ & imprudētes odibūt scientiā? Odi defectiuū uerbum/ uel ofus sum

Capro (utrūq̄. n. usurpat/ teste Prisciano) tā pñtis q̄ præteriti tps significatū detinet/ & qdē frequētius q̄ odio odis/ apud oratores legitur. Plautus in Amphitryone. Inimicos semp ofa sum obtueri: idest odi semp inimicos obtueri. Inde uenit exofus/ & posus/ teste Seruio sup li. v. æneidos. Quare Alexandrū cōfratrem meū cōstat nō recte credidisse/ quom ait. Credo q̄ exofus uerbo caret: atq̄ perofus. Et ab ofum supino/ fit nom uerbale ofor. Plautus in asinaria. In continentē/ atq̄ oforē uxoris suæ.

Accius Marcellus Olim tria detinet tpa/ præteritū/ præses/ futurū/ auctoribus Marcello. & Seruio.

Priscianus Ostentus quarti ordinis/ irrifio dicitur. Ostentum aut portentum uocatur.

Priscianus Operio operis cu unico p scribitur/ cum primam corripiat syllabā Propertius. Atq̄ inuli pellis totos operibat amātes/ pro operiebat. Staius libro thabai dos duodecimo. Iam uictos operire placet. Et facit in futuro indicatiui modē

Ossa
Osseus
Os
Osculū
Osculor
Ausculor
Osculo
Optimus
Optumus
Ordior
Ordio
Orior
Ortus
Hortus
Oodio
Odi
Ofor
Olim
Ostentus
Ostentum
Operio
Oppetior

Nonius	operiam & operibo / teste Nonio: qui & Pomponium refert dixisse: Operi	
Pōponius	bo caput. Opperior deponens / cum duplicato p scribitur: nam & primam	
Horatius	syllabam producit positiōe. Horatius in epistolis. Nec tardū opperior: nec	
Terentius	præcedētibus i sto: idest expecto. Et facit in futuro indicatiui modi oppiar /	
	& oppibor. Terētius i heauton timorūeno. Hic ego iterea uirū oppibor.	
	Odoro odoras / & odoror deponens usurpatur. Hieronymus in genesi capitu	Odoro
Hierōymus	lo octauo. Odoratusq; est dominus odorem suauitatis.	Odoror
	Odor. & odos / in recto dici potest.	Odor
Pōpeius	Obeo obis / & obino obinis / in uno significato / veteres protulerunt / teste Pō-	Odos
	peo. Et dicere possumus. Obeo legationem: obeo mortem: idest mortē / uel	Obeo
Ennius	legationis officium exequor / uel perago. Simili modo oppeto / uel occum	Obino
	bo mortem dicimus. Ennius annalium quinto. Occumbunt multi lætum fer	
	rog / lapiq; / pro lapide.	
Nonius	Olla cum duplicato l scribitur: & format diminutiue ollula. Veteres etiam / te-	Olla
	ste Nonio. p olla / aula protulerūt / ut in ipsa dictione uidimus. Genus ē nasis.	Aula
Seruius	Opera fœminini generis / & opus neutri / hoc distant / teste Seruio super librū	Opera
	xi. æueidos: q; opus tunc dicimus / quando negocium ipsum quod geritur / si	Opus
	gnificamus. Si autē (ut pergit) fœminino genere operas dixerimus / personas	
Nonius	ipfas / quæ aliquid faciunt / intelligimus. Est itaq; opus finis / fructusq; operæ	
Virgilius	Opera autē / teste Nonio / dicitur occasio / facultas / seu opportunitas. Virgilius	
Diomedes	tamē / pro operis opera posuisse uidetur / quom ait. Mollibus e stratis opera	
	ad fabrilia surgit. Et (ut tradit Diōedes) opus ē / cū omnibus casibus / præterq;	
	cū uocatio / atiq; iūgebāt: ut opus ē hæc res: huius rei. huic rei: hæc rē / hæc re.	
Seruius	Olea / & oliua / teste Seruio / pro arbore usurpatur. Sic & pro liquore oleū / uel	Olea
Horatius	oliuum dicimus. Horatius sermone. xiiii. Quali perfundat pisces securus oli	Oliua
Persius	uo. Persius. Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oliuo. Inde oliuita / olei fru-	Oleum
Nonius	ctus / dicta est / teste Nonio / Varronem inducente dicentē. Tū deniq; omnis	Oliuum
Varro	cum lucerna combusta est in lucubrando / oliuitas quoq; consumpra est. Hæc	Oliuitas
Pompeius	oliueta / teste Pompeo / ab oleis dicebatur / sicut a uino uindemia. Oliuetum	Oliueta
	neutri generis / locus est oliuarum.	Oliuetum
	Obliuiscor deponens est uerbum / tam genitiuū / q̄ accusatiuū postulans: quod	Obliuiscor
Priscianus	tū Prisciāus tradit esse cōmune / Et passiuū uidet posuisse Virgi. quom dixit.	Obliuio
Virgilius	Musa oblita mihi tot carmina / pro a me. Ab obliuiscor uenit obliuio / & ob	Obliuū
Ouidius	liuium. Ouidius. leucothœ multarū obliuia fecit. Horatius sermone. xvi.	
Horatius	Ducere sollicite iucundæ obliuia uitæ.	
Priscianus	Ominor ominaris / deponens est uerbū. Abominor tū a Prisciano cōmune uer-	Ominor
Verrius	bum traditur. Verrium referente dicentē. Sæuiciaq; corū abominarent. Anti	Omino
	qui etiam / teste Marcello / omno ominas dixerunt. Vnde Pomponius ait.	
	Ita sit & tibi bene / qui recte ominas.	
Marcellus	Opinor opinaris / deponens est uerbū: & producit pi syllabā. Sylius libro. viii.	Opinor
Sylius	Sed quænam ira deum / consul datus alter opinor. Horatius sermōe septio.	Opino
Horatius	Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Plautus tamen / opino protulit /	
	quom ait in bacchidibus. Prænestinum opino esse / ita erat gloriosus.	
Plautus	Opitulor opitulans / deponens uerbum est: quod tamen Probus tradit esse cō	Opitulor
Probus	mune. Et (ut scribit Marcellus) etiam opitulo antiqui usurparunt. Et inducit	Opitulo
Marcellus	Liuium dicentem in equo Troiāo. Da mihi hæc opes / quas peto: quas pre	
Liuius	cor: corrige: opitula.	
Nonius	Opulentia / & opulentitas / in uno significato dici potest / teste Nonio. Plautus.	Opulentia
Plaurus	in milite. Quasi quæ eius opulentitate reueraris.	Opulētitas
Pōpeius	Oreæ fræna sūt / qbus equos ora coercētur: aureæ uero / quæ ad equos / aures re	Oreæ
Strabo	ligāt / auctōr Pōpeio. Oreus / Liber p̄ di. Ore ⁹ itē / urbs ē Eubœæ / teste Strabōe.	Auræ
Terētius	Ornatus secunda / & quarta declinatione / declinari potest / dicente in Andria	Oreus
	Terentio. Nihil ornari / nihil tumuli.	Ornatus
Pōpeius	Obsequium / & obsequela / in uno significato accipi possunt / teste Pompeio.	Obsequiū
Festus	Opiter / is appellatur (ut scribit Festus) cuius pater auo uiuo mortuus est / ducto	Obsequela
	(ut ait) uocabulo / aut q; obitu patris genitus sit / aut q; auū ob patrem / idest	Opiter

- Priscianus pro patre habeat. Et facit in genitiuō opitris/uel opiteris/ teste Prisciano.
- Priscianus October & octobris in recto antiqui protulerunt/ teste Prisciano. October
- Caper Ouis apud antiquos tam masculini/ q̄ foeminini generis fuit/ testibus Capro & October
- Priscianus Prisciano. Vnde Varro referente Gellio libro. xi. noctium atticarū/ ait. Ego Ouis
- Gellius ei unum ouem mulctam dabo. Et facit in ablatiuo singulari/ oue/ & oui/ teste Ouintus
- Varro Varrone libro primo de analogia. Inde ouinus ouina ouinum/ & diminuti Ouilus
- Varro ue ouillus ouilla ouillum/ teste Prisciano. Ouum/ notum est quid significat. Ouum
- Priscianus Orata/ genus est piscis/ ab auri colore sic cognominati/ teste Festo/ ob quod a Orata
- Festus nonnullis etiam aurata uocatur/ ut in ipsa dictione uidimus. Aurata
- Marcellus Oleo oles secunda/ & olo olis tertia coniugatione declinari pōt/ testibus Mar/ Oleo
- Diomedes cello/ Diomede/ Prisciano. Plautus. Olunt a des Arabicas. Et facit in præte Olo
- Priscianus rito olui/ & oleui/ in supino olitum/ & oletum/ teste Prisciano.
- Plautus Oceanus cum unico c̄ scribitur. Proprium fuit uiri nomen Tethyos coniugis/ Oceanus
- Priscianus teste Hesiodo in theogonia. Et id appellatur mare/ quod uniuersam circui Oceanum
- Hesiodus terram/ dicitur ab ὠκεος/ quod est uelox/ testibus Solino/ & Seruio. Quod &
- Solinus neutro genere oceanum dicitur/ præsertim si mare sequitur/ ut Caper testat/
- Seruius & Probus. Et penultimam corripit syllabam. Lucanus libro primo.
- Caper Oceani tumidas remo compescuit undas.
- Probus Offensio huius offensionis/ & offensa huius offensa/ & offendo huius offendi Offensio
- Lucanus nis/ in uno significato dici pōt/ teste Marcello/ qui etiam & hic offensus huius Offensa
- Marcellus offensus. Lucretius libro. vi. Nō igitur multis offensibus intemerado. Offen Offendo
- Lucretius dix huius offendicis/ uocat ligaturæ nodus/ qui & restringitur/ & remittitur. Offensus
- Vgutio Obthuro obthuras uerbum/ cum th aspirato scribitur. Neq̄ ex ob/ & tundo tū Obthuro
- Pompeius auctore Pompeio/ ob quod illi οὐρα dicunt/ quæ nos hostia. Et producit
- Horatius thu syllabam. Horatius in epistolis. Obthurem patulas impune legentibus
- auras/ id est ocludam.
- Ocha cum ch aspirato scribitur. Nec est latinum uocabulum/ sed græcum/ com Ocha
- positum ex illorum masculino articulo/ qui est ο/ & χη/ qui est anser. Sic. n. Aucha
- nostri o cum χη componentes/ & in recto n litteram ultimam abiicientes/ Ochus
- ocha dixerant. Nonnulli autem o in au diphthongum cōmutantes/ aucha Ocnus
- Strabo enuntiant/ ut in ipsa dictione uidimus. Ocha itē/ mons est/ & insula/ sub Eu/
- Ptolemæus boea/ teste Strabone libro decimo. Ochus/ fluuius est Bactrianæ/ puinciae/ i
- Oxum fluuium fluens/ teste Ptolemæo. Ocnus cum c̄ exili/ fuit Mantus/ filius/
- dicente Virgilio li. æneidos decio. Ille etiā patriis agmē ciet Ocnus ab oris.
- Fatidicæ Mantus/ & Tufci filius/ annis.
- Varro Offa cum duplicato f̄ scribitur/ & format per diminutionem offula/ teste Varro Offa
- Apulegius ne de lingua latina. Vnde & Apulegius i deo Socratis/ ait. Coruus/ & uulpes/ Offula
- unam offulam simul uiderant/ eamq̄ raptum festinabant. Ab offa item/ fit Ofella
- Martialis diminutiue ofella cū unico f̄/ quia primam syllabam corripit. Martialis.
- Iuuenalis Parua tibi incurua craticula sudet ofella. Iuuenalis satyra. xii. & exigua fru/
- Iuuenalis stis imbutus ofellæ. Offa autem primā positione producit/ dicente Iuuenale
- satyra sexta. coctæq̄ siliginis offas.
- Virgilius Orontes huius orontis/ uel Oronti/ tertia/ & secūda declinatione/ declari pōt.
- Virgilius libro æneidos primo. nunc acris Oronti/ Nunc Amyci casum ge/ Orontes
- mit. Proprium fuit uiri nomen. Est & eodem nomine Syriæ fluuius/ teste
- Ptolemæo/ qui (ut scribit Plinius) iuxta Heliopolin exoritur/ de quo memi/
- nit Iuuenalis/ quom ait. Iam pridē Syrus in Tyberim defluxit Orontes. Orō
- Iuuenalis tes item/ mons est Mediæ/ ut Ptolemæus ostendit.
- Ptolemæus Ozimum cum i latino scribitur. Neq̄ ab Oza uiri hebraici proprio nomine Ozimū
- Vgutio descendit/ ut ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed ab οζω quod Ocymum
- redolere significat/ deriuatur. Nam edulii redolentis genus est/ ex instetinis
- Persius (ut quidam uolunt) confecti. Persius. Quom bene discincto cantauerit ozi/
- Pompeius ma uernæ. Ocymū cū c̄ exili/ & y græco/ hærbæ ē/ quā alij basilicū uocat/ a ce
- Columella leritate nascēdi sic dictū/ auctore Pōpeio. Columella libro undecimo.
- Ocyma comprimite/ & grauibus densate cylindris.

Pompeius	P	Acio pacis/ & pacifcor deponens/ dici potest/ teste Pompeio. Sed & pacifco ueteres protulere/ teste Marcello/ Næuium referente dicentē. Sicilienses pacifcit obsides ut reddant. Quod uerbum/ teste in Donatum Sergio/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiui/ iungi potest: ut pactus sum hanc rem: uel hac re. Nam pactus sum/ pacifcor format præteritū. Ouidius libro fastorum. iii.	Pacio
Marcellus			Pacifcor
Næuius			Pacifco
Sergius			Pactio
Ouidius			Pactum
			Pacio
		Et pactura fuit/ pactus nisi Iuppiter esset. A pactum supino/ sit hæc pactio/ & hoc pactum. A pacio pacis uerbo/ sit etiā hæc pacio huius pacionis absq̄/ idem significans/ quod pactum/ siue pactio/ ut auctor est Pompeius.	
Pompeius		Pæan cum æ diphthongo scribitur: & a πᾶϊω/ quod est serio deriuatur/ aucto re Festo: uel (ut Eustachio placet) a πᾶϊω/ qd̄ ē medeori: q̄ scilicet morbis re medians finem faceret talis gratuitatis. Apollo dictus est: uel Apollinis laus: & abusiue omnium deorum/ teste Seruio. Virgilius libro æneidos sexto.	Pæan
Festus		Necq̄ a πᾶϊω/ quod est serio descendit: quous artis sagittadi fuerit peritissim⁹: sed a πᾶϊω. Necq̄ scribitur in recto pæan/ ut inepte declinat Tortellius. Nā in genitiuo pæantis facit: qui ab eo qui est in recto pæan/ formati non pōt.	Pæas
Eustachius		Pater fuit Philoſteta. Pæon huius pæonis cum æ diphthongo/ a nostris bisyllaba dictio effertur: a Græcis autem/ e littera interposita/ trisyllaba pæon enuntiatur. Proprium fuit uiri nomen/ artis medicinæ peritissimi: a quo pæonia hæba comperta fertur/ & sic cognominata. A qua etiam hæba/ regio quæ Emathia uocatur/ Pæonia primum appellata est: cuius populū/ Pæones uocitati sunt. Statius in Achilleide.	Pæon
Herodotus		Præterit: & dedici quo pæones arma rotati. Sunt autem Pæones iuxta Pægæum promontorium/ teste Herodoto libro historiarum septimo. Sed iā partem esse Macedoniæ Pæoniam dixit Iustinus libro septimo. Pæon item eadē litteratura/ genus est pedis: qui a Diomede quadruplex esse tradidit: est a Tortellio duplex tantum dicitur: quorum unus/ ex longa/ & tribus breuius cōstat. Alius ex breui/ & longa/ & duabus briuibus. Tertius ex duabus breuius/ & longa/ & breui. Vrimus ex tribus breuius/ & longa. Pan huius panis dictus ē qd̄a deus pastoz. Panis/ cybus hōiū ē. Pānus secunda/ & pannis tertia declinatione/ declinari potest/ teste Marcello/ Pomponium inducente dicentem. Bono animo es uideo: eripuiſti primitus de pannibus/ pro panis. Pannus (inquiunt Marcello/ Pompeius/ Seruis) format per diminutionem pannicula: quin etiam & pannula/ teste Prisciano. Stamen dicitur in uoluto ut scribit Festus: uel (ut interpretatur Priscianus) lignum est/ quod inter stamina currit: uel ipsum stamen. Tu mor quoq̄ inguinum/ ex formæ similitudine pannus appellatur/ teste Festo. Pannus item format diminutiue panniculus/ dicente Iuuenale satyra sexta. & panniculus bombycinus urit.	Pæones
Iustinus		Præuerto præuertis/ & præuertor deponens/ dici pōt/ teste Seruio. Vnde Virgilius libro æneidos primo/ ait.	Præuerto
Diomedes		uoluci q̄ fuga præuertitur Hebrum: id est transit/ uel præterit.	Præuertor
Tortellius		Pumex/ foeminino genere a Catullo ponitur: masculino autem a Virgilio libro æneidos. xii. quom ait.	Pumex
Marcellus		ut cum latebroso pumice pastor: hoc est cauerna/ uel cauernoſo lapide.	
Pomponius		Partio partis/ & partior deponens/ dici potest/ testibus Seruio/ Marcello/ Prisciano. Et facit in futuro indicatiui modi partiam/ & partibo: partior/ & partibor: ut est apud Psalmographum. Lætabor/ & partibor sicimam. Plautus i asinaria. Hanc quidem quā nactus sum prædam/ cum illis partiam. In cōpositione quandoq̄ a litteram retinet: quandoq̄ mutat in e/ teste Prisciano.	Partio
Marcellus		Pasco pacis/ & pascor deponens/ usurpatur/ teste Seruio. Virgilius li. geor. iiii.	Partior
Pompeius		Pascuntur siluas/ & sūma Lycæi. Quod tñ a pasco differre Laurētius tradidit.	Pasco
Seruus		Palla cum duplicato l scribitur/ uestimentum est muliebre/ deductū usq̄ ad uestigia: de quo Iuuenale satyra decima.	Pascor
Priscianus		Cassandra inciperet scissaq̄ Polyxena palla. Est & eodem noie urbs a latere meridionali insula: Corsicæ/ teste Ptolemæo. Pala cū unico l/ uentilabrū dē.	Palla
Psalmographus			Pala
Plautus			Palea
Priscianus			Palus
Seruus			
Virgilius			
Laurentius			
Iuuenalis			
Ptolemæus			

- hec non ignis quoddam receptaculum: ac instrumentum quoddam ligneum: quo in clibanum panis immittitur / & extrahitur. Palæ item / Dorfa uocatur / de xtra / lauaq; / eminentia membra. Palea cum unico l scribitur: nam & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xvi. Cum pater ipse domus palca porrectus i horna. Virgilius geor. pmo. Surgentē ad zephyrum palea iactantur inanes. Palus secundi ordinis / masculini generis / cum unico l scribitur: & primam producit syllabā. Tibullus. Hic docuit tenerā palis adiungere uitē. Horatius li. pmo sermonū. Obscenoq; ruber porrectus ab inguine palus. Palus huius paludis / sceminini generis / cum unico l scribitur: & primā corripit syllabam: secunda indifferentē habet. Virgilius georgicorum. v. Cocyti tarda q; palus iamabilis unda. Horatius i arte poetica. Regis opus / sterilisq; diu palus aptaq; remis. Pallas huius pallantis cum duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cum unico l scribi præcipiatur. Filius fuit Euandri / a Turno occisi. Pallas huius palladis dea Minerua / cum duplicato l scribitur: & ab eo qui est pallas huius pallantis / dicta est / testibus Seruio / & Ioanne Isaacio super hesiodum. Græmatici autem Græci / a πᾶλλω quod est uibro / dictam pallada perhibent / eo q; astam uibrare cōsueuerit / docueritq;. Est & eodē noie palus quædā Aphricæ / teste Ptolemæo. Pales cum unico l / dea palestræ / uel dea pabuli uocatur: quam alii Vestā / alii deum matrem apellant. Et a Varrone / teste seruio / masculino genere profertur: a Virgilio autem sceminio / quom ait in initio libri terti georgicorum. Te quoq; magna pales. Nec mirum si a Varrone masculino genere pales deus uocetur. Nam & Venerem deum appellatum esse / ostendit Macrobius in tertio saturnalium libro. Pallium cū duplicato l scribitur. Martialis. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Et format per diminutionē palliolum / penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra tertia. Cultam palliolo. mulier nempe ipsa uidetur. Genus est uestis.
- Charisius Pango pangis facit in præterito panxi / pepigi / pegi / testibus Charisio / & Prisci Pango
Priscianus ano. Seruius autē super librum octauū æneidos / dicit q; pango / unde uolunt Pango
Seruius fieri præteritum pepigi / nusq; lectum est: sed a pago pagis formatur. Vñ Tullius ad herennium / ait. Hoc modo rem ubi pagunt / orationi pagunt: a quo ēt
Tullius uerbo / pegi / præteritū formatū est / teste Quintiliano. Ego autē / & pango cū
Quintiliāus n / & abq; n pago / dicendū puto / cum scilicet in præterito pepigi facit / & pegi: quod ēt per cōpositū patet / ut impingo impegi / cōpingo cōpegi. Quom uero / panxi / præteritū formatur / tūc a pāgo cū n / factū dicimus. Et triplex de tiner significatū. Vnde uersus. Pegi / iungo: cano / panxi: pepigi: paciscor.
- Caper Palumbes cum unico l / masculini / & sceminini generis est / testibus Capro / & Pro Palumbes
Probus bo: quin & hic palumbus declinari potest / dicente Persio satyra. iiii. at cur nō Palumbus
Persius potius teneroq; palumbo? Martialis.
Martialis Inguina torquati tardant / hebetantq; palumbi. Colūbæ sunt siluestres.
- Vgutio Patrimēs non is dicitur / cui pater defunctus est / ut Vgutio somniat: sed cui pater uiuit / appellatus est. Festus in dictione Flaminia. Flaminia dicebatur sacerdotula / quæ flaminicæ diali præministrabat: eaq; patrimēs / & matrimēs erat: id est patrem / matremq; / adhuc uiuos habebat. Hæc ille.
- Festus
- Ouidius Patera cum t exili / poculi genus / mediā corripit syllabā. Ouidius li. fastorū. iiii. Patera
Virgilius Cūq; meri patera / turis acerra fuit. Virgilius li. ænni. primo. ille ipiger hausit Patarus
Ptolemæus Supmantem pateram: & pleno se proluit auro. Patarus cum t exili / sequente Patara
Pataræus a / filius fuit Apollinis. Patara eadē scriptura / urbs ē Lyciæ / teste Ptolemæo / a Pataræus
Ouidius pataro filio Apollinis cognominata: de qua Ouidius libro metamor. sexto. Messeneq; ferox / patareq; humilesq; Cleonæ. Vbi & more græco patare huius patares declinatur: a qua / sit pataræus cum æ diphthongo. Stadius libro thæbaidos primo. Phoebe parēs / seu te Lyciæ pataræa niuosis Exercēt dumeta iugis. Horatius in tertio carminū. Delius / & pataræus Apollo: ubi ta syllaba apud Statiū correpta est: apud Horatiū uero / producta.
- Stadius
- Horatius Patina cū t exili / & i latio scribit: & mediā syllabā corripit. Iuuenalis satyra. iiii. Patina
Iuuenalis Debetur magnus patinæ subitusq; prometheus. Horatius sermone. xviii. Vt Patena
Horatius modo si patinā pede lapsus frangat agaso. Genus ē uasis. Patena cum t exili /

	sequēte e/mediam producit syllabam. Operculum est calicis.	
Stattius	Planctus & plangor in uno significato dici potest. Stattius libro thæbaidos. xii. Et furtum claro plangore fatentur.	Planctus Plangor
Festus	Patagus morbi genus est. Patagium id dicitur quod ad summam tunicam assui solet teste Festo: uel (ut scripsit Nonius) Patagium aurea chlamys est quæ	Patagus Patagium
Nonius	preciosis uestibus immitti solet.	
Iuuenalis	Pauco paues secundæ coniugationis facit in præterito pau- sicut & pasco. Pauio	Pauco Pauio
Virgilius	pauis quartæ significat tundere ferire. Vnde pauimē & pauimētum. Iuena	Pauimen
Propertius	lis. Verre pauimentū & nittidas ostede columnas.	Pauimentū
Martialis	Permessus cum duplicato scribitur. Virgilius in Sileno. Tunc canit errantem permessi ad flumina Gallū. Propertius. Et modo permessi flumine lauit amor.	Permessus Permessis
Virgilius	Fluuus est Bocætia q a Martiale hic permessis huius permessidis uel permessi dos declinatur quom ait. Quid tibi cū Cirrhæ qd cū permessidos unda?	
Plinius	Pausa quies dicitur. Pausia genus est oleæ de qua Virgilius georgicorum. ii. Orchites radiiq; & amara pausia bacca. Hæc Plinius posia appellauit quom dixit li. xv. naturalis historia. Tria sūt oleæ genera: orchites radii: & posia.	Pausa Pausia Posia
Priscianus	Pello pellis tertie coniugationis facit in præterito pepuli: in supino pulsum teste	Pello
Quintilius	Prisciano: uel et secundum antiquos pultū teste Quintiliano. Vñ pulso & pulto	
Terentius	pultas. Terentius. Cesso iam pultare hoc hostiū uicini. Pello pellas unde compel	
Virgilius	lo appello appellas primæ coniugationis est. Virgilius libro æneidos. v. Rectorem nauis compellat uoce Menetem.	
Priscianus	Plecto plectis facit in præterito plexi teste Prisciano in supino plectum teste eodē tractatu de participio. Alii dicūt q facit in præterito plexui in supino ple	Plecto
Hieronymus	xū. Vñ Hieronymus in libro ludicū capitulo. xvi. ait. Si septē crines capitis mei licio plexureris & clauū hunc circumligatum terræ fixeris infirmus ero.	
Phocas	Pecto pectis facit in præterito pexui teste Phoca: uel (ut Aspro placet) pectui: uel	Pecto
Asper	(ut tradit Charisius) pexi. Vñ Mœcenas i Octauia pexisti (iq) capillū naturæ	
Charisius	mūerib' gratū. Et facit in supino pexū & pectū teste Prisciano tractatu d' participio.	
Mœcenas	Pessulū & diminutiue pessellum dici potest. Festus autem masculino genere p	Pessulum Pessellum
Priscianus	tulit quom dixit. Obices sunt pessuli seræ.	
Festus	Pila cū i latino & unico l. plura detinet significata ut inferius ostēdemus. Pilus cū	Pessulus
Martialis	i latino & unico l. scribitur: & primam corripit syllabam. Inde pilo pilas pi/	Pila Pilus Pilo
Pompeius	lat pilos habet icipit teste Festo. Pilo itē significat pilos detrahet dicēte Mar	
Ouidius	tiale. Cui præstas cullū quæ Labiane pilas id est pilos detrahis. Cōpitur tñ &	Pilum Pilus Pylos Pylus Pileus Pileolum Pylon
Lucretius	pilo pilas pi syllaba pducta: qd a græco trahit auctore Pōpeio. Vñ cōpilo/	
Horatius	oppilo/expilo. Ouidius li. metamor. xiii. Expilatq; gemis oculos. Lucretius	
Acron	libro. vi. Fluctibus aduersis oppilare hostia contra. Horatius in sermonibus.	
Asconius	Necte cōpilēt fugiētes. Quod Acron enarrās ait Cōpilēt/expoliēt. Cōpila	
Festus	re enim (ut pgit) dicūtur milites q occisis qbusdam insignia in bello tollunt.	
Gasparinus	Vt uero exponit Asconius cōpilare dicūtur q ubiq; surripiunt: expilare aut	
Ptolemæus	qui aliqd passim surripiūt ui. Cōpilare itē significat cogere & i unū cōdere/	
Ouidius	teste Festo. Pilū cū i latino & unico l. neutro genere & pilus masculino decli	
Gasparinus	nari pōt: & terebra uocatur. Pilum item eadē litteratura nouacula siue iacu	
Vgutio	lum uocatur: quod tñ a Gasparino cū geminato l. scribi præcipit. Sed nescio	
Gasparinus	quo pacto nisi forte a πάλω quod est uibro descenderet. Lucanus. & pila	
Festus	minantia pilis. Hæc pylos cū y græco & unico l. opidum Messeniæ est: teste	
Laurentius	Ptolemæo: a qua fit pylus adiectiuum. Ouidius de ponto. Crede mihi Pylis	
Seruius	Nestore maior ero. Pileū cū i latino & unico l. scribitur: etsi cū duplicato l. a	
Horatius	Gasparino scribi præcipiat. Neq; ab eo q est pilus uel pellis descendit ut Vgu	
	tio/Catholicon/Gasparinus tradidit: sed græcum uocabulū est: quod illi	
	πῆλιον dicūt. Festus. Albogalerus est pileū capitis: quo diales flaminis utebā	
	tur. Pōt & hic pileus declinari: etsi Laurentius in Raudēsem dicat non cōpiri.	
	Seruius sup librū. ii. æneidos. Tiara pileus phrygius ē. Et format p diminitio	
	nem pileolus/pileolū penultima correpta syllaba. Horatius in epistolis.	
	Vt cū pileolo soleas cōuiuia tribulis. Harū aut oīum dictionū primæ syllabæ	
	qūtas/his dignosci uersibus poterit. Pila ferūt ad bella uiri: barbāq; recidūt	

Pila: terit pilus: pila torrēda terunt: Pila taberna: pila fit parietis: ē pila ludus: Carne pilus: pylos urbs: fit pileus ipse galerus. Pylon cū y græco/ & unico l/ proprium fuit uiri Troiani nomen.

Virgilius	Pelagus cū unico l/ scribitur: nā & primā corripit syllabā. Virgili. li. ænei. tertio.	Pelagus
Pōponius Valerius	O tandē magnis pelagi defuncte periclis. Et tā masculini/ q̄ neutri generis ē: sicut uulgus: quo genere scilicet masculino/ protulit Pomponius Mela: & Valerius Flaccus li. p̄mo/ quom ait. O quantum terræ/ q̄tum cognoscere cæli/ Permissum est: pelagum quantos aperimus in usus.	
Priscianus Seruius Plautus Lucillius Priscianus Caper Donatus Seruius Priscianus Persius Cæsar Aphranius Pompeius Cicero Varro Festus Iuuenalis Martialis Vgutio Festus Quintiliāus Quintiliāus	Penus/ tā masculini/ q̄ fœminini generis ē/ testibus Prisciaō/ & Seruio sup librū primū æneidos. Plautus i pseudulo. Nisi mihi ānuus penus hic ab amatoribus cōgerat/ cras populo p̄stitūā uos o puellæ. Lucillius. Magna penus puo spacio cōsūpta pibit. Penus/ tā sed a q̄ q̄rta declinatōe/ declinari p̄t/ teste Prisciaō/ & hoc p̄nus huius penoris/ auctōribus Capro/ Donato/ Seruio: & hoc penū huius peni: & hoc penū ideclinabile/ teste Prisciaō/ Persius. In locuplete penū defēsis pinguibus umbris. Cæsar Strabo in oratōe/ qua Sulpicio respōdet. De inde propinquos nostros Messallas/ domo deflagrata/ penore uolebamus priuare. Aphranins i talione. Vos q̄bus cordi ē/ intra tunicā manus læua/ dex tra in penū herile. Notandū q̄ penora p̄prie dicuntur res necessariæ ad uictū quottidianū/ auctore Pōpeio. Vnde Cicero de natura deorū/ ait. Penus ē om ne/ quo uestuntur hoies. Locus autē/ ubi penus reponit/ penariū uocat. Varro de lingua latina. Penariū locus ē/ ubi penus reponitur: hoc ē/ edulia/ ad uictū p̄tinētia. q̄ & penarius dictus ē/ teste Festo in hæc uerba dicēte. Penora dicuntur res/ necessariæ ad uictū quottidianū: & locus earū penarius. Pēnariū cum duplicato n/ penarium ē repositoriū. Penis fœminini generis est. Vnde Festus ait. Penis/ cauda appellatur/ apendēdo dicta. p̄ mētula autē/ masculino rectius/ q̄ fœminino genere profertur. Iuuenalis satyra. vi. Nouerunt Mauri/ atq̄ Indi/ quē P̄saltria penē. Martialis. Ocurrat aliquis inter ista Draucus: Cui refibula/ uir turgidū faber penē. Penis format p̄ diminutionē peniculus/ & hoc penicil lū: quod Vgutio hoc peniculū/ & hæc penicilla huius p̄cillæ/ declinari p̄cipit. Festus. Peniculi/ spongiæ longæ propter similitudinē caudarū/ appella tæ sunt. Penna/ & Pinna cū geminato n/ acutū significat/ teste Quintiliano li. primo. Vnde securis utrinq̄ habens/ ciē bipēnis uocatur. Et illos Quintilia/ nus errare dixit/ q̄ quia a pinnis duabus/ hoc esse bipēnis nomē existimāt/ Pen nas autem esse uolūt/ hoc ē/ nō ēt pinnas. Pennas ergo/ generale ad pinnas no mē/ & ad plumas/ dixerim. Inde fit diminutiue pēnula/ siue pinnulla: quæ sum ma pars auris/ ab acuitate dicta ē. Quare errauerunt Brito/ & Māmætractus sup illud Leuitici capi. xi. cuncta quæ nō habēt pennulas/ & squamas in aquis polluta erunt/ dicētes/ ibi pennulas legēdum esse: nō pēnulas/ utiq̄ ignorātes/ Pēnulas idem significare/ quod pinnulæ. Hæc Pēnula cum unico n/ genus ē uestimēti: de qua Iuuenalis satyra. v. & multo stilaret penula limbo. Penes præ positio ē accusatiuo deseruiē. Poene aduerbiū est remissiuum: & format com paratiuū poenior/ suplatiuū poenissimus/ teste Prisciano li. tertio: ubi et dicit q̄ strenuus/ arduus/ egregius/ industrius/ innoxius/ perpetuus/ format sua cōpa ratiua/ strenuior/ arduior/ egregior/ industrior/ innoxior/ perpetuior. Penitus/ idest secretus/ format cōparatiuū penitior/ suplatiuū penitissimus/ teste Priscia no li. præfato. Poena cum ce diphthongo/ græci ποινή/ notū est quid signifi cat. Neq̄ a pēdo descendit/ ut cū Catholico Vgutio somniauit. Poena item ea dē/ scriptura p̄ Aphrica ponit/ a q̄/ fit poenus/ poenicus/ pūicus/ teste Seruio. Virgilius. Poenica regna uides. Punicum/ libi genus est/ teste Festo. Poena itē/ isula q̄dā ē ab occasu Mauritanix/ Tigintāe ē exteriori mari/ teste Ptolemæo. Penates (inq̄t Festus) alii uolūt ut habeat nominatiuū singularem/ hic penas/ alii hic penatis: At uero Priscianus/ ubi de accusatiuis pluralibus in is/ & i es ter minatis/ differit/ penatis (inq̄t) antiq̄ in recto protulerunt. Sed alibi/ ubi de genitiuis pluralibus concisus tractat/ ait. Penas/ genitiuo penatū format/ pro pe natium. Festus. Penetralia/ sunt penatū deorū sacraria. Penuria cum unico n/ a græco trahitur/ auctore Seruio. Festus autem/ latinum uult esse uocabulū.	Penus Penum Penu Penarius Penarium Pennarium Penis Peniculus Penicillum Penculum Penicilla Pena Pina Pennula Pinnula Penula Penitus Poena Penes Poene Penicus Poenus Punicus Penicum Penas Penatis Penuria Poenuria

Festus	Ait enim. Pœnuria idest quod pœne minus sit q̄ necesse est. Quare a penore	
Vgutio	nō descendit ut cū Cahtolico Vgutio uoluit: maxime cum penus primam	
Horatius	corripiat syllabā: pœnuria uero illam producat. Horatius sermone primo.	
	Supremum tempus. ne se pœnuria uictus Opprimeret. metuebat.	
Nonius	Pes format diminutiue pediulus. Vnde Aphranius referente Nonio ait in ex	Pes
Aphranius	cepto. Atq; ideo nolo: nudo pediolo es tu. Vgutio dicit q̄ facit p̄ diminutio	Pediulus
Vgutio	nem pedulus & pedellus. pes ponitur nonnunq̄ pro remo: ut Plautus protu	Pedulus
Plautus	lit/ quom manuū pedes dixit. Vnde tū animantiū/ tum fluuioꝝ pedes uocā	Pedellus
Virgilius	tur/ dicēte Virgilio li. æneidos nono. reuocatq; pedē Tyberius ab alto. Pedū	Pedum
Virgilius	baculum uocatur pastorale. Virgilius in bucolicis. At tu fume pedum: quod	
	me cū sæpe rogaret/ Nō tulit Antigenes. Peda/ & pedatura/ humanū appel	
	latur uestigiū. Peda itē græce pedica latine. i. uinculū pedū. Peda/ propriū fu	
Ouidius	it uiri nomē: cuius meminit Ouidius li. iiii. de ponto dicēs. Si roget hoc aliq̄	
Lucanus	cur sint narrata Pedoni. Pedor/ squalor/ uel putor dī. Lucāus. Iōgusq; i carce	
Stadius	re pedor. Stadius li. thæba. iiii. Obsitus exhaustos pedore/ & sanguine uultus.	
Martialis	Pædico cū æ diphthongo scribit: primāq; & mediā syllabā p̄ducit. Martialis.	Pædico
	Sed nec pædico es/ nec tu Sextile fututor. Is dicitur q̄ pueros ad libidinē affec	Pedica
	tatur. Pedica absq; diphthongo/ primā syllabā/ & mediā cōreptā habet. Vir	
Virgilius	gilius georgi. i. Tum grauibus pedicas/ & rætia ponere cruuis. Ouidius li. me	
Ouidius	tamor. xv. Rætia cū pedicis/ laqueos/ arteq; dolofas Tollite. genus ē uinculi.	
Priscianus	Pedester masculini/ pedestris fœminini/ pedestre neutri/ & hic & hæc pedestris/	Pedester
Vgutio	& hoc pedestre declinari potest/ teste Prisciano. Vgutio declinat etiam hic &	
	hæc pedester.	
	Propago/ & propages/ in uno significato dici potest: idest progenies.	Propago
	Profapia/ & profapies/ in recto declinari potest: & dici pōt generis longitudo.	Propages
Lucanus	Pelorus cū unico l̄ scribitur. Mons est Sicilia/ dicente lucano li. ii. Extremi colles	Progenies
	Siculo cesseræ Peloro. Peloris huius peloridis cū unico l̄/ genus est conchæ/	Profapia
	ut qdam uolunt. Alii dicunt q̄ peloris est ipsa species: concha uero/ genus.	Profapies
Martialis	Martialis. me pascit aquosa peloris. Horatius sermone. xiiii.	Pelorus
Horatius	Murice Baiano melior Lucrina peloris.	Pelorus
	Pendeo pendes secunda/ & pendo pendis tertia cōiugatione/ declinari potest.	Pēdeo
	Vnum tertiæ accusatiuū postulat: alterū uero/ secūda/ ablatiuū/ uel genitiuū:	Pendo
Tullius	ut est apud Tullii in hortensio. Et qui expectat/ pēdet animi.	
	Peribolus cum i latino/ masculino genere/ & peribolū neutro/ declinari pōt:	Peribolus
	& circuitus trāffertur. Nā a περιβαλλώ/ quod circuire significat/ derivatur.	Peribolum
Pompeius	Penetrare interior ē locus domus/ uel templi. Pōpeius. Penetralia/ sunt penati	Penetrare
Lucanus	um deorū sacraria. Lucanus li. v. Impulit illa pauens adyti penetrare remoti.	Penetrabile
Seruius	Penetralis penetrare/ & penetrabile/ hoc distāt/ teste Seruio: q̄ penetrare/ est	
	quod penetrat: penetrabile autē/ quod penetratur. Cōperitur tamē & penetra	
Virgilius	bile/ pro penetrare: ut est apud Virgiliū: penetrabile tælum. & Martialis ait.	
Martialis	Ne madidos intret penetrabile frigus in artus.	
Prudētius	Pera/ faculus dicitur. Et producit primam syllabā. Prudētius in Psychomachia.	Pera
Martialis	Ingressurus iter/ peram ne tollito. Martialis. Dormiat & tetrico cū cane pera	Pero
	rogat. Pera græcū qdem uocabulū est: neq; a περι præpositiōe descendit/ ut	
	Vgutio somniavit. Pero huius peronis/ genus est calciamētū: & primā sylla	
Iuuenalis	bam p̄ductā habet. Iuuenalis. Per glatiem perone tegi. Virgilius li. æneidos	
Virgilius	vii. crudus tegit altera pero. Fuit et pero nomē p̄priū mulieris matris Alphe	
	sibææ. Et facit in genitiuo perus: sicut Sappho/ & Māto.	
	Perio peris cū i/ apud antiquos fuit. Inde uenit peritus: ut iuris/ uel iure peritus.	Perio
	Vtroq; enim modo/ siue per genitiuū/ siue per ablatiuum/ loqui possumus.	Pereo
	Pereo per e/ interire significat: & ex per/ & eo is it/ componi manifestum est.	
Strabo	Petra/ lapis uocatur. Petra itē/ locus est iuxta Dyrhachiū/ teste Strabone libro	Petra
	septimo. Rursum petra/ urbs est mediterranea Sicilia: & eodem nomine uil	Petrus
Ptolemæus	la/ Petraæ Arabia/ ut Ptolemæus ostendit. Petrus/ proprium uiri nomen. Pe	Petraæ
Hesiodus	traæ cum æ diphthongo in media syllaba/ Oceani/ & Tethyos filia fuit/ teste	Petreia
	Hesiodo in theogonia. Petreia/ ea uocabatur/ quæ pōpam præcedens in co/	Peteon

Pompeius	loniis/aut municipiis/imitabatur anum ebriā/ut scribit Pompeius. Peteon/	Petrones
Homerus	ürbs fuit boetia/ teste Homero li. iliados. ii. Perrones rustici appellatur/ape/	
Pompeius	trarū aspitate/ uel duricia/ sic cognominati/ auctore Pōpeio. Vgutio petrones	
Vgutio	ea dicit esse putamina/ quae a petris abscinditur.	
Salustius	Perfes huius perfis/ uel perfi/ tertia declinatione/ & secunda/ & Perseus i recto	Perfes
Ouidius	cum eius diphthongo/ declinari pōt/ sicut Achilles huius Achillis/ uel Achil	Perseus
Propertius	li/ & Achilleius/ Vlysses huius Vlyssis/ uel Vlyssi/ & Vlysseus. Salustius. A pñ	Perfia
Lucanus	cipio urbis/ ad bellū Persi Macedonicum. Ouidius heroidum. At mihi quod	Perfis
Priscianus	Perseus/ & cum Ioue Liber amarūt. Propriū uiri nomē fuit/ a quo/ Persia/ Per	Perfida
Iuuenalis	sis/ Persida/ (tribus enim his modis declinari pōt) cognominata regio ē cuius	Perfae
Martialis	ppli/ perfae/ pfi/ pfici/ uocati sunt. Propertius. Persarū sta/ uir Babylona Semi/	Perfi
Hesiodus	ranis urbē. Lucanus libro. x. Et Phariis/ perfi/ q; fuit/ Macetumq; tyrannis. Pri	Perfici
Serenus	scianus in periegesi. Hyrcanū pariter/ Persum simul/ atq; Sabaeū. Iuuenalis.	Perfius
Seruius	Nec Croesi fortuna unq; nec Persica regna/ Sufficiēt aio. Perfius/ ppiū fuit	Perfes
Virgilius	nomē poetae satyrici/ de quo Martialis. Sæpius in li. memoratur Perfius uno.	Perficius
Varro	Quā leuis in tota Marfis Amazonide. Perseis/ filia fuit Oceani/ & Tetyos/ te	Perficum
Liuius	ste Hesiodo in theogonia. Hæc persicus/ arbor est nota/ cuius fructus/ persicū	
Lucanus	uocatur. Inde persicus persica persicū. Serenus. Prodest præterea cū baccho	
Iuuenalis	persica frondis.	
Stattius	Pomceriū cū ce diphthongo in scd̄a syllaba scribit/ dictū quasi post mœrū/ hoc	Pomceriū
Martialis	est murū. Nā mœrus/ murus uocatur/ teste Seruio/ ut ē apud Virgiliū li. aenei	Pomarium
Propertius	dos. x. atq; ipsis prælia miscēt Aggeribus mœrorū/ pro murorū. Cuius uoca/	
Ouidius	buli etymologiā/ Varro de lingua latina ē tradidit/ & Liuius li. pmo/ pomce	
Vgutio	rium affirmās locum esse ad muros itra/ uel extra/ ubi ædificare nō licet. Alii	
Lactantius	diciūt pomceriū/ id so/ um appellari/ quod inhabitatur extra mœnia/ siue in	
Martialis	tus/ siue post mœnia/ quod tetigisse uidetur Lucanus/ quom ait libro primo.	
Valerius	Longa p extremos pomœria cingere fines. Iuuenalis. Et salibus uehēns intra	
Suetonius	pomœria natis. Pomariū/ locus ē pomis confitus. Statius. Quid bifera Alci/	
Martialis	noni laudē pomaria regis/ Martialis. Non mea Massylus/ seruat pomaria ser	
Propertius	pens. Propertius. Nec mea Phæaces æquant pomaria siluas. Ouidius li. me/	
Ouidius	tamor. iiii. Id metuens solidis pomaria clauferat Atlas	
Vgutio	Mœnibus. Pomariū item/ dici pōt pomorum repositorium.	
Lactantius	Petafus cum t exili/ masculino genere/ & petafum neutro/ declinari posse Vgu	Petafus
Martialis	tio tradit. Fuit teste Lactantio grāmatico super librū p̄mum thæbaidos/ alatu	Petafum
Valerius	Mercurii calciamētū. Alii galericulum/ siue umbellam/ significare dicunt/ un	Petafo
Suetonius	de & apud Marcialē/ & Valerium Maximum/ & Suetonium in Augusto/	Petafuncu/
Martialis	petafatus legitur/ hoc ē umbella tectus. Petafo eadem scriptura/ coxa uocatur	lus
Iuuenalis	porcina salita. Martialis. Nam mihi cū uetulo sit petafone nihil. Et format di	
Phocas	minutiue petafūculus. Iuuenalis satyra. vii. siccus petafūculus/ & uas Pelāydū.	
Columella	Pondus huius ponderis/ & pondo indeclinabile/ in uno significato accipi pñt.	Pondus
Quintiliāus	Quod etsi Phocas pluralis tm̄ numeri esse tradiderit/ singulari tam̄ numero	Pondo
Messalla	cōperitur. Vñ Collumella ait. Pondo/ librā/ & quadratē abiici oportere. Pō	
Marcellus	do enim/ pro eo quod ē pondus/ posuit. Inde duapondo cum a ante p/ & tre	
Varro	pondo cum e/ teste Quintiliano li. primo/ in hæc uerba dicēte. Quid q; quæ	
Virgilius	dam singula procul dubio uitiosa sunt/ iuncta/ sine reprehensione dicuntur/	
Martialis	Nam duopondo/ & triapondo/ barbarismi sunt. At duapondo/ & trepōdo/	
Laurētius	ad nostram usq; ætatem/ ab omnibus dictum est/ & recte dici Messalla confir	
Seruius	mat. Nonnunq; ēt pro numero pondus ponitur/ teste Marcello/ Varronem	
Plautus	inducēte dicentem libro de uita patrum quarto. E Græcia alias i uillas cōpor	
	tasse magnū pondus artificum. Simili modo dicimus tercentum/ & adiecti/	
	ue trecenti nō tercenti. Virgilius. Tercentum nīuei condent dumeta iuueni.	
	Martialis. Dicebatq; suis hæc tantū desse trecentis.	
	Peplus (inquit Laurentius in Raudensē/ illum uidelicet carpēs q; neutro pe/	Peplus
	plum genere protulit) masculini generis est. Quia confratrem meum ineru/	Peplum
	dite carpisti/ patiaris obsecro uelle doceri. Seruius super librum primum aene	
	idos/ peplum (inquit) Proprie est palla picta fœminea Mineruæ consecrata.	

Virgilius	Plautus. Nunq̄ ad ciuitatem uenio/nisi quom infertur peplum. Virgilius ad Messalam. Magna giganteis ornantur pepla tropheis. Ergo & peplus masculino/quo Græci genere proferunt/& neutro/quo Latini peplum dicunt/declinari recte poterit. Qui & Græci uti masculio/ita & neutro pferre cōsueuerūt.	Piper Piperi
Persius	Piper huius piperis cum i latino/neutri generis est. Persius. Rugosumq; piper.	Piper
Horatius	Horatius sermone. xiiii. Primus & inueni piper album cum sale nigro. Com	Piperi
Herodianus	peritur et & hoc piperi indeclinabile. Herodianus. Gūmi/& piperi/barbara	
Vgutio	sunt. Quare a pyr/ qui est ignis non descendit ut cum Catholico somniauit	
Plinius	Vgutio: qui et addit masculino genere piper declinari posse. Arbuscula ē In dica/ teste Plinio libro. xii. naturalis historiae.	
Plinius	Pisa huius pisæ cum i latino/ & unico scribitur. Oppidum est Archadiæ/ teste	Pisæ
Ptolemæus	Plinio li. vi. naturalis historiae. Pisæ pluralis tantū numeri/ ciuitas est Tuscia/	Pisæ
Lucanus	teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. secundo. Hinc Tyrrhena uado frangentes	Pisum
Vgutio	æquora Pisæ. Pisa fœminini/ & pisum neutri/ genus ē legumētū: quod neutri generis Vgutio dicit non esse compertum.	
Cæsar	Pollen huius pollinis cum duplicato / neutri generis est/ testibus Cæsar/ & Pro	Pollem
Probus	bo. Vñ Macer de uiribus hæbarū/ ait. Hoc et succo iuncto cū polline/ qd dat	Pollis
Macer	Hordeæ/ curatur (ut dicunt) pustula quæuis. pōt etiā declinari hæc pollis/ testi	Poly
Charisius	bus Charisio/ & Prisciano. Phocas aut masculini generis esse tradidit. Poly cū	Polis
Priscianus	unico l/ & y græco/ significat multum. Polis cum unico l/ & i latino/ dicitur ci	Polus
Phocas	uitas. Polus cum unico l/ pro cælo ponitur. Pholus cum ph/ & unico l/ nomē	Pholus
	centauri fuit. Pola cum unico l/ urbs est Istriæ/ post flexū Adriaci sinus/ teste	Pola
Ptolemæus	Ptolemæo: & eiusdem nois insula in mari Indico/ Carmaniae adiacens/ ut idē	
Ptolemæus	Ptolemæus ostendit.	
Caper	Puls/ & polenta/ siue pulenta (ut caper uult) in uno significato accipi possunt: &	Puls
Ouidius	tam neutri/ q̄ fœminini generis est. Ouidius li. metamor. v. Dulce dedit testa	Polenta
Hieronymus	quod coxerat ante polenta. Hieronymus in libro primo Iosue. v. capitulo. Et	Pulēta
	cōderūt de frugibus terræ die altero: & azymos panes: & polētā eiusdē ani.	
Hieronymus	Pulmentum/ & pulmētarium/ in una significatione dici potest. Hieronymus in lo	Pulmentū
	anne capitulo ultimo. Pueri nunquid pulmētarium habetis? Pulmentarium	Pulmētariū
	item/ appellari potest pulmentū/ cōditoriū/ siue repositorium.	
	Pignus huius pignoris/ & pignus huius pigneris/ hoc distat: q̄ (ut uulgatus est	Pignus
	uerfus) Pignora natorum dicuntur: pignera rerum.	
Iuuenalis	Pignero pigneras/ & pigneros dponens usurpatur. Iuuenalis satyra. vii. & Ixna	Pignero
Cicero	pignerat Atreus. Cicero li. i. de republica. Patria ipsa sibi ad utilitatem suam	Pigneor
	pigneraretur/ pro pigneraret.	Populus
Seruius	Populus singulari numero/ unius multitudinē ciuitatis significat: plurali autem	Popellus
Virgilius	numero populi/ urbes designat/ teste seruius. Virgilius li. ænidos primo.	Pupulus
Virgilius	Hinc populum late regē. Idē in eodē. Littoraq; & latos populos. Et format p	Populeus
Persius	diminutionē popellus. Persius. Ante diē blādo caudā iactare popello. Idē. ar	
Persius	to creasq; popello Largior. Populus pro arbore fœminini generis est: sed &	
Caper	masculino ueteres protulere/ ut Caper testatur/ & Probus. Et primā produ	
Probus	cit syllabā. Virgilius in bucolicis. Hic candida populus antro. Iminet. Sunt at	
Virgilius	populorū tria genera/ ut scribit Plinius: alba/ nigra/ & quæ Lybica uocant. In	
Plinius	de fit pro materiato populnus/ & populeus. Plautus in casina. Num istæc aut	
Plautus	populna fors/ aut abiegna est tua? Virgilius i georgicis. Qualis pupulea mæ	
Virgilius	rens philomela sub umbra. Statius libro thæbaidos. viii. Cæspite populeo	
Statius	commendat spicula trunco.	
Ptolemæus	Populoniū/ promōtoriū ē Tusciæ/ teste Ptolemæo. Populonia/ urbs ē Tusciæ/	Populoniū
Ptolemæus	ut idē Ptolemæus ostēdit: de qua Virgilius li. ænidos. x. Sexcentos illi dede/	Populonia
Virgilius	rat Populonia mater.	Populo
Probus	Populo populas/ & populor deponens/ in usu habetur: quod tamē Probus tra	Populor
Virgilius	dit esse cōe. Virgilius geor. primo. populantq; ingentē farris aceruū. Idē libro	
Virgilius	ænidos quarto. Quom populant hyemis memores/ tectoq; reponunt. Idē	
Virgilius	li. ænidos. xii. Quisq; suum populatus iter. Nonnūq; & in bonam partē po/	
Pacuius	pulo sumitur. Vnde Pacuius ait. Atq; ita ut promeruit pater mihi patriā po	

Marcellus	pulauit meā: id est amorē populi conciliauit ut probe Marcellus interpretatus ē.	
Apuleius	Plæbs (ut tradit Apuleius) cum æ diphthongo scribitur. Nam a πλάσιον qd apud Græcos in usu non ē nisi in cōpositione ut diplasion/polyplasion pluralitatemq; significat/derivatur: a quo (ut ait) primā diphthongi uocalem asumpsit. Priscianus autē/absq; diphthongo scribendum innuit. Ait enim/ante duas consonantes finales/ diphthongum reperiri nō posse: ante duplicem posse: ut fæx: faux. Finales intelligas: q; scilicet in eadem finiāt syllaba cum ipsa uocali. Alioquin nō staret regula. Nā mæstus/ uendo palæstra/ cū æ diphthōgo scribitur: etsi diphthongum ipsam gemina consonās/ uel terna sequat. Declinatur ēt hæc plebes huius plebei/ teste Prisciano. Lucius libro tertio. nescit plebes ieiuna timere. Lucilius li. v. Deficit alma ceres: nec plebes pane potit. Statius li. thæbaidos. iiii. At parte ex alia Cadmi Maurotia plebes. Salustius libro historiarū primo. Plebei tribuniciam potestatem.	Plæbs Plebes
Priscianus		
Priscianus		
Lucanus		
Lucillius		
Stadius		
Salustius	Papula/ carbunculus in carne uocatur. Virgilius georgi. iiii. Ardentes papulæ/ atq; imundus olētia sudor. Papilla cum duplicato l/ ea est/ qua e māmā lac su-	Papula Papilla
Virgilius	gitur: & nō nunq; pro ipsa māmā ponit. Virgilius libro æneidos. xi. Hasta sub exertam donec perlata papillam.	
Virgilius		
Varro	Pupus/ & pupa/ formāt p diminutionē pupulus/ & pupula. Varro in originibus.	Pupus
Persius	Māmā lactis fugiētis pascere pupum. Persius. Dicite pontifices/ in tēplo qd facit aurū/ Nempe hoc ut Veneri donata a uirgine pupæ. Martialis. Pupam se dicit Gellia cum sit anus. Ouidius li. primo amorū. Suspicion/ & fama est/ oculis quoq; pupula duplex. Pupulū/ urbs ē a latere meridionali Sardinæ/ teste Ptolemæo. Pupillus/ & pupilla nota sunt uocabula. Pupilla itē/ oculi dicitur. Pupes cū duplicato p/ sequēte e/ scribi teste Probo/ & efferi debet. Sed & puppis cum i post p/ nō semel legimus. Martialis. Scis quota de Lybico litto/ re puppis eat. Lucanus li. viii. Vt sit ab Emathii semp tua longius oris	Pupa Pupulus Pupula Pupulum Pupilus Pupilla Puppis Puppis
Martialis		
Ouidius		
Ptolemæus		
Probus		
Martialis		
Lucanus		
Ouidius		
Diomedes	Puppis/ & Hesperia pelago/ cæloq; relinquit. Ouidius de ponto. Dum mea puppis erat ualida fūda carina. Nā si puppes dixissent/ uersus stas si posset.	
Donatus	Porri cū duplicato r/ in singulari numero neutri generis ē in plurali uero/ masculini/ testibus Diomede/ Donato/ Probo/ Phoca. Martialis. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Vgutio/ dicit q; etiā plurali numero facit hæc porra: quod tamen nusq; lectum est.	Porrum
Probus		
Phocas		
Martialis		
Vgutio	Porcus/ & porca/ formāt diminutiue porculus/ & porcellus/ porcula: & porcella/ teste Pompeio in dictione arca. Porca itē in agris/ eo q; frumētum porrigat/ dicta ē/ autore Varrone libro rerū rusticarū primo. At uero Pompeius/ porcæ (inquit) in agris/ dictæ sunt/ q; porce ant: id est/ phibeant aquā frumentis nocere. Idē sensit Accius/ quom referēte Nonio/ dixit. Porcæ sunt signa sulcorum: quæ uel ultra se iaci semina prohibeāt. Porcere enim (ut pergit) prohibere sapius legimus.	Porcus Porca Porculus Porcellus Porcula Porcella Posticum Posticus Postica
Pompeius		
Varro		
Pompeius		
Accius		
Nonius		
Horatius	Posticū/ hostiū dicit i posteriori pte ædium: & producit sti syllabā. Horatius in epistolis. Atria seruante postico falle clientē. Vgutio dicit posse declinari hoc posticū: sed mēdosum est quod affert exēplum. Cōperitur ēt posticus postica posticū/ sti syllaba pari mō/ pducta: etsi Vgutio correpta ēē tradiderit. Persius. Occipiti cæco posticæ occurrite sanæ. Ausonius. Peruerlæ ueneris postico uulnere fossor. Postica (ut scribit Festus) quæ post nos sunt/ quæ uero ante/ antica dicuntur: & sinistra posticā/ dextrā/ anticā uocamus. Sic ea cæli pars/ quæ ad septentrionē ē/ postica quæ uero ad meridiē sole illustrat/ antica nōinat. Itē lincea i agris diuidēdis/ ab oriēte ad occasum spectās/ postica appellat. Hæc ille.	
Vgutio		
Vgutio		
Persius		
Ausonius		
Festus		
Ennius	Pario paris tertia/ & quarta cōiugatione/ declinari potest. Ennius. Oua parere solet pennis/ genus cōdecoratū. Et facit in præterito peperit/ in supino partū/ & paritū/ ri syllaba/ a quarta coniugatione/ pducta: a tertia autē/ correpta: ut ē apud Statium li. thæbaidos. xi. Hosti ueniat paritura marito. Et facit in futuro indicatiui modi paria/ & paribo/ teste Nonio/ Pomponiū inducente dicētem in auctorato. Si prægnans non es/ paribus nunq;. Pareo pares secundæ coniugationis/ facit in præterito parui/ in supino paritum/ ri syllaba correpta: & producit pa syllabam. Virgilius li. æneidos. iiii. Apparent Camerina procul. Paro	Paro Pareo Paro
Statius		
Nonius		
Pomponius		
Virgilius		

Stattus	paras primæ cōiugationis/pa syllabā corripit. Stattus libro thæbaidos.iii. Apparat & longo recalet furor.	
Marcellus Pacuius Varro	Paraglyphus masculino & paraglyphū neutro genere/declinari potest. Partus huius partus/uel partus more antiquo/uel pti/tefte Marcello/ueteres declinabāt. Vnde Pacuius ait i Atalanta. Vbi ego grauidam sentio aggraua scere ppinquitatē parti. Varro in andabatis. Candidum lacte papilla conflu it: signum putāt/ ne quid hic partus sequatur mulierē. Et facit in datiuo plu rali & ablatiuo partibus: ut scilicet differat a pars cuius datiuus pluralis ē par tibus. Nonnunq̄ & pro partu partio ponitur/ teste Prisciano.	Paragra phus Paraglyphū Partus Partio
Priscianus	Penelope huius penelopes/ & penelopea/ in recto declinari potest. Ouidius in initio libri heroidum.	Penelope Penlopea
Virgilius	Hanc tua penelope lento tibi mittit Vlyffe. Virgilius in priapea: Mens erat in cunno Penlopea tuo. Vxor fuit Vlyffis.	
Priscianus Virgilius Ouidius Lucilius Priscianus Marcellus Pacuius Alexander	Potior poteris tertia/ & potior potiris quarta cōiugatione/ declinari potest/ te ste Prisciano. Virgilius li. aene. iii. Vi potitur. Quid nō mortalia pectora cogis Auri sacra fames? Ouidius in fastis. Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Lucilius libro. v. Deficit alma ceres: nec plebes pane potitur. Et licet Priscianus dicat/ q̄ solum a quarta cōiugatione/ infinitum legitur/ hoc ē potiri/ compitur tñ a tertia in finitū poti/ teste Marcello. q̄ & Pacuium refert dixisse. Adhuc sceptrū patiū tur poti. Quod uerbum/ tam accusatiuo/ q̄ genitiuo/ & ablatiuo/ iungi pōt: etsi Alexander cū ablatiuo tñ cōstrui tradat dicēs. Dignor/ cum potior/ fungor/ uescor/ fruor/ uitor/ Et careo/ iungo casu tantum mō sexto. Quin ē dignor/ fungor/ fruor (de qui bus differuimus) Vtor/ & uescor (de qbus suis locis uidebimus) tā accusatiuū/ q̄ ablatiuū expostulāt. Cicero ad Lentulum. Quod si q̄ potiunt rerū præsta turi uidētur. Terentius in adelphis. Patria potitur cōmoda. Et cōe uerbū esse uidetur. Ouidius meta. x. nec sum potiedā nisi (iq̄) Dicta prius cursu.	Potior
Cicero Terentius Ouidius Tortellius	Pægma huius pægmatis/ cū æ diphthongo scribi a Tortellio præcipitur: q̄ & α π α ι γ ω qd̄ ē ludo/ d̄riatū uocabulū tradit: ludūq; eē dicit. Alii α π η γ μ α ι qd̄ ē pāgo/ uel extruo/ deductū phibent. Et cū in p̄ma syllaba sit η apud Græ cos/ ideo absq; diphthōgo scribi uolūt. Nā lignea quædā erat substructio/ si ue machina: cuius formam/ & positionē/ his uerbis describens Seneca ait. His ānumeres licet machinatores/ q̄ pægmata p se surgētia excogitāt/ & tabulata tacite in sublime crescētia/ & alias ex iopinatio uarietates/ aut d̄ hiscētibus quæ coherēbāt/ aut quæ distabāt/ sua sponte coherētibus/ aut iis quæ eminebant/ paulatim i se relcidētidas. Iosephus belli iudaici li. vii. de triūpho Vespasiani/ & Titi/ i hūc modū pægma describit. Maxime at̄ stupor erat machinarū/ quæ portabantur/ siue pægmatum fabricatio/ pro quorum magnitudine/ uiribus portatiū occurētes timebāt. Multa. n. in tertiū nidū/ quartūq; surgebāt/ & ma gnificētia fabricæ: cū admiratōe d̄ lectabat. Plinius li. xxiii. naturalis historiae. Princeps in circo pægma duxit: in quo/ cētū & uiginti quatuor argēti pondo fuere. Seruius sup̄ tertū georgi. Scæna de lignis ad t̄ps̄ fiebat: unde ēt hodie p̄mansit cōsuetudo/ ut coponātur pægmata ludorū theatralium editoribus. Iuuenalis satyra quarta. Et pægma/ & pueros inde ad uelaria raptos. Martia. Et crescūt media pægmata celsa uia. Neque enim/ apungo pungis pægma/ de scendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Pægma Pægma
Seneca		
Iosephus		
Plinius Seruius		
Iuuenalis Martialis Vgutio		
Hierōymus	Pugna/ lucta uocatur/ uel prælium. Pugnus/ notū uocabulū/ format diminuti ue pugillus. Pugillaris masculini generis ē. Hierōymus i Luca. Et postulas pu gillare: scripsit dicēs/ loānes ē nomē eius. Hi pugillares pluralis tñ numeri/ ta bellæ sunt lignæ/ uel alterius materie: i qbus stylo scribi cōsueuit/ quæ & hæc pugillaria dici possūt: etsi Tortellius i cōmētariis orthographiæ dicat nō cō piri. Vñ Catullus ad Egnatiū/ ait. En negat mihi uīa redditurā pugillaria/ si pa ti potestis? Qui & hoc pugillū Martialis capularis/ ptulit/ quom dixit. Et q̄/ quid ille ex promptu sentētia Parthorū/ pugillo asseuerate dictauit.	Pugna Pugnus Pugillus Pugillaris Pugillares Pugillaria Pugillum
Tortellius Catullus		
Martialis		

Priscianus	Pungo facit in præterito pūxi/ & pupugi/ teste Prisciano: sed & pepugi uetères	Pungo
Marcellus	dixere/ ut scribit Marcellus. In supino aut facit pūctū. Inde fit hoc pūctū pro	Punctum
Terentius	breuissimo tpe: & pro linea. Terentius in phormioe. Tū tps inde punctū ad	Punctus
Cicero	hac rem ē. Pro linea aut Cicero p plācio. Nā q̄ questus es plures testes te ha	
Laurentius	berē de Volitia/ q̄ quod in ea tribu pūcta tuleris. Sūt tū / q̄ pro linea/ ēt ma/ sculino genere pūctus declinat: quo quidē genere & philoiophi pferūt: tēsi Laurentius imbrobet.	
	Passer cū duplicato se o q̄ caducū patiat morbū/ dictus ē. Neq̄ a pario deducit/	Passer
Vgutio	eo q̄ libidinē pariat: neq̄ ab eo q̄ est paruus/ quasi paruus sit passer/ ut utrū/	Passerculus
Horatius	q̄ sōntauit Vgutio. Et format diminutiue passerulus. Auicula ē nota/ Passer itē/ genus ē piscis: de quo Horatius sermōe. xviii. passeris/ atq̄ In gustata mi/ hi porrexerit ilia rhombi. Rursu Passer/ nomē ē loci in Italia: de quo Martialis. Non mollis Sinuessa/ seruidiq̄ Fluctus Passeris/ aut superbus Anxur.	
Nonius	Piscolus/ & pisculetus/ in uno significato dici pōt/ teste Nonio. Cato q̄nto ori	Piscolus
Cato	ginū/ de fluuio Ibero loquēs/ magnus (inquit) atq̄ pulcher/ ac pisculentus.	Pisculentus
Ouidius	Ouidius fastoz tertio. Est prope piscosus lapidosi Crathidis amnes.	
Virgilius	Parma/ breue scutū est. Virgilius libro ænei. xi. Ense leuis nudo/ parmaq̄ inglo	Parma
Martialis	rius alba. Parma itē/ fluuius est Gallia: cisalpinæ: & eodē noie urbs/ a fluuio co	Parmeser
Varro	gnomiata: de q̄ Martialis. Tūdet & innumeros Gallica parma greges. Ab hac	Parmani
Pompeius	parma/ parmeses uocitati sūt. Est & alia Parma: a qua parmani dicti sūt/ te	
Pōpeius	ste Varrone libro primo de analogia.	
	Purus/ format cōparatiuū purior/ suplatiuum purissimus/ & purimus. Vnde	Purus
	Pompeius ait. Purime tetinero/ id est purissime tenuero. Putus etiā pro pur/	Putus
	rus ponitur/ teste Pompeio.	
Horatius	Puteo putes/ & putreo putres/ hoc distāt: q̄ putere/ scetere significat: & primā	Puteo
Horatius	pducit syllabā: putere aut/ marcere: & pu syllabā corripit. Horatius sermo	Putreo
Stadius	ne. xii. Putet aper/ rhombusq̄ recēs. Idem in sermonibus. Nō alia/ q̄ qua Bi	
Virgilius	zātia putuit orca. Stadius li. thæbai. xi. nuda oīsa/ putrēq̄ Verrere permittat	
Seruius	faniē. Virg. li. æneidos. xi. Quadrupedūq̄ putrē cursu quatit ungula cāpum.	
Priscianus	Placeo places facit in præterito placui/ & placitus sūt/ testibus Seruio sup li. viii.	Placeo
Ouidius	æneidos/ & Prisciano: & primā corripit syllabā. Placo placas pla syllabā pro	Placo
Ouidius	ducit. Ouidius fastoz primo. Mox ego/ cur quis alioz numina placē. Idem li. meta. viii. Cœpta placēt: & stat sententia tradere mecum.	
	Proco procas primæ cōiugatiōis/ & procio procis quartæ/ pro syllaba utrobiz	Proco
Liuius	correpta/ in uno significato dici pōt: significatq̄ id quod polco/ seu peto. Li	Procio
Festus	nius. Matrē prociū plurimi uenerunt: id est petitū/ ut inter pretat Festus. Pro cio aut/ cū primā/ pducit syllabā/ puocat significat: & ex p/ & cio cis cōponitur.	
Probus	Prædor prædaris cū æ diphthongo/ deponēs ē uerbū: qd̄ tū Probus tradit esse	Prædor
Hierōymus	cōmune. Et actiuū/ passiuūq̄/ protulit Hierōymus/ quom i Hefaiā i initio ca.	Prædo
Gregorius	xxxiii. ait. Væ qui prædaris: nōne & ipse prædaberis/ & Gregorius in homilia	
Priscianus	de uirginibus/ de prædari (inqt) desiderāt/ q̄ thæsurū publicæ in uia portant. Veteres tū/ teste Prisciano/ ēt prædo prædas protulere: quod & Hierōymus usurpauit/ quom i Iudith capi. ii. dixit. Prædauitq̄ oēs filios Tarsis. Et pau/ Iosephus Iosephus	
	lo post. Et prædauit oēm locupletationē eoz. Iosephus li. antiq̄ tantū. xiii. cap. xviii. Gazæis iratus/ quō Ptolemæū auxiliatorē cōuocassent/ ciuitatē ob/ sedit/ puinciāq̄ ipoz de prædauit.	
Apuleius	Prælum cum æ diphthongo/ teste Apuleio scribitur: quod (ut ait) a præluen	Prælum
Virgilius	do deriuatur. Virgilius. Cola q̄ prælorum fumosis deripe tectis. Torcular/ siue pressorium dicitur. Prælum etiam a præluendo dictum / teste eodem	Prælum
Apuleius	Apuleio cum æ diphthongo/ sicut & prælum/ annotatur.	
	Prælior præliaris cum æ diphthongo/ deponens est uerbum. Sed & prælio præ	Prælior
Marcellus	lias ueteres prōtulerunt/ teste Marcello: qui & Ennium refert dixisse in Achil	Prælio
Ennius	le. Ita mortales inter sese pugnant/ præliant.	
Priscianus	Prehendo/ & prædo/ dici pōt: & facit in præterito prehendi/ siue prendi/ teste	Prehendo
Lucanus	Prisciano/ dicēte etiā Lucano illa tū nixu quo præderat hælit. Sed & prendi/	Prendo

Hieronymus	di format præteritū/auctoritate diui Hieronymi/hois (ut opinor) q̄ fuit Lucanus cū Prisciano doctioris: q̄ in Ioanne capitulo ultimo sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil prædiderūt. Et paulo post. Afferte de piscibus/ quos prædidistis nūc. & forte Lucanus p̄ syncopā præderat p̄ prædiderat p̄ tulit: sicut p̄ uendidisti/Martialis uendisti dixit. Ait. n. Vendisti Labiæ tres agellos: Emisti Labiane tres cinædos. Tamen & prendisti protulit Staius fil uarum primo/ dicens. cceptiq; laboris Prendisti portus.	
Martialis Staius		
Marcellus	Priores/ & primores hâc habent Marcello tradēte diuersitatē: q; priores cōpa ratiui sunt gradus. Primores aut̄ non tm̄ priores/ uel digniores/ sed etiā sum	Priores Primores
Turpilius Horatius	mæ quæq; res dici possunt. Vñ & Turpiliū inducit dicentē in Demetrio. Sando alio innixa digitis primoribus. Horatius in sermonibus. Primores populi arripiunt: populūq; tributim: id est priores/ uel digniores.	
Priscianus	Problema huius problematis/ & hoc problematū/ declinari pōt/ teste Prisciano. Propositio dicitur/ annexam interrogationem detinens.	Problema Problematū
Diomedes Acron Martialis Hieronymus Acron Horatius Virgilius Martialis	Plaudo plaudis tertia/ & plodo plodis/ testibus Diomede/ & Acrone sup artē poeticā Horatii/ dici pōt: quin etiā & secunda cōiugatione plaudeo plaudes. Martialis. Plaudere nec cano/ plaudere nec glaphyro. Hieronymus in eccle/ siasto capitulo. xii. Caput suū mouebit: & plaudebit manu. Palinurus cū unico l/ & i latino scribitur. Mons est Sicilia/ teste Acrone/ dicēte etiā Horatio in tertio carminum. Nec Sicula Palinurus unda. Fuit etiā pro/ prium uiri nomen: de quo Virgilius. Ecce gubernator sese Palinurus agebat. Aliter accipitur apud Martiale/ ubi ait. Minxisti Pauline semel corrente cari na. Meiere uis iterū: iam Palinurus eris: hoc est bis meiens. Nā πάλιν signifi cat meiere: & ὄψοσ̄ urina dicit. Paliurus cū unico l/ & i latino/ hærbæ est spi nosa: de qua Virgilius in bucolicis. Carduus/ & spinis surgat paliurus acutis. Est etiā nomen arboris i Aphrica. Paliurus itē/ palus quædā est Marmaricæ prouinciæ/ teste Ptolemæo.	Plaudo Plodo Plaudeo Palinurus Paliurus
Ptolemæus Marcellus Cato Acron Horatius Marcellus Varro	Puerilitas/ & puericia/ in una significatiōe dici pōt/ teste Marcello. Cato de libe ris educandis. Velim me Herculis audire puerilitatis formulā. Dicit nōnunq̄ per syncopā & puericia/ quatuor uidelicet syllabarū/ teste Acrone: ut ē apud Horatiū in primo carminū. Actæ non alio rege puericiæ. Puericia item/ p pu ritate nōnunq̄ ponitur/ teste Marcello. Vnde Varro rerū diuinarū libro prio ait. Quæ puericia est/ infrequens polluta.	Puerilitas Puericia Puericia Puritas
Priscianus Liuius Næuius Plautus Aphranius Cæcilius Liuius Ennius Liuius Iuuenalis Hieronymus Probus Priscianus Phocas Cæsar Horatius Ouidius Virgilius	Puer/ cois generis est/ teste Prisciano. Liuius in odysee. Sancta puer Saturni si lia. Næuius belli punici li. vi. Prima incedit Cereris Proserpina puer. Declia tur & hic puerus/ & hæc puera: sicut puellus/ & puella. Plautus in mercatore. Tu puere abi hinc intro ocyus. Aphranius in incēdio. O puer puere/ sine me p̄spicere mihi. Cæcilius in Vmbris. Age age puer duc me ad patrios fines de coratū opipare: hoc est laute/ uel opulēter. Liuius in odysee. Mea puera qd uerbi ex ore tuo super fugit/ Ennius. Sic nos ille suos diis sacrificare puellos. Liuius libro. x. Inde uenit Romā tener ipse etiā atq; puellus. Iuuenalis satyra prima. Et maribus nudas oñdit Pyrrha puellas. Et facit in datiuo plurali/ & ablatiuo puella/ puellis: sicut & puellus. Hieronymus in Daniele capitu. xiii. Cum de abularem in pomoerio/ soli ingressa ē hæc cū duabus solis puellis.	Puer Puerus Puera Puellus Puella
Priscianus Seruius Salustius	Pubes/ & puber huius puberis/ cois generis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & si Phocas masculini tm̄ generis esse tradiderit. At uero Cæsar pubis cū i enū tiari præcipit. Cuius ē cōpositū adiectiue declinatur hic & hæc ipubis & hoc ipube: ut ē ap̄ Horatiū i epodo. Insignibus raptis puer ipube corpus. Et facit i gto ipubis: nō ipuberis. Ouidius li. meta. iii. Impubesq; genas/ & eburnea col la/ decusq;. Virgi. li. ænci. v. Custodē ad sese comitēq; ipubis Iuli. Nā genitiu⁹ ipuberis/ n̄ uenit ab eo qd ē i recto pubis cū i: quo (ut diximus) mō/ declinari debet Cæsar tradidit: sed ab eo qd ē i recto puber/ ul' pubes puberis/ teste Pri sciano: quæadmodū ceres cereris. Idē sensit Seruius sup librū Virgilio præ fatū: ubi ait. Impubis Iuli/ ab eo qd ē pubis. Nā qd ait Salustius/ puberes oēs iter fici iubet/ uenit ab eo qd ē puber. Et sunt ista cois generis/ si referantur ad sin gulos. Multitudo autem si dicatur/ foeminini tantum generis est/ hæc pubes.	Puber Pubes Pubis Pubertas Pubens

Seruius	Hæc ille. Pubes itē pro ipsa ætate ponitur: hoc ē pubertate: quæ in masculo.	
Virgilius	xiii. i. scemia uero. xii. anog. ē. Puber ē: & pubēs: sicut ad hoies: ita ad hæc.	
Virgilius	bas trãffer tur: teste eodē Seruio: ut est apud Virgilium libro aneidos. xii.	
Prisciãus	Puberibus caulem foliis. Idem li. aneidos quarto. Pubentes hæc bæ.	
Prisciãus	Prorsus: & prũ. dici põt: teste Priscião: sicut rursus: & rursũ: uersus: & uersũ.	Prorsus
Prisciãus	Præpes cū æ diphthõdo: triũ generũ est: teste Prisciano: & uelox interpreta-	Prorsum
Festus	tur. Perpes etiam trium generum: perpetuus dicitur: teste Festo.	Præpes
Priscianus	Prosper: & prosperus prospera prosperũ: declinari põt: teste Prisciano. Vñ	Perpes
Cicero	Cicero li. vi. de republica: ait. Deide ē hominũ generi p̄sperus: & salutaris.	Prosper
Priscianus	Panther cū th aspirato: masculino genere: & pãthera sceminino: declinari põt	Prosperus
Horatius	teste Prisciano. Horatius in epistolis. Diuersũ confusa genus panthera came-	Panther
	lo. Animal est ferũ. Vnde ex πῶρ qđ significat totaliter: & ὄρ fera: cõponit.	Panthera
Vgutio	Aliã somniauit Vgutio deriuat: onē: quã & Catholicon cõfirmat. Ait. n.	
	Panther dicit a panthon quod est omnium: quãsi omnium sit amicus.	
Prolemæus	Paradisus cū i latio: & unico (græci παρὰ δεισοσ) tã masculini: q̄ sceminini	Paradisus
	generis est. Qui dũ pro loco pomis consito accipitur: pomariũ appellari po-	
	test. Paradisus item urbs est in Syria: teste Ptolemæo.	
Vgutio	Paro huius paronis: masculini generis: nauigii ē genus. Neq; a pirata descēdit:	Paro
Virgilius	ut cū Catholico Vgutio somniauit. Paros: sceminini generis: insula ē una ex	Paros
	cycladibus: de qua Virgilius li. anei. iii. meminit: dicēs. Olearon: niueãq; Pa-	Pharos
Seruius	ron. Hæc pharos huius phari cū ph: insula fuit egypti: nũc aut Alexãdriæ: te-	
Lucanus	ste Sequio sup li. xi. anei. dicēte ēr Lucano. Nũc claustrũ pelagi cõcepti Phar-	
Stadius	ron: insula quondam. In medio stetit illa mari: sub tpe uatis Proteos: at nũc	
	est pellæis proxima muris. Pharos item: turris ē hostiẽsis: de qua Stadius li.	
Lucanus	siluarũ tertio. Lumina noctuagæ tollit pharos amula lunæ.	Proteus
		Prothous
Lucanus	Proteus cū t exili: & eius diphthõgo: facit in genitiuo protei: & proteos. Luca-	
	nus. In medio stetit illa mari: sub tpe uatis Proteos. Fuit Oceã: & Tethyos	
	filius. Prothous cū th aspirato: propriũ fuit uiri Græci nomen: teste Home-	
Homærus	ro libro iliados secundo.	
		Proxenetã
	Proxenetã: nõ person etã: dici debet. Nam a πρὸ ξενεω: quod ē hospitio coa-	
	pro deriuat. Nũc aut: & q̄ cõpositor: uel mediator: emibiliũ rerũ: siue uandĩ-	
	bilium est: proxenetã uocatur.	
Quintiliãus	Pythagoras: & pythagora: in recto: teste Quintiliano protulerũt. Propriũ fu-	Pythagoras
	it philosophi nomē. Et scribitur cum y græco: & th aspirato.	Pythagora
	Philorciũ cū i latio: & unico l: & philorcia: declari põt. Propũ fuit m̄ieris nom.	Philorciũ
	Pelias cū unico l: & i latino: & Pelia uiri p̄priũ nomē: teste Quintilião: declia-	Philorcia
Quintiliãus	ri in recto põt. Et primã corripit syllabã. Virgilius li. anei. ii. Et grauior Peli-	Pelias
Virgilius	as: & uulnere tardus Vlyssi. Valerius Flaccus li. i. Hæmonia primis Pelias frã-	Pelia
Valerius	nabat in anis. Pella cū duplicato l: urbs ē Syria: curua: teste Ptolemæo. Alia	Pella
Ptolemæus	est eodē noie in Macedonia. de qua Lucanus. Exigua: secura fuit prouincia	Pellæus
Lucanus	Pellæ. Inde fit pellæus cū æ diphthõgo. Iuuenã. Vnus pellæo iuueni nõ suffi-	Peleus
Iuuenalis	cit orbis: idest Alexãdro Macedonia: ex ciuitate Pella. Lucanus. at nũc ē pellæ	Pelium
Lucanus	is proxia muris. Peleus cū unico l: & eius diphthongo: pater fuit Achillis: de	Pellis
Stadius	quo Stadius in Achilleide. Peleus te nato socerũ: & Thetis hospita iungunt.	Pellex
Herodotus	Peliũ cū unico l: & i latio: mons ē Thessalia: teste Herodoto li. historiãz. vii.	Pallaca
Lucanus	de quo Lucanus li. vi. Pelion opponit radiis nascētibus ũbras. Pellis cū dupli-	Pallacis
Vgutio	cato l: notũ ē qđ significat. Pellex cū duplicato l: scribit: et si Vgutio cū unico	Pallax
	l: scribi: præcipiat. Neq; græcũ uocabulũ ē: ut nõnulli asseruerũt: sed latinũ.	Pallacia
Mafurius	Nã apud latinos Mafurius iure cõsultus: testibus Seruio: & Paulo libro me-	Pellacia
Acron	morabiliũ: scribit pellicẽ eã habitã: quã cū uxor nõ esset: cū aliquo tũ uiue-	Pellax
Flaccus	bat: quã nũc teste Acrone cõcubinã appellãt. C. Flaccus libro de iure Papy-	
	riano: pellicẽ scribit nũc uulgo uocari: quã cū eo: cui uxor sit: corpus miscet:	
Ouidius	ita ut nõ uiri pellex: sed uxoris dicatur. Quod etiã cõfirmat Ouidius. Nã de	
Ouidius	Iunone loquẽs: sic ait libro metamor. primo. Protinus exarsit: nec tpa distu-	
Ouidius	lit irã: Horificãq; oculis: aĩoq; obiect Erinyem Pellicis Argolicæ: stimulo: ofq;	
	i peccõr cæcos Cõdidit: & p̄ fugã p̄ totũ terruit orbẽ. Idẽ li. meta. x. Tunc eris &	

Valerius	matris pellex / & adultera patris / Idem libro metamor. x. pellex ego facta fororis: Tu geminus cōiūx. Valerius Flaccus li. v. Deficit i thalamis turbata q; pellice cū iunx / Pallā / & gemiferæ domum exitiale coronæ Apparat. At utro Pōpeius / pellices (inqt) nūc quidē appellātur aliēis succūbētes / nō solū sceminæ: sed ēt mares. Martialis. Quid quasi pellicibus torqris inepta mini / stris / In qbus & breuis ē / & fugitiua uenus / Viri aut cōcubina / apud Græcos πικλάκι dī: cuius ēt gtm pluralē pallacæ / Suetonius i Vespasiō ptulit. Sed & πικλάκι apud Græcos declinat: ut ēt apud Liuiū libro .xxxv. ab urbe cōdita: ubi de Alexādro tūc cælibe loquēs / q dilecta Apellē cōcubina donauit / sic inqt. Nāq; cū delectā sibi ex pallacibus suis præcipue noīe Cam pfacē nudā pingi ob admirationē formæ / ab Apellē iussisset: ubi nōnulli legunt pallacibus: quasi & pallax in recto faciat: quod & Laurentius tradit / & Tortellius. Et a pallaca / fit (ut puto) hæc pallacia / fallacia: quæ tñ / & pellacia dici pōt / testibus Marcello / & Seruio / Lucretiū inducēte dicentē li. secundo. Subdola quōm ridet placidi pellacia ponti. Nā pallax fallax interpretatur / di cēte Virgilio li. ænei. iiii. iuidia postq; pellacis Vlyssi / Pellex itē nō tm ea quæ cū alio corpus miscet / sed & quæ olim miscuit / hoc est pellex fuit appellari pōt: ut ē apud Iuuenalē satyra secūda. Horrida quale facit residēs in codice pellex. Nā horrida effecta / expelli domo cōsueuit: quæ misero postea codice / hoc ē sedili / residens ob egestatē / lanā trahere cogitur.	
Pompeius Martialis		
Suetonius		
Liuius		
Laurētius		
Tortellius		
Marcellus		
Seruius		
Lucretius		
Virgilius		
Iuuenalis		
Donatus	Paragoge / figura ē cōtraria apocopæ: quā alii paralepsim / alii prolepsim uocāt: id est præsupponē / teste Donato. Paragogen / dici pōt deriuatiuum.	Paragoge Paragogen
Hesiodus	Pluto / Saturni filius fuit. Fœminini aut gñis Pluto / filia fuit Oceāi / & Tethyos / teste Hesiodo in theogonia.	Pluto Pluto
	Pentarchus cū t exili / & ch aspirato scribit: & is dī / q qnq; præest. Pentacōtarchus cū t exili utrobq; / & c nō aspirato in tertia syllaba / & ch aspirato in ultima / dici potest quinquagenarius: hoc est / qui præest quinquaginta.	Pentarchus Pentacōtarchus
Ouidius	Phalaris huius phalaris / uel phalaridis / cū unico / propriū fuit uiri nomen: de quo Ouidius li. iiii. tristū. Dixerat & phalaris pœnæ mirande repertor. Virgilius li. ænei. viii. Principio phalarim. Phalaræ cū unico / sequēte e / ornata sunt equoq;. Neq; a phagin descendit / ut cū Catholico Vgutio sōniauit: sed a φαρπερῶ / qd ē illustro: uel (ut quidā uolūt) ἀπὸ τῆς φαρμακίης φαρμ. Virgilius li. æneidos. ii. Primus equum phaleris in signē uictor habeto. A Græcis cum α in media φαρμακίης scribitur.	Phalaris Phalaræ
Virgilius		
Vgutio		
Virgilius		
Tibullus	Phalernus cū unico / scribitur. Mōs ē Cāpaniæ: a quo phalernū uinū / siue Phalernus cognōiat. Tibullus li. ii. Nūc mihi suos ueteris pferre phalernos. Cōsulis / & Chio soluite uicla cado. Martialis. Rhæsinata bibis uia: phalerna fugis.	Phalernus Phalernus
Martialis		
Ptolemæus	Phasis / urbs ē Colchidos / & fluius / teste Ptolemæo. Alius ē fluius eiusdē nois i Taprobane Indiæ / sula / ut idē Ptolemæus oñdit. Et facit in gto phasis uel phasidis / uel phasidos. Vnde de Colchidis fluius / Papinius ait in siluis. Credas ad Tanaim / ferūq; phasim. Ouidius li. metamorpho. septimo. Contigerant rapidas limosi phasidos undas.	Phasis Phasis
Ptolemæus		
Papinius		
Ouidius		
Virgilius	Pistris huius pistris cū i latino utrobq; scribit. Piscis ē: quē alias cætū uocāt: de quo Virgi. imani corpore pistris. Rufus Festus in Arato. Cedit apex summa qua lux pistrice cornuscat. Pistris itē / uerbale nomē scemininū ē. Pistris huius pistris cum i latino utrobq; / genus est nauis: de qua Virgilius. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim.	Pistris Pistris
Rufus		
Virgilius		
Tortellius	Pithecausa cū i latio / & th aspirato / sequēte e / & c exili scribit: etsi a Tortellio cū y græco / & a in scda syllaba / scribi præcipiat. Insula ē in mari Tyrreno / teste Ptolemæo: i qua / pithecusæ pluralis tñ numeri oppidū ē: de quo Ouidius libro metamor. xiiii. steriliq; locatas Colle Pithecasas.	Pithecausa Pithecausa
Ptolemæus		
Ouidius		
Horatius	Platea / locus uocatur latus / & spaciosus. Et producit mediā syllabā: quā etiā qñq; corripit. Horatius in epistolis. Puræ sunt plateæ. Platea item / oppidū ē Cæltiberiæ / dicente Martiale. Hic pigri colimus labore dulci Boterdam: Plateamq;. Cæltiberis Hæc sunt noia crassiora terris. Plateæ pluralis tñ numeri / cum æ diphthongo in media / & ultima syllaba / urbs est Boætiæ / testibus	Platea Plateæ
Martialis		
Ptolemæus		
Lactantius		

Papinius	Ptolemæo & Lactantio grāmatico: de qua meminit Papinius li. thæbaidos vii. dicens. Nuntiat excubiis uigiles arfisse plataæ. Plataæ itē eadē litteratura	
Herodotus	isula ē ī mari Libyco/ ex opposito ad Cyrenen/ teste Herodoto li. historiæ. iiii.	
Seruius	Præneste neutro genere/ & prænests fœminino/ declinari pōt/ testibus Ser/	Præneste
Priscianus	uio super li. vii. æneidos/ & Prisciano. Virgilius. Quiq; altū Præneste uiri. Iu/	Prænests
Virgilius	uenalis satyra tertia. Quis timet/ aut timuit gelida Præneste ruinā? Dicitur	
Iuuenalis	est aut Præneste (si Festo credimus) eo q; locus/ in quo sitū est/ mōtib. præ	
Festus	stet. Quare cū æ diphthondo scribendū est. Seruius uero/ ἀπὸ τοῦ πριποῦ	
Seruius	hoc est ab ilice/ quæ ibi abundat/ cognominatū tradit. Oppidū est Tusciæ/	
Festus	a Cæculo Vulcani filio conditū/ teste Festo/ dicente ēt Virgilio. Nec præne/	
Virgilius	stinæ fundator defuit urbis/ scilicet Cæculus. Solinus autē/ a Præneste Latini	
Solinus	regis filio/ sic appellatū scribit.	
Virgilius	Prochyta huius prochytae/ & prochyte huius prochytes/ declinari pōt/ & cum	Prochyta
Ouidius	ch aspirato/ & y græco/ & t exili scribitur. Virgilius li. ænei. nono. Tum soni	Prochyte
Ptolemæus	tu Prochyta alta tremit. Ouidius libro mera. xiiii. Inarimen / Prochytenq;	
Syllius	legit. Insula est in mari Tyrrheno/ teste Ptolemæo.	
Syllius	Pernix genituo pernicis/ ni syllaba producta/ uelox dicitur/ siue citus. Syllius	Pernix
	libro secūdo. Pernici uelox cursu/ rapit incita membra: id est cito. Pernix ge/	
	nituo pernicis/ ni syllaba correpta/ perniciosus interpretatur. Fœminini at	
	generis pernix/ pro morte ponitur.	
Vgutio	Propheta/ masculini generis/ & hic prophetes in recto/ fœminini autē prophe/	Propheta
Hieronymus	tis/ & prophetissa declinatur. Neq; exprocul/ & phonos/ cōponitur/ ut cum	Prophetes
Hieronymus	Catholico. somniavit Vgutio: sed a προφημι/ quod est prædico/ descendit.	Prophetis
Festus	Hieronymus in libro Iudicū capitulo quarto. Erat autē delbora prophetis	Prophetissa
	uxor Laphidet/ quæ iudicabat populū. & facit in genituo prophetidis/ uel	
	prophetidos. Idem in Luca. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel. Prophe/	Prophetia
	tas (ut scribit Festus) antiqui uocabant antistites phanorū/ oraculorūq; inter/	
	pretes. Theologi autē prophetas eos appellāt/ qui futura prænuntiat/ ab eis	
	primū intellecta: Alias uera nō possēt uocari prophetia. Et producit prophe/	
	tia penultimā. Nam apud Græcos cū ei diphthōgo προφητεια scribitur.	
Seruius	Portitor/ & qui porrat/ & qui portatur/ teste super librum sextū ænei. Seruio/	Portitor
Stadius	dici pōt. Stadius libro thæbaidos primo. Languet hyperboreæ glatialis por/	
Virgilius	titor ursæ. Virgilius libro præfato. Portitor ille charon.	
Vgutio	Polluceo cū duplicato l/ & ex poly/ quod est multū/ & luceo/ cōponitur: non	Polluceo
Plautus	autē: ex post/ uel procul/ uel porro/ ut somniabundus tradit Vgutio. Plautus	
Pōpeius	in sticho. Ut decimā partē Herculi polluceā: id est splendide dedicē/ uel deuouēā.	
Vgutio	Pellicio pellicis cū duplicato l scribitur: cōponiturq; ex per/ & lacio lacis. Nā	Pellicio
Priscianus	lacere/ decipere significat/ auctore Pompeio. Neq; a liceo lices descendit/ ut	Pellicio
Terentius	Vgutio somniavit. Et facit in præterito pellexi/ & pellicui: in supino pellectū/	Pelluceo
Publius	& pellicitū/ teste Prisciano. Terentius in phormione. Is senem per epistolas	Pellego
Iuuenalis	pellexit modo/ nō montes auri pollicens: Publius Varro belli Sequanici li.	Pellego
Plautus	secūdo. Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis. Potest etiā scribi per/	
	licio: sicut & pelliceo dicimus/ & perluceo: pellego/ & perlego. Iuuenalis sa/	
	tyra secunda. Cretice peluces. Plautus in asinaria. Inter me/ & amicā/ & lenā/	
	leges pellege/ pro perlege.	
Priscianus	Patior pateris deponens uerbū est/ teste Prisciano quod tñ Donatus dicit esse	Patior
Donatus	cōmune. Veteres etiā patio patis protulerūt/ teste Diomede: qui & Næuiū	Patio
Diomedes	refert scripsisse in proiecto. Populus patit: tu patias modo. In compositione	Pateo
Næuius	quāq; retinet a litterā: quādoq; mutat in e: ut cōpatior/ perpetior. Et facit in	Pando
Priscianus	supino passum: sicut pateo: & pado. Pateo facit in præterito patui/ & passus	
Priscianus	sum: in supino passū/ teste Prisciano. Pado format ēt supinū passū/ teste Pri/	
Beda	sciano: qn ēt & passū/ ut tradit Beda sup Donatū. In cōpositione autē/ aliqñ a lit/	
Seruius	terā seruat: nōnunq; in e uertit/ testibus Seruio sup li. primū ænei. & Gellio li.	
Gellius	xv. noctiū atticarū. Cæcilius. cū se ex regulis hæc nūtiasset/ flāmeū ex passum	
Cæcilius	domi protulerūt. Plautus in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eundū	
Plautus	extra portam dispeffis manibus/ patibulum quom habebis.	

	Pindo pindis facit in præterito pindi: in supino pinsum. Pinfo pinsis tertiæ cō	Pifido
Perfius	iugationis est: & facit in præterito pinsui: in supino pistū. Perfius satyra .ii.	Pinfo
Seruius	O lane a tergo quem nulla ciconia pinsit. A pistu supino / sit nomen uerbale	Pistor
Varro	pistor. A pinsu aut supino a pindo / formatur uerbale pinfor idem signifi-	Pinfor
	cans quod & pistor teste Seruio super librū primū ænei. A quo item supino /	
	uenit pinfo pinfas primæ coniugationis uerbū. Varro rerū rusticarū libro .i.	
	Promendū diē ut i pistrino pinsetur / ac torreat: id est tūdatur uel frangatur.	
Ptolemæus	Ptolemas huius ptolemaidis uel ptolemaidos & hæc ptolemaida / ab accusa-	Ptolemas
	tiuo græco formata / declinari in recto potest: & cū t exili scribitur / & unico l.	Ptolemaida
	Est aut quituplex ut ex Ptolemæo colligere potui. Vna Aegypti: alia Aethio-	
	piæ: alia Phoenices. alia Nili fluminis: alia in Cyreinaica prouincia Aphricæ.	
Stadius	Phafelus cum unico / sceminini generis est nauis genus. Stadius li. siluarū .iii.	Phafelus
Catullus	Quæq; securā religent post terga phafelon. Comperitur tamen & mascu-	Phafelis
	lini generis apud Catullū: ubi ait. Phafelus ille / quē uidetis hospites. Mafcu-	
Ptolemæus	lini aut generis / legumentū est. Phafelis / urbs est mediterranea Lyciæ circa	
Ptolemæus	montē Cogrante / teste Ptolemæo. Alia est eiusdem nois urbs in Iudæa ab oc-	
Diomedes	casu Iordanis ut idem Ptolemæus ostendit.	
Donatus	Pinus cū i latino / arbor nota / tam masculini q̄ sceminini generis est / testibus	Pinus
Priscianus	Diomede & Donato: Et tam quarta declinatione / q̄ secunda / declinari pōt	Pinum
Ptolemæus	teste Prisciano. Pinum / urbs est Daciæ / teste Ptolemæo.	
Laurentius	Pluo pluis perrarū est. Et licet Laurentius dicat / q̄ pluit / nec suppositū / nec ap-	Pluo
Tibullus	positū recipit (Pace eius dixerim) nonnūq; suppositum admittit. Vnde Tibul-	
Liuius	lus ait Multus & in terras deplucitq; lapis. Et iungitur q̄sq; ablatiuo: ut est	
Florus	apud Liuiū / & Florū. Nuntiatū est in Albano lapidibus pluiffe.	
Virgilius	Princeps tā pro primo / uel prima q̄ p principante / cōis generis est. Virgilius.	Princeps
Virgilius	Princeps ardentē coniecit lāpada Turnus: hoc est primus. Idem li. ænei .xi.	Principissa
	Princeps turmas inducit Afilas: id est prima. Nonnūq; etiā apud uulgos pro	
	principante scemina / principissa usurpatur.	
	Protendo & portendo / hoc distant: q̄ protendere / producere / seu prolongare	Protendo
	significat: portendere aut / præostendere.	Portendo
Priscianus	Plico plicas facit in præterito plicauit / & plicui: in supino plicatū / & plicitū / te-	Plico
	ste Prisciano: a quo cōposita quatuor applico scilicet implicio / cōplicio / ex-	Plicio
	plico / idem habent duplex præteritū: & duplex supinum. Reliqua aut a pli-	
	co cōposita / solum in aui præteritū formant: supinū in atū: ut duplico / tri-	
	plico / multiplico / replico / supplico. Antiqui tamen / teste Prisciano / etiā pli-	
	cio plicis tertiā coniugatione protulerūt. Vnde explicat dicimus: & expliciūt.	
Pōpeius	Prandiū a græco trahitur / auctore Pompeio.	Prandium
Priscianus	Prandeo prandes facit in præterito prandi / & pransus sum / teste Prisciano.	Prandeo
Priscianus	Paluster masculini / palustris foeminini / palustre neutri generis / & paluster pa-	Paluster
Priscianus	lustra palustrum / teste Prisciano / declinari potest.	
Ennius	Præcox genitiuo præcocis / triū generū / cum æ diphthōgo / & præcoqus præ-	Præcox
Lucillius	coqua præcoquū / in una significatione dici pōt. Ennius analiū sexto. Præcox	Præcoquus
Næuius	pugna est. Lucillius li. tertio. Aspera atq; præcox est fuga. Næuius. Huic puel-	
Martialis	læ præcox libido est. Martialis. Vilia maternis fueramus præcoqua ramis. i.	
	immatura: uel ante tempus matura.	
Festus	Præses / præsul / præstes / cōmunis sunt generis: & in uno significato accipi pos-	Præses
Phocas	sunt. Præstitē (ait Festus) dicebant antistitem. Apud ecclesiasticos tñ / præses q̄	Præsul
Priscianus	præsides temporalibus / præsul aut / q̄ ecclesiasticis præst / siue spiritualibus /	Præstes
	appellatur. A Phoca tñ / masculini tñ generis esse præsul traditur: sed a Pri-	
	sciano communis. Et cum æ diphthongo annotantur.	
Probus	Præsepium cum æ diphthondo / & hoc præsepe / & hæc præsepes / in recto de-	Præsepium
Plantus	clinari potest / teste Probo / dicente etiam Plauto. Præsepes mea est.	Præsepe
Ouidius	Pauus huius pau / & pauo huius pauonis / declinari potest. Auis est nota.	Præsepes
	Paris / facit in genitiuo paris / uel paridis. Ouidius libro meta. tertio. Accusq; Pa-	Pauus
	rim: prædamq; Helenāq; reposco. Fuit Priami regis filius. Puluar neutro /	Pauo
Iuuenalis	& puluinus masculino genere / declinari pōt. Iuuenalis. Forda lupanaris tu /	Paris

Claudius	Omne quom proteus pecus agit: id est piscem. Claudius quadrigarius anna- lium. xv. Grūdibat grauter pecus suillū: pro grūdibat. Præter aut pecudes / cæteræ quadrupes / feræ sunt: licet proprie uideantur feræ dici: quæ ferita	Feræ
Varro	cūq; mansuetæ factæ sunt / cicures uocantur: & quicquid Varrone teste / cicu- rari pōt / hec est mansuescitur / cicuris dicitur. Catuli aut / ferarū sunt / siue imma- niū / siue mitiū. Nam & muriū catuli appellantur: & immaniū pisciū / qui oua	Cicures Catuli
Virgilius Virgilius	non edūt: nec non & serpentiū. Virgilius de colubro loquens ait. catulos tectis / atq; oua relinquens. Proprie tamen catuli sunt filiolī canum / dicente Virgilio. Sic canibus catulos similes / sic matribus hædos. Pulli uero	Pulli
Horatius	aniū / & pecudū sunt / siue peeorū. Sed & ranarū pulli uocantur / dicente Ho- ratio sermone. xiii. Absentis ranæ pullis uituli pede pressis. Fœtus aut auium sunt: & pisciū: q̄q; ex hoc generalius nomen est: unde & foetificare pro parere / & foetura pro partu / ad omnia animalia mitia pertinet. Ceruorum uero / ca- prearum / damarum / leporum / inuli dicuntur. Placet hoc in loco nonnullo rum differentias uocabulorum inferere his uersibus.	Fœtus Inuli
Marcellus Lucillius Plinius	Si capra uerueci iungatur / musmo uocatur: Si capro coeat tityron edit ouis. Burdonē pducit equus cōiūctus a fellæ: Procreat & mulū iūctus a fellus equæ. Astinus exiguus mulo nascetur / equaq;. Nascitur hybrida a pro cui porca do- mestica nubit: Patre lupo gaudet matre Lycisca cane. Mulio mulorum dux: ægonomusq; caprarū. Aepolus hic etiā græco sermone uocatur. Hinc ouū opilio / cū o / cum uq; sit upilio dux. Ast asinos / & equū / sit agafo: suūq; sub- ulcus. Est puerorū / & equorū mango: boumq; bubulcus. Marcellus aut / mus- mones / equos breues / mulos / & asinos appellat. Et inducit Lucilliū li. vi. dicē tem. Preciū emit / qui uendit equū musmonem. At uero Plinius ex caprarū uel ouū genere / musmonē esse ostendit / quom ait. Est in Hispania / sed maxi- me Corsica / non dissimile pecori / genus musmonū / caprino uillo / q̄ pecoris	Burdo Mulus Lycisca Mulio Aegonōus Aepolus Subulcus Bubulcus Musmo Tityrus Inus Ginus Hybrida Opilio Vpilio Agafo
Probus Strabo Varro Plinius Porphyrius Horatius Seruius Virgilius Pompeius Horatius Cato	uelleri propius. Probus dicit / tityron Libyca lingua hircū significare. Tity- ros etiā Bacchi sacerdotes dictos Strabo affirmat. Ex mulo aut / & equa / nasci- tur inus / testibus Varrone de analogia / & Plinio: quem nonnulli ginum uo- cant. Hybrida cum y græco in prima syllaba / is dicitur / qui impare parente natus est / ut apud Græcos interpretatus est Porphyrius. Horatius sermone septimo. Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Opilio cū o in prima syllaba / & cum u upilio / teste Seruio / efferrī pōt. Vnde & Virgiliū refert ita prescriptum reliquisse egloga ultima. Venit & upilio / stardi uenere subulci. Agafo / non asinorum tātū / sed etiā equorum / dux est / dicente Pōpeio. Aga- sones / equos agentes: id est minantes. Et producit ga syllabam. Horatius ser- mone. xviii. Vt modo si patinam pede lapsus frangat agafo. Mango / ex ma- nu / & ago componitur: & non tantū equorū est / sed etiā puerorū. Vnde Ca- to de liberis educandis ait. Circuntonsi sunt / & tertii atq; unctuli / ut mango nis uideantur esse serui. Martialis. Milia pro puero centū me mango popo- scit. Iuuenalis satyra sexta. Non Phryx / aut Lycius / non a mangone petitus.	Mango
Martialis Iuuenalis Priscianus Vgutio Priscianus Vgutio Caper Probus Virgilius Caper Probus Stadius Romulus	Philocalus cum i latino / & unico l / & c exili / cōmunis generis est / teste Priscia- no: etsi Vgutio masculini tm̄ generis esse tradiderit. Dicit pōt amor boni. Philosophus cum i latino / & unico l / cōmunis est generis / teste Prisciano: etsi masculino solum genere declinari Vgutio præcipiat. Dicit pōt amās sapiētiae. Papauer neutro / & masculino genere / ueteres protulere / ut Caper testatur / & Probus. Et mediam producit syllabā. Virgilius georgicorum primo / Necnon & lini segetem / & cereale papauer. Perdix masculini / & foemini generis / apud antiquos fuit testibus Capro & Probo. Vnde & Statius ait in siluis. Quiq; refert iungens iterata uocabula dix / Et producit in obliquis di syllabam. Romulus. Perdices cœnæ domini pincerna ministrat. Auis est nota. Pessimus cum i in media syllaba / & cū u pessimus / & scribi / & enuntiari pōt.	Philocalus Philoso- phus Papauer Perdix Pessimus Pessimus Potis
Donatus Priscianus	Potis pote adiectiuum est / testibus Donato in Terentiū / & Prisciano tractatu de aduerbio / & libro sexto. Vnde Persius ait. Qui pote uis dicam nugaris cū	Potis

Perfius	ribi Calue: id est quomodo possibile. At uero Lucillius substātiuum protulit/	
Lucillius	quom dixit libro. v. Conturbare animā potis est quodcunq; adoritur. Nam si adiectiuū faceret/ pote dixisset: nō potis. Quod aut neutro coniunxit/ hoc & in multis aliis fieri consuevit.	
Caper	Platanus cum t exili/ masculini/ & foeminini generis/ apud antiquos fuit/ ut Cap	Platanus
Probus	testatur/ & Probus/ & tam quartæ/ q̄ secundæ declinationis est/ dicente in cu	
Virgilius	lice Virgilio. Nam primum prona surgebant ualle patētes Aeræ Platanus:	
Virgilius	inter quas impia lotos. Idem in georgicis. Et sterilis platani malos gessere ua/	
Plinius	lentes. Arbor olim in Italia fuit/ ex alieno tamē petita orbe/ ut scripsit Plinius:	
Diomedes	Pampinus cum i latino/ foeminino/ & masculino genere/ proferri pōt/ testibus	Pampinus
Donatus	Diomede/ Donato/ Sergio/ Capro/ & Probo/ & pi syllabam corripit. Virgi	
Sergius	lius in georgicis.	
Caper	Heu male tum mittes defendit Pampinus uuas. folium uitis dicitur.	
Probus	Pono ponis facit in præterito posui/ & posui/ teste Prisciano. Vnde Apulegi	Pono
Virgilius	us in primo Hermagoræ. Quem iucundū esse nobis aiaduertant/ cum appo	
Priscianus	suerūt. Plautus in uitularia. Nunc ut apud sequestrū uitulum posuimus.	
Apulegius	Pauper/ trium generū est/ testibus Probo/ & Prisciano libro. vii. Sed libro. v. idē	Pauper
Plautus	Priscianus cōis tradit esse generis. Comperitur et foeminini generis paupera/	Paupera
Probus	dicente in aularia Plauto. Paupera hæc res est.	
Priscianus	Pauperies/ & pauertat/ hoc distant/ (ut tradit Caper) quod pauperies/ dānum ē:	Pauperies
Plautus	pauptas uero/ ipsa cōditio. Sed & pro paupertate pauperies nōnunq; ponit/	Paupertas
Caper	ut auctoritate Ennii scribit Nonius/ dicentis in Hecuba. Quod i paupie senex	
Nonius	grauiter gemā. Horatius i eplis. Impiger extremos curris mercator ad Indos	
Horatius	Per mare pauperiem fugiēs/ per saxa/ per ignes. Paupertas a Varrone plura/	
Varro	li ē numero declinatur: Ait enim libro de uita patrum primo. Quid iter hos Ioues interfit/ & eos/ qui ex marmore/ ebore/ auro/ fiūt/ potes animaduerte/ re: & horum temporum diuitias/ & paupertates.	
Priscianus	Plaustrum/ & plostrū/ dici potest/ teste prisciano.	Plaustrum
Priscianus	Par cum compositionis/ ut dispar/ impar/ cōpar/ separ/ trium est generum: quin	Plostrum
Athacinus	et hic & hæc paris & hoc pare declinabāt/ teste Prisciano li. vii. Vñ Athacinus i	Par
	focum/ ait. Ad hanc fortunā accessit ei fortuna paris. Et licet par producta a/	Paris
Ouidius	pud pœtas syllaba ponatur/ in obliquis tñ pa syllabā corripit: & tam datiuo/	
Lucanus	q̄ genitiuo/ iungi potest. Ouidius libro meta. xiii. Sunt quoq; (par aliis ætas)	
Virgilius	in ouilibus agnæ. Lucanus/ libro. x. Quem metuis par huius erit. Et facit i abla	
Lucanus	tiuo singulari pare/ uel pari. Virgilius in bucolicis. numero deus impare gau	
Manilius	det. Lucanus libro. viiii. Ergo pari uoto gessisti bella iuuentus.	Petaurum
Martialis	Petaurū cum t exili/ machina erat/ (ut quidam dicunt) lignea: quo quidē ludi ge	Petaurus
	nere/ homines per aera rotarum pulsu iactabātur. Marcus Manilius libro. v.	Petaurista
	Ad numeros et illa licet cognata per artem Corpora/ quæ ualido saluunt ex	
Martialis	cussa petauro/ Alternosq; ciēt motus: delatus & ille Nunc iacet: atq; huius ca	
Iuuenalis	su suspēditur ille. Martialis. Quā rota transmissa toties ipacta petaturo. Idē.	
	Quod si per gratiles uias petauri/ Inuirū iubeas subire Ladā. Iuuenalis satyra	
Polux	xiiii. iactata petauro Corpora. Græci exponunt petaurum esse laqueum/ &	
Varro	asseret/ quibus domos tegunt. Pollux autem/ dicit esse asserculum: in quo uer	
Nonius	naclæ gallinæ recubare solent. Qui uero petauro ludit/ petaurus uocatur/	
	& petaurista. Varro libro de uita patrum secundo. nec minus aliquo in gene	
	re sunt ludi uelitis Galli Germani petauristæ. At uero Nōius eos a ueteribus	
Marcellus	petauristas scribit eē appellatos/ q̄ uel saltibus/ uel scænis leuioribus mouerēt.	Prolyxitas
Virgilius	Prolyxitas cum y græco in secunda syllaba/ & prolyxitude/ in una significatio	Prolyxitu/
	ne dici potest/ teste Marcello:	do
	Promissio/ & promissum/ in uno significato dici pōt. Virgilius li. ænidos. vii.	Promissio
	Promissi dea facta potens.	Promissū
Festus	Pierus cum i latino in singulari numero/ masculini generis est: in plurali uero/	Pierus
Strabo	neutri. Mons est Thraciæ. a quo pierides musæ cognominatæ sunt/ ut aucto	Piara
Quidius	res sunt Festus/ & Strabo. Pierus item eadem scriptura/ pater fuit nouem pica	Pyrus
	rū: quas nouē musæ canendouicerunt: de quo Ouidius li. metamorpho. v.	

Pierus has genuit pellæis diuēs in aruis. Et a proprio uiri noīe pierides mu-
 fas appellatas esse dixit Ouidius ipse libro præfato. Piara huius piaræ cum i-
 latino mons est in Syria teste Ptolemæo. Pyrus si a pyr descendit (ut nonnul-
 li uolunt) cum y græco scribitur. Arbor est nota: cuius fructus pyrum uocat.
 Est & eodem nomine urbs Daciæ teste Ptolemæo. Pyrrhus cū y græco & du-
 plicato r secundo aspirato Achillis filius fuit dicente Ouidio li. heroidum.
 Pyrrhus Achilleides animosus imagine patris. Pyrrha eadem scriptura uxor
 fuit Deucalionis: de qua Iuuenalis satyra prima.
 Et maribus nudas ostendit Pyrrha puellas. Pyrrha item urbs est Cariæ iuxta
 Myrtonum Pelagus teste Ptolemæo. Pyria cum y græco & unico r urbs est
 teste eodē Ptolemæo / Lesbi insula. Pirus cū i latino & unico r Imbrasi filius
 fuit & Thracū princeps teste Homero li. iliados quarto. Pirus cū i latino
 & unico r proprium fuit nomen Herois teste Homero li. ii. iliados. Pyrois
 cum y græco & unico r nomē fuit unius ex equis solis: de quo Ouidius libro
 metamorphoseos. ii. Interea uolucres pyrois / Erous & Aethon. Vbi is sylla-
 ba producit more græcorum. Vnde & Columella libro. xi. Nec sirius ardor.
 Sic micat / aut rutilus Pyrois / aut ore corusco Hesperus. Et facit i genitio py-
 roentis / sicut Simois simoentis. Valerius flaccus libro quinto. Et formidātem
 patrios pyroenta dolores. Est etiam eodem scriptura pyrois genus gemmæ.
 Pyræus cū y græco & unico r / & æ diphthongo in secunda syllaba / promon-
 torium est Atticæ prouintia teste Ptolemæo: a quo Atheniensium portus est
 Pyræus cognominatus est / ut ostendere uidetur Plinius li. quarto naturalis
 historia. Piræus cum i latino & unico r / & æ diphthongo in media syllaba /
 proprium fuit uiri nomen. de quo meminit Homerus in. xv. odissæ. Pyrrho
 cum y græco & duplicato r / secundo aspirato / nomen fuit proprium philo-
 sphi / Plistarchi filii / teste Diocle: quem Apollodorus prius pictorē fuisse dix-
 it. Pyro cum y græco & unico r / fuit Oceani / & Thetios filia teste Hesiodo
 in theogonia. Pyra cum y græco & unico r / congeries lignorū uocatur. Vir-
 gilius libro ænidos. xi. Innumeras struxere pyras. Pirene cum i latino & uni-
 co r / mons est & fons apud Corinthum: de qua Statius li. siluarū primo. nec
 conscia detur Pirene: largos potius mihi gurgēs i haustus. Pyrene cum y græ-
 co & unico r / mons est inter Hispanias / & Gallias teste Seruio super secun-
 dum georgicorum / a crebris (ut quidam dicunt) fulminibus sic cognomina-
 tus. Fuit et pyrene / filia Bebrycis in pyrenæo monte ab Hercule compressa /
 teste Diodoro: a qua Sylius pyrenem montem appellatum asserruit / quom
 dixit li. tertio. Nomē Bebrycia duxere a uirgine colles. Sed Diodorus ab igne
 dictum tradidit. De hoc monte intellexit Lucanus libro primo / quom ait.
 Nubiferos colles atq; aeream pyrenē. Hæc & pyrenæum cum æ diphthōgo
 uocatur / ut alibi dicemus.
 Pyramus cum y græco & unico r scribitur proprium fuit adolescentis nomē pul-
 cherrimi: de quo Ouidius libro metamor. iiii. Pyramus & Tisbe iuuenū pul-
 cherimus alter. Est & eodem noīe fluuius Ciliciæ teste Ptolemæo. Pyramis
 huius pyramidis cum y græco & unico r scribitur. Fuerunt aut pyramides in
 Aegypto structuræ ex quadratis lapidibus admirandæ / fastigiatae ultra om-
 nem excelsitatem / quæ manu fieri posset / ut dixit Solinus i collectaneis. Et re-
 gum pecuniæ (ut scripsit Plinius li. xxxvi. naturalis historia) ociosa erat / stul-
 taq; ostentatio. Et sub eis sepulti reges fuere. Lucanus libro octauo.
 Non mihi pyramidum tumulis auulsus Amasis.
 Perfuga cōis generis est: & is dicitur / q ad hostes pfugit: hoc est cito fuit.
 Pirata cum i latino & unico r scribitur. Neq; ab eo q est Pyrrhus / qui piraticam
 exercuit / deriuat / ut Gasparinus tradidit: neq; ex pyr q est ignis / & ratis com-
 ponitur / quasi ignem portet in rate / ut cum Catholico Vgutio sōniauit. Sed
 a πῆρῶ / quod est transeo / pirata descendit: quia scilicet ex transuerso simul /
 ac nauem piratæ uiderent / in eam transeundo mare impetum facientes / illam
 deprædabant. Vnde pirata græcæ / latine prædo dicitur. At uero Tortellius
 proprium dixit fuisse latronis nomen / qui primus mare infestare latrocinis

Pyrum
 Pyrrhus
 Pyria
 Pirus
 Pirus
 Pyrois
 Pyræus
 Pyrrho
 Pyro
 Pyra
 Pirene
 Pyrene
 Pyrenæum

Pyramus
 Pyramis

Perfuga
 Pirata

cepita quo postea omnes similes/piratæ cognominati sunt.

Donatus	Pistrinum neutro/& pistrina fœminino genere/ teste super Adelpnos Terētii	Pistrinum
Diomedes	Donato ueteres protulerunt. Et format per diminutionem pistrilla/ testibus	Pistrina
Priscianus	Diomede/& Priscião. At uero Dōatus/nō a pistrino/sed a pistrina pistrillā	Pistrilla
Donatus	fieri uult. Ait enim. Veteres absolute pistrinam dicebant fœminino genere. Nam (ut pergit) pistrino pistrilla non conuenit.	
Priscianus	Parco parcis facit in præterito peperci/& parsi/ teste Prisciano: quā ēt parci/	Parco
Marcellus	ui/ teste Marcello/ Næuiū inducēte dicētem. Suo labori nemo parciuit.	
Næuius	Pasceolus/ faculus est ex aluta factus/ auctoribus Marcello/& Seruio. Plautus in	Pasceolus
Marcellus	rudēte. Præterea centum donaria philippæa in pasceolo seorsum. Pascillus/	Pascillus
Seruius	forma parui est panis/ utiq; diminutiū a pane/ ut scribit Pōpeius. Paxillus/ ab	Paxillus
Plautus	eo qui est palus/ diminutiū est/ testibus Marcello/& Prisciano. Pastillus/ dimi	Pastillus
Pompeius	nutium uidetur a pasta/ et si genus mutet. Alii uolunt/ ut a pastu ueniat/ ubi &	Pastillum
Marcellus	genus seruat. Horatius sermone. ii. Pastillos R upillus olet/ Gorgon'us hircū.	
Priscianus	Pompeius autem/ neutro genere protulit/ quom dixit. Pastillum/ in sacris li	
Horatius	bi genus rotundi.	
Pompeius	Prodeo prodis/ & prodino prodinis/ in uno significato dici potest/ teste Festo:	Prodeo
Festus	& producir di syllabā. Ennius.	Prodino
Ennius	prodinunt famuli/ quom candida lumina lucent.	
	Puluis/ & puluer/ in recto declinari potest. Et format diminutiue puluisculus/ &	Puluis
Hierōymus	puluisculum. Hieronymus in quadam epistola. Nescio quid uile puluisculū.	Puluer
Apulegius	Apulegius in quodam carmine/ de quo meminit in apologia de magia. Misi	Puluisculus
	(ut petisti) nitellas oris/ ex Arabicis frugibus/ tenuem/ candificum/ nobilem	Puluisculū
	puluisculum.	
Curtius	Procul/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiue casui deseruit/ ut est apud Curtium: procul	Procul
Seruius	urbem. Et tam prope/ q̄ longe/ significare habet/ auctoribus Seruio/ Acrone/	
Acron	Agrætio. Horatius sermone. xvi.	
Agrætius	Quæ procul extractis inerant hesternæ canistris/ id est prope/ uel iuxta.	
Horatius	Pax habet plurali numero paces. Varro li. de uita patrum tertio. Animaduertē	Pax
Varro	dum primum quibus de causis constituerint paces. Horatius.	
Horatius	Hoc paces habuere bonæ/ uentiq; secūdi.	
	Procærus cum æ diphthongo (ut ostendemus in dictione syncærus) & pæris/	Procærus
	secunda declinatione/ & tertia/ declinari potest/ & producit cæ syllabam. Ho	Procæris
Horatius	ratiū sermone. xii. quo pertinet ergo Procæros odiſſe lupos. Catullus.	Procer
Catullus	Plangebāt alii procæris tympana palmis. Neq; a procedo descendit/ ut Vgu	
Vgutio	tio somniauit. Procer huius proceris/ cæ syllabā corripit. Iuuenalis. Agno	
Iuuenalis	ſco procerē. Dicuntur et proceres/ capita trahium/ quæ extra parietes eminet.	
Festus	Pelluiū/ uas est/ quo pedes lauātur/ aliis nominibus polubrū/ & peluis appel	Pelluium
Diomedes	lata. Hæc pelluiæ/ quibus pedes loti sunt/ dicuntur/ ut scribit Festus.	Pelluiæ
Nonius	Potestur pro potest/ poteratur pro poterat/ possetur pro posset/ potesse pro	Potestur
Pacuius	posse antiqui protulerūt/ testibus Diomede/ & Nonio. Pacuius. Si qua pote	Poteratur
Ennius	stur inuestigari uia. Ennius. Nec retrahi potestur iperis. Lucretius li. ii. Quod	Possetur
Lucretius	tū expleri nulla ratione potestur. Coelius annalium primo. Cur sine periculo	Potesse
Coelius	bellum geri poteratur/ Claudius Quadrigarius li. primo. Cum non possetur	
Claudius	decerni/ uerlus putaretur uictoria esse. Lucretius libro præfato.	
Lucretius	Quod si forte aliquis credit grauiora potesse.	
Priscianus	Poto potas facit in præterito potaui/ & potus sum/ teste Prisciano. Terentius i	Poto
Terentius	Ecyra. Quod agis cū uirgine una adulescens cubuerit plus potus.	Pascha
Apuleius	Pascha cum ch aspirato scribitur/ & a græco originem trahit/ testibus Apuleio/	
Lactantius	& Lactatio firmiano. Nam a πάσχω/ quod est patior descendit. At uero eccle	
Augustinus	siastici/ a phasē hebraico deductū phibent/ & trāsitum interpretati sunt Augu	
Ambrosius	stinus/ Ambrosius/ & Hieronimus/ quom ait. Est .n. phasē. i. trāsitus dñi. Est aut	
Hierōymus	facit in genitiuo patesse/ proba/ quom scilicet est tertii ordinis/ hoc est/ quom	
Probus	pascha neutri generis/ schatis/ Vñ Aufonius ait. Nos etenim primis sanctū post	
Aufonius	pascha diebus. Pōt et declinari p̄ma declinatōe/ hæc pascha huius paschæ fœ	
Hierōymus	minini generis. Hieronymus i Ioāne capi. xiii. An diē festū paschæ/ sciēs Iesus/	

Donatus	quia uenit eius hora/ut trāseat ex hoc mundo ad patrem. Quare errauerunt	
Vgutio	Donatus cognomento minor/Vgutio/Brito/Māmātractus/Catholicon/	
Alexander	Alexander/declinantes declinatione prima/hoc pascha huius paschæ neutri	
Augustinus	generis: cum nulla corripiatur dictio in a terminata/quæ mutata tertia decli- natione in primam/neutri possit esse generis: sed potius sceminino genere ta- les dictiones declinatur/ teste Prisciano: ut syrma/schema/dogma/diadema/ glaucoā/ & alia cōpluria. Augustinus tñ sermone serix tertia post pascha ne utro genere protulit/dicens. Gratias agere debemus deo nostro/ q̄ dum sc̄ti paschæ sollemnitate colimus/futurae resurrectionis speciem iam uidemus. Ve- rum (ut ego puto) textus librariorum uitio/deprauatus est.	
Plautus	Pudeo pudes a pte post accusatiuū casū regit. Plautus i pseudulo. Id quod pudet/	Pudeo
Lucanus	facilius fertur/ q̄ id quod piget. Lucanus. semper metuit. quē sœua pudebūt. Et illud. Quod pudeat socios prudens celare memento. Pudet impersonale/	Pudet
Diomedes	facit in præterito puduit/ & puditum est/ testibus Diomede/ & Prisciano: &	
Priscianus	a parte ante accusatiuū regit/ & nōnunq̄ datiuū: ut est apud Sylium li. vii. resit-	
Sylius	des ad bella uocantur/ Quis pudeat certare senes. quis pro quibus dixit. Pla-	
Plautus	utus in baccidibus. Neq̄ me/ neq̄ te/ tuis intus puditū est factis/ quæ facis. Vbi et patet/ q̄ non solum cum genitiuo a parte post/ sed etiam cum ablatiuo/ pu- det impersonale costrui potest.	
Plautus	Pigeo piges a parte post cum accusatiuo iungitur. Plautus in pseudulo. Id qd̄	Pigeo
Terentius	pudet/ facilius fertur/ q̄ id quod piget. Terentius. Ne plus minusue faxit/ qd̄ nos postea pigeat. Piget impersonale regit a parte ante accusatiuum/ uel dati- uum: ut est apud Ouidium li. metamor. ii. pigetq̄ Actorum sine fine mihi/ si ne honore laborū. A parte post genitiuū habet. Et facit in præterito piguit/ & pigitum est. Sylius li. vii. Nec pigitum/ paruofq̄ lares/ humilesq̄ subire. Cō- peritur et pigendus: quod a pigeor deponēti (sicut & pœniteor dicimus) par- ticipiū est: nisi forte Laurentii sententiam sequētes/ uelimus nomen gerundiū esse. Propertius. Poscis ab inuita uerba pigenda lyra: hoc est pigibilia. Nā ter- minata in dus/ tam noia/ q̄ participia esse possunt. Vnde Priscianus de coniu- gatione temporum/ ait. Sed tamen sciendū/ q̄ oia huiuscemōi/ pticipia/ idest in dus desinētia/ etiam nomina esse possunt.	Piget
Ouidius		
Sylius		
Laurentius		
Propertius		
Priscianus		
	Presbyter cum y græco scribitur: qui apud Græcos πρεσβυτερος i recto decli- natur. Vnde et non inepte a nostris hic presbyterus declinari posset: a quo et hic genitiuus presbyteri/ q̄ ab eo qui est i recto presbyter/ formari uidetur. Di- ci potest senior.	Presbyter Presbyter
Diomedes	Præstolor præstolaris cum æ diphthongo/ tam datiuo/ q̄ accusatiuo iungitur/	Præstolor
Tullius	teste Diomede. Tullius in Salustiū. Quod tibi ad forum præstolarentur. Te	Præstolo
Terentius	rentius. Quem præstolaris Parmeno/ idest expectas. Antiqui etiam præsto/	
Nonius	lo præstolas dicebant/ teste Nonio/ Turpilium referente dicentem. Ego præ-	
Turpilius	stolabo illi. Et Liuius in Tereo/ ait. Nimis pol i prudēt suis præstolaras.	
Liuius	Pulchritudo/ & pulcritas/ i una significatione dici potest/ teste Nonio: qui & Cæ-	Pulchritu- do
Nonius	cilium refert scripsisse. Dii boni/ quid ē illud pulchritatis?	
Cæcilius	Plus/ testibus Prisciano/ & Seruio super secundum georgicorum/ compatiuū	Pulchritas
Priscianus	est. At uero Capito/ & Gellius libro quinto noctium atticarum/ absolutum ēē	Plus
Seruus	uolunt: nō compatiuum. Hoc tamē pro Prisciano fateor/ & Seruio/ non aliū/	
Capito	de/ q̄ ex natura compatiui/ plus ablatiuum regere. Huius tñ analogicum com-	
Gellius	paratiuū protulit Ambrosius in legenda sancte Hagnes/ quom dixit. Dū autē	
Ambrosius	a scholis Hagne reuertitur/ a præfecti urbis filio adamatur: cuius parētes dū	
Probus	requisisset/ coepit offerre plurima: & plura promittere. Vbi et comparati-	
Donatus	uum gradum superapposuit superlatiuo: quod & fieri potest/ testibus Pro- bo/ & Donato in editione secūda: ut maior sum maximo/ fortior fortissimo. Vnde Ouidius libro metamor. viii. ait. Sed quæ cum tibi sit iunctissima/ iun- ctior esse expetit. Plus facit in nominatiuo plurali/ & accusatiuo neutro qui- dem genere/ plura/ & plura/ teste Donato super illud Terentii in Phormio- ne: multa aduenienti noua (ut fit) compluria: in hæc uerba dicente. Complur- ia secundum regulam locutus est. Nam hoc complure/ & hæc compluria sic	
Ouidius		
Donatus		

- Cato ueteres: quod nri complura/syllaba minus dicunt. Sic dudum Cato originū.
- Cicero Phana nec loco cōpluria. Cicero in Protagora. Confirmādi genera cōpluria
- Gellius credo: quia ueteres hoc plure/nō hoc plus dicebant. Hæc ille. Gellius aut li. præfatio refert Capitonē doctissimum uirum/i epistola ad pacuiū labeonē per rationes grāmaticas docuisse/pluria cum i ante a/latinum esse: plura uero absq; i/barbarum. Nunc aut de usu & pluria dicimus: & plura.
- Prisciāus Præsto præstas cum æ diphthongo/facit in supino præstitum/& præstatū/teste Præsto
- Seruius Prisciano: & tam accusatiuo/q̄ ablatiui iungitur/ teste Seruio sup librum pri
- Quintiliāus mum æneidos. Quintilianus. Præstat tñ ingenio alius aliū: idest excellit/uel superat. Præstat item/ significat utile est/ ut exponit Marcellus illud Virgiliū. libro æneidos tertio: Præstat Trinacrii metas lustrare Pachini: quod Seruius interpretatur/ melius est. Præstās ablatiui iungitur: & nonnunq̄ genitiui: ut est apud Virgilium li. æneidos. xii. Opræstans animi iuuenis.
- Marcellus Pleiades stellæ/ septē fuerunt pleiones filia: a qua/ et sic cognominatæ sunt: quæ Pleiades
- Seruius & uergiliæ dicuntur. Plautus. Nec uespugo/ nec uergiliæ occidūt. Ouidius fa/ Pliades
- Ouidius storum quarto. Pleiades incipiunt humeros releuare paternos. Quādoq; fit
- Propertius tetrasyllaba dictio. Propertius. Non hæc pleiades faciunt: nec aquosus Oriō.
- Stadius Nonnunq̄ abiicimus e: & dicimus pliaides: ut est et apud Statium li. siluasū. i. Nec par Aegæas hyemes/ pliadumq; niuosum Sydus/ & Olenis dignum petiisse sub astris.
- Seruius Punio punis/ & pœnio pœnis cū æ diphthongo/ in uno significato dici potest/ Punio
- Seruius teste Seruio sup librum. x. æneidos: quin et & punior deponens/ testibus eodē Pœnio
- Marcellus Seruio sup li. primū æneidos/ & Marcello. Vñ Tullius de officiis: ait. Neq; ad Punior
- Tullius eius q̄ punitur aliquē uerbis fatigat/ sed ad reipublicæ utilitatē refert.
- Pompeius Pestis/ & pestilētia/ in una significatiōe dici pōt: quin & pestas/ auctore Pom/ Pestis
- Marcellus peio: nec non & pestilitas/ teste Marcello. Lucretius li. vi. Pestilentia
- Lucretius Hæc igitur subito clades nona/ pestilitasq;. Idem in eodē. Atq; ea uis oīs mor Pestas
- Lucretius borum/ pestilitasq;. Pæstū cum æ diphthongo/ opidum est Lucania: de quo Pestilitas
- Virgilius meminit Virgilius georgicorum quarto/ dicēs. biferiq; rosaria pæsti. Indē fit Pæstum
- Ouidius pæstanus pæstana pæstanum. Ouidius li. primo. de arte. Caltaq; pæstanas uin Pæstanus
- cat odore rosas. Phæstus cum ph/ & æ diphthongo/ masculini generis/ mōs Phæstus
- est/ siue promōtorium in Creta. Fœminini aut generis Phæstus/ urbs in eo fu it/ ut ostēdit Homerus in odyssēia/ & li. iliados. ii. Est & eodem nomine ciuitas
- Homerus Estiotorū in Macedonia/ teste Ptolemæo.
- Ptolemæus
- Cicero Pressus huius pressus/ & hæc pressio/ dici pōt. Cicero de oratore. Lenitate fau Pressus
- Pressus Pressio
- Nonius Proficiscor proficiseris/ deponēs est uerbum: sed & proficisco ueteres protule/ Proficiscor
- Turpillius re/ teste Nonio/ Turpilliū referēt. dicēt. Hortat hoīem/ ut q̄pmū. pscisseret. Proficisco
- Ouidius Positus huius positus/ & hæc positio/ dici potest. Ouidius in fastis. Positus
- Terra tribus scopulis uastum procurrit in æquor Positio
- Trinacris/ a positu nomen adepta loci. Protinus Protinus
- Virgilius Protinus cum significat deinceps/ uel deinde. Virgilius georgico. iiii. Protinus Protinam
- Virgilius aerei mellis cælestia dona Exequar. Protinus/ statim. Virgilius li. ænei. iiii. Protenus
- Donatus Protinus ad regem cursum detorquet Hiabam: quod & protinam dici pōt/
- Terentius teste Donato: ut est et apud Terentium. Protinam me coniciam i pedes. Pro
- Nonius tinus itē significat iugiter/ & continue/ ut interpretatur Nonius illud Virgiliū li. æneidos. xii. traiecto missa lacerto Protinus hasta seruatq; cruenta tenorē.
- Virgilius Protenus cum e/ significat porro longe. Virgilius li. æneidos. viii. cornuq; re/ curuo Tartaream intendit uocem: qua protenus omne
- Intonuit nemos/ & siluæ insonuere profundæ.
- Priscianus Polliceor polliceris cum duplicato/ deponens est uerbum: quod tamen Priscia Polliceor
- Metellus nus tradit esse commune: qui & inducit Metellum Numidicum in oratiōe q̄ Polliceo
- ad populum/ respondet: ita dicente. Nam ut aliis plærumq; obuementi magi stratus ob metum statuæ polliceantur. passiuum itē protulit Ouidius libro heroidum/ quom dixit.
- Ouidius
- Varro Pollicitis diues quilibet esse potest. Antiqui etiam polliceo pollices dicebāt.

Nonius	Vnde Varro referente Nonio ait. Ne polliceres quod datum est.	
Horatius	Palpo palpas quom regit accusatiuum/actiuu est uerbum: quom uero datiuu/ neutrale: quod & deponens acquisitiuu copitur dicente Horatio sermone. xi. Et cui si palpere/recalcitrat undiq; tutus: idest aduleris/uel bladiaris.	Palpo Palpor
Proptius Plautus	Præfago præfagis cum æ diphthongo/& præfagor deponens/ufurpatur. Proptius. Venturam melius præfagit nauita noctem. Plautus in bacchidibus. Plus præfagitur mali: idest præspit/uel prædiuinat.	Præfago Præfagor Pœnitentia Pœnitudo
Nonius Accius	Pœnitentia cum œ diphthongo/& pœnitudo/in una significatione dici potest. Peruicax genitiuo peruicacis/& peruicus peruica peruicum/declinari potest teste Nonio/Accium referente dicente in armorum iudicio. Sed peruico Ajax aio. Et Plautus in aularia ait. Quæ quondam periuicus totidem addit.	Peruicax Peruicus
Nonius Næuius	Pauor/& pauos/in recto declinari potest teste Nonio. Næuius i Licurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timos/pauos.	Pauor Pauos
Nonius Turpillius Pomponius	Piscatus huius piscatus/uel piscati quarta/& secunda declinatione declinari potest teste Nonio: qui & Turpillium refert scripsisse i Demetrio. Antheac flabat aquilo/aut auster/inopia tum erat piscati. Et Pomponius ait in piscatoribus. Quid habes in syrpiculis Calue? omne piscati genus.	Piscatus
Seruius	Porta/auctore Seruio/ois uocatur exitus/quo aliquid importari/uel exportari potest. Et format diminutiue portulla/& portella. Portus huius porotus/uel porti quarta/& scda declinatione ueteres ptulere. Vñ Turpillius referente Marcello/ait in Demetrio. Cui essent circūuerti uetis/icerto itinere/porti idigetes.	Porta Portulla Portella Portus
Turpillius Marcellus	Porthmeus cum th aspirato/& eius diphthongo scribitur. Neq; ex eo qui e portus/& meo meas coponitur/ut cū Catholico ridiculus soniauit Vgutio. Sed græcū magis est uocabulū/a πορμουσ/ quod est fretū/deriuatū. Vñ accusatiuum græcū ptulit luuenalis/ quom dixit satyra. iiii. tætrumq; nouicius horret	Porthmeus
Vgutio	Porthmea: idest portus freti portitorem.	
Iuuenalis	Pœma huius pœmatis/& hoc pœmatum/declinari potest teste Sergio in Donato: ut est apud Aphraniū/Nonio referente/pœmatorum non bonorum. Plautus in asinaria. Nā nec fictum unq; est/nec pictū in pœmatis. Horatius in epistolis. Pœne recens adeo sanctum est uetus omne pœma.	Pœma Pœmatum
Sergius Aphranus Nonius Plautus Horatius Marcellus Ouidius Terentius	Pronus/& pronis/secunda/& tertia declinatione declinari potest teste Marcello. Ouidius. Pronaq; conspexit aialia cætera terram. Terentius in Parmeno/ ne. Alia trabs pronis in humum/accedens proxime frangit ramos cadentes. Est aut pronum in anteriore parte flexum/uel inclinatum.	Pronus Pronis
Cato Pompeius Lucillius	Pascua in singulari numero sceminini generis est: i plurali uero/neutri. Inde fit pascualis pascuale. Cato tamen (ut Pompeius refert) pascuales oues/pro pascuales dixit. Et Lucillius ait. Pascali pecore/ac montano hirco/atq; soloce.	Pascua Pascualis Pascalis
Virgilius	Pons huius pontis/notam habet significationem. Pontus cum t exili/sceminini generis/insula est: de qua Virgilius uiro saq; pontus Castorea. Masculini autem generis pontus/id mare appellatur/ quod a palude Mæotidis/usq; in Tenedum protenditur. Neq; ab eo quod est pontum descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit. Nam pontus prouintia a pōto rege cognominata est. Pontus uero mare a πορτιω quod e mergo descendit/uel a ποροσ qui est labor: quia sit laboribus plenus.	Pons Pontus
Vgutio	Phucus cum e exili scribitur. Volatile paruum est/maius tñ ape. Virgilius. Ignauū phucos pecus a præsepibus arcent. Phucus item/color quidā est purpureus. Neq; a Phuco uolatili deducitur/ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed a φυκος/ quod Græci dicunt.	Phucus
Virgilius	Prologus/& prologium/in uno significato dici potest: idest principium/scu p loquium/ut scribit Pompeius. Quidam tamen (ut refert Donatus in Terentium) inter prologum/& prologium hoc distare uoluerunt: q; prologus sit/ ubi aut poeta excusatur/aut fabula cōmendatur. prologiū autem/ubi tantū de argumento deducitur. Pacuius. Nam me exanimasti prologo tuo.	Prologus Prologiū Proloquiū
Pompeius Donatus Pacuius	Pelicanus cum unico l/& i latino scribitur. Neq; ex pelle/& canopus/uel canus cana canum componitur/ut Vgutio/Brito/Mammætractus/Catholico/som	Pelicanus
Vgutio		

niarūt. Sed græcum magis est uocabulum: quod illi πῆλεκαρον dicunt. Anis est Aegyptia.

Vgutio Parafceue huius parafceues cū e exili post f scribitur. Neq; ex paro paras/ & cœna/componitur/ ut Vgutio/ Māmætra ctus/ Brito/ Catholico/ somniarūt: sed a παρασκευάζω/ quod est præparo/ descēdit. Vnde & præparatio interpretat.

Parafceue

Vgutio Panegyris cum y græco in tertia syllaba scribitur. Neq; a pango pangis deriuatur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio: sed græca magis est dictio/ teste Quintiliano: & apud nos conuentus significat. Alii dicunt esse sollēnitates/ in quibus/ & dii/ & principes laudari consueuerunt.

Panegyris

Quintiliāus Prætor cum æ diphthongo scribitur. Neq; a torqueo torques descendit/ quasi prætorquens prætor dicatur/ ut Vgutio somniarūt. Sed a præundo deducitur/ ut dicatur prætor/ quasi præitor/ auctoibus Apuleio/ Marcello in dictione cōsulū/ Varrone de lingua latina & li. de uita patrū. ii. i hac uerba dicēte.

Prætor

Vgutio Prætores dicebant q; præirēt populo: cōsules autē q; senatui cōsulerent.

Prætor

Apuleius Phrygia cum y græco in prima syllaba scribitur. Prouintia est minoris Asyæ/ teste Solino: a qua/ hic phryx huius phrygis/ masculini tm̄ generis formatur: et si Vgutio/ & Catholico/ hic & hæc phryx/ declinari præcipiant. Vnde Virgilius de mulieribus phrygiis loquens/ ait li. æneidos nono. O uere phrygiæ (neq; enim phryges) ite per alta Dindyma. Nam si phryx (ut isti uolunt) cōmunis esse generis non dixisset Virgilius: neq; enim phryges. Ex quo/ masculini tm̄ generis esse ostendit. Iuuenalis satyra sexta.

Phrygia

Virgilius Non phryx/ aut Lycius/ non a mangone petitus. Phrygia item eadem litteratura/ Cecropis filia fuit. Phrygius eadem scriptura/ fluuius est a Caria phrygiam diuidens.

Phryx

Iuuenalis Pangæus cum æ diphthongo in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri. Statius libro siluarū p̄mo. illi pangæa resultant: Ismaraq; & quondam genialis littora Naxi. Mons est Thraciæ.

Phrygius

Stadius Phoreys huius phoreyis cum e exili/ & y græco/ & phorcyn huius phorcynis/ Prisciano teste/ declinari potest: quod & per patronimycū scemininū patet/ hæc phorcynis huius phorcynidis uel phorcynidos. Lucanus li. nono. Squalebāt late phorcynidos arua Medusæ. A n̄tis autē/ nōnunq; y græcū in u conuertit: & dī phorcus huius phorci: ut est apud Virgiliū li. æneidos. v. Tritonesq; citi/ phorcicq; exercitus oīs. Fuit Neptuni filius/ teste Seruio.

Pangæus

Priscianus Philoctetes cū i latino/ & unico l/ & et exilibus scribitur: & facit in genitiuo phi loctetis uel philoctetæ. Propertius.

Phoreys

Lucanus Tarda philoctetæ sanauit crura Machaō. Viri nomē fuit/ p̄cantis filii.

Phorcyn

Virgilius Philtrum cum i latino/ & t exili scribitur. Neq; ab eo quod est filum deriuatur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed græcum magis est uocabulū: quod apud nos dici pōt amatorium. Nam ueneni genus est/ amorem/ & ut plurimū insaniam ingrentis. Vnde Ouidius li. secūdo de arte/ ait.

Phorcus

Seruus Piltra nocent ais/ uimq; furoris habēt. Iuuenalis. hic Thessala uændit Philtra: quibus ualeat mentem uexare mariti.

Philoctetes

Propertius Phiala cū i latino scribitur. Nā græci φιάλη scribūt. Neq; ab phyalos/ quod cū y græco scribitur/ & uitrū significat/ deducitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammætra ctus/ Catholico/ Gasparinus/ uoluerunt: neq; etiam uitreum uas designat: sed teste Polluce/ uasa quæq; uini/ aut aquæ/ Phialæ appellari possunt. Vnde Iuuenalis/ phialas uasa aurea uocat satyra. v. Viro tenet phialas/ tibi nō cōmittitur aurum: hoc ē uasa aurea/ quæ Vironi cōmendata sunt. Piala cum p/ & i latino/ urbs est Serum/ teste Ptolemæo.

Philtrum

Vgutio Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Phiala

Ouidius Phiala cū i latino scribitur. Nā græci φιάλη scribūt. Neq; ab phyalos/ quod cū y græco scribitur/ & uitrū significat/ deducitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammætra ctus/ Catholico/ Gasparinus/ uoluerunt: neq; etiam uitreum uas designat: sed teste Polluce/ uasa quæq; uini/ aut aquæ/ Phialæ appellari possunt. Vnde Iuuenalis/ phialas uasa aurea uocat satyra. v. Viro tenet phialas/ tibi nō cōmittitur aurum: hoc ē uasa aurea/ quæ Vironi cōmendata sunt. Piala cum p/ & i latino/ urbs est Serum/ teste Ptolemæo.

Piala

Iuuenalis Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Phiala

Pollux Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Piala

Iuuenalis Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Piala

Ptolemæus Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Phalax

Plinius Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Phalanga

Marcellus Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Palanga

Varro Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga itē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis historiæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalanga uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūtur. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro

Palanga

- 201
- libro de uita patrū. iiii. Cū Poenus in fretum obuiā uenisset nostris/ & quosdā cepisset/ crudelissime p palāgis/ carinis subiecerat: quo metu debilitaret nrōs.
- Phronesium/ proprium mulieris nomen/ & hæc phronesia/ declinari pōt. Phronesiū
 Pronesia
 Præscius
 Palisci
- Præscius præscia præscium/ cum æ diphthongo/ tam accusatiuo/ q̄ genitiuo iun-
 gitur/ auctoribus Probo Prisciano/ Donato in editione secunda: ut præscius
 Præscius
 Palisci
- Palisci cum unico l/ & i latino/ duo fuerunt fratres: quos Macrobius in saturna/
 libus/ Iouis/ & Thaliæ filios fuisse asseuerat. Lactantius uero grāmaticus sup
 librum. xii. thæbaidos/ & Seruius super librū nonū æneidos/ hos Actnæ nym
 phæ filios dixere. Phalisci cum ph/ & unico l/ & i latino/ populi fuerūt Hetru/
 sci: de quibus Ouidius libro fastorum. vi.
 Phalisci
- Adde senem Tatium: lunonicolasq; phaliscos.
- Petorritū cum t exili utrobiq; & duplicato r/ & i latino/ Gallicum est uocabulū/
 testibus Quintiliano/ & Varrone: qui et lancem significā dixit. Alii (ut refert
 Gellius in noctibus atticis) græcā uolunt esse dictionē: & uoluerē rotas signi/
 ficare dicunt: ita ut genus uehiculari sit. Vnde & Pompeius ait. Petorritum/ uoca
 bulum Gallicū est. Alii (ut subdit) Osce putant dictum: quod quasi petorrotū
 appellant. Quattuor enim (ut pergit) rotas habet. De quo uehiculari genere/
 Horatius meminit li. primo sermonum/ dicens. atq; caballi Pascēdi: ducenda
 petorrita. nunc mihi curto Ire licet mulo. hoc tñ sciendum/ q; si græcū (ut ret
 tulit Gellius) uocabulū est/ cum secundo r aspirato petorritū: scribere oportet:
 quā tamen litteratura scriptum nusq; legi.
- Pigredo/ pigritia/ pigrities/ pigritudo/ pigritas/ in uno significato dici pōt. Cice
 ro li. tertio de re publica. Nuncq; uiri fortitudinis/ pigritatis/ patientiæ?
 Pigricia
 Pigricies
 Pigritudo
 Pigritas
- Peripsema huius peripseomatis cum i latino/ & e in penultima syllaba græcū uo-
 cabulum est: quod illi περιψημα scribunt. Neq; a simus sima simum descen-
 dit/ ut cum Catholico Vgutio somniavit: sed a περιψαω/ quod ē circūrado/
 uel circūlīmo. Vnde limatura/ siue rasura/ dici pōt. Paulus ad Corinthios. Tā
 q̄ purgamenta huius mūdi facti sumus oīum peripsema usq; adhuc: ubi & pe-
 nultima syllaba produci debet.
- Proserpina cū i latino scribitur: & penultimā corripit syllabam. Virgilius libro
 æneidos. iiii. Nondum illi flauum proserpina uertice crinem
 Abstulerat. Hæc a græcis περισεφορη dicitur/ & περισεφορητα: quo et nomi/
 ne/ a nostris nonnunq; appellata est. Lucanus. cælum/ matremq; perosa Per/
 sephone. Ouidius li. fastorū quarto. At neq; Persephone digna ē prædōe ma-
 rito. Tibullus. At mihi Persephone nigram denuntiat horam. Propertius.
 Hæc tua Persephone maneat clamētia: nec tu. Fuit Iouis filia ex sorore Cere/
 re. Nā cū pluto/ teste Ouidio li. metamor. quinto/ ex inferis emerisset/ ut Tri-
 nachriæ fundamēta cōspiceret/ quæ cum Thipheus ingētibus uiribus supim
 positā sibi insulā abiicere conaretur/ apiri uisa sunt/ & lucem ad inferos usq;
 demittere/ & lustrans illā/ proserpinā cōspexisset Aetnæis in cāpis/ cū Cyane
 nympa/ & sirenibus/ flores lēgentē ipsam rapuit: & ad iferos secū pduxit: ac
 mrimonio sibi copulauit. Hæc postea mater Ceres accēsis facibus/ maximo cū
 ululatu perquirēs/ ab Arethusa certior facta est/ illā apud inferos degere. Vñ
 aratra fregit: & cætera ruralia instrumēta. Et apud Iouem cōquesta/ obtinuit
 eam posse retrahere/ si nil apud iferos comedisset. Quæ a scalapho accusante/
 cōperta est septē grana mali punici comedisse. Quapropter ad leniēdum Cē-
 reris dolorem/ statuit Iupiter/ ut sex anni mēsis/ cum marito apud inferos/
 sex cum matre apud superos degeret. Quare Augustinus de ciuitate dei iter
 pretatur/ ut Proserpina fecunditatē feminum indicet: & a proserpendo pro-
 serpina ipsa dicatur: & filia Cereris: id est terræ. Solinus uero scribit/ in Sicilia
 cāpum Aetnæū esse floridum/ & semper uernatē: ubi & demersum foramen
 aspicitur: per quod/ ditē ad raptum proserpinæ exeuntē/ fama ē/ hausisse
 lucē. Eusebius aut libro tēporum/ dixit proserpinā speciosissimā fuisse uirgī-
 nem/ Cereris filiam: & sicani regis uxorem: quam ob famam pulchritudinis
 singularis/ orcus Molosorum rex rapuit: & matrimonio sibi coniunxit. Sed
- Petorritū
 Pethorritū
 Pigredo
 Pigricia
 Pigricies
 Pigritudo
 Pigritas
 Peripsema
 Proserpina
 Persephoe
 Persepho-
 nea

Donatus	Protasis cum t exili/sequente a/dici potest propositio: ut homo currit. Donatus in prologo super Terentium. Protasis primus actus est initiumq; dramatis. Prothesis cum th aspirato/sequente e/dicitur propositu/siue praepositio: ut est a/ab/abs. Prosthesis cum s post o sequente th aspirato/ & e/dici potest additio/ siue additamentum/ uel appositio. Prostasis cum t exili post s sequente a/ praefatura transferri potest siue praesidentia.	Prothesis Prosthesis Prostasis
Accius Hieronymus	Poeniteo poenites cum ae diphthongo/ & poeniteor deponens usurpatur. Accius in armorum iudicio. Nunc poenitebant libenter liberi. Hieronymus in ecclesiastico cap. xxxii. Fili sine consilio nihil facias: & post factum non poenitebis. Et Marci cap. primo legitur. Poenitemini / & credite euangelio. Et in actibus apostolorum. Poenitemini igitur / & conuertimini / ut deleantur peccata uestra. Habet autem & participium poenitens / & poeniturus / teste Nonio /	Poeniteo Poeniteor Poenitet
Nonius Accius	Accium inducente dicentem. Neq; te neq; quenq; arbitror poeniturum tuae laudis. Poeniteo/ regere potest post se accusatum: ut Carthaginenses poenituit bellum/ quod gesserunt. Poenitet in personale/ regit a parte ante accusatum: & a parte post/ genitium. Poenitet item/ pro parum uidetur / ponitur/	
Seruius Virgilius Terentius	teste Seruio. Virgilius in bucolicis. Nec te poeniteat calamo triuisse labellum. Terentius. At enim dices: me quantum hic operis fiat/ poenitet: idest parum mihi uidetur.	
Vgutio	Phunus huius phuheris/ quom mortem significat/ a graeco trahitur. Na qouoc graeca/ latine caedes/ uel mors interpretatur. Quom uero exequias designat/ latinum est funus/ a funalibus dictum. Neq; a fune phunus caedes descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Phunus Funus
Lucanus Columella	Panace huius panaces cum unico n/ & haec panacea/ declinari in recto potest. Lucanus libro nono. Et panacea potens/ & Thessala centaurea. Columella li. undecimo. Nunc medica panacen lachryma/ succoq; salubri. Genus est haerbae: quae a Graecis cum ei diphthongo πᾶσακία scribitur: quo nomine etiam Aesculapii filia uocata fuit/ teste Aristophane in pluto.	Panace Panacea
Aristophanes Vgutio	Prora/ graecum est uocabulu: neq; a prior descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Pars est naus anterior.	Prora
Apuleius Varro Virgilius	q Varo quæris cū æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: & ex qua/ & res componitur/ auctore Varrone. Nam proprie (ut ait) quærere/ est qua sit res aliqua iuestigare. Et producit qua syllabam. Virgilius libro aeneidos nono. Lustrat equo muro: aditumq; per auia quærit. Et facit in praeterito quæsiui: in supino quæsitum: & per syncopam quæstum. Inde haec quaestio/ & hic quaestus huius quaestus/ uel quaesti/ uel more antiquo quaestuis. Plautus in aularia. Na hic apud nos nihil est quaesti. Terentius in Andria. Nunq; animu quaesti gratia ad malas inducam partes. Cato quaestuis causa/ deridebant res suas pueris. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ quarti ordinis/ facit quaestibus per i. Cum quaero composita/ mutant æ diphthongum in i: ut inquiri/ perquiri/ cõq; ro/ acquiro/ requiro/ exquiri: quod & exquaero dici potest/ teste Prisciano: qui & Plautum refert ita per scriptum reliquisse in aularia. Intra/ exquaere/ sit ne ita/ ut praedico. A quaero/ uenit quaeso/ quaesis cum æ diphthongo / teste Apuleio. Lucretius libro primo. Ni diuum pacem uotis adit/ ac prece quaesit. Et facit in praeterito quaesi/ in supino quaesum/ teste Charisio: uel secundu Probum/ quaesiui: in supino quaesitum: & significat id quod rogo. Ennius tamen (ut Festus refert) quaesere pro quaerere posuit. Queror/ quereris deponens/ absq; æ diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Ouidius heroidum. Vela queror/ reditu/ uerba carere fide. Et facit in supino questu/ a quo/ sit hic questus huius questus. Sed & haec questio pro querela/ uel querionia/ formari pot. Questus facit in datiuo pl/ & ablatiuo/ questibus p u.	Quæro Quæstus Quæstio Quæso Queror Questus Questio Querela Querionia
Plautus Terentius Cato		
Priscianus Plautus Apuleius Lucretius Charisius Probus Ennius Festus Ouidius		
Virgilius Priscianus Festus	Qualus cum unico l/ genus est uasis uiminei: qui & calathus dicitur. Virgilius. tunc spisso uimine qualos/ Cola q; praelorum fumosis deripe tectis. Qualus format p diminutione q; fillu/ teste Prisciano: qn & hic q; fillus. Festus. Calathos	Qualus Qualillus Qualillum

Tullius græci/nos dicimus quasillos. Tullius in Philippicis. Annon inter quasilla pē
 Tibullus det aurū? Et corripit qua syllabam/ licet qualus illam producat. Tibullus.
 Porphyrio Sic tibi cura togæ potior/ pressumq; quasillo. Qualus item pro lanificio po
 Acron nitur/ ut interpretati sunt Porphyrio/ & Acron/ illud Horatii in tertio carmi
 num: tibi qualum Cythereæ puer. Quod quidem uasculum/ diminutiue qua
 sillum mulieres uocant. Id autem est/ in quo pensa uel tramā reuoluerē solēt.
 Hora tius Qualis quale relatiuum qualitatis/ sequenti substantiuo respondet: sed & non
 nunq̄ antecedenti. Horatius in epodo. Sed incitat me pectus / mammae pu
 tres/ equina quales hubera. Qualis

Priscianus Quercus/ tam secunda/ q̄ quarta declinatione declinari potest/ teste Prisciano. Quercus
 Cicero Cicero in chorographia. Quercorum rami ad terram iacent. Et format pro Quernus
 Virgilius materiato/ quernus/ & quercus. Virgilius georgicorum primo. Querceus
 Porphyrio Sed tamen & quernas glandes. Porphyrio super illud Horatii in secundo Querq̄ra
 Seruius carminum/ Querceta Gargani laborant/ Querceta (inquit) dicuntur a quer
 ceis scilicet arboribus. Et Seruius super illud æneidos. vi. At qui umbrata ge
 runt ciuili tempora quercu/ ait. Querceam coronā accipiebāt/ qui in bello
 ciuem seruassent. Neq; a quæro quæris quercus descendit/ ut cū Catholico
 Vgutio somniauit: sed a querquera/ auctore Pompeio/ in hæc uerba dicēte.
 Pompeius Quercus dicitur/ q̄ id genus arboris/ graue sit/ & durum: tum etiam in ingen
 tem euadat amplitudinem. Querqueram enim (ut subdit) grauē/ & magnā/
 Lucillius quidam dici putant. Querquera item/ frigida interpretatur/ ut est cū tremo
 Vgutio re febris. Lucillius. Iactās me/ ut febris querquera. Neq; a quæror querquera
 Pompeius deducitur: ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed a κερρα/ quod Græci
 dicunt/ ut idem auctor est Pompeius.

Agrætius Quondam/ tria tenet tempora/ præteritum/ præsens/ futurum/ testibus Agræ
 Seruius tio in Caprum/ & Seruio. Virgilius in bucolicis. quondam tua dicere facta/ Quondam
 Virgilius Tempus erit. Instantis autē temporis/ idē etiā Virgilius protulit/ quom dixit.
 Virgilius Quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus. Præteriti uero t̄pis posuit
 Boætius Boætius in initio operis de consolatione/ quom ait.
 Carmina qui quondam studio florente peregi.

Quintiliāus Quis uel qui/ quæ uel qua/ quod uel quid/ genitiuo cuius/ datiuo cui/ uel quoi/
 teste Quintiliano: quod & protulit Catullus/ quom dixit. Furi quoi neq; ser/
 Catullus uus est/ neq; arca. Veteres etiam genitiuo cui dicebant/ teste Prisciano. Vnde Quis
 Priscianus Cicero pro Roscia/ ait. Vereor enim cui cuiusmodi est Rosci/ ne ita hunc uide Quisq̄
 Cicero ar seruare/ ut tibi omnino non pepercerim: hoc est cuiuscunq; modi. Et non
 Virgilius nunq̄ monosyllaba dictio est: & quādoq; disyllaba. Virg. li. æneidos quinto.
 Martialis Cui uix attollens Palinurus lumina fatur. Martialis. Cui portat gaudens an
 Manilius cilla paropside rubra Halecem. Bisyllabā autē dictionem expressit Manilius/
 quom ait li. quarto. Sic erit & sedes fugienda/ petendaq; cuiq;: Sic speranda
 fides: sic & metuenda pericla. Albinus rerum Romanarum libro primo. Ille
 Albinus cui ternis capitolia celsa triumphis Sponte deum patuere/ cui freta nulla re
 Priscianus postos Abscondere sinus/ non tutæ mœnibus urbes. Et notandum q̄ tā fœ
 Diomedes minino/ q̄ masculino genere/ quis proferri potest/ testibus Prisciano/ & Dio
 Ennius mede/ Ennium referente dicentem. Quis tu es mulier/ quæ me infueto nūcu
 Plautus pasti nomine? Et Plautus in uitularia/ ait. Dic mihi si audes/ quis ea est/ quā
 Terentius uis ducere uxorem. Sic etiam quisq̄ fœminino genere protulit Terentius in
 Donatus eunucho/ dicens. Hunc oculis nostrarū quisq̄ non uidit/ pro quæq̄. Vbi Do
 Terentius natus/ quisq̄ (inquit) multis exemplis probatur etiā fœminino genere uete
 Virgilius res protulisse. In ablatiuo autē singulari/ facit quo qui/ qua qui/ quo qui. Te
 rentius in eunucho. qui cū parmenone: idest cū quo. Virgilius libro ænei. xi.
 Accā ex æqualibus unā/ Qui cū partiri/ curas: idest cū qua. Nominatiuo plu
 Priscianus rali/ qui/ quæ/ qua/ quæ: quod antiqui declinabāt qui/ uel ques/ quæ/ ul' ques/
 Pacuuius teste Prisciano/ Pacuuiū inducente dicentem in Medea. Ques sunt isti? Et Ca
 Cato to in originibus/ ait. Si ques sūt populi. Genitiuo plurali/ quorum quarum
 Seruius quorum/ uel quium a' quæ/ teste Seruio super librum primum æneidos/ da
 tiuo/ & ablatiuo/ quibus / uel quis / producta tamen syllaba / ut scilicet

- differat a nominatio singulari: ubi correpta est: ut est apud Lucanum libro secundo. Pro fata quis ille / Quis fuit ille dies? Horatius sermone primo.
- Lucanus
Horatius
Caper
Quoties cum s post e & scribi & efferi debet / teste Capro de latinitate: Simili Quoties
quoq; modo tories: sicut decies / centies / millies.
- Priscianus
Quies substantiuū foeminini generis / adiectiuū uero / triū ē generū / teste Priscia Quies
no / in hæc uerba dicente. In quies / cuius extremā syllabā corripit dixit Probus /
genitiuo inquietis declinatur: quod trium factū est generū: cuius etiā simplex /
in usu trium generū inuenitur. Hæc ille. Vnde Salustius libro historiarum se
cundo ait. Et in quiete nomine histriones uix sane Burbulecium appellabat.
- Salustius
Næuius
Lycinius
Priscianus
Aphranus
Næuius
Virgilius
Seruius
Virgilius
Nonius
Festus
Næuius in carmine belli punici. lanq; eius mentē fortuna fecerat quietē. Lyci
nius Macer annaliū primo. Non minimo opere milites quietes uolebat esse.
Quies substantiuū / facit in genitiuo quietis / & quici / teste Prisciano. Aphra
nius in emancipato. Sollicito corde corpus non Potitur nunc quie. Næuius
in Protefilao. Complexa sono corpora operiuntur: ac suauē quie dicantur.
Virgilius. nec placidam membris dat cura quietem.
- Quando pro aliquando ponitur: & nonnunq; pro siquidem / teste Seruio: ut est Quando
apud Virgiliū libro ænei. xi. quando tot stragis acruos Teucroꝝ tua dextra Quande
dedit. Quandoq; pro qm accipitur: ut interpretatur Nonius illud Virgiliū:
hic tibi fabor enim: qm hæc tua cura remordet. Festus. Quando non solū id
quod quia significat: sed etiā id quod postq. Et quom graui uoce pronuntia
tur / significat quia: & est cōiunctio. Quando uero accentu acuto / tunc aduer
bium est temporis. Quande etiā pro qm dicebant antiqui. Hæc ille.
- Seruius
Virgilius
Seruius
Festus
Virgilius
Festus
Seruius
Iuuenalis
Acron
Quiane & quianā / hoc distant: q; quiane reuera significat / teste Seruio: ut ē apud Quiane
Virgiliū libro ænei. quarto: quiane auxilio iuuat ante leuatos. Quianā uero /
cur / uel quare significat / auctoribus Seruio & Festo. Et est una particula: sicut
& quiane. Virgilius libro ænei. v. Heu ganā tāti cinxerūt æthera nimbi.
- Quatenus cū ē significat qua fine: sicut hæcenus hac sine / auctore Festo: qd anti Quatenus
qui (ut pergit) quatenos dicebant. Quatenus item significat quousq;: ut iter /
pretatus est Seruius illud Ciceronis in Lælio: est enim quatenus amicitia da
ri uenia possit. Quatinus per i significat quia: ut est apud Iuuenalē. Quatinus
hic non sunt & uenales elephantū: id est quia. Acron sup illud Horati in ter
tio carminū. clarus post genitis quatenus / quatenus (siqui) qd diu significat. Nā
quatenus aduerbiū est interdum tps: interdū loci. Quatinus uero / cōiunctio
tantum est. Hæc ille.
- Iuuenalis
Virgilius
Martialis
Quadrans / genus est ponderis: quadra uero / mensa quadrata. Iuuenalis. Ut bo Quadrans
na sūma putes aliena uiuere quadra. Virgilius li. æneidos. vii. Patulis nec par
cere quadris. Martialis. Cū mittis turdūe mihi / quadramue placentæ.
- Donatus
Iuuenalis
Persius
Lucanus
Horatius
Ouidius
Petronius
Sergius
Seruius
Priscianus
Horatius
Varus
Diomedes
Accius
Lucretius
Ouidius
Quiris huius quiritis cū i latino / singulari numero declinatur: etsi pluralis tantū Quiris
numeri Donatus esse tradiderit. Iuuenalis. tū una plebe quiritē facundū inue
nies. Persius satyra sexta. Heu sterile ueri / quibus una quiritem Vertigo fa
cit. Lucanus libro septimo. Hirtā membra super Romani more quiritis
Induxisse togam. Horatius in epistolis. Ludicra / & plausus / & amici dona q /
ritis. Ouidius. An si pulsassem minimū de plebe quiritem. Potest etiam decli
nari in recto hic quirites / auctoribus Petronio / & Sergio in Donatum: quin
etiam hic & hæc quiritis / teste Seruio super librū quartū æneidos. Et facit in
genitiuo plurali / quiritiū: & per syncopam quiritū / teste Prisciano. Horatius
oda prima. Hunc si nobilium turba quiritium. Varus. Vendidit hic Latium
populis: agrosq; quiritum Eripuit.
- Queo quis quit / & queor / ueteres protulerunt / teste Diomede / Accium inducē Queo
te dicentem. Vnde omnia perdisci: ac percipi queūt. Et Lucretius libro pri Quor
mo / ait. Dum ueniant aliæ / ac suppleri summa queatur.
- Quinquatria dicebantur festa / quibus fiebant qnq; diebus sacra Palladi (ut Oui /
dius docet) ita appellata: quoniam quinq; diebus post idus celebrabantur. Quinquatria
Dies enim post idus ater erat. Inde quinquatria / quasi qnq; ab atro die. Oui
dius i fastis. li. iiii. Vna dies media est: & fiūt sacra Mineræ. Noia quæ a iūctis

	quinq; diebus habent. Sanguine prima uacat: nec fas concurrere ferro. Causa q; est illa nata Minerua die. Altera tresq; sup strata celebratur arena: Ensis exertis bellica læta dea est. Et tam secūda q; tertia declinatione/plu rali tantū numero substantiue declinatur/sicut & cætera noīa festorū/aucto re Macrobio. Iuuenalis satyra. x. Incipit optare: & totis quinquatribus optat. Cicero in eplis. Ita tumultuosæ cōciones/ita molestæ quinquatriis afferebāt. Sylus Quadrupes & quadripedās/dici pōt. Sylus li. iiii. collisq; quadrupedantū Virgilius pectoribus/toto uoluuntur corpora campo. Et Virgilius li. æneidos. xi. per fractaq; quadrupedantum Pectora pectoribus rumpunt.	Quadrupes Quadrupes dans
Diomedes	Adix/tam masculini q; foemini generis est/testibus Diome/	Radix
Donatus	de & Donato in editione secunda: & in obliquis di syllabā p/	
Ouidius	ducit. Ouidi. li. meta. xiiii. Moly uocat sup nigra radice tenet.	
Caper	Ræte neutro & rætis masculino & foemino genere declia	Ræte
Probus	ri pōt/testibus Capro & Probo: sed & hæc rætia/teste Priscia	Rætis
Priscianus	no. Plautus in rudente. Non uides proferre me uuidū rætē sine squamoso	Rætia
Plautus	pecu? Idem iterū in rudente. Nam tūc & operā ludos facit & rætia/ut tempe	Rætiolum
Plautus	stas est. A neutro fit rætiolū & raticulū: a foemino raticula: a rætia/rætia	Ræticulū
Pfalmogra	culū: ut est apud Pfalmographū. Cadent in rætiaculū eorū peccatores. Et (ut	Ræticula
phus	Apuleio placet) cū æ diphthōgo annotatur.	Rætiaculū
Apuleius	Rallum cū duplicato l nouacula dicitur. Ralla eadē scriptura/genus est uestis/	Rallum
Marcellus	a raritate dicta/auctore Marcello.	Ralla
Diomedes	Rana format p diminutionē ranūculus/testibus Diomede/Donato/Prisciano:	Rana
Donatus	uel secūdū Vgutionē ranula: uel (ut Gasparinus tradit) ranella.	Ranūculus
Priscianus	Ricinus cū i latino utrobq; & hoc riciniū/declinari pōt/Seruius. Ricinus/ge	Ranula
Vgutio	nus est uestis muliebris. Varro de lingua latina. A reiciendo riciniū dictū est.	Ranella
Gasparinus	Festus. Riciniū/omne est uestimētū quadratū. Est etiā ricinus genus cucume	Ricinus
Seruius	ris: & genus uermis/qui exitū non habet. Ricina/insula quædam est. Ibernix	Ricinium
Varro	supiacens/teste Ptolemæo. Rica cū i latino & c exili/uestimentū est quadra	Ricina
Festus	tum fimbriatū/purpureū: quo flamines pro palliolo utebātur/teste Festo: &	Rica
Ptolemæus	a ritu dicta est/auctore Varrone de lingua latina. Alii dicūt q; ex lana fiat suc	Ricula
Festus	cida alba: & cæruleo colore inficiatur. Et format diminutiue ricula.	
Varro	Regilla cū duplicato l foemino genere declinatur/teste Marcello: quā & re/	Regilla
Marcellus	gillū neutro declinari posse tradit Vgutio. Genus est uestis.	Regillū
Vgutio	Rhegyum cū aspiratiōe post r & y græco/a Tortellio scribi præcipitur. Cui/	Rhegyū
Tortellius	tas est Calabria: seu Brutiorū/teste Lioio libro. iiii. de secūdo bello punico.	Regyni
Liuius	Est aut in eo loco quo Italia a Sicilia dirupta est. Vnde & a ρηγύω/quod est	Regiū
Festus	dirumpo/nomen assumpsit. Quare Festus dixit esse municipiū in freto Sicu	Regienses
Vgutio	lo. Neq; a rege cognominatū est/ut cū Catholico Vgutio sonauit. Et ab hoc	Regiā
Ptolemæus	Rhegyo/Rhegyini dicti sunt. Regiū absq; aspiratione post r & cū i latino/	
Ptolemæus	urbs est Gallix cisalpinæ/a rege denominatū: a quo Regienses uocati sūt.	
Serenus	Regia urbs est Syrix/teste Ptolemæo. Sunt & eodē noīe uocatae duæ urbes	
	mediterraneæ Ibernix Britanica: ut idē Ptolemæus ostendit.	
Plinius	Rhaphanus cū aspiratiōe post r foemino genere & raphanū neutro declia	Rhaphanū
	ri pōt. Serenus rhaphanus uel cocta iuuabit. Plinius li. xx. naturalis historix.	Rhaphanū
	Rhaphanū & siluestre diximus esse laudatissimū in Arcadia. Genus est radi/	
Serapion	cis: qd etiam masculino genere Serapion protulit.	
Lucanus	Rigeo riges secūda: & rigo rigas primæ cōiugationis/utrūq; uerbū notā hēt	Rigeo
Ouidius	significationē: & utrobq; ri syllaba corripitur. Lucanus libro nono.	Rigo
Boetius	Aphrica Cyrenis etiā tūc bruma rigebat. Ouidius libro metamor. quinto.	
Lucanus	Dextera dirigit: nec citra mota nec ultra est. Boetius. Et ueris elegi fletibus	
Seruius	ora rigant. Lucanus li. vi. Irrigat Amphryfos famulantis pascuaphœbi.	
Persius	Ramus & hoc ramale/dici pōt/teste Seruio sup quartū georgicorū. Persius.	Ramus
Ouidius	Vt ramale uetus. Ouidi. li. meta. viii. Multifidasq; faces/ramaliaq; arida tecto.	Ramale
Phocas	Rastrum neutro genere & raster masculino/teste Phoca/declinari pōt. Vnde	Rastrum
Seruius	plurali numero rastros dicimus & rastra. Seruius. Rastra q; terram radant.	Raster

	appellantur. Rastrū format diminutivē rastellū: raster at rastellus. Varro de	Rastellum
Varro	lingua latina. Quo abrafu rastelli dicti sunt.	Rastellus
	Rudio rudis quarta & rudo rudis tertia cōiugatione/declinari pōt. Sed rudio	Rudio
Ovidius	ru syllabā corripit: rudo uero/indifferentē habet. Ovidius li. metamor. viii.	Rudo
Virgilius	Hortaturq; sequi: dānosq; erudit artes. Virgilius li. aenei. vii. Vincla recusātū	
Perfius	& sera sub nocte rudētū. Perfius. Findor ut Archadiæ pecuaria rudes credas.	Ruder
	Ruder. & rudus/in recto genitio rudis declinatur: sicut pondus huius pon-	Rudus
Lucillius	deris. Lucillius satyrarū secūdo. Et iacendū huc aggerem/ & id genus rudus.	Raudus
Festus	Rudus/uel (ut scribit Festus) raudus/res rudis/ & imperfecta dicitur. Hōmo	Rudis
	quoq; imperitus/rudis appellatur. Hoc Raude/ uilla quædā est agri Medio-	Raude
Ptolemæus	lanensis in Insabria. Rauda/ urbs est in Hispania/ teste Ptolemæo. Rudus sce	Rauda
Seruius	minini generis/ ea uirga uocabatur/ qua donati gladiatores a gladiatura cessa	Rudis
Iuuenalis	bant/ teste Seruio. Iuuenalis satyra quinta. Accepta rude cœpisset Vegēto ui-	Rudens
Caper	deri. Rudens/ tam sceminini/ q̄ maculini generis est/ testibus Capro/ & Pro-	Ruda
Probus	bo. Restis est nautica. Catullus. Candidaq; intorti sustollant uela rudētes. Ru	Rudiæ
Catullus	da/ urbs est Drāgianæ prouinciæ/ teste Ptolemæo. Rudiæ pluralis tantū nu	
Ptolemæus	meri/ urbs est Sallentinorū/ teste Ptolemæo: de qua Sylius libro. xii. Miserūt	
Ptolemæus	Calabri: Rudiæ genere uetustæ.	
Sylius	Rapa sceminino/ & rapū neutro genere/declinari pōt. Plinius li. xx. naturalis	Rapa
Plinius	historiæ. Siluestre rapū in aruis maxie nascitur fruticosū. Serenus. Crudaq;	Rapum
Serenus	dulcicido miscetis rapa liquore. Martialis. Hæc tibi brumali gaudentia fri-	Rapulum
Martialis	gore rapa. Quæ damus. Et format per diminutionē rapulū. Horatius sermo	Rapula
Horatius	ne. xvii. Captus (ut aiebat) cœnæ pater acria circum Rapula. Idē sermone. xii.	
Horatius	quom rapula plenus Atq; acidas maullt inulas. Vgutio format ēt a scemini	
Vgutio	no rapa diminutivē hæc rapula.	
	Rhodopis huius rhodopidis uel Rhodopoidos/ cū aspiratione post r scribit.	Rhodopis
Herodotus	Propriū fuit meretricis nom/ teste Herodoto li. historiæ. ii. quæ a Plinio/ &	Rhodope
Plinius	Strabone li. ultimo/ Rhodope uocatur. Alia eiusdem nois Rhodope/ fuit	
Strabo	Thracū regina. Rhodope item/ mons est Thraciæ/ teste Floro libro historia	
Florus	rum tertio/ a Rhodope regina ibi sepulta/ sic cognominata. Quæ montē So	
Solinus	linus dixit esse Mygdoniæ. Et utrunq; esse pōt: quia conterminæ regiones sunt.	
Virgilius	Et corripit do syllabā. Virgilius. Quaq; redit mediū Rhodope porrecta sub	
	axem/ illic clausa tenent stabulis armenta.	
Pōponius	Rhodos huius Rhodi cū aspiratione post r scribitur. Insula est Lyciæ/ teste Pō	Rhodos
Lucanus	ponio Mela li. ii. & eiusdē nominis urbs in ea: de qua Lucanus li. viii. clarq;	Rhoda
Ptolemæus	relinquit. Sole Rhodon. Rhoda/ urbs est Indigetū/ teste Ptolemæo. Rhodi	Rhodius
Homerus	us fluuius fuit Troianus/ teste Homero libro iliados. xii. Rhodia urbs est Ly	Rhodia
Ptolemæus	ciæ circa montē Massicite/ teste Ptolemæo. Rhodia itē/ Oceani/ & Tethyos fi	
Hesiodus	lia fuit/ teste Hesiodo in theogonia.	
	Rhien cum aspiratione post r/ & i latino/ apud Græcos scribitur: qui a nostris	Rhien
Varro	absq; aspiratione/ ren uocatur. Nam teste Varrone/ latinū est uocabulū/ a riuo	Ren
Festus	dictū. Antiqui rhienes appellabant nephundines/ ut auctor est Festus. Plau-	
Plautus	tus. Glaber erat tanq̄ rhien.	
Nonius	Raptor a raptu supino/ & rapinator a rapina/ in uno significato/ dici pōt/ teste	Raptor
Lucillius	Nonio. Lucillius li. ii. Homo impudicus/ & ipone est rapinator. Varro i Mar	Rapinator
Varro	co. In inuidiam ueniant in hoc ipso rapinatores.	
Virgilius	Rhenus cū aspiratione post r/ & hoc Rhenū/ declinari pōt. Virgilius li. aenei.	Rhenus
Horatius	viii. Extremiq; hominū Minori/ Rhenusq; bicornis. Horatius in arte poetica.	Rhenum
	Aut flumen Rhenū/ aut pluuus describitur arcus. Fluuius est Galliæ. Est &	Rheno
	eodem noie fluuius in Italia/ non longe a Bononiensi urbe fluens/ dicite Sy	Rhena
Sylius	lio libro. viii. paruiq; Bononia Rheni. Hic Rheno/ genus est uestis ex pelli-	
Salustius	bus/ auctoribus Salustio in historiis/ & Seruio super tertiu georgicorū/ græ	
Seruius	cum (ut puto) uocabulū. Nam p̄ipoo pellis interpretatur. Rhena/ insula quæ	
Ptolemæus	dam est iuxta Atticā/ non longe a Cycladibus/ teste Ptolemæo.	
	Ritus huius ritus/ & rites huius ritus/ declinari potest: sicut impetus/ & impes-	Ritus
Stattus	ut in ipsa dictione uidimus. Stattus libro thæbaidos. xi.	Rites

Hei mihi primiciis ararum / & rite nefasto

Pompeius Libatus. Dicitur aut ritus / auctore Pompeo / mos uel cōsuetudo. Rite uero aduerbium / bene uel recte significat.

Priscianus Rus / habet plurali numero rura / & ruribus. Priscianus in peribegesi. Euro / Rus
pes / Asiae distungens ruribus arua. Inde fit ruro ruras uerbū / pro eo quod ē Ruro
Nonius rusticor / teste Nonio Plautus in captiuis. Dum rurant hoies. Sed & ruror de Ruror
Plautus, ponens Varro protulit quom dixit. Dum in agro studiosius ruror / aspicio Rusticor
Varro Triptolemū sculponeatū / bigas sequi cornutas.

Pompeius Rumo rumas dixerūt antiqui / teste Pompeio: quod nunc rumino dicitur / & Rumo
Varro ruminor deponens. Varro in tanaquile. Non modo absens de te sapius co- Rumino
Nonius gitabit: sed etiā ruminabitur humanitatem: id est in memoriā reuocabit / inter Ruminor
Seruius prete Nonio. Proprie tū ruminare / teste Seruio / est remouere / & denuo con
Virgilius sumere. Virgilius in bucolicis. Illice sub nigra pallentes ruminat hærbas.

Pōpeius Rumen huius ruminis / ea colli pars est / qua æsca deuoratur / teste Pompeio. Rumen
Nonius Hæc ruma / apud ueteres mamma uocabatur / teste Nonio. Ruma
Probus Rubus / masculini generis arbuscula est: quæ tñ a Probo / sceminini generis tra Rubus
Serenus ditur: cuius fructus / sceminini etiam generis est / dicente Sereno. Manditur Rubetum
Iuuenalis apta rubus gingiuis / & bona labris. Rubetū / locus ruborū est. Hæc rubeta Rubeta
Horatius genus est ranæ uenenosum. Iuuenalis satyra prima. Porrectura uiro miscet Rubi
Virgilius sitiente rubetā. Rubi / pluralis tantū numeri / oppidū est Italiae: de quo Hora Rubius
tius sermone quinto. Inde rubos fessi peruenimus / utpote longum Carpen / Ruber
Virgilius tes iter. Inde fit Rubius rubia rubiū. Virgilius. Nunc facilis Rubia cōtextitur Rubeus
tur fiscina uirga. Ruber rubra rubrū / & rubeus / declinari pōt.

Refuga / cōis generis est: & is dicitur / qui aliorū dominium refugit. Refuga

Rogo rogas uerbū / uaria compositione / diuersa detinet significata. Vnde uer- Rogo
sus. Si rogat addideris con / congregat: e dati / inferi: De minuit: sub substituit:
pro protrahit: inter Quærit: præ superat: ab destruit: atq; superbit.

Sylius Rauenna / urbs est Italiae padulosa / dicente Sylio libro octauo. Lenta paludosa Rauenna
profundunt stagna Rauennæ. Inde hic & hæc Rauennas / uel Rauénatis. Rauennas
Vnde in legenda sancti Leonis papæ legitur. Restituta est ecclesia Rauenna Rauénatis
tis sub ordinatione sedis apostolicæ.

Marcellus Rursus / & rursum / dici pōt: & significat iterū: & nōnunq̄ pro retro ponitur / te Rursus
Virgilius ste Marcello. Virgilius georgicorū tertio. Rursum cura patrū cadere: id est Rursum
Varro retro. Varro in adabatis. Mortales multi / rursus / ac prsus meant: hoc ē retro.

Priscianus Reminiscor reminisceris / deponens est uerbū: sed & reminisco ueteres protule / Reminiscor
Probus runt / teste Prisciano. Et tam gtō / q̄ ablatiuo / iungi pōt. Reminisco
Hierōymus Recordor recordaris / deponens est uerbum: quod tñ Probus tradit esse cōe. Recordor
Priscianus Vnde & passiuū ptulit Hierōymus i Hezechiele cap. xviii. dicēs. Oēs iusticiæ Recordo
Marcellus eius quas fecerat / non recordabūtur. Antiqui etiā recordo dixerūt / testibus
Claudius Prisciano / & Marcello: qui & Claudiū Quadrigariū refert scripsisse: eū recor
Apulcius dauit. Et tam cū gtō / q̄ cum ablatiuo / construi potest.

Apulcius Rhætorica huius rhætoricæ / cū aspiratione post r / & æ diphthongo (ut Apu- Rhætorica
leio placet / ea scilicet ratione / quā in dictione syncerus docebimus) / & t / & c ex Rhætorice
ilibus / & more græco rhætorice huius rhætorices / declinari pōt.

Manilius Respondeo respondes secūda / & respondo respondis tertia coniugatione de- Respōdeo
clinari potest. Manilius libro quinto. Sic et magno quædā respōdere mūdo. Respondo
Rhinceros huius rhincerotis cū aspiratione post r / & i latino / & c exili scribi Rhinceros
Solinus tur. Animal est / unicū in nare cornu habēs / & repandū / teste Solino. At uero Rhinocce
Pausanias duo habere cornua affirmat: alterū quidē insigni magnitudine / ron
Isidorus ex naribus extans: alterū qd̄ supius erūpit exiguū / sed ualidissimū. Isidorus
autem libro etymologiarum. xii. declinat in recto hic rhinceron genitiuo
rhinceronotis. Ponitur nonnunq̄ rhinceros pro quodam uase oleum gut
tam fundente lauandibus se in balneis / ut est apud Marti alem. Gestauit fron
te modo me iuuenus: Verū rhincerotha me putabis pleno gutto.

Martialis Re si componitur cum uerbo in initio uocalem habente / uel aspiratum prin- Re
cipium / d littera ut plurimū interponitur: ut redeo / redandruo / quod idē

- significat: redābulo/reduno/redamo/redintegro/redimo/redoleo/redūdo/redigo/redarguo/redardeo. Ouidius de remedio. Flama redardeſcit/ quæ modo nulla fuit. Redhibeo/redhoſtio/gratias refero/ etiā d recipiūt. Interponitur etiā d in his uerbis/ indigeo/ indulgeo/ prodeco/ prodeſt/ pdigo/red/ do/ redduco: eſt cum unico d reduco ſcribi poſſit: ut ſup regulā Reicio/ re fert/ libro ultimo clariuſ edocebimus.
- Ouidius** Redigo/redarguo/redardeo. Ouidius de remedio. Flama redardeſcit/ quæ modo nulla fuit. Redhibeo/redhoſtio/gratias refero/ etiā d recipiūt. Interponitur etiā d in his uerbis/ indigeo/ indulgeo/ prodeco/ prodeſt/ pdigo/red/ do/ redduco: eſt cum unico d reduco ſcribi poſſit: ut ſup regulā Reicio/ re fert/ libro ultimo clariuſ edocebimus.
- Marcellus** Refragor refragaris/ deponēs eſt uerbū: quod antiqui etiā refrago protulerūt/ teſte Marcello. Vnde Siſenna libro historiārū. xxii. ait. Multi populi pluri/ Refrago
- Sifenna** mæ cōcionis/ dictaturam oībus animis/ & ſtudiis refragauere: id eſt dictaturæ ſuffragati ſunt. Refragari itē/ reſiſtere ſignificat.
- Plautus** Reddo reddis cū duplicato d/ facit in futuro indicatiui modi reddā/ & reddibo. Reddo Plautus in menæchinis. Saluū tibi ita ut mihi dedisti/ reddibo.
- Vgutio** Repages & repagulū/ in uno ſignificato dici pōt. Neq; a repando repādis deri Repages
- Pompeius** uatur/ ut ſōniauit Vgutio: ſed repago/ auctore Pompeio/ in hæc uerba dicē Repagulū
- Ouidius** te. Repagula ſunt/ quæ patefaciendī gratia/ ita figūtur/ ut econtrario oppa gantur. Hæc & repages dicūtur. Hæc ille. Obices ergo appellari poſſunt. Ouidius li. metar. v. Raptaq; de dextro robuſta repagula poſti Oſſibus illiſit.
- Tullius** Reuertor reuertēris deponēs eſt uerbū. Sed & reuerto neutrale uſurpatur. Tul lius libro officiorū ſecūdo. Factus eſt alter eius ſiſtendi uas/ ut ſi ille nō reuer Reuertor
- Horatius** Regno regnas datiuo iungitur: & nōnunq; genitiuo: ut eſt apud Horatiū in ter/ Reugio
- Probus** Rates per e ſcribi/ teſte Probo/ & efferri debet. Cōperitur tñ & ratis per i: & q Rates
- Stadius** dem frequentius/ q rates. Vnde Statius libro thæbaidos. xii. ait. deſcepit falſo Ratis
- Lucanus** ratis Aegea uelo. Lucanus libro quinto. Erigit: atq; omni ſurgit ratis ardua
- Valerius** uento. Valerius Flaccus li. primo. Iam placidis ratis extat aquis: quā gurgite ab imo. Nam ſi rates dixiſſent/ uerſus ſtare non poſſet.
- Ouidius** Reditus pro reſreſſu/ cū unico d ſcribitur: & pro prouentu: cū in utroq; ſigni/ Reditus
- Ouidius** ficato primam ſyl/ abā corripiat. Ouidius heroidum. Vela queror reditu/ uer
- Ouidius** ba carere fide. Idē libro ſecūdo de ponto. At reditus iam quiſq; ſuos amat: & ſibi quid ſit Vtile/ ſollicitis ſupputat articulis. Idem libro de amore. Turpe tori reditu cenſus augere paternos. Dicitur autē pro prouentu reditus/ eo q
- Gasparinus** ſingulis annis redeat. Neq; a reddo reddis deſcendit/ ut Gasparinus tradit.
- Dioeſes** Rideo rides ſecunda/ & rido ridis tertia coniugatiōe declinari pōt/ teſte Dio Rideo
- Brutus** mede/ Brutū inducēte dicentē de patientia. Irridunt horū lachrymas. Rido
- Marcellus** Rixor rixaris deponēs eſt uerbū: quod & rixo ueteres protulere/ teſte Marcel Rixor
- Varro** lo: qui & Varronem reſert dixiſſe. Vigilant/ clamāt/ calent/ rixant. Rixo
- Prifcianus** Ruo ruis facit in ſupino ruitū/ & rutū: cū quo compoſita omnia/ præterq; diru Ruo
- Propertius** tus/ ru ſyllabā corripit/ teſte Prifciano tractatu de participio circa finē/ nul la tamen ratione/ nullius hac in parte pœtæ auctoritate munito. Cui nos cō tradicētes/ ru ſyllabā/ ſicut in cæteris/ ſic & in hoc cōpoſito dirutus/ correptā eſſe/ auctoritatibus cōprobamus. Propertius. Caſtraq; peluſi Romano ſur/ ruta ferro. Idem. Et phœbi/ & Priami diruta membra ſenis. Iuuenalis. Atq; uetus Thæbe centū iacet obruta portis. Idem. Utq; lacus ſuperant/ ubi q̄q; di ruta ſeruant Ignem Troianū. Virgilius libro æneidos. x. Intulerat torrens/ arbustaq; diruta ripis. Idem libro æneidos. xi. Nec mihi cū Teucris ullū poſt diruta bellū Meenia. Sylius libro primo. Surgebat cumulo certantū proru/ tus agger. Lucanus libro tertio. In mediū mors omnis abijt: perit obruta uir tus. Ouidius heroidū. Diruta ſunt aliis: uni mihi pergama reſtant. Ruo apud Noniū plura retinet ſignificata/ hoc nihilominus in loco explicanda. Ruē (inquit Noniū) cadere ſignificat. Virgilius li. æneidos. ii. ruit alto a culmine Troia. Ruere/ diuidere. Virgilius libro æneidos primo. ſpumas ſalis ære rue bant. Ruere/ decipi. Tullius libro officiorū quarto. Si hoc non eſt turpe pa ti ruere/ & per fallaciā/ uenditorē in maximā fraudem incurrere. Ruere/ effū di. Virgilius li. æneidos. vi. Vnde ruunt totidē uoces reſponſa Sibyllæ. Idem

Virgilius georgicorum tertio. ruit arduus æther. Ruere sine cautella irruere. Virgilius
 Virgilius li. æneidos. x. Quo moriture ruis maioraq; uiribus audes? Ruere/eruere/le
 uare. Virgilius libro æneidos. xi. cofusa ruebant Ossa focis. Idem libro ænei/
 dos secundo. totumq; ascendibus imis. Vna curusq; notusq; ruunt. Ruere/diru
 ere/complanare. Virgilius georgicorū primo.
 Quid dicam iacto qui semine cōminus arua Insequitur/cumulosq; ruit male
 pinguis arenæ? Terentius in adelphis. Cito ruerem/agerem/raperē. Ruere/
 Virgilius erigere/extollere. Virgilius libro æneidos secundo. & ruit atram
 Virgilius Ad cælum picea crassus caligine nubem. Idem in eodem.
 Vertitur intērea cælum: & ruit oceano nox.
 Pompeius Redeo redis/ & redino redinis/ i uno significato dici pōt auctore Pompeio. Redeo
 Priscianus Requies facit in genitiuo regei/ & regetis/ teste Prisciano. Virgilius li. ænei. iiii. Redinō
 Virgilius Tempus inane peto: requiem/ spaciumq; furori. Cicero in dialogo de sene/ Requies
 Cicero ctute. Ut meæ senectutis requietem/ oblectamenta q; noscatis.
 Pompeius Ructo ructas dicendum tradit Pompeius: non ructor deponens. Sed & ructor Ructo
 Horatius usurpatur. Vnde Horatius in ate poetica/ ait. Ructor
 Donatus Hic dum sublimes uersus ructatur/ & errat.
 Nonius Reperio reperis facit in futuro indicatiui modi/ reperiam/ & reperibo/ testibus Reperio
 Seruius Donato/ Nonio/ Seruio/ Probo. Cæcilius. Mæe morti remedium reperibit
 Probus nemo/ Plautus in epidico. Igitur aliqua res reperibitur.
 Cæcilius Ringo ringis/ & ringor deponens/ dici potest. Terentius in Phormione. Cum Ringō
 Plautus ille & cura/ & sumptu absmitur/ dum tibi sit quod placet/ ille ringitur/ tu ri/ Ringor
 Terētius des. Est autem ringere/ teste Seruio/ os extendere/ indignari/ irasci/ murmura Rictus
 Seruius re. Ab huius uerbi supino rictu/ fit hic rictus huius rictus/ & hoc rictum/ teste Rictum
 Acron Acrone super illud Horatii sermone. x. Ergo non satis est risu diducere rictū.
 Lucretius Vnde & Lucretius li. v. inquit. molosum Mollia ricta premunt duros nudan/ Rictus
 Ouidius tia dentes. Ouidius li. metamor. vi. Ipsaq; dilatant patulos conuitia rictus.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber sextus foeliciter incipit.

Afconios Accus cum gemino e (nam græci σάκκωσ) format per diminu Saccus
 Vgutio s tionem sacculus/ & sacellus/ teste Afconio. neq; ab eo quod e Sacculus
 Priscianus sagum descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sacel/ Sacellus
 Statius lum prima correpta syllaba/ locus sacer dicit per diminutionē. Sacellum
 Horatius Sagax tertiæ declinationis triū generū teste Prisciano: & saga Sagax
 Pompeius primæ hoc distant q; sagax p̄mā syllabā corripit. Saga produ/ Sagum
 Marcellus us in epistolis. Somnia terrores magicos/ miracula/ sagas/ scilicet rides. Saga/ Sagulum
 Martialis mulier dicitur perita sacrorum/ ut scribit pompeius. Saga item uocatur foemi Saga
 Iuuenalis na/ ad libidinē uirorum indagatrix/ teste Marcello. Et producit sa syllabam.
 Virgilius Martialis. Exorat noctes dum mihi saga tuas. Sagum/ uestimentū erat milita
 Iuuenalis re: cuius diminutiū est sagulū/ p̄ma correpta syllaba. Iuuenalis. An saga uan
 Arator Sagina/ aruina/ uel pingue/ foeminini generis/ mediam p̄ducit syllabā. Iuena/ Sagina
 Vgutio lis satyra. iiii. Ista dies properā stomachū laxare saginis. Arator. Saginum
 Calphurni) Nam quid corporeæ profunt alimenta saginæ? Quod Vgutio etiā saginū de Saginatus
 Thobias clinari neutro genere præcipit. Inde saginatus saginata saginatum: cuius qui/ Sagena
 Manilius dem secundā syllabā Calphurnius corripuit/ quom ait egloga. iiii. Ut quoq; Sagana
 Horatius turba bono plaudat saginata magistro. Melius hac in parte protulit Thobias/ Saganus
 Ptolemæus quom ait. Ventre saginato ueneris suspirat ad usum. Sagena/ magna quædā e
 Priscianus rætis piscatoria. Marcus Manilius li. quinto. Excipitur uasta circū uallata sage Sagena
 Donatus na. Sagana/ propriū fuit meretricis nomen: cuius meminit Horatius sermone
 Salustius viii. dicēs. altum Saganæ caliēdrū. Sagāus/ fluius e Carmāiæ/ teste Ptolemæo. Sal
 Salustius Sal tam masculini/ q; neutri generis est/ teste Prisciano: & si Donatus super Eunu Sale
 ris/ sapientiā. Salustius. Neq; sale/ neq; alia gulæ iritamenta. Horatius. Sales
 P

Horatius	Præbuit & parochi quæ debent lingua / salemq. Martialis. Ipsa merum secū	Salum
Martialis	potat: & ipsa salem. Potest et declinari hoc sale. teste Prisciano / dicente Ennio	Sala
Priscianus	annalium. xiiii. Cæruleum spumat sale conferta rate pulsum Per mare. Scien	Salæ
Ennius	dum tamē q̄ quom pro sapientia sal ponitur masculino tantum genere pro	Salo
Cicero	ferrī cosuevit. Plurali autem numero sales sunt ipsa ridicula: quæ necessario	Salonæ
Quintiliāus	salsa esse oportet. Cicerone & Quintiliano / auctoribus. Lucanus.	Salius
Lucanus	Et soliti lusere sales. Salum / mare appellatur / dictum σαλαευσθεῖ / quod ē	
Seruius	moueri siue agitari / auctore Seruio. Neq; ab eo / quod est sal deducitur / ut cū	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sal itē / pro salo ponitur / hoc est mari. Virgili.	
Virgilius	Quom raucha assidue longe sale saxa sonabant. Idem æncidos primo.	
Virgilius	spumas salis ære ruebāt. Sala nomen est sex urbium / ut ex Ptolemæo collige	
Ptolemæus	re potui: quarum una est Turdubiorum in Hispania / allia Tuditanorū et in	
	Hispania: alia in Paunoniasalia i magna Phrygia: alia i maiori Armenia: alia	
	in Mauritania Tingitana: & eodem nomine fluuius in eadem. Salæ / populi q̄	
	dam sunt insulæ Tapprobanes / ut idem Ptolemæus ostendit. Salo fluuius est	
Ptolemæus	Cæltiberiæ dicente Martiale.	
Martialis	Ducit ad auriferas q̄ me Salo Cæltiber oras. Salonæ pluralis tantum nume /	
Ptolemæus	ri / urbs ē siue colonia i Dalmatia / teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. iiii.	
Lucanus	Qua maris Adriaci lōgas ferit unda Salonas. Salius propriū fuit uiri nomē:	
Virgilius	qui cū Niso & Euryalo / currendi certamē iniit: de quo Virgilius quæ muera	
	Niso Digna dabis primā merui qui laude coronā Ni me / quæ Saliū for tuna	
Lucanus	inimica tulisset. Salius item / Martis sacerdos uocatur. Lucanus.	
	Et salius lento portans ancilia collo.	
	Saluber masculini / salubris fœminini / salubre neutri generis / & hic & hæc salu /	Saluber
Priscianus	bris & hoc salubre / declinari potest / teste Prisciano. Vgutio declinat et hic &	
Vgutio	hæc saluber.	
	Sallo fallis cū gemino / tertiæ cōiugationis / facit in præterito falli / i supino sal	Sallo
Lucillius	sum. Lucillius libro. iiii. Sallere murænas / & frigidaria ferre. Salio salis quar	Salio
Diomedes	tæ cōiugationis / facit in præterito salui: i supino salitum / testibus Diomede /	
Priscianus	& Prisciano. Neq; cum gemino / scribitur / ut in erudite scribi præcipit Gaspa /	
Gasparinus	rinus. Nam p̄mam corripit syllabā: ut est apud Cornelliū / Seuerū. Distractos /	
Seruerus	atq; salitos. Horatius in tertio carminū. Molluit auerfos penates Farre pio /	
Horatius	& saliente mica. Tibullus. Farre pio placet / & saliente sale. Salio salis in alio si	
Tibullus	gnificato / etiam cum unico / scribitur: & facit in præterito salui: & salui / teste	
Priscianus	Prisciano: in supino saltū: & secūdū analogiam salitum.	
	Salsamentum: & per syncopam salmetum / in uno significato accipi possunt /	Salsamētū
Caper	ut Caper testatur / & Donatus.	Salmētū
Donatus	Sopio sopis quarta / & sopo sopis tertia coniugatione / declinari potest / teste Di	Sopio
Diomedes	omede. Cæcilium inducente dicentē. Mulierculam ego illam hic despōdebo.	Sopo
Cæcilius	Ex nato saltē obsopam.	
Vgutio	Solox huius solocis cum unico / sequēte o scribitur: nō aut solax huius solacis /	Solox
Festus	ut somniat Vgutio. Lana crassa dicitur / uel pecus lana contextū / ut scribit Fe /	
Lucillius	stus. Lucillius. Pascali pecore / ac montano hirco / atq; solocē.	
	Sarcio sarcis facit in præterito sarli: & sarciui / in supino sartū / & sarcitum.	Sarcio
Augustus	Sarcophagus cū exili: & hoc sarcophagū / declinari potest. Augustinus libro	Sarcophag
	xviii. de ciuitate dei capitulo quinto (sunt aut Varronis uerba) quia enim (in /	gus
	qt) arca in qua mortuus ponitur (quod oēs iam sarcophagum uocat) σαροφ	Sarcophag
	græce dicitur. A nostris p̄ sepulchro usurpatur.	gum
Pompeius	Sicilia cū exili: & i latino ubiq; scribitur: a qua fit Siculus / & Siciliensis. Pōpe /	Sicilia
	ius in dictione Corinthienses / Romanenses (inquit) Hispanienses / Sicilienses	Siculus
	negociatores dicimus / q̄ i alienis ciuitatibus negociantur. Hæc a græcis Sice /	Siciliensis
Sappho	lia cū e in secūda syllaba scribitur: a qua fit Sicelis. Sappho ad Phaonem.	Sicelia
Virgilius	Quid mihi cū Lesbos / Sicelis esse uolo. Virgilius. Scisclides musæ paulo ma	Sicelis
	iora canamus. Hæc insula aliis nominibus Triquetra / Trinacria / Sicania ap /	Sicania
Ouidius	pellatur: a qua fit Sicanis. Ouidius de ibide.	Sicanis
	Plurima qua flamas Sicanis Aetna uomit .	

	Synalcepha cum y græco & æ diphthongo / dici potest compressio. Cæsura est qua scilicet uocalis abiicitur. Cõponitur enim ex σ υ η / quod est con / & α λ ο ι φ η / p h a	Synalcepha
Vgutio	scio. Neq; a limpha descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Lucanus	Securus securâ securû dñ quasi sine cura: & pducit primâ syllabâ. Lucanus.	Securus
Seruius	plurima securi sudistis carmina Bardi. Securis / quasi femicuris dicta est / au /	Securis
Vgutio	ctore Seruio: quod a seco secas deductû uocabulû tradit Vgutio. Et corripit primâ syllabâ. Virgilius li. æneidos. xi. et æratam quatiens Tarpeia securim.	
Virgilius	Senex licet ab Vgutione masculini tantû esse tradatur / cõis tamẽ generis est / te	Senex
Vgutio	stibus Capro / Probo / Prisciano. Varro de lingua latina. Et tua amica senex.	Senica
Capro	Senex facit i genitiuo senis / & secundum analogiã senicis / teste Prisciano. Vn	Senior
Probus	de Plautus i cistilariã ait. Datones bellissimi uos negocioli senicis soletis esse.	
Priscianus	Comperitur et hic & hæc senica / teste Marcello / Pomponiû inducente dicen	
Varro	tem in præcone. Sed me exercet senica neq; neq; illi quid faciam scio. Idem in	
Priscianus	pietoribus. Papus hic medio habitat senica. Senex format comparatiuum se	
Plautus	nior. Senior (inq; Seruius) & iunior / secundum Varronẽ per diminutionẽ cõ	
Marcellus	paratiua sunt. Est enim senior non satis / senex / iunior / nõ satis iuuenis. Hoc aut	
Pomponius	dicat Varro in libris suis ad Ciceronẽ. Quam rem a Varrone tractatã (ut idẽ	
Pomponius	dicit Seruius super librum. vi. æneidos) confirmat et Plinius. Idem tradit Do	
Seruius	natus sup ecyram Terentii / quom ait. Hæc cõparatio minus apositiuo sonat	
Varro	& uim diminutiua exprimit. Horum opinionẽ Laurẽtius in elegantiss / & i or	
Plinius	thographiã cõmentariis Tortellius / pulchris rationibus i brobant. Vñ Quin	
Donatus	tilianus de Socrate loquẽs / ait. Eo nanq; seniore (octauum enim / & nonagesi	
Laurentius	mum cõpleuit annum) præcipere Aristoteles pomeridianis scolis cõcepit: ubi	
Tortellius	seniore pro ualde sene dictum est: non pro nõ satis sene. Ouidius li. tristium.	
Quintiliãus	Sospite sic te / sit natus quoq; sospes / & olim Imperium regat hoc cum seniore	
Ouidius	senex: pro ualde sene / seniore hic positum est. Martialis. Cui pater æternas post	
Martialis	sæcula tradet habenas: Quiq; regas orbem cû seniore senex. Ouidius li. meta	
Ouidius	morpho. xii. Tum senior: quibus obstat mihi longa uetustas. Et subdit. uixi An	
Quintiliãus	nos bis centû. Verû (ut dicit Quintilianus) comparatiuis non nonq; pro posi	
Donatus	tius absolute utimur. At uero Donatus i ultima grammatices editione sic ait.	
Priscianus	Sæpe compatiu9 gradus pro positiuo positus / minus apositiuo significat / q;	
Virgilius	uis recipiat cõparationem / & nulli comparetur: cuius opinionem et Priscianus	
	secutus est. Verû (ut mea fert opinio) & satis senẽ (ut auctoritate Ouidii / Quin	
	tiliani / Martialis / probatum est) & non satis senẽ / senior significare habet: ut et	
	apud Virgiliû. iam senior / sed cruda deo / uiridisq; senectus. Quod nihilomi	
Probus	nus (ut diximus) Probi tradidere auctores / Varro / Plinius / Donatus / Seruius /	
Priscianus	Priscianus. Est aut senior masculini tm generis / testibus Probo / & Prisciano.	
Ambrosius	Alii cõis esse uolunt: quod placet. Vnde diuus Ambrosius i homilia sextæ fe	
	riã quattuor temporum de aduẽtu / ait. Et ideo cum angelus abscondita nun	
	ciaret / ut fides astrueretur exemplo / senioris foemina / sterilisq; conceptum /	Senitudo
	Virgini Mariã nuntiauit.	Senilitas
	Senitudo / senilitas / senectus / senecta / senium / in uno significato accipi possunt.	Senectus
Pfalmogra	Senium tamen / plusq; senecta est: ut est apud pfalmographum. Et usq; in sene	Senecta
phus	ctam / & senium / deus ne derelinquas me.	Senium
Priscianus	Seneo senes / & senesco (utrinq; enim cõperitur) facit in præterito senui / & sene	Seneo
Accius	ctus sum / teste Prisciano. Accius in Thelepho. iam iã stupido Theffala sõno.	Senesco
Ouidius	Pecora languentq; / senentq;. Ouidius libro metamor. viii.	
Salustius	Confenuere casa / paupertatẽq; ferendo. Salustius li. historiarû quarto. Oes	
Catullus	quibus senecto corpore animus militaris inerat: Catullus. Sed hæc fuere nũc	
	recondita senectis.	
	Sentis / & sentrix (hoc est spina) utraq; usurpatur. Sentes masculini generis p	Sentis
	ferimus teste Prisciano: dicente et Virgilio li. viiii.	Sentrix
	Horida quam densi cõplerant undiq; sentes.	
	Sensus masculino / & sensa neutro genere dixerunt antiqui / quã scilicet animo	Sensus
Quintiliãus	concipimus / auctore Quintiliano. Marcellus aut inter sensus / & sensa / hoc et	Sensa
Marcellus	differentiã dixit: q; scilicet sensus sint / qui sentiunt: sensa uero quã sentiuntur.	

Cicero	Cicero de oratore. Et quod exprimere dicendo sensa possumus.	
Lucretius	Sensibile & sensile / idem significatum detinet: nisi q̄ sensibile nō tm̄ quod sen- tit / sed ēt quod sentitur / significare habet. Lucretius libro secundo. Ex insensibili non credas sensile gigni.	Sensibile Sensile
Marcellus Lucilius	Sensibilitas & sententia / in uno significato dici potest / teste Marcello. Vnde Lu- cilius libro. v. ait. Si tam corpus loco ualidum / ac regione maneret Scriptores q̄ uera manet sententia cordi: hoc est sensibilitas.	Sensibilitas Sententia
Seruius Vgutio Virgilius Virgilius	Spinus pro fructu arbutula / masculini generis est / teste Seruio super librum quartū georgicorū: ctsi Vgutio fœminini dicat esse generis. Virgilius li. præ- fato & spinos iam pruna ferentis. Hæc spina / sentis dicitur.	Spinus Spina
Virgilius	Serpillus cum i latino & duplicato l / & hoc serpillum / declinari pōt. Virgilius quarto georgi. Serpilla & grauius spiratis copia tymbra. Genus est hærbæ. Serenitas & serenitudo / in uno significato dici potest.	Serpillus Serpillum Serenitas Serenitudo
Seruius Festus Hieronymus	Sementis / teste Seruio / satio dicitur. Festus. Noualis / ager est / nouæ relictus semē ti. At uero Hieronymus pro semine sementē usurpauit / quom dixit in genesi. Et habes unū quodq; sementem iuxta genus suum.	Sementis Semen
Priscianus Lucretius Plautus Virgilius	Semen & seminiū / in una significatione accipi possunt / teste Prisciano li. v. quod qdem & pro seminis lucro ponit. Lucretius li. tertio. Si non certa suo quia se- mine / seminiōq;. Plautus in rudente. Veni / datur merces nō hoc suo seminiō. Satus huius / satus & hoc fatū / & hæc satio / idē significatū habet. Virgilius geor- gicorū p̄mo. Arboribusq; satiscq; notus pecoriq; sinister. Satus itē / pro semi- ne ponitur / teste Marcello / Accium inducente dicentē in pelopodis. Nam me ut credam ex tuo esse cōceptū fatū / & argumēta redigūt animū / & cōmouēt.	Satio Semen Seminiū Satus Satum Satio
Marcellus Accius Marcellus Plautus Vgutio Labeo Marcellus	Sauicia cum æ diphthongo / sauicies / sauitudo / in uno significato dici potest / teste Marcello. Plautus in baccidibus. Sauitudo mala / fit peior. Sorum / nō ab eo quod est semen / uel solus sola solum / deducitur / ut Vgutio uo- luit / sed (ut ait Antistius Labeo) / soror dicta est / q; quasi seorsum nascit / separa- turq; a domo / in qua nata est: quod ēt Marcellus annotauit. Sororius / frater / filius / maritus sororis appellatur.	Sauicia Sauicies Sauitudo Soror
Martialis Hieronymus	Simila & similago / in una significatione accipi possunt. Martialis. Nec poteris similæ dotes numerare: nec usus. Hieronymus i ecclesiastico. xxxviii. capitulo. Da suauitatem / & similaginis memoriā: impingua oblationem.	Simila Semilago
Priscianus	Sancio sancis facit in præterito sanxi / & sanciu: in supino sanctum / & sancitum / teste Prisciano.	Sancio
Ptolemæus Solinus Plinius Virgilius Seruius Virgilius Liuus Accius Quintiliāus	Serra cum duplicato r scribitur / qua ligna secantur. In alio autem significato sera pro clausura / cum unico r scribitur. Sera item cum unico r / urbs est Asiæ Scythicæ Serum metropolis / teste Ptolemæo. Seres enim / populi sunt i Asia Scythica / testibus Solino / & Plinio li. vi. naturalis historæ: de qbus Virgilius georgicorum primo. Velleraq; ut foliis depectunt tenuiua Seres. Serus sera serum / tardum siue (ut Seruio placet) graue / ac magnum significat. Virgilius li. æneidos. v. Seraq; ter- rifici cecinerunt oia uates: idest grauiā. Serū / substantiuū ē. Vnde Liuus / erat (inqt) iam diei serum. Inde sero aduerbium / siue ablatiuus casus / p̄ aduerbio. Hinc fit cōparatiue serior / & serius. Vnde Accius / Festo referēte / ait. Ne si for- te paulo q̄ tu ueniam serius. Quintilianus. Tu tamen si interpellatus tempe- statibus serius uenisses / excusares mare / & ambiguos casus. Serum aut in alio significato / p̄mam syllabā corripit. Virgilius georgicorū. iiii. acremq; molof- sum Pasce sero pingui. Serium graue dicitur / uel necessariū. Plautus in Am- phitryone. Nūc qdem præter nos nemo est. Dic mihi uerum serio. Horatius sermone primo. Sed tamē amoto quæramus seria ludo. Martialis. Parce precor focero: seria forsan amat: idest grauiā. Series / quædā rerum est cōtinuata progressio. Statius. Longa retro series. Virgilius. ductaq; ab origi- ne gentis Fortia facta patrum / series longissima rerū. Serus / fluuius est Indiæ / teste Ptolemæo. Seria / olla uocatur. Terentius in eunucho. Releui oia dolia mea: & oēs serias. Et format diminutiue seriola / penultima correpta syllaba. Persius. Seriola ueterem metuens deradere limum. Seria item / urbs est Tu-	Serra Sera Seres Serus Serum Sero Serius Serium Series Seria Seriola Serius
Virgilius Plautus Horatius Martialis		
Stadius Virgilius Ptolemæus Terentius Persius		

- Ptolemæus ditanorum in Hispania/ teste Ptolemæo. Serius fluvius est Gallia cisalpinæ/ in Aduam fluens. Hæ aut dictiões oēs cum unico r scribuntur/ præter primam. Sero seris tertiæ coniugationis facit in præterito serui/ & seui/ in supino ser/ Sero
 Priscianus tum/ & satum/ teste Prisciano/ & primam corripit syllabam. Virgilius. Semi/ Serro
 Virgilius na uidi equidem multos medicare serentes. Sero seras primæ coniugationis/
 Propertius unde refero/ obsero/ primam etiã syllabã corripit. Propertius. Obserat hæ/
- Sylius bosos liuida porta rogos. Serro aut pro feco/ cum duplicato r scribit/ & pri/
 mam positione producit. Sylius libro. vi.
 Auro ferrauit ramos lunonius anguis.
- Seruius Solum/ nõ tm terra/ sed quod unicuiq; rei subiacet/ appellari potest/ teste Ser/ Solum
 uio. Nã aqua/ solum nauu/ uel pisciu/ aer/ solum/ auiu/ calu/ solu stellaru/ est. Sola
 Ouidius Et corripit primã syllabam. Ouidius libro metamorpho. primo. Astra tenet/ Sola
 Virgilius caeleste solum. Virgilius. Et uiridi sedere solo. Solum item/ pedum e. Ambro/ Sol
 Ambrosius sius in sermone martyrum. Nota facta/ solo attrita est plurimorum. Solum/ & Soles
 Festus fedile uocatur/ teste Festo. Sola/ Cypri urbs fuit/ teste Ptolemæo. Solea/ aucto Solus
 Ptolemæus re Festo/ genus est piscis/ uel materia rubusta/ super quam craticius paries ex Soli
 Festus truitur/ uel ea quæ solo pedis subiicitur. Et primam corripit syllabam. Iuena
 Iuuenalis lis satyra sexta. Et solea pulsare nates. Sol huius solis/ notum est quid signifi/
 Diodorus cat. Dicitur est aut sol/ ab Hyperionis filio sic uocato/ teste Diodoro/ non au/
 Seruius tem a solus sola solum/ ut Catholicon somniauit. Plurali autẽ numero soles/
- Virgilius dies accipimus/ teste Seruio. Virgilius li. tertio æneidos.
 Perlius Tris adeo incertos circa caligine soles
 Erramus pelago. Perlius satyra sexta. Tecum etenim longos memini confu/
 mere soles/ hoc est longos dies. Soles item/ splendores solis/ uel radii dicunt/
 ut est apud Martialem. Hibernis obiecta locis specularia puros.
 Martialis Admittunt soles/ & sine face dies. Rursum soles/ æstus solis/ uel ardores uo/
 Horatius cantur. Horatius in epistolis. Corporis exigui/ præcanum/ solibus aptum. So
 lus sola solum/ genitiuo solius/ uel soli solæ soli/ datiuo soli/ uel solo solæ
 Priscianus solo/ declinari potest/ teste Prisciano. Terentius in eunucho. Mihi solæ ri/
 Teretius diculo fuit. Vbi Donatus/ solæ/ (inquit) regulariter dicitur/ soli non recte. Soli
 Donatus pluralis tantum numeri/ urbs est Cilicia.
- Marcelus Soleo soles facit in præterito solui/ & solitus sum/ testibus Marcello/ & Priscia/ Soleo
 Priscianus no. Varro tamen libro secundo de analogia/ solui dicendum tradit/ non soli/
 Varro tus sum. Vtrunq; tamẽ compititur. Virgilius li. æneidos. vii. Teutonico ritu so
 Virgilius liti intorquere cateias. Salustius libro historiarum. ii.
 Salustius Neq; subsidiis uti soluerat compositis.
- Plinius Sufa neutri generis/ plurali tantũ numero profertur/ ut apud Plinium est. Sed Sufia
 Hieronymus & Sufa huius suæ lectum e apud Hieronymũ in libro Hester capitulo secũdo/ Sufa
 ubi ait. Et cum regis percrebuisse iperium/ & iuxta mandatum illius/ multæ Sufus
 uirgines pulchræ adducerentur Sufam/ & Agæo traderetur eunucho/ Hester
 inter cæteras quoq; puellas tradita est/ ut seruarietur in numero foeminarum.
- Strabo Opidum est Persidis nobilissimũ/ scilicet in Sufia/ quæ teste Strabone li. xv. fe
 Ptolemæus re Persiæ pars est inter eam/ & Babiloniam posita/ quod Ptolemæus dicit eẽ
 Solinus mediterancum in Assyria/ in quo (ut scribit Solinus) templum fuit Sufæ Dia/
 Ptolemæus næ. Sufus/ fluuius est/ teste Ptolemæo/ a quo Sufa denominata feruntur/ & a Ti
 thono condita.
- Plautus Syngraphus cum y græco masculini generis/ & syngrapha foeminini/ & syngra Syngrapho
 Plautus phum neutri/ declinari potest. Plautus in asinaria. Agedum istum ostede que Syngrapga
 Suetonius cõscripsi syngraphum. Idem in eadẽ. Postremo ut uoles syngrapha facito. Su Syngraphũ
 Suetonius etõius libro pmo. Nõ dubitauit a quibusdã iusiurandũ/ atq; et syngrapha exi
 Cicero gere. Cicero pro Muræna. Pergit sine uos tanq; ex syngrapha agere cum po/
 Seruius pulo/ Seruius. Syngrapha/ est cautio p cõtrahentium scripturam facta.
- Gasparino Supparus cum gemino p scribitur/ etsi a Gasparino/ cum unico p scribi præci/ Supparus
 Priscianus piatur. Et masculini generis est/ teste Prisciano/ quod & hoc supparum decli/ Supparum
 Marcellus nari potest. Dicitur est supparũ/ q; subtus appeat/ auctore Marcello/ in hæc Supparium
 uerba dicente. Supparũ/ est lineũ femorale/ usq; ad talos pendens/ dictum/ q;

Vgutio	subtus appetit non aut q supra ut Vgutio uoluit. Festus. Supparū/uestimen-	
Festus	tum puellare lineum est: quod ē subuccula id est camisia dicitur. Aphranius.	
Aphranius	Puella non sum/subpparo si induta sum. Lucanus. Suppara nudatos stringūt	
Lucanus	angusta lacertos. Ab eo q est supparū/deriuatur suppariū: quod tenuissimū	
Cicero	erat uelum ad scenas uelandas. Cicero de provinciis consularibus. Itaq; ut il-	
Seneca	le alter/ut ipse est hō doctus & a suis græcis subtilius eruditus qbus cū iam ex	
	orchestra eleuatur antea/post suppariū soluebat. Seneca de tranquillitate ani-	
	mi ad Serenum. Tragicis/minuteq; uehementior ingeniis/quoties inimici-	
Apulegius	cias/ineptias/& uerba ad summā caueā spectātia reliq; inter multa alia cor-	
	thurno/supparioq; fortiora. Apulegius in metamorphosi. Oro te inq; aulazū	
	tragicū dimoueto:& suppariū sœnicum complicato.	
Priscianus	Scena cū e post s & æ diphthōgo/ teste Prisciāo scribitur/ magis ex antiquorū	Scena
	magna consuetudine/ q̄ ex uera orthographia/ hoc obseruari phibēte. Nā cū	Obscenus
	dictio sit græca/ quæ apud illos absq; diphthongo σκηνή scribitur/ apud nos	Obscenus
Varro	ē absq; æ diphthongo trāfferri debuit. Varro aut/ de huius dictionis scriptu	Oscenus
	ra uariā dixit fuisse ueterū opinionē: aliis scilicet per e exile (ut apud græcos)	Scna
	scribēdam asseuerantibus/ aliis i signū pductionis syllabæ p æ diphthōgum	Scnæ
Apuleius	esse notādum. quam ē opinionem/ hoc est secundā/ cōfirmauit Apuleius/ ut	
	in dictione syncærus. infra monstrabimus. Scena igitur a nostris traducitur	
Seruius	inmbratō/ teste Seruio. Nam (ut Seruius ipse scribit/ & Casiodorus) a rusticis	
Casiodorus	p̄mum inūbratiōis causa/ compta fuit: ubi p̄us carmina incōdita decābāt.	
Virgilius	Quare a nonnullis tabernaculū traductū fuit. Virgilius. Vel scena ut uersi sdi	
Solinus	scēdat frontibus. Inde scēnitæ/ populū quidā Arabiæ nobiles/ teste Solino/ cō-	
	gnominati sunt. Et ex ob/ & scēna/ cōpōitur obscenus/ obscēna/ obscenū/ au-	
Varro	ctore Varrone. At uero Priscianus/ & Apuleius/ ex ob/ & κοινον (quod nos cæ-	
Priscianus	num dicimus) obscenū cū æ diphthongo/ littera interposita/ cōpositū uoca-	
Apuleius	bulū perhibēt: & turpe quid/ & imundū significare. Vel ex obs/ & cano (ut idē	
Priscianus	dicit Priscianus) obscenus cōponitur: tibi primā diphthongi uocalem assum-	
Virgilius	psit: & tunc significat abominabile agurium/ ut est apud Virgilium georgi-	
Festus	corū p̄mo. Obsceniq; canes/ iportūaq; uolucres. Festus/ ab Oscis deductū uo-	
	cabulū tradit/ in hæc uerba dicēs. Oscis frequentissimus fuit usus libidinū spur-	
	carū: unde & uerba ipudētia appellātur Oscena. Quod si uerum dicit Festus/	
	sine b/ & absq; diphthongo/ oscenū scribi oporteret. Sena absq; c/ nomē ē tri-	
Ptolæmeus	um urbium/ teste Ptolæmo: quarū una uocatur Gallica: & est Senonum: alia	
	Tuscorū mediterranea: alia i Margina Prouincia. Declinatur nōnunq; Senæ	
Sylius	plurali t̄m nūero. Sylius li. viii. Et clanis/ & Rubico/ & Senonū de noie Senæ/	
	Syncærus syncæra syncæru/ & hic & hæc syncæris & hoc syncære declinari pōt:	Syncærus
	& cū y græco/ & æ diphthongo scribitur: cōponiturq; ex σνϕ/ quod est con-	Syncæris
	κρησ cæra. Quæ dictio apud græcos cū nō diphthongetur/ sic & apud nos	
	absq; diphthongo scribi debuit. Verū quia apud græcos hoc n̄ semp est pro-	
Apuleius	ductū/ & apud nos nō est ipsius e producti a correpto in figura discretio/ ideo	
	teste Apuleio/ maioribus nostris placuit/ i aliquibus dictioibus/ quas ex græ-	
	cis transcribimus/ per æ diphthongū hoc ipsum discernere. Alii latinū putāt	
	esse uocabulū: cōponiq; uolūt ex sine & careo cares/ eo q mellis careat per fu-	
Donatus	sione. Donatus uero/ ex sine/ & cæra/ quasi sit sine cæra/ cōpositum uocabulū	
	dixit. Verū cū hæc sine præpositione/ nullatenus cōponatur/ cum aliis & ipse	
	Donatus fallitur. Sed neq; ex σνϕ/ & χεϑε/ quod est salue/ cōponitur/ ut ine-	
Bene	pte Magister Bene/ & Catholicō/ tradidere: quia tunc cum ch synchærus scri-	
	bi deberet: quod a nullis obseruatur.	
Horatius	Sufurus huius sufurri/ cū gemino r/ & hoc sufurrium/ declinari pōt: & sufurus	Sufurris
Virgilius	sufurra sufurrū. Horatius i p̄mo carminū. Leuesq; sub noctē sufurri. Virgilius.	Sufurrium
Hieronymus	Sæpe lei sūpno suadebit inire sufurro. Hieronymus in Iob sc̄api. quarto.	Sufurro
Ouidius	Et quasi furtiue suscepit auris mea uenas sufurri eius. Ouidius li meta. vii.	
Apostolus	Procrin adit: linguaq; refert audita sufurra. Cōp̄itur ē hic sufurro huius sufur-	
	ronis. Vnde Apostolus. Sufurrones/ detractores/ deo odibiles:	
	Scalprus/ & scalprū/ declinari pōt: & diminutiue scalpellus/ & scalpellū. Instru	Scalprus

mentum est fereum: alias caelis appellatum.

Virgilius Serpens tā foeminini / q̄ masculini generis est. Virgilius. Corpora natorū serpēs

Juuenalis amplexus uterq;. Iuuenalis. Et mouisse caput uisa est argētea serpēs. Serpētes

Seruius (ut dicit Seruius) terrarū sunt: angues autem / aquarum.

Vgutio Sulcus nō uenit a sole / ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a græco trahitur /

Pompeius auctore Pompeio: quod illi αὐλάξ dicunt.

Donatus Scelus cū e post scribitur. Inde fit scelestus / sceleratus / scelerofus. Verū (ut sup

Terentii eunuchū tradit Donatus) scelerofus est multorū scelerū: sceleratus uel

unius: scelerofus / auctor sceleris: sceleratus in quo scelus cōstitutū / uel cōmis

sum est. Hæc ille Nōnunq̄ tamē pro scelerato scelerofus ponit / teste Marcel /

Marcellus lo / Aphraniū inducente dicentē in diaortio. O diem scelerofum / & indignum.

Aphranus Sinus huius sinus quarti ordinis / gremiū dicit: & nōnunq̄ pro oculorū orbe po

Seruius nitur / hoc ē palpebra / teste Seruio / dicēte Virgilio li. æneidos quarto. Sic ef

Virgilius fata / sinū lachrymis impleuit abortis. Sinus (iq̄ Seruius) cū p̄mā p̄ducit syllabā /

Seruius uasis ē genus. Quom aut primā corripit / gremium significat. Virgilius in bu

Virgilius colicis. Sinum lactis / & hæc tibi liba priape quotannis. Valgius. Et sinum uini

Valgius cessamus pondere barchi. Est & in hoc significato secūda declinatiōis mascu

Priscianus lini generis: ac ēt neutri / hoc sinū teste Prisciano. Plautus in curguliōe. Hic cū

Plautus uino scinus fertur. Varro libro primo de uita populi Romani. Vbi erat ui /

Varro num in mēsa positū / aut galecola / aut sinū? Sinus itē / fluuius est in regnione Si

Ptolemæus narū / teste Ptolemæo. Sinæ aut regio est: cuius partē Iethyophagi Aethiopes

Ptolemæus inhabitāt / ut idē Ptolemæus ostēdit. Sina / urbs est Mesopotamiæ: & eodē no

Ptolemæus mine mōs petræ Arabiæ / teste Ptolemæo / dicente ad Galatas apostolo. Si

Apostolus na enim / mōs ē in Arabia: qui cōiunctus est ei / qui nūc est Hierusalem.

Diomedes Sinapi cū i latino / neutri generis est / testibus Diomede / & Probo. Serenus. Aut

Probus hederæ succos / aut lachrymosi trita sinapi. Sed & hæc sinapis declinatur / teste

Serenus Prisciano. Plautus in pseudulo. Teritur scelerata sinapis cū illis. Columella li

Priscianus bro. xi. Seq̄ lacescenti fletū factura sinapis. Nā græci σινάπις / & σινύρι di /

Columella cūt. Hæc apud Pythagorā laudatissima fuit / dicēte Macro li. de uiribus herba

Macer rū. Inter eas quas Pythagoras laudauerat herbas / Asteritur primā laudē tri

Vgutio buisse sinapi. Neq; ab eo q̄ ē naps descendit / ut cū Catholico Vgutio sōniauit.

Priscianus Scindo scindis facit in præterito scindi / teste Prisciano. Papinius li. thæbai. viii. Scindo

Papinius Oraq; / pectoraq; / & uiridē scidit horida uestem. Gellius aut li. vii. noctiū attri

Gellius carū dicit q̄ format ēt scidit præteritū. Et iducit Acciū ita dicēte. Non ergo a

Accius quila / ita ut prædicat / sciderat pectus. Et Næuius i testicularia ait. Imo quos

scidimus cōscindā. Ennius in Melāhippo. Cum saxū sciderat.

Næuius Schisma huius schismatis cū ch aspirato / & i latino scribitur. Neq; a scindo dedu

Ennius citur / ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a σχισμ / quod est scindo descen

Vgutio dit. Nulla enim cōpitur dictio in a terminata tertiæ declinationis / quæ latina

Priscianus sit / ut Priscianus tradit. Dici pōt latine scissura. Potest ēt declinari foeminino

genere hæc schisma. Nam & Græci σχισμα / & σχισμα dicunt.

Sperma huius spermatis / græcū est uocabulū: quod latine semē transfertur. Ne

Vgutio q; a spargo spargis deriuatur / ut cū Catholico Vgutio somniauit.

Stigma huius stigmatis cū t exili / & i latino / græca dictio est: a στίχο / quod ē pū

Vgutio go deducta: nō aut a stingo stinguis / ut cū Catholico Vgutio somniauit.

Studeo studes datiuo iungitur / uel ablatiuo cū præpositiōe in. Sed si aliqd̄ stu /

Titinius diosius legimus / perpulchre cū accusatiuo cōstruimus. Titinius in psaltria. Fe

Vgutio rentinatis populus græca studet. Neq; primā producit syllabā / ut Vgutio tra

Romulus dit. Romulus. Displicet in prudens unde placere studest.

Priscianus Sus cōis generis est / teste Prisciano: & format diminutiue sucula. Plautus in ru

Plautus dente. Directa cum sucula / & proculis. A sue / fit adiectiue suinus: & diminuti

Priscianus ue suillus / teste Prisciano. Neq; a suo suis / sus descendit / ut cū Catholico Vgu

Vgutio tio sōniauit. Sed græcū est uocabulam: quod apud illos σὺσ scribitur. Simi

li modo quod illi μὺσ / nos mus dicimus.

Stylus cū t exili / & y græco / & i unico l scribitur: nā primā corripit syllabā. Sed &

Horatius stylū declinatī pōt. A nostris colūna transfertur. Horatius sermone decimo. Stylus

Scalprum
Scalpellus
Scapellum
Serpens
Sulcus
Sulcus
Scelestus
Seleratus
Scelerofus

Sinus
Sinum
Sinæ
Sina

Sinapi
Sinapis

Scindo

Schisma

Sperma

Stigma

Studeo

Sus
Sucula

Stylus
Stylum

Manilius	Sæpe stylū uertas: iterū quæ digha legi sunt. Marcus Manilius libro. v. Cuius	
Gualfredus	erit q̄q̄ in chartis stylus ipse cruentus. Gualfredus i arte poetica. Vnde præar-	Stiria
Lucretius	ripiat cursum stylus/aut ubi gades Figat. Lucretius libro. v.	Stiricidium
Pompeius	Et pueris cōmēdarūt muliebri stylumq̄. Stilla cū t exili- & i latino- & gemino	Stillicidium
Seruius	l/ diminutiū ē a Stiria/ auctōribus Pompeio- & Seruio. Est aut stiria (ut Rhe-	
Palæmon	mīus interpretatur Palæmon) gutta pendēs/ quæ nō dum cecidit. Vñ errauit	
Isidorus	Isidorus libro. xiii. quom dixit. Gutta est quæ stat: stilla quæ cadit. Virgilius.	
Virgilius	Stiriaq̄ ipexis iduruit horrida barbis. Inde fit stiricidiū: & a stilla stillicidiū.	
Teretius	Scio scis facit in futuro indicatiui modi sciam/ & scibo. Terentius in adelphis.	Scio
Virgilius	Hinc scibo iam ubi fiet. Et facit in supino scitū: a quo/ fit scitor deponēs/ quod	Scitor
Priscianus	inuestigare/ uel iterrogare significat. Virgilius li. ænci. ii. Tum uero ardemus	Scisco
Festus	scitari/ & quæref cās. A scio scis/ fit scisco sciscis/ & sciscor deponēs/ teste Prisci-	Sciscor
	ano: a quo/ fit sciscito sciscitas/ & sciscitor deponēs/ idē significās/ q̄ & scitor.	Sciscito
	Aliud tamē significat apud Festum/ quom ait. Sciscito/ sententiā dico.	Sciscitor
Priscianus	Scutū cū c & t exilibus neutro genere/ & scuta fœminio/ teste Prisciano/ declinari	Scutū
Diomedes	pōt. Et format per diminutionē scutella/ teste Diomede: necnon & scutula/ te	Scuta
Priscianus	ste Prisciano. Lucillius libro. vi. Scutulam ligneolam in cerebro infixit. Scutu	Scutella
Lucillius	la/ uas est/ octo unciarum capax. Martialis. Bessalem ad scutulā sexto perueni	Scutula
Martialis	mus anno. Vgutio dicit/ q̄ ab eo quod est scutū/ fit diminutiue scutulū. Scu-	Scutulum
Vgutio	tra gebus est uasis. Et a scutra fit diminutiue scutella: sicut a mitra mitella.	Scutra
	Scorta/ meretrices appellantur. Scortes uero/ pelles testiiū arietinorū uocantur/	Scorta
Pompeius	ut scripsit Pompeius.	Scortes
Virgilius	Sparta huius spartæ cum t exili- & Sparte huius spartes/ declinari potest. Vrbs ē	Sparta
	Lacædemoniæ: de qua Virgilius georgi. quarto. Veloces Sparta catulos/ acré	Sparte
	q̄ molossum Palce sero pingui. σπάρτη in græce/ latine filum/ linea carpenta/	Spartum
Vgutio	rii/ siue rubrica/ transferri potest. Hoc spartū/ genus est herba/ apud hispa-	Spartus
	nos frequētis: quæ ab Vgutione masculino genere spartus declinari præcipi-	
	tur. Græci σπάρτη τοσ dicūt.	
	Spatha cū th aspirato scribitur: neq̄ ab eo quod est spacium deducitur/ ut cum	Spatha
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sed a σπάθη/ quod ē scindo/ uel dilacero/ de-	
Tortellius	riatur. Tortellius aut/ a σπῆλαια/ quod est euello/ traho/ siue euagino/ de-	
Marcellus	ductum uocabulum tradit.	
Lucillius	Spes huius spei- & speres huius speris/ antiqui protulerunt/ teste Marce llo. Lucil-	Spes
	lius Spero si Speres quicq̄ prodesse potes sunt. Inde/ fit prospere/ quasi pro-	Speres
Marcellus	sperere/ asperere sine sperere/ auctore Marcello: etsi Vgutio simplices dictiōes esse	Prospere
Vgutio	tradiderit. Notadū tamen/ q̄ in simplici/ spe syllaba producitur: quæ in com-	Aspere
	posito breuiatur: ut & in aliis nonnullis fieri consueuit. Spes nominatiuum/	Specula
Boetius	accusatiuum/ uocatiuum/ plurales habet. Boetius ultima prosa libri ultimi.	Speculum
Horatius	Ad rectas spes animū subleuate. Horatius i epistolis.	Speculare
Probus	Spes iubet esse ratas. Datiuo plurali/ & ablatiuo caret/ teste Probo: quo tamē	Specular
Hieronymus	scilicet ablatiuo/ Hieronymus usus est/ quom dixit in libro secūdo. Maccabæ-	
	orum capitulo. vii. Noli frustra extolli uanis spebus. Et format per dimini-	
Cicero	onem specula: sicut res recula. Cicero in epistolis. Et eo magis/ q̄ in omnibus	
Virgilius	miseriis ac tantum oblectabar specula. Specula itē locus editus est/ & eminēs:	
	quo aliquid uidere/ & speculari possumus. Virgilius libro æncidos tertio.	
	Specula miscenus ab al ta	
	Dat signum. Speculum est/ quo faciem speculari. Speculare/ & per apoco-	
Vgutio	pen specular/ cu syllabā corripit: sicut & speculum: etsi Vgutio produci debe-	
Marcialis	re tradiderit. Martialis.	
	Hybernis obiecta locis specularia pueros.	
Iuuenalis	Admittūt soles/ & sine fœce dies. Iuuenalis satyra quarta.	
	Quæ uehitur clauso latis specularibus antro.	
Priscianus	Specus huius specus/ uel speci/ declinari potest/ tam masculino/ q̄ fœminino ge-	Specus
Priscianus	nere/ teste Prisciano: quin & hoc specū: & hæc specæ: & hoc specus huius spe-	Specū
Cato	coris/ & hoc specu: ut idem Priscianus tradit. Cato. Specæ pro siti/ quo aqua	Specæ
	deuia abiret. Gellius libro sexto noctium aticarum, sole medio/ & arido/ ac	Specu

- Gellius flagranti/specum quandam factus remotam/latebrosamq; p̄netro. Horati
 us in tertio carminum.
- Horatius
- Ouidius Quæ nemora aut quos agor i specus? Ouidius libro metamor. septimo spe
 cus est latebroso cæcus hiatu.
- Priscianus Strideo strides sc̄da. & strido stridis tertia cōiugatione/declinari p̄t/teste Pri
 Sciano. Statius libro thæbaidos nono. Stridebit uestros Tydeus inhumatus
 Statius Strido
 Lucanus ad ignes. Lucanus libro sexto. Auribus incertum feralis strideat umbra. Vir
 Virgilius gilius in georgicis. Stridere apes utero & ruptis efferuere costis. Horatius ser
 Horatius mone. xviii. Stridere secreta diuersos aure susurros. Ouidius in fastis. Causa/
 Ouidius q; horrenda stridere nocte solent. Strideo (ut nonnulli uollūt) Prisciano refe
 Priscianus rente/facit in præterito stridui: strido autem stridi/dicente Ennio annalium
 Ennius undecimū dum trāsit striderat hasta.
- Vgutio Styx huius stygis fœminini generis/cum t exili/& y græco scribitur. Neq; a sto
 Stas descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a στυγος quod
 Strix
 est tristis d̄riatur. Palus est infernalis: & eodem nomine aqua quædam i fœ
 lici Arabia post Climacem montem/teste Ptolemæo. Strix huius strigis cū t
 exili/& i latino/genus est auis nocturnæ/dicente Lucano libro sexto.
 Quod trepidus bubo/q; strix nocturna querūtur.
- Ptolemæus
- Lucanus
- Diomedes Stirps huius stirpis masculini/& fœminini generis est/Diomedes/& Donato
 Donatus auctoribus. Quom truncum significare habet/masculino/q; fœminino gene
 re profertur/teftibus Seruio super librum tertium æneidos/& Prisciano. Strips
 Seruius Stypula
 Priscianus Virgilius libro æneidos. xii. Cum semel in siluis imo de stirpe recisum. Idem
 Virgilius alibi. Sed stirpem Teuceri nullo discrimine sacrum. Comperitur tamen & fœ
 Virgilius minini generis: ut est apud Horatium. Sturpesq; raptas & pecus/& domos.
 Horatius In alio significato. Virgilius. Heu stirpem inuisam. Stypus huius stypis cū t exi/
 Virgilius il/& y græco/quicquid facile incenditur/appellari potest: cuius diminutiuum
 est stypula. Stypes huius stypitis si a stype (ut nonnulli uollunt) deriuatur/cū
 y græco scribitur. Stypa cum t exili/& y græco scribitur. Nōnunq; uertimus
 y græcum i u nostrum: & dicimus stupa: a qua fit stupeus stupea stupeū. Virgī
 lius libro æneidos secundo. Subiiciunt lapsus/& stupea uincula collo. Stypa
 tores (inquit Seruius) dicuntur/qui in nauibus stypam componunt. Stypare
 enim (ut ait) densare est. Pompeius autem dicit stypatores esse corporis custo
 des. Stypati enim ferro/regum corpora circundant: quos antiqui latrones uo
 cabant. Hos a stype dictos tradit: quam mercedis nomine accipiebant.
- Virgilius
- Seruius
- Pompeius
- Iuuenalis Stypulor stypularis cum t exili/& y græco/cōe uerbum est. Iuuenalis. Quantū
 uis stypulare: & protinus accipe quod do. Actiæ hic ponitur. Passiue autem
 apud Suetonium legitur. Ait enim. Quæ uetat minorem annis quindecim
 Stypulor
 stypulari: hoc est interrogari.
- Suetonius
- Pædianus Stragulum genus est uestis/teste Pædiano. Quidam dicunt esse operimentū le/
 Tibullus ctorum. Varro. Quicquid insternebant a iternendo stragulum appellabant. Stragulum
 Martialis Stragula
 Vgutio Tibullus. Nam neq; tunc plumæ/nec stragula picta soporem. Martialis.
 Stragula purpureis lucent uillosa tapetis. Vgutio declinat etiam hæc stragu
 la huius stragulæ. Inde stragulata uestis dicitur. & stragula teste Pædiano ora
 tore. Cui stragula uestis blattarū & tinearū epulæ putrescat i arca. Hierōymy
 i parabolis ca. xxxi. Stragulatā uestē fecit sibi. Byssus & purpura iduētū ei⁹.
- Hierōymus
- Marcellus Strepitus huius strepitus/uel strepiti/declinari potest/teste Marcello/Ennium
 Ennius referente dicentem in Hectore. Quid in castris strepiti est?
 Terentius Satago satagis cum ablatiuo construitur: & nonnunq; cum genitiuo/ut est apud
 Terentium. Hic satagit rerū suarum: id est anxius/ul curiosus est rerum suarū.
 Marcellus Spolio spoliis/& spoliis deponens protulerunt antiqui. Vnde est illud. Et Spolio
 Claudius spoliatur eos/& corpora nuda relinquunt. Sed & spolor spolaris dicebant/
 Spolor
 teste Marcello: qui & Claudium Quadrigarium refert dixisse in annalibus.
 Quod his per militem licebat spoliabatur. Et Aphranus in carmine / ait.
 Aphranus Quos impune depopulatur/& dispolatur decus.
 Supplico supplicas/tam accusatiuo/q; datiuo iungitur: ut deum/uel deo / q; ho
 mini supplicabo. Supplico

Seruius Vgutio	Sorex / & saurex / teste Seruio super primum georgicorum / dici potest. Neq; ex sera / & rodo componitur / ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio : sed a corrosione sono nomen assumpsit. Mus uocatur. Et facit in gto foricis.	Sorex Saurex
Iuuenalis Tullius	Subligar / & subligaculum / in uno significato dici potest. Iuuenalis satyra. vi. Personam / thyrsusq; tenet / & subligar Acci. Tullius officiorum libro pmo. Vt i scaena sine subligaetulo prodeat nemo. Id est / quo pudeda ptes obtegut.	Subligar Subligaculum Sufficio
Virgilius Virgilius Virgilius	Sufficio sufficis / quom pro sumministro / uel substituo ponitur / cu accusatio conuitur. Virgilius libro quarto georgicorum. Atq; aliam ex alia generando suffice prolem. Idem libro aeneidos secundo. Ipse pater Danais animos / uiresq; secundas Sufficit. Sufficit item / satis est. Virgilius libro aeneidos. xii. Idq; diu dum terga dabat palantia Teucris / Sufficit. Et hoc modo potest iugum cum datiuo : ut in euangelio Mathaei. Nec forte no sufficiat nobis / & uobis / ite potius ad uadentes / & emite uobis. Statius libro siluaru quinto. Vade puer / tantisq; enixus suffice donis / id est / satis sis. Rursum sufficit dicitur / sicut & inficit. Tullius in Hortensio. Vt hi qui conuiuii purpura sufficiunt.	
Tullius Cicero	Satisfacio satisfacis cum datiuo conuitur. Quom aut pro punio punitur / accu satium postulat. Cicero in rhaeticis. Non conuenit uobis censores istum satisfacere / ex eo / q ait / se no potuisse adesse / ita ut iuratus fuerat / id est / pure.	Satisfacio
Terentius	Satietas / & saties / in uno significato accipi possunt. Terentius. Nam ubi me forte faties cepit / commuto locu.	Satietas Saties
Marcellus Varro Laurentius	Satio / faturo / uel cu l fatulo / teste Marcello / dici potest. Vnde & Varronem refert ita scripsisse. Quibus fatulem corpora / & famem uentris. Hoc autem inter fatio interest / & faturo / quod (ut tradit Laurétius) satiari ad omnes sensus at tinet / etiam ad animum / saturare uero ad unum gustum. Comperitur tamen etiam ad animum faturo uerbum pertinere. Cicero. Iracundiam meam fatura tuo sanguine. Lucanus libro primo. & poeni saturerur sanguine manes.	Satio Saturo Satulo
Cicero Lucanus Marcellus Ennius	Squalus squala squalum / & squalidus squalida squalidum / in una significatiõe accipitur / teste Marcello / Ennium inducente dicentem in Telamone. Lauere uestem lachrymis squalam / & sordidam.	Squalus Squalidus
Marcellus Plautus Marcellus Plautus Marcellus Varro Cicero Marcellus Accius Pompeius	Seueritas / & seueritudo / in uno significato accipi possunt / teste Marcello. Plautus in epidico. Quid illud est / q illi caperat irons seueritudine / Sordes / & sorditudo / i una significatiõe dici potest / teste Marcello. Plautus i poenulo. Vt mihi abstertere omnem sorditudinem. Scriptu / scriptio / & scriptura / i una significatiõe accipi possunt / teste Marcello. Varro. Auarus scenerator lucri rem scriptione duplicarat. Cicero tusculana / rum quinto. Impulsi sumus ad philosophiae scriptiones. Solitudo / & solitas / in uno significato usurpatur / teste Marcello / Accium idu cente dicentem in Euryface. Tuam solitatem memorans formidas tibi. Stlata / nauigii genus / a latitudine dicta est / auctore Pompeio / ea scilicet consuetudine / qua & stlocum locum / & stlitem litem dicebant / ita stlata pro lata. Neq; a sterno sternis deriuatur / ut cum Catholico somniauit Vgutio.	Seueritas Seueritudo Sordes Sorditudo Scriptum Scriptio Scriptura Solitudo Solitas Stlata
Vgutio Gellius Marcellus Terentius Virgilius	Sanctitas / & sanctitudo / in una significatiõe accipi possunt / auctoribus Gellio libro. xiii. noctium atticarum / & Marcello. Segnicia / segnicies / segnitas / in uno significato dici potest. Terentius. Enim uero Daue nihil loci est segniciae / neq; secordiae. Virgilius. Festinate uiri. nam quae tam sera moratur Segnicies / Tullius in primo de oratore. Et quoniam de impudentia diximus / castigemus etiam segnitatem.	Sanctitas Sanctitudo Segnicia Segnicies Segnitas Singillatim Singularim
Tullius Marcellus Caecilius Marcellus Caecilius	Singillatim / & singularim / dici posse testatur Marcellus / Caecilium inducens ita dicentem. Hos singularim sapere / nos minus arbitror. Similitudo / & similitas / in uno significato usurpatur / teste Marcello. Vnde Caecilius in Syracusis / ait. Vide mea hominis / quid fert moru similitas. Simulatio / & similtas / in una significatiõe dici potest. Similtas tamen / odiu etiam significat.	Similitudo Similitas Simulatio Similtas Simulter Similiter
Plautus Plautus	Simulter / pro similiter / & simitu pro simul / Plautus protulit. Ait enim in Persa. Exossabo ego illum / simulter ididem / ut murana coquus. Idem in mercatore.	Simulter Similitas

	Ita tres similitudo res agendae sunt: id est simul.	ii8
Agrætius	Supplicatio / & supplicium in uno significatio accipi possunt / auctoribus Agrætio	Simul
Marcellus	in Caprum / Marcellus / & Festo in hæc uerba dicente. Supplicia ueteres quidem	Supplicio
Festus	sacrificia a supplicando uocabant. Salustius in Catilina. In suppliciis deorum ma	Supplicium
Salustius	gnifici Sed & pro tormento supplicium ponitur.	
Probus	Scrutor scrutaris deponens est uerbum: quod tamen Probus dicit esse cōe. Sed &	Scrutor
Marcellus	scruto scrutas ueteres protulere / testibus Marcello / & Prisciano. Vnde Plau	Scruto
Priscianus	tus in aularia ait. Postremo hunc iam per scrutari augurio.	
Plautus	Sugeo fuges secunda / & fugo fugis tertia coniugatione / declinari potest. Plautus	Sugeo
Plautus	in Epidico. Ego me uertam in hirudinē: atque eorum exugebo sanguinē. Hiero	Sugo
Hieronymus	nymus in Iob capitulo. xx. Caput aspidum fugeat: & occidet eum lingua uiperæ.	Sortior
	Sortior fortioris deponens est uerbum. Sed & sortio sortis ueteres protulerunt / te	Sortio
Marcellus	stibus Marcello / & Prisciano. Varro rerum humanarum libro. xx.	
Priscianus	Quom uenerit censores: inter se sortiant.	
Varro	Senatus huius senatus uel senati uel antiquorum more senatus / declinari potest.	Senatus
Lucanus	Lucanus. pars magna senatus fastidita iacet. Salustius in Catilina. Igitur sena	Senator
Salustius	ti decreto. Qu. M. rex Fessulas / & Metellus Creticus in Apuliam / circumque ea	
Sisenna	loea missi. Sisenna libro historiarum tertio. Tamen Tudertibus senatus consul	
Seruius	to / & populi iussu / dat ciuitatem. Senator / cōis generis est teste Seruio sup li. xii. ænei.	
Plautus	Sumptus huius sumptus uel sumpti / declinari potest. Plautus in trinu.	Sumptus
	Quod edibit / quod comest / quod facit sumpti.	
Marcellus	Saltus huius saltus uel salti / declinari potest teste Marcello / Accium referente di	Saltus
Accius	centē. Hic Menalippum inter / traiecit / nemorum in salti faucibus. Locus est arbo	Saltatio
Virgilius	ribus densus / & iuius / & nonnunquam pro saltatione ponitur. Virgilius li. ænei. viii.	
Marcellus	Tum demum saltu præcepit sese omnibus altum. In fluuium dedit. Saltus itē: cā	
Virgilius	pi spacium dicitur / teste Marcello. Virgilius georgico. tertio. Saltibus in ua	
Seruius	cuis pascuntur plena secundum Flumina: hoc est prope uel iuxta flumina / teste Seruio.	
Statius	Stabulo stabulas / neutrale / & stabulor deponens utrunque in usu habetur. Sta	Stabulo
	tius libro thæbaidos primo. Geticoque pecus stabulare sub Hæmo. Virgilius	Stabulor
Virgilius	libro æneidos sexto. Centauri in foribus stabulant. Ouidius li. metamor. xiiii.	
Ouidius	Hoc pecus omne meum est: multæ stabulantur in antris.	
Marcellus	Singularis / singularis / in uno significato dici posse uult Marcel	Singularis
Turpilius	lus / Turpilium inducens ita dicentē. Homo unica est natura / ac singularia. Et	Singularis
Plautus	Plautus in cistellaria ait. Et ad singulum uideo uestigium: hoc est singulare.	Singulus
	Sequor sequeris / cōe uerbum est. Dicimus enim: sequor te: & sequor a te. Vnde &	Sequor
Priscianus	composita assequor / & cōsequor / iter cōia uerba Priscianus ipse connumerat.	
Lucanus	Lucanus. terras fundēdus in oēs Est cruor: & Cæsar per tot sua fata sequēdus.	
Seruius	Seruio seruis facit in futuro indicatiui modi seruiam / & seruibo / teste Seruio sup	Seruio
Terentius	Donati artem. Vnde Terentius in ecyra ait. Matris seruibo commodis.	
	Sono sonas prima / & sono sonis tertia coniugatione / declinari potest / testibus	Sono
Marcellus	Marcello / & Prisciano. A primæ coniugationis uerbo / formatur præteritū	
Priscianus	sonauit: supinum sonatum. A tertiæ aut / fit præteritū sonui: supinū sonitum.	
Ennius	Ennius libro annalium quarto. Litora lata sonunt. Lucretius libro tertio.	
Lucretius	Caligare oculos / sonere aures / succidere artus. Marcus Manilius libro quinto.	
Manilius	Aura per extremas resonauit flebile rupes. Horatius sermone quarto.	
Horatius	Magna sonaturum des nominis huius honorem.	
Marcellus	Sonitus huius sonitus / uel soniti / declinari potest / teste Marcello. Pacuuius in Do	Sonitus
Pacuuius	loreste. Quidnam aut hoc soniti est / quod fori stridunt? Sic sonus huius sonus /	Sonus
Marcellus	uel soni / declinari potest / teste eodem Marcello / Sisennam inducente dicentem	Sonor
Sisenna	libro historiarum tertio. Postquam sonu signorum prælium magno cum clamore	
	uirorum commissum est. Comperitur etiam hic sonor pro sono / uel sonitu /	
Virgilius	Virgilius. magno ueluti quom flama sonore Virgea suggeritur costis unda	Supum
Lucretius	tis aheni. Lucretius libro sexto. Sollicitæ porro plenæque sonoribus aures.	Supinum
Festus	Supum dixerunt antiqui: quod nunc supinū dicimus / ut scribit Festus.	Sparus
Virgilius	Sparus masculino / & sparum neutro genere / declinari potest. Virgilius libro	Sparum
	æneidos undecimo.	

Lucillius Agrestisq; manus armat sparus. Lucillius. Tum spara/tum runcices portan-
Festus tur. Festus. Spara/paruissimi generis sunt iacula. a spargendo dicta. Marcel-
Marcellus lus. Sparum/agreste taelum.

Caper Sexus huius sexus masculino/& sexus huius sexi neutro genere declinari potest. Sexus
Probus sicut uulgus pelagus/testibus Capro/Probo/Prisciano. Plautus in rudente.
Priscianus Virile sexus numq; ullum habui. Varro libro primo de analogia. Sexus/utrū
Plautus uirile/an muliebri/an neutrum sit. Dicit potest habitus/uel natura. Nam ab
Varro eō futuro indicatiui modo/quod est habeo/aspiratione in s mutata teste
Pōpeius Pompeio descendit.

Iuuenalis Sanna cum duplicato n scribitur:& narium/siue oris distorsio uocatur. Iuena Sanna
Perfius lis satyra sexta. I nunc/& dubita/qua sorbeat aera fanna. Transfertur tamen & Sannius
 per similitudinem ad alia. Perfius. Occipiti cæco posticæ occurrite sannæ. Sannio
 Inde uenit sannius/& sannio: qui scilicet in dictis/motibus/& scænis/ fatuus Sannis
 est. Cicero libro secundo de oratore. Quid enim potius ridiculum / q̄ Sannitis
 sannio r Sannes cum unico n (primam enim corripit syllabam) mortui sangui-
Cicero nis est: tibi uero uiui/auctore Seruio. Virgilius libro æneidos octauo sanie/
Seruius taboq; fluentis. Sannis/& Sannitis in recto dici potest teste Prisciano/ qui &
Virgilius Næuium refert neutrum Sannite protulisse libro belli punici. Sannites/po-
Priscianus puli sunt Italici.

Næuius Sequester masculini/sequestris foeminini/sequestre neutri generis/& hic & hæc Sequester
Priscianus sequestris & hoc sequestre/& sequester sequestra sequestrum/teste Prisciano/
Virgilius declinari potest. Virgilius libro æneidos undecimo. Bis senos pepigere dies:
 & pace sequestra Per siluas Teucris/mixtiq; impūe Latini. Errauere iugis: hoc
Alconius est pace temporali/& media/inter bellum præteritum/& futurum. Nam se/
Seruius quester/auctoribus Alconio/& Seruio/medius est inter duos altercates: apd
Seruius quem ad tempus aliquid seponitur.

Virgilius Silua/teste Seruio non tantum arborum est: sed etiam hærbarum/dicente Vir
 gilio georgicorum primo. grandior ut subit aspera silua. Inde siluester ma-
Vgutio sculini/siluestre foeminini/siluestre neutri generis:& hic & hæc siluestris &
Caper hoc siluestre. Vgutio declinat etiam hic & hæc siluester.

Probus Socrus (etsi habet masculinū focer) cōis generis ē/testib; Capro/Probo/Priscia Socrus
Priscianus no. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia ereptæa socru possedit suo. Socer
Accius Sanguen neutro genere/& sanguis masculino/declinari pōr. Ennius analiū. ii. Sanguen
Ennius O sanguen diis oriundum. Lucretius libro primo. Visceribus uiscus gigni/sā
Lucretius guenq; creari. Sanguen facit in genitio sanguinis: sanguis uero/secundū ana
Seruius logiam sanguis in genitio format: quod & ueteres/teste Seruio protulerūt.
 Quod & p cōpositis pater exanguis. Sed hæc declinatio ab usu cessit.

Priscianus September/& septembris in recto antiqui protulerunt teste Prisciano. September
Priscianus Schema huius schematis cum ch aspirato/& hoc schematum/teste Prisciano/
 declinari potest. Simili quoq; modo/ emblema/& emblematum: toreuma/
 toreumatum: peripetasma/peripetasmatum: epigramma/epigrammatum:
Celfus glaucoma/glaucomatum: poema/poematum. Quod & Cornelius Celfus tra
Sergius dit:& in Donatum Sergius:& in dictione poematorum confirmat Marcel-
Marcellus lus. Sed & hæc schema huius schemæ comperitur. Vnde Plautus ait in Persa.
Plautus Lepida cum decora schema. Cultus dicitur/uel ornatus.

Vgutio Siligo cū i latino utrobicq; & unico l scribitur. Neq; a seligēdo deducitur/ut cum Siligo
Priscianus Catholico somniauit Vgutio: sed a σιλιγγιον qd Græci dicūt. Priscianus li.
Plautus septimo maguderim interpretatus ē/Plautū inducēs in rudente dicentē. Seu ti
 bi cōfidis fore multā maguderim: id est (ut ait) frugis genus: hoc ē caulis q na-
Plinius scitur ex ea parte/ cuius radix scyrpis auellitur: uel potius (ut alii dicūt) siliginē.
 Hæc Priscianus. Plinius. Siligo uero nunq; maturescit pariter: nec ulla segetū
 minus dilationē patitur/ propter teneritatē/ iis quæ maturuete granū dimittit
Iuuenalis tentibus. Sed minus q̄ cætera frumēta in stypula periclitatur: quoniā semper
 habet rectā spicā: nec rorem continet/ q rubiginē faciat. Iuuenalis satyra. v.
 Sed tener/& niueus/ molliq; siligine factus/
 Seruatur domino. Genus est tritici: ut ex uerbis Plinii patere potest.

Marcellus Suauitudo & suauitas / i una significatiōe accipi possūt testibus Marcellō & Gel
 Gellius lio li. xiii. noctiū atticarū. Plautus in bacchidibus. Cor meum / spes mea / mel
 Plautus meū / suauitudo / cybus / gaudiū. Suauium autē uoluptatis ē / testibus Seruio &
 Seruius Donato. Terentius. O Thais mea meum suauium. Inde uenit suauior suauia
 Donatus ris deponēs uerbū. Catullus ad Veraniū. Iucundum os / oculosq; suauia labor.
 Terentius Sibilus cum i latino utrobicq; & unico / tam quarta / q̄ secunda declinatione /
 Catullus declinari potest / teste Prisciano / Sifennam inducente dicentem libro historia
 Priscianus rum. xii. Procul sibilā significare cōsuli cōepit / pro sibilō. Sibilus (ut tradit Pho
 Sifenna cas) in singulari masculini generis est: in plurali uero / neutri. Sed & masculi
 Phocas ni comperitur. Vnde Hieronymus in libro Iudicum capitulo. v. ait. Quare
 Hierōymus habitas inter duos terminos / ut audias sibilos gregum? Seruius autē super bu
 Seruius colica / sibilus (inquit) est ipsa res: sibilā uero / ora. Virgilius. Nam neq; me tā
 Virgilius tum uenientis sibilus austru. Lucanus libro nono. Cerberus Orpheo leniuit si
 Lucanus bila cantu: id est ora. Sed & pro re ipsa / sibilā usurpauit Ouidius quom dixit
 Ouidius libro metamor. iiii. pars circum pectora lapsæ Sibilā dant / sanieq; uomūt /
 Seruius linguisq; coruscant / scilicet colubræ. Sibilus sibilā sibilum / pro sibilans ponit
 Virgilius teste Seruio super librum secundum æneidos. Vnde & in georgicis Virgilius
 ait. Tollentēq; minas / & sibilā colla tumentem: id est sibilantia.
 Priscianus Sospes (etsi habet scemininum sospita) communis generis est / teste Prisciano. Sospes
 Ouidius Ouidius fastorum secundo. Sospita delubris dicitur aucta nouis. Sospes non
 Ennius tm q̄ seruatur / sed & q̄ seruat (quod Ennius Festo referēte usurpauit) dici pōt.
 Gellius Sermonor / & sermocinor / dici potest. Verum (ut tradit Gellius libro. xviii. no
 Sermonor etiam atticarum) sermonor rusticius uerbum uidetur / sed est rectius: sermoci
 nor uero rectius: sed corruptius est.
 Priscianus Solor solaris / commune uerbum est / testibus Prisciano & Gellio libro. xv. no
 Gellius ctium atticarum. Sed & solo solas ueteres protulerunt / teste Prisciano: unde
 Priscianus desolo desolas. Virgilius libro æneidos. xi. Vidimus ingentes & desolauimus
 Virgilius agros. Statius libro thæbaidos sexto. dilectas cui desolauimus urbes. Varro
 Status in Oedipo. Oedipus Athenas uenire dicebatur / qui consolaret.
 Varro Statuo statuis facit in præterito statuit: in supino statutum. Simile quoq; præte
 Statuo ritum / & supinum / format sisto transitium: sed neutrale / steti / absq; supino.
 Gellius Sto facit in præterito steti. Composita a sto stas / præteriti duplicatiōnem ser
 Ouidius uant: ut restiti / præstiti / perstiti / constiti / substiti / astiti / institi / destiti / obstiti. Ab
 sto autem / non abstiti modo / sed & absti facit / dicente Ouidio h. metamor.
 undecio. Alcyone lachrymas / & quæ pars amouet / absti: nisi forte uelimus
 Priscianus dicere / Ouidium syncopam fecisse. Horum autem a sto compositorum supi
 Brutus na / antiqui uarie protulerunt / teste Prisciano. Brutus in epistolis. Occiso Ca
 Arator io Cesare postq̄ mare transierat / præstatum est. Arator. quod uota requirūt
 Aemilius Præstaturus adest. Aemilius orator. Tempore astiturum / atq; petiturum me
 Stadius esse. Stadius libro thæbaidos septimo. Quæ sic orsa prior / spes ne obstatura
 Lucanus pelaspis? Lucanus libro. ii. Constatura fides superum. Martialis. Constatura
 Martialis fuit Megalenses purpura centū. Nam si præstiturus / obstitura / uel constitura
 Seruius legeretur. uersus stare non posset. Sto interprete Seruio / plura detinet signifi
 Virgilius cata. Stat / fixus est. Virgilius libro æneidos decimo. Stat sua cuiq; dies. Stat
 Virgilius adest. Virgilius libro æneidos quarto. Stat sonipes ac frena ferox. Stat positū
 Virgilius est. Virgilius libro æneidos. iiii. stant manibus aræ Cæruleis mæstæ uittis. Stat
 Virgilius plenum est. Virgilius. iam puluere cælum Stare uident. Stat / eminet. Virgili
 Virgilius us libro æneidos quinto. stat ferrea turris ad auras. Stat / placet. Virgilius.
 Virgilius Stat casus renouare omnes. Idem. Stat conferre manum. Stat / est. Virgilius li.
 Virgilius æneidos primo. Omnis in Ascanio chari stat cura parentis. Stat / horret. Vir
 Virgilius gilius. stant lumina flama.
 Virgilius Satyrus cum t exili / & y græco scribitur. Animal est: quod teste Plinio libro. v.
 Plinius naturalis historiæ / de homine nil præfert / q̄ figuram. Neq; a saturatura sa
 Vgutio turum descendit ut cum Catholico Vgutio somniauit. Hic a Hieronymo ita
 Hierōymus describitur. Ait. n. in uita Pauli. Ad quē scilicet Paulū cū pergeret beatus An
 tonius / uidit homūculū adūcis naribus / & fronte cornibus aspa: cui extrema

ii9
 Suauitudo
 Suauitas
 Suauium
 Suauior
 Sibilus
 Sospes
 Sospita
 Sermonor
 Sermoci
 nor
 Solor
 Solo
 Statuo
 Sisto
 Sto
 Satyrus
 Satyra

corporis in caprarū pedes desinebant. Et præmissio signo crucis/cū quisnam esset/interrogasset Antonius/respondisse fertur. Mortalis ego sum/unus ex accolis eremi: quos uano errore delusa gentilitas/faunos/satyrosq; & incubos appellat. Satyra eadem scriptura/a satyris dicta est/dicente Donato in prologo super Terentiū. Deinde aliud genus fabulæ/idest satyra sumpsit ex ordium: quæ a satyris/quos illotos semper/ac petulantes esse legimus/uocata est: etsi aliunde nomē nonnulli traxisse prauē putant. Hæc ille. Satyros autē (ut refert Macrobius) a σατυρ/ quæ est mentula/nonnulli appellatos opinantur: q; scilicet in libidinem proni sint. Sed scriptura etiam apud Græcos non consentit: quia apud illos cum t exili/ & y græco satyrus scribitur/ ut superius ostendimus. Sunt autē satyri/dii siluarum. De fabula/personisq; intellexisse uidetur Horatius in arte poetica/quom ait. Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum/Mox etiam agrestes satyros nudauit. Idem. Verum ita luxores/ ita cōmēdare dicaces. Cōueniet satyros/ita uertere seria ludo. Varro a quodā genere farciminis/quod multis rebus resciebatur/satyram dictam tradit. Vnde in secundo libro Plautinarum quæstionū habet. Satyra/est uua passa & polenta/ & nuclei pinei ex musto conspersi. Alii a satyra lance/quæ referta uariis/multisq; primitiis/in sacrificiis Cereris inferebatur/dictam uolunt. Alii uero (inter quos Pompeius) a lege satyra/multis aliis cōferta legibus / dictā existimant. Huius legis satyræ meminit Lucilius libro primo/quom ait. Per satyram ædilem factum qui legibus ulnat. Et Salustius in Iugurtha. Dein de quasi per satyram sententiis exquisitis in deditio nem accipitur. Alii a fatu ritate satyram quasi faturam uocatā putant. Sed tunc cū i latino scribi satira deberet: quod a nemine obseruatur. Satyrarum autē duo sunt genera. Primū non sola carminum uarietate mixtū/ut Quintilianus tradit. In quo quidem carminis genere/auctoribus Laertio/ & Apulegio/apud Græcos demetrius quidam poeta claruit. Altera uero satyra (ut Diomedes ait) maledicū carmen est/ & ad carpenda hominum uitia/archææ comœdiæ character e compositū: quale scripserunt Lucilius/Horatius/Perseus.

Syria cum y græco in prima syllaba/ regio est Asiæ: cuius populi Syri/ & Syrii/ uocati sunt. Lucanus libro septimo. Istis parce precor: uiuant Galatæq; Syriq;. Hi & Assyrii appellantur/ teste Iustino libro primo. Ab aliis tamen/ quadripartita sit diuisio: in Syrios uidelicet: Assyrios/ Leucosyrios/ Cœlesyrios. Siri⁹ cum i latino utrobisq; stella est in ore cælestis canis posita/ teste Seruio: uel (ut alii uolunt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuatur/ ut cum Catholico somnia uit Vgutio. Nam Syria cum y græco/ primam corripit syllabā: siri⁹ cū i latino/ illam producit. Lucanus libro decimo. rapidus qua siri⁹ ignes Exerit. Sed neq; a σῦρος/ quod est traho/ descendit/ ut nonnulli uoluerunt: quia tunc cum y græco scribi siri⁹ oporteret. Cuius etymologia nequaquā conueniens est: nec apud Græcos scriptura obseruatur: ut cū y græco apud illos scribatur. Neq; a σῦριον/ quod est sicco/ deducitur/ ut Tortellius tradit: quia tunc cū x in initio/ sequente e/ xerius a nostris transferetur: quod nusq; lectum est. Siri⁹ ergo/ a σῦριον/ quod est luceo/ uel splendeo trahitur: ubi & etymologia/ & scriptura conueniūt. Scyros cum e exili post l/ & y græco/ insula est una ex cycladibus/ in mari Aegæo/ & eodem nomine urbs in ea/ teste Ptolemæo: cuius prima syllaba (ut dixit Strabo libro nono) producta est apud Græcos: quod etiam nostri obseruauere poetæ. Inde fit scyrius scyria scyrium. Propertius. Scyria nec uiduo Deidamia uiro. Ouidius heroidū. Sæpe malis stupeo: rerumq; oblita/ lociq; Ignara tetigi Scyria membra manu. Sciron cum e exili/ & i latino/ uentus est: qui ab Atheniensibus caurus uocatur: quia spirat a faxis/ quæ Sciron latro incoluit: quem Theseus interficit. De quo latrone meminuit Statius li. xii. thæbaidos dicēs. Cercyōa/ & sæuū uelles Scirona crematū. Sapius Sapii facit in præterito sapiui/ testibus Aspro/ Charisio/ Phoca: in supino Sapium pī syllaba proudēta: uel secundū Varronem sapii: quod & Diomedes comprobatur: uel (ut Probus tradit) sapiui: in supino Sapium correpta pī syllaba. Caper uero/ utrobisq; in usu esse dixit. Idide sensisse uidetur Priscianus:

Donatus

Macrobius

Horatius

Horatius
Varro

Pompeius
Lucilius
Salustius

Quintiliāus
Laertius
Apulegius
Diomedes

Lucanus
Iustinus

Seruus
Vgutio
Lucanus

Tortellius

Ptolemæus
Strabo
Propertius
Ouidius

Statius

Asper
Charisius
Phocas
Varro

Syria
Syri
Syrii
Siri⁹
Scyros
Scyrius
Sciron

Diomedes quod etiā confirmat Marcellus/dicens. Sapiui pro sapii/uel sapi ponitur.
 Probus Næuius in uirgine. Ego plus sapiui/qui fullonē compressi quinquatribus
 Caper Martialis. Nubere uis Prisco/non miror/Paula sapisti. Quod uerbum/si cū
 Priscianus re componitur/quartæ fit coniugationis. Nam respire dicimus/que respere.
 Marcellus Construitur autem cum accusatiuo: ut iste cybus bonum sapit odorem. aliqui
 Næuius ablatiio iungitur: & nonnunq̄ genitiuo: ut est apud Plautū in epidico. des/
 Martialis piebam mentis/quom illa scripta mitterem/pro mente.
 Plantus Sepelio sepelis cum unico p/ & unico l (primam enim syllabam/ & secundā cor
 Priscianus ripit) facit in præterito sepeliui: in supino sepultū: & secundū analogiam se/
 Cato pelitum/ teste Prisciano. Vnde Cato in Thermum/ ait. Mortuus ē: & sepelitus.
 Hieronymus Sodoma huius Sodomæ/ & Sodomum: & sodoma neutro genere plurali tm̄
 Sodoma Sodomū
 numero declinari pōt: sicut Bactra/ Megara/ Sufa. Hieronymus in genesi ca.
 xxiii. Quæ uniuersa irrigabatur/ anteq̄ subuerteret dominus Sodomā/ & Go
 morram. Et in eodem capitulo. Lot uero moratus est in oppidis/ quæ erant
 Solinus circa Iordanem: & habitauit in Sodomis. Solinus de situ Iudææ. Ibi duo op/
 pida: unum Sodomum/ alterum Gomorrum nominatum. Oppidum fuit
 Iudææ/ diuino summersum iudicio/ ut sacræ scripturæ attestantur.
 Salamis/ & Salamin/ in recto/ & Salamina ab accusatiio græco formata/ decli
 Salamis
 nari potest. Statius libro thæbaidos. xii. Hos Salamis populos/ illos cerealis
 Salamin
 Iuuenalis eleusin. Iuuenalis satyra decima. Ille tamen qualis rediit Salamine relicta. Salamina
 Virgilius Virgilius. Laomedontiadem primum Salamina petentem. Accusatiuus græ
 Quintilius cus est. Quintilianus libro sexto. Neq̄ est ignobile exemplū Megarios Athe
 niensibus/ cū de Salamina contenderent/ uictos Homeri uersu. Insula ē Pelo/
 Ptolemæus pōneso adiacens/ teste Ptolemæo/ urbem sui nominis retinens/ in qua Tela
 mon pater Aiacis/ & Teucris/ regnauit. Sed cum reuerte retur Teucer a bel/
 Iustinus lo Troiano/ nec de inimicis Aiacis/ teste Iustio/ uultus fuisset/ a patre expulsus/
 Cyprum perrexit/ ibiq̄ ciuitatem condidit/ quam & Salaminam uocauit/ de
 Horatius qua Horatius in primo carminum. Nil desperandū Teucro duce/ & auspice
 Teucro: Certus enim promisit Apollo/ Ambiguam tellure nouam Salamiā
 Petrus futuram. Petrus Riga in actibus apostolicis. Ad Cyprum tendunt/ post itra
 tes Salaminam.
 Virgilius Supero superas accusatiio iungitur: & significat uincere. Virgilius in bucolicis. Supero
 Virgilius Quod si idem certet Phœbum superare canendo. Superat/ occidit. Virgilius
 Virgilius libro æneidos. Clam ferro incautum superat. Superat/ ascendit. Virgilius ge/
 Virgilius orgicon li. iii. superant montes/ & flumina tranant. Superat/ superest. Virgi
 Virgilius lius libro tertio æneidos. Quid puer Ascanius/ superat ne/ & uescitur aura
 Virgilius Aetherea/ Superat/ abundat. Virgilius georgicorum primo. Si superat fœ
 tus/ pariter frumenta sequentur. In his duobus significatis/ absolutū est.
 Marcellus Seco secas facit in præterito secui: in supino sectum. Reseco tamen/ facit in præ
 Seco
 terito resecaui/ & resecui: in supino resecatum/ & resectum: & significat serra
 Sector
 re/ uel excidere: & nonnunq̄ pro sequor ponitur/ teste Marcello/ dicente Vir/
 Secta
 Virgilius gilio libro. x. æneidos. Quæcunq̄ est fortuna hodie quā quisq̄ secat spem:
 Marcellus idest sequitur. Ab huius uerbi supino sectum/ fit sector deponens uerbū/ te
 Priscianus ste eodem Marcello: non autem a supino secutū a sequor/ u detracta littera/
 ut putat Priscianus. Et a seco pro sequor/ secta deriuatur: non aut a separo/ ut
 Vgutio Vgutio somniauit.
 Priscianus Sæpio sæpis facit in præterito sæpsi/ teste Prisciano: acēt sapiui/ auctoritate di
 Hieronymus ui Hieronymi/ in Hefaiā cap. v. dicētis. Sæpiuit eam: & lapides elegit ex ea. Sæpio
 Et cū æ diphthōgo apud antiquos anotarī cōsueuit: sicut Pætus: tæter tætra
 tætrū: & nōnulla alia: quos quidē inuitari/ operæ precium est.
 Sardonyx cū y græco/ facit in genitiuo sardonichis cū ch aspirato: sicut onyx
 Sardonyx
 huius onychis/ a quo cōponitur: ut regula tradit græca. Et tam masculini/ q̄
 Sardony
 chus
 Iuuenalis fœminini generis est. Iuuenalis. In manibus densi radiant testudine tota Sar
 Sardony
 donyches. Persius. Et natalicia tandem cū sardoniche/ albus. Era genitiuo
 Sardony
 Persius græco Τοῦ σάρδονυχος/ nostri etiam hic sardonichus dixerūt. Iuuenalis
 chatus
 Iuuenalis satyra. xiii. Arguit ipsorum/ quos littera gemmaq̄ princeps

	Sardonychus. Lapis est preciosus quo fit sardonichatus sardonichata fardonychatum. Martialis. Cuius & hinc lucet sardonichata manus. Sardonyx item eadem litteratura/mons est Indiae/ teste Ptolemaeo.	
Martialis		
Ptolemaeus	Sarpedon/ facit in genituo sarpedontis/ & sarpedonis/ dicente Virgilio libro aeneidos nono. Thabana de matre nothū Sarpedonis alti. Fuit filius Iouis.	Sarpedon
Virgilius		
Ptolemaeus	Est & eodem nomine urbs Ciliciae/ teste Ptolemaeo.	
Hieronymus	Seraphim cum m in fine/ tam neutri/ q̄ masculini generis est. Hieronymus in epistola ad Furiam de uirginitate seruanda. Hæc sunt duo seraphim/ ter glorificantia trinitatē/ & in thesauro ecclesie condita. Seraphim cū n in fine pluralis tantum numeri/ neutro genere usurpatur. Vnde canit ecclesia. Ac beata seraphim socia exultatione concelebrant/ pro choro hic intelligas angelorū. Seraphis/ & Serapis (utroq; enim modo scribitur) Deus quidam uocatus est/ qui & Osiris dicitur/ ut super regulam/ A super p breuis in medijs syllabis/ uidebimus libro ultimo.	Seraphim Seraphim Seraphis Serapis
Martialis	Synthesis cum y græco in prima syllaba/ & th aspirato/ dici potest compositio. Et est genus uestis/ de qua Martialis. De nostra prasina synthesis empta toga.	Synthesis
Stadius	Synthesis item uasis est genus/ de quo Stadius libro quarto siluarum. Aut unam dare synthesis quid horres Alborum calicum/ atq; cacaborum	Synchylis
Donatus	Synthesis cum y græco in prima/ & media syllaba/ & ch aspirato/ figura ē locutionis/ hyperbaton scilicet undiq; confusum/ teste Donato.	
Macrobius	Sylla cum y græco/ & duplicato/ nobilis fuit Romanus/ qui antea Sibylla uocabatur/ teste in saturnalijs Macrobio/ dicente Papinio libro siluarum. iiii.	Sylla
Papinius	conuiuia Sybillæ Cœnabat semper. Sylia cum y græco/ & unico/ mons ē Lucaniae/ & silua in illo/ de quo Virgilius libro aeneidos. xii. meminit/ dicens.	Sybilla Syla Scyla
Virgilius	Ac uelut ingenti Sylia/ summo Taburno. Scyla cum cexili/ & y græco/ & unico/ teste Tortellio pluralis tantum numeri/ spolia dicuntur. Græci tamē etiam σκυλαρ singularē pronūtiāt. Singularis autē numeri Scyla eadē litteratura/ proprium fuit nomen regis Scytharum/ teste Herodoto libro quarto.	Scylla Scyllus Scilla
Tortellius	Scylla cum cexili/ & y græco/ & duplicato/ fuit duarū mulierū nomē/ unius quidem Phorci filia/ teste Seruio super librū tertiu aeneidos/ de qua Ouidius libro metamor. xiiii. Sospite q̄ Scylla nostri mutantur amores. Altera fuit Nisi Megarensum regis filia/ cuius historiam/ libro octauo metamor. Ouidius pertractauit. Scylus cū cexili/ & y græco/ & unico/ frater fuit Dipeli. Scilla cum cexili/ & i latino/ & duplicato/ scribitur/ nō autē cum y græco immediate post/ & unico/ hac uidelicet scriptura sylia/ ut scribi præcipit Tortellius.	Cilla Sila Silus Silo Silenus Scilurus Silurus Silerus Siler
Herodotus	Nam in Theocrito uetustissimo ita scriptum legi edyllio quinto. σκυλαρ σιωρ γραιαρ & πό σαματος αυτικα τιλλοισ. Genus ē herbae/ quæ in Africa in agrorum limitibus ponitur/ teste Seruio super tertium georgicō/ de qua Virgilius li. præfato. Scyllamq; elleborosq; graues. Alii dicūt esse genus capræ. Est & eodem noīe pisciculi genus. Martialis. Cæruleus nos Liris amat/ quem silua Maricæ Protegit/ hinc scillæ maxima turba sumus. Cilla cū c in initio/ & i latino/ & gemino/ urbs fuit in Aetolia. Sila cum i latino/ & unico/ galea dicitur. Silus eadem scriptura/ nasus sursum uocatur. Silo eadem scriptura/ is appellatur/ qui supercilijs prominātibus est/ & a Sileno/ qui hirsutis supercilijs fingebatur/ deductū uocabulū est/ testibus Marcello/ & Varrone. Silenus autē Bacchi nutricius fuit/ de quo Ouidi. li. primo de arte. Ebrius ecce senex pando Silenus a fello. Scilurus cum cexili/ & i latino/ & unico/ proprium fuit uiri nomen/ qui teste Plutarcho/ octoginta filios masculos habuit. Silurus cū i latino/ & unico/ genus est piscis. Iuuenalis satyra. iiii. Vādere municipes fracta de merce siluros. Silerus cum i latino/ & unico/ & Siler/ in recto declinari potest. Fluius est picentinarum/ iuxta Salernū decurrens/ dicente Lucano libro secundo. radensq; Salerni Tecta Siler. Columella libro. xi. nitreoq; Siler qui defluit amni. Sylius libro octauo. Nunc Silerus quo nutrit aquis. Virgilius georgicorum tertio. Est lucos Sileri circa. Neutri autem generis siler/ arbuscula est/ ut apud Virgilium. Molle siler/ quam & salicem uocant. Cyllarus cū cexili in initio/ & y græco/	Cyllarus
Seruius		
Virgilius		
Martialis		
Marcellus		
Varro		
Ouidius		
Plutarchus		
Iuuenalis		
Lucanus		
Columella		
Sylus		
Virgilius		
Virgilius		

Virgilius & geminato l-nomē fuit equi Castoris: de quo Virgilius georgicon tertio. Talis Amychlai domitus pollucis habentis Cyllarus: & quorum Grai meminere poetæ.

Acron Sagma huius sagramatis neutro: & hæc sagma huius sagramæ fœminino genere declinari potest: quo scilicet genere protulit Acron exponens illud Horatii sermone quinto: clitellas tpe ponunt: id est (ut ait) sagramas: hoc est fellas: quas uulgus bastos appellat. Sed & p sarcina ponitur.

Siren huius sirenis cum i latino & hæc sirena ab accusatiuo græco formata in recto declinari potest: & ab σπειν quod connectere significat / uel retinere / descendit. Sunt tamē qui a συρω quod est traho / deductū uocabulum putant. Sed tūc cum y græco scribi syren oporteret: sed græci σειρην scribunt: quod a συρω deriuari nō potest. Alii a σειρα quæ est cathæna / eo q̄ libidinis uinculum siren fuerint / dici uolunt. Monstrū est marinum: quod dulcedine sui catus allectos nautas summergi facit. Fuerunt autē Sirenes / tres Acheoli fluminis filia: ex Calliope musa / ut poetæ dicūt. Virgilius libro aeneidos. v. Ianq̄ adeo scopulos sirenū aduecta subibat. Hieronymus in fine prologi i Iosue. Et nos ad patriam festinantes / mortiferos sirenarum cantus / surda debemus aure trāsire.

Syrinx huius syringis cū y græco in prima syllaba / & hæc syringa ab 'accusatiuo græco formata / declinari in recto potest. Nympha quædā fuit in cannā conuersa. Ouidius libro metamorphose. primo. Naias una fuit: nymphae syringa uocabant. A nostris fistula transfertur. Sophronium / & hæc Sophronia / declinari potest. Propriū fuit mulieris nomē. Priscianus Syrma huius syrmatum cum y græco / & hæc syrma huius syrmae / declinari potest teste Prisciano. Genus est uestis tragicorū / ut quidam uolūt. Alii dicūt esse caudam / siue tractū uestis fœminarū. Martialis. Aprasti lōgū tu quoq̄ syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decorū syrma barbaricū trahit. Valerius in phormione. Quid hic cū tragicis uersis / & syrma facis / pro syrmate: uersis pro uersibus / ut in ipsa dictione uidebimus.

Syrax cū t exili / & y græco / genus est aromatis. Neq̄ a stiria descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Plinius li. xii. naturalis historiae. Arabes ex Syria reuehūt styracē acri odore. Hieronymus in ecclesiastico capi. xxiii. Et quasi styrax / & galbanus / & ungula / & gutta. Sunt tñ / qui ibi storax legūt.

Struthius cū t exili in prima / & th aspirato in secunda syllaba / sequente i latino / & pro fœmina ēt hæc struthio / declinari potest. Auis est grandis / corpore graui. Hieronymus in Iob capi. xxviii. Pēna struthionis / simis est pēnis erodit / & accipitris. Quando dereliquit oua sua in terra / tu forsitan in puluere calefacies ea. Obliscitur / q̄ pes cōculcet ea / aut bestia agri cōterat. Durat ad filios suos / quasi non sint sui. Frustra laborauit / nullo timore cogente. Priuauit enim Deus eam sapiētia: nec dedit illi intelligentiam.

Scorpius & scorpio / dici potest. Verū (ut Caper tradit) scorpius animal est: scorpio uero / res bellica. Compit tamē & scorpio / pro animali. Vnde in euangelio Lucae legitur capi. x. Ecce dedi uobis prātem calcadi super serpētes / & scorpiones: & super oēm uirtutem. inimici. Græcū est uocabulū. Neq̄ ab arcu / uel harpæ / uel scorto deducitur / ut somniabūdu tradit Vgutio.

Strongylos huius strongyli cū y græco & unico l / & Strongyle huius strongyles / declinari potest. Insula est in mari Tyrrheno / nūc Naxos / antea uero / Dia uocata. Quo eam nōie Strabo appellat / & Ouidius / quom ait. Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. Sylius li. xiiii. Mille Agathina dedit / perflataq̄ Strongylos austris. Plinius. Strongyle / a Lipari mille passus ad exortum solis uergens. Strongylus eadē scriptura / mōs est Carmaniae / ut Ptolemæus ostendit.

Scapha cū c exili / genus ē nauiculæ / a σκαφῆ / quod est cauo / sic dicta: nō autem ab ea / quæ est scopa / ut cum Catholico Vgutio somniauit.

Scaphium cū c exili / & i latino / genus est uasis concaui: in quo cacare / & meire cōsueuēt. Neq̄ a scido scindis deducit: ut cū Catholico somniauit Vgutio.

Martialis	Sed a μαρτινῶ / quod est cauo / descendit. Martialis. Te potare decet gemma qui mentora frangis In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ.	
Donatus	Sestertius masculino / & sestertium neutro genere declinari potest: & diminuti ue sestertiolus / & sestertiolū / penultima correpta syllaba. Donatus sup phor mionem Terentii. Merito ergo / non p singulos sestertios neq; per singulos denarios / neq; per singulos asses. Martialis. Sola tibi fuerat sestertia Melice cē tum. Idem. Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo. Genus est ponderis / uel nummi. Est et sestertiū genus ueli triplici licio / ita textū ut tertiū filiū duo / bus impar fit. Suetonius in Augusto. ita ut in extremis spaciis subsulum decu reret / sestertio / uel lodicula iuolutus.	Sestertius Sestertium Sestertiolus Sestertiolū
Martialis Martialis		
Suetonius Diomedes		
Varro	Scalæ plurali tm̄ numero declinat / testibus Diomede / Varrōe de lingua latina / Donato / Phoca. Salustius in Iugurta. Deinde ubi unæ / atq; alteræ / scalæ / cō iūctæ sunt. Et licet Quintilianus dicat / singulari numero scala / pferre / barba / Phocas Salustius Quintiliāus Hierōymus	Scala Scala
Virgilius Virgilius Catullus Hierōymus	Sedeo sedes secūda cōiugatiōis est: & primam corripit syllabā: Sido fides tertiæ p̄mam producit. Virgilius li. æneidos. vii. paruāq; sedebat Succintus trabea. Idem li. æneidos. v. Confidunt transtris / intentaq; brachia remis. Catullus. Troicaq; obsidens longinquo mœnia bello. Hæc & si neutralia sint / i tertia ta men persona / passiuè proferuntur. Hieronymus in li. tertio regum capi. vii. Et domuncula in qua sedebatur ad iudicandum / erat in media porticu / simili ope. Statius li. thæbaidos. ii. fumisq; ifidit astris. A sedeo fit isideor deponēs. Aufonius	Sedeo Sido Insidiōr
Statius Aufonius	Sæpes a sapiō / & seps / in recto dici potest / fœminino genere. Aufonius. Bucoli co sæpes dixit Maro: cur Cicero seps / masculini aut generis seps absq; diph / thongo / paruus est serpens / a σιπῶ / quod est putrefacio / sic dictus. Nam oē quicqd̄ momorderit / resoluitur in putredinem / dicēte Lucano. Lucanus	Sæpes Seps
Vgutio Persius Iuuenalis	Offaq; disoluens cū corpore tabificus seps. Neq; a sapiō sapiō descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Priscianus Probus	Sorbeo sorbes secūda cōiugatiōis / & sorbo sorbis tertia / declinari potest. Per sius. & anticyras melior sorbere meracas. Iuuenalis. Sorbere & ante cybū qd̄ debeat aut pater / aut rex. Sorbeo sorbes in præterito facit sorbui: in supino forbitum. Sorbo autem / format præteritū sorpsi: supinum sorptum / testibus Prisciano / & Probo.	Sorbeo Sorbo
Vgutio	Sorbitio / & sorbities / in uno significato accipi possunt. Et format sorbities / di minutiue sorbicicula: non aut sorbiciuncula / ut somniauit Vgutio. Nam sor bitiuncula / ab ea / quæ est sorbitio / per diminutionem fit.	Sorbitio Sorbities Sorbicicula
Marcellus Plautus Diomedes Donatus Priscianus Ouidius Virgilius Priscianus Iuuenalis Cato Terētius Varro Papias	Scalpo scalpis / & scalpurio scalpuris dici p̄t / teste Marcello. Plautus i aularia. Vbi erat hæc defossa / ocepit ibi scalpurre unguis. Silex huius silicis cum i latino / & unco / masculini / & fœmini generis est / testis bus Diomede / Donato / Prisciano. Ouidius li. metamor. vii. Aut ubi terrena silices fornace soluti. Virgilius libro æneidos. vii. Stabat acuta silex præcisus undiq; saxis. Dictus ē silex / q; de eo ignis saliat. Supellex cū unico p / & duplicato / & hæc supellectilis / declinari i recto potest / teste Prisciano: & primā corripit syllabam. Iuuenalis. Tales ergo cybi / qua / lis domus / atq; supellex. Cato aduersus Tyberii Sempronii. Si posset auctio fieri de actibus suis / quasi supellectilis solet. In ablatiuo singulari facit supelle ctile / uel supellectili. Terētius i phormione. Tum pluscula supellectile opus est. Varro libro secundo de analogia. Sæpe itaq; ex eadem supellectili licet ui dere. Papias dicit posse declinari etiam hoc supellectile. Nā & plurali nume / ro supellectilia dicimus.	la la Scalpo Scapurio Silex Supellex Supellecti lis Supellectile
Virgilius	Stratus huius stratus / & hoc stratum / declinari potest / dicente Virgilio. Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit.	Stratus Stratum Suffragor
Virgilius	Suffragor suffragaris fra syllabam producit. Virgilius i Priapea.	

Iuuenalis
 Lucanus
 Ouidius
 Marcellus
 Ennius
 Varro
 Cato
 Vgutio
 Terentius
 Hieronymus
 Polux
 Aristoteles
 Cicero
 Quintilianus
 Plautus
 Hieronymus
 Hieronymus
 Plinius
 Ptolemæus
 Ouidius
 Iuuenalis
 Apuleius
 Virgilius
 Martialis
 Seruius
 Virgilius
 Virgilius
 Martialis
 Hieronymus
 Seruius
 Virgilius
 Cicero
 Coelius
 Salustius
 Seneca

Copia me perdit: tu suffragare rogatus. Inde uenit suffragium / fra syllaba pa
 ri mdo producta. Iuuenalis. Libera si datur populo suffragia / qui tam. Luca
 nus. Et nō ad missæ dirimat suffragia plebis. Suffragium autem a frango frā
 gis / fra syllabam corripit. Ouidius qui de nuce inscribitur.
 Quid nisi suffragium nimbis ruitantibus essem?
 Sacrificio sacrificas & sacrificor deponens / teste Marcello usurpatur. Ennius. Sic
 nos ille suos diis sacrificare pueros. Varro rerū diuinarū libro quarto. Viri
 nuptis sacrificabantur in cubiculo uiduæ. Cato de liberis educandis. Quom
 primoribus initiarent de potione pueros sacrificabantur.
 Symbolum cum y græco / neutro genere & hæc symbola sceminino / declinari
 potest. Neq; ab eo qui est bolus / deducitur / ut Mammætractus tradit / & cum
 Catholico Vgutio sōniauit. Sed a συμβολω / quod est confero / deriuat.
 Vnde quidam collationem interpretati sunt: ita ut cœna illa dicatur collatō
 in quam cōparandā plures aliquid contulerunt. Nam laus symbolæ / colla
 tio est. Terentius in Andria. Symbolum dedit. Hieronymus in parabolis capi
 tulo. xxiii. Noli esse i cōiuiuis potatorū: nec in comessationibus eorum / qui
 carnes ad uescendum cōferunt: quia uacātes potibus & dantes symbola / con
 sumuntur. Symbolum item / teste Poluce / paruū erat numisma. Vnde & a nō
 nullis signum traducitur: a quo / sit eusymbolum: quod bonum omen inter
 tatur. At uero Aristoteles / symbolum originem / hoc est etymologiam uoca
 bulorum appellat: per quam scilicet / uis uerbi / uel nois / per interpretationē
 cognoscitur. Cicero autē / symbolum notam traduxit. Alii similitudinem trā
 ferunt: Quod etiā libro primo. Quintilianus tradit. Symbola item / dici po
 test congressio / prælium / uel consiliū.
 Socius & socienus in uno significato dici potest. Plautus in aularia. Atq; illi so
 cieno tuo iterstringam gullā. Socia facit in datiuo plurali / & ablatiuo / socii:
 sicut & socius. Hieronymus in epistola ad Susannam. Ad hæc respondet bea
 ta Tecla cum suis innumerabilibus sociis. Idem i libro Iudicum capi. xi. Cūq;
 filia abisset cum sociis / ac sodalibus suis / flebat uirginitatē suam in montibus.
 Sauromatæ / populi quidam sunt iuxta / danubium / in Mæotidem uergētes pa
 ludem: qui & Sarmatæ uocati sunt. Plinius li. quarto naturalis historię. Sa
 uromatas Scytharum gentes Græci uocant: quas Sarmatas Romani dicunt.
 Vnde horum regio Sarmatia etiam a Ptolemæo dicitur. Inde sarmatis huius
 farmatidis. Ouidius. Terreat haud manes Sarmatis umbra meos. Sed (ut di
 xi) / et a latinis populi hi Sauromatæ appellantur. Iuuenalis satyra secunda.
 Ultra Sauromatas fugere hinc libet.
 Spælæum cum æ diphthongo in media syllaba scribitur / necnon & in prima / si
 Apuleio creditur / ea scilicet ratione / q̄ diximus i dictōe syncærus. Virgilius i
 bucolicis. Certum est in siluis / inter spælæa ferarum: idest spluncas.
 Supnus cum æ sequente pn / uel (ut alii uolunt) cum o sōnus scribi debet. Nam
 Græci ὑπνος dicūt: quod ē ptulit Martialis / quom ait.
 Hypne quid expectas piger. imortale phalernum
 Funde. Latini autē / mutantes aspirationē in s / & y græcum i u / dicūt supnus.
 sicut Herpillon serpillū: hemis semis: hepta seprē: Somnus proprie (ut tradit
 Seruius) est ipse deus: ut est apud Virgilium li. æneidos. v. Cum leuis æthere
 is delapsus somnus ab astris. Vocatur tamen & sōnus / quom dormimus. Vir
 gilius geor. tertio. nec somnos abrumpit cura quietos. Martialis. Dat tibi se
 curos uilis tegeticula somnos. Hoc somnium / illusio dicitur / quam dormien
 do patimur / dicēte Hieronymo i epistola ad Eustochium. Nec uere sopor ille
 fuerat: nec uana somnia / qbus sæpe deludimur. Sed & pro somno ponitur /
 teste Seruio. Vnde & Virgilius libro æneidos. v. ait. Te palinure petēs / tibi tri
 stia somnia portans: idest somnos. Somnus si componitur cum semis / secun
 di / & tertii ordinis est. Cicero i Verrem. Hic ē et cum semisōnus stuperet. Cœ
 lius in Antonium. Ipsum nanq; offendunt semisōno corpore profligatū. Sa
 lustius i Ingurtha. Signo dato / castra hostiū iuadūt / semisomnos partim / alios
 arma sumētes / fugēt. Seneca de breuitate uitæ. Quam multi hesternæ crapula

ist
 Suffragiū
 Sacrificio
 Sacrificor
 Symbolū
 Symbola
 Socius
 Socienus
 Socia
 Sauromatæ
 Sarmatæ
 Sarmatis
 Spælæum
 Splunca
 Supnus
 Supnium
 Semisupn⁹
 Semisupnis
 q :

	femifumnes/ & grauēs.	
Srruius	Spicus mafculino/ & fpica fœminino/ & fpicū neutro genere/ declinari pōt/ te	Spicus
Cicero	fte Sēruio ſuper primū georgicorum: ubi ait. Mafculini uſum/ i utroq; nume/ ro habemus: neutri uero/ in ſolo ſingulari/ & raro. Cicero in Arato. Spicum illuſtre ferens illuſtri corpore uirgo.	Spica Spicum
Pompeius	Sterilus ſecūda/ & ſterilis tertia declinatiōe/ declinari poſſe oſtēdit Pōpeius i di	Sterilus
Lucretius	ctiōe ſterilā/ pro ſterilē/ dicēte ēt Lucretio li. ſecūdo. Et ſonitu ſterila/ & ſuceo.	Sterilis
Prifciāus	Scobs huius ſcobis/ fœminini generis eſt/ teſte Prifciano. At uero Phocas/ mafcu	Scobs
Phocas	lino hic ſcobis declinari præcipit. Id eſt/ quod ab aliqua minutiffimū decidit/ dum uel per ferrā ſecatur/ uel p terebram pforatur. Sed & ex attritio ne laterū/ ſcobis habetur: qua frequēter ad metalla/ & pauimēta tergenda/ ſe	Scobina Scobis
Horatius	duli miniſtri utuntur. Vnde Horatius in ſermonibus ait.	Scrobs Scrobis
Virgilius	Vilibus in ſcopis/ in m appis/ in ſcobe quantus Conſiſtat ſumptus neglectis fla gitiū ingēs/ Ten lapides uarios lutulēta radere palma/ Virgilius in Priapea. Nemo uiderit hanc ut expuentem Quam pro ſanguine puluerem/ ſcobēq;.	
Varro	A ſcobe/ ſcobina deriuatur/ ſabrilē inſtrumētum: quæ anonnullis ēt ſcobis ap pellatur. Varro de lingua latina/ comici cuiuſdā uerba enarrans/ ſcobina (in quit) ego illum actutū arrafi: Scrobs huius ſcobis mafculini generis eſt/ teſti bus Probo/ & Seruio ſuper ſecūdum georgicon. Sed a Phoca/ hic ſcobis in recto declinatur. Prifcianus autē/ tam fœminini/ q̄ mafculini generis eſte tra dit: quod & placet. Vñ & Lucanus li. octauo/ ait. Exigua trepidus poſſūt ſero be: id eſt/ foſſa. Et Ouidius libro metamor. vi. Et procul aggeſta ſcobibus tel/ lure duabus. Mafculino autē genere protulit Plautus/ quom dixit in Amphi tryone. Ibi ſcobes effodi duplos.	
Probus	Sino ſinis facit in præterito ſui/ teſte Prifciano: ut eſt apud Terentium in adel	Sino
Seruius	phis. Quia uō ſciuit egeſtas. Diomedes autē dicit/ q̄ facit ēt ſini: q̄ & iducit Pu bliū dicentem de uita ſua. Quod ſi me inuitū abire ſiniſſet. Et Scaurus eodem	
Phocas	referente Diomede/ ait. Prædiū non ſini fieri.	
Prifcianus	Statua format per diminutionem ſtatucūlus/ teſte Donato in editione ſecun	Statua
Lucanus	da Diuus autē Hieronymus Donati diſcipulus/ hoc ſtaticulū a ſtatua forma	Staticulus
Ouidius	uit. Ait enim in trãſlatione homiliæ quintæ. Origenis ſuper pentateuchū. Sed	Staticulū
Plautus	uxor eius imemor pecepti/ retrorſum reſpicit: ipoſitam legem rupit: fit ſta	Statio
Prifcianus	ticulū ſalis. Et paulo poſt. Memētote uxoris Lot. Quod autē fit ſtaticulū ſalis/	Statiūcula
Terētius	iſipientiæ eius expoſitū uidetur iudiciū. Statio autē format diminutiue ſtatiun	
Diomedes	cula: ſicut ratio ratiūcula.	
Publius	Lucāus Santones/ Santoni/ Santonici/ populi qdā Galliæ/ dici poſſūt. Lucāus li. p̄mo.	Santones
Scaurus	Signa mouet/ guadetq; amoto Santonus hoſte. Iuuenalis.	Santoni
Donatus	Tempora Santonico uelas adoperta cucullo.	Santonici
Hierōymus	Lucāus Spurcicia/ & ſpurcicies/ i uno ſignificato dici poteſt. Lucanus li. vi. At cōtra/ nobis cœnum teterrima cū ſit Spurcicies/ eadem porcis hæc mūda uidetur.	Spurcicia Spurcicies
	Satrapa cū t exili/ uocabulū eſt Perſicum: & apud nos præfectū indicat. Neq; ex	Satrapa
Vgutio	fatis/ & rapio cōponitur/ ut cū Catholico ſomniauit Vgutio.	
Vgutio	Sceptrū cum c & t exilibus/ græcū ē: nā græci σκηπ̄ Τροπ̄ dicūt. Neq; a cepi præ terito deriuatur/ ut cū Catholico Vgutio ſomniauit. Virga erat/ qua reges ute bantur in Iouis ſimilitudinem.	Seprū
Vgutio	Sepia/ græca dictio eſt. Neq; a ſapio ſæpis deducitur/ ut cū Catholico ſoniauit	Sepia
Plinius	Vgutio. Genus ē piſcis/ teſte Plinio: ex quo atramētū quoddā cōficiſ. Perſius.	
Perſius	Nigra quod Inſuſa uaneſcat ſepia Lympha. Eſt etiā ſepia/ ſcopulus diuerſis i	
Herodotus	locis iuxta Athenieſiū litora/ teſte Herōdoto.	
Vgutio	Scotonia cū c/ & t exilibus/ iſirmitas quædā eſt/ tenebroſitatē inducēs: unde & obtenebratio dici poteſt. Nam a σκο̄ ΤΟΥΜΑΙ/ quod eſt uertiginor deſcen diti: nō autē a ſcuto/ ut cū Catholico Vgutio ſomniauit.	Scotonia
Vgutio	Siderites cū i latino utrobique/ & t exili/ genus quoddam eſt lapidis/ ferro ſimi	Siderites
Vgutio	lis. Nam a σιδ̄ηρος/ quod eſt ferrū deducitur: non autē ab eo quod eſt ſydus/ ut cum Catholico ſoniauit Vgutio.	

Stadiū/græcū ē uocabulum:& latine curriculum trāsfertur. Est aut mille passuū
 Vgutio pars octaua. Neq; a sto stas deriuatur/ut cum Catholico Vgutio somniauit.
 Vgutio Sartago cū t exili/nō uenit ab ago agis/ut cum Catholico Vgutio somniauit:
 sed a Græco trahitur:& a nostris patella traducitur.
 Spongia a σπογγος quod Græci dicūt/deriuatur:non autem a spuma/ut cū
 Vgutio Catholico somniauit Vgutio.
 Siphon cum i latino/græca dictio est. Neq; a sibilo sibilas descendit/ut cum Ca-
 Vgutio tholico somniauit Vgutio. sunt aut siphones tubi/uel fistulæ/per quas/urgē
 Plinius te spiritu aqua/uel alius liquor emittitur. Plinius libro secūdo naturalis histo-
 ria. De qua in sūma iuga erumpente/quo spiritu acta/& terræ pondere pres-
 Iuuenalis sa/siphonū modo emicat. Alii dicūt a sono uocis/siphones dictos. Iuuenalis.
 Effigiemq; deæ lōgis siphonibus implēt.
 Scutica cum e exili utrobicq; & t non aspirato/& i latino/nō uenit a scuto/ut cū
 Vgutio Catholico somniauit Vgutio. Nam scutum primam producit syllabam: ut ē
 Virgilius apud uirgiliū:& scuta latentia condunt. Scutica autē p̄mam corripit/dicente
 Persius Persio. Atq; hic quem ad strigiles scutica/& metus egit erilis. Dicta est autem
 scutica ακυ τοσ/quod est corium. Est enim flagellum ex corio.
 Sambucus/arbore est nota. Festus. Ebulus græce/sambucus latine. Neq; declina-
 Vgutio tur hæc sambuca/ut Vgutio/& Catholico uoluerunt. Lucilius li. xxvi. Atq;
 Serenus in foelix signum/sambucum uocant. Serenus autem primam huius dictionis
 Serenus syllabam corripit/absq; m fabucus/seribi posse innuit/quom ait. Conue-
 Lucilius niet teneræ radix decocta fabuci. Idem. Vngitur & succis dederit quos parua
 fabucus. Sambuca/genus est machinæ:qua urbes expugnari solent. Sambu-
 ca item/genus ē instrumenti musici/barbarum Strabone teste uocabulum. Et i
 Satrabo utroq; significato/media syllaba producit. Persius satyra sexta.
 Persius Sambucam citius caloni aptaueris alto.
 Lucretius Scateo scates secunda/& scato scatis tertia cōiugatione/declinari potest. Lucreti
 us libro. v. Et partim plano scatere atq; erumpere campo.
 Scandalum singulari numero neutri generis est:in plurali uero/tam masculini/
 Probus q̄ neutri/teste Probo. Quod quidem uocabulū/primum ab euangelio accep-
 Priscianus tum est:quod græci ēτ σκαυδ-αλου neutro genere proferunt.
 Propertius Sterno sternis facit i præterito strauit/teste Prisciano:qn ēτ & sternui. Propertius.
 Catullus Arduus argutum sternuit omen amor. Catullus.
 Dextra sternuit appellatione.
 Hierōym⁹ Scopo scopas prima & scopo scopis tertia coniugatione/declinari potest. Hic
 Psalmogra- ronymus in Hefaiā capitulo. xiiii. Et scopabo eam in scopa terens. Psalmo/
 phus graphus. Et scopebam spiritū meum. Scopo primæ cōiugationis facit i præ-
 terito scopauit/tertiæ autem scopsi.
 Alconius Sporta format per diminutiōem sportula/& sportella/teste Alconio.
 Prolemæ⁹ Sturnus/auis est nota. Sturni pluralis tñ numeri/opidum ē Calabriae/teste Pto-
 Prolemæus lemæo. Sturni item/populi sunt sub Vibionibus usq; ad Alaunos/ut idē Pto-
 Priscianus lemæus docet.
 Plautus Soteris cum t exili/& soterin/in recto declinari potest/teste Prisciano. Plautus
 in uitularia. Illic autē Soterinis est pater. propriū fuit mulieris nomen. Soter
 ēτ cum t exili/propriū fuit uiri nomen:& dici potest saluator.
 Seruus/& seruitium/in uno significato accipi possunt:sicut & pro officialibus/
 Salustius siue obsequia exhibentibus/officia dicimus:& pro ministris/ministeria:& p
 Horatius m̄cipibus/mancia. Salustius. Interea seruicia repudiabat:quorum in initio
 ad eum copiæ cōuenerāt. Seruicium tamen proprie est seruitus ipsa/uel serui-
 tutis actio. Horatius sermōe. xv.
 Cum tē seruicio lōgo/curaq; leuarit.
 Sacerdos/cōis generis ē:& format diminutiue sacerdotulus/& sacerdotula.
 Platus Sors/& fortis/in recto declari pōt. Plautus in Casina. Vide ne qua illic isit alia
 Priscianus sortis sub aqua. Quod etiam Priscianus ānotauit.
 Priscianus Strabo/cōis generis est/teste Prisciano. Declinatur tamen & masculine hic stra-
 Marcellus bus/teste Marcello:& feminine hæc straba/ut idem tradit Priscianus. Neq; a

Stadium
 Sartago
 Spongia
 Siphon
 Scutica
 Sambucus
 Sabucus
 Sambuca
 Scateo
 Scato
 Scandalum
 Sterno
 Scopo
 Sporta
 Sportula
 Sportella
 Sturnus
 Sturni
 Soteris
 Soterin
 Soter
 Seruus
 Seruicium
 Sacerdos
 Sacerdotu-
 lus
 Sacerdotu-
 la
 Sors
 Sortis
 Strabo
 Strabus

- Threiciamq; Samum/ quæ nunc Samotracia fertur: ubi diphthongus ipsa diuiditur: sicut etiam li. primo æneidos: uel qualis equos Threiffa fatigat Harpalice. Est igitur Thracia regio Europæ: quæ teste Gellio libro. x. noctium at ticarum/ Sithon appellata fuit.
- Virgilius
Gellius
- Trachyna cum t exili/ & ch aspirato/ & y græco scribitur. Nam a Τραχυνῶ/ qd est aspero/ deriuatur/ teste Strabone. Opidum est Campaniæ: quæ nunc iter posita a littera/ Tarachyna/ uel plurali numero Tarachynæ appellantur: qd etiam Anxur antea uocabatur. Pompeius. Anxur uocabatur/ quæ nunc Tarachyna dicitur. Liuius. Anxur fuit/ quæ nunc Tarachynæ sunt. Trachys eadem scriptura/ & Trachyn/ in recto declinari potest/ teste Prisciano: quin et hæc Trachyna/ ab accusatiuo græco formata: sicut Salamis/ Salami/ Salamia/ Eleusis/ Eleusin/ Eleusina. Vrbs est Boetiæ/ teste Strabone: de qua Lucanus li. vi. Flebile pieridum Trachyn/ preciumq; nefandum.
- Strabo
Pompeius
Liuius
Priscianus
Strabo
Lucanus
- Tympanū cū t exili/ & y græco/ instrumentum pulsationi ē aptum/ dicente Ouidio libro factorū. iiii. Cymbala pro galeis/ pro scutis tympana pulfant. Neq; a tinnio tinnis deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.
- Ouidius
Vgutio
- Taurus cum t exili/ græcum uocabulum/ fortis est bos. Taurus item/ mons est Ciliciæ: qui ab Indico mari primum surgit/ testibus Solino in collectaneis/ & Plinio libro. v. naturalis historiæ. Alius est eodem nomine mōs/ qui a Scythiis incolitur/ teste Herodoto: a quo & Tauroscythæ uocitati sunt. Est & eiusdem nōis promontorium Sicilia/ teste Ptolemæo. Tauri/ Iudi dicuntur in honorē deorum inferorum facti/ ut scribit Pompeius. Taura appellabatur ab antiq; uacca sterilis/ dicta hac ex causa/ q; non magis pariat/ q̄ taurus/ ut idem Pompeius attestatur. Taurea/ genus ē flagelli. Hieronymus in secundo libro Maccabeorum capitulo septimo in initio. Contigit autem & septem fratres una cum matre apprehensos/ compelli a rege edere contra fas carnes porcinas/ flagris/ & taureis cruciatis. Taurica chersonesus magna est/ figura/ & magnitudine/ par peloponeso/ adherēs hostio Mæotidis: de q̄ Iuuenalis satyra. xv. Aegyptus/ quippe illa nefandi Taurica sacri.
- Solinus
Plinius
Herodotus
Ptolemæus
Pompeius
Pompeius
Hieronymus
Iuuenalis
- Techna cum t exili/ & ch aspirato/ græcū est uocabulū: quod apud illos Τεχνη scribitur: & a nostris arstræfertur. Neq; a tego tegis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Terentius i eunucho. Quam scio hanc esse technā Parmentonis: id est artem.
- Vgutio
Terentius
- Teutates cum t exili ubiq; scribitur. Neq; a θεοσ qui est deus deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed Gallicum uocabulum est/ Mercurii apud illos cognomen. Lucanus in primo. Et quibus immitis placetur sanguine diro Teutates/ horrensq; feris altaribus Hesus.
- Vgutio
Lucanus
- Tænia cum t exili/ & æ diphthongo/ græca dictio ē/ teste Seruio. Neq; a teno tenes descendit/ ut cū Catholico Vgutio somniauit. Virgilius li. æneidos. vii. fit longæ tænia uittæ: hoc est extremitas/ ut Seruius exponit. Sed p uittis positum fuit manifeste Virgilius/ quom dixit libro æneidos. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Quare tænia dici potest/ & tæna. Alii uolunt/ ut apud Virgilium legatur tæniis: ut amphibracus pes sit/ tribus constans syllabis/ p̄ma/ & ultima longis/ media breui. Thena urbs a Ptolemæo ponit in Samaria. Hoc tenus huius tenoris/ pro laqueo/ uel tendicula/ apud Plautum legitur in Bacchidibus: ubi ait. Pendebit hodie/ pulchre ita intendi tenus.
- Seruius
Vgutio
Virgilius
Virgilius
Ptolemæus
Plautus
- Tempus/ & tēpeſtas in uno significato accipi possūt. Ouidius li. i. metamor. Non ego pro mūdi regno/ magis anxius illa Tempestate fui. Et tam de sereno/ q̄ de nubilo/ teste Seruio/ dici tēpeſtas potest. Virgilius. unde hæc tam clara repente Tempestas? Et alibi. Præcipites atra ceu tempestate columbæ. Tempus item/ pars capitis ē: quod ab indoctis tempus enuntiatur. Virgilius libro æneidos. xii. Velati limo/ & uerbena tempora uicti. Et æneidos. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Hæc tempe/ loca sunt Thessaliæ/ teste Seruio. Sed abusiue (ut ait) pro cuiuslibet loci amœnitate ponunt: ut ē apud
- Ouidius
Seruius
Virgilius
Virgilius
Virgilius
Virgilius
Seruins
- Trachyna
Tarachyna
Tarachynæ
Trachys
Trachyn
Trachyna
Tympanū
Taurus
Tauri
Taura
Taurea
Taurica
Techna
Teutates
Tænia
Tæna
Thena
Tenus
Tempus
Tempeſtas
Tempe

Virgilius	Virgiliū georgicon secundo: ac frigida tempe.	
Marcellus	Temperies & temperatura in una significatiōe dici potest / teste Marcello / Var	Temperies
Varro	rone inducente dicentem. Quero utrum hoc aduxerit / cæli temperatura / an	Tēperatura
Agrætius	terra bonitas / temperantia / temperatio / temperies / hoc distant / teste Agræ	Tēperantia
Stadius	tio in Caprum: q̄ temperantia / animorum est: tēperatio / rerū: tēperies uen	Tēperatio
Stadius	rorū. Verū & pro tēpantia tēperies ponit. Stadius li. syluarū. ii. trāgllaq̄ morū	
	Temperies. Et in eodem. & docta fruendi	
	Tēperies: hoc est temperatio.	
Virgilius	Tristo tristis actiuū est uerbū. Virgilius. & pluuio contristat frigore cælum. Tri	Tristo
Hierōymus	stor tristis deponens est absolutū. Hieronymus in Mathæo capi. xxvi. Et af	Tristor
	sumpto Petro / & duobus filiis Zebedei / cœpit cōtristari / & mæstus eē.	
	Trapeta cū t exili utrobiq̄ / sceminio genere / & trapetū neutro / declinari pōt.	Tapeta
Varro	& a Trēto quod est uoluo / seu uerto / descēdit. Varro de lingua latina / trape	Trapetum
	ta (inquit) a terendo dicitur / nisi græcū est. Quod quidem cū græcum sit uoca	Trapeza
Terentianus	bulum / cessat ut a terendo dicatur. Terentianus. Quo super infidens trapeto	Trapezus
Virgilius	signa gyris temperat. Virgilius in georgicis.	
	teritur Sicyonia bacca trapetis: id est molis oliuariis. Trapeza cū t exili / græca	
	dictio est: & a nostris mensa traducitur. Trapezus cum t exili / urbs est ponti	
Ptolemæus	Capado cum ultra Sidonem / teste Ptolemæo. Et facit in genitiuo trapezūtis:	
	sicut Amathus Amathūtis.	
	Thyrus cū th aspirato / sequente y græco / propriū fuit pastoris nomen. Thyr /	Thyrus
	fus huius thyrū eadem scriptura / græcum uocabulum ē. Neq̄ ex terra / & sur	Thyrus
Vgutio	sum componitur / ut ridiculo cū Catholico sōniabundus dixit Vgutio. Hasta	
	quædam erat Pampinis inuoluta: quam baccates in choreis deportabant / di	
Ouidius	cente Ouidio pastorum tertio.	
	Fœmicos thyrso concita ille choros. Est & eodem noīe fluius: cuius hostiū	
Ptolemæus	est a latere occidentali Sardinæ / ut Ptolemæus ostendit.	
Seruius	Tholus cū ch aspirato / & unico l / græca dictio est / teste Seruio. Neq̄ a tollo tol	Tholus
Vgutio	lis descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Est proprie ueluti scutum	
	breue / quod medio in tecto ponitur: in quo trabes cœunt: ad quod dona su /	
Virgilius	spendi confueuerāt. Virgilius libro nono æneidos.	
	si qua ipse meis uenatibus hausi / Suspēdiue tholo.	
	Talus cum t exili / & unico l / tam pro taxillo / q̄ pro parte pedis scribitur. Neq̄	Talus
	ab eo qui est tholus (quod cum th aspirato annotatur) deducitur / ut cum Ca	
Vgutio	tholico somniauit Vgutio. Nam tholus primam corripit syllabam: talus au /	
Martialis	tem primam pducit. Martialis. Non mea magnanimo depugnat tessera ta /	
Horatius	lo. Horatius sermone. ii. At talos stola demissa / & circumdata palla.	
Hierōym ⁹	Torques / & torquis in recto declinari pōt. Hierōymus i parabolis capi. pmo.	Torques
Stadius	Vt addatur gratia capiti tuo: & torques collo tuo. Stadius li. thæbaidos. vi.	Torquis
	Torqs in hostiles p uulnus tendit arenas. Nam si torques dixisset / uersus sta	
Caper	re nō posset. Et tā sceminini / q̄ masculini generis est / testibus Capro / & Pro /	
Probus	bo: cū masculini tñ generis Priscianus esse tradiderit. Vñ Propertius ait.	
Priscianus	Torquis ab incisa decidit unca gula. Circulus ē aureus / monilis genus.	
Proptius	Torale (inquit Seruius super librum primū æneidos) mappa longa est / uel cor	Torale
Seruius	tina: quod & per apocopen toral usurpatur / dicente Horatio. ne turpe toral /	Toral
Horatius	ne sordida mappa.	
	Thorax cum th aspirato / græcum uocabulū est: quod latine pectus transfertur.	Thorax
	Neq̄ ab eo qui est torus / latinum uocabulum / a tortis hær bis dictus / deri /	Thoracha
Vgutio	uatur / ut cum Catholico somniauit Vgutio. Masculini generis est: a cuius ac	
	cusatiuo græco θώραξ / nonnulli ēt hæc thoraca declinari uolunt.	
Vgutio	Tornus græcum est uocabulum. Neq̄ a torqueo descēdit / ut cum Catholico	Tornus
	somniauit Vgutio.	
Priscianus	Toreuma huius toreumatis cū t exili / & hoc toreumatum / declinari pōt / teste	Toreuma
Vgutio	Prisciano. Neq̄ a torno tornas deriuatur / ut cū Catolico somniauit Vgutio.	Toreumata
	sed græcum uocabulum est / opus indicans pulcherrime sculptum: dictum a	
Salustius	Topevo / qđ est sculpo. Salustius in Catilina. Tabulas signa toreumata emūt.	

Ciper Torris cum duplicato r masculini & foemini generis est testibus Capro & Torris
 Probus Probo quin et hic torrus huius torri declinaerunt antiqui: ut et Pacuuius Torrus
 Pacuuius protulit & Ennius Priscianus autem masculini tantum generis esse dixit. Torridus
 Ennius Fustus est in sumitate adustus. Torrus item torridus interpretatur & aridus. Torr ens
 Priscianus Torrens masculini generis fluvius dicitur qui in aestate siccat.
 Catullus Turbo huius turbinis & hoc turben (quo scilicet genere Catullus protulit) Turbo
 Seruius ueteres declinabant teste Seruio super librum septimum aeneidos. Turbo Turben
 Horatius huius turbonis proprium fuit uiri nomen: cuius meminit Horatius sermo ne. xiiii. dicēs. Corpore maiorem rides Turbonis in armis.
 Hieronymus Traha a traho trahis & trahea dici potest. Genus est uehiculari. Hieronymus in Traha
 Virgilius libro primo paraliomenon capitulo uigesimo. Et fecit super eos tribulas Trahea
 & trahas & fere a carpenta transire. Virgilius georgicorum primo.
 Priscianus Tribulaque trahæq; & iniquo pondere ratri. Vbi pes secundus dactylus
 est: & prima syllaba positione duarū quæ sequitur consonantiū tri pducta est. Triūphus
 Triumphus cum t exili & i latino & ph / græcum est uocabulum teste Priscia
 no: quod apud illos ἑπιπρωσ σcribitur. Vbi (ut ait) translatio aspirationis
 fuit a pria ad postremā syllabā: & b in p cōuersum est: quia b aspirari nō pōt.
 Neq; ex tris & phone cōponit ut cū Catholico ridiculus sōniauit Vgutio
 Vgutio Tartarus cum t exili utrobique in singulari numero masculini generis est: in plu
 Diomedes rali uero neutri testibus Diomede & Phoca. Et a τάρταρος quod est tur Tartarus
 Phocas bo descēdit: quia scilicet illic omnia turbata sunt auctōribus Seruio & Ari
 Seruius sticho super theogoniā Hesiodi. Pro face autem uini hoc tartarum neutro
 Aristarchus genere declinatur.
 Horatius Trinacia cum t & c exilibus & i latino utrobique in insula est: quæ alias Sicilia Trinacia
 Ouidius Sicania Triquetra appellatur. Horatius sermone. xvi. quid militibus promif Trinacris
 sa Triquetra: Et a Trinacia fit Trinacris. Ouidius i fattis. Terra tribus scopu Triquetra
 Apuleius Tanarus cum t exili & æ diphthongo teste Apuleio scribitur: græcū qdē noca Tanarus
 Seruius bulū (nā græce τάναρως) i singulari nūero masculini generis: in plu uero neu tri. Promōtorū ē Laconia teste Seruio. Neq; a τάναρως qd est lamentū deri
 Vgutio uatur ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed nec τάναρως (qd cū th apud Græ
 Vgutio cosānotatur) a teneo tenes descēdit: ut idē cū Catholico Vgutio sōniauit. Nā
 Seruius græca uocabula latiam etymologiam non sapiunt ut dixit Seruius.
 Varro Turma non uenit a turba ut cum Catholico Vgutio sōniauit. Sed auctōribus Turma
 Vgutio Varrōe de lingua latina & Pōpeio turma dicta ē quasi terma q; scilicet terde
 Pompeius ni eqtes ex tribus tribubus Tatiensiu uidelicet Rhamnyū / Luceriū fiebant.
 Propertius Vnde Propertius. Hinc Tates / Rhamnisq; uiri / Luceresq; coloni.
 Vgutio Toruus / terribilis dicitur. Neq; a torqueo torques deducitur ut cum Catho Toruus
 Seruius lico sōniauit Vgutio. Sed a terreo terres descendit e in o conuerso teste Toruitas
 Seruio: sicut (ut ait) officium ab efficio efficis e in o mutato deriuatur. Inde
 Pompeius toruitas dicta est: uel (ut Pompeius tradit) a ferocia taurorum / quasi tauri
 acerbitas / toruitas est uocata.
 Pompeius Tagax huius tagacis / furunculus appellatur: dictus a tago tagis pro tango / au Tagax
 Vgutio ctore Pompeio. Neq; a taceo taces deducitur ut cum Catholico sōniauit Tagus
 Lucillius Vgutio. Lucillius proscribere posse tagacem. Tagus etiam cū t exili / fluvius
 Iuuenalis est Lusitania: de quo Iuuenalis. Quod tagus & rutila pactolus uoluit arena.
 Festus Tango tangis & tago tagis absq; n dici potest. Vnde Festus ait. Tagit simplici Tango
 Diomedes ter dicitur: quod attigit / contigit / facit compositum. Quod & ante Festum Tago
 Marcellus Diomedes tradidit & Marcellus Plautum inducens in mustællaria dicentē.
 Plautus Abscedite talis ne attigant Tango facit in præterito tanxi: tago autem teti /
 gi: sicut pango panxi / pago pepigi.
 Pompeius Trosulum oppidum est Tuscorum. Trosuli equites dicti sunt (ut scribit Pom Trosulum
 peius) q; Trosulum oppidum sine peditum opera ceperunt. Trosulus item Trosulus
 Marcellus dictus est quasi torosulus auctore Marcello. Neq; a tros per diminutionem
 Vgutio formatur ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Persius. Trosulus exultat ti
 Persius bi per subellia leuis.

Marcellus Trua a terendo dicta ē quasi tērua / teste Marcello: nel a traiciēdo / q̄ scilicet p Trua
 Varro eā aqua traiciat / auctore Varrone. Genus est uasis: a quo / fit diminutiue trul Trulla
 Vgutio la. Neq; a trudo trudis trulla deriuatur / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Trullcum
 Horatius Horatius. festis portare diebus Campana solitus trulla. Hæc a nonnullis etiā Truo
 Pompeius bacrio appellatur / teste Pompeio in dictione bacrionem. Trulla itē / portus
 Ptolemæus est foelicis Arabia: teste Ptolemæo: quo etiam nomine quoddam uocatum ē
 instrumentum cœmentariorum. Et quoniam trulla inuersa in aquā cadens / so
 num emittit talem / qualem crepitum per secessum ex uentositate intrinseca
 exhalant / ideo dixit Iuuenalis satyra tertia. Si trulla inuerso crepitum dedit
 Iuuenalis aurea fundo. Hoc trulleum etiam cum geminato l'genus est uasis trulla ma
 Marcellus ioris / teste Marcello. Varro de uita patrum. Postularēt trulleum / Matellionē
 Varro peluim. Truo genus est auis / alias onocrotalus uocatus / ut scribit Pompe
 Pompeius ius. Cæcilius cuiusdam irridens nasi magnitudinem / ait. Proh dii immorta
 Cæcilius les / unde prorepsit truo ?
 Turpilius Tapes huius tapetis cum t exili / & hoc tapetum / & hoc tapete (ut est apud Tur Tapes
 Virgilius pilium / glabrum tapete / Marcello referente) declinari potest. Virgilius libro Tapetum
 æneidos octauo. Armaq; craterasq; simul / pulchrosq; tapetas. Ex quo textu Tapete
 Catholicon ignorans tapetas accusatiuum græcum esse pluralem / adiectiuū
 q; masculinum pulchros / in foemininum mutans / hæc tapeta foeminino ge
 nere declinari posse tradidit. O ridiculi hominis ineptias. Hinc Statius libro
 Statius thæbaidos primo. altoq; inferre tapetas. Virgilius libro æneidos septimo.
 Virgilius Instratos ostro alipedes / pictisq; tapetis / ab eo quod est tapetum: quod etiam
 Seruius Seruius tradidit. Hieronymus in libro secundo regū capitulo decimo septio.
 Hieronymus Obtulerunt ei stratoria / & tapetia / ab eo quod est in recto tapete. Tapes græ
 Lactantius cum est uocabulum / teste Lactantio grāmatico super præfatum librum Statii.
 Vgutio Neq; ex sterno / & pes componitur / ut cum Catholico somniauit Vgutio.
 Ptolemæus Tapsus cum t exili / insula est in sinu Numidico / teste Ptolemæo: de qua memi Tapfus
 Virgilius nit Virgilius libro æneidos tertio dicens: Tapsumq; iacentem. Thasos cū th Thasus
 Herodotus aspirato / & unico s / insula est Thracia: teste Herodoto libro historiarum sex Thasius
 Ptolemæus ro. Ptolemæus scribit Thason insula esse maris Aegæi. Est autē una ex cycla Thasium
 dibus / a Thaso Phoenicis filio / qui eam incoluit / cognominata / ut quidam af Thasium
 ferunt. Alii autem / a Thaso Neptumni filio dictam uolunt. A thaso fit Thasi Taxus
 Virgilius us thasia thasium. Virgilius georgi. ii. Sunt Thasiæ uites: sunt & Marcotides Thasia
 Tortellius albæ. Hinc Thasium uinum dictum puro: quod tamen Tortellius cum t exili
 thasium scribendum præcipiens: a τασιο quæ est detentio / deriuatum tradit:
 Taxus masculini generis / animal est: Foeminini autem generis taxus / arboris
 est genus / in Corsica frequentis / dicente Virgilio. Sic tua Cynæas fugiant ex
 Virgilius amina taxos. Thasia cum th aspirato / urbs est Aphricæ / teste Ptolemæo.
 Ptolemæus Tragus cum t exili / hircus uocatur. Tragus item / genus est conchæ mali saporis Tragus
 Pompeius ut scribit Pompeius. Hoc tragum / genus est rætis piscatoriæ: quod alias uer Tragum
 Pompeius riculum appellant. Hæc tragula huius tragulæ / genus est tæli / dicta q; scuto Tragula
 Varro infixa trahatur / auctore Pompeio. Varro de lingua latina. Tragula dicta ab
 Lucillius eo q; trahat p̄ terram. Lucillius. Tū spara / tū rumices portatur: tragula porro.
 Apuleius Thæbe huius Thæbes cum th aspirato / & æ diphthongo / teste Apuleio / ea sci Thæbe
 licet ratione quam in dictione syncærus docuimus / & Thæba huius Thæbæ Thæba
 & Thæbæ plurali tantum numero / declinari potest. Ouidius de sine titulo. Thæbæ
 Ouidius Quid referam Afopon / quem cepit Martia Thæbe? Statius libro thæbaidos Thæbæi
 Statius octauo. Viue superstes (ait) diræq; ad moenia Thæbæ Solus abi. Idem libro Thæbani
 thæbaidos. xi. Aut Danais edice rogos: aut prælia Thæbis. Nomen fuit non Thæbe
 Diodorus nullarum urbium: quarum una fuit in Aegypto / teste Diodoro libro historia Thæbe
 Iuuenalis rum secundo: de qua Iuuenalis. Atq; uetus Thæbe cētum iacet obruta por Thæbe
 Plinius tis. Et ab hac / teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historia / regio Thæbaica Thæbaica
 Aethiopiæ contermina denominata est: a qua: & Thæbæi cum æ diphthōgo Thæbaica
 in prima / & secunda syllaba uocati sunt. Alia fuit Thæbe in Bocetia: a qua Thæbaica
 Thæbani appellati sunt. Alia fuit in Cilicia / patria Andromaches Hectoris Thæbaica
 Ouidius uxoris: qd Ouidius tetigit li. i. tristium / quom ait. Nec cruciere mius q̄ quom Thæbaica

Thæbana cruentum Hectora Theffalico uidit ab axe trahi. Alia fuit i Lucãia
 Plinius teste Plinio li.iiii.naturalis historiæ. Alia fuit i foelici Arabia teste Ptolemæo.
 Ptolemæus Thæbais regio/genitiuo huius thæbaidis/uel thæbaidos/& hæc thæbaida ab Thæbais
 us accusatiuo græco formata/declinari potest:sicut Persis & Persida:Ptolemæus Thæbaida
 is & Ptolemaida. Et cum th. aspirato/& æ diphthongo annotatur:sicut Thæ-
 be:a qua (ut diximus) Thæbais Aegypti regio denominata est.
 Priscianus Tibur (si Prisciano creditur/qui libro septimo/ubi de tertia declinatione pertra-
 ctat/latinum uult esse uocabulum/cum i latino necessario scribitur. Nos aut Tybur
 (historia ipsa/qua græca esse dictio ostenditur/aduersante) cum y græco scri Tyburs
 Solinus bendum dicimus. Vrbs est sex milibus passuum a Roma distans:quam teste Tyburtis
 Solino ex auctoritate Catonis/Cathyllus Arcas præfectus classibus Euandri Tyburtius
 Plinius cõdidit. Plinius uero libro. xvi. naturalis historiæ a Tyburto cõditã fuisse asse-
 Sextius rit. Verum sextius græcus historicus libro sexto antiquitatum/ hos celebres
 auctores/in hunc modum concordasse uidetur: Ait enim. Cathyllus Amphi-
 arai filius fuit. Hic post prodigialem patris interitum/apud Thæbas/iussu
 Oiclei aui sui/cum omni foetu/& sacris mistis/tres liberos i Italia procreauit/
 Tyburtum scilicet/Coracem/& Cathyllum. Qui depulsis ex oppido haud
 longe a Roma posito ueteribus Sicaniis/a nomine Tyburti maximi notaru
 Virgilius filii oppidum uocauerunt. Hæc ille. Cui cõsentire uidetur. Virgilius libro. vii.
 Sextius aeneidos/quom ait. Fratris Tyburti dictam cognomine gentem. Nam (ut idẽ
 Sextius profequitur) non desunt qui dicunt/singulum fratrem singulã urbẽ
 condidisse. Testis est mons/qui adhuc Cathyllus dicitur:& Corax oppidũ fa-
 mosum inter Volscos. Tybur ergo contra Prisciani sententiam cum y græco
 Virgilius scribitur/neutri quidem generis. Virgilius libro aeneidos. vii. Tæla nouat Ati-
 na potens/Tyburq; superbum. Ab eo quod est Tybur/ fit hic & hæc & hoc
 Caper Tyburs huius Tyburtis:& hic & hæc Tyburtis & hoc Tyburte/ testibus Ca-
 Seruius pro/& Seruio super librum tertium aenei. Horatius. Picenis cedũt pomis Ty-
 Horatius burtia sacco. Tyburtius etiam cum y græco/proprium fuit uiri nomen.
 Plinius Tempa cum t exili/urbs est Brutiorũ/testibus Plinio/& Ptolemæo: quas Stra-
 Ptolemæus bo Temesæ uocat. Temesæ item/urbs in Cypro. Statius in Achilleide. Aere
 Strabo fonant Temesæ: quatur naualibus ora. Sed & singulari numero Temesæ di-
 Statius ci potest. Statius libro siluarum primo. Et quis se totis Temesæ dedit hausta
 Statius metallis. Thenfa cum th aspirato/genus est uehiculi argentei. quo exuuiæ
 Festus deorum ludis circensibus ad puluinar uehebantur/ teste Festo. Pædianus etiã
 Pædianus thenfam sacrum dicit esse uehiculum.
 Terebrum neutro genere/& terebra foeminino/declinari potest. Instrumentũ
 Priscianus è quo ligna pforant:& cũ t exili scribi/siue a tero teris/siue a græco/deriuee.
 Phocas Testis cõmunis generis est: pro testiculo autem masculini tantum. Hæc testa-&
 Varro hoc testu indeclinabile/in uno significato dici potest/testibus Prisciano / &
 Virgilius Phoca. Varro de lingua latina. Testuaciũ dicitur/qd i testu calido coquebat.
 Thyas cum th aspirato/& y græco/Bacchi sacrificula uocatur. Virgilius libro
 Tortellius quarto aeneidos. Thyas ubi audito stimulant trieterica baccho. Thyasus cum
 th aspirato/& y græco a Tortellio scribi præcipitur: sed apud græcos cũ. i.
 thiasus scribitur. Neq; enim ab eo (quo Thyas/uerbo deducitur. Dici potest
 chorea/uel saltatio/præcipue in diuinis/ licet & ad alia trãfferatur. Nã æθιρα
 Domitius quod est rem diuinam factu/ deducitur: q̃q̃ a θυω etiam Domitius super. iii.
 Virgilius siluarũ/deriuari tradat. Et licet in prima syllaba sit ei diphthongus apud Græ-
 cos/ tñ tum apud illos/ tũ apud Latinos correpta è/ dicete Virgilio i buccolicis.
 Theodorus Daphnis thiasos inducere bacchi. Teste. n. Theodoro Gaza in orthographia
 multa sunt uerba/ quæ apud Græcos cum ei diphthongo annotantur: quoru
 Dionysius nomen deriuatum per. i. scribitur: ubi nonnunq̃ syllaba corripitur: ut λεῖβω
 Hesiodus περὶ αἰρωμερον λιβαροιο. Thyas autem cum y græco a θυω quod est furo
 descendit. Et non tantum apud latinos (ut est apud Virgilium) sed etiã apud
 Græcos primam producit syllabam. Hesiodus in georgica.
 διήτοτε παρτοισω ἀρεμωυ θουοσιν ἄηται

Thæbais
Thæbaida
Tybur
Tyburs
Tyburtis
Tyburtius
Tempa
Temesæ
Temesæ
Thensa
Terebrum
Terebra
Testis
Testa
Testu
Thyas
Thyasus

	Tyber cum t exili/ & y græco/ & Tyberis/ in recto declinauerūt antiqui/ & (qd̄ mirum uidetur) foeminino genere/ non masculino modo/ promulerūt/ ut Ca	Tyber Tyberis Thybris
Caper	per testatur/ & Probus. Fluius est per urbem fluens/ a Tyberi Tuscorum re	
Probus	ge/ uel a Tyberino rege Albanorum cognominatus/ auctoribus Pompeio/	
Pompeius	Liuiio/ Ouidio dicente libro fastorum secundo. Albula quem Tyberim mer	
Liuius	sus Tyberinus in undis reddidit/ hibernis forte tūmebat aquis. Seruius ue	
Ouidius	ro super librum octauum æneidos/ Tyberim (inquit) alii a rege Aboriginum	
Seruius	dictum putant/ qui dimicans iuxta illum occiditur/ alii a quodam Aborigie	
	quem Glaucus Minois filius interemit/ alii ab Albanorum rege/ qui in eū ce	
	cidit. Verum & ante regem Tyberinum Thybris cum th aspirato/ seque	
	y græco/ dictus fuit. Nam cum Euander ad Aeneam longo tempore ante Ty	
	berinum loqueretur (nondum enim extructa fuerat Alba) dixit apud Virgi	
Virgilius	lium libro æneidos octauo. Tum reges/ asperq; inmani corpore Thybris/	
	A quo/ post Itali fluuiū cognomine Thybrim diximus/ amisit uerum uetus	
	Albula nomen/ nisi forte uelimus dicere/ q; post primum uersum/ uerba sūt	
	poetæ/ non Euandri. Alii non a morte cuiuspiam/ sed ab ὕβρις/ quæ est iniu	
	ria. Aiunt enim/ quendam Tuscorum regem circa huius fluuii ripas latrocina	
	ri consueuisse/ qui transeuntes crebris afficiebat iniuriis/ ex quo/ Thybrim	
	cognominatum fuisse asserūt/ quasi esset fluuius ὕβριος/ id est iniuriæ. Ex qua	
	ratione/ cum ὕβρις aspiretur/ cum aspiratione Thybrim annotari uolunt.	
Plinius	Plinius libro tertio naturalis historiae/ Tyberis (inquit) a tea Thybris/ & prius	
	Albula dictus fuit. Et facit in genitio Thybris/ uel Thybridis. Virgilius. Si	
Virgilius	quando Thybrim/ uicinæq; Thybridis arua.	
	Ticinus cum t/ & c exilibus/ & i latino utrobic; fluuius est Insubriæ/ in Eridanū	Ticinus
Ptolemæus	fluens. Ticinum urbs est Insubriæ/ teste Ptolemæo/ a fluuiio/ qui iuxta illam	Ticinum
Serenus	fluit/ cognominata/ quæ nunc Papia uocatur. Serenus. Allia præcepit Ticini	
	sententia necti.	
Varro	Tus cum t exili scribitur. Nam a tundo tundis/ auctoribus Varrone & Seruio/	Tus
Seruius	deriuatur hoc Thuri cum th aspirato/ & hi Thurii plurali tantum numero de	Thuri
Acron	clinari potest/ teste Acrone super illud Horatii sermone. xviii. Summus ego/	Thurii
Catullus	& ppe me uiscus Thurinus. Catullus. Quæ sanctū Idaliū/ Thuriōsq; aptos/	Thurium
	Quæq; Ancona/ Cnidumq; aranosam colis. Oppidum est in sinu Tarentio	Thuris
Ptolemæus	in Italia/ quod a Ptolemæo Thurium uocatur. Est & eodem nomine urbs La	Thuria
Ptolemæus	coniæ mediterranea/ ut idem Ptolemæus ostendit. Thuris urbs est foelicis	Thurius
Ptolemæus	Arabia/ teste eodem Ptolemæo. Thuria neutri generis est/ teste Probo/ Salu	Turris
Probus	stium inducente dicentem libro historiarum. ii. Inter Læuum enim/ & dextrū	
Salustius	flumē Thuria/ quod Valētiā paruo interuallo præterfluit. At uero Priscia	
Priscianus	nus masculini tradit esse generis/ illud ipsum Salustii inducens exemplum in	
	hæc uerba. Inter Læuum enim/ & dextrum flumen Thuriā/ q; Valentiā paruo	
	interuallo præterfluit. Ego autem (quiuis horum melius Salustium legerit)	
	puto cum Probo Thuria neutri esse generis/ & indeclinabile/ & declinabile cū	
	Prisciano masculini generis/ sicut & Adria/ ut in ipsa dictione docuimus. Thu	
	rius fons est Thuriis proximus/ a quo/ & illi cognominati sunt. Turris cum t	
	exili/ & geminato r/ notum est quid significat.	
Lucanus	Tigranes cum t exili/ & i latino/ proprium uiri nomen/ facit in genitio Tigna	Tigranes
	nis uel Tigranæ. Et producit mediam syllabam. Lucanus li. ii. Tigranemq;	Tigrana
Ptolemæus	meum/ nec Pharnacis arma relinquo. Tigrana eadem scriptura/ urbs ē Me	
	diæ mediterranea/ teste Ptolemæo.	
Priscianus	Thucydides cum th aspirato/ & c exili/ & y græco in secunda syllaba/ proprium	Thucydi
	uiri nomen/ facit in genitio Thucydides uel Thucydida/ teste Prisciano.	des
Seneca	Tigris cum t exili/ & i latino utrobic; animal est truculentum/ & uelocissimū/	Tigris
Virgilius	& fluuius Armenia/ qui in mare rubrum descendit. Et format in genitio tā	
Lucanus	pro animali/ q̄ pro fluuiio/ tigris uel tigridis. Seneca in troade. Tepidum ru	
Martialis	benti Tigrim immiscet freto. Virgilius libro ænei. x. Massicus ærata priceps	
Iuuenalis	secat æquora tigri. Lucanus li. v. Ocyor & cæli flamis & tigride foeta. Martialis.	
	Contentus gemina tigride bacchus erat. Iuuenalis. & tigride fauor orba.	

- Est etiam Tigris uilla Cyrenaica prouincia teste Ptolemæo.
- Ptolemæus Teucer cum t & c exilibus & Teucus in recto declari potest. Virgilius libro
Virgilius aeneidos tertio. Teucus R. hæreas primū est aduectus ad oras propriū fuit
uiri nomen: qui etiam a græcis Τευκροσ dicitur. Teucer
Teucus
- Tortellius Thyle huius thyles cum th aspirato & y græco scribitur: etsi a Tortellio cum t
Dionysius exili & i latino scribi præcipiatur. Insula est in ultima septentrionis parte te/
Strabo stibus Dionysio & Strabone Eustachio: de qua Virgi. georgi. primo. tibi ser
Eustachius uat ultima Thyle. Alii uertentes y græcum in u/dicunt Thule. Alia est eodē
Tortellius nomine insula contra sinum Carthaginis. Thylos cum th aspirato & y græ
co scribitur: etsi a Tortellio cum t exili & i latino scribi præcipiatur. Insula ē
Plinius cum oppido eiusdē nominis in mari Indico teste Plinio libro sexto natura
Ptolemæus lis historiae. Hanc Ptolemæus ponit infulam in sinu Persico foelici Arabiae ad
Priscianus iacentem: de qua Priscianus in perihesei. Hic Thylos est superans uastæ mi
Virgilius racula terræ. Tilia cum t exili & i latino utrobique arbor est: de qua Virgilius
georgicorum secūdo. Nec tilia leues nec torno raxile buxum. Tiliū, urbs
Ptolemæus est litoralis a latere occidentali Sardinia teste Ptolemæo. Et hæ dictiones om
nes cum unico l scribuntur.
- Priscianus Timarchides cum t exili & ch aspirato & i latio utrobique scribitur: & facit i ge
Cicero nitio Timarchidis & Timarchidæ teste Prisciano: quin etiam & Timarchi
des di. Vnde Cicero in Timarchidi potestate pro Timarchidis dixit. Proprium
fuit uiri nomen. Timarchi
des
- Virgilius Tymba cum t exili & y græco scribitur. Nam græci Τυμβος dicunt. Alii uertē
tes y græcum in u/dicunt tumba: quod pro sepulchro ponitur. Thymbra cū
th aspirato & y græco. hærbæ quædam est aromatica: de qua Virgilius geor
gicorum quarto. Serpilla & grauius spirantis copia Thymbra. Thymbra
Strabo item eadē litteratura/campus est in agro troiano: unde Tymbræus teste Stra
Virgilius bone fluius quidam dictus est/nō longe a Troia. Thymber eadē scriptura
Virgilius & Thymbrus in recto declinari potest. Virgilius li. aenei. x. thymberq; similli
us ma proles. Idem. Nam tibi Thymbre caput Euandrius abstulit ensis. Propri
um fuit uiri nomen. Thymbræus eadem scriptura & cū æ diphthōgo/Apol
Virgilius lo uocatus est/a thymbra cognominatus. Virgilius li. aenei. quarto. Da pro
priam Thymbræe domum: da moenia fessis. Tembrius cum t exili/sequente
Orpheus e/fluius fuit iuxta pontum teste Orpheo in argonautico.
Seruius Thymus cum th aspirato & y græco/laurus est siluestris bacca cærulea teste
Virgilius Seruio: & est hærbæ aromatica: quod & hoc thymū declinari potest. Virgili.
Dumq; thymo pascentur apes/dum rore cicadæ. Thymus
Thymum
- Seneca Typhon huius thyphonis cum t exili & y græco/suit Titani & terræ filius/dicē
Lucanus te Seneca in Octauia. Non tam ferum. Typhona neglecto Ioue Irata tellus
edidit quondam parens. Lucanus libro sexto. Antraq; lætiferi rabiē thypho
nis anhelant. Hic & typhoeus cum eus diphthongo dicitur / ut libro ultimo
super regulam/uocalis breuis est/redocebimus: qui etiam a nōnullis Typhos
Plinius genitio typho declinatione actica declinatur: sicut Athos huius Atho: Apol
los huius Apollo: ut in ipsis dictionibus uidebimus. Typhos item eadem lit
teratura/sumus uocatur. Typhon item uentus quidam est turbulentus: & p
fulgure nonnunq; ponitur. Tiphys cum t exili/sequente i latino & y græco
in secunda syllaba/suit teste Plinio libro. vii. naturalis historiae/uir arte carpē
Seneca taria gloriosus: qui primus adminicula gubernandæ naus instituit dicente
Seneca in Medea. Tiphys imprimis domitor pfoundi. Typus cum t exili/
& y græco/& unico p/a nostris pro forma/figuraq; & exemplari ponitur.
- Plinius Tiryns huius tiryntis masculini generis/cū t exili/sequēte i latino & y græco
in secūda syllaba/fluius est in Agro. Sed in gō tiryntis cū th aspirato scri
bitur in ultima syllaba/ut regula docet græca. Tiryns aut foemini generis/
Stadius urbs est in Peloponneso: de qua Stadius li. thæbaidos. iii. suus exciit in arma
Plinius Antiquam Tiryntha Deus. Hæc a Plinio libro quarto naturalis historiae
Tortellius Tirynthia appellatur. Tiro cū t exili & i latino scribitur: etsi a Tortellio
cum y græco scribi præcipiatur. Dicit potest nouus miles. Tyrus cum t
Tyrus

- Curtius
 Seruius
 Homerus
 Herodotus
 Herodotus
 Staius
 Ptolemæus
 Ptolemæus
 Trogus
 Iustinus
 Virgilius
 Virgilius
 Virgilius
 Festus
 Iuuenalis
 Plautus
 Priscianus
 Virgilius
 Seruius
 Lactantius
 Homerus
 Homerus
 Festus
 Platus
 Priscianus
 Tibullus
 Priscianus
 Virgilius
 Virgilius
 Virgilius
 Virgilius
- exili/ & y græco/ urbs fuit ante omnes Syriae urbes/ & phœnicis/ uetustate
 originis/ magnitudine/ & claritate/ memorada/ ut scribit Curtius libro .iii.
 quæ teste Seruio etiam Sava dicta fuit. Tyro cum t exili/ & y græco/ nym/
 pha fuit Salmonei regis filia: ex qua Neptunus Peliâ procreauit/ & Neleû/
 teste Homero libro .xi. odysseæ. Tyrrhus cum t exili/ & y græco/ & duplica/
 to r/ secundo aspirato/ proprium fuit uiri nomen. Tyras cum t exili/ & y græ/
 co/ fluuius est Scythiæ/ teste Herodoto libro historiarum. .iiii. Thyree huius
 thyrees cum th aspirato/ & y græco/ insula est Peloponnesi/ teste Herodoto
 libro præfato/ de qua Staius libro .iiii. thæbaidos. Et Lacedæmoniû Thyree
 lectura cruorem. Thyra oppidum est Mysiæ inferioris/ teste Ptolemæo. Ty/
 rias fluuius est Indiæ/ ut idem Ptolemæus ostendit. Tyrannus cum t exili/ &
 y græco/ scribitur. Teste enim Trogo/ quæq; ciuitas/ & gens/ rerum publicarum
 imperium/ ab initio penes reges habebat: quos ad huius fastigiû maiestatis
 (ut scribit Iustinus) nô ambitio popularis/ sed spectata inter bonos modera/
 tio prouehabat: qui & tyranni uocabantur. Iuxta quem modum Virgilius
 ipse libro .vii. æneidos/ Aeneam suum quem piûm semper esse uoluit/ tyran/
 num dixit/ quom ait. Pars mihi pacis erit/ dextram tetigisse tyranni. Sed cre/
 scente malitia/ cum superbe reges regnare cæpissent/ tyranni nomen ad illos
 solum restrictum est/ qui per insolentiam imperii uiribus abutebantur. Cui
 rei testimôio/ idem sit Virgilius libro æneidos. .viii. dicens. Gens bello præcla/
 ra iugis infedit herufcis. Hanc multos florentem annos/ rex deinde superbo
 Imperio/ & sæuis tenuit Mezentius armis. Et subdit quod ad superbiam res/
 spicit. Quid memorem infandas cædes/ quid facta tyrannis/ ut & de scelsto
 Pygmalione prius dixerat libro æneidos primo. Conueniunt quibus aut odi/
 um crudere tyranni/ Aut metus acer erat. Festus autem a Tyrrhenis propter
 eorum perpetuam crudelitatem/ tyrannos dictos tradit. Tyrannis huius ty/
 rannidis eadem scriptura/ sceminini generis/ dici potest crudelitas. Iuuenalis.
 Quid Nero tam sæua crudaq; tyrannide fecit?
- Titan huius titanis cum t exili/ utrobique/ & i latino/ & Titanus huius titani. decli/
 nari potest/ dicente in menæchinis Plauto. Barbatum tremulum Titanû. Fuit
 Saturni frater: & prole ponitur. Titanus item/ mons est Thessaliæ. Titanis
 huius titanidis eadem scriptura/ luna uocata est.
- Talpa cum t exili/ masculini/ & sceminini generis est/ teste Prisciano. Virgilius
 georgicon primo. Atq; oculis capti fodere cubilia talpæ. Animal est captum
 oculis/ muri simile.
- Tripus huius tripodis cum t exili/ & i latino/ & hæc tripodæ ab accusatio græ/
 co formata/ declinari in recto potest. Tripodes teste Seruio super librû quar/
 tum æneidos/ mensæ erant in templo Delphici Apollinis. Tripus item/ res/
 ste Lactantio grâmatico super librum primum thæbaidos/ lauri species est/
 tres habens radices/ Apollini consecrata/ propter triplicem uim diuinatiôis.
- Thryos sceminini generis cum th aspirato/ & y græco/ fuit teste Homero/ urbs
 sub dicione Nestoris. Thryus eadem scriptura/ fluuius est Helladis/ qui in Al/
 pheum decurrit/ teste Homero li. iliados secundo: & masculini tûc generis è.
- Trochus cum t exili/ & ch aspirato/ rota dicitur. Neutro aut genere trochû/ ge/
 nus est sellæ: ut apud Plautû interpretatus est Festus. Trochæus eadē scriptu/
 ra/ & cû æ diphthogo/ pes è duabus cõstas syllabis/ una pducta/ altera breui.
- Tero teris facit in præterito triui/ teste Prisciano: quin etiam & terui. Tibullus.
 Aut operi infuetas atteruisse manus. Terreo terres cum duplicato r/ secunda
 coniugationis/ facit in præterito terrui.
- Torqueo rorques format præteritum torfi: supinum torsum/ & tortam/ teste
 Prisciano. Est autem torquere inflectere. Virgilius georgicorum secundo.
 Ityræos taxi torquentur in arcus. Torquere gyro celeri rotare. Virgilius
 libro æneidos primo. ast illum ter fluctus ibidem. Torquet agens circum.
- Torquere iacere mittere. Virgilius libro æneidos quinto. In medios tælum
 torfisti Achiuos. Torquere sustinere/ Virgilius libro. æneidos quarto.
 Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.
- Thyree
 Thyra
 Tyrias
 Tyrannus
 Tyrannis
 Titan
 Titanus
 Titanis
 Tripus
 Tripoda
 Thryos
 Thryus
 Trochus
 Trochum
 Trochæus
 Tero
 Terreo
 Torqueo

Marcellus Pacuius	Tortum & tormētum in uno significato dici potest teste Marcello. Pacuius in Doloreste. Nam te i tenebras saepe lacerabo fame clausum: & fatigatos artus torto distraham.	Tortum Tormentū
Priscianus Seruius Marcellus Terentius	Tendo tendis facit in praeterito tetendi: in supino tensum & tentum teste Prisciano. Significat autem tendere tentoria habere: ut interpretatur Seruius illud Virgiliae aenei. ii. Hic dolopum manus hic saeuus tendebat Achilles: quod Marcellus exponit inhabitabat: seu tabernacula uel hospitia ponebat. Tendere insidiari decipere. Terentius in Phormione. Quia non recte accipitri tenditur nec miluo. Tendere proprie est laxitatem distendere & sine rugis face re. Virgilius libro aeneidos octauo. Tendunt uela noti. Tendere dirigere. Virgilius libro aenei. primo. per tot discrimina rerum Tendimus in latium. Tendere contendere. Virgilius libro aeneidos secundo. Ille simul manibus tendit diuellere nodos.	Tendo
Priscianus Marcellus Accius Virgilius Virgilius Virgilius Virgilius Varro	Tollo tollis facit in praeterito tuli & secundum antiquos tetuli: testibus Prisciano & Marcello / Accium inducente dicentem. Donec tu auxilium Perseu tetulisti mihi. Est autem tollere mittere. Virgilius libro aenei. secundo. Vnius in miseri exitium conuersa tulere. Tollere eleuare. Virgilius. Et mulcere dedit fluctus & tollere uentos. Tollere inferre. Virgilius libro georgicorum tertio. Tollentemq; minas & sibilis colla tumentem. Tollere ostendere erigere. Virgilius libro aeneidos primo. Cui mater media sese tulit obuia filua. Tollere occidere. Varro. Nunquis patrem decem annorum natus non modo ferre seu tollit nisi ueneno? Tollere differre. Plautus i poenulo. Omnis extollo ex hoc die in alium diem. Tollere pati sustinere. Virg. libro aeneidos tertio. iuuenumq; superbum Sernicio enixe tulimus. Tollere alere educare. Terentius i ecyra. Hoc mihi unum ex pluribus miseriis reliquum fuerit malum si puerum ut tollam cogit. Tollere extollere. Salustius in Catilina. Interea plebs conuisione patefacta quae primo cupida nouarum rerum nimis bello fauebat mutata mente Catilinae consilia execrari coepit: Ciceronem ad caelum tollere. Tollere remouere. Virgilius. Tollite cuncta inquit. Tollere in proprio significato. Virgilius aenei. vii. laborum Prima tulit finem.	Tollo
Plantus Virgilius Terentius Salustius	Tueor tueris secundae coniugationis commune uerbum est teste Prisciano: & facit in supino tutum: tuor autem tertiae: tuitum. Hoc autem inter tueor distat & tuor teste Pompeio: quod tueor significat defendere: tuor autem uidere. Lucretius libro quarto. Contuimur miras simulacraq; luce carentum. Idem in eodem. Quom tuimur miseri ablinthia tangit amaror. Et teste Prisciano: tueor & tuor unico gaudent infinito: quod est tueri. Verum (ut scribit Marcellus) tuor apud antiquos habuit infinitum tui. Vnde & Pomponium refert dixisse. Incepi contui. Et Turpilius eodem referente Marcello ait. Tamen oculis longa intercapedine appetunt cupide intui.	Tueor Tuor
Virgilius Priscianus Pompeius Lucretius Lucretius Priscianus Marcellus Pomponius Turpilius	Tuto tutas & tutor deponens usurpatur. Plantus in mercatore. Inuoco uos lares diales: ut me tutetis. Horatius in epistolis. Quo pacto partes tutetur amatis ephabi. Idem rursus in epistolis. Res Italas armis tuteris: moribus ornes: idest tuearis. Quod tamen uerbum Priscianus tradit esse commune.	Tuto Tutor
Virgilius	Tribula foeminino & tribulum neutro genere declinari potest: & primam producit syllabam. Virgilius. Tribulaq; traheaq; & iniquo pondere rastro. Genus est uehiculi quo frumenta teruntur. Tribulus prima correpta syllaba masculini generis notum est quid significat. Ouidius libro metamor. quito. Ioliu tribuliq; fatigant Triticeas messes. Hic & haec tribulis & hoc tribule a tribu prima corripit syllabam: & mediam producit. Tribules proprie appellantur qui extra censum sunt a sola tribu sic uocati. Contribules aut dicuntur eiusdem tribus. Horatius in epistolis. Ut cum pileolo soleas conuiua tribulis. Martialis. Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli. Hieronymus in secundo libro Maccabaeorum capitulo quarto. Quod cum rex annuisset & obtinuisset principatum: statim ad gentilem ritum contribules suos transferre coepit.	Tribula Tribulum Tribulus Tribulis Contribulis
Ouidius Horatius Martialis Hieronymus	Tondeo tondes per o secundae coniugationis facit in praeterito totondi: in supino tonsus: a quo composita praeteriti duplicatione nequaquam seruat: ut scripsit	Tondeo Tondo
Seruius		

Priscianus	Seruius super librum. xi. Æneidos. Attamen de tondeo præteritum duplicat	
Varro	teste Prisciano: qui & Varronem refert dixisse in magno talento. Deton-	
Ennius	derat in forcipibus. Format tamen & detondi in præterito. Vnde Ennius ait	
	in annalibus. Et detondi agros lætos. Tundo tondis cum u/tertiæ coniuga-	
Priscianus	tionis facit in præterito tutudi: in supino tunsam/ teste Prisciano. At uero Ser	
Seruius	uius super librum primum Æneidos tundo (inquit) in supino tũsum facit/ &	
Seruius	tũsum/ Vnde super primum georgicorum ait. Antiqui enim n addebant: qđ	
Diomedes	mansit: ut tunsus. Verum (ut tradit Diomedes) tundo duplex habet præteri-	
	tum/ tutudi scilicet/ & tunsũ. Ab uno fit supinum tũsum: ab altero tunsũ. Com	
Horatius	posita a tundo tu syllabam præteriti indifferentem habent. Horatius sermo	
Ennius	ne dicimus septimo. Contudit articulos qui pro se tolleret/ atq; Ennius in Æna	
	libus. uiretq; ualentes Contudit crudelis hyems.	
Marcellus	Tonsus huius Tonsus/ & hæc tonsio/ & hæc tonsura/ in una significatione acci	Tonsus
Accius	pi/ possunt/ teste Marcello/ Accium inducete dicentem. Quanam est hæc mu	Tonsio
Virgilius	lier funesta ueste tũsu lugubri/ Hæc tonsa pro remo ponitur. Virgilius libro	Tonsura
Vgutio	septimo Æneidos. & i læto luctatur marmore tonsæ. Quod Vgutio dicit pos	Tonsa
Hieronymus	se declinari/ hic tonsus. Tonsas etiam Hieronymus oues uocat/ quom ait in	
Seruius	canticis cap. iii. Dentes tui sicut greges tonsarũ/ quæ ascenderũt de lauacro.	
Tibullus	Turtur tã sceminini/ q masculini generis/ & teste Seruio sup bucolica. Tibullus.	Turtur
Virgilius	Et niger a uiridi turtur amatur aue. Virgilius egloga prima. Nec gemere aerea	
	cessabit turtur ab ulmo. Verum infirmum est pro se quod Seruius affert ex	
Virgilius	plum: ubi putat aerea noiatiuum casum esse: ita ut dicatur turtur aerea. Mihi	
Virgilius	autem uidetur ablatiui casus esse: ita ut exponatur ab ulmo aerea: ut est apud	
Martialis	eundem Virgilium libro Æneidos tertio. Aeræ quercus/ & coniferæ cypariss	
	si. Idem in culice. Nam primum prona surgebant ualle patentes Aeræ pla	
Virgilius	tanus/ inter quas impia lotos. Martialis. Daphnæas platanos/ & aereas cypa	
	rissos. Possset tamen defendi Seruii opinio per pentemimerin: ita ut aerea no	
Ausonius	minatui possit esse casus. Nam & turturi/ quemadmodũ & arbori/ conuenire	
Priscianus	potest: quale est illud in bucolicis. nanq; notaui Ipse locus/ aeræ quo cõgef	
	tere palumbes. Turtur auis est nota. Masculini autem generis turtur/ genus ẽ	
	piscis: qui alias pastinaca/ & trigon uocat: ut ẽ apud Ausoniũ: Loetalisq; trigõ.	
	Tracto tractas quandoq; a litteram in compositione retinet: quandoq; mutat	Tracto
	in e/ teste Prisciano: ut obtrecto/ pertracto/ detrecto/ retracto.	
Marcellus	Tignus masculino/ & tignum neutro genere declinari potest: & diminutiue ti-	Tignus
Pompeius	gillus/ & tigillum. Tegillum autem/ diminutiuiũ est ab eo quod est tectum/	Tignum
Plautus	auctore Marcello. Tegillum item/ cuculli unculum est ex scyrpo factum/ te-	Tigillus
	ste Pompeio. Plautus. Tegillum mihi aretid si uis dabo.	Tigillum
Apuleius	Trans in cõpositione ns retinet/ præterq; cum his uerbis/ trano/ trado/ traicio.	Trans
	Si autem cũ his tribus uerbis/ duco/ pono/ eo/ componatur/ ns retinere põt:	
Gellius	& perdere/ teste Apuleio. Nam utroq; modo efferi potest: ut transduco tra	
Priscianus	duco: transpono/ traiono: transseo/ traeco.	
Cicero	Testor testaris cõmune uerbum est/ testibus Gellio libro. xv. noctium atticarũ/	Testor
Persius	& Prisciano/ Ciceronem inducente dicentem. Publicis litteris testata. Testifi	Testificor
Vgutio	cor autem/ deponens uerbum est.	
Accius	Trutino trutinas/ & trutinor deponens usurpatur. Persius. Atq; ex porrecto	Trutino
	trutinantur uerba labello. Trutina græcum est uocabulum: quod apud illos	Trutinor
Ennius	Trũ Trũ scribitur. Neq; a trudo descendit/ ut cũ Catholico Vgutio sõniauit.	
	Terminus/ & termen/ in recto declinabant antiqui. Nam terminem protulit Ac	Terminus
	cus/ ut Varro refert de lingua latina: ac etiam Ennius/ ut testis est Festus. Græ	Termen
	ci dicunt Τερμοροπος.	
Virgilius	Tergus huius tergoris/ corium appellatur. Virgilius libro Æneidos primo.	Tergus
Marcellus	Tergora diripiunt costis. Tergum/ dorsum uocatur non tantũ animatiũ/ sed	Tergũ
Virgilius	etiam aquarũ/ auctore Marcello/ dicente Virgilio georgico. iii. Vndaq; iam	
Virgilius	tergo ferratos sustinet orbes. Ponitur nonnũq; tamen protergore. Virgili. li.	
	Æneidos primo. Mercatiq; solũ facti denomine Byrsam Taurino qũtũ possẽt.	

Virgilius circundare tergo. Tergum item scutum dicitur teste Seruio. Virgilius libro
 Seruius aeneidos octauo. Aduersi intergum Sulmonis: id est scutum. Declinatur non
 Virgilius nunq̄ hic tergo huius tergo. Lucretius libro secundo.
 Lucretius Ponderibus solidis neq; quicq̄ a tergibus obstat.
 Plautus Tardicies/tarditas/tarditudo in uno significato dici potest. Plautus in pœnu/
 lo. Prodigiosi estis: & uicistis cochleas tarditudine.
 Plautus Tumultus huius tumultus uel tumulti declinari potest. Plautus i Casina. Quid
 Terentius intus tumulti fuit? Terentius in Andria. Nihil ornati/nihil tumulti.
 Cicero Teneritudo & teneritas in una significatione accipi possunt. Cicero libro. v.
 de finibus. In primo enim ortu inest teneritas & mollicia quædam.
 Marcellus Timor & timos in recto dici potest teste Marcello/Neuium inducente dicen
 Neuius tem in Lycurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timos/pauos.
 Pompeius Transfuga cõis generis e: & is teste Pompeio dicitur q cito ad hostes trãsfugit.
 Marcellus Temeritas & temeritudo in uno significato dici potest teste Marcello.
 Marcellus Teneo tenes facit i præterito tenui uel secundũ antiquos tet ni testibus Marcel
 Pompeius lo & Põpeio: quin e: tenui: sicut uæneo uæniui teste Diomede. Pompeius.
 Diomedes Purime tetinero: purissime tenuero. Et Accius referente Marcello ait in Cly
 Pompeius tamnestra. Vt quæ tunc absentem in rebus dubiis cõiugem tetinerit. Est aut
 Accius tenere possidere. Virgilius libro georgicorum tertio.
 Virgilius In medio mihi Cæsar erit: templumq; tenebit. Tenere prohibere. Virgilius
 georgicorum. ii. Texede sæpes sunt: aut pecus omne tenendum. Tenere de
 Virgilius fendere. Virgilius libro aeneidos. viii. Stabat pro templo: & capitolia celsa te
 Virgilius nenebat. Tenere implere. Virgilius libro tertio aeneidos. iuuat euasisse tot ur
 Virgilius bes Argolicas: medioq; suam tenuisse per hostes. Tenere apprehendere detine
 re. Virgilius quarto georgicon.
 Virgilius Verum ubi correptum manibus uinclisq; tenebis. Tenere compescere sup/
 Virgilius primere. Virgilius georgicon quarto.
 Virgilius tenuitq; inhians tria Cerberus ora. Tenere tegere. Virgilius georgicõ. libro
 Terentius primo. et obducto late tenet omnia limbo. Tenere intelligere. Terentius in
 Virgilius Andria. Id paues ne ducas illam: tu autem ut ducas rem tenes. Tenere dirige
 re. Virgilius libro aeneidos p̄mo. Sed q uos tandẽ quibus aut uenistis ab oris
 Quo ue tenetis iter?
 Marcellus Tristicia & tristicies i una significatione dici potest auctore Marcello.
 Truius Tum pro tunc/tum pro deinde teste Seruio/ aduerbium est ordinis: sicut & tẽ
 Virgilius poris. Tum præterea. Virgilius libro aeneidos tertio. tum uox tetrum inter
 Virgilius odorem. Tum demum nouissime. Virgilius libro aeneidos. xii.
 Tum demum mouet arma leo.
 Priscianus Totus tota totum genitiuo totius/ uel toti totæ toti/ datiuo toti & uel toto to/
 Tullius tæ toto. Prisciano teste declinari potest. Tullius ad Herennium. Si res tota to
 tæ aliæ rei necesse est.
 Petrus Torcular & per apocopen torcular/ cu syllabam producit. Petrus Riga in Lu
 ca. Errexit turrim: torcular fodit in illa. Quod & hoc torculum dici pot me/
 dia (ut puto) correpta syllaba. Marcellus. Torculũ/ Quod usu torcular dico.
 Marcellus Tono tonas prima coniugatione & tono tonis tertia/ declinari potest testibus
 Prisciano. Vnde Varro in eumenidibus ait. Sonitus matris deũ
 tonimus tibi nunc semiuri. A primæ coniugationis uerbo formatur præ
 teritum tonau: supinum tonatum. A uerbo autem tertiæ fit in præterito
 tonui: in supino tonitum. Horatius in epodo. Si quos eois in tonata flucti
 bus Hyems ad hoc uertat mare. Notandum est/ quod nomina quæ ueniunt
 a uerbis p̄mæ coniugationis/ positionem supini habentibus in itum/ uel in
 atum/ præter cæterorum uerborum legem exeunt in atio/ non in itio/ uel in
 atio: ut uetatio/ crepatio/ domatio/ cubatio/ sonatio/ tonatio/ fricatio etiã po
 tius q̄ frictio. Sectio tamen frequentius comperitur q̄ secatio. Lauo & potio/
 nō habent supina neq; inatum/ neq; inatum/ neq; inatum/ sed i otum. Ideoq;
 formant nomia sua/ lotio & potio: lotor & potor. Horatius.
 Potores bibuli media de nocte phalerni. Comperitur tamen lauatum & po

Tardicies
 Tarditas
 Tarditudo
 Tumultus
 Teneritudo
 Teneritas
 Timor
 Timos
 Transfuga
 Temeritas
 Temeritudo
 Teneo
 Tristicia
 Tristicies
 Tum
 Tunc
 Totus
 Torcular
 Torcular
 Torculum
 Tono
 Toratius

Horatius tatum: a quibus formatur lauator / & potator: latatio / & potatio. Horatius sermone. vi. Ast ubi me fessum sol acrior ire lauatum
 Terentius Admonuit Terentius in Phormione. Nam potaturus hodie apud me est. Hieronymus in ecclesiastico capi. xxxiii. Qui baptizatur a mortuo / & iterum tan-
 Hieronymus ronymus in ecclesiastico capi. xxxiii. Qui baptizatur a mortuo / & iterum tan-
 Hieronymus git mortuum / quid prodest lauatio illius? Idem in parabolis capi. xxiii. Noli esse in conuiuio potatorum. Iuuo autem nec in hunc / nec in illum modum suum format deriuatiuum. Nam iutum in supino facita quo fit iutor: unde adiutor in usu est. Ceterum ex altero supino formatur domator. Ouidius de tristibus.
 Ouidius Quid tibi de Tetrico referam domitore chimæra? Tibullus.
 Tibullus Te duce non alias conuersus terga domator. Nam teste Prisciano uerba primæ
 Priscianus coniugationis quæ formant præteritum in ui diuisa syllaba / antiqui tertia declinatione declinare solebant: ex quo patet / quod a primæ coniugationis uerbis præteritum terminabatur in aui: supinum in atum: a quo supino deriuatiua iator / & in atio desinebant. Quæ autem in ui diuisa syllaba præteritum formant / id non a prima coniugatione / sed a tertia / sumptum est: et si ut plurimum uerba ipsa de usu prima coniugatione declinantur.
 Hieronymus Tonitruum / & tonitru / & tonitru / & tonitrus huius tonitrus / declinari potest. Tonitruum
 Accius Hieronymus in Ioanne capi. xii. Alii dicebant tonitruum esse factum. Et Accius Tonitruum
 Lucanus Prisciano referente ait in troadibus. Persuasit aures inter tonitrua / & turbines. Tonitruum
 Ouidius Lucanus li. vi. Seu tonitrus / & tela Iouis præfata notauit. Ouidius libro me Tonitruum
 Apuleius Tædeo tædes cum æ diphthongo scribitur: teste Apuleio: & a tælon quod est longum deducitur / littera in d conuersa. Nam (ut idem ait Apuleius) longitudo / atque prolixitas actionis / siue passionis alicuius tædiu generare solet. Et facit in præterito tædui: & tæsum: quo utitur Suetonius pertæsus ignauiam suam.
 Suetonius præterito tædui: & tæsum: quo utitur Suetonius pertæsus ignauiam suam.
 Gellius Gellius libro primo noctium atticarum. Has ille inanis quom flaret gloriam / ianque omnes sinem cuperent / uerbisque eius fatigati pertæduissent. Tædet imperfonale facit in præterito tædui: & tæsum est. Hieronymus in ecclesiastico capitulo secundo. Idcirco tædui me uitæ meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Virgilius Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Festus monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Diomedes Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Gracchus monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Diomedes Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Charisius monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Probus Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Celsus monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Seruius Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Priscianus monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Horatius Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Iuuenalis monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Hieronymus Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Nonius monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Varro Tergeo terges secunda coniugatione / & tergo tergis tertia declinari potest / testibus Diomede Charisio / Probo / Celso / Seruio. Prisciano. Horatius li. ii. ser-
 Cato monum. posito pauone uelis quin Hoc meæ / uidentem mala uniuersa esse sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / sine uerbi origine: cum tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gellii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuum. Virgilius libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædeque fuisset: ubi accusatiuus subauditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Verum (ut tradit Diomedes) regit nonnunquam & datiuum. Vnde & Gracchum indicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.
 Caper Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Probus Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Virgilius Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Ptolemæus Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Virgilius Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Virgilius Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Virgilius Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Catullus Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius
 Tingo tingis / & tinguo tinguis / teste Prisciano / & scribi / & efferri potest. Tingo

Horatius	Tespia huius tespiæ cū t exili/opidum est Boetiaē teste Ptolemæo: quod libro	Tinguo
Priscianus	viii. Strabo dicit Heliconi esse proximum: quæ & tespiæ plurali tantum nu-	Tespia
Ptolemæus	mero a Tullio declinat. Ait enim ad Seruium Sulpicium. Titum Manlium	Tespiæ
Strabo	qui negociatur tespiis/uehementer diligo.	
Tullius	Trimestris/ & trimensis dici i una significatione potest: hoc ē trium mensium.	Trimestris
	Sic bimestris/ bimensis/ duorum mensium.	Trimensis
Priscianus	Tiara cum t exili/ & i latino/ sceminino genere/ & tiaras masculino/ declinari po-	Tiara
Seruius	test/ testibus Prisciano/ & Seruio super librum septimū æneidos. Iuuenalis.	Tiaras
Iuuenalis	Phrigeria uestitur bucca tiara. Virgilius li. præfato. sceptrumq; facerq; tiaras.	
Virgilius	Pileus erat Phrygius.	
Polux	Talentum cum t exili utrobique/ & unico/ græcum uocabulum est: quod apud	Talentum
	illos Τάλατον scribitur. ponderis est genus/ teste Poluce. Est autem duplex/	
Vgutio	atticū scilicet/ & eubœicum: ut apud nostros auctores legitur. Neq; a talis tale	
Apuleius	descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Tæda cum t exili/ & æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: a δ-αδ-α/ quod est	Tæda;
	luminare/ eodē teste descendēs: & ubi primā diphthongi uocalem assumpsit.	
Vgutio	Neq; a tædeo tædes deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Vgutio	Tophus cum t exili/ græca dictio est. Neq; a tondeo tondes deducitur/ ut cū Ca-	Tophus
Virgilius	tholico somniauit Vgutio. Et producit p̄mam syllabam. Virgilius georgi. ii.	
Iuuenalis	Et tophus scaber/ & nigris exesa chelydris. Iuuenalis.	
	nec igneum uiolarent marmora tophum. Genus est lapidis.	
Virgilius	Thersander cū th aspirato/ & r ante s/ & Thersadrus/ declinari in recto/ potest.	Thersader/
	Virgilius libro æneidos secundo.	Thersadrus
	Thersandrus/ Sthenelusq; duces/ & durus Vlysses. Propriū fuit uiri nomē.	
Priscianus	Trames huius tramitis/ masculini generis est/ teste Prisciano: sed & sceminino	Trames
Caper	genere ueteres protulerunt/ ut Caper testatur/ & Probus. Trama/ latine sub	Trama
Probus	tegmen dicitur. Persius. mihi trama figura.	Tramis
Persius	Sic reliqua. Hæc tramis ab Vgutione pro extrema uestimenti parte ponitur.	
Vgutio	Titus cum t exili utrobique/ & i latino/ proprium fuit Romani imperatoris no-	Titus
Ptolemæus	men. Est & eodem nomine fluuius/ teste Ptolemæo: cuius ostium est a latere	Tityus
Gasparinus	septentrionali Galliaē Lugdunensis. Tityus cum t exili utrobique/ & i latino in	
Virgilius	prima/ & y græco in media syllaba scribitur: & si a Gasparino cum y græco i	
	prima syllaba scribi præcipiatur. Fuit Iouis/ & terræ filius/ dicente Virgilio.	
Tibullus	Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus. Huius magnitudo corporis/	
	no uem iugerū fuisse describitur. Vnde Tibullus ait.	
	Porrectusq; nouem Tityus per iugera terra/	
	Assiduus atro sanguine pascit aues.	
Varro	Tuba/ notum est quid significat. Hic tubus/ canna est plūbea/ qua aqua deducit.	Tuba
	Tubi etiam tubicines appellant/ teste Varrone de lingua latina.	Tubus
Priscianus	Titubo titubas facit in præterito titubauit/ & titubatus sum/ teste Prisciano.	Titubo
Lucanus	Teutones cū t exili utrobique/ populi sunt/ q & teutoni/ & teutonici uocant. Luca-	Teutones
Virgilius	nus li. vi. Cantaber exiguis/ & longis Teutonius armis. Virgilius li. ænei. vii.	Teutoni
Caper	Teutonico ritu soliti Intorquere catecias.	Teutonici
Apuleius	Thæsauros/ & thæsaurū/ declinari potest/ teste Capro de latinitate. Et (ut Apule-	Thæsauros
	io placet) cū æ diphthongo annotatur post th aspiratū/ ea scilicet ratione/ quā	Thæsaurū
Vgutio	in dictione syncærus docuimus. Neq; a θεσις quæ est positio descendit/ ut cū	
Horatius	Catholico Vgutio somniauit: maxime cū θεσις cum s apud Græcos scribat:	
Virgilius	cuius syllaba prima corripitur: θεσαυρος aut cum h/ ipsam producentē syl-	
	labam: ut est etiam apud Horatium sermone. xvi.	
	Thæsauro inuēto qui mercenarius agrū Illū ipsum mercatus arauit. Virgili-	
	us. seruataq; mella Thæsauros relines. Deriuatur aut thæsauros a θεσω fu-	
	turo indicatiui modi/ quod est ponam: sicut & ab ἔξω futuro indicatiui modi/	
Paulus	quod ē habebō/ sexus deducit/ aspiratiōe i s mutata: ut i ipsa dictione uidimus.	
	Est aut thæsauros (ut scripsit Paulus de acq̄redo rerū dominio) uetus quædā	
Lucas	pecuniæ depositio/ cuius nō extat memoria: ut iam dominū nō habeat: qn̄ ē	
	thæsauros dicit/ cuius extat memoria/ & dominū habet: ut in euāgelio Lucae	

	capitulo. xii. legitur. Vbi est thesaurus tuus / tibi & cor tuum erit. Ponitur hō nunq̄ thesaurus & pro loco in quo aurum reconditur: ut in euangelio Matthæi habetur. Et apertis thesauris suis / hoc est capsis / obtulerunt ei munera: aurum: tus: & myrrham. Et (ut tradit Marcellus) in malam quandoq̄ partem thesaurus accipitur. Vnde Plautus in Amphitryone ait. Qui domi uxorem meam ipudicia impediuit teneo thesaurum stupri.	
Matthæus Marcellus Plautus		
Lucanus Virgilius Tortellius Syllius Stattus Stattus Prolemæus	Taygetus cum t exilili utroq̄ / & y græco in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri. Lucanus libro. iiii. gelidiq̄ inculta iuuentus. Taygeti. Virgilius georgi. secūdo. uirginibus bacchata Lacænis Taygeta. Quod Tortellius putat esse sceminini generis / numeri singularis. Sed falsus est. Vnde Syllius libro. xiiii. Ardebant gelidosq̄ dehinc inuisere montes Taygeta Stattus libro thæbaidos quarto ait. Taygetiq̄ phalanx & oliuiferi Eurotæ. Idem libro siluarum primo. Et Dryadum uiduare choris argentia possit Taygeta Græci tamen neutro genere Ταυγῆ Τῶν dicunt. Mons est Peloponnesi: teste Ptolemæo. Taygeta huius taygetæ eadem scriptura / & taygete huius taygetes / declinari potest. Filia fuit regis Agenoris: quo etiam nomine una ex Phiadibus uocata est. Rufus Festus in Arato.	Taygetus Taygeta Taygete
Rufus Ouidius	Electra / Alcyoneq̄ / Celæno / Taygeteq̄. Ouidius fastorum tertio. Naian / & Electram / Taygetemq̄ Ioui.	
Pompeius Varro Laurentius Tullius	As huius uadis masculini generis / sponsorem significat datum in re capitali: teste Pompeio. Varro autē de lingua latina / uadem esse dicit / quem fideiussorem uocamus. ait enim. Vas appellatus est / qui pro altero uadimonium promittebat. Quod Laurentius improbare magis q̄ affirmare uisus est: maxime cū Tullius libro officiorum secundo dicat. Factus est eius sistendi uas: ut si ille non reuertisset / moriendum esset ipsi. Ego autem puto etiam in re non capitali uadem appellari / ut ipse Varro tradidit: quod alii uadium & uadimonium uocant. Vadum neutri generis est / dicente Ouidio. Ad uada Mæandri concinit albus holor. Sed & hic uadus huius uadis / teste Prisciano / ueteres protulerunt. Vada Virgilius appellat breuia. Vas huius uadis neutri generis / in singulari numero tertii ordinis est: in plurali uero secundi / teste Probo. Et format per diminutionem uasculum: ac etiam (ut quidam uolunt) uasillum. Vnde Marbodeus in lapidario ad Neronem ait. Que solis radiis in aqua subiecta uasillo: ubi etiam prima syllaba corripitur: quæ alias in uas uasilla longa habetur. Nec mirum est. Nam tigillum a tigno / quasillum a qualo / sigillum a signo / primam corripit syllabam: etsi in dictionibus tignum / qualus / signum / producta sit.	Vas Vadum Vadimonium Vadum Vadus Vas Vasculum Vasillum
Ouidius Priscianus Virgilius Probus		
Marbodeus		
Priscianus Acron	Vador uadaris commune uerbum est / testibus Prisciano / & Acrone super illud Horatii sermone nono: & casu tunc respondere uado Debat: id est in iudicium uocato: uel uadio obligato. Ex quo exemplo patet / q̄ primam corripit syllabam: & si Vgutio dicat habere productam. Vado uadas in alio significato / primam etiam corripit syllabam: etsi Vgutio productam habere tradiderit. Ouidius de remedio. Iamq̄ uadaturus lectica prodeat inquit. Vado uadis tertiæ coniugationis uas syllabam producit Virgilius li. æneidos sexto. Nuncq̄ inuade uiam: uaginaq̄ eripe ferrum.	Vador Vado
Vgutio Vgutio Ouidius Virgilius		
Vgutio Horatius Martialis	Vitulus notam habet significationem. Vitellus tam plurali quā singulari numero / masculini generis est / etsi Vgutio neutro genere plurali numero declinari præcipiat. Horatius sermone. xiiii. Quatenus ima petit uoluens aliena uitellus. Martialis. Candida si croceos circumfluit unda uitellos.	Vitulus Vitellus
Virgilius	Valeo uales secunda / & ualo ualis tertia coniugatione / declinauit Virgilius / quom dicit. uale uale (inquit) lolla: nisi forte uelimus dicere le secundum correptum esse propter sequentem uocalem. Et tam accusatiuo / q̄ ablatiui iungitur. Vnde Varro exponens denarios / & quinaros / ait. Denarii q̄ de nos æris ualebant: quinarum q̄ quinos.	Valeo Valo
Varro		

Marcellus	Veru totum plurale habet. Verutus masculino & uerutum neutro genere declinari potest: & mediam syllabam producit. Marcellus. Verutu taelum breue est & angustum. Festus. Veruta/pila dicuntur q̄ uelut uerua habeant præfixa. Lucanus libro octauo. Caesaries compressa manu/pharioq̄ ueruto. Veruti/populi sunt Volsci/sic teste Probo cognominati/quia dolonibus i prælio soliti sunt uti: de quibus Virgilius georgicon.ii. Assuetumq̄ malo Ligurum/Volscosq̄ Verutos.	Veru Verutus Verutum Veruti
Vgutio	Vertebra fœminino & uertebum neutro genere declinari potest: quod èt uertibulum Vgutio appellat: Græci ἰσχιον uocant.	Vertebra Vertebum
Caper	Vertex (inq̄t Caper de latinitate) capitis est: uortex uero fluminis. Virgilius æneidos. vi. Vorticibus rapidus & multa flauus arena. Vertex item pro aquilone ponitur/ teste Marcello/ dicente Virgilio georgicon secundo.	Vertibulū Vertex Vortex
Virgilius	Præsertim si tempestas e uertice siluis Incubuit.	
Marcellus	Vetus trium generum & ueter in recto declinari potest/ teste Capro: a quo scilicet ueter/ sit superlatiue ueterimus/ teste Prisciano. Accius in hecuba. Veteratorū terminus sic iusserat. Et Ennius ait. Quom ueter occubuit Priamus sub Marte pelafgo. Inde fit uetustus/ uetulus/ uetellus/ ueterosus/ ueteranus. Hoc ueternum/ morbus est intercutaneus. Horatius in epistolis.	Vetus Veter Vetustus Vetulus Vetellus Veterosus Veteranus Veternum Veternofus
Virgilius	Cur me phunesto properent arcere ueterno? Et quoniam qui hunc patiunt morbum/ pigri efficiuntur/ ideo pro pigricia ueternū nōnunq̄ ponitur. Virgilius georgicon p̄mo. Nec torpere graui passus sua regna ueterno. Inde ueternus fit & ueternofus/ graui (ut inquit Festus) somno pressus. Et sicut ueternum (ut diximus) intercus/ hoc est hydrops uocatur/ ita ueternofus etiā/ hydropicus appellat. Cato. Ueternofus q̄ plurimū bibit/ tā maxime sitit.	
Festus	Vetero ueteras/ & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum. Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt. Inde fit ueterasco/ inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius libro. xi. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt/ uetustiscere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uetescere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucæ capitulo. xii. legitur. Facite uobis saculos/ qui non ueterascunt.	Vetero Veteror Veterasco Vetustisco
Cato	Vieo uies facit/ in præterito uieui/ in supino uietum/ e syllaba producta: & quandoq̄ correpta. Lucretius libro tertio. Nec supra caput eiusdē cecidisse uietū Vestem sentimus. Terentius in Eunuchō. Hic est uietus/ ueternofus/ senex. Horatius in epodo. Quis sudor uietis/ & q̄ malus undiq̄ membris Crescit odor? Et interpretatur uietus languidus/ sine uie/ & naturalibus priuatus uiribus/ ut exponit Festus. Nam uiere/ uincere ligare/ uel inflectere significat. Et a uieo uimina dicta sunt/ auctōribus Donato super Terentii eunuchū/ & Festo: nō autem a uieo/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	Vieo Vimen
Plasmo	Vincio uincis facit i supino uinctum. Vincio uincis format supinum uictum/ idē quod & a uiuo uiuis.	Vincio Vincio Vegeo Vegeto
graphus	Vegeo ueges/ & uegeto uegetas/ in uno significato dici potest. Pomponius in maiali. Animōs uenus ueget uoluptatibus. Ennius i Ambracia. Aequora falsa ueges in gentibus uentis. Hoc tñ inter uegetum distat/ & uegens/ auctore Marcello: q̄ uegetum sit incolume/ uegens autem forte. Nam uegetum corporis/ uegens autem animi possumus dicere. Horatius in sermonibus. Membra dedit/ uegetus præscripta ad munia surgit.	
Psalmo	Video uides secunda/ & uido uidis tertia conuigatione declinari potest: quod pater per compositum diuido diuidis. Persius.	Video Vido
Nigidius	Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas: uide/ scis/ ne maiorū tibi forte Limina præfigāt. Et illud. Hoc uide/ ne rursus leuitatis crimie dānes.	
Lucas	Visus hufus uisus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero masculini/ & neutri. Nec comperitur apud Probum auctorem hoc uisum singulari numero: etsi Vgutio/ & Catholico/ hoc uisum declinari posse præcipiant. Distinguuntur tamen auctore Seruio/ uisus/ & uisa/ hoc modo. Quom de uis (inquit) loquimur/ quibus uidemus/ uisus masculino genere dicimus: ut nu	Visus Visio
Lucas		
Virgilius		
Festus		
Donatus		
Festus		
Vgutio		
Pōponius		
Ennius		
Marcellus		
Horatius		
Persius		
Virgilius		
Festus		
Donatus		
Festus		
Vgutio		
Seruius		

becula obstat uisibus nostris. Si autem neutro utamur, ea quæ uidentur signi-
 ficamus: ut est apud Virgilium. Dii uisa secudent. Sed & masculino genere
 pro iis quæ uidentur utimur Virgilius libro aeneidos. vii. Rite secudent uis-
 sus. Hieronymus in libro secundo Machabæorum capitulo ultimo. Singulos
 autem illorū armavit nō clypei & hastæ munitiōe: sed sermonibus optimis
 & exhortationibus exposito digna fide somnio: per quod uniuersos lætifica-
 uit. Erat autem huiusmodi uisus. Hæc ille. Visio pro eo quod uidetur etiā po-
 nitur. Hieronymus in Matthæo. Nemini dixeritis uisionem hanc: donec fili-
 us hoīs a mortuis resurgat. Posset tñ & pro uisu quo uidemus uisio usurpari.
Virgilius   **Virgilius**   **Hierōymus**   **Hierōymus**   **Priscianus**   **Seruius**   **Hierōymus**   **Vgutio**   **Priscianus**   **Horatius**   **Perfius**   **Iuuenalis**   **Donatus**   **Marcellus**   **Priscianus**   **Sergius**   **Seruius**   **Lucretius**   **Seruius**   **Virgilius**   **Virgilius**   **Marcellus**   **Lucretius**   **Stadius**   **Marcellus**   **Virgilius**   **Martialis**   **Lucillius**   **Marcellus**   **Festus**   **Marcellus**   **Cicero**   **Cato**   **Curtius**   **Horatius**   **Priscianus**   **Seruius**   **Verrius**   **Stadius**   **Columella**   **Probus**   **Priscianus**   **Lucretius**   **Salustius**

ficamus: ut est apud Virgilium. Dii uisa secudent. Sed & masculino genere
 pro iis quæ uidentur utimur Virgilius libro aeneidos. vii. Rite secudent uis-
 sus. Hieronymus in libro secundo Machabæorum capitulo ultimo. Singulos
 autem illorū armavit nō clypei & hastæ munitiōe: sed sermonibus optimis
 & exhortationibus exposito digna fide somnio: per quod uniuersos lætifica-
 uit. Erat autem huiusmodi uisus. Hæc ille. Visio pro eo quod uidetur etiā po-
 nitur. Hieronymus in Matthæo. Nemini dixeritis uisionem hanc: donec fili-
 us hoīs a mortuis resurgat. Posset tñ & pro uisu quo uidemus uisio usurpari.
Vigil   **Vigilia**   **Vigilium**   **Varix**   **Varica**   **Varicosus**   **Virus**   **Virosus**   **Virulentus**   **Vir**   **Viritim**   **Vires**   **Viresco**   **Vis**   **Vix**

Vigil huius uigilis cōmunis generis est: teste Prisciano. Hæc uigilia & hoc uigi-
 lium in uno significato declinari potest. Differunt autem uigiliae ab excubiis
 auctore Seruio: hoc pacto: quod uigiliae nocturnæ sunt: excubiae uero diu-
 næ. Sed & nocturnas excubias dicimus. Vnde Hieronymus in sermone ad fra-
 tres de uigiliarū sanctitate ait. Hæc & huiusmodi tanta ac talia: ideo sancti illi
 cecinerūt: & scripta reliquerūt: ut nos eorū posteri paribus excitaremur exem-
 plis: ad celebrandas etiam noctibus salutis nostræ excubias.
Varix huius uaricis non est foemini generis: ut Vgutio somniauit: sed mascu-
 lini: teste Prisciano: ut est apud Horatium. Varice succiso. Comperitur tamē
 foemini genere hæc uarica. Et licet uarix: uel uarica: primam producat syl-
 labam: in deriuato tamen uaricosus uel uaricosa: syllaba corripitur. Perfius,
 Dixeris hæc inter uaricosos ceturiones. Iuuenalis. uaricosus fiet haruspex.
Virus: teste Donato: indclinabile est. Sed & uirus huius uiri: sicut uulgus: pella-
 gus: declinari potest: testibus Marcello: Prisciano: Sergio: & Seruio: sup primū
 georgicorū. Vnde Lucretius ait. Liquit enim supra tætri uestigia uiri: hoc est
 ueneni: tam boni teste Seruio: q̄ mali: dicente Virgilio georgicorū primo.
 Ille malum uirus serpentibus addit atris. Malum dixit ad differētiā uiri bo-
 ni: sicut & Lucretius tætri. Inde fit uirosus: & uirulentus. Virgilius libro præ-
 fato. uirosaq; pontus Castorea. Virus itā pro uirtute naturali ponitur: ut iter-
 prætur Marcellus illud Lucretii libro secundo. Concoctosq; suo cōtractus
 perdere uiro. Rursum uirus pro uiore accipitur: ut est apud Statiū libro pri-
 mo siluarum. atq; omne benigne Virus odoriferis Arabum quod crescit in
 aruis: id est uirorem: hoc est omnes hæbas uirentes. Vir huius uiri: nō homi-
 nis tantū est significatio: sed & de animalibus auctore Marcello dicitur. Vnde
 Virgilius in buccolicis ait.
 Vir gregis ipse caper. Martialis.
 Et illud oleas quod uiri capellarū. Ab eo q̄ est uir: fit uirosus prima correpta
 syllaba: quæ ab eo quod est uirus: producta est. Lucillius septimo satiarum.
 uenio ad uetulam: atq; uirosam Vxorem: cedam potius q̄ castrem egomet
 me. Marcellus. Virosæ mulieres dicuntur uiroꝝ appetentes: uel luxuriosæ. Vi-
 ritim significat per singulos uiros. Festus. Viriti dicit dari quod datur per sin-
 gulos uiros. Marcellus. Viriti dictū est seperatim: & per singulos uiros. Cice-
 ro de republica libro secundo. Ac p̄mus agros quos Romulus bello ceperat:
 diuisit uiritim ciuibus. Cato. Præda quæ capta ē uiriti diuisa. Sed & de uno
 uiritim dici potest: & producit ri syllabam. Curtius. Si quis uiritim dimicare
 nellet: prouocauit. Horatius in epistolis.
 Quod legeret: tereretq; uiritim publicus usus. Vires plurali tātum numero
 dicimus: teste Prisciano. Inde fit etiam uirosus: teste Seruio: prima producta
 syllaba. A uiribus item uenit uiresco uirescis uerbum: prima syllaba pro-
 ducta. Verrius in poematis. Hinc crescunt animi: uirescit uulnere uirtus: hoc ē
 maiorū fit uirium. Comperitur etiam uiresco a uiro uires: cuius prima sylla-
 ba corripitur. Stadius libro siluarū primo. Exiit: atq; alios melior reuirescit ī
 annos. Collumella libro. xi. Lubrica iam lapathos: iam rhamni: sponte uire-
 scunt. Hæc uis habet in noiatiuo plurali: accusatiuo: uocatiuo: uis: testibus:
 Probo: & Prisciano. Lucretius li. ii. uis multas possidet i se: Atq; potestates.
 Salustius libro historiarum quarto. Male iam assuetum ad oēs uis cōtrouer-
 siarum. Et (ut tradit Marcellus) uis uiolentiam significat: uel celeritatem: siue

Marcellus	celerem impetum: qm̄ etiam uirtutē & multitudinē / auctore Seruio / dicē	
Seruius	te etiam Salustio. Secūda tempestate / ex ponto uis pisciū erupit: id est multi	
Salustius	tudo. Vix cū labore. Virgilius libro georgicon. ii. Vix humiles apibus castas	
Virgilius	roremq; ministrat. Vix statim. Virgilius libro aeneidos secūdo.	
Virgilius	Vix ea fatus eram / gemitu cū talia reddit.	
Martialis	Vinū habet plurale uina & uinis. Martialis. R. hæsinnata bibis uina: phalerna fu	Vinum
Ouidius	gis. Ouidius libro primo de arte. Et uenus in uinis / ignis i igne fuit. Vinū for	Villum
	mat diminutiue uillum & uinellū. A uino uinalia dicta sunt / tam secūdi q̄ ter	Vinellum
	tii ordinis / teste in saturnalibus Macrobio. Vnde & Mafurius ait. Vinaliorū	Vinalia
Macrobius	dies Ioui facer est. Vinalia aut̄ diem festum habebāt: quo die uinum nouum	
Mafurius	Ioui libabant / ut scripsit Pompeius.	
Pompeius	Vicia cum i latino utrobiquē & e exili / foeminini generis / a græco quōd illi neu	Vicia
Vgutio	tro genere βικτιον dicunt / deducitur: non autem a uicio / uel uictoria / ut cum	Vicium
Gasparinus	Catholico somniauit Vgutio: sed nec a uice / ut Gasparinus tradidit. Genus ē	Vitium
Plinius	Legumētū. Plinius libro. xviii. naturalis historiae. Nascuntur in uicia & aliquā	
Victorinus	do e terra / cochleæ minutæ / erodentes eam. Vicium si a uincio descendit (ut	
	Victorinus uoluit) cum c scribitur. Si autem (ut aliis placet) a uito uitas / cū	
Phocas	e uitiū scribere oportet.	
Ouidius	Vepres teste Phoca plurali tantum numero declinamus. Ego autem etiam sin	Vepres
Hieronymus	gulari numero iuenio. Ouidius li. meta. v. Aut lepori q̄ uepre latens hostilia	
Priscianus	cernit Ora canum. Hieronymus in Hesiāa capitulo. xxvii. Quis dabit uia spi	
Caper	nam & uepre? Foeminini generis est / teste Prisciano: sed & masculini / ut Ca	
Probus	per testatur & Probus.	
Diomedes	Viscus huius uisci masculini generis est / teste Diomede dicente Horatio ser	Viscus
Horatius	monē. xviii. Sumus ego / & prope me uiscus Thurinus. Sed & hoc uiscum de	Viscum
Phocas	clinari potest / testibus Phoca & Seruio super primū georgicorum. Vnde Se	
Seruius	renus ait. Proderit & mansum quod traxeris arbore uiscum. Virgilius libro	
Serenus	aeneidos. vi. Quale solet siluis brumali frigore uiscum Fronde uirere noua.	
Virgilius	In alio autem significato uiscus / tertii ordinis est. Et teste Seruio / non tantum	
Seruius	intestina / sed quicquid sub corio est / uiscera appellamur. Lucretius lib. p̄mo.	
Lucretius	Visceribus uiscus gigni / sanguenq; creati. Serenus.	
Serenus	Aut nitidum ranæ decoctum uiscus oliuo.	
Priscianus	Vnguis masculini generis est / teste Prisciano: & facit diminutiue unguella / teste	Vnguis
Diomedes	Diomede: quin etiam & unguicula dicente Lucretio libro sexto. Coporis ex	Vnguolla
Lucretius	tremas quoq; partis unguiculasq;. Cicero ad Lentulum. Sed præsta te eum q	Vnguicula
Cicero	mihī a teneris (ut Græci dicunt) unguiculus es cognitus. Vngula autem / ut di	Vngula
Priscianus	cit Priscianus / diminutiū non est: etsi diminutiū habere formam uideat.	Vngulum
Pompeius	Vngulum Ostorum lingua anulus uocatur / teste Pōpeio: quod Vgutio maf	Vngulus
Vgutio	culino genere hic unguulus declinari præcipit.	
Priscianus	Vibex cum e in secunda syllaba / teste Prisciano scribitur: quōd a magistro Bene	Vibex
Bene	per i uibix efferi præcipitur. Sunt autem uibices plagæ in humano corpore:	Vibix
Pompeius	dictæ q̄ ui fiant / auctore Pompeio: non autem a uireo / uel uimine / ut cum	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Et producit in obliquis bi syllabam. Persius.	
Persius	Si puteal / multa cautus uibice flagellas.	
	Vnus una unum / gētiū unius / uel uni unæ uni / datiuo uni / uel uno unæ uno /	Vnus
Priscianus	teste Prisciano / declinari potest / Cicero. hoc iudiciū si expectatur / ut non unæ	
Cicero	rei statui / sed omnibus constitui putetur.	
	Villus ulla ullū / genitiuo ullius / uel ulli ullæ ulli / datiuo ulli / uel ullo ullæ ullo /	Villus
Priscianus	declinari pōt / teste Prisciano. Plautus in truculento. Quasi uero corporis reli	
Plautus	queris potestatem coloris ulli capiendi.	
	Vter utra utrū / gētiū utrius / uel utri utræ utri / datiuo utri / uel utro utræ utro /	Vter
	declinari potest: sicut neuter / genitiuo neutrius / uel neutri. Hic uter huius utris	Vterus
Marcellus	genus ē uasis. Vterus / & uter huius uteri / declinari potest / teste Marcello / Cæ	
Cælius	ciliū referente dicentem in umbris. Nunc uter crescit / non pōt celari. Proprie	
	ueterus mulierum est.	
Priscianus	Vngo ungis / & ungo unguis / teste Prisciano / efferi potest. Et facit in præterito	Vngo

Papirianus	unxi/ & ungui/ testibus Papiriano/ Niso/ Probo. Inde uenit unguē/ & unguē	Vnguo
Nisus	tum. Virgilius li. Æneidos. iiii. & pinguis unguine caras.	Vnguē
Probus	Vultur huius uulturis/ & uulturis/ & uulturis/ in recto declinari pōt. Ennius.	Vnguētum
Virgilius	Vulturis in siluis miserum mandebat hominem. Pompeius. Alites uolatu	Vultur
Ennius	auspicia facientes istæ putabantur/ bureo/ aquila/ uulturis. Plautus in trucu	Vulturis
Pompeius	lento. Iam quasi uulturii triduo prius prædiuinat/ quo die esuri sient. Vultur	Vulturis
Plautus	item/ teste Acrone/ mōs est Apuliæ/ dicente Horatio in tertio carminum.	Vulturis
Acron	Me fabulosæ uulture in Apulo. Vulturis uentus quidam est/ & fluius Cā/	Vulturis
Horatius	paniæ/ quod & hoc uulturū declinari potest/ testibus Capro/ & Probo. Sy/	Vulturis
Capro	lius libro. viii. fluctuq; sonorum Vulturis. Vulturū item/ opidum est Cā/	Vulturis
Probus	panorum/ teste Ptolemæo.	Vulturis
Syllius	Velum cū unico l/ format diminutiue uexillū/ auctore Pompeio/ Vgutio autē	Velum
Pompeius	dicit q; facit per diminutionem uelulum.	Vexillum
Vgutio	Volo uolas prima/ & uolo uolis tertia cōiugatione declinari potest/ teste Pom	Velulum
Pompeius	peio in dictione auolūt. In alio autē significato/ uolo uis uult dicimus.	Volo
Priscianus	Vomer/ & uomis in recto declinari potest/ teste Prisciano/ & masculini generis	Vomer
Lucanus	est. Lucanus libro. vi. Pinguis Berycio discessit uomere sulcus.	Vomis
Seruius	Vrbs/ teste Seruio/ ab orbe dicta est/ quia antiquæ ciuitates i orbes siebant. Hoc	Vrbs
Vgutio	urbū/ curuatura aratri dicitur/ quod ab Vgutione masculio genere hic urbs	Vrbum
Varro	declinari præcipitur/ a quo (ut Varroni placet) urbs dicta est/ quia urbium in	Vrbo
	condenda urbe adhiberi solet. Inde fit urbo urbas uerbum/ quod significat	
Pompeius	aratro diffinire/ auctore pompeio.	
	Vallus cum duplicato l/ & nannus cum geminato n/ i uno significato dici pōt/	Vallus
Seruius	teste Seruio/ & fœminini generis est/ dicente Virgilio/ & mystica uanus lacchi.	Vannus
Virgilius	Inde fit uāno uerbū. Varro de re rustica. Ut quod lenissimum est i eo/ atq; ap	Vāno
Varro	pellatur acus/ & pallea/ uannatur foras extra aream/ idest uentiletur. Ventis	Ventilo
Martialis	lo autē/ cum ti syllabam corripit/ cū unico l/ scribitur. Martialis.	Vanco
Syllius	Currit/ & in toto uentilat aura boue. Syllius libro. xiiii.	Vallus
Propertius	Hic miser igniferam dum uentilat aere pinum. Propertius.	Vallum
Iuuenalis	Hæc uenus ut uiuat/ uentilat ipsa facem. Iuuenalis satyra prima.	Valles
	Ventilat æstiuum digitis sudantibus aurū. Vaneo uanes secundæ coniugatio	Vallecula
Virgilius	nis/ facit in præterito uanui. Virgilius libro Æneidos tertio.	Vallis
	Et procul in tenuem ex oculis euauit auram. Hic uallus/ & hoc uallū cum ge	Vallicula
Seruius	mino l/ hoc modo distinguntur/ auctore Seruio super librū nonū Æneidos/	Valla
	q; uallum dicitur ipsa munitio/ ualli uero/ sustes quibus uallum munitur/ ut	Vallæ
Virgilius	est apud Virgilium georgicorum. ii. & acuto robore uallos. Ponitur & non	
Virgilius	nunq; tñ uallus pro munitio. Vnde Virgilius georgicon pmo inquit.	
Seruius	Exacuūt alii uallos. Quod enarrans Seruius ait. Exacuūt/ idest repurgant/ ual	
Seruius	los/ idest fossas/ & muros de terra factos. Hæc ualles cum e efferri debet/ teste	
Virgilius	Seruio sup librū. xi. Æneidos/ dicente Virgilio libro præfato.	
Seruius	Est curuo an fractu ualles ac comoda fraudi. & teste eodem Seruio/ format di	
	minutiue uallecula. Sed & uallis cū i enunciari potest/ cuius diminutiū erit	
Ouidius	uanicula. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Cōcaua uallis erat/ quo se de	
	mittere riuu Assuerant pluuias aquæ. Nam si dixisset ualles/ uersus stare nō	
Stadius	posset. Hinc Stadius ait. Vallis in amplexu nemorū sedet. Pompeius. Cōualis	
Pompeius	est planicies/ ex omni pte cōprehēsa mōtibus/ collibusue. Vallis duobus late	
	ribus iclusa planicies. Vallis diminutiū uallicula facit. Hæc ille. Valla/ nomē	
Ptolemæus	est duarū urbiū/ teste Ptolemæo/ quarū una est in Thracia/ alia in Mauritania	
Ptolemæus	Tingintana. Vallæ/ urbs ē Pieriæ i Macedonia/ ut idē Ptolemæus ostendit.	
	Vrfus triplex habet diminutiū/ urfulus/ urfellus/ urficulus/ & habet fœmini	Vrfus
Probus	num ursa/ quod in datiuo plurali/ & ablatiuo/ facit urfabus/ ut tradit Probus/	Vrfulus
Beda	quod tamen Beda super Donati artem improbat/ tam pro fœmina/ q; pro	Vrfellus
Seruius	mare/ urfis dici præcipiens.	Vrficulus
Charisius	Verro ueris cum gemino r/ facit in præterito uerri/ teste Seruio super librum	Vrfa
Lycinius	primum Æneidos/ quin etiam uerri/ teste Charisio. Vnde Lycinius Macer	Verro
Priscianus	pro Tuscis ait. Hic etiam reliquias auerterunt. Et format in supino uer/	Vergo

Virgilius sum teste Prisciano dicente Virgilio. uersa puluis inscribitur hasta: idest tra
 Seruius eta/ur ex/ponit Seruius. Nam sicut mundare/ ita & trahere/ uerro significat/ Verruncō
 Marcellus teste Marcello. Vnde Virgilius libro aeneidos primo ait.
 Virgilius Quippe serant rapidi secum uerrantq; per auras: idest trahant. Vergo uer
 Priscianus gis facit in praeterito uersu: in supino uersum/ teste Prisciano. Diomedes aut
 Diomedes dicit q; format praeteritum uerxi cum x. Verto uertis facit in praeterito uertis
 Priscianus in supino uersum/ teste Prisciano: non aut uersu/ ut somniando tradidit Vgu
 Vgutio tio. Verrunco uerruncas cum duplicato r/ pro uerto ponitur / auctoribus
 Marcellus Marcello/ & Pompeio.
 Pōpeius Veneror ueneraris commune uerbu/ ex uenia/ & orando componitur/ teste Pom Veneror
 Pompeius peio: quod per somnia a Venere tractu/ cu/ Catholico tradit Vgutio .
 Vgutio Villus cum duplicato l/ pilus dicitur. Martialis. Calfaciunt uilli pallia uestra mei. Villus
 Martialis Villa cum gemino lab omnibus scribi consueuit. etsi ab eo quod est uilis ui
 Villa le/ quod cum unico l/ scribitur/ deriuetur. Notum est uocabulum: quo nomi
 Villum ne locus quidam a latere occidentali Cretae uocatur/ teste Ptolemæo . Villū
 Ptolemæus etiam cum geminato l/ diminutium est a uino.
 Marcellus Vanitas/ & uanitas/ in uno significato dici potest/ auctore Marcello. Vanitas
 Statius Vesper pro stella masculini generis est. Statius libro thabaidos decimo. sed ue Vanitudo
 Vesper opacus Lunares iam ducit equos. Sed & foeminino genere ueteres pro Vesper
 Caper tulerunt/ ut Caper testatur/ & Probus. Hæc & uesperugo uocatur. Plautus. Vesperugo
 Probus Nec uesperugo/ nec uirgiliae occidunt. Dicitur nonnunq; & uesperus/ siue he Vesperus
 Plautus sperus/ ut est apud Virgilium in sine bucolico rum. Ite domum saturæ/ ue Vesper
 Virgilius nit hesperus/ ite capellæ. Hoc uesper/ hoc uesperum/ hæc uespera/ ab auctori Vesperum
 bus usurpantur. Hi uesperu/ & hæ uesperæ/ licet a nonnullis hoc modo disti Vespera
 guantur/ q; uesperu/ officium ipsum sit/ uesperæ autem/ hora / qua officium Vesperu
 ipsum decantantur/ ab auctoribus tamen confunduntur. Vesperna/ cena uo Vesperæ
 Pompeius catur. Pompeius. Coena apud atiquos dicebatur/ quod nunc est prandium: Vesperna
 Pompeius uesperna autem/ quam nunc coenam appellamus. Vespa/ paruum est nola/ Vespa
 tile/ api simile. Vespa item/ & uespillo/ auctore Pompeio/ is dicitur/ qui fu Vespillo
 nerandis corporibus officium gerit. Ait enim. Vespæ/ & uespillones dicun Vespula
 tur/ qui funerandis corporibus officium gerunt/ non a minutis illis uolucris Hespertilio
 bus: sed quia uespertino tempore eos efferunt/ qui funebri pompa duci pro
 pter inopiam nequeunt. Hi etiam uespulæ uocantur. Hæc ille. Neq; a ueho
 uehis/ uel a ueste/ & ui/ & spolio/ descendit/ ut cum Catholico somniabun
 dus tradit Vgutio. Martialis. Qui fuerat medicus/ nunc est uespillo Diuus
 Vgutio Vespertilio masculini generis est. Varro in Agathone. Vespertilio factus sū:
 Martialis neq; in muribus plane/ neq; in uolucris sum.
 Varro Vls pro ultra referente Festo Cato posuit: sicut cis dicitur/ & citra. Vltro signifi
 Cato cat sponte. Vltro insuper/ Virgilius libro aeneidos nono. Vls
 Virgilius Viderit irrumpentem/ ultroq; icluserit urbi: idest insuper/ ut expōit Seruius. Vltra
 Seruius Varietas/ & uariantia/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio. Lucretius Vltro
 Nonius Varietas Varietas
 Lucretius libro tertio. Variantia Variantia
 Principiis/ unde hæc oritur uariantia rerum. Vehiculum Vehiculum
 Nonius Vehiculum/ & uectabulum/ in una significatione accipi possunt / teste Nonio Vectabulū
 in dictione iumentum. Hæc ueha a ueho uehis/ etiam genus uehiculo est. Veha
 Festus Hæc ueia cum i in medio duarum uocalium/ apud Oscos etiam plaustrum Veia
 uocabatur/ teste Festo: unde (ut ait) ueiatura uectura appellatur. Vastitas
 Nonius Vastitas/ uastitudo/ uasticies/ in uno significato/ teste Nonio/ dicitur horror/ de Vastitudo
 Plautus fertio/ contagium. Plautus in pseudulo. Distractio/ distidium/ uasticies ue/ Vasticies
 Accius nit. Accius in Meleagro. Quæ uastitudo hæc/ aut unde inuasit mihi? Vastatio
 Nonius Vanitas item pro uastatione ponitur/ teste eodem Nonio. Vnde Accius in
 Accius Astyanacte ait. Propterea tot tantaq; habemus uastitates phuncrum.
 Plautus Victus huius uictus/ uel uicti/ uel more antiquo uictuis/ declinari potest. Plau/ Victus
 Varro tus in captiuis. Victi quotidiani utrum ad me afferas. Varro libro de uita pa
 Vgutio patrū quarto. Primū de re familiari/ secūdo de uictuis consuetudine.
 Vrina Vrina non uenit ab uro uris/ ut Vgutio/ & Catholico/ tradiderit: sed græcum Vrina

- uocabulum est ab ὀύρῳ quod est meio deductū. Vnde ὀύρῳ græcè urina / Vrino
latine lotium dicitur / a supino lotum / lo syllaba tamen præter naturam pri / Vrinor
mitiui correpta. Neq; solum pro ea aqua / quæ quottidie eicitur / urina acci / Vrna
pit / sed & p gēitali spmate. Plinius li. viii. naturalis historia. Incōtinēs afinæ / Vrus
uterus urinā genitālē reddit / ni cogatur in cursū uerberibus a coitu. Iuuenalis.
Plinius Auribus atq; oculis / cōcepta urina mouetur. Inde urino urinas / & urinor.
Iuuenalis
Varro Varro de lingua latina. Vrnæ dictæ / q; urinātur in aqua haurienda. Vrinari
Cicero eni (ut pergit) est mergi in aquā. Cicero Academicorū li. ii. Si qñ enim uos de
Vgutio merisimus / ut qui urinātur. Ex quo cōstat / q; urna nō uenit ab urgeo / ut cum
Vgutio Catholico somnauit Vgutio / sed ab urino / ut auctor est Varro. Vrus nō ue
nit ab uro uris / ut cū Catholico Vgutio somnauit / sed ἀπό τῶν ὀύρων / id est a
Seruius montibus / teste Seruio super secundū georgicorū. Sunt aut uiri agrestes bo /
Virgilius ues / qui in Pyrenæo mōte nascuntur / inter Gallias / & Hispanias posito / de q;
bus Virgilius libro præfato. Siluestres uiri assidue. Macrobius uero in satur /
Macrobius nalibus dicit uros boues Gallicā esse uocē / qua feri boues significantur.
Vlysses cū unico l / & y græco / & geminato / scribit / qd Græci ὀδύσσεος dicūt Vlysses
Sed nostri d in l mutauerunt. Sūt tñ qui cū x Vlysses scriptitant / quod & fortas / Vlyxes
sis fieri pōt. Nam x ex Græcis accepimus / etsi Catholico in dictione Christus /
dicat inuentū fuisse. Christi dei & hois tēporibus / ut scilicet crucis ipsius pas /
sionē prænotaret. O ridiculū hominē. Quod enim tu x putas nostrū / nō est
x / sed chi littera / quā Græci uocant / cuius loco / nos ch aspirato utimur. x ergo
littera duplex est / pro qua modo es / modo gs / modo geminato / s (ut scripsit
Plinius Plinius) primitus utebantur / ut apex apex / grex grex / simili modo (ut illi uo
lūt) Vlysses Vlyxes. Nā qd apud Doros δύσσεα quod est bina / cū gemino σσ
scribit / sape δύσσεα ab Hōero cū ē pōit. Facit at Vlysses i Vgtōlysis / ul Vlyssi /
Homerus sicut Achilles huius Achilles uel Achilli. Virgilius libro ænei. secūdo. Et terrā
Virgilius altricē sœni execramur Vlyssi. Et facit in uocatio Vlysses / & Vlysse. Ouidius
in primo libri heroidū carmine. Hanc tua Penelope lento tibi mittit Vlysse.
Ouidius Declinatur nōnunq; & Vlyseus i recto / teste Prisciāo / sicut Achilles / & Achil
Priscianus leus. Horatius in primo carminū. Nec cursus duplices per mare Vlysei. Neq;
Horatius ex holon / & xenos / Vlysses cōponitur / ut cū Catholico ridiculus somnauit
Vgutio Vgutio / sed dicit ab ὀδύσσεος / qd est irascor. Nā irascibilis fuisse piberur.
Vnicornis masculini generis / & hoc unicorniū / declinari pōt. Aial est / unicum Vnicornis
in fronte cornu gerens / alias monoceros appellatus. Vnicorniū
Virgilius Vulgus neutri generis est dicente Virgilio georgicorū tertio. Dira per incautū
Virgilius serpat cōtagia uulgus. Et æneidos duodecimo. & uulgus inermū / Inualidiq;
Donatus senes / turres / ac tecta domorū Obsedere. Potest etiā declinari hic uulgus / te
Probus stibus Donato / Probo / Prisciāo / Seruio super librū primū / & secundū ænei.
Priscianus Cicero. Saturnū maxime colūt uulgi. Hierōymus in Iob cap. xxiiii. Vim fece
Seruius rūt / deprædantes pupillos / & uulgū pauperē spoliauerūt. At uero Sergius in
Cicero Donatū / neutri / & fœminini generis esse uulgus tradidit / non aut masculini /
Hierōymus dixitq; Virgiliū sic protulisse. in. ii. ænei. In uulgū ambigūā. Vnde & Donatū
Sergius ipsum carpsit / q; scilicet hac in parte nō recte senserit. Quod tñ Seruius sic le
Virgilius git. spargere uoces In uulgū ambiguas. Exempla ergo / quæ supra attulimus
Hierōymi / & Ciceronis / tam Sergii opinioni (si tñ uera est) q; Donati / Probi /
Priscianus Prisciani / Seruii / conferre pōt. Veteres etiā / teste Prisciano / hic uulgus huius
uulgus quarta declinatione declinabāt. Hæc uulga / capacitas dicitur / uel si /
Nonius nus cū laxitate / ut scribit Nonius. Lucillius li. ii. in uulgā penetrare pilosam.
Lucillius
Priscianus Vocifero uociferas / & uociferor deponēs usurpat / qd tñ Prisciāus tradit eē cōe. Vocifero
Veto uetas facit in præterito uetaui / in supino uetatū. Vnde in apostolicis actio /
Veto nibus legitur cap. xvi. Transseuntes aut Phrygiā / & Galatiæ regionē / uetati
sunt a spiritu sancto loqui uerbū dei / in Asia. Antiqui etiā ueto uetis tertia te
Priscianus ste Prisciano cōiugatione declinabāt / cuius præterito uetui / supino uetitum /
Priscianus nunc utimur.
Hierōymus Virgo (ut tradit Priscianus) fœminini tantum generis est / sed & masculini cōperi Virgo
tur. Vnde Hieronymus in prologo super Ioannē ait. Et huic matrem suā pē Virgūcula

- dens in cruce cōmendauit Deus: ut uirginē uirgo serualet. Virgo a uiridiorē
 ætate dicta est. Vnde etiā matres/ teste Seruio super librū xi. æneidos/ uirgi-
 nes nōnunq̄ appellāt. Hinc Virgilius de Pasiphæa loquēs ait. Ah uirgo infœ-
 lix/ quæ te dementia cepit: Terentius in ecyra. Nā uitiū est oblatum uirgini
 olim ab nescio quo improbo. Et format diminutiue uirgūcula. Virga (ut tra-
 dit Beda sup Donati artē) triplex habet diminutiū uirgula/ uirgella/ uirgūcula.
- Virga
 Virgula
 Virgella
 Virgūcula
- Beda
 Virgilius Vindemia uini demptio/ producit de syllabā. Virgilius georgico. ii. Nō eadem
 Martialis arboribus pēdet uindemia nostris. Martialis. Iam prior ad fœcē sed & hæc ui-
 Psalmo demia uenit. A uindemia fit uindemio uindemias uerbū: ut ē apud Psalmo
 phus grabbū. Vt qd destruxisti maceriā eius/ & uindemiāt eam oēs qui prætergre-
 Horatius diūt uia? A uindemiātu supino/ fit uindemiator/ de syllaba præter naturā
 correpta metri gratia. Horatius sermone. xvii. Vindemiator/ & inuectus cui
 Ouidius sape uiator. At uero Ouidius antepenultimā syllabā detraxit: ut de syllaba
 quæ/ ut diximus/ naturaliter producta est/ etiā produci posset. Ait enim in fa-
 Marcellus tis. At non effugiet uindemitor/ hoc quoq; causam. Virgindemia/ uirgarū
 Varro demptio uocatur/ seu uirgarū apparatus/ teste Marcello. Varro in Agatho-
 Agrauius ne. Ideoq; scapulæ metuūt uirgindemiam.
- Victor/ & qui uehit/ & qui uehitur/ dici potest/ testibus Agrauius in Caprum/ &
 Seruius Seruio. Cicero. Sumi gubernatores in magnis tēpestatibus a minoribus ue-
 Cicero ctoribus admoneri solēt. Quintiliāus. In nauim filii mei male permutatus
 Quintilianus uector imponor. Lucanus. Vectoris patiens tumidū super enatat amnem. Se-
 Lucanus neca in Hippolyto. Pro sua uictor timidus rapina.
- Seneca Vello uellis tertiæ cōiugationis/ cū gemino l scribitur: & facit in præterito uel
 Priscianus li/ & uulsi: in supino uulsum/ teste Prisciano. Inde uellico uellicas uerbū for-
 Calphurnius matur. Calphurnius egloga sexta. Quoi deus arridens horrentis pectore se-
 Priscianus tas uellicat. Velo uelas primæ cōiugationis/ cū unico l scribitur: a quo fit ue-
 Iuuenalis lifico/ & uelificor cōmune uerbū/ teste Prisciano. Vnde & passiuū protulit
 Iuuenalis/ dicens. Velificatus Athos/ & quicquid Græcia mendax Audet in historias. Fit etiam
 Ouidius a uelo uelas uelito uelitas. In alio aut significato uelito uelitas/ a uelitū cōgres-
 Priscianus sione formatū uerbū est. Nam uelites expediti erant ad pugnā milites. Oui-
 Plautus dius de ibide. Nondū cal facti uelitis hasta solū. Sed & uelitor deponēs usur-
 Priscianus patur/ teste Prisciano. Vnde Plautus in menæchinis ait. Nescio quid uelitati
 Iuuenalis estis inter uos duos.
- Vtinam/ & ut pro utinam ponitur/ teste Prisciano/ dicente etiam Horatio libro
 Priscianus sermonū secūdo. Iuppiter ut pereat positū rubigine ferrū/ id est utinā pereat. Vt
 Plautus Versus huius uersus/ uel uersi/ declinari potest. Laberius in lacu anerno. Verso
 Horatius rum innumerorū numero studuimus. Valerius in phormione. Quid hic cum
 Laberius tragicis uersis/ & syrma facis? Versus/ & uersum/ præpositiones sūt: unde ad
 Valerius uersus/ & aduersum.
- Gellius Vtor uteris cōe uerbū ē/ testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarū/ & Prisciano. Vtor
 Priscianus Næuius in liciaria. Supellex quæ utitur/ emittitur tñ. Plautus in asinaria. Vbi
 Næuius illa quæ dedi ante abusa. Varro. Vtile utamur potiusq̄ ab rege abutamur.
 Plautus Hortensius. Abusis iam oibus locis. Et tā accusatiuo/ q̄ ablatiue/ iūgi pō: et si
 Hortensius Alexander cū ablatiue solū construi posse tradiderit/ dicens. Dignor/ cū po-
 Alexander tior/ sūgor/ uescor/ fruor/ utor/ Et careo/ iūgo casu tantū modo sexto.
 Gellius Vereor cōe uerbū est/ teste Gellio li. xv. noctiū atticarū. Dicimus enim. Vereor
 Aphranianus te: & uereor abs te. Vnde Aphranianus in consobriniis ait. Malūt metui/ q̄ uereri
 Vereor se ab suis. Accusatiuū casū post se regit/ & quicq; datiuū: ut uereor filio: id est ne
 Aphranianus aliqd mali filio eueniat. Regit & nōnunq̄ gtm. Aphranianus in cōpialibus.
 Si non uereor/ nemo uereat tui.
- Vapor/ & uapos/ in recto dici pōt/ testibus Quintiliāo/ & Nonio. Lucretius li. v. Vapor
 Nonius Peruolitans permanat ad os/ frigusq; uaposq;. Vapor
 Lucretius Vicissitudo/ & uicissitas/ in una significatione dici potest/ teste Nonio/ Accium
 Nonius inducente dicentem in phœnissis. Vicissitatemq; imperitandi tradidit. Vicissitudo
 Accius Verres cum duplicato r/ proprium uiri nomen/ facit in genitiuo uerris/ uel uer
 Verres

Probos	ri: sicut Vlysses huius Vlyssis/uel Vlyssi/ teste Probo. Vnde Cicero/ siliumq;	Veru
Cicero	Verris/ pro Verris dixit. Verres item porcus dicitur non castratus. Veru cum	Ver
Virgilius	unico r/ primam corripit syllabam. Virgilius. Pinguiaq; in ueribus torrebi	
Virgilius	mus exta colurnis. Ver ueris cum unico r scribitur: & primā producit in obli	
Onidius	quis syllabā. Virgilius in buccolicis. Quātū uere nouo uiridis se subiicit alnus.	Vagio
Pompeius	Vagio uagis quartæ cōiugationis/ primā producit syllabā. Ouidius li. metamor	Vagitus
Nonius	pho. x. Reddit onus uagiq; puer. Proprie infantulorum uerbum est/ quom	Vagor
Lucretius	uoces edunt. Inde uagitus: & hic uagor/ in uno significato/ auctoribus Pomz	Vago
Plautus	pcio. & Nonio/ dicēte etiam Lucretio libro secundo. Et superantur item/ mi	
Tibullus	scetur phunere uagor. Vagor uagaris deponens uerbū est. Plautus tamen neu	
	trale protulit/ quom dixit i milite. Te alloquor uitii probriq; plenus/ qui cir	
	cum uicinos uagas. Corripit aut primam syllabam Tibullus. Hic choreæ/ cā	
	tusq; uigent/ passimq; uagantes.	
Priscianus	Villico uillicas cum duplicato l uerbum neutrale est/ & uillicor deponens/ teste	Villico
Hieronymus	Prisciano. Hieronymus in Luca cap. xvi. Non enim ultra poteris uillicare. Te	Villicor
Terentius	rentius in ecyra. Hic uillicor ante urbē/ nunc rus eo. Est aut uillicari rusticari/	Vilito
Marcellus	uel uillæ præesse. Vilito uilitas cum unico l/ significat uile facere/ uel redde/	
Turpilius	re/ teste Marcello. Turpiliū referēte dicentē. Et quear tua uitia/ quæ te uilitat.	Vulgaris
Marcellus	Vulgaris/ & uulgarius/ declinari pōt/ teste Marcello: qui & Turpiliū refert di	Vulgarius
Turpilius	xisse in transilione. Nō est mediocris res/ nec uulgaria fallacia hæc. Et Aphra	
Aphraius	nus in priuigno ait. Dehinc temeritatem repudio uulgariam.	Venio
Marellus	Venio uenis quarta coniugatione/ & ueno uenis tertia/ declinauerunt antiqui/	Veno
Ennius	teste Marcello/ Ennium inducente dicentē in hecuba. Senex sū/ interim mor/	Vaneo
	tem oppetam/ priusq; id euenat/ pro eueniat. Vnde a tertiæ coniugationis	
	uerbo formatur præteritum ueni/ cum alias a uerbo quartæ secundū analo	
Marcellus	giam formetur in præterito ueniui/ quod ab usu cessit. Et facit in futuro indī	
Pomponius	catiui modi ueniam/ & uenibo/ teste Marcello/ Pomponiū referēte dicen/	
Apuleius	tem. Hominē beatum/ cui illæ perueniunt diuitiæ. Vaneo uanis pro eo qd	
Priscianus	est uanundor/ cum æ diphthongo annotatur/ teste Apuleio/ ut scilicet a secū	
Sedulius	da/ & tertia persona alterius uerbi uenis uenit differat. Et facit in præterito	
	de arte ueniui/ teste Prisciano/ in supino uenitum/ quod & protulit Sedulī	
Diomedes	us/ quom de Ioseph a fratribus uanundato ait. Reppulit ille famem uenitus	
Lucanus	crimine fratru. Quod tamen Diomedes dixit non esse cōpertum/ sed uenū	
Diomedes	datū/ aut uanditū dicendū esse/ quin etiā & uenū dici potest/ quod Lucanus	
Tyrianus	posuit. Veteres tñ etiam uaneor protulere/ teste Diomede/ Tyrianū referē	
Plautus	te dicentē libro primo de agricultura. Nam id melius emitur/ quod uaneat.	
Apuleius	Et Plautus ait. Egone illi uaneat/ Vando/ & uanundor/ similiter cū æ diph/	
Apuleius	thongo (ut idem tradit Apuleius) annotanda sunt.	Væ
Virgilius	Væ producta syllaba cū æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio/ & tam cū accusa	Vc
Virgilius	tio/ q̄ cū datiuo cōiungit/ teste Capro. Virgilius. Mantua uæ miseræ nimiū	
	uicina Cremonæ. Ve aut correpta syllaba in alio significato/ absq; diphthon	
	go scribitur. Virgilius. Hyrcanisue/ Arabisue parant.	
Capr	Vensica cum n post s/ & scribi/ & efferrī debet/ teste Capro de latinitate/ sic qui/	Vensica
Vgutio	dem dicta (ut ait) quia nō sit sine uero. Neq; a uase descendit/ quasi uas aquæ	
Horatius	vensica dicatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Et producit mediam	
	syllabam. Horatius. Et displosa sonat q̄tū uensica pepedit. Hæc apud Græcos	
	κυστήν cū y uocatur. Cum. i. aut κιστήν cista dicitur/ ut i ipsa dictiōe uidimus.	
Lucanus	Vmbra notā habet significationē. Vmbria/ regio quædā est Italiæ/ ab οὐσποο	Vmbra
	qui est imber/ sic cognominata/ de qua Lucanus libro secundo. Iusq; sui pulso	Vmbria
Plinius	iam pdidit Vmbria Thermo. Ab hac/ Vmbri populi uocati sunt. Vmbro/	Vmbri
Ptolemæus	fluius est Insubiæ/ qui alio nomine a Plinio Lāber uocatur. Ombræa/ urbs	Vmbro
Virgilius	est Mesopotamiæ/ teste Ptolemæo. Ombrici/ populi quidā iuxta Illyricos.	Ombræa
	Vescor uesceris pro edo es ponitur/ dicente Virgilio libro æneidos xi. Vescitur	Ombrici
Hieronymus	Aeneas/ simul & Troiana iuuentus. Et tam cum accusatiuo/ q̄ cum ablatiuo	Vescor
Virgilius	construitur. Hieronymus in leuitico capitulo quartodecimo. Ve offerat pro	
	se duos passerēs uiuos/ quos uesci licitam est. Vesci/ uti Virgilius.	

	Quid puer Alcanius superat & ne uescitur aura		
Marcellus	Aetherea r Vesca item uidere significat teste Marcello accium inducente dicē		
Accius	tem in Athamante. Priusq̄ infans esses facinus oculi uescuntur tui: id est uidēt.		
Horatius	Verbo uersas actiuum est uerbum. Horatius. uos exemplaria græca Nocturna	Verbo	
Boetius	uersate manu uersate diurna. Boetius. Rotam uolubili orbe uersamus. Ver	Verbor	
Cicero	for autem pro conuersor deponens est. Cicero. In quibus propter illas infas / nas substructiones facile mille hominum uersabatur.		
Virgilius	Vaccinium cum gemino e & i latino utrobique & uiola pro eodem flore usurpā	Vaccinium	
Virgilius	tur. Virgilius in buccolicis.	Viola	
Virgilius	Alba ligustra cadunt: uaccinia nigra leguntur. Idem i moreto.	Hiacynthus	
Virgilius	Fæcundisq̄ rumex malua uiolæq̄ uirebant. Hunc florem Græci hiacynthū uocāt: quo etiam uocabulo usus ē Virgilius georgicon. iiii. quom dixit. & fer rugineos hiacynthos.		
Hieronymus	Vitis cum i post t scribitur: a qua fit per diminutionem uiticula: & cum e uites ef	Vitis	
Virgilius	fertur: cuius diminutiuum erit uiticula. Hieronymus in Ioanne. Ego sum ui / tis uos palmires. Virgilius in diris. Dulci nanq̄ tumet nondum uiticula bac cho. Nam si dixisset uiticula uersus stare non posset. Nec est eadē ratio / qua re non possit poni uiticula ti syllaba producta / sicut cuticula / canicula / tegeti cula / cuniculus: quia uiticula primam producit syllabam: & ex tribus primis syllabis optime dactylus confici potest: non sic in præfatis dictionibus / qua rum prima syllaba correpta est: ut libro ultimo super regulam I c sequente breuis ostendimus.	Viticula	
		Vites	
		Vitacula	
Hesiodus	Anto cum t exili / Oceani & Tethyos filia fuit / teste Hesiodo	Xanto	
Virgilius	in Theogonia. cuius meminit Virgilius georgicorum tertio /	Xanthus	
Virgilius	x quom ait. Drymoq̄ / Xantoq̄. Xanthus cum th aspirato / fluui us fuit Troianus: de quo Virgilius libro æneidos quinto.	Xanthii	
	Hectoreos amnes / Xanthum / & Simoenta uidebo. Est & eodē		
Ptolemæus	nomine urbs mediterranea Lyciæ / teste Ptolemæo. Xanthus item eadem lit		
Homerus	teratura / proprium fuit uiri Troiani nomen / a Diomede in bello occisi / te / ste Homero libro iliados quinto. Rursum Xanthus eadem scriptura / nomē		
Homerus	fuit cuiusdam equi Hectoris / teste Homero libro iliados octauo. Xanthii et cum th aspirato / & i latino / populi quidam sunt in Asia / teste Herodoto li / bro historiarum primo.		
Hærodotus	Xanthippus cum th aspirato / & i latino / & gemino p / proprium fuit uiri nomē:	Xanthippus	
Syllius	de quo Syllius libro secundo.	Xanthippe	
Laetius	Lædæis ueniens uictor Xanthippus Amyclis. Xanthippe eadem scriptura / uxor fuit Socratis querula / teste Laetio.		
Psalmogra phus	Elo zelus & zelor deponens usurpatur. Psalmographus. Noli	Zelo	
Hieronymus	z æmulari in malignantibus: neq̄ zelaueris facientes iniquitatē.	Zelor	
Hieronymus	Hieronymus in Zaccharia cap. primo. Zelatus sum Hierusalē /		
Hieronymus	& Sion / Zelo magno. Idem in libro tertio. regum cap. xviii.		
	Zelo zelatus sum pro domino deo exercituum. Idem in Iohel cap. secundo. Zelatus ē dñs terram suam. Græci ζηλω dicunt.		
Hieronymus	Zizania cum i latino utrobique / foeminino genere / & zizanium neutro / declina / ri potest. Hieronymus. Zizaniū mixtum est tritico. Genus est hærbæ.	Zizania	
		Zizanium	
	Nestoris Dionysii Nouariensis liber septimus foeliciter incipit.		
	De propriis noibus in eus diphthongum / & in ius terminatis.		
	Propria nomina in eus diphthongum terminata / ut Theseus / Orpheus / Tydeus / Peleus / Aegæus / Perseus / suum in eu formant uocatiuum / teste Prisciano: ut Theseu / Orpheu / Ty / deu / Peleu / Aegæu / Persea. Tamen secundum analogiam (ut tradit Probus) formare possunt etiam uocatiuum in e:		
Priscianus			
Probus			